

سەرجهمی بهرهمی

هوسین هوزنی

بهرگی یهکه م

سه‌رجه‌می به‌ره‌می

حوسین حوزنی

به‌رگی به‌که‌م

دهزگای چاپ و بلاگردنه‌وهی ئاراس

هه‌ولیر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
ته‌له‌فون: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

سه‌رجه‌می به‌ره‌می حوسپین حوزنی - به‌رگی به‌که‌م
کو‌کردنه‌وه و له‌چاپدانی: دهزگای ئاراس
به‌سه‌ره‌رشتی: د. کوردستانی موکریانی
هینانه سه‌ر رینووسی نوپی کوردی: مه‌حمود زامدار
پیداچوونه‌وه‌ی: عه‌بدو‌للا زه‌نگه‌نه. فه‌خره‌دین ئامتیدیان

کتیپی ئاراس ژماره: ١١٢٤

چاپی دووهم ٢٠١١

تیریز: ١٦٠٠ دانه

چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر

ژماره‌ی سپاردن له به‌رپه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ٢٢٢ - ٢٠١١

نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم

رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان

پیتکاری: نسا‌ر عه‌بدو‌للا

هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل

رینووسی به‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

دهستپیک

راپه‌رینی روښنبیری کوردی له کوردستانی باشوور، دواى ته‌واوبوونى شه‌ری یه‌که‌مى دنيا ۱۹۱۸ دهستى پی کرد. ژماره‌یه‌ک له روښنبیرانى کوردی عوسمانی له ئه‌سته‌مبوول‌ه‌وه گه‌رانه‌وه و ئه‌زموونى پیشکه‌وتووی ئه‌و سه‌رده‌میان له‌گه‌ل خویاندا هینایه‌وه بۆ کوردستان. حاجی توفیقی پیره‌میرد یه‌کیک بوو له‌و روښنبیر و روژنامه‌نووسه لیهاتووانه‌ی ئه‌و وه‌چه‌یه. جیایی پیره‌میرد له‌وانی تر ئه‌وه‌بوو، هه‌ولئى دا چاپخانه بۆ خۆی دابمه‌زینئى، دواى ئه‌مه‌ش روژنامه‌ ده‌ربکات، چاپخانه‌کەشى وه‌ک ده‌زگایه‌کی چاپ و بلا‌وکرده‌وه‌ی سه‌رده‌میانه هه‌لبسوورینى. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا حوسین حوزنى موکریانى، له‌ سا‌بلا‌خه‌وه رووی کرده کوردستانی باشوور و سه‌ره‌تا له‌ ره‌واندن، پاش چەند سالیک ئینجا له‌ هه‌ولیر گیرسایه‌وه. حوزنى زۆر جی گه‌رابوو، له‌وانه: شام و ئیسته‌مبوول و ئه‌وروپا. وا دباره دواى بیره‌کرده‌وه، کوردستانی باشووری به‌بواریکی گونجاو بۆ کارى روښنبیری هه‌لبزاردبوو، چاپخانه‌یه‌کیشى بۆ ئه‌نجامدانى پرۆژه‌کانى له‌گه‌ل خۆیدا هینایه کوردستان.

له راپه‌رینی روښنبیری کوردی له نیوان دوو شه‌ری گه‌وره‌دا ۱۹۱۸ - ۱۹۳۹، گه‌لیک له روښنبیرانى کورد رو‌لیان بینى، به‌لام پیره‌میرد و حوزنى جیا بوون. ئه‌مانه له ژیرخانه‌وه، له دانانى چاپخانه‌وه ده‌ستیان دا‌یى. هه‌ردوو‌کیشیان له سه‌ره‌تاوه بئى ئه‌وه‌ی پشت و په‌نایه‌کیان هه‌بى، ملیان له‌به‌ر پرۆژه‌یه‌کی وا ستراتیجى نا.

حوسین حوزنى له کوردستانی رو‌هه‌لاته‌وه هاتبوو، فیربوون و فراژووبوونى ئه‌و عوسمانى نه‌بوو که ئه‌و کاته بزایوی روښنبیری له روژه‌ه‌لاتى ناوه‌پاست، جل‌ه‌و‌ک‌یشه‌که‌ی بریتى بوو له روښنبیرانى گه‌راوه‌ی ئه‌ستامبوول و خاوه‌ن ئه‌زموونه‌کانى کلکه‌ی رو‌هه‌لاتى ئه‌وروپا. به‌لام حوزنى نه‌ک له‌وان دوانه‌که‌وتبوو،

بگره دهشی بلّین له پیشیانوهش بوو.

حوزنی، وهک: رۆژنامه‌وان، ئەدیب، هونه‌رمه‌ند و میژوونووس، له هه‌موو بواره‌کاندا خۆی نواند. له هه‌مووشیاندا بالا دهست بوو. مرۆفیتی نیشتمانپه‌روه‌ر و ده‌روون بلّند، به‌ته‌نیا‌بالی رووبه‌رووی کیشه‌گه‌لی گه‌وره‌ بووه‌وه و به‌رگه‌شی گرت و هه‌مووشی به‌زاندن. ئەوهی ئەده‌بیاتی حوزنی له هه‌موو ئەوانی تر جیا ده‌کاته‌وه ئەو کوردییه‌ په‌تی و په‌وانه‌یه‌ که پیتی ده‌نووسی.

زمانی نووسینی کوردی، چ رۆژنامه‌وانی و چ ئەده‌ب و چ هه‌ر بوارێکی تر له ماوه‌ی نیوانی دوو شه‌ره‌ گه‌وره‌که‌دا هه‌ر به‌شێوه‌ی کلاسیکی مایه‌وه. زمانێکی خنکاو له وشه‌ و زاراوه‌ی عاره‌بی و تورکی و فارسی. به‌لام له بیسته‌که‌نه‌وه، حوسپن حوزنی له کۆواری زاری کرمانجی (ره‌واندز) و پاشان له سییه‌کاندا له کۆواری رووناکی (هه‌ولێر) به‌زمانێکی روون و په‌وان ده‌ستی پێ کرد، به‌هه‌مان شێوه‌ له نووسین و کتێبه‌ میژوویییه‌کانیشدا. ئەم به‌ره‌مه‌ی به‌رده‌ست شایه‌د و به‌لگه‌یه‌کی زیندوووه‌ بۆ ئەو راستییه‌.

سه‌ره‌تای ساڵی ۲۰۰۱، له‌گه‌ڵ به‌رپز د. کوردستان موکریانیدا پرۆژه‌یه‌که‌مان دانا بۆ سه‌ره‌له‌نوێ چاپکردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌کانی حوزنی له چه‌ند به‌رگه‌ی پیکوپیته‌دا. پلانه‌که‌ ئەوه‌بوو، سه‌ره‌تا له به‌ره‌مه‌ چاپکراوه‌که‌نه‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌ین، واته‌ ئەوانه‌ی له شێوه‌ی کتێب و نامیلکه‌دا بلاویوو‌بوونه‌وه. به‌مه‌زنه‌ده‌ی خۆمان ئەمه‌ دوو به‌رگی لی‌ ده‌رده‌چوو. ئینجا به‌رگی سییه‌م بۆ وتار و یاداشت و نووسینه‌کانی تری. ئەگه‌ر هه‌شبێ، نامه و بابته‌ نادیار و ونبووه‌کانی له به‌رگه‌ی تریدا.

بۆ سه‌ره‌تای کار، له‌گه‌ڵ خاتوون کوردستاندا به‌رپز مه‌حموود زامدارمان هه‌لبژارد بۆ نووسینه‌وه‌ی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی به‌رگی یه‌که‌م و دووهم به‌شێوه‌ پینوووسی ئیسته‌. زامدار خۆش‌حاله‌نه‌ هاته‌ ده‌ست و کاره‌که‌ی گرت به‌سه‌تۆ. هه‌رچه‌نده‌ ئەنجامدانی ئەم کاره‌ ماوه‌ی نێزیکه‌ی دوو ساڵی پێ چوو به‌لام خۆشبه‌ختانه‌ ئەنجام درا و ته‌واو بوو.

پاشان من بۆ خۆم بیرم لی‌ کرده‌وه، گوتم بۆ ئەو جۆره‌ کارانه، کاری فره‌ ده‌ست خاوینتر و جێ متمانه‌تره‌ له‌ کاری تاکه‌ ده‌ست. ئەوه‌بوو، دوا‌ی راویژ له‌گه‌ڵ

خاتوون کوردستان، داوام له بهرین عه‌بدوللا زهنگه‌نه کرد. ئەویش ئاماده‌یی پیشان دا، به‌داخه‌وه لای ئەویش کاره‌که دوو سالی تری به‌سه‌ربرد ئەگه‌ر زیاتریش نه‌بی.

هه‌رچۆن بی، من له جیاتی خۆم و خاتوون کوردستان سوپاس و پیزانین ئاراسته‌ی ئەم دوو به‌رینه‌ی حوزنی په‌روه‌ره ده‌که‌م، ئەوه‌ی له توانایاندا بوو کردیان. به‌ره‌مه‌که‌ گه‌لله‌ بوو و هاته‌ ناو ده‌ست. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بیده‌ین به‌چاپخانه، هه‌زم کرد بۆ به‌راورد و به‌سه‌رداچوونه‌وه‌ پیشانی که‌سیکی تریشی بده‌م، ئەویش کارمه‌ندی ده‌زگای ئاراس (فه‌خره‌دین ئامه‌دیانی)ی سنه‌یی بوو. فه‌خره‌ی ده‌سه‌رنگین سه‌رجه‌م ئەم به‌ره‌مه‌ قه‌به‌یه‌ی ئەسه‌ر و ئەسه‌ر کرد و بنه‌بری کرد له‌ هه‌له‌ و بۆ دواچاریش منی بی‌خه‌م و دلخۆش کرد.

راسته‌ ئەم کاره‌ زۆر دواکه‌وت به‌لام کارێکی ئاسانیش نه‌بوو. رینووسی کۆن و زمانی کۆن و هه‌له‌ی چاپی فره‌ و زۆر که‌موکورتیی تر. خۆشبه‌ختانه‌ زۆربه‌ی زۆریان یه‌کلایی کرانه‌وه. جیی خۆیه‌تی، لێره‌دا سوپاس و پیزانینی خۆم و ده‌زگای ئاراس ئاراسته‌ی هه‌مووو لایه‌ک بکه‌م: کوردستان خاتوون و بنه‌ماله‌که‌یان، زامدار و زه‌نگه‌نه‌وه‌ و ئامه‌دیان.

ئهمه‌ش شاکارێکی تره‌ له‌ ده‌زگای ئاراس ده‌رده‌چیت، خۆم و ده‌زگا‌که‌ به‌خۆشحال و سه‌ره‌رز ده‌بینم.

به‌دران ئهمه‌د هه‌یب

پیشه کی

کوردستان موکریانی

له سه ره تاي سه دهی بیسته مدا حوسین حوزنی موکریانی به پاره و پولی خوی دوو دیاردهی کولتووری هاوچه رخی بۆ یه که مین جار هینایه باشووری کوردستان:

۱- ئامیری کامیرا^(۱) - که به هۆیه وه وینهی سهدان پیاوانی رووناکبیر، سه رکرده، دهسه لاتدار، نیتودار و... کوردی پی گیرا و له هه مان کاتدا بهو ئامیره دهیان کورد فیری هونهری وینه گرتن بوون^(۲).

۲- ئامیری چاپکردن: له سالی ۱۹۱۴ دا حوزنی له ئەلمانیا دا ئامیریکی چاپی مارکه Diamond ی کړی و له سالی ۱۹۱۵ دا له شاری ههلب دایمه زاندا. له سالی ۱۹۲۵ دا بۆ رواندزی گواسته وه و له سالی ۱۹۴۸ هوه و تا ئه مرق له ههولیری دیریندا چه سپیندراوه. ئەم چاپخانهیه له گه ل ئه وهی یه که مین چاپخانهیه که حوزنی له کوردستاندا بۆ راژه کردنی وشه ی ره سه نی کوردی دایمه زانده وه، به به ته مه نترین چاپخانه ی کوردیش ده ژمیردیت.

خیو و هه لسووریتانی چاپخانه ی کوردستان (حوزنی و گیو) دهیان به ره می بیر خویان و نووسه ر و بوژانی کوردی دیرین و نوێ و هاوچه رخیان بهو چاپخانه یه چاپ کردوه؛ ئەوهنده ی وه زارمیتیک کاری رۆشنبیری کوردیان راپه راندوه؛ به ئەندازه ی ریکخراویکی کوردی میتشکی کوردیان به ههستی نه ته وایه تی زاخاواوه هه روا به هۆی پێوه ندییان به کوردناس و رۆژه لاتناسانه وه و بلاو کردنه وه ی چاپه مه نییه کانیا ن به سه ر ئه وان و به سه ر کۆمه لانی نیتوده وه لته ییانه وه کیشه ی کوردیان به دنیا دا ناساندوه.

وه نه بیت کارکردن له رۆژنامه وانیدا ئەوهنده سانا بوو بیت، چ له رووی په یادکردنی که لوپه لی چاپه مه نی و چ له رووی راده ی هۆشیاریی ئه و کۆمه له ی که راژه یان ده کرد. دووری رواندن له شوینی شارستانییه ت و پیدایهستی چاپخانه

و زرنگی داماو، یارمەتی و هانیان داوه، که تیپ و کلیشه له داری کهوێت (کهوت) -که دارێکی جهنگه‌لیی زۆر رهکه- دروست بکات^(٣). له پال ئه‌وانه‌شدا میری به‌غدا به‌هیچ جوړیک هاوکاری نه‌کردوون به‌لکو هەر ئاسته‌نگی هیناوه‌ته پیشیان بۆ ئه‌وهی ده‌ست له پاژه‌کردنی فهره‌ه‌نگی کوردی هه‌لگرن^(٤). سه‌رباری ئه‌وه‌ش هه‌موو میریی عیراق دانی به‌هه‌بوونی داماو دا نه‌هیناوه و پیناسه‌یه‌کی پێ نه‌به‌خشیوه و ماوه‌ی ئه‌و ٢٣ ساڵه‌ی ١٩٢٥-١٩٤٧ له عیراقددا ژیاوه هەر رۆژ له‌گه‌ڵ پۆلیسدا کیشه‌ی زیندنامه‌ی هه‌بووه و به‌هه‌شتی باوکیشم له ساڵی ١٩٤٧ دا به‌لگه‌ی «تجنس»ی پێ دراوه و به‌سه‌ر ئیمه‌ی مندا لانیشتا به‌زۆر که‌وتوووه‌ته‌وه.

ئه‌مه له کاتیکدا که ئینگلیز میریی عیراقی دامه‌زراندوووه. له ولاتی ئینگلیزستاندا هەر مرۆیه‌کی خریکه‌ی زه‌وی روه‌ی تی بکات و ماوه‌ی پینج ساڵیک تێیدا بمینیته‌وه، گهر هیچ تاوانیکی نه‌بیت و نه‌کردبیت، مافی هه‌بوونی جنسییه‌ی بریتانی هه‌یه؛ به‌لام هەر هه‌مان ئینگلیز که عیراقی به‌تیکه‌لییه‌کی نایه‌کسان و ناهاوچه‌شن دروست کرد و له‌و کاته‌ی که ده‌ستووری عیراق داندا خۆی ده‌سه‌لاتدار بوو، له‌و ده‌ستووردا دان به‌هه‌بوونی کوردی پارچه‌یه‌کی دی له عیراقددا نه‌راوه و ئه‌و دان نه‌نانه‌ش به‌را‌ده‌یه‌ک کاریگه‌ر بووه، کوردی بێ هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یه‌ش باوه‌ری پێ هیناوه و هەر بۆیه زۆربه‌ی ئه‌و کوردانه‌ی که له عیراقددا ده‌سه‌لاتدار بوون، نه‌ک هەر یارمه‌تی حوزنییان نه‌داوه، بگره‌ هه‌میشه‌ دژی وه‌ستاوان و زۆر به‌خراب له‌ لایه‌ن میری هه‌لیان سه‌نگاندوووه و تاوانی هه‌لبه‌ستراویان بۆ ساز کردوووه. ئه‌م هه‌لوێسته‌ چه‌وتانه و خراپه‌کاریانه نه‌ک له کاروانی به‌ره‌و پیشچوونی دوور نه‌خستوووه‌ته‌وه، بگره‌ بوونه‌ته هاندر بۆ ئه‌وه‌ی خامه و چاپی زیتەر له‌گه‌ردا بیت، تا هۆشیاری نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانخوازی ره‌گی خۆی لای هه‌موو کوردیک داکوتیت و له تاریکی رزگاریان بیت.

داماوی موکریانی زۆر هه‌ولێ داوه که له عیراق دهرچیت و روو بکاته ده‌وله‌تیکه ئه‌وروپایی که تێیدا نه‌چه‌وسیته‌وه، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی کورده. به‌لام چه‌ند له‌مه‌په‌ریک هه‌بوون که بۆی رایی نه‌ده‌بوون:

١- میریی عیراقی ریگه‌ی دهرچوونی لێ به‌ستبوو، هه‌رکه چه‌ند با‌لیۆزخانه‌یه‌کی ئه‌وروپایی به‌لینی به‌خشینی په‌نا به‌رییان ده‌دای، میریی عیراق گه‌فتی وه‌رگرتنی جنسیه‌یان پێ ده‌دا.

۲- حوزنی نووسەر بوو، ئالای هۆشیارکردنهوهی گهلی کوردی هه لگرتبوو؛ بۆیه هه بوونی له نێویاندا رۆلی زۆر دهبوو تا دوورکهوتنهوه لێیان.

۳- بهندیواریهکی بهتینی له گهه ل بنه ماله ی به درخانیاندا هه بوو. وانهی ئه وهی له ئه زمونی رۆژنامه نووسی ئه وان وه رگرتبوو که بلاوکردنه وهی نووسراو له نێو ولاتدا کاریگه رتر ده بیته تا له ده ره وهی ولات؛ چونکه نارده وه و گه یشتنی به ده ست خوێنه ران ئاسانتره.

۴- حوزنی مرۆیهکی وا بار سووک نه بوو که بتوانیت به قاچاخ سنور بپریت و خۆی بگه یه نیته ولاتانی ئه وروپا. به لکو چاپخانه کی- که چه کی هۆشیارکردنه وهی نه ته وه که ی بوو- له لای له خۆی خۆشه ویستتر بوو. هه ر بۆ کوێ چووبا له گه ل خۆیدا ده بیبرد و په راندنه وهی چاپخانه و ده ستنوس و... به نه ئینی کارێکی وا سانا نییه. له وکاته دا که حوزنی و کیوی برای له بواری رۆشنییدا کاریان ده کرد، نه زانین، شوینکه وته یی، بی پێناسه یی، نه داری و... سه رانه ی کوردستانی دابه شکرایی گرتبووه و مرۆفی کورد له تاریکستاندا ده ژیا. خوێنه ره وهی کورد به زمانی کوردی زۆر که م بوون. زمانه که ش زۆر په واجی نه بوو. بۆیه ده با ئه م دوو برایه کاسبیه کی دیشیان کردبا بۆ ئه وهی خۆیانی پێ بژیه نن و که لوه پهل و که رسته ی چاپی پێ بکرن که چی ده سه لاتداران پێگه ی دابینه کردنی پێداویستی رۆژانه شی لێ گرتبوون بۆ ئه وهی نه توانن بییری خۆیان بلاوبکه نه وه و ئه م میلله ته له خه وی بیداری راپه رپێن. چاکترین به لگه ی ئه م باره ناله باره یان و سه ختی ژیا نیان له و نامه یه دا زۆر باش به رجه سته کراوه که له ۱۹۳۹/۹/۱ دا حوزنی بۆ سألح زه کی به گی ساحیبقرانی نار دووه (۵).

ئهو تاوانه پر و پووچانه ی بۆ حوزنی هه لده به ستران، بوونه هۆی دوورکهوتنه وهی له کوردستان و نیشه جیپوونی له به غدا، له کاتیکدا که دنیا دووچاری جهنگی دووه می جیهانی بوو. له به غدا هه لومه رچیکی باش بۆ داماو هه لکهوت بۆ ئه وهی له بواری پسپۆریی خۆیدا رازه ی په یقی کوردی بکات و خه ریکی فراژی و گه شه پیکردنی رۆشنییری کوردی بیته؛ ئه ویش به هه لسه و راندنی کۆواری «دهنگی گیتی تازه» (۶) بوو.

حوزنى له كاتىكدا له عىراقدا دەڭيا كه عىراق له لايەن ئىنگلىزەو بەرپۆە دەبرا . ئىنگلىز و ھەر ئەوروپايىيەكى دى له كاركردىياندا لەگەل بەرامبەرەكانياندا چ لەسەر ئاستى كەسى و چ لەسەر ئاستى دەولەتانىشدا بۆ ھىنانە دىي ئامانجى خۆيان سۆنگە و دەرفەت و ھەلومەرجىكى وا دەرخسەين كه بەرەو ئەو شوپىن و پلەيەت بېەن كه ئەوان مەبەستيانە . ئەمەش بۆ ئەو دەگەرپۆتەو كه ئەوروپايى ھەنگاو بۆ ھىچ كارىك ناھاووين ھەتا بە باشى له ھەموو لايەنكى بەھاوكارىي پىسپۆرانەو لىي نەكۆلنەو .

بەللى حوزنى له رواندىز دوور خرايەو و ھەموو دەرگەكى گەرانەو لىي بۆ سەر چاپخانەكى لى داخرا . كۆوارى دەنگى گىتى تازە -كه بەبۆنەي جەنگەو له لايەن بالىۆزخانەي ئىنگلەتەرەو له بەغدا بلاودەكرايەو- پىويستى بەلئزانئىكى رووناكبىرى كورد بوو . داماویش دەستبەسەر بوو- ھەموو سەرمايەي ژىنى ، رۆژنامەوانى و نووسىن بوو؛ كەواتە كەسىكى باش و شىاو ھىنرايە بەردەستى ئىنگلىز بۆ ئەو لىي ئەو كۆوارەي ھەلبسورپىت .

كاركردىنى حوزنى له كۆوارى ئىوبراودا بوو ھۆي زىتر دەولەمەندبوونى ئەم كۆوارە و بەتايبەتى ئەو بابەتەي كه بوارى رۆشنىبىرى كوردىان دەگرتەو ، بەلام بۆ كەسى خۆي بەخراپە بەسەريدا شكايەو ؛ ئەويش بەتاوانباركردى بەو لىي كه بووتە جاسووسى ئىنگلىز ، ئەم پروپاگەندە نابەجىيە ھەر له لايەن ھەمان كەسانەو بۆي ھەلدەبەسترا كه پىشتريش بە واتە لەو كاتەدا كه حوزنى كۆوارى سەرپەخۆي خۆي (زارى كرمانجى ۱۹۲۶ - ۱۹۳۲) له رواندىز بلاودەكرەو ، تاوانى گۆپىنى ئەلف و بىي عەرەبى و كردنى بەكوردى و... يان دەخستە ئەستۆ و بەتاوانيان لەقەلەم دەدا .

حوزنى موكرىانى كاتىك ، كه له كۆوارى «دەنگى گىتى تازە»دا كارى دەكرد له تەمەنىكدا بوو ، پىويستى نەبوو كه خۆي بەھۆي ئەم كۆوارەو پى بگەيەنئىت . له بارىكى رۆشنىبىريدا ئەوئەندە بالا و له بوارى رۆژنامەوانى ئەوئەندە شارەزا و لىھاتوو بوو ، ئىنگلىز پىويستى بەو بوو نەك ئەو بەوان . كەواتە كاركردىنى داماوى ھۆشمەند لەو كۆوارەدا تەننى بۆ راژەي زمان ، مپۆوو ، كەلەپوور و... كوردى بوو .

كۆوارى دەنگى گىتى تازە لەژىر چاودىرىي تۆفيق وھبى و بەھاوكارىي شىخ

حهسه ن كورى شىخ مارف بهرزنجى بلاو دهكرايه وه . جا بۆ دهبيت لهو كارهدا هر دههۆلى جاسووسى بۆ حوزنى لى بدن، له كاتىكدا كه تهنى حوزنى رۆژنامه نووس بوو له نىو ئه و نىو براوانه دا . كار كردنى ئه و له و كاته دا و له و كۆوارهدا هر وهك كار كردنى گۆران و ره فىق چالاک بووه له و رادىويه دا كه ئىنگلىز له كاتى جهنگى دووه دا له حه فىف كرىبوويه وه . دهبيت چ جىاوازييه ك له نىوان كار كردنى داماو له دهنگى گىتى تازهدا و كار كردنى به هه شتى ئه مىن زهكى بهگ له سالى 1915 دا له «مدىريه ي شوعبه ي ئىستخبارات» عوسمانىدا هه بوو بىت . بۆ كار كردنى ئه مىن زهكى بهگ به كارىكى پىشه يى له قه لىم ده دن و كارى داماو به ناپاكى؟ بۆ باسى كار كردنى داماو له و كۆوارهدا دهكهن و باسى ئه و مامۆستايانه ي زانكۆى به غدا ناكهن كه له خوئىنگه ي ئه منى قه ومى به عسىدا وانه يان دهگوته وه؟ بۆ په نجه بۆ ئه و نووسه ره كوردانه درىژ ناكهن كه هه موو وتارىكى سه دام حوسىن و بلاوكراوه كانى حزبى به عسىان به دزى وه رده گىرا سه ر زمانى كوردى؟ بۆ باسى به هه شتى توفىق وه هبى ناكهن كه بۆ ئىنگلىز ئه و داواكارى به ي مۆر كرد به وه ي حكومه تىك له كوردستاندا بۆ ئاسوورىيان دامه زرىن و كوردىش له ژىر ساپه ي ئاسوورىياندا ئۆتۆنۆمىيه ك وه ربرىت؟ (د . رياض الحىدرى . الاثورىون . القا هرة) گه ر به م تىروانىنه بىت ، دهبيت به هاو كارى كردنى عىراقىيان بۆ ئىنگلىز و ئه مەرىكا چى بلۆن؟ وه نه بىت من له و به راورد كر دانه ي ژوو روودا به مۆت كه س برىن دار بكه م و له پله و پايه ي كه س كه م بكه مه وه ، بگه ره ئه وانه راستى به كن و هه ن .

من لى ره دا مه به ستم له وه دا به چى دى كورد به يه ك لايه نى له كه سان و پوو داوانى دنيا رانه مى نىت؛ له بىرى ناوچه گه ريه تى ته سىك خو ي ئازاد بكات . چونكه ئىمه ي كورد له هر كو ي بىن و به زۆرى به هه ر چ و لا تى كه وه پى به ستىان كر دىن ، خو يى به ك كى شه ين كه ئه وىش كى شه ي نه ته وا به تى به . دۆزى ئالۆز و نا هه موارى كورد ئه وه ده خو ا رىت كه به ر له هه موو شتى ك كورد وهك كوردىك رىژ له يه كتر بنىن و پشتى وانى يه كتر بن؛ جا سه ر به هه ر چ پارچه يه كى كوردستان بن؛ جا دواتر وهك عىراقى ، توركى يى ، سورى يى و ئىرانى .

شه هىد شاكر فه تاح⁽⁷⁾ له به ره مه تىكى به نر خى بىرى خو ئىدا مافى ئه وه ي به داماو دا وه كه به ندى وارى له گه ل بىگاناندا په ئىدا بكات؛ چونكه زانايه ك بووه هه ستى به لى پى سر او بى خو ي كرى وه به رام به ر به نه ته وه كه ي و رووى له هه موو

کەسێک ناوێ بۆ ئەوێ ئاورێک لە مافی رەوای کورد بدەنەوێ. کەچی هیندیک کوردی نەزانی بەرەبرۆشک و بێ ئیشوکار ئەوێیان بەگوناھێکی گەرە لە قەلەم داوێ.

هەبوونی حوزنی مامم و گیوی باوكم لە باشووری کوردستاندا بۆ نان پەیداکردن نەبوو؛ بگرە لەبەر کوردایەتی بوو. بۆ هینانەدیی ئامانجی نەتەوێیی بوو. ئەم دوو زانایە سامانێکی میلییی بۆ هاوتای سەردەمی خۆیان بوون. لەنێو خەلکدا خۆشەویست بوون و پێزی تایبەتی خۆیان هەبوو چاکترین بەلگەیی ئەم پەیفانەم هەلۆیستی هاوڵاتیانی کوردە بەگشتی لەو شارانەیی کە مامم و باوكم تێیدا نیشتهجێ بوون کە بەتەواوی بەپێچەوانەیی هەلسوکەوتی هیندیک لە دەسەلاتدارانی کوردی ئەوسا بوون. بەلێ دانیشتوانی شارانی هەولێر و رەواندز هەردەم هاوکاریان بوون و پشتیان گرتوون، بۆ وێنە لەو کاتەدا کە فایەق کاکەمین فەرمانی گرتن و دوورخستەوێ بەهەشتی حوزنیی دا، زۆربەیی پیاوانی رەواندز لە ۱۹۴۰/۹/۲۹ و ۱۹۴۲/۹/۱۸ دا چەند سکالایەک پێشکێشی میری دەکەن کە تێیدا باس لە بێ تاوانی و بێ گوناھیی داماد دەکەن؛ لەوانە «عبدالوهاب محمد علی ئاغا زادە، عبدالکریم اسعد افندی، ابراهیم ئاغا زادە محمد علی و دەیانێ دی»^(۸).

وئەنەبێت رۆلی حوزنی موکریانی لەنێو کۆمەلگەیی ئەوسادا تەنێ هەرۆک رۆژنامەنووس، مێژوونووس و رووناکبیرێک هەبووبێت؛ بەلکو لەپال ئەوانەشدا خەلکی فێری چۆنیەتی بەخێوکردنی کرمی ئاوریشم، چۆنیەتی رازاندنەوێی باخچەیی نێو مالبان دەکرد و دەلێن حوزنی بەکەمین کەس بوو کە گۆلی قەرەنفول و گۆلەباخ و نیلۆپەر و... هیناوەتە رەواندز و باخی مالهکەیی خۆی بەجۆرێک رازاندبوو هەبوو بەنموونەیی بەهەشت و زۆر لە دانیشتوانی رەواندز ئارەزوویان دەکرد کاتیکی تێدا بەرنە سەر. لە هەمان کاتدا لەنێو مالهکەیی خۆیدا ئاودەستێکی لە دار لە شێوێ کورسی دروست کردبوو تا میوانە ئەوروپاییەکان بەکاری بەیێن. گەر سەرنج لەو کلێشەیی بەرگی کۆواری «زاری کرمانجی» بدەیت، دەبینیت ئەو خانووبەریەیی کە دەنێویدا نەخشانوویەتی هەر وە خانووبەری ئەوروپاییان دەچیت. وە ئەبێت مەبەستی ئەو لاساییکردنەوێ ئەوان بووبێت، بگرە ئارەزووی

کردووو که کوردیش وهک ئهوان بهئاسوودهیی و سهرفرازی و هاوچهرخانه بژیت. خیزانی حوزنی موکریانی نیوی فاتهو له بنهمالهی ئهیبیان بوو. له حهلهب ژینی خیزانی لهگهلا پیک هینابوو. فاته خان مندالی نهدهبوو. داماو نهیتوانیوه ئهو بیره بهژینیت که ژنیک دیی بهسه بئینیت؛ بگره ههردم گوتوویهتی: من ئهو ژنه له ولاتی، کهسوکاری دابرا دووه و ئیستهش لیره هاوئیهکی بهسه بئینم و ژیانی نامویی و ئاوارهیی لی دژوارتر بکه، ئهگه له بهر مندالیش بیت، تا وهجاغم کوپر نهیت، ئهوا کتیبهکانم زارۆی من و مندال دهمریت بهلام بهره می بیر له نیو ناچیت و ههردم بهزیندوویی دهمنیتتهوه.

بهره مهکانی بیر حوزنی پیوستییان بهچهنین نامهی دکتورا هیه بو لیکولینهوه؛ چ له رووی ههستی نیشتمانخوازی، میژوونوسی، خوشنووسی، چیرۆکنووسی، وتارنووسی، زمانی نووسینی، زاراه، هونه ری پۆژنامه نووسی و... من لیره ئهو چهند دیره دی. جهمال رهشید (۱۹۹۰) دهنووسمه وه که چۆنیهتی میژوونوسین لای حوزنی ههلهسهنگینیت:

«میلله تیک بیهویت له ئهمرۆ و دوارۆژی خۆی بگات، دهبیت له پیش هه موو شتیک له رابوردووی خۆی بکۆلته وه بو ئهوهی پئناسه یهکی تاییه تی له نیو کۆمه لانی جیهاندا هه بیت. له م بواره دا ته نیا زانستیک که ئه مه دینیتته دی، زانستی میژووه. له بهر ئه مه مامۆستا حوزنی میژووزان بایه خیکی تاییه تی دابوو به نووسینی میژووی کورد. نهک ته نیا وهکو به ره مه میکی ههستی نه ته وایه تی دلسۆزانه ی ته نگ - که که سایه تی و بیر ته نیا که سیک تیدا رۆل ده بینیت - بگره ئه و به ره مه له سهر بناغه یه کی زانستانه و گه ران له ولاتاندا و پشت به ستن به سه رچاوه و پیوه ندی په یدا کردن له گه ل پسپۆزان و ئامۆزگاریاندا بو ئالۆگۆر کردنی زانیاری ها تبه ووه کایه وه و ئه نجامی ئه م ماندوو بوونه له کتیبه کانی مامۆستا حوزنیدا به دیارده که ویت.»

لیره دا پیوسته سوپاس و پیزانینی خۆم ئاراسته ی ده زگه ی ئاراس بو چاپ و بلاو کردنه وه بکه م؛ به تاییه تی برای به رپز کاک به دران ئه حمه د حه بیب. که سه رله نوێ چاپ کردنه وه ی سه رجه م به ره مه مه کانی بیر حوسین حوزنی به پیوست زانی. گه ر حوسین حوزنی کورپکی هه با هه ر ئه وه ندی کاک به دران خه مخۆری

بهره‌مه‌کانی ده‌بوو. هه‌روا زۆر سوپاسی برای دلسۆز کاک مه‌حموود زامدار ده‌که‌م، که دلسۆزانه و شاره‌زایانه بهره‌مه‌کانی به‌رینووسی ئه‌مرق نووسییه‌وه.

به‌سه‌ره‌اتی حوزنی له‌بهر رۆشنایی ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی له‌باره‌ی ژبانی رۆژانه‌ی خۆی نووسیویه‌تی:

(۱۸۹۰) له‌مه‌هاباد هاتووته دنیا. هه‌ر له‌مندالییه‌وه خراوته به‌خویندن و باوکیشی له‌ماله‌وه زه‌مبیل فرۆشی به‌زمانی کوردی و سمایلنامه‌ی به‌زمانی فارسی پێ گوتووه.

(۱۹۰۳) بۆ بهره‌وه‌امبوونی له‌خویندنا مه‌هابادی جێ هێشتووه و بهره‌وه‌مه‌راغه و ته‌وریز رۆشتووه.

(۱۹۰۴) ماوه‌یه‌ک له‌یه‌ریقان ماوه‌ته‌وه؛ دواتر هه‌ر له‌ویدا بووته مامۆستای کوره‌کانی شه‌مه‌سه‌دینۆف و حاجی یوسف به‌گ و وانه‌ی زمانی کوردییانی پێ گوتوونه‌وه و بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ چه‌ند کتێبێکی مندالانی له‌زمانی فارسییه‌وه وه‌رگێراوته سه‌ر زمانی کوردی^(۹).

(۱۹۰۷) پرووی له‌پرووسیا کردووه و تێیدا خویندوویه‌تی و به‌مۆرچیه‌تی به‌تێپی فارسی و لاتینی و خوڤنووسی خۆی به‌خێو کردووه.

(۱۹۰۸) چووته ئیستانبول و له‌وێش خویندوویه‌تی. شه‌ره‌فنامه‌ی ئه‌میر شه‌ره‌فخانی بدلیسی و مه‌م و زینی ئه‌حمه‌دی خانیه‌ی وه‌به‌رچاو که‌وتووه. هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌ستی به‌نووسین کردووه و چه‌ند وتاریکی بۆ کۆاری خاوه‌ر ناردووه و له‌نێواندا ئامانجی خۆی ئاشکرا کردووه. له‌وێهه‌ چووته سووریا، لوبنان، فه‌له‌ستین، حیجاز، میسر، فرهنسا و ئه‌لمانیا.

(۱۹۱۴) له‌ئه‌لمانیا ئامێریکی چاپی مارکه‌ی دیامۆندی کړیوه و له‌سالی ۱۹۱۵دا له‌حه‌لب دایمه‌زاندووه.

(۱۹۱۹) به‌هۆی بلاوکراوه‌کانیه‌وه، فرهنسییه‌کان بۆ یازده مانگ زیندانیه‌یان کردووه.

(۱۹۲۵) حوزنی له‌گه‌ڵ گیوی باوکمه‌دا سووریه‌یان جێ هێشتووه و پروویان له‌عیراق کردووه. ماوه‌ی شه‌ش مانگ له‌به‌غدا ماونه‌ته‌وه. حوزنی له‌گه‌ڵ محمه‌د

ئەمىن يەمەنى (پراستتر يومنى - عەبدوللا زەنگەنە) كارگەى ھەلگۈلەين و زەنگۈگرافى دامەزاندووه (پروانە: كوردستان موكرىيانى، پروانكى، ۲۰۰۱. ۳۰ل).

(۱۹۲۶) لە پرواندز جىگىر بووه و ئامپىرەكەى چاپى لەو شارەدا بەنىپى زارى كرمانجى دامەزاندووه و كۆوارىكىشى ھەر بەناوى چاپخانەكەى بىلاوكردووتەوہ و لە ماوہى شەش سالددا يانى لە سالى ۱۹۲۶ - ۱۹۳۲ ھەر تەنى ۲۴ ژمارەى لى چاپ كر دووه.

(۱۹۳۱) ياسين هاشمى سەرۆك وەزىرانى عىراق و رەشىد عالى وەزىرى ناوخۆ حزبىكيان بەنىپى «حزب الاخاء» دامەزاندبوو. لايەنگرانى ئەم حزبە لە ھەولپىردا حوزنى دەخوازنە ھەولپىر. شىخ عەبدولقادر نەوہى شىخ ئەبوپەكر -كە ئەندامى ئەم حزبە بوو- داواى لە حوزنى كر دووه بىتتە ئەندام، بەرامبەر بەمە يارمەتتەكى باشى بەن بۆ پيشخستنى چاپخانە و چاپمەنىەكانى. ماوہى سى رۆژ ھەولپى لەگەلدا دەدەن، حوزنى دانيان پيدا نائىت و بەھىچ جۆرىك نايپەژىننىت بىتت بە ئەندام، بەلام ئەوان تىكاي لى دەكەن لە دژياندا نەبىت و خەلكيان لى ھان نەدات.

لە پرواندزدا شىخ كاكەمىن سەلان -كە دۆستىكى زۆر نىزىكى حوزنى بوو- كراوہ بەسەرۆكى ئەم حزبە و ئەحمەد كەمال كورى عەبدولكەرىم خەتى كرابوو بەسكرتىرى حزب. ھەلبەت بەھەول و كۆششى شىخ عەلئەدىن كورى شىخ عومەرى بىارە ئەم حزبە لە پرواندز داندراوہ و شىخ عەلئەدىن مورشدى نەقشبەندىيان بووہ و ياسين هاشمىش خۆى بەمورىدى ئەو زانىوہ.

ئەم حزبە لە پرواندز خەلكىكى زۆرى لە سەپان، جووتيار، شوان، گاوان و... لە خۆى كۆكردبووہوہ. رۆژىكيان رەيس ئەمىن پرواندزى -كە كوردىكى دلسۆز، براىەكى راست و دۆستىكى پاكى حوزنى بووہ- چوووتە پرواندز و ئەحمەد كەمال خەتى سكرتىرى حزبى ئەخاى لەگەل خۆيدا بردووتە لای حوزنى و ئەمىن پرواندزى بەحوزنى گوتووه:

«ھەستە رامەوہستە لەگەل ئەحمەد كەمالدا بچۆ بۆ تەكىەى شىخ كاكەمىن داخلى حزب ببە. ئەگەر ئىستە نەچى كۆمەلەى حزب لە تەكىە كۆپوونەتەوہ، دىنە سەرتان تالانت دەكەن و بەجارتىك مەتبەعە و مال و

ئەشیاات دەبەن و خوشت دەکوژن، ئیدی وهختی راوهستان و خۆراگرتن نییه و...» له دواى گفتوگوکردنیکى زۆر لهگهڵ ئەمین رواندزیدا ناچار لهگهڵ ئەحمەد كەمالدا دەچیتە تەکیه و لهویدا خوتبەیهکی دینی و وهعزیکى پر و اتا بۆ خەلكهکه دهخوینیتهوه؛ ههموویان بلأوهی لى دهکەن.

ئەم ههلویتسهی حوزنى زۆر بهسهريدا شکاوهتهوه و باجیکى زۆرى داوه و دواتر دووچارى دهیان کیشه بووه. له سالانى ۱۹۳۶، ۱۹۳۸، ۱۹۴۱ زیندانی کراوه و تا سالى ۱۹۴۶ هەر شهريان پى فرۆشتوووه و بهزۆرى بر دوویانهته دادگه.

تەممووزى ۱۹۳۱ تەلهگرافیکى له شهقلاوهوه پى دهگات که خیرا بگاته ئهوى. ئەویش دەستبەجى هەر ئەو رۆژى دەچیتە شهقلاوه، له مالى مودیر ناحیه، ئەحمەد شهشخان، بۆ ماوهی سى رۆژ میوانداری دهکریت و کۆمهلیک له میوانانى سلیمانیش لهوى دەبن که ئەمانه دەبن: وهزیری ئەشغال و مواسهلات ئەمین زهکی بهگ. ئەندازیار یونس ئەفهندی. مودیری ناحیه ئەحمەد نوری. ئەندازیار رهمزی ئەفهندی؛ ههروا ئەحمەد خواجه.

ئەم بهرپزانه لهگهڵ حوزنیدا کۆدەبنهوه بۆ ئەوهی حوزنى چاپخانهکەى بدات بهئەحمەد خواجه تا بیباته شهقلاوه و لهویدا دایمهزینیت و بیخاته کار.

حوزنى له وهلامدا گوتووویهتى: «بەمهرجى ئەمن مهتبهعهکهم ددهم بهئەحمەد خواجه ئەفهندی و پیشکیشى دهکەم بهبى مز و بهها که بتوانیت ههفتهیهک وهکو من گوزهران بکات و سهنهديکم پى بدات بهکهفالهتى ههمووان نهيفرۆشیت و لهناوى نهبات. ئەگەر لى بىزاربوو بهتهواوى بمداتهوه و نهیکاته سهرمایهى کهيف و ههوهس.

ئوه مهبهس نهبوو که بیباته شهقلاوه، وهکارى بخات؛ مهبهسى راستهقینهیان بردن و فرۆتن و لهناوبردن بوو. ههركه مهرجم خسته پيش، کۆمهله بلأوبوون و نهکهوتنه ژیر دانى سهنهه و کهفالهتهوه. دوو

پۆژ مام. زۆر چاک تى گەيشتم مەبەسيان دلىايىي رەزا بەگ و بەجىهتئانى ئارەزوويەتى».

(۱۹۳۲) مەلىك فەيسەلى يەكەم لە ۱۶/۸/۱۹۳۲دا گەشتىكى بۆ كوردستان دەست پى كوردووه و چوووتە رواندن. مەلىك فەيسەل ئارەزووى كوردووه حوزنى ببىنت. تەحسین قەدرى بەگى ياوهرى نامەيەك بۆ حوزنى دهنووسىت و ئوتومبيلكىشى بۆ دهنىرئيت. ئەويش يەكسەر بەرەو جوندیان دەچىت؛ ئەو شوئىنەى مەلىك فەيسەل لىي دابەزىبوو^(۱۰).

(۱۹۳۲) رەزا بەگ ئىسماعيل بەگ^(۱۱) قايمقامى رواندن، جەلال بابانى مۆتەسەرفى هەولپىرى بەرادەيەك لى هان داوه تا چاپكردى كۆوارى زارى كرمانجى لى قەدەغە كوردووه و مۆلەتى بلاوكردەنەوى لى وەرگرتووه.

(۱۹۳۳) حوزنى هەولى داوه بەهاوكارىي سەعدى جەلال پۆژنامەيەك بەناوى سۆرانەوه دەربخات؛ بەلام مەحموود فەخرى بەگ بانگى سەعدى دەكات، كە خۆى لەو كارە نەگەيەنت و دەست لەو پۆژەيه هەلگرت.

(۱۹۳۳) لە مانگى حوزەيرانى هەمان سالددا مەحموود فەخرى بەگ بەهاندى رەزا بەگ ئىسماعيل بەگ، فەرمانى دەركردى حوزنى لى عىراق دەرهيئاوه.

(۱۹۳۳) حوزنى لە مانگى حوزەيران، تەمووز و كانوونى يەكەمى ئەم سالددا سى جارەن چوووتە هەولپىر، تا لە مەحموود بەگ - مۆتەسەرفى هەولپىر - بەگەيەنت كە بى تاوانە و تاكە گوناھى ئەو ئەويە كە كوردە و ميژووى كوردان دهنووسىت؛ بەلام سوودى نايىت.

(۱۹۳۳/۱۲/۲۱) حوزنى چوووتە بەغدا لەگەل ناجى شەوكەت وەزىرى ناوخۆ دانىشتووه. ئەويش هەر سووربووه لەسەر ئەوى كە دەبىت عىراق بەجى بهيلىت و پووبەروو بە حوزنى گوتووه: «چونكو تۆ كوردپەرستى دەكەيت و لەگەل تارىخ و نەشرىياتى كوردى خەرىكى، نايەلم لە عىراق دانىشى. دەبىت دەست لە بىرى كوردايەتى هەلگى تاوهكو بۆى»، هەر بۆ ئەم مەبەستە دەچىتە لای مەجيد بەگ يەعقوبى، كە ئەوسا موفەتېشى ئىدارىي بەغدا بووه و پيشتر مۆتەسەرفى هەولپىر بووه، ئەويش هەولى بۆ دەدات، بەلام سوودى نايىت.

(۱۹۳۴) لە مانگى كانوونى دووهەمدا بۆ چارەسەركردى كيشەى دەركردى لە

عیراق مهلیک غازی دهبینیت، ئه‌ویش پیی گوتوو: «تۆ له‌گه‌ڵ چاوپاوی کوردایه‌تیدا خه‌ریکی، کوردپه‌رستی ده‌که‌یت، کتیب و کۆوار و چاپخانه‌که‌ت بۆ هاندانی میلیله‌تی کورد بلاو ده‌که‌یته‌وه، کورد له‌ عیراقددا تۆ فیرت کردوون و لاوه‌کانی کوردت خستووته‌ سه‌ر په‌وشتی خۆت»^(۱۲).

(۱۹۳۴) حوزنی بریار ده‌دات روو له‌ ولاتیکی دی بکات، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ویدا به‌ئاسووده‌یی بژی. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش ده‌چیته‌ بآیۆزخانه‌ی تورکیا، فره‌نسا و ئه‌مه‌ریکا^(۱۳).

(۱۹۳۴/۱/۱۲) حوزنی ده‌چیته‌ لای میچهر ئه‌دمۆندس راویژکاری وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی عیراق، هه‌ول و ته‌قه‌لای خۆی چی بۆ مانه‌وه‌ له‌ عیراق و چی بۆ سه‌ره‌ه‌لگرتن و رووکردنه‌ ولاتیکی دی بۆ باس ده‌کات. ئه‌ویش به‌لێنی ئه‌وه‌ی ده‌دات که‌ به‌یانی بینیریته‌ لای سیر کنهان کۆرنه‌والیس، راویژکاری وه‌زاره‌تی ناوخۆ، تاوه‌کو ئه‌و له‌گه‌ڵ ناجی شه‌وه‌که‌تدا گه‌فتۆگۆ بکات. حوزنی ده‌لێت دوای ئه‌مه‌ باسمان له‌ میژوو، زمان و دیالیکته‌کانی زمانی کوردی کرد و باسه‌که‌مان هیندیک هۆنراوه‌ی چهند شاعیریکیشی گرتوه‌، جا گه‌راوه‌ته‌وه‌ ئوتیل ئه‌نده‌لوس^(۱۴).

(۱۹۳۴/۱/۱۳) چووته‌ وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ و ئه‌دمۆندس به‌ته‌له‌فۆن پی‌وه‌ندی له‌گه‌ڵ راویژکاری وه‌زاره‌تی ناوخۆدا کردوو. حوزنی دوای ته‌له‌فۆنه‌که‌ چووته‌ وه‌زاره‌تی ناوخۆ. سیر کۆرنه‌والیس پیشوازیی لێ کردوو و پرسیاوی له‌و کیشه‌یه‌وه‌ لێ کردوو که‌ بۆیان ریک خستوو. ئه‌ویش ده‌لێت: «هه‌ر سه‌ره‌تای ناخۆشیان، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌م بۆ گێرایه‌وه‌ که‌ هاتووومه‌ لای و زۆر به‌دلگه‌رمییه‌وه‌ ته‌ئه‌سوفی بۆ خواردم و له‌گه‌ڵ وه‌زیری داخلیه‌دا موزاکه‌رمیه‌کی دوور و درێژیان له‌ بابته‌ منه‌وه‌ کرد. منیش به‌ناجی شه‌وه‌که‌تم گوت: من له‌ خۆمدا جگه‌ له‌وه‌ که‌ کوردیکم و تاریخناسیکم کوردم، هیچ گوناھیکم دیکه‌ له‌ خۆمدا شک نابهم، ئه‌و گوناھه‌ که‌ کوردم، بۆ من گوناھ ناگوترت: چونکو خوداوه‌ندی په‌روه‌ردگار به‌ کوردی هیناومه‌ته‌ دنیاوه‌؛ من تکا و خواهیشم لێ نه‌کردبوو بمکات به‌کورد. که‌وابوو کوردیه‌تی من له‌سه‌ر من نییه‌ و بمبه‌خشه‌ کێ به‌کوردی دروستی کردووم یه‌خه‌ی ئه‌و بگره‌ و ده‌ست له‌ من به‌رده‌. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ دوامینی پی درا و به‌ته‌له‌فۆن له‌گه‌ڵ مه‌حموود فه‌خری موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر مودیری شوهرته‌ی که‌رکوک -عه‌لی که‌مال به‌گ- سلیمانی کرا».

(۱۹۳۴/۲/۱) حوزنى گه پراوتهه وه كه ركوك.

(۱۹۳۴/۲/۴) گه پراوتهه وه هه وليپر.

(۱۹۳۴/۲/۱۲) گه پراوتهه وه رواندن (۱۵).

(۱۹۳۴/۶/۲۳) حوزنى چووتهه سليمانى و ده لئيت: «... له حوزهيرانه وه هه تا كانون له سليمانى خهريكى لابردينى توههت و به لا و دامه زاندى مهتبهعه و بهلهديه و دهرهينانى رۆژنامهى (ژيان) كوردى بووم» (رووناكى ۲۰۰۱).

(۱۹۳۴/۱۱/۱۵) سليمانى بهجى دهه لئيت.

(زستانى ۱۹۳۴) بهرپرسى پۆليسى رواندن ده نئيرتته شوين حوزنى. له گه لئ ئوهدا زۆر نه خووش ده بئيت، به زۆرى هه ده بيه نه پۆليسخانه. له وئندا فه رمانئيكى وهزارهتى ناوخوى پيشان ده ده ن كه ئه مه ناوه رۆكه كه به تى:

"بيننا له سه ر ته حريرى ره سمى ئه حمه د به گ توفيق به گ موته سه ريفى ليو اى سليمانى، حوسين حوزنى كه له سليمانى خهريكى نه شرى رۆژنامهى ژيان بوو، شيعر و غه زه لياتى ئه حمه د به گ كورپى فه تاح به گ ساحي بقران زادهى كو كوردو وه ته وه و كر دوويه ته ديوان و كتىب و له گه لئ خويدا بر دوويه ته وه رواندن كه نه شرى بكات، لئى وه رده گرن و بۆ ئه م وهزاره ته (وهزارهتى داخليه) ده نئيرن؛ چونكو ئه و ديوانه موخاليه فى قانونى عراقيه و نابيت نه شىر بكريت. له هه ر جيگايه ك به ده ست هه ركه سيكه وه بديتريت موساده ره ده كريت".

(۱۹۳۵) ئه حمه د به گ توفيق به گ بوو بوو به موته سه ريفى هه وليپر. له سه ردانئيكيدا بۆ رواندن له گه لئ موراد به گى قايمقامى رواندن و زهينه لعابدين خاكيدا برياريان دابوو كه رۆژنامه يه ك ده ربكهن، به مه رجى ك زهينه لعابدين ببئته به رپوه به رى و بۆ ئه م مه به سه ته له گه لئ حوزنيدا ده دوين. ئه حمه د به گ توفيق به گ، زهينه لعابدين و حوزنيش به زۆرى ده باته هه وليپر بۆ راپه راندى دهرهينانى رۆژنامه يه كى نيو هه فته يى به نئيو سؤران؛ به لام دواتر ئه م پرۆژه يه ش سه رناگريت. (رووناكى ۲۰۰۱).

حوزهيرانى (۱۹۳۵) پرۆژه يى دهرهينانى كووارىك كه حوزنى سه رنوسه ر و شيت مسته فا پاريزه رى بيت له لايه ن ئه حمه د به گ توفيق به گ موته سه ريفى هه وليپر، په سه ند كرا؛ به لام ئه حمه د به گ مه رجى ئه وه يى خسته پيش حوزنى كه

چاپخانه‌کە‌ی له رواندزه‌وه بگوازیتته‌وه هه‌ولێر .

حوزنی له موسڵ گفتوگۆ له‌گه‌ڵ عیسا مه‌حفووز ده‌کات، بۆ کرینی ئامیتریکێ چاپ بۆ شاری هه‌ولێر .

حوزنی له‌گه‌ڵ پارێزه‌ر شیت مسته‌فا- به‌ریتوه‌به‌ری کۆواری رووناکی- ده‌چیتته موسڵ و ئامیتریکێ گه‌وره‌ی چاپ و هیندیك تیب ده‌کریت و چل دینار پیتشه‌کیی ده‌دات؛ شه‌ست دیناریش قه‌رزی له‌سه‌ر ده‌میتیت .

حوزنی ئه‌و ئامیتری چاپه‌ی له موسڵ کریبووی، به‌لۆزی ده‌یه‌یتته هه‌ولێر و له لایه‌کی میتوانداریه‌تی شاره‌وانیی هه‌ولێر دایمه‌زاندووه .

ئه‌حمه‌د به‌گ توفیق به‌گ له سه‌ردانیکی بۆ تورکیا ده‌گه‌ریتته‌وه کوردستان؛ که ده‌بیتت حوزنی له بریتیی ئه‌وه‌ی چاپخانه‌کە‌ی رواندز بۆ هه‌ولێر بگوازیتته‌وه، چاپخانه‌یه‌کی له‌وی گه‌وره‌تری له موسڵ کریوه و له هه‌ولێر دایمه‌زاندووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی حوزنی مه‌رجه‌کە‌ی موته‌سه‌رفی نه‌هیناوه‌ته دی -که گواستنه‌وه‌ی چاپخانه‌کە‌ی رواندز بوو بۆ هه‌ولێر- بیانوو به‌حوزنی ده‌گریت و به‌هیچ جۆریک یارمه‌تی نادات .

حوزنی ده‌چیتته به‌غدا بۆ کرینی هیندیك که‌لوپه‌لی چاپخانه‌کە‌ی . حوزنی پیداوایسته‌یه‌کانی چاپخانه‌کە‌ی له مه‌هدی حوسین، خاوه‌نی چاپخانه‌ی ده‌لیل و له عزرا ئه‌لیاهو ده‌کریت و چل و چوار دینار قه‌رزدار ده‌بیت؛ عوسمان سه‌لیمی جووله‌که‌ بووه به‌ که‌فیلی .

له رۆژی گواستنه‌وه‌ی چاپخانه‌کە‌ی بۆ ئه‌و کۆشکه‌ی که له رۆسته‌م چه‌له‌بی به‌کریتی گرتبوو، به‌یانیک له هه‌ولێر بلاو ده‌کریتته‌وه تیدا داوا له کورد ده‌کات که خۆی بیده‌نگ نه‌کات و نه‌خرۆشیت و... حوزنی به‌یانه‌که‌ هه‌لده‌گریت و ده‌چیتته لای ئه‌حمه‌د به‌گ توفیق به‌گ بۆ ئه‌وه‌ی دلنیای بکات که ئه‌و ئه‌و به‌یانیه‌ی نه‌نووسیوه و چاپی نه‌کردووه و، هیچ سوودی نابیت . حوزنی تۆ ده‌گات که ئه‌و داوه هه‌ر بۆ ئه‌و داندراوه . له ئه‌نجامدا حوزنی دووچاری دادگه‌ ده‌بیت . (رووناکی ۲۰۰۱) .

داوای زیدنامه‌ی عیراقی ده‌کات؛ هه‌روه‌ک له نووسراویکدا دیاره که ئاراسته‌ی قایمقامی رواندزی کردووه . هۆی داواکردنیشی بۆ ئه‌وه

دهگه ریتتهوه که پۆلیس زیندنامهی لی داوا کردووه.

(۱۹۴۰/۹/۲۲) نامر رهل، عهقید فایق کاکه مین، فهرمانی گرتنی حوزنی دهر دینیت، به پیتی برگی ژماره ۵۶ ی سالی ۱۹۴۰ بۆ پاراستنی ئەمن و ئاسایش و سهلامهتی دهولت، بۆ ماوهی سێ سال حوزنی له ژیر چاودیری پۆلیس دادهنیت و قهدهغی نیشتهجیبوونی له شارانی کهرکوک، ههولیر و سلیمان لی دهکات.

(۱۹۴۰/۹/۲۳) عهقید نووری محمه له شوینی فایق کاکه مین دهستبهکار ده بیت و فایق کاکه مین دهگوازیتهوه شاری مونتهفیک. عهقید نووری حوزنی نازاد دهکات.

(۱۹۴۰/۱۰/۱۸) حوزنی نووسراویک بۆ وهزارهتی ناوخوای عیراقی دهنیریت تا جاریکی دی چاویک به فهرمانی فایق کاکه میندا بهین؛ به لام هیچ وهلامیکی دهست ناکهویت.

(۱۹۴۱/۲/۱۶) نووسراویک ئاراستهیی سهروکی دادگی بهغدا دهکات؛ ههلبهت لهبارهی ههمان بابهتهوه.

(۱۹۴۱/۵/۱۸) لهشاری موسل له لایهن قاسم مهقسوودهوه له مهعهسکه زیندانی دهکرت.

(۱۹۴۱/۵/۲۶) قاسم مهقسوود تهحقیق لهگهڵ حوزنیدا دهکات و تاوانباری دهکات بهوهی که بیری کوردایهتی بلاو دهکاتهوه. لهم پرووهو پشت بهو فهرمانه دهبهستیت، فایق کاکه مین له دژی حوزنی دهری کردبوو.

(۱۹۴۱/۶/۱۰) حوزنی بهدیلکراوی دهنیردیتته ههولیر و لهویدا نازاد دهکرت.

(۱۹۴۱/۶/۱۵) نووسراویک ئاراستهیی وهزیری ناوخوا دهکات تا رزگاری بیت لهو تاوانهیی فایق کاکه مین پیوهی لکاندوه^(۱۶).

(۱۹۴۱) حوزنی پهیمان لهگهڵ خویدا دهبهستیت که ئهو تهمنههی ماویهتی بهخوشی رابویریت؛ هه ر چتیکی ماندووویونی تهن و گیانی تیدابیت خوئی تی نهگهیهنیت، بگره لهگهڵ ئیشوکاری بازگانیدا خهریک بیت.

ئهو خانوهی له سالی ۱۹۳۹ دا دهستی بهبناکردنی کردبوو-که له لایهن فایق کاکه مینهوه تیک درابوو- دهستی پی کردهوه و تهواوی کرد و زستانهکهی بهئیشوکاری خانوهکه بهسهربرد.

(شوباتی ۱۹۴۲) له پردی کونتراکتیک مؤردهکات بۆ چاککردنی ریگه‌وبان. له‌به‌رئ‌وه‌ی خۆی هیچی لئ‌ه‌زانیوه، غه‌فوور ئاغای سلیمانی و نووری ئه‌وره‌حمانی که‌رکوک‌ی ده‌بن به‌هاوکاری و هه‌ریه‌که‌یان دووسه‌د و دوازده دیناریان پئ‌ براوه و دوا‌ی ئه‌مه چه‌ند کارئ‌کی دی وای ئه‌نجام داوه.

(ئ‌یلولی ۱۹۴۲) سه‌ره‌رشتییی باله‌فرگه‌ی دیانان ده‌کات.

(پایزی ۱۹۴۲) بالئ‌ۆزی بریتانی له‌ به‌غدا، نئ‌زیکه‌ی سی‌ سه‌د و هه‌شتا تا ئاردی بۆ هه‌ژاره‌کان نارده‌وته رواندز و هه‌روا سه‌د دیناری دابوو، بۆ به‌رگ و پئ‌لاوی قوتابیی هه‌ژاره‌کانی رواندز، له‌ قایمقامیی‌ه‌دا بۆ دابه‌شکردنی ئه‌و ئارده‌ لئ‌ژنه‌یه‌که‌ له‌ حوزنی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم خه‌یلانی و حاجی تایه‌ر پئ‌ک هئ‌نرا و ئاردیان به‌سه‌ر هه‌ژاراند دابه‌ش کرد؛ که‌چی له‌ قایمقامیی‌ه‌دا به‌شئ‌کی باش له‌و ئارده‌ گئ‌ردراوه؛ بۆیه لئ‌ژنه ده‌ستی له‌و کاره هه‌لگرت. له‌ سه‌د دیناره‌که‌ش چارده دینار خورا، بۆیه حوزنی ئیمزای بۆ نه‌کردوون^(۱۷).

(پایزی ۱۹۴۲) کرنیل لاین راویژکاری رامیاری و میجهر کینجی هاوکاری، سه‌رئ‌یک له‌ رواندز ده‌دن. شه‌و له‌ مائی قایمقام عه‌لی سه‌روهت کۆ ده‌بنه‌وه و حوزنیش له‌وئ‌ ده‌بیت و به‌م جوهره باسی گه‌توگۆکانی ئه‌و شه‌وه ده‌گئ‌رئ‌ته‌وه:

"شه‌وئ‌ باسی له‌ هه‌ژاری و برسیی‌ه‌تی و رووتی و بئ‌ ئ‌یشی گونده‌کانی رواندز کرد. زۆر دئ‌سۆزانه له‌ گوزه‌رانیان دوا که‌ بۆ خۆی چاوی پئ‌ که‌وتبوون. وتی: ئه‌گه‌ر بزائن ده‌ست بدات، هه‌تا که‌رکوک بئ‌ن له‌سه‌ر مه‌سروقی بریتانیا ده‌یانخه‌مه سه‌ر ئ‌یش. منیش پئ‌م وت: ملله‌تی کورد ناتوانیت له‌ گه‌رمئ‌ن له‌ ده‌شتدا ئ‌یش بکات ئه‌گه‌ر بووبوایه له‌م خاکه‌دا ئه‌سپابئ‌کی گوزه‌ران و بووزانه‌وه بۆ ئه‌م په‌رئ‌شانانه ساز کرابایه زۆر باش بوو.

له‌سه‌ر ئه‌مه کرنیل لاین وه‌عدی دا، که‌ هه‌ر له‌ رواندز ئ‌یشئ‌کی باش بدۆزئ‌ته‌وه که‌ میلله‌ت به‌کۆمه‌له‌ لئ‌ی سوودمه‌ند بئ‌ن، به‌لام به‌تایبه‌تی به‌منی وت ئه‌م ئ‌یشه تۆ ده‌یسوورئ‌ینی، به‌مه‌رجی ئه‌مه له‌ په‌ئ‌یی عه‌لی سه‌روهت به‌گ ده‌رنه‌چی؛ چونکو قایمقامی ئه‌م قه‌زایه ئه‌وه".

له‌ دوا‌ی ئه‌وه به‌چه‌ند رۆژئ‌یک عه‌لی سه‌روهت به‌بئ‌ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل حوزنیدا رئ‌یک بکه‌وئ‌ت، سه‌نه‌ئ‌کی چوار ماده‌یی نووسیوه به‌ناوی حوزنی و حاجی سه‌عیدی

برای خۆی که هەر کۆنتراتیکی له رواندزدا بگيریت، ئەم دووانه به‌نیوه‌یی تیییدا هاوبه‌شن.

دواتر له ژێر چاودێری میسته‌ر تورنور و کرنیل گریتندا کۆنتراتی ریگاگانی رواندز داده‌م‌زریت و عه‌لی سه‌روهت داوا له حوزنی ده‌کات تا ئاگاگان بۆ به‌شداریکردن له‌و پرۆژه‌یه‌دا بانگ بکات، دواى بانگکردنیان پرۆژه‌که به‌پێی چه‌ند سه‌نه‌دیک به‌م چۆره‌ی له‌ ده‌ستنووسیکی حوزنیدا ها‌توو، دا‌به‌ش کرا^(١٨).

ماوه‌ی یه‌ک مانگ بۆ ئەنجامدانی ئەم پرۆژه‌یه‌ ته‌رخان کرابوو له‌به‌رئوه‌ی ئاگاگان هه‌چ شتیکیان له‌ چۆنیه‌تی به‌‌پێوه‌بردنی ئەو پرۆژه‌یه‌ نه‌ده‌زانی، ناچار له‌ به‌‌پێوه‌به‌رایه‌تی کاردا چاوه‌شیکیان بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی خواست، تاوه‌کو ئەوان کاره‌کانیان راپه‌‌رێن که حوزنی له‌سه‌ر مه‌سروفی خۆی هه‌ینانی بۆ سه‌ر کار^(١٩).

له‌گه‌‌ڵ ئەو هه‌موو کاره‌ی، که حوزنی ر‌ای په‌‌راندوو، هاوکاره‌کانی له‌ بریتیی ئەوه‌ی یارمه‌تی بده‌ن، هه‌موو کۆسپیان هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر ر‌ی. حوزنی له‌و باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی... ره‌ئیس تۆما و ئەحمه‌د به‌گ جگه‌ له‌ تیکدانی ئیش یارمه‌تیان نه‌دام نه‌ به‌پاره و نه‌ به‌خۆیان. ئیشه‌که‌ش زۆر گران کرا و دایانگرت به‌ئه‌زه‌ت و ئازاردان^(٢٠).

پرۆژه‌ کۆتاییی پ‌ی هات؛ به‌لام که‌ره‌سته‌یه‌کی زۆر له‌نێو چوو که هه‌مووی به‌پاره و پوولی حوزنی ک‌رابوو و قه‌ره‌بووش نه‌کرایه‌وه.

عه‌لی کو‌ری ده‌رویش عه‌بدو‌ل‌لا که به‌رپرسی ژمێریاری حوزنی بوو، له‌و کاره‌دا و له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو مه‌سرووف و خواردن و هه‌ستان و دانیشتنی له‌سه‌ر حوزنی بوو؛ که‌چی له‌ ژێره‌وه له‌گه‌‌ڵ عه‌لی سه‌روهت و هاوه‌‌لانی ر‌یک که‌وتبوو، چه‌ند لاپه‌‌ره‌یه‌کی له‌ حیساباتی کاره‌که‌ی حوزنی له‌نێو بردبوو. حوزنی ئەو کاره‌ی به‌ناپاکی له‌ قه‌‌لم دا؛ بۆیه‌ بۆ ساغکردنه‌وه‌ی حیساباتی لیژنه‌یه‌کی له‌ دیانه‌ پ‌یک هه‌ینا^(٢١).

کاتیک ئەو لیژنه‌یه‌ به‌و حیساباته‌دا چووته‌وه، دیسان دوو لاپه‌‌ره‌ی دیان ل‌ی دزیوه. له‌گه‌‌ڵ ئەوه‌شدا پاره‌ی مه‌سرووفاتی پتر بووه له‌ پاره‌ی وه‌رگیراو، ده‌با دوو سه‌د و هه‌شتا دیناری بۆ بگه‌‌رپ‌ننه‌وه؛ که‌چی عه‌لی سه‌روهت و هاوکارانی وایان کرد که کۆمه‌‌لێک له‌و کرێکارانه‌ی کاریان ل‌ای حوزنی کردبوو سکا‌لانامه‌یه‌ک له‌

دژی حوزنی بنووسن و تئیدا بلین که حوزنی پارهی تهواوهتی بهئیمه نه داوه؛ جا پسوولهی شهکر وهرگرتنیان پی ددرا و ئه و سکاالانامانهش له کاتی پیوستدا له لایهن عهلی سهروهته وه بهکار دههینرا.

عهلی سهروهت بهوه نه وهستا بوو، بگره خهلیفه رهشید و مهجید بهگی برایانی بهگۆکی هان دابوو تا خویمان و چند کهسیکی دیش بچنه بهردهم میجره ئهستهنگ، ئهفسهری پیوهندیهکانی بریتانی له دیانان و نانی بهرووی له بهردهم دابنن و بلین: ئیمه ئه نانه دهخوین و حوزنی پارهی کریکاریهتی پی نه داوین^(۲۲).

عهلی سهروهت به ئهفسهری بریتانی له پیشوو نیوبراوی گوتبوو: حوزنی دوعای بۆ پۆمیلی سهرکردهی نازیان کردوه تا له جهنگ بیباته وه.

حوزنی له نیو بیره وه رییهکانیدا بهم جوړه ئه و کرده وه ناراستانهی عهلی سهروهتی لیک داوهته وه:

«ئو هه موو فساد و خراپه بییهی عهلی سهروهت بۆ ئه مه بوو که گێژم بکات و ناحه قم دهرهینی، ههتا پووم نه بی داوای ئه و حه قه م بکه م که له قوئترات به په نهانی من خوار دبووی و وهری گرتبوو. ئه گه هواریکیش بکه م، ئه وه بلیت: ئه وه عهرز و حالی میلیله ته که یه که ئه م پیاوه حه قی خه لکی خوار دبووه و هه رچییه کی بلیت وا نییه.»

عهلی سهروهت له بهر رهفتاری له رواندن دوور دهخریته وه و بۆ به غدا ده نیردریت و له دواي چوار مانگ دهکریت به قایمقامی مه رکه زیی قه زای سلیمانی و له ویش واز له حوزنی ناهینیت و هانی غه فوور ئاغای کۆنه هاریکاری حوزنیی داوه تا داوایه کی له دژی حوزنی له که رکوک تومار بکات، گوايه نیوبرا و ۱۵۰ (سه د و په نجا) دیناری له کۆنتراکتی پردی له سه ر ماوه؛ به بی ئه وهی حوزنی بانگ بکریته دادگه سه ر له ئیواره یه ک دادوه ری رواندن، ئه نوهر یه کتا خه لکی سلیمانی، شاکر موجرم کاتبی دادگه و موختاری رواندن ره ووف، چه ند پۆلیسیک و غه فوور ئاغا ده چنه ماله که ی حوزنی تا ماله که ی حیج بکه ن، ئه ویش له به رامبه ردا ده لیت:

«ئیه چۆن به بی دادگاییکردنی من ئه و کاره ده که ن؟» ئه وانیش فه رمانی دادگه ی که رکوک پیشان ده دن که تئیدا ده لیت: له به ر ئه وهی حوزنی عه جه مه، ئه مرۆ

سببینهی هه‌لدیت و ده‌چیت‌هوه عه‌جه‌مستان. هه‌تا نه‌تیجه‌ی محاکمه‌مه‌که، مه‌بله‌غی سی‌سهد دینارم له‌سه‌ریه ئه‌موالی و چتی مه‌تبه‌عه‌که‌ی ح‌ج‌ز ب‌کریت. (ئه‌م‌جاره بووینه عه‌جه‌م و فیرار ده‌که‌ین له توه‌مه‌ت و ئیف‌تیرای دیکه‌ ر‌ز‌گار بووین).

ئه‌م ده‌ستر‌ژیشت‌ووانه مال و چاپ‌خانه‌یان ح‌ج‌ز کرد و نه‌یان‌ه‌یشت هیچ‌که‌سی‌ک له روان‌د‌زا ببیت به‌که‌فیلی و به‌وه‌ش نه‌وه‌ستان، ر‌اپ‌و‌رت‌یک‌یان له‌سه‌ر نووسی گوایه‌ له سلیمانی کۆمه‌له‌یه‌ک به‌ناوی هیواوه دامه‌زراوه؛ حوزنی و عه‌بدول‌ر‌حممانی برای سه‌ر‌و‌کی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ن. له‌سه‌ر ئه‌مه‌ش هه‌ردوو برا زۆر نازاردان.

ئه‌م کورده کاربه‌ده‌ستانه به‌وه‌ش نه‌وه‌ستان له نان‌یرینی حوزنی زۆری له له‌علی خان ده‌که‌ن که ئه‌ویش ده‌وریک له نه‌بوونی و بی‌ده‌رامه‌ت‌کردنی حوزنیدا ب‌گیریت:

«هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا ئا‌غا‌ژنه له‌علی خان، دایکی ئیس‌ماعیل به‌گ روان‌د‌زی، که بۆ من له دایکی‌کی به‌میه‌ره‌بان چاک‌تر و د‌لس‌و‌ز‌تر بوو، ناچار کرا که ته‌شه‌بوس ب‌کات ته‌یار‌خانه‌ی دیانان له ژیر قۆن‌ترات و ئی‌جاری مندا بوو، له ئینگلیزه‌کان بخوازی و له من وه‌ر‌گیریت‌ه‌وه. هه‌ر چهند سی‌مانگ پ‌تر وه‌عدم ما‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ش مو‌دافه‌عم پی‌نه‌کرا و له ده‌ستم ده‌ر‌چوو. به‌م جۆره له هه‌موو لایه‌که‌وه ئه‌سپایی خستن و ر‌ه‌خنه‌دار‌کردنم ر‌یک خرا و دۆسته حه‌ق‌ناسه‌کانیشم وه‌ر‌گه‌ران».

(پایزی ۱۹۴۳) حوزنی پارێزهر محه‌مه‌د تاهیر ئه‌تروشی، برای عه‌بدول‌حه‌مید ئه‌تروشی، قایم‌قامی ئه‌وسای ر‌ه‌وان‌د‌زی کرد بوو به‌پارێزهر و وه‌کیلی خۆی، به‌لام ئه‌ویش هیچی بۆ ناکریت، چونکه داد‌وه‌ر ئه‌ن‌وه‌ر یه‌کتا وان له حوزنی ناهێنیت و له‌گه‌ڵ ح‌ج‌ز‌کردنی هه‌موو که‌لوپه‌لی نی‌و مائی به‌تایبه‌تی چاپ‌خانه‌که‌ی، به‌بی‌داد‌گای‌کردنی هه‌ول‌ی گرتنی حوزنی ده‌دات و له پال ئه‌و کیشه هه‌لبه‌ستراوه له پ‌یش‌وو‌دا با‌سم کرد‌وه، چه‌ندین گیروگرفتی نه‌پساوه‌ی دیی بۆ ساز ده‌که‌ن. هه‌ر ته‌نی بۆ ر‌ازی‌کردنی عه‌لی سه‌روه‌تی قایم‌قامی پ‌یش‌وو‌ی روان‌دن، ناچار حوزنی خۆی ده‌گه‌یه‌نیت‌ه به‌غدا، تا ر‌یگه‌ی پی‌بدن به‌یه‌ک‌جاری ب‌چیت‌ه ده‌ره‌وه‌ی عیراق و له‌و باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی:

«... تکام لی‌کردن مادامه له فیتنه و کیشه و توه‌مه‌ت ر‌ز‌گار نابم، چاره‌یه‌کم بۆ بدۆزنه‌وه خۆم و عایله‌م ب‌چینه ده‌ره‌وه‌ی عیراق به‌ئاسوده‌بی ته‌مه‌نی ماوی به‌سه‌ر ببه‌م؛ له‌م زیله‌ت و هه‌رایه ر‌ز‌گار ب‌کریم، هه‌ر که‌سی‌ک به‌ئیف‌تیرا داوا‌یه‌کی هه‌بیت،

بۆی رېك بخریت و من حەقی مەشروع نەپرسریت و بەبئى ئەسپاب دوچار بەسووكى بكریم. ژيانى وا نەبوونى چاكتره له بوونى. بەمەرجى ئەو ناوى كەس نەبەم، گەلى پياوانى گەرەم چاوپى كەوتن و تكام لى كردن پىگای پزگاریم بۆ بدۆزنەو كە بجمە دەرەوہى عىراق بژیم بەلام هیندەم دەگوت كە پیر بووم، هیچی دیکە توانای دەر بەدەرى و نەفى و حەبس و گرتنم پێو نەماو، دەمەوئیت بەنانتىكى وشك پەیدا كردن له گۆشەپەكى بى قەرە دانیشم، هەتا بەمەرگ لەم فەلاکەتە دەر دەكەوم؛ چونكو پشتیوانى گەرەم بۆ پزگار بوونم هەر مەرگە».

كار بە دەستان واى بەباش دەزانن كە ئەدمۆندس ببینیت و لەو بارەپەوہ نووسیبوہتی: «... كە چومە لای میستەر ئەدمۆندس ئەمە جارى سێپەم بوو. زۆرم لا عەیب و عار بوو له لاوتكى تازه پىگەیشووى وەكو ئەنوەر یەكتا بدویم و بەمیستەر ئەدمۆندس بلیم كە مەسەلە و سەر بەوردم ئەمەپە. هەر هیندەم توانى بلیم كە پیر بووم تاب و تەوانای فەقیری و دەر بەدەرى و حەبس و نەفى و هەرام نەماو؛ پىگایەكەم نیشان بەدن و یارمەتیم بەدن بجمە خاكى هیندوستان یان بەلووچستان بەگۆشەگیرى لەگەل كار و كاسبیبەك خەرىك بم نانتىكى وشكى بى كیشە پەیداكەم و لەم شۆرشە گیان بەدەر بەرم.

میستەر ئەدمۆندس واى بەچاك زانى بجم چاوم بەتوفیق وەهیبى بكەوئیت. بۆچی؟ نازانم. له كوئى؟ نازانم. ئیوارە له ئۆتیل دانیشتبووم هاتنە دووم. چومە خوارى وەهیبى بەگ سواری كردم بردمیە «قصر الدجلة» هەتا سەعات ۱۰ ی شەو دانیشتم و گەر پامەوہ ئوتیل. ئەو دیدەنە چى بوو، نەمزانى. سبەینى چومە لای میستەر ئەدمۆندس و پیم گوت، گوتى سبەینى وەرەوہ. سبەینى چومەوہ وتى: دەمانەوئیت مەجەلەپەكى كوردى دەر خەین وا نوویسراوہ. هەتا پىك دیت هەستە بچۆ بۆ سلیمانى، قاقەزت بۆ دەنووسم بەكسەرە بچۆ بۆ لای شىخ مستەفا قەرەداغى، هەتا حیسابى نىوان تۆ و عەلى سەرۆت بەبى دەنگى بپریتەوہ و ئەوجا بگەر پێوہ بەغدا».

حوزنى دەچیتە سلیمانى و نامەكە دەگەپەنیتە شىخ مستەفا قەرەداغى. موئەسەرىفى سلیمانى و ئەویش لیژنەپەك بۆ ئەم مەبەستە پىك دەهینیت و لە مالى میرزا توفیق قەزاز كۆ دەبنەوہ. حوزنى دەلێت: «له لجنه‌ی میرزا توفیقدا

بېجگه له دل نیشانم هیچی دیکه م نه بیست». بۆ به یانی دهچیتته وه لای موته سهریف و کۆمه لیککی زلی لی دهبیت، هه ر وهکو حوزنی نووسیویه تی بریاری ئه وه دهبیت: «من له و ناغایانه ی رواندز که بوو بوونه شه ریکمان، هه ر یه ک چه ندیان داوه به عه لی سهروه ت قاقه زیکم بده نی به و ده ستوره حیساب له گه ل عه لی سهروه تدا ده برینمه وه. به وه رازی بووم قه رارم دا و گه رامه وه ئوتیل» (۲۳).

عه لی سهروه ت پتوه ندیی به شاکر موجرم کرد، بۆ ئه وه ی له رواندزا هه ول بدات ناغاکان هیچ کاغه زیک به حوزنی نه دن و به و شیوه یه عه لی سهروه ت غیره تی لای شاکر موجرم پهیدا ده کرد و به م جۆره قسانه حوزنی روونا کبیری لای هه لده سه نگاند: ... زۆر عه یبه بیلی کوردیکی عه جه م به سه ر ئیمه دا زال بیت و قسه ی ئه و به سه ر قسه ی ئیمه بکه ویت و...

رواندز به جی ده هیلت و دهچیتته هه ولیر و دوو روژی تیدا ده میتته وه. (۱۹۴۳/۱۰/۱۸)

هه ولیر به جی ده هیلت و دهچیتته که رکوک. شه و به شه مه نده فهر به ره و به غدا به ری ده که ویت و له ۱۹۴۳/۱۰/۲۲ ده گاته به غدا.

دهچیتته بالوینزخانه ی به ریتانیا، پیی راده گه یه نن که نووسینگه یه که بۆ کۆواری دهنگی گیتی تازه داده نین و دهبیت بۆ روژی دووشه مه ریکه وتی ۱۹۴۳/۱۰/۲۷ دا ناماده بیت.

ده که ویتته سه رکار و خه ریکی نووسین و ریکخستنی کۆواره که دهبیت (۲۴) و له و باره وه نووسیویه تی و ده لیت:

«... پیم خو ش بوو که به دلکی خا وینه وه ئیش بکه م و پتر به مه دلخو ش و شادمان بووم که گه وره یه کی زانا و تیگه یشتووکی کورد وهکو توفیق وهه بی به گ چاودیری ئه م کۆواره ده کا و وتاری تیدا دنوو سییت و پیکه وه بۆ به رزبوونه وه ی زمانی کوردی له م کۆواره دا هه ول ده دهین، به تایبه تی لاوکی نهوجه وانی وهکو شیخ حه سه ن کوری شیخ مارف به رزنجی که بۆ ته رجه مه و نووسین یارمه تی ده داین و زۆری منه تدار کردم».

حوزنی خانوویه کی له به غدا ده ست ده که ویت و له ژبانی ئوتیل رزگاری دهبیت و گیوی باو کم نیو مال و خیزانه که ی بۆ ده گه یه نیته هه ولیر و حوزنیش له

ههولپیرهوه بهمال و خیزانهوه پروو له بهغدا دهکات(۲۵).

(۱۴ی ئیلولی ۱۹۴۷) گیوی موکریانی چووته بهغدا و بهسههراتی ئهو کورده کویتستانیانهی بۆ حوزنی گیزاوهتهوه که له دواى تیکدانى کۆمارى کوردستان له رۆژههلاتى کوردستانهوه پهنايان بۆ کوردستانى عیراق هیناوه. ئهو پهنابههرانه له گرتووخانهى شارانى ههولپیر، موسل و کهرکووک گیراون و زۆر نامرۆفانه لهگهلیاندا ههلسوکهوت کراوه.

(۱۸ی ئیلولی ۱۹۴۷) حوزنی موژدهی ئازادکردنی ئهو پهنابههرانه بهگیوی برای دهکات که بهیارمهتی جهمال بابان، جیگری سهروک وهزیرانی عیراق و توفیق وههبی دهستی خستوووه.

(۲۰ی ئیلولی ۱۹۴۷) حوزنی، گیوی برای تا ویستگهی شهمندهفهر بهرئ دهکات، بۆ ئهوهی له کهرکووک لا بدات و موژدهی ئازادبوون به پهنابههرهکانی زیندانی گیراوی گرتیگهی کهرکووک رابگهیهنیت(۲۶).

(۲۱ی ئیلولی ۱۹۴۷) گیو دهگاته کهرکووک و بهپهنهانی کهیفخوشی مزگینی ئازادبوون دهکاته پهنابههرهکانی کویتستانی و گیو دهلئیت: ... شایى شاییان تی کهوت.

هه ههمان رۆژ گیو دهگه رپتهوه ههولپیر و ههمان موژدهی ئازادبوون بهپهنابههرهکانی کویتستانی زیندانی گیراوی ههولپیر دهکات. جا دهچپته سهه کاری خۆی. یهکسهه تهلهگرافیکى دهدهنه دهست که له لایهن بهشیر موشیرهوه بۆی هاتبوو، تیدا نووسرابوو: گورج بگه رپتهوه بهغدا(۲۷).

(۱۹۴۸/۱۰/۱۰) محمد جواد المفتی نامهیهک ئاراستهه گیو دهکات، بۆ ئهوهی قهرزهکانی حوزنی بداتهوه(۲۸).

پهراویزی پیشهکی:

۱- مامۆستا م. پ. هاوار له بهرههه بهنرخهکهیدا بهم جۆره لهو بابته دهوئیت: بهکهه م وینهگریک له کوردستاندا حوسین حوزنی موکریانی بوو لهگهله کابراهکی لوبنانی. له دوایدا شیخ لهتیی دانساز ئهو کامیرایهی حوسین حوزنی و لوبنانیکهی کرییهوه و شیخ لهتیییش له دوایدا فرۆشتیهوه به یهحیا ئهفهندی.

م. پ. هاوار. شیخ مهحمودی قارهمان و دهولتهکهی خوارووی کوردستان. بهرگی یهکهه.

لهندن- ۱۹۹۰-۰۶۱ وا دیاره مامۆستای نیویراو ئهم زانیارییهی له بهرگی یهکهمی بهرهمه بهنرخهکهی کاک ئهکرهم سألحی رهش وهرگرتوو، که بهنیوی «سلیمانی»یه و له بهغدا له سالی ۱۹۸۷ دا چاپ کراوه.

۲- گیوی موکریانی-که له سالانی سییهکاندا پرووی له سابلاخ کردووتهوه- ئامیری کامیرای لهگهڵ خۆی بردوو و ستۆدیوییهکی وینهگرتنی لهویش دامهزراندوو.

۳- هامیلتون بهم جۆرهی ژيروو باسی ئه و پیشه و هونهراهی حوزنی دهکات، که له پال میژوونوسیندا ههییوه:

* Sayed Heusni is not merely an historian, he is also the local journalist and newspaper proprietor. There is a brass notice on his door which reads, Zari Kermanjji (The Cry of the Kurdish) which is the name of his paper..

His type is set by hand. From the oak of the mountains -side the cuts small blocs of wood.

He planes them smooth and true and upon them he etches the illustrations for his paper. He inks his plates, turns the primitive printing press, then sets and binds his sheets together to form the monthly magazine. A copy goes to the high Commissioner and another to the league of Nations at Geneva. The Cry of Kurdish is called a "monthly" magazine, but often enough the little paper is suppressed on account of its Kurdish sentiments which are not always approved of by the Government at Baghdad. A. M. Hamilton, Road Through Kurdistan, 1937.

له ۱۳/۳/۱۹۹۹ دا، که پۆژی پهرده لادان بوو لهسهه ریلیفی گیوی موکریانیدا، کاک فهلهکهدین کاکهیی- وهزیری رۆشنییری- له وته بهنرخهکهی خۆیدا ئهم دوو براییه بهگۆتنبورگی کورد دانا.

۴- بۆ وینه بۆ دوورخستنوهی حوزنی له راژهکردنی رۆشنییری کوردیدا پێگهی بلۆکردنهوهی کۆواری «زاری کرمانجی» بیان لی گرت بهو ناوهی بابتهتیکی پامیاری له ژماره ۱۶ی کۆوارهکهیدا بلۆکردووتهوه، که ئهمهش دهقی ئه و فرمانه میرییهیه که بۆ بههشتی نێردراوه:

الحكومة العراقية
الجمهورية العراقية

مديرية المطبوعات

رقم التفوه - ١٢٣ سراى

العدد: ١٠٧

التاريخ: كانون الثاني ١٩٢٩

صاحب جريدة زار كرمانجى

ان الامتياز الممنوح الحكم بكتاب هذه المديرية المرقم ٤٢٦١ والموخ في ٢٩/٣٠ مارت سنة ١٩٢٦ قد حضر عليكم البحث في الشؤون السياسية واجاز لكم البحث في الشؤون الادبية والفنية فقط وقد اطلعنا علي العدد (١٦) من مجلتكم فوجدنا فيه مقالا قد تضمن بحثا سياسيا الامر الذي يمد خروجا علي الخطا التي يجب ان تنهجها الجرائد والمجلات الادبية لذلك فاني انذركم بهذا ان تتعدوا عن الخوض في الشؤون السياسية وان تحضروا اباحتكم في المسائل العلمية والادبية

مدير المطبوعات

فرمانى پووچكر دنهوى مؤلتهى كؤوارى زارى كرمانجى له ١٩٤٩/٨/١٥ دا بؤى
دهردهچيت. حوزنى له ١٩٤٧/٩/٢٠ دا كوچى دوايى كردووه؛ يانى له دواى نه مانيشى
هه ر لى ناگه رين:

وزارة الداخلية
مديرية الدعاية العامة

الرقم
التاريخ ١٨/١٠/١٩٩٩

الى حضرة السيد
صاحب امتياز جريدة (الكرمانجي) المحترم

لقد قررت قيادة القوات العسكرية للإدارة العرفية في العراق إلغاء امتياز
(الكرمانجي) وذلك استنادا الى الصلاحية المخولة لها من قبل مجلس الوزراء
بمقتضى المادة الرابعة عشرة من مرسوم الإدارة العرفية رقم ١٨ لسنة ١٩٩٥ . لذلك
ينبغي الكف عن اصدار مطبوعكم حالا وألا فسوف تفرض عليكم العقوبات المنصوص
عليها في المادة الخامسة عشرة من المرسوم المذكور والقوانين الأخرى .

وكيل مدير الدعاية العام

نسخة منه : الى وزارة الداخلية

- وزارة الدفاع (النسخة الثالثة)
- قيادة القوات العسكرية للإدارة العرفية في العراق بالاشارة الى كتابها الرقم ق.ع ٨٩٩٢/١٣/٥٠ المؤرخ في ١١/٨/٩٩
- مديرية الشرطة العامة
- متصرفية لواء /سبيح
- مديرية شرطة لواء : /سبيح
- المدعى العام
- المدير المسؤول السيد
- ممثلة المطبوعات العامة

بقرانباري زيتير بروانه د. كوردستان موكرياني. هوى دهرنه چووني زارى كرمانجى
رقونامهى برايه تى. ژماره ٢٧٥٣ پينجشهمو ١٩٩٩/١/٧ هه ولىتر.

فهرمانی پووچکردنهوهی مؤلتهی کۆواری زاری کرمانجی له ۱۹۴۹/۸/۱۵ دا بۆی
دهردهچیت. حوزنی له ۱۹۴۷/۹/۲۰ دا کۆچی دوایی کردوه؛ یانی له دواى نهمانیسی
هر لئی ناگهڕین:

بۆ زانیاری زیتیر بروانه د. کوردستان موکریانی. هۆی دهرنهچوونی زاری کرمانجی
رۆژنامهی برابتهی. ژماره ۲۷۵۲ پینجشموو ۱۹۹۹/۱/۷ ههولتیر.

۵- دهکی نامهکهی بهههشتی داماو بۆ بهههشتی سألح زهکی بهگ:

"شهرهفی حزووری سهعادهتی زهکی بهگی خۆشهویست(*)".

ئیسترحام دهکهم ئهگهر زرووف مساعد بیت، ئهم نامهیه بخوینتهوه.

له دواى عهرزی ئیحتیراماتی فایقهه، ئهمه سى چوار چاره تهشریف دهفرموونه
پواندز، لهبهه ئهوه که نهوهکو زرووف موساعد نهبیت، نهدههاتمه زیارهت و ئهوه
چارهش که هاتن، دیسان موراجهعهتی زرووفم کرد مونسایب نهپیندرا موشهرهف بم.
ئویش له پاش شهو و نیوهپۆیهک ئاگادار بووم. ویستم بهم دوو کهلیمه مهعروزهتی
-که زرووف مهیدانی داوم- سکالایهکی دل و راستهقینهیهکی سهربهووردم عهرز
بکری، بهلکم بۆ هاتوو ریگایهکی ژیانم دهست کهوئ.

ساحبی سهعادهت! وابزانم ههموو خاوهن وجدانئیکی پاک و بهشهرهفی کورد لهمه
ئاگاداره و شارهزای من که له دنیا دا ههه گوناھئیکی، که بهشهر له خواوه وهیا هه
له خۆیهوه بهگوناھی زانیوه خۆی لی دوور خستووتهوه و نهفرهتی لی کراوه له من
دوووبوه و جگه له کوردی چ گوناھئیکی دیکه له من سادر نهبووه و نابیت. بهلی جگه
له پیغهمبهرهکان بهشهر بی گوناھ نابئ، بهلام من له ههموو گوناھان بهریم. خودا و
خاوهند وجدانهکانیش شاهئیدیم بۆ ددهن.

بهلام له پۆژی من هاتومهته عیراق، ههه له بهغداوه -که ئیوه ئاگادارن- ههتا
کهبشتووومهته رواندز و ههتا ئهمرۆکه له دنیا دا گۆشه و قولینچک و کهلینی ئیفترا و
له خودا نهترسی نهماوه که له من نسبهت نهدرابیت. والله وبالله جگه له کوردبوونم،
ههموو درۆ و گوناھئیکه که موفتهرییهکان بۆ خۆیان تیدان؛ بهلام چ بکهه؟ چۆن بکهه و
بچمه چ خمخانهیهکهوه که رهنگی سپی و خاوینی خۆم شین و رهش کهه؟ ئیمان به

(*) سألح زهکی ساحیبقران (۱۸۸۶-۱۹۴۴) لهو کاته دا که داماو ئهم نامهیهی بۆ
نووسیوه، پاریزگار (موتسههریف)ی ههولتیر بووه و بیتتیش هی شاری سلیمان
(بروانه: د. کوردستان موکریانی، کهشکۆلی گیو - ۹۸۵) - لاپههه ۱۲۵ و ۱۲۶.

کئی بینم کہ پرگاریم؟ ئەمە پازدە ساڵە ئەم دەردە دەکیشم و بەدەرد و داغ و غەسەو دەژیم و شەو بەئاه و نالین سەر دەنێمەو. دەبێ ئەم سکالاپە لە کئی کەم؟ دەرمانی ئەم دەردە لە کئی بخوارم؟ پەنا ببەمە بەر کئی؟

سەعادەتی مۆتەسەریفی مۆختەرەم، ئێو سالیکی لە بەغدا بەم دەردە گورفتار بووبون (*) بە چ ئیش و ژان و سۆزێکە چیشتووتانە و تێی گەیشتون. ئەمنی بەدەخت ئەو پازدە ساڵە لەسەر یەک بەم دەردە گرفتارم و لە ئێو بەسەد پایە پتر لە ژێر تەنگانی سەختی و فەلاکەتدا دەژیم. دەبیت چۆن بیت مابم؟ بزانی تا چ پایەیک چەور دەکیشم.

ئەو خاوەنی وجدانی پاک! ساحبی سەعادەت! تۆ بە چی دلشکاو بووبیت، منیش وا. تۆ بە چی ئیشت پێ گەیشتبیت، منیش وا. کەوابوو دەبیت لە حالی دلشکاوان ئاگادار بیت؛ دەبیت شارەزای نەبوونی و غەم و غەسە و ئەلەم و ئەزەتکێشان بی. دەبیت رحمت بەوانەدا بیت کە کەوتوون. تۆ سالیکی لیت قەوما، چۆنت رابوارد لەبیرتە؟

ئەم پازدە ساڵە دەکیشم. ئەمە پازدە ساڵە ئامانجی هەموو بەلا و موسیبت و دەردی سەری و ئەزەتکێشانم. ئەمە پازدە ساڵە لە دەس جەور و ئیستیباد و زولم و پێبەست دەکێم؛ بوومە هەدەفی ئیفتیرا و توهمەت و ئیفاذاتی وا نە خودا و دەبیت من بەشەر و ئادەمیزاد نەبم، کە پازدە ساڵی رەبەق بەبێ پچرانەو، لە ژێر کۆتەکی زولم و ئیفتیرا بتلۆخیمەو و کەسێک بەزەیبی بەمندا نەیت.

هەر نسیبتیکی کە لە من دراوێ کوا ئیسپاتی، جگە لە بێ وجدانی نەبیت؟ بۆچی لە نیوانی پازدە ساڵان هیچ مەنخەزێکی موفتەرییەکان ئیسپات نەبوو؟ لە هەموو لایەکەو دەرگای رزق لە من بەستراو، حورپیت و ئازادی شەخسیم مونسەلیبە. مەیدانی بزوتنەوهم پێستی خۆمە و تەنها ساڵی پێرار گوندیکم (**). بەئیجار گرت

(*) مەبەستی داماو ساڵی ۱۹۲۶ هە کە سالی زەکی کۆواری «دیاری کوردستان»ی لە بەغدا دەردەکرد بەرادەیک دەستکورت بوو نەک هەر فەرش و رایەخ و کورسی و میزی نەبوو، بگره حەسیری تەواویشی نەبوو، کە بۆ سێ کەسانی رابخات (بروانە ژێدەری پێشوو).

(**) داماو لە پێناو چارەکردنی باری ئابووری خۆی گوندی چەمی سایە سەر بەبرادۆست و گوندی مامە خەتیبانی سەر بەبالەکی لە گولزار خانمی خێزانی سەید تەها قایمقامی پێشووی رواندن بەکری گرتووە.

نەمتوانی تێیدا هەلسووڕیتم؛ ئیستا پەنجای شێست دینار لە ژێر زەرەردام (*) . نەتوانم
 حەمالی، چەقالی، زراعت، کاسپی بکەم، دەبێت چی بکەم؟ ڕێگام نیشان دەن؛ چونکە
 ئێوە ئەمرۆ حاکم و فەرمانڕەوای لیوای ئەربیل و وەکیلی مەلیکن. ئەگەر زرووف
 موساعە دەم بکات ئەوا ئیستیداعایەک، کە سورەتێکی تەقدیم کراوە بۆ پەیسە و زەرای
 عیراکی دەنێرم و ئەمە لە سەرەوێش سەر بھوردێکی بەدبەختیی خۆمە نووسیم. ئەگەر
 لەمانە ئەسەرێک و یان نەتیجەیەک پەیدا نەبێت، ناچارم لە دەست زرووف عەرز و
 حالێکی دوور و درێژ تەقدیم بەبارەگای خوداوەندی پەروردگار دەکەم کە بۆچی بەبێ
 زرووف تووشی ئەو ھەموو موسیبەت و بەلا و شەرمەزاری و فەلاکەتەتی کردووم و
 خستوومییەتە ژێر دار و فەلاکەکردنێکی وا کە زرووف موساعە دەم ناکات. مۆری
 موختارانیش ھەلکەنم (**). و ناھێڵت بشبمە جووتیار و فەلاح و دارکێش و گاوانی
 گوندیکیش و دەست لە مەتبەعە و تەئلیفات و خۆبندن و نووسین و زانین ھەلگرم، لە
 دەست عەدالەت پەنا بۆ جەھل و [لە] دەست زرووف بۆ وەحشەت و نەزانین فیرارکەم.
 ئاھ سەد ئاھ.

حوسین حوزنی بەدبەخت - (١) ی ئەیلولی ١٩٣٩

٦- پ. د. مارف خەزەندەر بەم جۆرە باسی ئەو بەرھەمانەیی حوزنی دەکات کە لە دەنگی
 گیتی تازەدا بلای کردوونەتەو: حوزنی کارگەرێکی بەکار بوو لەو کۆواردا. چیرۆک
 و وتاری ئەدەبیی دەنووسی؛ تیکستی ئەدەبی میلی سەرزاری (فۆلکلۆر) لە شیعەر و
 نووسینێکی عەرەبی و فارسی بۆ زمانی کوردی. ناوەڕۆکی نووسینەکانی لە بابەت
 ژبانی پۆژھەلاتناس و پیاوھ سیاسیەکانی سەردەمی جەنگی دووھەمی گیتی و
 شاعیرانی کلاسیکی ئینگلیز و ھی دیکە بوو.

نووسینی حوزنی لە دەنگی گیتی تازە، لە پلەییکی بەرزە ھونەریدا بوو. چونکە لە

(*) ھەرھۆکە لە دەستنووسی برادەرێکی رواندزی دیارە کە لە نێو ئەرشیفی مائەوھماندا
 چەند لاپەرەییکی پارێزراوھ دەلێت: لەو کاتاندا، کە داماو بەروبوومی کشتوکالەکی
 دەھینا نێو شاری رواندز بۆ ئەوھ بیفرۆشیت، گومرگی رواندز لێی وەر دەگرت و
 دەیکوت تۆ شتی قاچاغت پێیە و نابیت بیبەیتە نێو شار. لەبەر ئەم رەفتارە چەوتە
 فەرمانبەرائی گومرگ، داماو دووچاری قەرزیکی زۆر بوو.

(**) چەند جارێک داماو داوای ئەوھ کردووە، کە مۆلەتی مۆرھەلکەندنی بدەن؛ نە
 سالیح زەکی و نە دەسەلاتدارانی دی نەیانداوەتی، بەلام مۆلەتی مۆرھەلکەندنیان بەو
 کەسانە داوھ کە داماو فێری مۆرھەلکەندنی کردوون.

تەمەنىكىدا بوو زانست و زانىيارىيەكى زۆرى وەرگرتىبوو بەھۆى كۆششى خۆى و تاقىكرىدەنەھەكانى لە مەيدانى مېژوو و رۆژنامەنووسىدا . (دكتور مارق خەزەندار . مېژووئى ئەدەبى كوردى . بەرگى پىنجەم . ھەولير ۲۰۰۵).

ھەژارى موكرىيانى بەم جۆرە باسى كۆوارى «دەنگى گىتى تازە» دەكات:

«... لە رووپەرېك و دوواندا خەبەرى شەپ و لە پتر حەفتا رووپەردا فۆلكلورى كۆنى كوردى زىندوو كر دووھتەوھ . شىعەرى شاعىرە باشەكانى لە چاپ داوھ . ئىستاش ھەر كەس ھەموو ژمارەكانى لايى، زۆر بەختيارە و زۆر مەلوماتى باشى لى دەست دەكەوى». (ھەژار . چىشتى مجبور . پارىس ۱۹۹۷ . لاپەرە ۱۲۲).

۷- شەھىد شاكر فەتاح بەم جۆرە داماو ھەلدەسەنگىنىت:

«... پىيان دەگوت: ناپاكە؛ بۆ كەلكى ئىنگلىزەكان ئەجوولتتەوھ . پىيان دەگوت: خۆفرۆشە و بۆ كەلكى ناپوختەى خۆى كەلكى گشتى ئەخاتە ژىر پىيەوھ . پىيان دەگوت: بەلششاو پارە لە ئىنگلىز وەرئەگرى و نۆكەرىكە لە نۆكەرەكانى ئىنگلىز . جارېكيان ھەندى لە مەلاكانى رەواندز برىارى خوانەناسى و كوشتىيان دا . جارېكيان مەرسەبرېكيان لى ھان دا تىروپىر جىئو و قسەى ناشىرىنى پى گوت . جارېكيان كرديان بەدز و تونديان كرد لە بەندىخانە و دابىشيان بەدادگاھ و دووريشيان خستەوھ لە پەواندز».

ئىنگلىزەكان لەو سەردەمەدا دەسەلاتىيان زۆر بوو بەسەر عىراقدا . بەلششاوئىش پارەيان ئەدا بەپىياوھەكانى خۆيان . جا ئەگەر «حزنى» پىاوى ئەوان بووايە، بۆچ لەم ھەموو سالانەدا بەھەژارى و دەستكورتى و نابووتىيەوھ دەژيا؟ ياخود چۆن فەرمانبەرانى عىراق ئەيانووترا بەو جۆرە تەنگەتاو و رىسوا و سەرگەردانى بكەن؟ پىاوپىك ئەگەر خەرىكى كار و فرمانى ئىنگلىز بى، بۆچ خۆى بەنووسىن و چاپكرىن و بلاوكرىدەنەوھى نووسراوانەوھ خەرىك ئەكات كە تا ئىستاش ھىچ نووسەرىك، بەو بابەتانەوھ ژيان و گوزەرانى بۆ بەرپۆھ ناچى؟

لە سەرىكى تىرشەوھ، ئەگەر «حزنى» بۆ كەلكى تايبەتى خۆى بگەرايە و بەتەنگ چاكەى خۆيەوھ بووايە، ئەيتوانى زۆر بەئاسانى بىتتە فەرمانبەرىكى شايستەى خۆى كە بتوانى بەمووچەيەكى شايستەوھ خۆى و خىزانەكەى لەو پەرى خۆشگوزەرانىدا بژى؛ چونكە ئەو سەردەمە خۆپىندەوار و تىگەيشتوو و جىھاندىدەى وەك ئەو كەم ھەبوو . فەرمانرەواى عىراق خواخواوى بوو يەكپىكى وەك ئەو بىي بەفەرمانبەر تا كەلكى لى ببىنى . ئەو لە سالى ۱۹۲۶دا گەيشتە رەواندز . گەلىك پىاوى گەورەى

ئەناسى لەناو كورد و لەناو بىگانهدا كە دەیان توانى بۆى تى بكوژىشن و دايمە زىتىن لە دەزگايەكى نايبى ميرييدا . بەلام «حزنى» خۆى لە فەرمانبەرى نەگەياندا، چونكە ئاواتى ھەرە نازدارى ئەو ئەو بوو كە لە رىگاي نووسراودانان و نووسراو چاپكردن و نووسراو بلاوكردنەو، ھەروا لە رىگاي وتاردانەو، لەناو كوۆرە نەتەو دەيبەكاندا، كوردەوارىيەكەى لە خەو راپەرتىنى و زىندووى بكا تەو و بىرىشى رۆشن بكا تەو و رىگاي سەر بەستى و كامەرانى و سەر بەرزىشى پيشان بدات . بەواتايەكى تر «حزنى» بۆ بىروباو ەرەكانى دەژيا ، بۆ خۆى نەدەژيا . گوڤى نەدەدايە پتويستىيەكانى كامەرانى و خۆشگوزەرانى خۆى؛ گوڤى دەدايە ئامانجە گشتىيەكانى خۆى كە برىتى بوون لە رزگار بوونى كورد لە دەست ھەژارى و نەخوڤندەوارى و نەخۆشى و ژىردەستى .

جا پياوڤىكس ئەمانە ئاوات و ئامانجى بووبن و ئەمانە رىگاي خەباتى بووبن، دەچى دەبى بەپياوڤى ئىنگليز ياخود داگيركەرانى نىشتمانەكەى خۆى؟

لە راستيدا «حزنى» وەك ھەموو رۆشنبىرىكى شۆرشگىر، بەئاشكرا و بەنھىتى تى دەكوژشا بۆ ئەو ھى دەست پەيدا بكا ت بۆ نەتەو ھەكەى خۆى، لە گەرە پياوانى خۆى و بىگانه . تا لە كاتى پتويستى بۆ كەلك و چاكەى نىشتمانەكەى خۆى ئەو دەستايەتتىيەيان بەكار بەيتى . لەناو ئىنگليزەكانى ئەو سەردەمەيشدا ھەندى دەستى پەيدا كردبوو، وەك «ئەدمۆندس» كە ئەوسا راپوڤتكارى كار بەدەستى ناو ھو، (واتا موسستەشارى و ھزارەتى داخلىيە) بوو . ئەمانە دەھاتنە رەواندز «حزنى» يان وەك پياوڤىكى كوردى زانا و رۆشنبىر دەھاتە پتیش چا . دەھاتنە سەردانى چاپخانەكەى و باخچە جوانەكەى لە رواندزدا و دەبوون بەئاشناى لە شارەزايىيەكەى لە وڤژە و مېژوو و كۆمەلايەتتى كورددا كەلكيان و ھەردەگرت . جا «داما» كە فەرمانبەرەكانى عىراق تەنگەتاويان دەكرد، بەناچارى پەناى دەبردە بەر ئەو دەستە ئىنگليزانەى تا رزگارى بكن ئەوانىش لە سنوورى دەستروڤىشتنى خۆيان و ياسادا يارمەتییان دەدا؛ چونكە خۆيشيان لە فەرماندارانى عىراق بوون .

«حزنى» لەناو رووسەكانىشدا گەلىك رۆژھەلاتناسى گەرە گەرە دەناسى و نامەكارىشى لەگەلدا دەكردن؛ وەك «ف.مىنۆرسكى» و «ب.نىكىتىن» . ھەر ھوھا رۆژھەلاتناسىكى ئەلمانىشى دەناسى ناوى «كارل ھەدەنگ» بوو نامەكارى لەگەلدا دەكرد . لەناو كوردەكانىشدا «جەلادەت بەدرخان، كامەران بەدرخان، فرج اللە زكى كوردى، محمد امين زكى، توفيق وەھبى، رەفىق حلمى، مەلا گچكەى ھەولپىر، مەلا محمدى كۆيە، شىخ مەحمودى مەزن، شىخ ئەحمەدى بارزانى، مەلا مستەفاى

بارزانی، سەید تەهای شەمزینی، قازی محمدی سابلاخ»، که هەموویان پیاوی کەلە کەلە و رۆشنبیر بوون. داماویان خۆش دەویست و رێزیان لێ دەگرت و ئەگەر کارتیکشی بکەوتایە لایان، یارمەتیان دەدا.

بێجگە لەمەش من وام دیتە پیش چاوە «داماو» تیکەلی لەگەڵ زۆربەیی بزووتنەووە نەتینیەکانی کورددا هەبوو؛ دوور نییە کە ئەندامیش بووبی لەناو هەندێ لەو کۆمەلە نەتینیانەدا.

جا پیاویکی وەک ئەو ئەگەر پێوەندی لەگەڵ گەورە پیاوان و دەسەلاتدارانی کورد و بێگانەدا پەیدا نەکات، چۆن کار و فرمانە گشتییەکانی خۆی و کۆمەلەکانی خۆی پێ جێبەجێ دەکری؟ جا لە پیش شەری بەکەمی جیهانی و پاش شەرەکەشدا هەتا ئەم چەند سالەیی دوایییە رۆشنبیرەکانمان لەو باوەڕدا بوون کە لە توانادا هەیه کەلک لە فەرمانرەوایییە بێگانەکان وەرگیرێ بۆ کاروبارە گشتییەکانی کورد و کوردستان. لەبەر ئەمە نەک هەر «حزنی»، زۆربەیی رۆشنبیرەکانی تریش تیکەلییان لەگەڵ ئینگلیزەکان و فەرەنسزەکان و روسەکان و ئەمریکاییەکاندا دەکرد بۆ مەبەستی گشتیی کوردەواری.

جا لەبەر ئەم هۆیانە هەموویان، من لەو باوەڕەدام کە داماو هەر تیکەلییەکی لەگەڵ ئینگلیز یاخود بێگانەکاندا کردبێ، بەنیازی پاک بووه، نەک خراپ. واتا بۆ کەلکی کوردەواری بووه، نەک بۆ کەلکی تاییەتی خۆی. ژبانه پر ئەرک و نازار و هاوارەکی و بەرەمه گەورە و گرنگەکانیشی بەلگەن بۆ ئەوهی کە حزنی یەکیک بووه له نیشتمانیەرۆره گەورەکانی کورد کە بلیمەتیەکی خۆی و وێژەوانی و زانایییەکی خۆی تا ما، بۆ کەلکی کوردەواری و کوردستان نەرخان کرد. شاکر فاتح ۱۹۷۲.

۸- ئەو بەلگەنامەیە لە ژێرەوه بەوتنە دەبەینمەوه، ئەو قسەییە کاک دلێر علی ئاغا پشتراست دەکات کە لە ۱۹۹۸/۱۲/۲۸ دا لە ژووری بەهەشتی مەهدی خۆشناو - جیگری پارێزگاری هەولێر و سەرۆکی یەکییتی نووسەرانی کورد- پتی گوتم: خەلکی رەواندز پشتگیریان لە حوزنی کردووه، نەک دەسەلاتداران.

دەقی ئەو نووسراوەی کە خەلکی رەواندز بۆ پشتگیریکردن لە بەهەشتی مامم نووسیویانە بەبێ دەسکاری دەیخەمه روو:

المساعدة فائقة قضاة روتن

انا المذموم اذناه وشهد بان سيد محمد ابن سيد اللطف قد توطن في روتن تباركوا به وكان طيبة هذه
 الامة يجب من السون ولم تظهره اية معاملة فتلته بالنظام وبخلافه لسياسة الحكومة
 وما يستد اليه بالفرصة له لا تقتضيه له وان مرر له يجب اخلاصه حبيبة ليس له اى ضرر
 فبس معلوما لنا نظننا هذه الشارة وقد مناهها الى قضاةكم العالى نأخفكم العدا
 سوليت لى كائننا خستج

من عداد
الوجه
محمد امير	شريف
محمد علي شاه
عبد الوهاب	من عداد
ابن احمد
عبد الكريم	شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه
من عداد
ابن علي
محمد علي	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه
من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه	من عداد
شريف
شاه محمد شاه
محمد علي شاه

صورة من المساعدة فائقة قضاة روتن
 صورة من المساعدة فائقة قضاة روتن

۹- حوزنی له وتاریکیدا که له ژیر سهردیتری «کورد له روسییه دا» بلای کردوه تهوه، باسی ئه و بنه مالهیه دهکات و نیوی ئه و جیگایانه دهبات که کورد تیدیا نیشته جی بوون؛ هه روا باسی ئه شیرت و سه رکرده و جۆری خۆیندنیان دهکات. (کۆواری گه لاویژ. ژماره ۶. سالی ۱۹۴۴).

۱۰- حوزنی بهم جۆره باسی ئه و چاوپیکه وتنه دهکات:

«... که گهیشتمه سهر پردی جوندیان دوو پۆلیس له و بهری پرد راوهستابوون؛ رایان گرتم و دایان به زاندم له پیاده پتوه سهریان خستم. که دیم ته حسین قه دری بهگ راوهستابوو چاوه نواری منی دهکرد. چوومه پیش و پۆزباشم لئی کرد و پیشم کهوت. هیندیك رهوشتی نیشان دام که گویا من ناشاره زام و پیاوانی گهره م نه دیوه و نه چوومه ته دیوانی سه رهات و ناوداران هوه و منیش هه به لیم بق دهگوت و ده پۆیشتم و ته ماشای ده روپشتی خانووبه ره و کۆمه له کانم دهکرد. چاوم پی کهوت که ئه من زهکی بهگی کوردی سلیمانی وه زیری ئیقیتیساد و مواسه لات و ئه شغالی عیراق له ته نیشتی هوه له لای رۆژئاوی دیواری خانووبه ره که راوهستابوو؛ ته ماشای منی دهکرد و به قامکی راستی ئیشاره تی به من دها که زبانی خۆت بگره و ئاگاداری گفتوگۆکردن به دهستی به زاره وه دهگرت و له گه لم خه ریک بوو.»

«... چوومه پیش و قسه کانی ته حسین قه دریم به هیند نهگرت و به ئیشاره ت و قامک گه زتنی ئه من زهکی خۆم دانه چله کاند. به ده ستووریک موسلمانانه نزیک به پیشگاهی مه لیک که بوومه وه دهستی راستم بلند کرد و گوتم: السلام علیکم و کورسییک له نزیک داندرا بوو، چووم دانیشتم. چاوه نواری فه رمانی جه لاله ت مه ئابیانم نه کرد، مه لیک نه رمه که نینیک گرت و که میک به سه ر چوو. جوابی سلاره که ی دامه وه و گوتی: مرحبا و بی دهنگ بوو. له دوا ی دوو ده قیقه ئه حوال پرسیی کردم و له مه تبه عه و مه تبوعات و ته ئلیفه کانی پرسیم و پیم گوت که زۆر باشه و هینده جلد مه له ی زاری کرمانجی نه شر بووه و چه ند کتیبیک تاریخی کوردان و ئه ده بی و ئیجتیماعیشم له چاپ داوه و ناوی کتیبه کان و فه ره ستیانم پیکوت له نیوانی من و ره زا بهگی پرسیی که چۆنین. گوتم: زۆر باشین و ره زا بهگ مادام قایمقامی مه لیکه، چاک و دادگه ر و به کرده و ره عیه ته ره وه ر و قانونی و راست و سادقی حکومه ته، هیچ قسووری و عه بیی لی نابینم.»

گوتی: له گه ل تۆ و مه تبه عه که ت چۆنه؟ گوتم له گه لم به میه ره بانه و زۆر ئاره زووی پیشخستن و دارایی مه تبه عه که م دهکات و کتیب و مه تبووعه کانم به هۆی ئه وه وه نه بیت ناسووریت.

هه‌چهند قسه‌کانم بهر ئاوه‌ژووی کردوهی ره‌زا به‌گ بوو، به‌لام له‌مه‌دا مه‌به‌سی من ئه‌وه بوو پیاویکی کورد نه‌شکینم و له‌سه‌ر ده‌ستووری خۆم -که پاشه‌مله خراپی که‌سم به‌زبانمدا نه‌هاتوه- نه‌مویست له‌ حزووری مه‌لیکیکی گه‌وره، باسی خراپی هه‌یچ که‌سیک بکه‌م؛ به‌تایبه‌تی ره‌زابه‌گ، که کوردیک و له‌ بئه‌مه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی سلیمانی بوو، چۆن به‌زبانم دادئ به‌خراپی لئی بدویم.

له‌ پاش ئه‌وه هه‌لی دایه‌ که‌ تۆ له‌گه‌ڵ گه‌وره و سه‌رهات و عه‌شایری کورد تیکه‌لاوی له‌گه‌ڵ شیخ ئه‌حمه‌دی بارزان و پۆده‌ری و شیخ مه‌حموود زۆر ریک و دۆستن و هه‌واخوانی ئه‌وانی. هه‌میشه‌ بۆ کوردایه‌تی تۆ ده‌کوژی و هه‌موو کوردیک تۆیان خۆش ده‌وێت. ره‌زا به‌گ هه‌مووی به‌دوور و درێژی بۆی گێرامه‌وه.

گوتم: به‌لی له‌به‌ر ئه‌وه. که به‌پشتیوانیی قانونیکی به‌میلله‌تی نه‌جیبی کوردتان به‌خشیه‌وه و میلله‌تی کوردتان به‌ شه‌عبیکی موهیمی عیراق داناوه و ته‌شکیلاتی حکومه‌تی عیراق له‌ دوو عونسری نه‌جیب و به‌هیزی کورد و عه‌ره‌ب دراوته‌ ناسین و قانونی لوغاتی مه‌حه‌لییه‌ بۆ میلله‌تی کورد ته‌تبیق کراوه، مه‌جه‌له و نه‌شریاتم به‌زبانی کوردی بوون و منی به‌هه‌موو کوردیک داوته‌ ناسین و له‌به‌ر ئه‌مه، که یه‌که‌مین کوردیکم که تاریخی کوردانم به‌زبانی کوردی نووسیوه و به‌ناوی جه‌لاله‌ت مه‌تابانه‌وه چاپ و بلاوم کردوه‌ته‌وه و حکومه‌تی خۆشه‌ویست ئیمتیازی داوم. دیاره‌ که گه‌وره و سه‌رهاته‌کانی کورد ده‌بی خۆشیان بوویم و مادام لوتف و مه‌رحمه‌تی ئیوهم له‌سه‌ر بێت پتر خۆشه‌ویست ده‌بم.

۱۱- ره‌زا به‌گ ئیسماعیل به‌گ زۆر هه‌ولی داوه‌ که حوزنی ئه‌و چاپخانه‌یه‌ بباته سلیمانی، تاوه‌کو ئه‌و ناوبانگه‌ی حوزنی له سلیمانی ده‌نگ بداته‌وه، نه‌ک له‌ رواندن. مامم له‌و باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی و ده‌لیت: «... به‌زبان له‌ گه‌لیک مه‌جلیسدا به‌ئاشکرا پتی ده‌گوتم و به‌ئه‌سه‌فیکه‌وه ده‌بنواند که پتویسته‌ تۆ بجیته سلیمانی؛ له‌ رواندن چی هه‌یه؟ له‌وی مه‌تبه‌عه دامه‌زرتنه و له‌گه‌ڵ نه‌وجه‌وانه‌کانی ئه‌ویدا پیک وهرن».

حوزنی به‌گویتی ره‌زا به‌گی نه‌کردوه‌وه؛ به‌لام ئه‌م هه‌لوێسته‌ی زۆر خراپ به‌سه‌ریدا شکاوه‌ته‌وه. حوزنی ده‌لیت: پووچکردنه‌وه‌ی مه‌تبه‌عه و نه‌بوونی و له‌ناوچوونی من، له‌ کنی بوویو به‌شه‌رتی ئیمان و باوه‌ری.

کوردیکی چاره‌ره‌ش یان کوردیکی بی پشتیوان.

حوزنی زۆر هاوچه‌رخانه‌ بی‌ری کردوه‌ته‌وه و هه‌ولی داوه‌ که له‌هه‌ر شاریکی کوردستان چاپخانه‌یه‌کی تیدا دا به‌زرت له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و وای بۆ چووویو که

پیتشکەوتنی ھەر میللەتیک لە دوو بنەما خۆی دەنوینت؛ یەكەم چاپەمەنی؛ دووھم: قوتابخانە. (زاری کرمانجی ژمارە ۱، بەرگی ژمارە ۰۲ سالی ۱۹۲۶).

۱۲- حوزنی لە وەلامدا دەلێت: راوھستام و دەستم لەسەر تەختە میزەكە دانا و گوتم: جەلالەت مەئاب مەلیکی گەورە و خۆشەویستمان! ئەم میزە تەختە یاری بوو؛ ئیمە ی کورد لە لایەكەو و ئیوھش لە لایەکی دیکەو بۆ بردنەو لە تەردەستیدا بووین، تۆ دەكۆشاین. نالیم نەمانزانی و تۆ نەگەیشتوو بووین و ئیوھ لە ئیمە ئازاتر و تەردەستتربوون و بردتانەو. بەلام پشتیوانی ئیوھ بەھێزبوو، پشتی لە ئیمە ئەستاند بوو، بەزۆر بەئیمە دایە دۆراندن، پەرتشانی کردین. ئەو دۆراندن و پەرتشانییە منی ناچار کردوو. كە پەنا بۆ بارەگای بەرزی جەلالەت مەئابتان بێتم و لەپیش دەستان رابوھستم.

۱۳- حوزنی نووسیویەتی: چوو مەسەفەرەتی توركیا. سەفیر ناوی لوتفی بەگ بوو؛ قبوولی كردم و زۆر مێھەبانانە نوازشی نواند. لە پاشان گوتی: ھەرچەند تۆ تورك ناخۆش دەوین، دیسان ئیمە باوھشی خۆشەویستیمان بۆت كردووە. ئەو قسەییە وشیاری كردمەو و لەدلی خۆمدا گوتم ئەمانە لەگەڵ مندا دلایان پاك نییە و تووشی ئازار و نەبوونیم دەكەن. بەزبان سوپاسی لوتفی لوتفیم كرد و دەرکەوتم.

كە لە سەفەرەتی توركیا دەرکەوتم، ئەندێشە و بیر و خەیاڵم ھەلی گرتم و لێكم داوھ. ھەستام چوو مەسەفەرەتی فەرەنسا؛ ئەگەرچی فەرەنسیكانیشم خۆش نەویست، چونكو كە لە سوریا بووم لە رووی وەحشەت و زوڵمەو پێی خەتی ئاسنێیان دا بەتوركەكان، سەرەتای ۱۹۲۵ تورك لە تخووبی سوریهو بەرێگای ئاسنی فەرەنسا دا لەشكری نارده سەر كوردەكانی شیمال. ئەگەر ئەو یارمەتی توركی نەدابایە ھێندە كوردی مەزڵووم بەدەست توركی زالم نەدەكوژا؛ ھەتا خۆم بەزبان بەجەنەرال غوروی عەمیدی سامی فەرەنسا سوریاام گوت: كورد لە لاپەرەیی تاریخی خۆیدا ئەو سەربھوردە پەشە بەخوینی خۆی دەنووسیتەو.

سەفیری فەرەنسا تەبەعییەتی قبوول كردم. رۆژی یەكشەممە بوو، گوتی سبەینی وەرھوھ عەریزەییك بەدە تەزكەرەیی ئیقامەتت پێ دەدەین. لە لای سەفیری فەرەنسا، كە دەرکەوتم، كردووی فەرەنساكانی سەریی كە لە حەقی كورداندا كردبوویان وەبیرم ھاتەو؛ دلگێربووم و لەنیو دەریای ئەندێشەدا بلقم دەخوارد و دەچووم. ھەر بەو دلگێری و غەمەو لە پردی مۆدی بەغدا پەرمەو بەری كەرخ. بەبەر سەفەرەتی ئەمریکا دا چووم. گوتم پەنا بۆ سەفیری ئەمریکا ببەم، ئەمە لە ھەمووان چاكتەرە.

چوومه بهردهرگایه که پرسیارم کرد، له بهر ئهوه که یهکشه ممه بوو، سهفیر له جیتی خۆی نه مابوو. له وێوه به دلپه ریشانی و شیرزهیی گه رامه وه جیگای خۆم که له ئوتیل ئهنده لوس له گه رهکی مهیدان بوو. چوومه ژووره که مه وه له سه ر پشت درێژ بووم و که و تمه بیر و ئهن دیشه و خه یالی پاره سازیه وه، هاتف له نا کاو پتی گوتم:

دهرگای بهرز و جیگای ئومید که هه بیتت موسته شاری وه زاره تی داخیه کۆر نه والیسه. هه رچه نه له نیوانی سی مانگ و نیو، که له به غدا بووم نه چوو بوومه لای یه کتیک نه له کورده کان و نه له ئینگلیزه کان، هه موو په ناو ته شه بوس و پارانه وه له بهر کار به ده ستانی عه رب بوو که ئیشم کۆتاه ی بیت و تووشی گری و گۆل نه بیت، ئه وانیش هیمه ت و غیره تیان ئه وه نه بوو که نا چاری په نا بردنی سه فاره تی تورک و فره نسه کرام. (پروانه ده ستنووسی: کوردیکی چاره ره ش یان کوردیکی بی پشتیوان).

۱۴- له باره ی ئه دمۆندس و خۆیه وه ئه مه ی نووسیوه: له وه پێش ده بناسیم؛ ناسینیکی عیلمی و تاریخی بوو. ته ئلیفه کان و کتیه به کانی منی زۆر باش خۆیند بووه وه و هزی له تاریخی کورد ده کرد و بۆ خۆشی یه که مین تاریخناسی کورد و زبان و ره وشترانی کور دناسه و له باب هت کور دانه وه نووسین و ته ئلیفاتی هه ن و به هۆی تاریخناسیه وه منی خۆش ده ویست و با وه ری پێ کرد بووم که کوردیکی په تی و نووسه ر و موئه ریخ و موئه لیفیکی بی گرز و گۆل و بی قرێژ کوردم و به ده ست و قۆل و کرده وه ی خۆم دلگه رمم و پشت و پالم به که سه وه نه داوه و ه یچ ئومید گاه و ده ستگیر و یاری ده ده ری کم نییه و له خۆم به ولاوه، ده ستم به که سی که وه نه گرتوه و که سیکیش کۆمه کیم نا کات و به وه ش دنیا بوو له ته ئلیفات و مه تبوعاتی کوردی به ولاوه به ه یچی دیکه دلخۆش نابم و ئیشم به ه یچی دیکه وه نییه و جگه له تاریخی کورد نووسینه وه و مه تبه عه به چی دیکه خۆ خه ریک نا که م و نه مکردوه.

۱۵- ئه مه م ه یچ له بیر نا چیت و هه ر ده می ک وه بیرم بینمه وه پتی دلگیر ده بم که چوومه رواندن، له ریگا هه ر له هه ولێره وه بارانیکی توند و به ریژ نه م به سه ردا باری و ئوتومیله که م راست چوو له بهر دهرگای رهزا به گ را وه ستا. که دابه زیم، رهزا به گ له دیوه خانه که یه وه ته ماشای ده کردم. نه چوومه لای، سلاوێکم لیتی نه کرد. ئه وه م لئ بوو به داخ؛ چونکو که وتیوو، ته قاعود کرابوو. منیش به ئاره زوو گه را بوومه وه. بۆ دلخوازی ئه و ده بوا یه که دابه زیم، بچمه لای و دلخۆشی بده مه وه. به لام له بهر ئه وه که هه موو له شم ته ریوو، سه رماش که سیره ی کرد بووم، ئه و نوکته یه م له بیر چوو و به هه له درام؛ بوو به مایه ی ئه وه که ئیدی له پاشانیش شه رمم کرد بچمه لای و چاوم پتی بکه ویت.

به لأم له وهپاش ههتا ئه مرۆكەش، له پێش چاوی حكومهت كه ناحهز كرام و ههه
 مه ئموریک هاته لیوا ی ههولیر بۆ سهركهوتنی خۆی منی کردووته ئامانج و دووچار
 به ئه زیهت و ئازتن و بهی وردبوونهوهی له وجدان و ئینساف و عدالت به منی کردووه و
 له هه موو کۆمه له یهک و... دا به خراپی لیم دواوه؛ به دلپێسی به دناوی کردووم، بۆم
 بووته کراسیکی رهش و ههه که سیك هاتووه، هه ره که بی ئه ندیشه و وردبینی
 خستوومیته زار و زبانه هوه و تووشی دلگیری و زهره ر و زیانی کردووم و پیاویکی به
 وجدان مودافعه شی کردیم، بی سوود بووه و هه ره که وه ره که مه ئموران لیوا بۆ
 لابردنی ئه وه که یه له رووی ئینساف و مرووته هوه که ته قه لاشی دا بێت، بی که له ک
 ماوته هوه.

١٦- نووسراوی حوزنی:

سێ سالی زویر الداخینه الحسین
 الحوز له عابلم
 لقد اندر آمرزل رواندیز بئانج ١٤٠١/١٠/٢٨ بعهته حاکم جزاء من الدیریه الأولى حکما بحوزین
 وفقاً للمادة ٨٨ من اصول المحاکمات الحسینیة .
 و حکم علی بئانجه سمان نقدی قدره ثلاثین دینارا لمحافظة السلم و قضی من الاتاقه فی الالویه ارسل
 کزکته والسلیمانية و قضی تحت موائجة الشرطه لعدده ثلاث سنوات وفقاً للفقرة الثالثة من المادة الرابعة
 من مرسوم سیاسة الأمن العام وسلامة الدیریه رقم ٥١ لسنة ١٩٤٠ .
 و بما کان الحکم المذكور محققاً بحقوق میزته بئانج ١٤٠١/١٠/٨ لند، بحکمة کسیر، بعدان زراراً
 الداخینه حوزیة الاخرة التهجیرة العرفیة لیا و کسفی حق الأی لم يعرف، بانا حر علی اللانة
 المذكورة لعدله اربعه الأهر بتدقیق القنبیه وانحکام الرئاسة بحسالی وفق الأيام الأولى من المصادق الذی
 سبی بحکومة الدناق الرئیسی لقد سنبلی الثالث قام بقرره من الموصل وارقتی بئانج ١٤٤١/٥/١٨ .
 فی العتقون المصلحین بیدون سبب ولم یجر التحقیق منی الا بئانج ١٤٤١/٥/٢٦ ای بعد ثمانية ايام من
 توفیقی وفق النعم المذكور، الثالث قام بقرره حصر الامه رات فی بیه السعایة الکردیه دون ان یبین ای
 ایه دلایل ف هذا الخضر و یسند ان عجز عن اثبات الدلائل ایسند علی الحکم الصادر من قبل آمرزل
 رواندیز الموه عنه المصلاه و قضیة اشتزیة ای بوم ١٠ حزيران ١٤٤١ فی الدناق لکسیر بشرفه المورسل
 بمادة الید بحسب علی و ارسل فی الیهیل لیلان حوزیة منی بئانج ١٤٤١/٥/٢٦ ای بعد ثمانية ايام من
 سبب توفیقی من الاعتراء والمعدان والأستاذ علی الحکم المذكور الذی هو محقق و یجره عادل
 الذ أنسفی ترک رواندیز بئانج ١٤٠١/٥/١١ ای قبل سنة و خمر و اقتضی اوبیل بدون عمل ان ان عمل المتضالی
 رواندیز زویرها منبجی و مرضعی و مکسفی و کن ذلک ترکته طیلة هذه المدة بداره و موافقة لید و یخفی
 علی ما ایسکم ما ایسستی من الاسرار بنفی . فاننا الذ کسبم رانی و یسند الأعلان زرارتم لاقتیل حسداً
 المنظم والا حجاج . فلذا ارجو تدقیق قضی من اناسها والا مر باجراء ما یلزم لرفع هذا الظلم والا مر
 لکسبم سبتی .

سید حوزین عبت الیه
 حوزیة له
 سعارة شعردار زویر الحوزیة له
 حوزیة له

۱۷- بهبۆنه‌ی دابه‌شکردنی ئارد و پارە بەسەر قوتابیانی رواندزدا بەپێوه‌بەری قوتابخانه و عەلی سەرۆت و حوزنی وێنەیه‌کیان لەگەڵ قوتابیانی گرتوو و بۆ بۆلیۆزی بریتانیایان ناردوو. حوزنی دەلیت: ئەم دوو ئیشتە نەختیک ساردیی خستە نیوانی من و عەلی سەرۆت و من لە داخان نەخۆش کەوتم.

۱۸- رێگای پەزان بۆ چۆم بالۆک و بۆ بەرسرین درایە میر سادق میری رۆست. ئەو لەگەڵ حاجی سەعید بوونە شەریک، سەنەد پێک درا.

رێگای چۆم بالۆک و بیشتە و ناو رۆین درایە قادر بەگی رۆست لەگەڵ مندا بوو شەریک و سەنەدمان دا بەیه‌کدی.

رێگای بابشتیان مەلا وەسۆ ئاغای بالەکیان و عەبدولسەتار رواندزی وەریان گرت لەگەڵ حاجی سەعید سەنەدیان پێک دا.

رێگای دیانان و سەری بەردی درایە بە من و ئەحمەد بەگ بەگۆک و پەئیس تۆمای ئاسووری و سەنەدمان دا یەکتەر.

رێگای سەری بەردی و سیدەکان و بیرکەمە - مەحموود خەلیفە سەمەد برادۆست وەری گرت و من و مەحموود بەگ سەنەدمان دا یەکتەر.

رێگای پەزانۆک و چۆمە ریخن، ئەورەحمان حاجی نەرۆز و شاکر ئاغای پەواندزی وەریان گرت و لەگەڵ حاجی سەعید بوونە شەریک.

رێگای چۆمە ریخن و خانەقا و سەرنەوس، شێخ محەمەدی ئاغای بالەک وەری گرت و لەگەڵ حاجی سەعید بوونە شەریک.

رێگای خەلیفان و ئالانە درایە بەخدر ئاغای سەرچیا و من کرامە شەریکی خدر ئاغا.

رێگای خەلیفان و کۆرەک درایە نوری باویل ئاغای پەواندزی و حاجی سەعید کرایە شەریکی.

رێگای بیاو درایە سەلح ئاغای حەیدەری و شەلموونی برای مەترانی ئاسووری، حاجی سەعید بوو بەشەریکیان.

رێگای هەوارە کۆن و ماویلیان و دەرگەڵە درایە حاجی محەمەد عەلی ئاغا و میر محەمەد ئەمین بەگ دەرگەڵە؛ بەلام نە من و نە حاجی سەعیدیان نەکردینە شەریک.

۱۹- حوزنی نووسیویەتی: مستەفا کۆر، خەلکی سلیمانی بۆ لای خدر ئاغای برد. شێخ حوسێن خەلکی سلیمانی لە لای مەلا و سەو ئاغا و عەبدولسەتار داندرا. ئاغا شوکر خەلکی خانەقین، لە لای میر سەدیق دامەزراندن. قالەپەش خەلکی خانەقین، ناردرا بە

لاى مەھموود بەگ، خەلىفە رەئىسى برادۆست و مەھموود قەرە وەيس مان نارده لای قادر بەگى رۆست و مەسرووفى رېگا و پېشەكى دراو و ئوتومبېليان لە منەوہ پى دراو، ئەویش بە موافقەتە عەلى سەرۆت کہ لە نەتيجەى حسابدا پىم بەدریتەوہ.

۲۰- حوزنى بەم جۆرە روونى کردووەتەوہ:

۱- عەلى سەرۆت بەھۆى مەلا وسو ئاغای ھەودیانەوہ کارکەرەکانى ھان دەدان کہ ھەر رۆژە نا رۆژیک سەرکێشى بەکن و لە ئیش بەگەرتنەوہ و ئەگەر ئیشیش بەکن سەعات ۹ و ۱۰ بێنە سەر ئیش و ئیوارەش زوو دەست لەکار بەردەن و ھەر رۆژەى بیانووئیک بگرن.

۲- ھەموو کارکەرەکان -کہ نزیک سێسەد و پەنجا کەس بوون- سەد و پەنجا گوئدریژ و ئیستر و بارگير بەرد و زىخ و چەوى دەکێشاوہ لە مەیدانى تەنگ گرى درابوون؛ بيجگە لە پەشایى و زۆربى بزوتنەوہ و ئیش نەدەدیترا.

۳- لە ھەموو قۆنتراتەکانى دیکە بەردى بچوک وەردەگیرا، تەنھا ئیمە دەبوايە ھەموو بەردەکانمان گەورە بن، ناچار لە رېگای ميل و نیوئیک دوورەوہ بەرد دەکێشراوہ و....

۴- لەسەر رېگای ھەر دەستە کارکەرئیک ھیندیکياندا دانابوو، رۆژى چوار پینج جار کارکەريان لە ئیش دەکرد؛ لە لاوہ بۆ ئەولایان دەبرد و لە لاوہ بۆ ئەم لایان دیتان و....

۵- یەك دوو ميل رېگا بەپانایى ۲۲ فووت ریزەبەردى ئینج و نیوى بەپینج ئینج بەرزى تى کرا و سى چالى زلى دەوروشتى گوندى دیانانیاں پرکردوہ و گەلیک جیگایانیاں پى ساچمەپژێ کردم پارە و فلوسیکيان بۆ حساب نەکردم.

۶- لە راست و چەپی رېگاوہ جۆگەیان بەدریژایى پى بریم و ئەوہش نەخرايە ژمارە و حسابەوہ، ھەموو مەسرووفەکە لە کیسى من چوو.

۲۱- حوزنى لیژنەيەكى لەم بەرپزانیەى کەناویان لە خواروہ ھاتوہ، پیک ھینابوو:

- عەبدولحەکیم- بەرپۆبەرى قوتابخانەى دیانان.

- مستەفا ئەفەندى- مەئموورى ئیستېھلاک.

- محەمەدى کورى قادری رواندى- بازرگان.

- عەبدولکەریم- کاتبى ئەحمەد بەگ، بەگۆک.

- عەلى کورى دەرویش عەبدوللای.

له رۆژی یهکشه موو ریکهوتی ۲۰۰۵/۶/۱۹ دا له رواندز سه ریکم له بهرین عهلی دهرویش عهبدو لالا- ناسراو به عهلی مهکته به- دا. له نیو قسه کانیدا له وه دوا که ئه و موخته مدی حوزنی بووه و له کاتی جینه جیکردنی پرۆژهی کردنه وهی ریتگاکانی نیوان رواندز و دهروبهری ئه وه موو حیساباتیکی بۆ حوزنی کردووه. که باسی ئه و کیشه یه م لی پرسی، وای پیشان دا که له بیر نه ماوه؛ که چی زۆر بابه تی دی هر هی هه مان سه رده می له بیر ما بوو.

۲۲- وادیاره حوزنی ئه و به سه رهاته نا هه مو ارانه ی خۆی له نووسراو یکدا بۆ گیوی برای نووسیوه، بۆیه گیو له نیو ده ستنووسی یکدا جۆری یارمه تیدانی خۆی و چۆنیه تی ی چاره سه رکردنی باس ده کات:

«کاکم، که ئه و وه زعه ی خۆی بۆ من نووسی به ته وای ئاورم تی به ربوو. رادیوییه کم هه بوو به ۶۰ دینار و ماکینه یه کی چکۆله ی وینه گه ریه تیم به ۱۲ دیناران فرۆشت و سه د دینارم پیکه وه ناو ۵۰ دیناریشم له برایمه سووری قهرز کرد و یه ک جی ۱۵۰ دینارم بۆ نارد و ئه ویش گه لیکی نیو مائی خۆی فرۆشت و سوار بوو و هه موو ئه وانه ی که کاریان بۆ کرد بوو به سه ریاندان گه را و کۆی کردنه وه و پتی گو تن: رهنگه ئیوه هیندیکتان حیسابتان له گه ل ئیمه مابئ و نووسیار به چه وتیی نووسیبه تی، من باوهر به ئیوه ده کم چه ندیان ماوه و کین پیم بلین تا بینوو سم و چه ند رۆژیکی دیکه پوولتان بۆ په یدا ده کم و ده تانده می. هیندیک پیاوانه و گه لیکیش بی مرووه تانه بزووتنه وه و هه مووی نووسی ئه گه رچی هه مووی درۆ و ناراست و دروستکراو بوون، به لان بۆ ئه وه ی که نه ئین داماو هه قی هه ژاره کانی میلیه تی خۆی خوارد و بۆ ئه وه ش که قسه ی دوژمنان وه سه ر نه که وئ، هه مووی وه ئه ستۆی خۆی گرت گه راوه رواندز و لیژنه یه کی له چوار که سان دروست کرد، که حاجیله ی عه زیز تیژاوی، یوسف زیای ئاسووری و ئه حمه د عه بدولای کاولۆکی و عه زیز شا کر و شا کر موجرمی سلیمانی بوون ره وانه ی کردن و پیکه وه به دیهاته کاندان گه ران و یه که یه که پاره کانیا ن ته سلیمی وان کرد و تاکه تاکه به جودایی سه نه دیان لی وه رگیرا». ده ستنووسی- به سه رهاته ی حوزنی موکریانی به پینووسی گیوی موکریانی).

۲۳- «چونکه نه خۆش بووم زۆر زوو خه وتم. سه ئات دوا زده زه والی له شه و رابورد بوو، شورتیه کی سی خه تی هاته ئوتیل له خه وی راپه راندم، وتی: وهره له مه رکه زی شورت ته تۆیان گه ره که. به و نه خۆشییه هه ستام چوو مه مه رکه زی شورت ه. هاوینه و نیوه شه وه و دنیا چۆله. سی سه عات له مه رکه ز راپانگرتم که س نییه، له پاشان

سديق ناو مەئموورى مەركەز ھات و كەمىك دالخورشېي دامەوھ و پۇلىستىكى لەگەل ناردمەوھ بۇ ئوتتېل ئەمە چى بوو؟ عەلى سەرھەت، قايمقامى مەركەزى قەزا ئەمرى دابوو بىمگرن و بىمترسىن. ئەمرى بەجى گەيەندرا، گۇيا مودىرى شورتە جەمىل بەوھى زانبيوو توورە بوويوو، بەرياندام.»

– حوزنى دەگە پىتەوھ پرواندز بۇ ئەوھى قاقەز لە ئاغاكان وەرېگىت. دادوهر ئەنوهر يەكتا بەفېل دەبىياتە دادگە لەوئىدا بەرى نادات، تا كەفېلىك پەيدا نەكات و حوزنى لەو بارەبەوھ نووسىويەتى:

«... مەجبورېيان كردم عەبدلوھەاب ئاغاى كورې حاجى محەمەد عەلى ئاغام كردە كەفېلى سەد دىنار و سەنەدم پى دان، ھەرۆختى منيان ويست حازر بىم. ئەم كەفەلەتە بۇچى؟ نازانم. حاكم دەزانىت، عدالەت و وجدان دەزانىت.»

۲۴- «... كىشە و موھاكەمەى غەفوور ئاغا ھەردەما نا دەمىك دای دەچلەكاندم و لە ھەوھس و ئارەزووى نووسىن و تىكۆشانى دەخستىم و گىژ و ھېر دەبووم. بەرامبەر بەپروپاغاندەكانيان ئاسوودە نەدەبووم و لە لايەكى دىكەشەوھ خۆم لە بەغدا و عاپلەم لە پرواندز و دەست نەكەوتنى خانوو لە بەغدا و لە ئوتتېل مانەوھم، ھېندەى دىكە مېشكى شلەژان دەبووم و مەسرووفى زىيادە و بى ھوودە لە بەغدا و لە پرواندز، جىرە (مووچە- ك.م.) يەكى پىم دەدرايى ھەلنەدېنا؛ ئەوھش پتر لە پىي خستىووم. كەوابوو ئەمەش منى دانيا و ئاسوودە نەكرد. نازار و دل ئىشە سەرى سووك نەكردم كە لەم كۆوارەدا بتوانم بەچاكي خزمەت بكەم و بشىم وەكو چاران فكر و بىرەوھرى لە مېژوو و ئەدەبىياتى كوردى بكەمەوھ و لەم كۆوارەدا بەدلخواز و پەسند بنووسم و سەربارى ئەوھش لە پرىكا قاقەزى عەبدولرحمانى برام بۇ دەھات و ھاوارى دەكرد كە لە لايەن شورتەوھ تەنگەتاو كراوھ و توھمەت و ئىفتىراى پى دەكەن و پەكى كار و كاسپيان خستووھ و نايەلن بچوولتەوھ.»

۲۵- گىوى باوكم لەو بارەبەوھ نووسىويەتى:

«داخى گرانم برا ھەژارەكەم تەنھا سەد فلسى ھەبوو دەستبەجى ھەموو چەشنە دانەوئىلەيەكم بۇ پىكەوھ نا و لەسەر كىسەى خۆم لە رەواندزەوھ ۲۹ دىنارم چواند تا مال و مندالىم گەياندە بەغدا.»

۲۶- «ئىوارەى شەممە ۱۹۴۷/۹/۲۰ نۆكەرى نارد ئۆتۆمبىلى ھىنا. كاكم بەخا و خىزانەوھ لەگەلم ھاتنە سەر قەتار كارتى بۇ وەرگرتىم و چتۆمەكەكانمى لەئىو واگۆنىكدا دامەزاند و پىكەوھ لە تەنىشت قەتار ھاتوچۆ و قسەمان دەكرد. لەو

هاتوچۆیه دا گه لیک کهس له هاتوچۆکه ران شه و باشییان له کاکم ده کرد. چونکو خیزانی له گه ل بوو زۆرم هه زده کرد که کاکم بگه پیتته وه مائی چی دیکه سه ری خوئی به منه وه نه یه شینتی و چه ند جار ان تکام لی کرد و گوتم: کاکه گیان! ئیوه بگه رینه وه مائی با منیش بچم جیگای خویم بگرم. ده یفه رموو: برام چ کارم نییه، بچمه وه مائیش هه ر داده نیشم، با نه ختیک پیکه وه بگه رین. تا دوو سه عاتان هه ر دوو کمان زۆر به خوئی به راز و نیاز و ته گبیر و به نیشاندانی سکالا و ده ردی دل راما نیوار د. له پرا که لوکو مۆتیف فیتهی لی دا و خه لکی وه په له په ل که وتن بچنه ئیو واگۆنه کانه وه، دیسان کوپراییم دایه ت، کوتم: کاکه گیان! ئیوه بگه رینه وه با منیش جیگایه که م نه گیریتته وه. فه رموو ده ی هه ره دوایی داماو له گه ل برا قور به سه ر و خا که سه ر و چاره ره ش و نا هوم پده که ی ته نها ئه وه نه ده بوو: به خو لای گیو زۆر هه ز ده که یه ت که لیت دوور به مه وه؛ قه یدی نا کات. برا که م زۆر نا کات له دایه ی بیت و قۆنده ره کانی ما چ ده که م به خوام ئه سپاردی. ده ستی راستیم ما چ کرد و ئه ویش نۆچاوان و ملی ما چ کردم و لی جوئی بوومه وه».

۲۷- گیو نووسیویه تی: «... که گه یه شتمه وه به غدا، هه وار خالی نه بیت، چی دیکه م لی نه دیت. دوای گه لیک له خو دان و قور به سه رکردن و هاواری براله پۆ به دووی چلونی نه خوئی و هۆی ئه و رووشه گه وره یه که وتم. گو تیان که شه وی شه مۆیه تۆی به ری کرد و گه رابه وه ته و او ساخ و به که یف بوو، له سه ر شتیه ی جارانی نان و چاو ئاو و ماستاوی خوار ده وه و رادیوی لی دا و خه ریکی یادگار ه کانی خوئی بوو. له ده می خو شیدا نوست و له پاش چه ند سه عاتیکی سکی ده ست به ژان ده کات و ده رپشیتته وه و سگی شنی زۆر ده چیت و هه ر ئه و ده مه ش زمانی ده به ستریت. سه به ینی به یانی دکتۆریکی هیندی که نیوی دوسده بوو و هی ئینگلیزه کان بوو، ده یه پینه سه ری، کی و چون ئه و دکتۆره ی هی نا سه ری؟ که ریم کوری میر عه بدوللای سا بلاخی که نۆکه ری بوو.

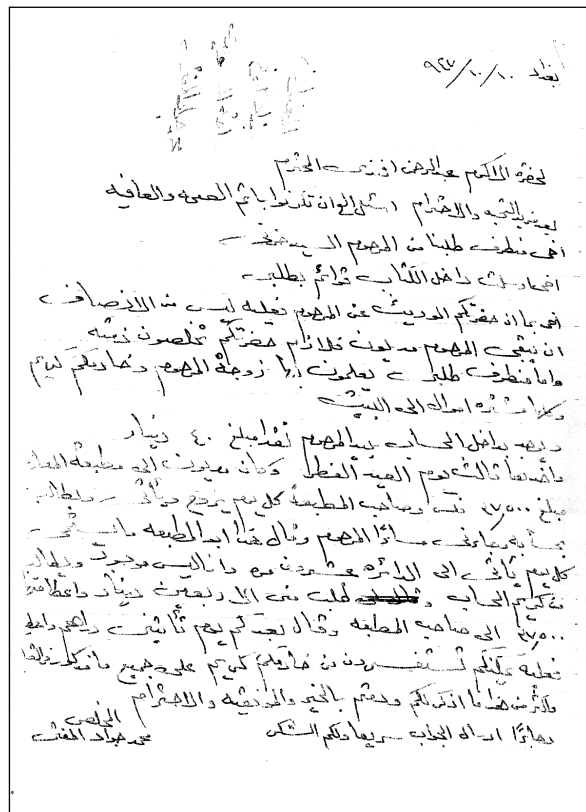
داخوا ئه و دکتۆره هیندییه چی له برا هه ژار و بی کهس و چاره ره شه که م کردوو ه؟ چ ده رمانیکی داوته ی؟ چ ده رزییه کی لی داوه چیی به سه ره ی ناوه؟ ده لێن چی لی نه کرد، ته نها ره چیتته یه کی بۆ نووسیوه، ئه ویشمان له ده رمانگه ی ئیسلامیه کرپوه هینده ی هه ول و ته قه لام دا ده رمانگه ی ناوبراو ره چیتته که ی نه دامه وه.

سێ جار انیش چوومه مائی دکتۆر دوسوده. جاری به رای و دووم خوئی نیشان

نهدام، له جاری سییہمدآ له په‌نجره‌وه خوئی نیشان دام و درگای نه‌وترا بکاته‌وه، لیم پرسی: برام چ نه‌خوشییه‌کی بوو؟ گوتی: زه‌حیری کون (دزانتی) بوو؛ من ناگام له‌میژه‌به‌سه‌ر نه‌خوشی براتدا هه‌یه، جار جار لیتی ده‌ژیاوه و من درمانم ده‌کرد و چاک ده‌بووه‌وه، به‌لان ئه‌وجار داخه‌که‌م رزگار نه‌بوو.

داماو له رۆژی شه‌مه ۱۹۴۷/۹/۲۰ دا له به‌غدا کرا به‌قوربانی ناژادی و ره‌وانه‌ی ولاتی خاموشان کرا. به‌هۆی وه‌زیری مه‌عاریفه‌وه زۆرم هه‌ول دا که ته‌رمی برا بێ که‌س و خووشی نه‌دی‌توو و گۆر نا‌واره‌که‌م به‌ینه‌وه کوردستان. حکومه‌ت نه‌به‌یتشت و کوتیان تا سه‌د رۆژی دیکه‌ نا‌بێ ده‌ستی لێ بدریت.»

۲۸- وینه‌ی ئه‌و نامه‌یه‌ی، که محمد جواد المفتی بق گیبوی نارده‌وه:

وینەیی ئەو نووسراوەی، کە گێو لە دوامالاولاویکردنی حوزنی برابردا بۆ حوزنی
سەرف کردووە:

ئێمە مەساریفی کە دەری و ناوی برام کردووە!	
مەس	دەس
۱۱۸	۵۸۹
ئێمە تەزراوەی کردووە	
۲۶	۹۵۰
ئێمە ناوە و جێگەی مەس لە سەر دێی خۆی	
۱۲۵	۲۱۴
تەزراوەی مەس بە ۳ سالان	
۲۰	۲۵۰
مەساریفی مەس و مەساریفی مەس	
۳۴۱	۵۰۳
مەساریفی مەس و مەساریفی مەس	
۲۵	۲۶۵
۳۵۶	۸۶۸

سەراوەی پیشەکی:

A.M. Hamilton 1937 Road through Kurdistan

- حوزنی موکریانی. کوردیکی چاره‌ره‌ش یان کوردیکی بی پشتیوان. (سالانی ۱۹۳۵-۱۹۴۱) گرتووته‌وه. دەستنووسه.
- حوزنی موکریانی. دەوری استبداد و په‌وشتی وه خووی ئەو له کوردستاندا. سالانی ۱۹۴۱- ۱۹۴ گرتووته‌وه. دەستنووسه.
- گێوی موکریانی ۱۹۴۸ به‌سه‌رهاتی حوزنی موکریانی. دەستنووسه.
- شاکر فه‌تاح ۱۹۷۲ داماوای موکریانی - سلیمانی.
- د. جمال رشید احمد. پێبازی ژبانی حوسین حوزنی موکریانی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا. کۆواری پۆشنیبری نۆی. ژماره‌ی وه‌رزی هاوین ۱۹۹۰.
- په‌مزیه‌ سابیر حوزنی موکریانی نووسه‌ر و پۆژنامه‌نووس. نامه‌یه‌که وه‌کو به‌شیک له پێویستییه‌کانی پله‌ی «ماجستیر» له ئەده‌بی کوردیدا پێشکەش به‌کۆلیجی ئادابی زانکۆی سه‌لاح‌ه‌دین کراو ۱۹۹۳.
- هه‌ژار. چیشتی مجیور. پاریس ۱۹۹۷.
- د. مارف خه‌زنه‌دار. میژووی ئەده‌بی کوردی. به‌رگی پێنجه‌م. هه‌ولێر ۲۰۰۵.

غونچه‌ی بهارستان

تاریخی کوردان

جیی لئی دهرکه‌وتنی و ژیانی و ته‌واوی ته‌مه‌دونی گه‌لانی کوردان

ته‌ئلیفی

سه‌ید حوسین حوزنی حه‌سه‌نی

جی لیه در کوشی و ژبانی . و توای تمدنی . کلانی کردان'

تالیفی

مطبعة المعاصر الجديد - حلب - سنة ۱۹۳۵

بسم الله الرحمن الرحيم

قال عليه السلام: (اخوانكم خولكم جعلهم الله تحت أيديكم، فمن كان أخوه تحت يده فليطعمه مما يأكل ويلبسه مما يلبس ولا تكلفهم ما يغلّبهم، فإن كلفتموهم فأعينوهم.) صدق رسول الله

یه کیچک له شهرتی باوه‌ری، یاریده‌دانی برای ئایینی و برای وه‌ته‌نی و برای میلیله‌تی و برای دایکی و باوکییه. ده‌فه‌رموویت: براتان له خه‌یا‌لتان، له بیرتان ده‌رمه‌خه‌ن. میهره‌بانی بکه‌ن به‌وانه‌ی له ژێرده‌ستی ئیوه‌دان و یاریده‌یان بده‌ن؛ هه‌روه‌کو ره‌حم ده‌که‌ن به‌خۆتان و مندالی خۆتان، بۆ جل و ئاسووده‌ دلّی و سه‌ره‌به‌ستی، وه‌ ئاشکرا بی؛ چونکه ده‌وله‌مه‌ند هه‌رچه‌ند توانا و ده‌ستدریژ و به‌مال و زۆردار بی، ئه‌گه‌ر توانای ئازادی نه‌بوو، له ره‌نج و ئه‌زه‌یت و سه‌ره‌یشه‌دا ده‌بی. جا ئه‌گه‌ر وابی جلی ئاسووده‌ دلّی و سه‌ره‌به‌ستی و ئه‌فکاری ئازادی وتن، بی ره‌نجییه، توانا و به‌زۆری بازووکی راستیمان ده‌وی، به‌دزی و ئاشکرا بۆ برای خۆی به‌مال یا به‌بیر و یا به‌کار وه‌ یاخود بۆ پیشکه‌وتنی تی بکۆشیت، به‌هه‌ر جۆرتیک بی غه‌مخواری و کۆمه‌گی بکا بۆ برای خۆی.

«حب الوطن من الإيمان»، «لولا محبة الأوطان لخربت». لازمه له‌سه‌ر هه‌موو میلیله‌تی کورد و واجیبه و شهرتی ئیمانیانه مه‌حه‌به‌تی کوردستانیان هه‌بی و خۆشیان بوئ و بزانیته (خاک و خۆل و ره‌گی میلیله‌ت و شار و دیهات و سنووری وه‌ته‌نی، ته‌ئریخ، سیاسیته، عیلمی، زانین و جه‌هاله‌تی و پیشکه‌وتنی، ئاوه‌دانی، کرین و فرۆتنی، جووت به‌نده و چاندنی، ئازادی و سه‌ره‌به‌ستی). تا بزانیته و به‌ته‌واوی لێ دیار ده‌بی، ئه‌وده‌مه ده‌زاندیته خۆشی ده‌وی؛ ئه‌ویش خۆشویستیکی به‌راستی و له‌سه‌ر باوه‌ری پیشوو باوه‌ریان زۆر ده‌کا. چونکه ره‌شتی ئینسانانه؛ هه‌ر شتیکی خۆشه‌ویست بی له هه‌موو تۆز و خۆل و ره‌خنه و پیسی به‌خێو ده‌کریت و به‌چاکی هه‌له‌گیریت و هه‌میشه بۆ بلندی و پیشکه‌وتنی ده‌کۆشیت.

شهرتی باوه‌ری: هه‌موو رۆژیک چهند جار ان دووباره باوه‌ری تازه بکاتهوه؛ تاكو ئیمانی و دینی نه‌که‌وێته ته‌هلوكه‌وه و ئیمان و ئاینی ڕوو له شكسته‌یی نه‌کا، چۆن هه‌موو شتی له‌بیرچوو، له‌به‌رچاو ده‌که‌وێت. ئه‌و له‌به‌رچاوکه‌وتنه ده‌بێته ره‌خنه‌یه‌ک، هێواش هێواش لێی دوور ده‌خاته‌وه و ئاهسته ئاهسته و که‌م که‌م دلی لێی سارد بێ، زۆر نا‌حه‌ز و به‌د‌فه‌ر ده‌بیندێت. ئه‌و ده‌وره‌یه ده‌بێته به‌ر فرێدان و بشکه‌وێته به‌رپێیان و بۆی دلگیر نابێ. جا له‌به‌رئه‌وه خۆشویستنی وه‌ته‌ن شهرتی ئیمانه‌.

سه‌به‌بی کتیب دانان

ته‌ماشای ده‌کریت و ته‌ئریخ بۆ ئه‌وه گه‌واهه و شاهیده، میله‌ته‌ی کوردی نه‌جیب و ره‌شید و سه‌خی و زه‌کی، ئازاترینی ئه‌قوامی «ئاری»یه و له ئیبتیدای کاریاندا وه‌ته‌نی راستیان باوکی ئه‌قوامی ئاری زه‌وی و ئه‌رازییان لانکی ته‌مه‌دون و پێشکه‌وتن و بلندییه بۆ قه‌بائیلی دیکه. کورد ئه‌وه‌ل که‌سیکن قانوون و ئاین و قاعیده‌یه‌کیان هێنا‌بووه گۆڕی. له‌ئێ‌و ته‌واوی به‌شه‌ردا چاکترینی ته‌واوی ئه‌دیان و ئاینیان بۆ عه‌دل و به‌دادترینی هه‌موو قانوونیکێ ئینسان قه‌بوولی کردبوو و نزیکترینی عه‌قل و ئینساف و ته‌بیعه‌ت بوو، که خێل و گه‌ل و قه‌بائیلی دیکه به‌کاریان بردبوو.

کورد ئه‌وه‌ل که‌سیکن ته‌واوی به‌شه‌ر به‌ته‌وه‌هوش له کویتستانان و سه‌حراياندا ده‌ژيان و به‌تالان و کوشتاری یه‌ک و له حال به‌دوویاندا رایان ده‌بوارد، ئه‌وان به‌ جووت و چاندن و دانیشتن له دێهاتدا به‌سه‌ریان ده‌برد و ڕوو له بلندی و پێشکه‌وتن عاده‌تیاں گرتبووه، قه‌بائیلی دیکه لێیان وه‌رده‌گرتن. له زه‌مانی پێشوو به‌ چل قه‌رن پیاوی زۆر گه‌وره‌یان لێ په‌یدا‌بوو و به‌داد و عه‌دل [و] ره‌شید و جیهانگیری ئیشتیه‌اری کردوو. ئینسانی ئازا و به‌زۆر بازوویان تیدا په‌یدا‌بووه. حوکمداران و کۆمه ئاباد و جه‌مشید و که‌یانی و ساسانیان له پێش ئیسلام پێ گه‌یاندوو. کورد میله‌تیکه، ئه‌زمینه‌ی قه‌دیمه نیسه‌به‌تی موته‌هه‌ویران و په‌هله‌وانان و جه‌سووران لێ ده‌دن. کورد پیاوی وه‌کو رۆسته‌می داستان و دارا و به‌همه‌ن و جاماسب و زه‌ردهشتیان پێ گه‌یاند تا قیامه‌ت له تایی ده‌هر مه‌دحیان ده‌کا. کورد ئه‌وه‌یه له خیاله‌تی هه‌زه‌تی عومه‌ردا، پادشایان دادیان له ده‌ست ده‌کردن، کوردستان پیاوی وه‌کو توکله و فه‌زلوون و ده‌یسه‌م و سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوویی و نادر

و کهریم خانی زهند له سه‌لاتینان هینا وجود.

کوردستان نه‌وهنده پیاوانی پی گه‌یاند نه‌گهر بیتو ته‌ئریخی زهوتی بکا، سه‌د جیلد کتیب، به‌لکه هزار جیلدی لی ته‌ئلیف ده‌کریت. (مه‌عزالیک به‌ده‌سایسی دوشمن له په‌رده‌یه‌کی ته‌وه‌هوم و خه‌یالیدا خستوویمان‌ته نه‌زهره‌وه و له ته‌وارخی نه‌غیاردا [به] غه‌یری کوردیان ده‌نووسن. مولاچه‌زه ده‌کریت، مونه‌وه‌ران و جه‌وان و جحیل و عوله‌ما و مه‌شایخ و به‌گ و ئومه‌را و شازاده [و] خانزادانی کوردستان نه‌گهر بیتو سوئالکی ته‌ئریخی یاخود ناین وه یاخود ئیجتماعی، سیاسی، ئیقتسادی قه‌ومیک له نه‌قوامی به‌شه‌ریان لی بپرسی، به‌ته‌واوی زانین جه‌واب ده‌ده‌نه‌وه و به‌لکه له‌و عیلمه‌دا به‌زبانی غه‌یریش ته‌ئلیفی هه‌یه؛ لاکین نه‌گهر که‌میک له نه‌حوالی ته‌ئریخی میله‌ته‌ی خوئی و زوبانی دایکی و باوکی، وه‌ته‌نکی تییدا په‌روه‌ده [و] گه‌وره بووه لی بپرسیت، یا ده‌بیژیت نازانم، و یاخود به‌خامووشی و بیده‌نگی جه‌واب ده‌داته‌وه. حه‌زرتی عومه‌ر (رض) فه‌رموویه: «لولا محبة الاوطان لخریت» لازمه له‌سه‌ر هه‌موو که‌سیک و له پیش هه‌موو که‌سیکدا، حه‌واجی مال و مندالی به‌جی بینیت و له زه‌روورته‌یان ده‌رخا، له پاشان سه‌ده‌قه به‌هه‌مسایه بدات. نه‌وه کاری عاقل نییه خانووی خوئی رووخایی، مالی خه‌لقی چاکاته‌وه و مندال و ژنی خوئی برسی و پروت بی و دراوی بۆ مندال و ژنی بیگانه خه‌رج کا، وه‌ته‌نی و میله‌ته‌ی موحتاج بی به‌مه‌عاریف و ته‌ئلیفات، بچی خزمه‌تی عیلم و مه‌عاریف و زبان و دینی نه‌غیار بکا. حه‌زرتی فه‌خری عالم (ص) فه‌رموویانه: «حب الوطن من ایمان» هه‌رکه‌س مه‌حه‌به‌تی وه‌ته‌نی نه‌بی ئیمانی نییه، هه‌رکه‌س مه‌حه‌به‌تی وه‌ته‌نی بوو، سه‌عی بۆ ئاوه‌دانی و موعاوه‌نه‌ت و زانین کرد، نه‌وه بۆ وه‌ته‌ن ده‌فعی زه‌ره‌ر و جه‌لبی مه‌نفه‌عه‌تی کرد و بۆی کوشا، ئیمانی به‌سه‌د چه‌ندان و باوه‌ری به‌نه‌وه‌نده زیاد ده‌بی.

مولاچه‌زه ده‌کریت له نه‌وه‌ل ده‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌وه تا نه‌مه‌رۆ، عوله‌ما و مونه‌وه‌رانی کوردستان به‌بوغز و نیفاق و شیقاق و ویرانی کوردستان ده‌کوشن. وه‌ته‌نیان له زوبان و عادات و ته‌بایع و ژبان و ئاوه‌دانی و میلییه‌ت و قه‌ومییه‌تیان مه‌حرووم کردن و خستیانه ژیر لینگه نه‌عداوه و له نه‌حوال و ته‌ئریخی خوئیان و نه‌جدادیان بی خه‌به‌رکردن، ته‌ئلیفات و نووسین و خدمه‌تانیان به‌زوبان و عاداتی غه‌یری خوئیان ده‌ست پی کرد. بوون و ژبان و هه‌ستی و نازادیان کردووه فیدایی

هیندیک ئەشیای ناچیزه و مهوهووم و خهیاڵی. وهتهن و میللهتیان له دهست
دهرخست. تهئریخی کوردستان ههه پارچهیهکی کهوته دهست ئەغیاریکهوه. ئەو
تهئریخانه ئەمرۆکه بۆمان بووته چیرۆک و حیکایات و ئەفسانه له زبانی چاک و
به‌دا. ئەگهه له ههه سه‌ره‌دا بێتو مونه‌وه‌ریکی کوردستان له خه‌وی غه‌فله‌ت هه‌لستا
و له مه‌ستی شه‌رابی ته‌وه‌هوم هوشیار بووه‌وه و عه‌قلی که‌وته‌وه سه‌ری، ده‌ست
ده‌با ته‌ئریخی میلله‌تی خۆی مو‌تاله‌عه‌ بکا. (بیللیجار ده‌بی له‌نیو کتیبانی
موخته‌لیفه‌ی په‌راگه‌نده‌دا سه‌حیفه‌ به‌سه‌حیفه‌ بگه‌ریت، هه‌ه حه‌رفیکی له‌ کتیبیکا
و هه‌ه کتیبی له‌ جینگاه‌کدا ده‌ست بخات، به‌موده‌یکی زۆر، رسته‌ییکی ده‌ست
که‌وی یا نه‌، ئەویش له‌ تاقه‌تی هه‌موو که‌سیکدا نییه‌ له‌ هه‌ه ته‌ئریخیک نوسه‌یه‌که
په‌یدا کا؛ یاخود مومکینه‌ ئەو ته‌ئریخه‌ له‌ هه‌موو ومخته‌یکدا ده‌ست نه‌که‌وی، په‌یدا
نه‌بی وه‌ یاخود هه‌موو که‌سیک زوبانی غه‌یره‌ نه‌زانیت وه‌ یاخود مه‌قسوودی پێ
نایته‌ جی، به‌مه‌جبووری ده‌ست له‌ خه‌یاڵه‌ به‌ر ده‌دا و ئەو فیکر و هه‌وه‌سه‌ی
له‌سه‌ر ده‌رده‌که‌ویت.

فه‌قیری خادیم که‌ ئەو وه‌زعه‌یه‌ ته‌م لێ ئاشکرا بوو، کولانی مو‌حبه‌تی وه‌ته‌ن
جو‌شی دام. زه‌مانیکی زۆر کو‌ششم کرد بۆ جه‌مه‌کردنی مو‌ته‌فه‌ریقان، کو‌مه‌یی
نه‌قدی عومر و ما‌لم بۆ خرکردنی با‌لو کرد. ته‌شه‌بوسی کتیبانی بێژمارده‌م بۆ
کرد، زۆرتین شارانی مه‌مله‌که‌تی کوردستانی بۆ گه‌رام، تا به‌راستی ئاگاداریم له
ته‌ئریخی ئەحوالیان په‌یداکرد و بۆ ریکخستنی قسه‌یان ده‌مکو‌شی و ئەمه‌ی
به‌ئه‌همیه‌ت بوو ده‌منووسی. له‌پاش مه‌اره‌تیککی زۆر و زه‌ره‌ریکی بی ژمار،
به‌هه‌موو هه‌وه‌سیکی توند هه‌رچییه‌کی راست و بی درۆ و غه‌ش بووه‌ خریم ده‌کرد و
رێم خسته‌ قه‌له‌مه‌وه. به‌راستی مه‌جبووری وه‌ده‌سته‌پێانی هیندیک ئەخبار [و]
ئاساری قه‌دیمه‌ بووم و زۆر ئەزیه‌ت و زه‌ره‌رم له‌سه‌ر کێشا، تا ته‌واوی لزووم
ده‌ست که‌وت. هه‌ه کتیبیککی دائیر به‌مه‌قسه‌د بێ مو‌تاله‌عه‌م ده‌کرد بۆ خاتری
نووسینی ته‌ئریخیککی به‌راستی و دروست. وه‌ هه‌ه عه‌کسیکی مه‌خسوس
به‌کوردستان بێ وه‌رم ده‌گرت. به‌ته‌واوی که‌مه‌ری خادیمیم بۆ به‌ست، بۆ هه‌موو
خده‌مه‌تیککی حازر بووم، به‌هیچ وه‌جه‌ خه‌یا‌لم له‌سه‌ر لا نه‌چوو و هه‌ه ئەحوالیکی
مه‌نعی ده‌کردم دل زیاتر سابیت قه‌دمی ده‌کرد، نه‌ مو‌ته‌ئه‌خیریک سه‌به‌بی
ته‌ئخیری پێ کرا و نه‌ مانعیک مو‌مانه‌عه‌تی پێ درا، به‌لکه‌ چاکتر حه‌مییه‌ت و

جەسارەتم پی زیاد بوو، بۆ هەموو زەحمەتییکی حازر و رازی بووم، تاكو بهتەوفیقاتی رەبیبی مۆتەعال یەزدانی پاک و بەمەدەدکاریی حەزرتی فەخرول ئەنیبای نیکو سروشت و ستودە خیسال و گوزیدە ئیدراک و بەهیمەتی شیرانی عالی تەباران و سەرکردەیی ئیمانداران، تەئریخیک هات «غونچەیی بەهارستان» لە مێرگەزاری باغ مەنشەئو گولبونی «تەئریخی کوردان» تازە غونچەییەکە، نەوشکۆفە لە بەهاری خۆرەمیدا دەست بەپشکووتن دەکا. لەسەر هەر لک و گەلاییکی لە داغ و حەسرەتی بولبولان، بەلەبان بالەبان لێ دەدا و لە ئیشتیاقی بەهەزار تەرانه، لە خۆشخوانی دایە عەندەلیبان، لە نزیک سپیەتی فەجری ویسالدای بۆ گەیشتنی کردنەوهی لێوی بەپێکەنین، بەنالە و زار نەغمەیی نەوای تووتیان بی، ئاویئەیی جەمالی لال بەتەبەسومی ئەو غونچەییە شەکەر شەکنی دەکەن و دەم لە سوخەنەری دەدەن. ئەم غونچەییە نەورەسە نازکە پیر عەترە بۆ، رەنگی لە نەزەر رەقیباندا ئاتەشییە گەلای تازە دەردەخا، پشکووتنی بەخوشکی گەوهەری یەکانەییە تا ئەو گەوهەری نەکەوتتە بازاری یەکتایییەوه، ئەم غونچە عەترە بەخش نابی و تا ئەو گەوهەرە جیلوگەر نەبی ئەم نۆبەرە تازە کچە پشتیوان پەیدا ناکا، هەرچەند مەحبوب و نازەنینە و شیرینە؛ لاکین بۆ بەختیوکردنی بەختیوکردن لازمە، تا بۆنی خۆش و مەهارەتی ئاشکرا بی، دووشیزە و موعەتەرایی وایە لە کراسی شکۆفە بێدا خۆی شاردووەتەوه، کە پشکووت زۆر کەسان سەرمەست و زۆران دەخاتە سەر کەیفیکی وەهاوه، تا رۆژی ئەزەل لە مەشامیدا تەعەتور رایحەفزا بی و پەنامان بەخودایە.

تەئریخ زانین

عیلمی تەئریخ، فەنیکی زۆر شەریفە و وهقایی زەمانی رابردووی نەوعی بەشەر و ئەحوالی ئومەمی سابقە بەسوورەتییکی سەحیح و تەدقیقیکی تەواومان بۆ بەیان دەکا.

تەئریخ گەرانی ئەنواعی بەشەری موختەلیفە، مەدەنییەت و تەرەقیکەرانیان بەتەدریج دەیکێرێتەوه. بەراستی تەئریخ لە مەیدانی مەدەنییەتدا ئیسباتی وجود و ئاساری میللەت لە وهحشەت و تەمەدونی حالی بەدویبەت و ئەحوالی گۆزەشەت و گەیشتن بەنەجات، وهقایی و ئینقلابات و ئیستیرداد و بەسەردانی عەدالەت و زولم.

خولاسه ته و او ی شتوننی ژیان و مردن دهکا . تهئریخ دهلیلی سهیری پادشایان و نومرا و دوله تیان و سیاسه تیان و شه روشور و هیجرت و ئیستیلائی ته شکیلات و ئیداره یان دهکا ، وه ئیرشادمان دهکاته سرشتیکی یو دین و دونیامان لازم بی . تهئریخ فیتری ئه خلاق و عادات و ئه ده بیات و علوم و موکته شه فعات [و] موخته ره عاتمان دهکا ، هه ره قومیکی ئاسار و علاماتیکی له پاش به جی نه مابی ، ئه و قهومه له نه زه ری عمومدا به جاهیل و موته وه حیث و نه زانیکی وای داده نین که له به حسیاندا ئیستفاده یه که نابه خشید .

چاؤنی تهئریخ: تهئریخ نه هه ره مه قسه ده که حیکایه تکردن و سه رگوزه شته و چیرۆک خویندن بی ، لاکین ده فعی مه راقمان له حقی وه قایعی رابردوو کرد بی . تهئریخ ته ئمینی ئیستیفاده مان به مه دهکات ، ئه جداد و باب و باپیرانمان ، یا خود ئوستادمان و تایفه و میلله تمان له زور زه مانانی پیشوودا ژیاون و عومریان به سه بر دووه ، له گه ل ئه قوامی قه دیم یا به به رابه ری و یا له گه ل دوشمنان له مه مله که تان شه ر و کوشتار بوونیان له گه ل دوشمنانی ئیستاماندا به ناسینمان ده دا .

له پیشدا حکومه تان چون بلندبوون و پیشکه وتن و پاشکه وتنیان چون بووه و به چ جوریک که وتن . ده بی بزانیان ئه و ئه قوامانه به چ هونه ریک گه وره بوون و له سایه ی چ پیسی و فه سادیکه وه مه حوو بوون . ئیمه ئه وانه هه موو فیر ده بین . ئه و میلله ته ی هاتوچۆ به ری ته جربه به ی چاک و خراپه یه کی زوریان ، ئیمه له سایه ی تهئریخه وه ده زانین .

تهئریخ حسیات و نه جیبیی ئینسان بلند دهکا . هیمه ت و ره شاده ت و نازایی و سه خاوه تی پیاوان و کۆمه گی و پشتیوانی مه حبه به ت و یه ک دلئ دهکا ئه و که سه ی تهئریخ بزانیته وه کو له زه مانانی پیشوودا تا ئیستا ژیا بی و به چاوی خوئی هه مووی ده بین . ئه حوالی وه قایعانی پیشووی ئینسانان زور قه دیم ده زانی ، ده یانناسیت . فایده له وه زیاتر یو ئینسان چ بی چاتره ؟

چاکه ی تهئریخ: له پاش فیتر بوونی تهئریخی ئینسانان له زه مانانی رابردوودا ژیاانی بلند که وتنیان و له بهر چ بوونی زاندره و ئه وانه ی ئیداره ی مه مله که تان و ئه قوامیان له ده ست دا بی ، له هه موو که س زیاتر ئیستفاده دهکا . له تهئریخ زور

وقوعاتیکی تهئریخی و سیاسهتیکه بهدههشته، له شیر و چهک و سیلاح زیاتر برنده و کار پهزیره، لهوه بهکار نیشاناندانی واقیعاتیکه زور گهوره دهبهخشیت، له ههموو وهقتیک و زهمانیکدا نهوهی که قهلهم دهیهینیتته وجود و دهیخاته قالیی ئیجراناتهوه و تهئسیر دهبهخشیت، هیچ گولله و توییک ئیجرای نهوه ناکا. له چنده سراندا زور حقوقی سیاسی زایع بوویتیش، تهئریخ خستوویهتیه مهیدانهوه. نهوه له تهئریخ ئیستفاده دهکریت بهتهنها مهدهنییهت و شئوونی میلهتیک زانین نییه، دهبی له وهقایعی تهنها نهوه قانونهه که نهوانی پی ئیداره کراوه بزانداریت و نهسبابی تهعینکردنی وهقایعی موختهلیفه و باعیسی دهکتهوتنی فهسادی رابردوو و ئیستا و حادیساتی پیشوومان لهگهلهم وهخته بهرابهری و قیاسی دهکا. له کاغزانی پیشووی تهئریخیدا ئیستفاده دهکریت، ههروهکو بیژرا غایهه تهئریخ، ئینسان لهسه ریکای تهرقی و تهواوی بۆ مهزلی نازادی و سهربهستی دهباته پیشهوه.

دابەشکردنی تهئریخ

له نهساسدا تهئریخ دوو قسمة: عومومی؛ خسووسی. تهئریخی عومومی بهحس له سیلسیله وهقایعی تهواوی نهوه قوامانه دهکات که زور یا کهم له مهیدانی مهدهنییهتدا نهسهریکی بهجی هیشتهبی. تهئریخی نهسلیش نهوه ههچیکو خسووسییه، بهحس له موختهوهیاتی دهولت و مهدهنییهتی سیاسی و نهحوالی قهومییک دهکا که نهویش قسمییکه له تهئریخی عومومی. غهیری نهوانهه مهزکووریش «تهئریخی مهدهنییهت» تهئریخیکه بهحسی مهدهنییهت و ئیجتماعیهت و نهحوالی موختهلیفه دهکا.

نهگه بهحسی سیاسی داخیلی و خاریجی حکومهتیک بکا «تهئریخی سیاسی» پی دهلین. هه به نهوه تهئریخی: فنون، سهنایع، تهبیعیات [و] فهلسهفه، زیکر دهکرین.

«کانی تهئریخ» مهنابیعی تهئریخ سین: ئاساری مهنقووله، ئاساری قهدیمه و ئاساری مهزبووتهیه.

مونهریخان تهئریخیان به سی نهوار داناوه.

نهزمههه تهئریخیه: قروونی ئوولا، قروونی وستا، قروونی ئوخرا. له

نهمه نهی مهجهووله وه یه عنی له خه لقه تی ئاده مه وه تا ئیمپراتورییه تی شهرق و غه ربی رۆما (سالی ۳۹۵ پ. م) ته عبیر ده کریت. قروونی وستا له سالی ۳۹۵ه وه تا ئینقرازی ئیمپراتورییه تی رۆما، یه عنی له سالی ۱۴۵۳ پ. م که ئهسته نبوول که وه ته دست دهو له تی عوسمانییه وه.

قروونی ئوخرا له فه تی ئهسته نبووله وه تا ئه م عه سره ی ئیمه تیداین. ئه ویش به دوو قسم ته قسیم ده کریت:

له سالی ۱۴۵۳ پ. م [تا] زه ووری ئینقیلابی گه وره ی فره نسه له ۱۷۸۹. ئه وانه هه موو به قوروونی وستا مه حسووبن؛ له وه به ملاوه به قوروونی ئوخرا حساب ده کریت.

ئیعتمادی ئه م ته ئریخه: ئه م ته ئریخه پشتیوانی به دوو گه رانه گه رانی پیتشو و گه رانی پاشوو. گه رانی یه که م له ده رکه وتنی مه نشه ئی کوردان تا په یدابوونی ئیسلام (سالی ۶۲۲ پ. م). ده وری دوهم له ده رکه وتنی ئیسلامه وه تا ئیستا.

مه نشه ئی کوردان

عوله مای ته ئریخ له حقه ی مه نشه ئی کورداندا نه زه ریاتی موخته لیه یان هه یه. له وه نه زه ریاته که ئیمه له م ته ئریخه دا نه قلای بکه یین و ئه وه ی لایق بی بۆ گوئن له عه سری ئیمه دا، نه قل له به عزئی ئاسار و ئینکشاف و به عزئی کیتابی ئه وروپاییه، وه نه زه ریاتی هیندیک موئه ریخانی ئه جنه بی و ئاشووری و کلدانی و ئیقتباسی به موئه ریخانی یونانییه. له وه خسووسه وه ئه وه ی ئه هه مییه تی هه بی ته شه بو ساتی به عزئی موئه وه رانی کوردانی ساحیب رۆح و به حه مییه ت وه ته ئسیساتی هیندیک ته ئریخانی کوردانه و ئه ده بیات و به عزئی سه رگوزه شته و چیرۆک و حیکایاتی ته ئریخی کوردستانه به زوبانی میله ت. ئه ویش زیاتر کۆمه گی و پشتیوانی ده کا بۆ بوونی کوردستان له مازییه کی زۆر دووردا و له قسمی ژبانی میله تدا به ئاشکاری وه دی کراوه، به یانی ده که ن. ئه وانیش له دائیره یه کی مه حدودا هه موویان به ته وای ئینتیزام و ئینحیسار کراوه، هه موو حه ره کات و ئه خلاق و عادات و ته بایع و موچاره بات و هیجره ت و حکوومات و ئیداره جاتیان له سیلسیله یه کی مه ربووت و سه حیحا ده ست به ده ست هاتوو و دم به دم و زبان به زبان بیژراوه. ئینشائه لالا له کتییی گه وه هری یه کانه به دوور و درییی زنجیره ی گه وره و

پادشایان یان یهک یهک دینه گوتن. ئەوانهش له سهه دوو ته قسيم دا بهشراوه: به شیکى ئەوانه عائیده به دهورى پيش ئيسلاميه وه؛ يه عنى له ئىبتىداى دهه که وتنى مه نشه ئى کوردان تا زهوورى ئيسلام. دهورى دووه ميان عائیده به ئەسه رانىکی قبوولى ئيسلامه تيان کردووه.

هه رچیکو قسمى ئەوه له - ههروه کو له سهه وه بى تراوه - ئىبتىدا يهک یهک و هه ريه کى له جىگای خۆیدا ئىنشائە للاً به ته وای به حس ده کریت و هه نه قلیکی به سه نه دیکی چاک، بى خاترى دلای خوینده وار نه که ویتته ته شویشه وه، به یانى ده که م.

ئەما قسمى دووه م له حه قىقى ئەمردا، ته وای قه ومانى له شه رق هه مانه، به قبوول کردن يان و ئىرتىباتيان له گه ل عه ره ب و ئيسلام قبوول کردن يان يا نه کردن يان بوون به ته سه دوق و [فدامى] نه زه ريات مين عیندى موئه ريخانى عه ره ب.

جومله و ته وای مىلله تی ئيسلام، مه نشه ئيان له داخىلى ئيسلامدا له نيو عائيله ی عه ره بدا گه ران يان مه جبوور کردن، ئەویش ته زىي قىکی وابوو که هىچ ئيسلامىک نه ماوه له شه رقدا له بهر عیلاقه دارىيان به ئيسلام عه ره بان به مه نشه - نه زانن، يا له ته فریق وه يا خود ته زىيق وه يا خود جهاله ته عوله ماى مه يدانیدا «بوون و بوونى ئەسلیان»؛ به غه يرە ز ئىرانيان نه که وتته ژىر ته ئىسیراتى عه ره به وه و به ئىسىمى شىعیه ته و به عزى، به عزىکیان گه رىيان يان له په نجه ی ده ساىسى عه ره بان په ها کرد. کوردیش ههروه کو ئەقوامى دىکه ی شه رق به ئىجبارى ئەوه يان قبوول کردبوو. جا له بهر ئەوه یه گه وره و که یخودا يان يان و مه شایخى توروو و مه لا يان، له نه سلی عه ره ب بوون يان ئىدديعا ده کن. عه له لخصووس ههروه کو له به ندانى هاتوا به ته فسیل دیتته به حسه وه، مه نشه ئى عه ره ب ئەوه نده له سهه وىجدانى کوردان قووه تی نه بووه که بىتته ئەساس بو یان و ئەدواری رابردوویان مه علووم ده کا و ئىرشادى ئەمه مان ده کا که کورد له پيش عه ره باندا به چه ند هه زار سالان له ته مه دونىکی ته واودا بوون. ئەو ته عه پروژه ی عه ره بیه تیش که خستبیتته مه يدانه وه، موئه ريخانى ئيسلامى وه کو «مه سه وودى» ساحیبى «مروج الذهب» و «ابو أسحق الفارسى» ساحیبى «برهان قاطع» و هیندیک مه لا و شىخانى کوردستان بى منه فه عه تی زاتیه يان، ته وریجى ئەو فىکره يان داوه و نسبه تيان له

عه‌ره‌بداین بۆ ته‌سه‌لۆتی دینییه، تا له‌نیۆ ئیسلاماندا ئیعتیما‌دی‌ان پێ بکه‌ن و زیاتر مه‌نفه‌عه‌تیان پێ برێ. یه‌کی‌ک هه‌زه‌رتی عومه‌ر و یه‌کی‌ک هه‌زه‌رتی ئه‌بو‌به‌که‌ر و یه‌کی‌ک عوسمانی زینوره‌ین و یه‌کی‌ک عه‌باسی و یه‌کی‌ک ئه‌مه‌وی و هه‌ریه‌که له عه‌سری خۆیاندا بۆ ته‌قه‌رووب و مه‌کسه‌ب دوور به‌دوور خۆیان نزیک کردووه و میله‌تیان به‌رداوه له‌نیۆ کوردستاندا به‌ئیسسی دینی و ئیستیلا‌ی رووحانی ته‌رکی ئه‌سلیان کردووه. پێغه‌مبه‌ر فه‌رموو‌یه‌تی: «من أنکر أصله لا أصل له». هیندی‌ک مه‌سائیلی ئێران بۆ ئه‌و ئیدی‌عایه‌مان به‌شاهیدی‌کی عادی‌ل حیساب ده‌کریت. میسالی حکومه‌تی ئێران له‌به‌ر به‌عزێ هه‌ره‌که‌تی سیاسی هه‌زه‌رتی عومه‌ر که ئیستیلا‌ی به‌سه‌ردا کرد و ئینقرازی حکومه‌تی کردن و کچی پادشایان وه‌کو ئه‌دنا عه‌بدیک له‌ بازاری مه‌دینه‌ فرۆت و مه‌حه‌به‌تیان له‌گه‌ڵ هه‌زه‌رتی عه‌لی له‌ خسووسی ئه‌وه که حیمایه‌ی مه‌سائیلی کورد و کچه‌کی‌سراییی کردبوو وه‌ مو‌دافعه‌ی بۆ کردن، له‌ شوکرانه‌ی ئه‌و هه‌ره‌که‌ سیاسیانه‌وه حکومه‌تی ئێران به‌هه‌موو نه‌وعیک باوه‌ش و باغه‌لی بۆ ئه‌ولادی هه‌زه‌رتی عه‌لی کرده‌وه و له‌هه‌ر ته‌ره‌فیکه‌وه سه‌ربه‌ستی کردن و ئیحترا‌می گرتن. زۆر که‌سانی ئه‌سل ئێرانی یا کورد یاخود فارسی وه‌ یاخود ته‌راکه‌مه‌ی ئازهر‌بایجان، که ئه‌و مه‌حه‌به‌ته‌ی له‌ حکومه‌ته‌وه بۆ ئه‌ولادی عه‌لی چا‌و پێ که‌وت له‌م شاره‌ بۆ ئه‌و شاره‌ ئه‌وانیش هیج‌ره‌تیان ده‌کرد و به‌درۆ و بۆ خاتری خۆیان له‌ ته‌مه‌تو‌عی باج و خه‌راجی حکومه‌ت په‌ها بکه‌ن و بکه‌ونه‌ په‌حه‌تییه‌وه و جی‌گایه‌کی چاک بکه‌نه‌ ده‌ست، نیسه‌به‌تیان له‌ ئه‌ولادی عه‌لی ده‌دا و خۆیان ده‌کرده «سه‌ید» هه‌تا له‌ عه‌سری ئیمه‌وه فه‌قیر به‌چا‌وی خۆم ئه‌وانه‌م دیوه و لێم مه‌علووم بووه. ئه‌مرۆکه‌ ته‌ماشای ده‌کریت ئه‌کسه‌ری ئێران «سه‌یدن» و خۆیان به‌ئه‌ولادی عه‌لی حیساب ده‌که‌ن. له‌ ئیبتی‌دای ئیسلامییه‌وه تا ئیستا هه‌ر به‌ه‌جۆره‌ ته‌ئسیراتی عه‌ره‌ب له‌ کوردستاندا کاری کرده‌وه و مه‌نشه‌نیان لێ ون بووه. عه‌جه‌با ئه‌و عائیلا‌نه‌ که خۆیان به‌عه‌ره‌ب حیساب ده‌که‌ن، به‌چا‌کی مو‌لا‌حه‌زه‌ی ئه‌حوالیان نا‌که‌ن که له‌پێش ئیسلامه‌وه «کورد» نه‌بوون و ئه‌م عائیلا‌نه‌ که هه‌موویان عه‌ره‌بن، کورد چی لێ هات و چ وێجا‌نی‌که ئه‌وانه‌ی کرده‌ کورد؟ مادام روئه‌سا عه‌ره‌بن و ئه‌میر و گه‌وره و شیخ و مه‌لا هه‌موو عه‌ره‌بن، بۆچی میله‌ته‌تی کورد به‌سه‌ر ئه‌واندا غه‌له‌به‌ی کرده‌ لازم بوو ئه‌وان غه‌له‌به‌ به‌سه‌ر کورداندا بکه‌ن، چونکه‌ عاده‌ته‌ هه‌ر قه‌ومیک‌ی گه‌وره و به‌نفووز

به‌سه‌ر قه‌ومێکی زه‌عێفدا ئێستیلای کرد به‌هه‌ر نه‌وعێک بێ بابی، ده‌بی ئه‌و زه‌عێفه بکه‌وێته ژێر ته‌ئسیراتی زبان و عادات وه‌ زوبانی قه‌ومی به‌قووه‌ت؛ وه‌کو ئێستیلای عوسمانیان به‌سه‌ر ئیمپراتۆریه‌تی پۆمدا، ته‌ماشای ده‌کریت هه‌موو ئه‌قوامی پۆمێکی که‌وته ژێر په‌نجه‌ی عوسمانییانه‌وه، له‌ پۆمی ئه‌ناتۆڵ به‌ته‌واوی ژیان و عادات و زبانی عوسمانیان قبوول کردووه و ئێستیلای عه‌ره‌ب به‌سه‌ر میسر و ئه‌نده‌لووسدا. خوڵاسه‌ ئه‌وانه‌ هه‌روه‌کو بیژرا وه‌ له‌ به‌عزێ جێگای دیکه‌شدا ته‌که‌پور ده‌کریت، ئه‌وانه‌ هه‌موو له‌ جه‌هل و ته‌عه‌سوب و ته‌مه‌ع و مه‌نفه‌عه‌تی شه‌خسی به‌عزێ مه‌لا و شێخان ته‌قه‌دومی کردووه. وه‌لی وێجانی کورد هه‌ر کورده؛ نه‌نێسه‌به‌تی له‌ عه‌ره‌ب و نه‌ له‌ تورک و غه‌یره‌ ده‌دریت. کورد له‌ ئه‌وه‌ڵ ئه‌مریاندا یه‌عنی له‌ چه‌ند ده‌ هه‌زار سالانه‌وه تا ئێستا هه‌ر کوردن و خوێیان به‌کورد ده‌زانن وه‌ له‌ عادات و ژبانی قه‌ومیه‌تیان ده‌رنه‌چوون.

لیسان و غیر قبییه‌تی کورد

په‌گی میله‌ته‌تی کورد له‌ شو‌عه‌به‌یه‌کی زۆر که‌وره‌ی ئه‌قوامی ئێرانین و میله‌ته‌تی ئێران ئارین. ئێسمی ئاری له‌ ته‌ره‌ف جو‌غرافیونی قه‌دیم به‌قسمی شه‌رقی شاری «خوراسان»، «هه‌رات» وه‌کو سیستان بیژراوه.

هێندێک ئه‌وقات ته‌واوی ئه‌فغانستان و به‌لووچستان تا حدوودی هیند ته‌عمیم کراوه، لاکین له‌ قه‌دیمدا عیباره‌ته‌ له‌ هه‌رات. ئه‌نسابی ئومه‌م و ئه‌لسینه له‌ ته‌ره‌ف عوله‌مای موته‌ئه‌خیرینه‌وه به‌قه‌ومێک ته‌سمیه‌ ده‌کریت زه‌مانی قه‌دیم له‌ به‌لخ و هه‌راتدا ساکین بووین و له‌وێه بو ئێران و هیندوستان و ئه‌روپا شو‌عه‌به‌ی بلاوکرد بێته‌وه. مه‌مله‌که‌ته‌تی قه‌دیمی ئاری لانکی نه‌وعی به‌شه‌ر بوو و ئه‌وه‌ڵ مه‌زه‌ه‌ری مه‌ده‌نییه‌تی ته‌ره‌قیی ئینسان حیساب ده‌کرێ. بینا له‌سه‌ر ئیقتیزای ئیقلم و مه‌وزیع و مه‌وقیعی ئه‌هالی ئه‌و جێگایه‌ له‌ ته‌واوی ئه‌نواعی نه‌وعی به‌شه‌ری دی که‌ ته‌ناسوبی ئه‌عزایان چاکتره‌ و مالیک به‌زه‌کاوه‌تانیکی زیاترن، له‌ پێش هه‌موویاندا وشیاربوونه‌وه و ئاگادارییان په‌یدا [کرد] ئه‌گه‌ر ئه‌و عه‌ده‌ ئه‌کسه‌ری به‌شه‌ر به‌ شوانی و ده‌راو و جووت ده‌ژیان و له‌ حالی چادرنشینیدا بوون. ئه‌وه‌ڵ که‌سێک له‌ دێهاتدا ده‌ستی [به‌] ته‌ئسیسی دانیشتن کرد و خووی به‌خانوو دروستکردن کرد و قاعیده‌یان به‌زراعت کرد میله‌ته‌تی (کورد) بوون.

بۆ خاتری له قهزا و قهدهر و شهڕ و جیدال و شتی تههلوكه خۆ بدزندهوه، له جیگاندا دانیشتن و ئیسکانیان کرد و زراعت و شوانی و راوکردنیان کرد قاعیده. دهستیان به ئیلتیزامی ئیقامهت و نفوس زیادکردن کرد. به مرووری زهمان لهو جیگایانهدا زیاد بوون. وهتهنی ئهسلیمان پێ تهنگ هات و تیتیدا نهدهگونجان و تهوسیعی زراعتیان کرد و بۆ حهراستهی ئهرازیی قابیل به زراعت و پهیداکردنی زهوی و زیادکردنی جووت و دروونه، مهجبوور بوون به ئهترافدا بلاونهوه. ههریهک له نزیک خۆیهوه خشا و له خۆلی وهتهنیان جوئی بوونهوه. بۆ نهوعی گهلی کوردان دم بهدم و زهمان به زهمان و قهبیله به قهبیله و خیل به خیل، گهله گهله ههڵستان و دهستیان به ههجرهت کرد و پرویان کرده جیگایهکی دهست بدا بۆ جووتکردن پهیدا نهدهبوو یا نهیانهدییهوه و یاخود له گهڵ عیل و خیلێ ئهو جیگایانهدا سازشیان نهدهکرد وه یاخود لهو جیگایانهدا نهدهگونجان. دهگهڕان تاكو موهفقهق دهبوون و له گهڵ عیل و عهشیرهتی دیکه شهڕیان دهکرد، ئهگهڕ بهسهریاندا زال بوونایه، لهوێ دادهنیشتن؛ ئهو عیلهیان یا دردهکرد وه یاخود بهخزمهتکردنیان رادهگرتن و دهیانخسته ژیر دهستووری کوردیهوه، ئهگهڕ درهقهتیان نههاتیان، بهمهجبووری دهڕۆیین تا لهسهه عیلتیک زال دهبوون و دانیشتنیان قهرار دهدا. ههر بهوجۆره بۆ پیشهوه لی دهخوړان و پیش دهکهوتن.

لاکین ئهو گهله عیلا نه له تهنها سالتیک یاخود گهڕانیکدا بلاونهبوونهوه؛ بهلکه له عههد و زهمانیکی زۆر موختهلیفه، لیک دوورکهوتنهوه. بهوجۆره له بهینی ههر خیلێکدا چند گهڕان و قروون بهسهردا رابردووه.

و له قهومی ئاری چهند قهومیکی غهیری کورد و ئیرانیان له ئاری درکهوتوون؛ وهکو «کلت» و «پاسخ» ولاتین «توتون». ئهسکیت «یۆنان». به زۆری زهمان و لیک دوورکهوتنهوه، تهغیراتی زوبانیان تی کهوتووه.

لهم موختهسهردا بهحس لهو ئهقوامانه بهتهفسیل نایپته کردن؛ چونکه شوعبهیان زۆرن و قسه درێژ دهیپتهوه و له سهدی مهتلهب لادهدریت. لاکین له کتیبی گهوهردا بهتهواوی شهرحیان دهکری. له قاموسی «الاعلام»ی شهمسهدین سامیدا زیاتر له ۵۰ سهحیفهیه وهکو ئهمهدا شهرحی دهکات. ئهها ههڕچیکو ئهقوامی ئارین، له پیش ههموو قهومیکیدا، دوو شوعبهیه زۆر گهورهیان لی جوئی

بووهوه: یه کیک بۆ ئیران دهرکهوت و دووهم بۆ هیندوستان بلاو بوونهوه. له بن ئیوی قهومیته و میلییهتدا، موفهسهل له ئاتیدا قهول بهقهول دهبیژریت.

قهومییهت و میلییهت

قهومی ئیرانی له وهتهنی خۆیاندا بلاو بوونهوه. له غهربی (خوبیهوه) بهتهواوی ئهرازی ئیرانی داپۆشی و پالیان پیکهوه دا. بهعزیک له ئیران و مهجرای جهیوون و دیجله و فورادا بلاو بوونهوه و ئهه ئهرازیانهیان پرکرد. هیندیک له شیمالی شهرقی عههبستان، قسمی شیمالی غهربی ئیراندا و شیمالی بهحری خهزهر و غهربی کویستاندا دانیشن. شهرقی مهعلوم نهکراوه؛ چونکه دایمه تا حدوودی هیندیان پرکردوه. لهسهههه و سنووری کوردستانی قههیدا مهعلومی دهکههه. وه ههندیکیشیان له کپوی زاخۆ و بهحری فارسدا و سهحرای کهبیر و بلوچستان و ئهرازی ئهفغانستاندا پرپوون و له ههه ئهترافیکیهوه دهستان بهسهرکیشی کرد. ئهقوامیکی لهو جیگایانهدا بوون، بهزۆری بازوو دهریان کردن و بۆ خۆیان لپی دانیشن و ئهرازیانیان زهوت کرد. تهواوی کویتستان و دهستی غهربی و جنووبیان ئاوهدان کرد و دهستان کرده جووت و چاندن.

لهسهههه بهحسی حدووبیان دهکریت. ئهه قهومه عهزیمه له تههههه موئهریخانهوه هیندیکیان به«لودهی» و به عیلام و میدیا و کاردۆخییان نیوپردوون و له پیش ئهه نیوانههه بهئیرانی تهسمیه دهکرین. له حهقیقهتی ئهمردا ههروهکو له کهلیمهی کورددا بهحس دهکریت کردن و له زبانی کورداندا بهیان دهکریت، چونکه موئهریخان میدیا بهئقوامی ئاریان دادهنن که له سیستانهوه دهرکهوتوون و له خاکی ئیراندا ئیسکانیان کرد. ئهه قهومه له زبانی ئهزمنههی قههیدههه بهئقوالی موختهلیفه بهحس کراون. ئهسلی قهولی سهحیح ئههیهه ئهوهه شوعبهی که له ئاری جوئی بووهوه له سیستانهوه ههجرهتیان کرد و هاتنه ئیران، فورسی قههیدههه. که ئهمرۆ بهکورد تهسمیه دهکرین. لهپاش جی و پادشاهی له عههدی پیشوهوه تا دهرکهوتنی کهیقوباد -یهههه تا ئهوهه کهیانیان- بهئاری مهشهوورن. چونکه تهواریخ و تهقلیدات و عاداتی پیشوویان بووه. ئهوه شاهیدههه، ئیسمی ئاریی تیدا شهههه دهکریت. له زهووری کهیانیاندا به«میدیا» ناوبران و بۆ کوردان بوو بهعهههه. عیلام، فارس، بلوچ، ئهفغان، ئهرمههه ئهسلیان کردن و له کورد دهرکهوتوون.

«پهله‌وی»: له زهمانی ساسانیاندا بۆ تیگه‌یانندی ره‌عیه‌تی، سریانی، هیندی، که‌لیماتی سریانیان تیگه‌ل به‌کوردی کرد و هیندیگ نه‌زم درا و له دائیره‌ی حوکمداران ئیستیعمالی ته‌رویج درا هیندیگ له له‌هجه‌ی ئەسلی کوردی دوورکه‌وته‌وه.

زهند: زهندیش زوبانیکی دینییه که کتیبی موقه‌ده‌سی پی نووسرابوو. ئەرمه‌نی: ئەسلی ئوستی له په‌له‌وییه‌وه ده‌رکه‌وت. له عه‌سری چواره‌مدا (ب. م) به‌هیمه‌تی مه‌سرووب نیویتیکی ئەهلی مووش، حروفی لاتینیان قبول کرد و هیندیگ له ئەلفازی رۆمییان و لاتینیان داخل به‌ئوستی کرد. هیتواش هیتواش له کوردی دوورکه‌وته‌وه.

که‌لیمه‌ی «ناری» موشابییه و مونسایی ئیسمی ئیرانیبوونی شاهیدی ته‌سمیه‌کردنه. له زوبانی قه‌دیمی سانسکریتی پيشوودا، مه‌عنا‌ی که‌لیمه‌ی ناری ئیسمی بۆ «ساحیب»، «نەرازی» و هه‌م به‌ئەسل و «نازادی» و «سه‌ربه‌ستی» به‌یان کراوه و به‌عزیک به‌مه‌عنا‌ی «زه‌وی» و ئەرازییه‌وه موشته‌قه.

زمان و میلیه‌ت

زۆر له قه‌دیما زوبانی کوردی هه‌بووه وه له‌گه‌ل فارسیدا هیچ فه‌رق نه‌ده‌کرا؛ وه له پیش زوبانی فارسیدا، بۆ چه‌ند هه‌زار سال، بوونی ئیسپات کراوه. ئەویش موشابییه‌ی ته‌واوی به‌هله‌وی ده‌کرد. حروفاتیکی له کوردیدا ته‌له‌فوزی پی بکریت، زۆرن. به‌عزێ موهریخان ده‌لێن له‌پیش هه‌جره‌تیاندا نووسینیان به‌زوبانی کوردییان هه‌بووه. ئەو نووسینه له ئیبتیدائی ئەمریاندا تا ئەمڕۆشی ده‌فعه‌ته به‌دولاتی به‌سه‌ردا هاتوووه. ئەوه‌ل جار له زهمانی زه‌رده‌شت و له ته‌ره‌ف به‌ل‌خه‌وه کتیبی زه‌ندی ئەفستایی به‌ته‌رکیباتیکی زۆر به‌لیغی پی نووسی. ئەو لوغه‌ته‌یان نیو نا «زه‌ندی» و له‌نیو عوله‌مای دیندا به‌کار ده‌برا؛ بووبه زوبانیکی دینی وه‌کو زوبانی «نه‌حوی عه‌ره‌بی»؛ دووه‌م له عه‌دی ساسانیاندا هه‌ندیگ له زوبان و حروفاتی سه‌ریانی و هه‌ندیگ له حروفاتی زه‌ندی و کوردیان له‌گه‌ل کرد، «ده‌ری» و «په‌له‌و» بیان نیونا، هه‌ر وه‌کو له پيشدا بیژار. سییه‌م؛ له پاش قبول‌کردنی ئاینی ئیسلام، زۆر ئەلفاز و ته‌عبیراتی عه‌ره‌بیان له کوردیدا به‌تیگه‌ل، له نیو عوله‌مایاندا ده‌ستی به‌ئستیعمال و ته‌رغیب و ته‌وزیج درا؛ هه‌رچه‌ند مرووری

زەمان، ئىنقلابات و تەزىيىق و دەردەسەرى زۆر بەسەر زوبانى كوردیدا هاتوو؛ ديسان كوردى ئەسلى، زەندىيە و زەندىيش كوردىي قەدىمە . ھەرچەند عولەماي كوردستان لە پيشدا و لە پاش ئىسلامىيەتەش پەھلەوى و عەرەبى و فارسى و زەندىشيان ئىستىعمال كرد بى، بەزوبانى خۆيانىشيان ئەھمىيەت نەدایى و بەو زبانهى مەزكور تەئلىفاتىشيان كرد بى، ئەوھيش لەبەر سولتەى دىنى و دەسايىسى عولەماوھ تەقەدومى كردوو، لە زەمانى قەدىمەوھ تا پەيدا بوونى ئىسلام و تا ئىستا، بەزوبانى قەدىمى كوردى ئەشعار بىژراوھ. ئەو ئەدەبىياتەش لەسەر حرووفى عەرەبى زۆر ئەدەبىيات و كتیبى تەواریخيان پى ھىناوھتە وجودەوھ؛ چونكە نووسىنى پى ئاسانترە. لە فەرەنگستان قەواعىدى نەحو و سەرفى كوردىيان بەلوغەتتىكى فەسىح و تەواوى ئىھتىمام زەبەت كراوھ.

لەم عەسرەشدا لە گەلىك جىگايان قامووسى كوردى و تەئرىخ و تەئلىفاتىكى زۆركراوھ و لە نەشردايە، قەواعىدى لوغەت لە زۆر شاران لە تەرەف مۆنەوھرانى كوردان لە وەخرکردن دايە و ئەغلەبىش تەبع كراون.

لەلای مۆنەرخانى قەدىم و عولەماي ئەم عەسرە، شووعبەيەكى لە بەلخ و ھەراتەوھ دەرکەوت و لە ئىراندا ئىسكانى كرد. لە زوبانى ئەزەنەى موختەلىفەدا بىژراوھ ديسان زوبانى (ئارى) ئىرانىيە، ئەمرۆكە ئەوانە لەنىو ئومەى ئارىدا لەسەر وھجەى ئاتى مۆنقەسىمە:

شوعبە	ئەلسىنەى قەدىمە	ئەلسىنەى جەدىدە
ئىرانىيان	زەند	فارسى
كوردان	فورسى قەدىم	كوردى
ئەفغانىيان	-	پەختى (ئەفغانى)
ئەرمەنىيان	پەھلەوى	ئوستى (ئەرمەنى)

ئەو چوار مىللەتە گەورە لە جەدوھلى سەرەوھدا زىكر كران، ئەقوامى ئىرانىيان و دايكى ئەسلىيان ئىرانە و باوكيان كوردن. بەموقتەزای وھقت و ئىنقىلاباتى زەمان لە ئەسلى كوردى دوورىان دەست پى كرد. زەمان و مەكان، تەغىيراتى زوبانى تى خستن. فەقەت شكلى چىھەرە، عادات، ئەخلاق، تەبىعەت، ھەرھكاتى، ئەلفان،

لوغەت، تەقالید، ھەییئەت، سیما، ھەیات و ژین، ئەدەبیات لیک جوئ نەبووئەتەو، لەژێر ھەدەفیکی نیشانە قەومییەتیک؛ میللەتیکدا دەژین.

کەلیمە ی کورد

دوکتۆر «سەیح» لەسەر ئوسوولی تازە و تەشەبوساتی موئەریخانێ قودەما، ئیسمی میللەت زۆر بەئەھمییەت عەتف دەکریت و لەبەر ئیوی مەنشەئ و ئەسل ھەرچلۆنیک ئیسم و کەلیمە ی «کورد» تەدقیق کرابی لە ھەقیقەتدا. موئالەعاتیکی زۆر دوور و درێژ ھەیە. لە سەحیفە ی ئەوئەلی تەئریخی یۆناندا موئەریخ «ئوستراپۆل» زۆر بەحسی کوردستان دەکا و دەئیت: میللەتی «قالوکید» لە شیمالی کوردستاندا مەوجود بوون و ئەوانیش خۆیان بە «غوردی» تەسمیە دەکرد، ٤٠١ ساڵ لە پیش ھەزەتی عیسادا کە تا ئیستا دەکاتە ٢٣٢٥ ساڵ. موھەریری یۆنانی مەشھوور «ئەکسەنۆفۆن» لە سەفەری ١٠ ھەزار لەشکریدا کە چوو ھەری کوردستانەوہ بۆ کەمبیزی دووھم دەبێژی لە سەفەرنامە یەدا میللەتی «غوردی» لە ھەموو رێگاماندا ھەبوون. دەنووسیت لە پاش شکاندن و پەرتیشانی گەرابوونەوہ. ئەو (١٠) ھەزار لەشکری (کرد) بوون.

دەئیت لە رێگاماندا تا چوونە کوێستانی «زاغروۆس - زاخۆ» و لە شەرقی زاخۆدا ئەو میللەتە ی «قردۆخ» ھجوومیان کردە سەر ئیمە و بەبەرد و قۆچەقانی دەستیان کرد بەشەری و کوشتارمان، ئەو شکستەمان لە میللەتی «غوردۆن» بوو. لە پاش گەراندنەوہ و لەسەر رێگاماندا راستی ئەو میللەتە دەھاتین. ھەرچێکو ئەکسەنۆفۆنە دەئیت میللەتی کورد موستەقیل بوون و بۆ ھوکمرانیان مەیدانیکی زۆر زل و شارانیکی ئیچکار بی ژماریان قەید دەکا و دايمە پیکەوہ یەک دل و یەک زوبان و موئەفیقیان لەگەل یەک راستیان نەقل دەکا.

ئەو جێگایە کە پتیدا گەرابوونەوہ، «شەمسەدین سامی» دەئیت ئەمڕۆکە بەدیاریبەر و مەعمورەتولعەزیز مەشھوورە و دەناسریت. ھەرچێکو «قردۆخ»، «غوردۆن»، «کردۆن»، «غوردی»، «قوردی»، «کورد»ییە، لە زبانی یۆنانیدا دەرکەوتن و تەبذیل و گۆرانی مەعلوومە؛ لەباتی «ک» بە «غ» و لە بری «ی» بە «خ» نووسینیان غەلەتە و «کوردی» بوونی ھێچ شووبەھە ی تیدا نییە.

ھەر بەوچۆرە و ھەزار و سێسەد و بیست و پینچ ساڵ لە پیش ئەو جێگایانە ی

کوردی تیدا بووه و دانیشتون. وه شکی تیدا نییه نهینهوا و بابل و عیراق وادی فورات و دیجله و ئەو جینگایاندا کورد ساکین بوون، بهکولله و تهوایی کوردستان بووه، له نازربایجان و عیراقی عهجه م و عهره ب و سهیحوون و جهیحوون. کورد له حالێ حازریش و زهمانی قه‌دیمدا له حالێکی موسته‌قیلیدا مه‌وچوودیه‌تیا نواندوو و به‌بی ئیداره‌ی حکومه‌تی غه‌یر ژباون و به‌سه‌ریان بردوو و له ژبانێکی زۆر چاکدا رابواردنیا موحه‌قه‌قه.

له سالنامه‌ی ئاسووریاندا مه‌زکووره‌ میلیه‌تی «غوردی» دایمه‌ له‌سه‌ر کیشی و هه‌یه‌جاندا بوون و نه‌که‌ونه ژیر حوکمی ئیمه‌وه و له ژیر حوکمی که‌سدا نازین. دوقتۆر «سه‌یج» و ساحیبی «قاموس الاعلام» شه‌مه‌دین سامی به‌گ و به‌عزێ موئه‌ریخانی دیکه‌ش، له‌سه‌ر ئەمه‌ موته‌فیک و یه‌ک قه‌ولن و ده‌بیژن له‌نیو میلیه‌تی شه‌رقدا که‌لیمه‌ی کورد به‌مه‌عنای ئازا، قه‌هرمان، به‌ادر، ره‌شید، په‌هله‌وان، زه‌بر ده‌ست، به‌قووه‌ت [و] غه‌ییور هاتوو. که‌سه‌یکی به‌و سیفه‌تانه‌ مه‌وسووف بی، نیسه‌به‌تی له «کورد» ده‌ده‌ن.

له‌فزی کورد عه‌ینی مه‌عنا ده‌به‌خشید. شاهنامه له‌حه‌قی به‌عه‌زه‌ که‌سانێ به‌کاری ده‌با و زۆر به‌گه‌رمی له‌ئه‌غله‌ب جینگایاندا مه‌دحی گه‌وره‌ی سوپاه و پیغه‌مه‌ر و پادشایانی ره‌شید له‌مه‌یدانی شه‌ردا پی ده‌کا. ئیسمی کورد بینا له‌سه‌ر جه‌ساره‌تی ته‌بیعی کوردانی قه‌دیم و له‌ئیبیتیدا ئه‌مریاندا به‌و مه‌عنایه نیسه‌به‌ت دراوه و له پاشان بووه‌ته‌ عیلم. موئه‌ریخانی پترسبورغ هه‌لی که‌لیمه‌ی کوردیان به‌سووره‌تی ئاتی به‌حس کردوو: که‌لیمه‌ی کورد بۆ قه‌ومیکه‌ موسته‌قیل بن و که‌سه‌یکی له‌ژیر رای خۆیدا به‌ئازادی و سه‌ره‌سته‌ی بژی. له‌به‌عزێ ته‌ریخانی ئیراندا ته‌ئید و ته‌قویه‌ی ئەو قه‌وله‌ ده‌که‌ن. له‌قیوداتی ئیراندا نه‌زه‌ریاتی که‌لیمه‌ی «کرت» یه‌عنی موسته‌قیل یا پادشایه‌کی حامی یا قه‌ومیکه‌ سه‌ره‌سته‌ و موسته‌قیل به‌هه‌ردوو نه‌وع به‌ته‌حقیق گه‌یشتوو. که‌لیمه‌ی کورد و کرت موشابه‌هه‌ی ته‌واویان هه‌یه و زۆر لیک نزیکن، چونکه له‌حه‌قیه‌تی ئه‌مردا حه‌رفی «ت» و «د» یه‌ک ده‌نگن و یه‌ک سه‌دایه‌کیان هه‌یه.

به‌عزێ له‌عوله‌مایان گوته‌ویانه‌ له‌و خاکه‌دا حکومه‌تیک ته‌شکیل کرابوو به‌نیوی پادشا یاخود گه‌وره‌یان که‌ ئه‌ویش ئیسمی «لۆردۆهی» ده‌رکه‌وتوو و وه‌رگیراوه. له‌ته‌ره‌ف عوله‌مای ئه‌خیر و موئه‌ریخانی تازه، بۆ که‌لیمه‌ی کورد ئەو

نەزەرییاتەى مەزكۆر قىبوول كراوه. بەو سوورەتە نىو بەتەواوى تەناسوب پەيدا دەكا. دوقتۆر «سەيخ» كەلىمەى كورد لە «لۆردۆهى» موشتەق دەكا. ئەو نەزەریياتانەى عولەماى پىشوو و پاشوو موئەرىخانى رابردوو و هاتوو، ئىسپاتبوونى كەلىمەى كورد و مىللەتى كورد و زوبان و كوردستان و حكومەت و ئىستىقلالى كوردستان و ئىدارە و حوكمرانىان بەهەموو جۆرىك دەكەن. «ملتەبرون» لە كىتەبى جوغرافىەى عموومىدا - كە «فاعە بەگ» تەرجەمەى كردوو- دەبىژىت ئەوانەى لە كوێستانى زاغروس و نىغاتىسدا ساكىن و بە «مىدىا» مەشهوورن مىللەتى «كەرتى» ن. وا مەعلومە ئەو نەيكە كە «زىنفون» بە «كوردۆخ» يان ناو دەبات «بۆتوخۆس» بە «غەردونى» تەسمىەيان دەكا. ئەمىن مەرقەلەين بە «كوردۆنى» و لە بەعزى ئەدەبىيات و تەواىخى ئىراندا بە «گورد» و بەعزى عولەماى موئەخىرىن بە «كرد» يا «أكراد» ناویان دەبەن. بەعزى بەگافى فارسى و را و دال و بەعزى بەگافى عەرەبى بەحسىان دەكەن. لە «طبقات الأمم» جى جى زىندان زىكر دەكرىت. ئەما ئەكراد ئومەتتىكى قەدىمىن و لە تەئرىخى قودامایاندا بە «كوردۆخ» تەسمىە كراون.

بىنا لەسەر تەقالىدى عولەما و تەقاروبى ئەلفاز و كەلىمات، ئىختىلاف حاسل نابى؛ بەلكە لە زوبان و لوغەتى یۆنانىياندا بەغەلەت تەلەفوزیان پى كردوو و ئىلا ئەو كەلىماتانە فەرقىكىان تىدا مولاخەزە ناكرىت. ئەو تىكەلى و غەلەتە لە موئەرىخانى یۆنانىیەو دەركەوتوو و لە حەقىقەتدا ئىسمى زۆر پادشایانى كوردان و ئاسوور و كلدانى و نەینەواپان تەغىیر و تەبدىل كراوه. ئەمرۆكە تەواوى عولەماى تەئرىخ بۆ تەسلىح و رىككردنى ئەو نىوانە سەعى دەكەن و زەحمەتیان كىشاوه و بەچەندان ئەزىەت و مەرارەت تەئلىفاتیان لەو خسووسە كردوو و تا ئىستاش تەسلىح نەكراوه و بەتەواوى و لە گەلێك جىگایاندا موهمەل و لە شكدا ماوه بۆ تەسحیحى موهفەق نەبوون. لەبەر چى؟ لەبەر ئەلفازى غەلەتى یۆنانىیانە.

ئەدەبىياتى خوێشخوانى

مىللەتى كورد لە شىعردا ئىستعدادىكى فىترىیان هەبوو. لەنۆ عەشایر و قەباىلى كوردستاندا ئوسوولى شىعر لە مەدح و هەجوودا، مەرسىیە لە حالێكى دلسۆزىدا و كەیفخۆشى و زەوقدا تەسەور دەكرا. بەعزىك بۆ شەر و هجوومى پەهلەوان،

دلاوهران و به عزتیک له مردندا له سهر جهنازان بهرسمی نهوچه و گۆزانی له مهجلیسی مهیداناندا، خوښخوان و ساحیب تهبعان، نهزمی ماجه رایان کردووه. ئەو که لیمانەیان له سهر قاعیده ییکی چاکیان خستووته وهزنهوه و ههروهکو بۆ موزه فهریه تی په هله وانان پتیا ن هه لگوتوون.

کوردا له نئو قه بایل و عه شیره تاندا له رهبت و دانانی قسه و که لام و دهنگۆشییان کۆشاوون. خوښخوان له مهجلیسی گه ورا ن و دیوانان و سه را و خانووی حوکمراندا به ئیحترام و له پیش و زۆر له روودا بوون و ئیعتبار ییکی ته و او یان ده کردن. ئەگه ره یه کیک له نئو عه شیره تیکدا هه وایه کی به نه زمیکی چاک و خوښ ریک خستبایه، عیل و عه شیره تی دیکه بۆ موازنه دانی که لام، دهاته نه ته بریک و ئافه رینی و هه دیه و وسوقات و دیارییان بۆ دینان.

هه ر عیلتیک و تایفه و قه بیله ییک خوښخوانی له نئودا بوایه ئەو قه وم سه ریلند ده بوو، ئەوه نده مه دح و ته عریفی گه و ره و مه زنیان ده کرد، ره ئیسی ئەو قه ومه و قه بیله یه له نئو باقی قه بایلدا ئیشتها ری به چاکه ده کرد و ده بووه سه به بی ته ره قی و شان و شه ره فی بلندی ئەو ره ئیسه و ئەو قه بیله یه. ههروهکو له م عه سره و له زه مانی ئیمه دا ساحیب رۆژنامه و جه را یید و موئه لیفانی ساحیب فه ن و مو نه وه ر به فیکر و ته دبیر له نئو هه موو ده و له تانی مو ته مه دیندا، مو عته به ر و له روودان و سه عی ده که ن بۆ بلندی میله هت. سه حافیینی ئەم رۆ ته وای و وه زیفه ی خوښخوانی پیشوان ده بینن. ئەو خوښخوانانه ش بۆ بلندی ئەو عه شیره ته ته سه وراتیان ده خسته فیکره وه و به زبان ده ریان ده خست. هه موو که سیک له هه جو و جنیوی خوښخوانان ده پارێزان به پی هه لگوتن فه خر ده کرا؛ ئەو مه دحه ده بووه سه به بی شوهره تی ئەو پیاوه. ئەغله ب له عه سری ئەخیردا ته شه بو ساتی ته ئریخی کوردان له زوبانی به عزت خوښخوانان ده گه را وه. چونکه ئەو خوښخوانه به زوبانی حالی ئەو ئەمیره وه یاخود ئەو پادشایه، وه یاخود ئەو قه بیله ی مه نسووب به وه. به ته وای جه ره یانی ئەحوالی کوردستان له زوبانی ئەواندا گوزه ری کردووه؛ به چاک وه یاخود به پیس ده ست به ده ست وه رده گی را، ههروهکو دوور و درێژ له «چیرۆک و سه رگوزشته» دا زیکر ده کریت.

شوعه رای عه ره ب له پیش ئیسلامیه تدا ئیقتباسیان له کوردستان ده کرد بۆ

فیکری نەزەمی شیعر، لە حدوودی بابیلەو و پرویان دەکرده کوردستان بۆ چوونی تەکمیلی شیعر و تەبلیغی مەرامیان دەکرد لە نەزەمی کەلامدا. ئەگەر یەکیەک لە شاعیرانی عەرەب ئەو سەفەرە بۆ کوردستان نەکردبایە، لەنێو قەبایلی عەرەب ئەوەندە ئیعتباریان بەشیعر و نەزەمی نەدەکرا و ئەمرۆکەش لیتمان مەعلووم دەبێ لە پەردە خۆیندنی عەرەباندا بەعەینی نیوی کوردیان لەسەر داناو وەکو ئەمە «راک»، «بەیات» و «دووگا»، «سینگا» ئەو نێوانە شاهییدە بۆ قەول و قسە بێژرا لە سەرەو.

دەنگەدەنگی گەلی میللەت

هیندیک نووسینی ئاسووریا و کلدانی لەسەر بەرد و سوڵەتان نەقش کرابوون و لە تەرەف بەعزێ عولەمائی عەسرییەو، هیندیک لە ئەحوالی کوردستانیان لەو نەقشانەدا بەئوسوولی ئاتی دەرج کردوو و هیناویانەتە سەر قیاسیکی تەواو، بەیەکدەستی حکومەتی کورد و ئاشوور، چەند قەبیلەبەکیان کورد لە جیهەتی مەرکەزی ئەسلیانەو هینا جیبالی کوردستانی ئەمرۆی حازری. ئەو کێوانە میللەتیکی توورانی (لوردۆهی) نیویک ئیستیلا بۆ سەردا کردبوو. بەداکەوتن دەستیان بەتەشکیلات کردبوو. لە حدوود و خاریجی سنووریان فەساد و ناپەچەتیان دەکرد و لە حەرەکاتیکی بێ تەمەدونی و تەوەحوشدا بەسەریان دەبرد. هەرەکو لە کەلیمە «کورد» دا بێژرا. بۆ دەفەعی ئەو فتنەیه لەگەڵ حکومەتی ئەکباتان (کوردستانی کوپرا) بەئیتفاقی ئەو کە ئەو حکومەتە مەحووکەن و حکومەتیکی ئیداری کوردستانیکی سوغرا تەشکیل کەن، چەند قەبیلەیهک لە تەرەفی کوردستانەو ناردرا و هجوومیان کردە سەر لۆردۆهیان و شکاندیان. لە جیگای ئەو حکومەتیکی کوردیان دانا و تەشکیلاتی ئیداری ئەو حکومەتە کوردەیان کرد، ئەو جیبالانەش عیبارەتن لە کێوی «هەکاری، شنۆ، بتلیس، دیاربەکر، مەعمورەتلەعزیز، ئەترافی گۆلی ئۆروومییە».

بەعزێ ئاسار و تەواریخ بۆ ئیمە ئەو قەناعەتە حاسل دەکا کە لە دەوری رابردوو و زەمانی پێشوو «کورد و کوردستان» ئیستقلالییەتیکی چاک و چەند عەسریک حکومەت و ئیدارانیان تەشکیل کردوو. ویجدانی مەعشەری کورد غایەت بێند و ئازادە و بەروو گەرە بوو؛ هەرەکو «دوقتۆر سەیح» دەرجی کردوو و بەتەحقیقی

شاهنامه له بهحسی که یکاوس و که یخوسره و زاب که یقوباد و تهئیدی ئه وه دهکا که رۆسته م چوو ئه لبورز بهئینتیه وه بۆ هه مه دان، که هات هه موو کورد له سه ری وه خربوون و حکومه تیان بۆ ته شکیل کرد. کیووی کوری گوهرز چوو کێوانی لوپستان و هینایه وه کوردستان. له شکریان بۆ برا و کورد له گه ل تورکان شه ریان کرد له که ناری ده ریای ورمی و گه وری تورکانی کوشت و ته وسیعی کوردستانیان کرد. بینا له سه ر قه ولی هیرۆدۆت وا مه علوم ده بی ئه و تورکانه به سه رکیشی رایان ده بوارد، له کوپستانی کوردستاندا به معاونه تی ئاشووریان، کورد ئینقرانین پی دان و له جیگای ئه واندا حکومه تی «لۆردۆهی» یان ته شکیل کرد. ئه و ئاساران به ته واوی بۆ بوونی حکومه تی کوردی قه دیم شاهیدن و ئیسه پاتی ته ره قییان ده کن. به عزتی عوله مای فه ره نگه دنگه دنگی کوردیه ت و بوونی کورد سه به بی هه جره تیان له وه ته نی ئه سلیمان، ئێران، بۆ ئه رازی ئاشووری و ئاسیای سوغرا، به به عزتی نه زه ریاتی ته ئرخه هاتوو هه لکردن و ئاشکران کردوو «ئه مه ی کورد لوغه تیان ئاری و وه ته نیان ئێران» نه عه رب و نه تورکن، کورد، فارس و فارس، کوردن. به ته واوی موشابیه ی سه نسکریتی هیندییه.

هه رچیکو دیۆکیسی زوحاک به مه عنا گرته ی بیوراسب به ودیب ماری گه زنده، «ئه ستیاجیس» جیسی زوحاک یه عنی به لایه کی سۆزنده «له ئه لفازی عه واما زوحاک ماری». به هه ر ته قدییر و له سه ر قه ولی ئه سه ح زوحاک له ئۆرشلیمه وه ئیستیلا ی کرده سه ر کوردستان و بینای مارپه رستی دانا له کوردستاندا. دووماری گه وری به مه عبود دانا بوو، زۆر که سی کوردانی سه ر بری و بۆ سته م و جه و دهستی درێژ کرد و زولمی له تا قه تدا نه ما. زاتیکی وه کو «کاوه» بی که وه زیری زوحاک بوو، له ژیره وه قوو ته ی په یدا کرد. رۆژی ئه وه لی به هار - که به «نوپۆژ» مه شه ووره - به کو مه له سه رای حوکمداریدا وه خربوون و زوحاکیان گرت و خسته یانه زیندانه وه و «فراوهرتیش» فه ره دیوون ناوێکیان له شانزادانی کوردان له سه ر ته خت دانا و (ئال - به یداغ) هکه ی که کاوه هه لی دابوو «دروشی کاویانی» یان نیو نا و کردیانه شتیکی به موباره ک و پیروزیان ده ژمارد و به ته واوی گه وه ری به ردی به قیمه تیان جوان کردبوو. ئه و ئالیه تا زه مانی هه زه تی عومه ر (رض) هه ر حوکمداریک ته نگیه کی لی روویدا بایه ئه و عه له مه بیان دهرده خست و چه ند هه زار قوربانیمان بۆ سه ر ده بری، بۆ موزه فه رییه ت ده ریان دینا و له زینه تیدا

زۆر موبالەغەیان تیدا کردبوو. لە زەمانی عومەردا ئەو ئالایە بەئەسارەت و دیل چوو مەدینەى مۆنەوهره و پارچه پارچه کرا و ئەو مۆجەوهراتەیان لى کردەوه و ئالایان سووتاند.

لە خسووس کاوهوه ئیرانی زۆر خورافاتى تیدا دەکەن و لە موبالەغەدا کردوویانەتە ئەفسانە. ئەوانیش هەموو بى ئەسلن، لاکین کاوه پیاویکی میللەتپەرور و روو بەهیمەت و حەمیەت و بەتەعەسۆب بوو یۆ خەلاسى وەتەن لە دەست دوشمنى زالم و بیگانە و ئیستیقلالى کوردستان. دەرکەوت ئەو حەرەکەى هیتنا وجود و خرووجیکی دەنگەدەنگى میللەتییى بوو و بەس، ئیمەش دەبى تا قیامەت شوکری ئەو زاتە و ئەمسالى ئەو بکەین، ئەو رۆژەى ئەو بەهاریان کردە جەژنى نورۆژ، یەعنى بۆ کوردستان رۆژیکی تازەیه و لە سى و یەکی ئوغستۆس کە ئاخر رۆژی هاوین بووه زوحاکیان کوشت و فراورتیشیان کردە پادشا و ئەو رۆژەیان نىو نا «میهریجان» (مەحەبەت رۆژی ئیستیقلال)، یەعنى دەرکەوتنى کاوه و لەشکرى لە دەماوندەوه. خولاسە ئەو دوو رۆژەیان بەجەژنى میللى قبوول کرد و تا ئیستاش لەنێو کوردستان و ئیراندا بەرۆژیکی پیرۆز قبوول کرا و لە هەموو تەئریخیکی کورد و ئیراندا کوشتنى زوحاک و رۆژی ئیستیقلالیان لە لا مەسعوود و موبارەکە. لەو خسووسەوه نەزەرى مۆئەریخانى جەلب کردووه بۆ مونسەباتى کورد و ئیران.

«سیر مالمقۆلیم»ی ئینگلیزی موحەریری تەئریخی ئیران دەلێت: زوحاک لە ئیستیبداد و ستەمیکی زۆر عادییەوه حەرەکەى دەکرد. لەبەر ئەو ستەمه کورد لە ئیراندا بلاویوونەوه لە کێواندا وەخریوون. هیواش هیواش جەمعیەتیان بەقوت بوو، لە پریکدا لینگیان دا سەر زوحاک و کوشتیان و ئیرانیشیان دەست خستەوه و حکومەتیکی فەوقولعادەیان تەشکیل کرد. لەسەر ئیدیعیای مالمقۆلیم ئەو حەرەکەیه بوو بەسەبەبى تەرەقى و تەمەدون و تەشکیلى کوردستان.

عولەمای دیکە مەسئەلەى زوحاک بەزۆر ئەهمیەت دادەنێن و لە موباحەسە [ترکوزى] دەکەنە سەر شکلیکی زۆر گەوره، لەسەر ئەوه کورد لە ئەوتانى خۆیان هیجرەتیان کرد و لە زولم و ستەمی زوحاک کەوتنە کێو و کویتانانەوه. هەرۆهکو بیژرا، زوحاک ئەسلى ئیرانى نەبوو. مۆئەریخان عەرەبیەتى و لە ئەهالى سووریا و فەلەستینیبوونى قبوول دەکەن و بەوه قەناعەتیان حاسل کردووه.

عوله‌مای مۆته‌ئەخیران زوحاک بە‌حوکمداران وه یاخود بە‌حوکمداریکی ئاشووری قەبوولکردنیان مۆنبە‌حیسە . خۆ‌لاسه ئە‌غله‌بی قە‌بایلی کوردستان له‌ عە‌سره‌دا ه‌یجره‌تیان کردبوو، له‌ شیمالی ئێ‌راندا ئیسکانیان دە‌ست پێ کرد . بۆ‌ خۆیان دائیره‌یه‌کیان بینا نابوو . له‌ شیمالی ئاشووریاندا حکومه‌تییکی گه‌وره‌ی کوردان بوونی به‌‌حس ده‌که‌ن که‌ دایمه‌ ئاشووری له‌ ده‌ستیان عاجزبوو . «‌هامه‌ر» مۆه‌ریخی ئه‌له‌مانی ده‌لێت بۆ‌ نه‌سلی کورد و سه‌به‌بی ه‌یجره‌تیان و حه‌قیقه‌تی ئه‌حوالیان فه‌قه‌ره‌یه‌کی ته‌ئریخییه‌کانه هه‌یه ئه‌و فه‌قه‌ره‌یه‌ش به‌م جو‌زه‌ حه‌ل ده‌کرێ‌: ئاورپه‌رستی و پۆ‌ژپه‌رستی له‌ ئێ‌راندا ته‌رویج درابوو . کورد له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر ئاینی زه‌رده‌شتی بوون، له‌گه‌ڵ قه‌ومی پۆ‌ژپه‌رستان دایمه له‌ شه‌ر و کیشه‌دا بوون له‌سه‌ر ئیختیلافی دینی . ئه‌و دوو دینه بوو به‌سه‌به‌بی ه‌یجره‌تیان بۆ‌ مه‌جرای فورات و دیجله و ئە‌ترافی ئە‌ناتۆلی، هه‌روه‌کو عه‌سری حازری له‌ مه‌سه‌له‌ی شیعه و سونییه‌دا، لاکین به‌حالیکی موسته‌قیل له‌ کوێ‌ستاناندا ئیداره‌یان ده‌کرد . «‌هاری پۆ‌رت» له‌ ته‌ئریخی عموومییدا ده‌لێ‌: سه‌به‌بی هاتنی کوردان بۆ‌ ئه‌و ئە‌رازیانه، که‌یکاو بوو . له‌ ده‌وری سه‌لته‌نه‌تیدا دپته‌ بیژین . که‌یکاو سه‌مه‌عی (چاو‌جوان)ه‌.

داستانی میلله‌ت

شتی‌کی زیاتر ده‌ستی مۆه‌ریخان بگه‌ڕیت و ته‌ئیییدی قه‌ولیان بکا و بۆ‌ بوونی کورد و کوردستان له‌ پێ‌شوووه‌کی زۆ‌ر دوور و درێ‌ژدا، له‌ قیسمی ژبانی میللییه‌دا به‌ته‌فسیل نیشاندانی و به‌راسی گه‌رانده‌نه‌وه‌یه، ئه‌ویش چی‌پۆ‌ک و سه‌رگوزشته‌یه‌کی وایه هه‌موویان له‌ دایره‌یه‌کی مه‌ه‌دوودا به‌ته‌واوی ده‌وره‌ گرتن راگیراوه و به‌خپۆ‌کراوه .

له‌نێ‌و ئه‌و داستان و سه‌رگوزشته و چی‌پۆ‌کانه‌دا، حکومه‌تییکی زۆ‌ر گه‌وره و به‌غوره‌ریکی به‌زه‌فه‌ر و ژینیکی به‌ئازادی و سه‌ربه‌ستی و ئیستیقلالییکی خسووسی و فیکریکی چاکترین و ته‌مه‌دونییکی مونه‌وه‌ر و حقووقی ئه‌خلاقی، به‌دایعی خسوسیاتی ئه‌و مه‌وقیعه‌نه‌ عاید به‌ژیانی میلله‌تییکی زۆ‌ر گه‌وره‌وه‌ی کوردان . ئه‌وانیش ماچه‌رایه‌کی وان، کورد له‌ ده‌وری را‌بردووی پێ‌شوودا له‌گه‌ڵ میلله‌تی شه‌رق شه‌ریان کردووه و به‌سه‌ریاندا زال بوون؛ خاکیان لێ‌ گرتوون . به‌ره‌سمی

خۆشخوانی له مهجليساندا خوێندووينا تهوه. له پاش واقيعات شاپهران به زبان و به دهنگی خۆش زهوت دهکرا و له هه موو جیگا و ئه نجوومه ناندا ئه و شه ره به نه زم بۆ ئه هلی خه لقی ئه و ئی ده بیژرا؛ ههروهکو ئه مرۆکه ش هه ر واقيعه یه ک بۆ، شاپهران نه زمی ده که ن.

له زه مانی چه زره تی عومه ردا (رض) کتیبی ته ئریخی کوردستان «فینداد» نیو و کتیبی ئایینی مو قه ده س (زه ند ئاو یستا) بیان له هه ر چوار که ناری کوردستانه وه وه خر کرد و خستیا نه دیجله وه و ئه سه ری ته ئریخیان و ئاینییان مه حوو کرا وه و ته عه سووبی ئیسلامیه تیش غه له به ی به سه ر میلیه تدا هینابوو. ده سیسه ی عه ره بی ش په گورپیشه ی ده رخستن. عوله مای کوردستانیش نه یان کرد خۆیان ته سلیم به ئاینی مو ته هه ری مو حه مه دی که ن، عادات و ئه رکانی شه ریعه تی غه را بکه نه بی نایه کی ته وا و گو ئی نه ده نه ئه فسا نه و خورافات و ده ساییسی دو شمن، کوردیه تی ان به ئیسلامیه ته وه ئیفتیخار پی بدا بایه. کورد ئه مرۆکه ده بو نه چاکتری قه ومانی مو خته لی فه ی ئیسلام. وه کو ئه مرۆکه له جه هلا ده ده مان. ئه وانه هه مو به چه ره کاتی نه زانی که وته ژیر زو لمه ته وه و نه بوونه وه و له به ر بی فیکرییان له هاتوو و را بردو دا و نه تیجه ی کاریان و نه زانیان وه به سه ریان هات. جا یا هه لخه له تان به قسه ی وشک و یا خود ئیغفال دران.

ئه که ر وانه یوایه کورد هه ئستان و دانیشتیان و ژیان و قاعیده و ته سه وراتیان به ده ره جه یه کی ته وا له عه سرائی پیشو ودا قه ناعه تی کورده وارییان له شه وکه ت و ده و له ت و حکوومه تیاندا حاسل ده بی و له وانه وه ها مه علووم ده بی که له ئه زمه نه ی را بردووی پیشو ودا بۆ کوردان، مه بده ئیکی ته ئریخی زۆر ب لند و شه وکه تیکی گه و ره ی سه روویان هه بو وه و ساحیب ئی داره و ئینتیزامیک و ئه مر و فه رما و به ده ست و قو دره ت و مالیکی شاهنشاهی کی عه زیم بوون له زه مانیکی زۆر پیشو ودا حوکمداران و ئی داره و ته شکیلاتی وه کو حوکمدارانی «کووش» بیان هه بوو که ئه غله بی مو ئه ریخان له کوردانیان جو ئی کردوونه وه، عه له لخصووس کووش و میله تی کووش که پایته ختیان «که رکووش» (که رکووک) بوو، تایفه ی کوردن و ته قالید و عادات و په وشتیان بۆ ئه وه شاهیده. ئه م ما هه روه کو له ئه غله بی جیگیاندا بیژرا، عوله ما و مو نه وه رانی کوردان له به ر ئی رتیباتی دینی و بی موبالاتیان به ته ئریخی میله تیان، که م که م ئه حوایی کوردستان که وته نه زانینه وه و

زهوتیان نه‌کرد. موئه‌ریخانی ئه‌جنه‌بی که وایانزانی، زاته‌ن له خودایان ده‌خواست کورد جاهیل بمینتته‌وه. به‌زوویی ئه‌و عوله‌مایانه نیسبه‌تی گه‌وره‌ی کوردیان له خۆیان دهدان بۆ ئیسپاتی شان و شه‌وکه‌تی خۆیان؛ هه‌روه‌کو له پاش ئیسلام -که ئیسته ئیمه به‌چاکی لیمان ناشکرایه- سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووپی کوری شادییه و له ئه‌ولادانی ئومه‌رای کوردستانی ئازهریایجانه. موئه‌ریخانی عه‌ره‌ب نیسبه‌تی له مه‌روانی ئه‌لحیماری «ئه‌مه‌وی» و عه‌له‌لخسوس مه‌روان له هه‌موو موئه‌ریختیک مه‌علومه چی لی هات و ئه‌ولادی به‌نی ئومه‌ییه چییان به‌سه‌ره‌هات؛ چونکه عوله‌مای کوردستان ته‌ئریخی ئه‌حوالی خۆیان به‌ختو نه‌کردوه، به‌قه‌ولی دوشمن بیغفال کران؛ ته‌ئریخیان لی گوم بوو، ئیمه له جلدی یه‌که‌می «گه‌وه‌ری یه‌کانه» دا به‌ته‌واوی به‌حسیان ده‌که‌ین.

«کیانیان» له ئیبتیدای ئومریانه‌وه تا دوا‌ییان مه‌علومه و جیگای لی ده‌رکه‌وتیان که هه‌مه‌دان و کوپستانی هه‌ورامان و کرمانشایه بۆ ئه‌وه شاهیده. چوونی رۆسته‌م بۆ ئه‌لبورز و هینانی که‌یقویا دو، ئه‌م دوو به‌یته گه‌واهی‌ده‌ریکی به‌داده که کیانی «کورد» بوون، موراجه‌عه‌ی شاهنامه بکریت ده‌زاند‌ریت به‌یتی:

یکی جام و باده به‌رستم سپرد

بدو کفت کی نام برداری کرد

رۆسته‌م ده‌لی:

ته‌واوی گه‌وره و ریش سپییانی کوردستان له هه‌مه‌دان وه‌خه‌ربوون و ئه‌رازیی کوردستانیان له دوشمنیکی وه‌کو ئاشوورییان پێ قوتار کرد و منیان نارده خدمت جه‌نابتان و رایان ئه‌سپاردم. به‌یت:

بگوید که کردان ترا خواستند

سرتخت ایران بیاراستند

به‌عزنی موئه‌ریخانی تورک و عه‌ره‌ب، بۆ ونکردنی راستی نیسبه‌تی کیانیان له ته‌رکیش به‌خه‌تا چوونیان ته‌ئریخ شاهیده؛ چونکه له‌پاش که‌یقویاد و فه‌ره‌اد و که‌یقویادی دووهم دانیشه‌ته سه‌ر ته‌خت له ۱۲۷۸ پ. ه له ۱۲۵۶ دا له واقیعه‌ی «راغاو» دا به‌ده‌ست ئاشوورانه‌وه ده‌کوژریت؛ که‌یکاوس ده‌بیته پادشا. له عه‌هدی که‌یکاوسدا (۶۳۴ ق.م) تایفه‌یه‌ک له تورکی سیبه‌ریا که به‌ئه‌سکیت مه‌شه‌ووورن و

شهر و هجووميان له هه موو عوله مایه ک مه علوومه که به چه ته وه محوشیک دهستیان به کوشتار و تالان کرد؛ به بی چه ک دهستیان به ژن و مندال کوشتن کرد. ته واوی ئاسیایان خسته به ریپوه، نه وه مه علوومه که که یانی کورد بوون. تورک له وه عه سره موته وه حیش بوون و شهر و کوشتاریان ده لیله که نه وه زهمانهش وه کو ئیستا عاده تیان به زولم و به ربه ری بوو، تا که یکاوهس له ۶۳۲ ق.م دا به ته دبیر کوشتنی نه وه ته به قهیه بی شوپه و شه ک کوردن و حوکمداری کوردانی و نه سلیمان له کوپستانی شاره زوور ده رکه وتووه. قه برستانیان له بیستوون بوونی که ناوه کی کوردستان بووه، نه وه دوور و دریز ناگاداریمان ده داتی. چونکه ناتوانین بلین نه وه چیگایانه تورکی تیدابوو وه یا خود نه وه زمانه تورک نه وه نده به ته مه دون بووه، ته شکیلاتی سه لته نه ت بکا. نه گهر هاتبیت و له کیوانی سیبیریا ده ریش که وتبن له برسان و بی زادی هاتوون و به رهوشتیکی موته وه حیشانه هیندی ک تالان و کوشتاریان کردووه و گه پراونه وه.

له پاش که یکاوس «ئیستایک» بووه ته پادشاه. له پاش نه وه که یخوسره وی کوری مه ندانه ی کوری که یکاوسی دوو به که یکاوسی دووهم کوری فه رها ده. مه ندانه ی کچی ئیستایک بوو و دایه که یکاوس. حیکایه تی نه وه زاته دووره و به ته واوی له جلدی به که می «گه وه ر» دا به حس ده کریت. (موراجه عه بفرمومن: که یخوسره و - کوروش) نیمپراتوری شاهه نشاهییه کی گه وره ی ته ئسیس کرد و له شه ر و کوشتاری گورجستاندا ده کوژریت. که یکاوسی دووهم (که مبین) ده بیته پادشا. نه ویش له پاش سه فه ری میسر له به ر ده رکه وتنی کۆمانیس نیویک گه پراوه بو کوردستان. له بادیه ی شامدا له نه سپ ده که ویت و دهریت. دارا (کشتاسپ) له سه ر ته خت داده نیشی. نه وه زاته له ئینتیهای هینده وه تا ئاخری زه نگستان و تا دوایی رۆم ده خاته ژیر ده ستیه وه، هه ر به وجۆره نه وه حکوومه ته دوام ده کا تا زهمانی «دارای سییه م کۆدومان» له سالی ۳۳۰ ق.م دا به شه ر کردنی له گه ل نه سکهنده ری مه کدونیا یه وه ئینقرانیا ن پی درا و کوردستان پارچه پارچه کرا. نه م ما حوکمداری کوردان له حالکی نیو ئیداریدا ماوه. نه شکانیا ن به سه ردا هاتن دیسان چه ند پارچه حکوومه تی چکۆله ی کوردستان ئیداره ده کرا تا ده رکه وتنی نه رده شی ری بابیه کی نه رده وانی کوری تیردای نه شکانی. نه وه بوو به سه به بی ژیا نه وه ی کوردستان و ده ستی به شاهنشاهییه کی له نه وه ل چا تر کرد و نه حوالیا ن

بۆ كورد بوونيان كه هيج شوبهه نه بێ و دهركهوتنی له شاره زوور و جیلوانه. وه «ابن الاثير» له جلدی یه كه میدا موفهسه له بهحسی دهكا. كاغهزی ئهردهوان لیمان مه علوم دهكا كه خیتابه ن دهلیت: ئه ی كوردی كوری كورد، ئه وهش شاهیده كه عائیله ی ساسانیان كوردن؛ لاکین ههروهكو بیژرا عوله مای كوردستان هه موو ئه حوالی میلیه تیان كرده فیدای غه فله ت و هه لئه تان دنیان به دوشمن. خولاسه ئه عائیله یه تا زهمانی هه زه تی عومه ر حوكمداریان كورد و دهستی زۆریان به سه ر شه رق و غه ربا داگر تبوو. له زهمانی هه زه تی عومه ردا به «یه زدی كورد» ئینقرازی كورد. ئه حوالیان دوور و درێژ له جلدی یه كه می «گه وهه ر» دا و نیوی حوكمداران و عه كسیان به بیان ده كریت. كه ته ماشا ده كریت له پاش دهركهوتنی ئیسلام ئه زاتانه ی بیژرا و له دهستی دوژمندا به غهیری كورد حیساب كراون. چونكه تهئریخی كوردان له خیلافه تی هه زه تی عومه ردا وه خركران و خرا نه دیجله وه و ئیرتیباتی دینی بوو به سه بهبی كه مكر دنی تهئریخی كوردستان. مه سه له ن زاتیکی وهكو نادر شای هه وشاری كه له سالی ۱۰۹۹ له هه وشار هاتووه ته دونیا وه و هه وشاریش جیگه یه كه له قیته ی موكریان و له ۱۱۴۰ تا ۱۱۶۳ هه ر حوكمداری كرده وه له ئیران و هیندستان و له ته ره ف ئه وروپا وه به نا پلیۆنی شه رق ئیشتهاری كرده وه موئه ریخانی تورك به خه لقی بوخارای داده نین. چاكه ئه وه بوو به ئه هلی بوخارا، لاکین ئیسمی هه وشار چ لی دهكهن؟ ئه وه چۆن ئینكار ده كریت هه رچه نه ئه وانیش ئینكاری بكهن، لاکین تهئریخ ئیسیاتی دهكا و بۆمان به بیان دهكا كه ئه زاتانه بێ شوبهه كوردن ههروهكو له زبان و عاداتی میلیه تدا به خێوكراوه و تهئریخیش حیفزی كرده ون.

كه ریم خانی زه ند پیاویك بوو له عه شیره تی زه ند و پا په له سالی ۱۱۶۳ هه تا ۱۲۱۰ پادشایه تی كورد، ئه ویش به ده ست ئاغا محه مه دی قاجاری كه یه كێك بوو له ئومه رایانی، ئینقراز دهكا، وهكو باپیره گه وری ئه م پادشای ئیران بووه كه ئیستا ئه حمه د شایه .

ئه حوالیان به ته واوی له گه وهه ری یه گانه دا ده بیژریت. خولاسه حیکایه ت و سه رگوزشته گه لی میلیه ت به ته واوی ده ست به ده ست و زبان گه رته وه و له دائیره یه کی زۆر چاكد هاتووه و زه وتیان كرده وه كه ئه زاتانه كورد و پادشا و حوكمدارانی كوردستان بوون و به عزیک ئیستیلاشیان به سه ر غه یردا كرده وه.

لاکین له تهرهف عوله ماوه که وتووته ژیر پهردهی جهلهوه، له بهر ئیشتغالیان به عیلمی عهره بی و تهعه سووی وشک، نه یانیه رژاوته سهه ته ئلیفاتی ته ئریخ به کوردی و ده لئین «انا لله وانا الیه راجعون».

عیلم و زانینی کوردان

کورد ئه وهنده ئیعتباریان به کتیبی عیلم و سه نایع نه دابوو، له ئوسوولی شهه و زۆرانی و تیره نازیدا زیاتر سه عیان ده کرد، وهکو بازی و سواری و گو و چهوگان و تیر و شیر و مه تالبازی و پیشکه و تن به سواری و مهیداناری و راوکردن، له مه داريساندا ئه غله بی ته حسیلاتی خسوسییان ئه و نه و عه زانینه بووه، ئه ممه له هه یئه تی ئیجتما عیدا زۆر به هیمهت بوون و دایمه به مه شه هرهت و یهک دلی و ته دبیر، کار و حه ره که یان ده کرد و بی ئاگاداری یهک ده ستیان بۆ هیه ک کاریک نه ده برد، هه ر کاریکی موهم رووی دابا پیکه وه وه خر ده بوون بۆ ئه و مه سه ئه له یه فیکریان ده کرد و لیک غافل نه بوون.

ئه قسامی شو عبه ی کورد

«هیرۆدۆت» ده بیژیت: چوار قسمیان بۆ شهه و موحاره به و سی قسمیان بۆ جووت و چاندن به ده قسمیان داده ئی، زاهیر سی قسمیش ساحیب مولک و جووتبه نده بوون و له سه ر وه جهی ئاتی نه گه وره بوون و نه ساحیب روتبه و ره ئیس بوون، له گه ل ئه وهش له سه ر ئوممه تی غه یره و بیگانه مه ره زه بانی سپه پیده یان ده کرد. قسمی ئه عزمی کوردانی مه زکوور گه وره ی له شکر و سوپاه، له ژیر ئه مری خۆیاندا بوون.

عاداتی کوردان

له ئه وه لی ئه مرده عیقه تی نه فسسیان پهیدا کرد بوو. ته عدیلی لیباس و مه عیشه تیان کرد بووه عادهت، له له زهت و هه وا و هه وهس و شه هوات و نه فسانی و مه ستی و نه زاکهت وه تن په ره رییان ده ست هه لگرتبوو، حه تا له دواییانه وه له نان و ته عام و خوار دندا به ته واوی ئیقتسادیان کرد بوو، لاکین وه قتی که له هه موو شه عبانی ئاسیا ده ول مه ندر بوون و به سه ریاندا قوه تیان زیاتر بوو، ته ماشایان کرد به شه وکه تتر و زیاتر زه بر ده ست بوون و چاترین دنیا یان بۆ هاتوو و ته واوی

عالمه میان که وتوووته ژیر دهست و حوکمه وه. تهغییری عادات و تهبايعی مهمدووهحیهان بهقهسادی کرد و دهستیان بهتهلهزوات و مهستی کرد و هه موو ئهخلاقى مهززییهیان بهردا.

دهلّین: له جهژنی «میهریجان» دا ئهوهندهیان شهراپ دهخواردوهه تا عهقلیان لهسهه دردهچوو. ئهگهه ته دبیریکیان له ئهمریکى موهمدا له واقیع بوو بویه، چهند رۆژیک له پیشدا مهسلهحهتیان دهکرد؛ یهعنى له پیش جهژندا. چونکه زیمامی رستهیان له دهستدا نهدهما. هیندیک له موئه ریخان دهفه رموون له مهجلیسی ته دبیریشدا شهراپیان دهخواردوهه. له پاشان شئوونى رهعیهت بهتهواوی گهیییه بلووخ. لهههه جیگایهک ساحیب روتبهیهکی حکومهت یاخود ساحیب مهنسهبیک یا مهزهبان وه یاخود سپههیبودیکى سپایان بدیبایه تهلعین و نهفیریان دهکردن و بهتف له نیوچاویان دهکوتان، وهکو زابتانی ئیستای کوردان.

هیندیک لهو ساحیب مهرتبه و مهنسهبانه قبوولیان دهکرد و خویمان بهموستهحهقی لومه دهکرد و ئهو ئیستبداد و زولمهیان له سستی و بی ئیعتباری و نهکۆشینى خویمان دهزانی.

حوکمدار لهسهه هه موویانی واجب کردبوو، رهعیهت و ساحیب روتبه سهجدهیان بۆ حوکمدار دهبرد و بهعزیک له هۆشمنهندان ئهو ئیستبدادهیان قبوول نهکردبوو. ههروهکو ئهمری که عهجهه له سهلامدا رکوع دهبنه بهر گهوره و نیوه سوچهیهکیان بۆ دهبن. ئهو ئیستبداده تا ئهمرۆش له کوردستاندا ماوه. رهعیهت بۆ ئاغا و میران و مورید بۆ شیخیان بهتهواوی رهسمى تهعزیمیان له حزووردا نیمچه سهجدهبیکه. ئهوانیش وایان خستوووته ئیعتقادی ئهو فهقیرانهوه، ئهگهه وانکهه کافر دهبن یاخود زۆر بی ئهدهبی دهکهه.

ژن هینان

کورد بۆ ژن هینان زۆر ههريس بوون؛ ژنی زۆریان دههینا، زۆریان جارییه و که نهزیهکیان بهقهدهری ئیمکان هیناوه. «ژن» موتیعی ئهمری پیاو بوون، بههیچ وهجه موخالهفهی پیاویان نهدهکرد و دههکهوتنیان له مال مهمنوع بووه. ئهگهه دهههه کهوتبان له ژیر بهخپوکردندا و بهرچاوی بهداپۆشراوی و چارشپو و رووبه ندیانهوه دهگهههه، ئهگههه بچووبانه مالى که سوکاریان یا برای گهوره یا

میردی ئه ژنه له گه لیان دهچوون و دهیان هیناوه. وه ئه گهر بۆ جیگایه کی وه کو باخچه و بیستان و ته ماشاگا بچووبایه دیسان هه به به خیتو کراوی دهچوون و دههاتنه وه و که سیک نهیده دی. ئه غله ب ژنیان له لیباسی پیاوانیشدا ئیشتراکی شهریان کردوو و زۆر حوکمداریان لی پهیدا بووه. بۆ میهمانداری و کارکردن له مالاندا، ئه غله ب وه زیفه ی پیاویان دهبینی و زۆر ژنی مه شهوور و شه پرکه ر و ساحیب قوه ت و ره شیدیان له عه سری ئه وه ل و دوا بیه شدا لی ده رکه وتوو، که ئه حوالی ئه وان له بهندی سه لته نه ت و ئه ماره تی مه شهووراندا به ته فسیل ده بیژریت ئه گهر خودا چه زیکا.

ته ربیه ی مندالییان

له به خیتو کردنی ئه ولاد و مندال و ژندا زۆریان ئه هه میه ت پی دابوو و له سه ر ره وشتیکیان ته ربیه دها. مندال تا (پینچ) سه له یی ئه ده بی ژنیان ده دانی، له مالدا کارکردن و ژبانی فیتر ده کرا. له پینچ ته جاوژی بکردها و ژبانی مالداریی بزانییا ئه وجاره ده یانخسته بهر موعه لیم. له قوتابخانه دا عه قل و تیگه یشتن و چاکه و پیاوه تی و ته هزیبی ئه خلاق و له عب و بازی و شکار و سواری و تیر و مه ته ل بازی فیتر ده کرا. هه ره کو بیژرا له عیلم و زانیندا مندالیک به پهنج سه لئ ده گه یشتن، سوپاهی بوون. به جۆریک ئه ده ب و ته ربیه ده دران شایانی مه دح و ته عریف بوون. هه ر له چکۆله ییه وه سیدق و راستگۆییان فیتر ده کرد و موراعاتی پیاوی راستییان نیشان دها و درۆ و ده له سه یان زۆر له لا عه یب بوو و به گونا هه یکی گه ره یان ده زانی. گه وره و ئومه رایان ئیفتخاریان به مه ده کرد که نه ده فرۆشن و نه ده کړن به مه نه فه عه تی مو لکیان ده ژیان، هه رچییه کی لیان زیاد ده بوو، ده یاندا به فه قیر و مسکینان، هه ره کو ئه مرۆژ ئه و عاده ته له نیوانیاندا لانه چوو. هه تا مونه ور و ئومه رای کوردستان هه رچه نه ده ساحیب ئیقتداریش بووبن، له به ره ئه وه که نه که ونه ژیر مه نه ته وه و به سه ره به سته بژین، له ده وائیری هه یچ حکومه تی کدا مه ئمووریان قبوول نه کردوه. شه ره فخانی بتلیسی له ته ریخه که یدا ده بیژری: له هه یچ وه ختی کدا پشتیان بۆ دوو نان خوار نه کردوه. سه به بی ژبانیان له کپوان و قه لایانی سه ختدا ئه وه یه که نه که ونه ژیر ته حه کوم و مه نه تی ئه غیاره وه. دیسان ده لی: پادشا یانی که له ئه رازییان نزیک بوون چه زیان کردوه بیانکه نه سه په هد و

مه‌رزهبان له ئۆردووينا دا له‌بهر «راستيبان و پره‌شيدى و به‌مروه‌تیبان». ئه‌و ميلله‌ته پاكه‌ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل هه‌ر كه‌سيك شه‌ريان كرديش شيربان زه‌ه‌ربووه، ئه‌و كه‌سانه به‌ندامه‌ت كه‌يشتوون و ئه‌گه‌ر پرووى راستبان له‌هه‌ر ميلله‌تيك كرديش ئه‌و ميلله‌ته به‌مه‌قسوود و مه‌رامى كه‌يشتووه.

خو و ته‌بيعه‌ت

كو‌ردان تا زه‌مانى كه‌يكاه‌وس له ته‌بيعه‌تيكى غايه‌ت ساده و به‌سيتدا ده‌ژبان. كو‌رد خويان له ئه‌قوامى سايره به‌قوه‌تتر ده‌زاني، له پاشان له‌گه‌ل ميلله‌تى موخته‌ليفه ئيختيلاتيان نوواند؛ چاك و پيسيان جوئ كرده‌وه. ئه‌خلاقي فاسيده و هسه‌نه‌يان له‌و ميلله‌تانه‌دا ده‌دى و ده‌يانخسته ميزانى عه‌قه‌وه. عادات و مه‌ده‌نييه‌ت و قه‌واعيدبان ده‌بژارد، هه‌رچى كه‌ چابوو قبووليان ده‌كرد. ئوسوولئ ئيداره له كو‌ردستاندا ته‌ره‌قييه‌كى زور چاكي هه‌بوو، لاكين ته‌واوى فيكر نه‌هاتبوووه كاره‌وه هه‌تا له‌وازم و ژبانى ده‌ره‌وبان به‌ئه‌هه‌ميه‌ت نه‌زانيبوو؛ مه‌سه‌له‌ن تا ئينقرازى حكومه‌تيان، وه‌زيفه‌ى ته‌بابه‌تيان له ده‌ست يوناندا بوو. غه‌يره‌ن «جاماسب كه‌كيم» پياويكيان نه‌هتنبوووه و جووود. ديسان بۆ كه‌شتيوانى و نه‌كارى و هتندتيك له مه‌علوماتى فه‌نييه‌دا ئه‌جنه‌ببيان به‌خيو ده‌كرد. له «ميسر» و «روم» هه‌وبان پياو دينا بۆ ئه‌و جوژه كارانه‌يان به‌كار ده‌برد. ئه‌ياه‌تى كه‌لدانييان و لاتيك بوو له كو‌ردستان ده‌چوون ئيقتباسى لازميان له دوشمن ده‌كرد. له‌بهر ئه‌و جوژه هه‌ره‌كاتانه و بى ته‌دبير و وه‌ته‌نپه‌روه‌رى و بى ئيه‌تمامى هه‌ميشه حكومه‌تيان له شو‌رش و هه‌للاهه‌للادا بوو.

كو‌ردستان زور ئه‌هه‌ميه‌تى به‌سيحرباز ده‌دا. سيحرباز له ئيداره‌ى حكومه‌تدا نفوزى ته‌واوى هه‌بوو، له مه‌راسيم و ته‌وه‌جوه‌اتى خسووسيدا، ئه‌وان ئيفايى ئه‌مريان ده‌كرد. زه‌بتي ته‌قويم و ده‌قايقى حكومه‌تيان گرتبووه ده‌ست. ئه‌وانه هه‌ر شتيكى مونسه‌باتى عيلمى تيدا لزووم بديتراباه، ئيستخداميان ده‌كرد و بۆ ته‌ره‌قى و بلندي ده‌كوژشان. چاترينى هه‌موو ئه‌شياى جيهان كه‌وتبووه ده‌ست كو‌ردان. «كو‌رده‌وارى» له هه‌موو خسووسيكه‌وه حوڤ و سه‌ره‌به‌ست ده‌ژبان، هه‌روه‌كو حسياتى ميلليان نه‌بوو و بۆ ژبانى به‌شه‌ريه‌تيش غايه و ئامالتيكى به‌ته‌واوى ته‌شكيلى ته‌مه‌دون بكا و ياخود بۆ دوايببان. ده‌سايستيك دانانبان لتي

ئومىد نەكراوه. لە ھەقتى دەستدریژىياندا ئەساسىكى بۆ ئەولادىيان سەمەرە بەخش بى، تەشەبوساتيان نەبووھ و نەكەوتووھتە فيكرىانەوھ، نەيانزانى لەپاش پووناكى تارىكى و لە دواى خورسەندى كەدەرە. كورد خواردن و كارنەكردن و لەبەركردن كرده عادت، ئاسوودەبىيان لەلا موبارەكىكى گەورە بوو. جووت و دروینە و كىلانيان لە عوھدە گرتبوو، مايل بەتەرەقى و تەشكىلاتى حكومەت نەبوون، لە دەوائىريان و سوپاھياندا ئەجنەبى ئىستخدام دەكران و رەعەت لەبەر شىدەتى حوكمدارىان قەوانىن و نىزاماتى حكومەتەتەيان بەتەواوى لەبىر كردبوو. كورد بۆ سەرھەت و تىجارەت مۆتەرەقى بوون، زۆلم و جەورىكى لە خارىجەوھ كرابا، كورد لەوانە ئەمنىەتەيان حاسل كردبوو و ھەشەتى ئىستىبادىيان لەنپودا نەبوو، ھەرچەندە لە خزمەتى مىللەتى خۆياندا بۆ موستەقبەل قسووريشيان كەردى و بىنايەكى ئەستوورى چاكىيان بۆ كوردستان دانەناى، ئەمما بەتەنھا بۆ تەئسىساتى نىزاماتى مەدەنىيەت خزمەتەتەكى زۆر چاكىيان ھەبوو، لەنپو ئەزمنەتى پىشووودا و مۆنەوھرانى ئەقوامى مۆتەمەدىنانى قەدىمدا تەنھايى و يەكتايى پەيدا كردبوو، لە ساىھى مەزھەب و ئاينى زەردەشت و فەزىل و كەمال و ئەحكام و دەستوورى ئەو زاتە موسلىحەوھ كورد بەمودەى چەند عەسرىكە سەلتەنەت ھەموو قەبايل و تايفەى ئاسىياى ھىنابووھ دەست. لە شەرقدا بەيەك دلى دەولەتەتەكى زۆر گەورە و چاكىيان خستبووھ و جود. سەلامەتپەرورەى و حوربىيەت و شەجاعت و سەربەستى و دادخواھىيان لەنپو ئەقوامى ئاسىادا ئاشكارا كردبوو.

دینی كوردان

دینی كورد: قەدىم زۆر لە پىشووودا بەئىسمى «مەھناباد» شەخسەتەك ئىدىعەى پىغەمبەرىيە كەرد و تەمەدونەتەكى دینی و مەزھەبىيە لەنپو كوردستاندا بىنا كەرد. لە نەزەرىياتى عولەماياندا ئەو زاتە «ونەوھ» و «نەبىرە»، ئەویش لە پىش پىشدا دىياندا تەشكىلى حوكمدارىيان كردبوو.

غەبرى ئەویش زۆر كەس ئىدىعەى ناردراوىان كردبوو. بەئىدىعە بەمالى كورد و ئىران، ھەكو باقى ئەقوامى ئارى عىبادەتى ئەجرامى سەماوىيان كردوھ. عەلەلخسوسوس «رۆژ» و «مانگ» و «ئەستىرە» پەرسەتەيان بووھ (مە) پەرسەتەن. لەزاتى مەزكۆرەوھ تەئسىس كرا، ئەسلى مەعناى «مە» گەورە ئىسمى بوو، ئەوھل بانىتى

شاهیده، له پاش ئه و زاته مانگ به «مهم» ته سمیه کراوه. «پوژپه رستن» له پيش ئه ودا زه ووری کرد، چونکه «جهم» به مه عنا ئه رکانی دین «شید» په رسنده. مه عبوود ئه رکان ئه می «خورشید» ئه و زاته خورشید په رستن خسته مه یدان و مه ی و جامی ئیجاد کرد و کردیه روکن بۆ ئاین و «نه وروژ» ی کرده جه ئنی دینی. زاهیره ن ئه و وهخته بۆ هه مسو ئه ستیره یه ک هیلکه یه کیان دروست کردبوو له هه مسو چیاییکدا دایان نابوو، له ئه غله ب مال و سه رایاندا مه و جوود بوون. له بهر ئه وه له عیلمی فه له کدا زۆر مه هاره تیان حاسل کردبوو، ته ره قییان له مونه ججیمیدا گه ییوووه دره جه ی نه یاهه ت. له مه سه له ی چه زره تی ئیبراهیم (ع) دا لیمان مه علووم ده بی خودای ته عالا چه زره تی ئیبراهیمی له سه ر ئوسوولی ئاینی کوردان فیکر کردبوو، به لکه بۆ نیلزامیان ئه وه ل چه قناسینی له ئه ستیره و مانگ و پوژه وه نیشانی دان، ئه ویش به نه سی قورئانی مه سبووته و شکی تیدا نییه و ئیزهاری ئه مه ده کا که «کورد» ئه ستیره و مانگ و پوژپه رستییان ده کرد و بوتیان بۆ ئه و ئه جرامانه دروست کردبوو بۆ ته قالید. چه زره تی ئیبراهیم که له پاش ئه وه ده بی ژریت ئه وه خودامه، ئه ستیره ئاوابوو مانگ دره که وت، ده لیت ئه مه یه خودا. که مانگیش ئاوا ده بی پوژ دره ده که ویت ده لئ: ئه مه یه خودام چونکه له هه مسووان گه وره تره. که ئه ویش ئاوابوو فه رمووی «انی وجهت وجهی» ئه ی قه وم! من له شیرک دوور که وتمه وه و ئه وه رووی خۆم کرده خودایه کی که ئه رز و ئاسمانی ئافه ریده کردوه.

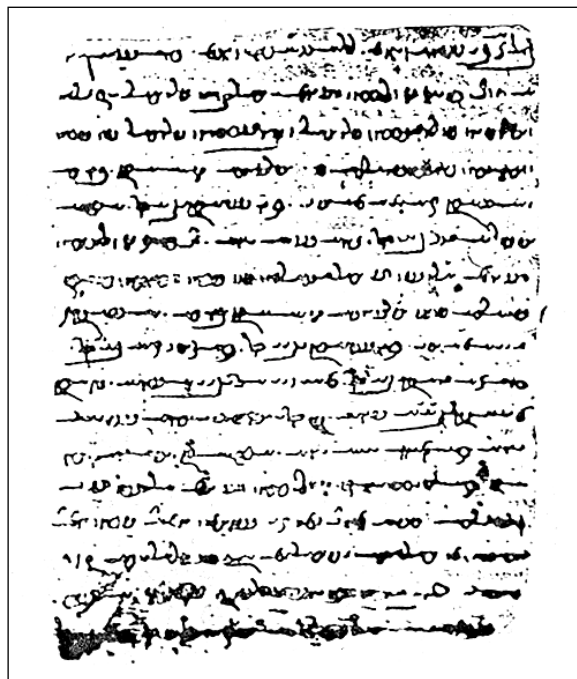
دووم که بوته کان ده شکینی ئیسپاته و که به باوکی ده لیت تۆ ئه سنامت به خودا قبول کرد، ته ماشا ده که م تۆش و قه ومه که ت له زه لاله تیکی ئاشکاردان، ئیسپاتی بوته رستی کوردانه. له وه ختیکی که ده فه رموون: من نه مشکاند له هه مسووان گه وره تر شکاندنی، ئیسپاته بۆ ئه وه بوتانی موته عه دیدیان هه بووه. ریوایه تی قازی به یزای له عه بدوللای ئیبنی عومه ره وه: ئه و که سه ی ئیشاره تی به سووتاندن کرد گوتی: بیسووتین و نه سره تی خودا کانتان بدن، پیاویک بوو کورد و نیوی «هیزن» بوو، مه علووم ده بی و شاهیدیکی له وه چاتر نییه که قورئان ئیسپاتی ئه وه ده کا. چه زره تی ئیبراهیم کورد و نه مروود وازه رای کورد بوون. ته فسیر به حسی ده کا و زۆر له عوله ما و موئه ریخان موباحه سه ی رابردو ئیسپات ده که ن. ساحیبی «برهان قاطع» ده لیت: چه زره تی ئیبراهیم ئیسمی ئه سلئ «زه رده شت» ه. ئیبراهیم

لهفزیکی سریانیه یه عنی: ئهبرههم (أب رحیم). لهپاش هیجرهتیان له دست بیوراسپ ههروهکو له دهنگه دهنگی میلیهتدا بهدریژی بیژرا سریانیان نیویان نا «باوکی بهمیهرهبان». خولاسه ههزهرتی ئیراهیم دینی ساییهی له کوردستاندا نهشکرکرد. له ئهوهلێشدا خودایان ناسیبوو، لاکین له هاتوودا ئهحوالیان دهبیژین. ئهغلهبی موئهریخان لهسهه ئهوهن ههزهرتی ئیبراهیم لهعههدی بیوراسپدا هاتوووته وجود. ههرحیکو بیوراسپ موئهسیسی ئاینی «ماریهستی» بوو. له زهمانی ئهودا «مار و گهنم»یان دهپههست. له بهعزێ ناساردا کهشف کراوه «مهطران یوسف دس» له تهئریخی سووریا و له جلدی ئهوهل ئهوه بهحسه بهتهفسیل دهگێرتهوه. ئیسمی بیوراسپ بۆ ئهوه شاهده؛ یه عنی ماری گهنهده. (چونکه له دهنگهدهنگدا بهحس کرا لازم بهشهرح نییه، موراجعهت کهن).

کورد له پێش دههکهوتنیان له وهتهنی ئهسلی، ئهوه ئاشووبی دیانهته و تهفریقهی مهزاهیب و ئیعتقادیان تی کهوتیوو؛ چونکه له جیگای خوێاندن کتیبی زهند ئاوێستیان کهوتیوو ناو، لهپاش بهسهردادانی زوحاک له زوڵم و تهعهدا، ئهوه دهستیان بههیجرت کرد. ههزهرتی ئیبراهیم له وهتهنیاندا تهلقینی دیانهتی خۆی کردبوون، له پاشان هاتنه جیبال و کێوانی ههورامان و شارهزور و ئورفه و دیاربهکر و مهعمورهتلعهزیز.

بينا لهسهه ئهقوالی موئهریخان له ئێراندا «زهردهشت»یه دانهری قانون یا پیغهمهبریکی ناردر او دهژمیریت. دهلێن لهعههدی جهمشیدا ههبووه و له سهه رووی دنیاوو. زهردهشت له ئازهریایاندا له شاری «ورمی» له دایک بووه و لهگهڵ هورمز بهزدان یهکدییان چاوپێ کهوت و مولاقاتیان کرد. له هورمز کتیبی موقهدهسهی «زهند ئاوێستا»ی که وهگرت، زهردهشت له ورمی ههلات و هیندیک ئهشخاسی لهگهڵ چوو، بهسهه ئاوی چۆمی «ئاران» (ئهرقس) و بهحری خهزهردا رابهوورتن. گهلیک پیاوان وهدوویان کهوتیوون و ههملهیان دهبرین. مولاحهزهی وهزعییهتیان کردبوون و بهسهه ئاواندا دربان دهبوو و دهچوو. زهردهشت زۆر سالان بهتهنها له کێوانی چۆلدا بهحالی موسستهغریقدا بهسههری بردبوو. له ئاقیبهتی ئهمردا له کێوی ئهترافی ورمی که [مرکورو چیا کورنو چیا] بی هاتهخوارێ، رووی له بهلخ کرد و کتیبی زهند ئاوێستای تهقدیم بهخهلق کرد و ئهمر و نهواهی فیکردن و دهستی بهتهبلیغاتی دینی کرد. گوشتاسپی

حوکمداری به‌لخ ته‌له‌بی موعجیزاتی لی ده‌کا و ئی‌سپاتی پی‌غهمبهری لی خواست. ده‌چی له‌نیو لۆکه‌دا پارچه ئاوری بۆ ده‌بات، نه‌لۆکه و نه‌ده‌ستی که‌سی ده‌سووتاند. گوشتاسپ موعجیزه‌ی دیکه‌ی لی داواکرد. زهرده‌شت هه‌ندیکی کتیبه‌که‌ی بۆ خوینده‌وه، گوشتاسپ ئیمانی پی هینا و عوله‌مای به‌لخ رجایان کرد پادشا ئه‌زیه‌تی نه‌دا گوشتاسپ به‌هموو ره‌زایه‌ک ئاینی قبول کرد و «زهند ئاویستا» له‌سه‌ر پیستی ۱۲ هه‌زار گامیش به‌زیر نووسییه‌وه و به‌نه‌قش و نیگار جوان کرا. زهرده‌شت بۆ موه‌فه‌قییه‌تی نفووزیکی ته‌واوی په‌یدا کرد و هه‌موو که‌س باوه‌ری پی کرد و له‌لای هه‌مووان ئاینی قبول کرا. ئه‌و موه‌فه‌قییه‌ته‌ بوو به‌سه‌به‌بی په‌یدا‌بوونی دوشمنان و قووه‌ی ناتیه‌ه‌ی موعاره‌زه‌ی کرد، زانین و مه‌علومات هه‌م دوشمن و هه‌م دلی عالمی ته‌سخیرکرد.

ئهمه‌ی ئاتی سه‌حیفه‌یه‌که له کتیبی زهند ئاویستا

زهووری ئەو دینه بووه سه‌به‌بی موحارهباتی دینی و جیدال. ئەو دینه بوو به‌غه‌له‌به‌ی گوشتاسپ له‌سه‌ر ته‌واوی جیهان به‌قووه‌ت شه‌ری خسته‌نیوه‌پراستی هیند و ئاسیاوه.

له‌ هیندیك ئاساردا نه‌قل‌کراوه، سه‌حیفه‌ی سه‌روه‌ه که دینی کوردان وه‌کو دینی زه‌رده‌شت بووه مه‌ه‌ته‌ر و چه‌ه‌ته‌ری ئەدیانتیک بوو، به‌شه‌ر قبوولی کردبوو و نزیکتیری عه‌قل و عه‌داله‌ت و ئینساف بوو. ئوسوولی ئەو دینه قبوولکردنی ماده‌ بکه‌ن، به‌عنی قبوولی شتیکی مادی که خودا له‌و ماده‌یه‌دا مه‌وجوود بوو. خودا زاتیکه له‌ودایه. له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌نیو موئه‌ریخاندان و له‌ ئیستیلاخی عوله‌مایاندا به‌کوردیی قه‌دیم «مه‌دیا» ده‌بیزیت؛ چونکه بۆ خودا شتیکی مادییان قبوول کرد، ئەو دینه‌ش له‌ پیش هيجره‌تیاندا دانرا بوو، بینایان نابوو. زه‌رده‌شت ئەو دینه‌ی ئیصلاح کرد و کتیبی زه‌ند ئاویستای بۆ ئیسلاحتی ئەو دینه قه‌رار دا‌بوو. له‌ کتیبی ئەو زاته عه‌زیمه و موسلیحه‌ گه‌وره و ئوستاده فه‌زیه‌دا ده‌بیزیت: هه‌رچیکو «مه‌عبوود» واجبه و ده‌بی موجه‌په‌د بی له‌ ماده و له‌سه‌ر مادان ته‌سه‌لوئی هه‌بی، ئەو مه‌عبووده نه‌وعی به‌شه‌ری به‌روحیکی سألج ئافه‌رید و هه‌موو شتیکی ته‌مه‌توع له‌و ده‌کا. ئەو مه‌عبوده‌شیان به‌«هورمز» (یه‌زدان) ناویرد. هه‌موو سیفاتیکی چاکی بۆ ئیسپات کرد، له‌شکر و سوپاهی له‌ ئه‌رواحی سألجی ئەوه‌وه بۆ قه‌راردا وه‌کو مه‌لاییکه بن و خدمه‌تی ده‌که‌ن. «قاعیده‌ی کتیبی زه‌رده‌شت» ده‌بی ئینسان له‌ به‌راه‌ری رۆحی سألحدا له‌ دائیره‌ی قانونی عه‌داله‌تدا، به‌بی زه‌ره‌ری بژیت. به‌هه‌موو ئیسلاحتیکه‌وه تا رۆژی مردن به‌سه‌ری بیا. «موکافه‌ئات» له‌ مقابیلی عه‌مه‌لی خیر و شه‌ردا، به‌م نه‌وعه ته‌سه‌وری پی‌ ده‌دا: هه‌رکه‌س له‌نیو خۆلدا گه‌نم هه‌لگرت له‌و دنیا و زه‌ویدا غونچه‌ی ئەو گۆل و میوه پی‌ بگه‌یه‌نیت، ئەو که‌سه له‌ دنیادا نه‌شیری خیر و فه‌زیله‌ت ده‌کا هه‌روه‌کو سه‌د قوربانی سه‌ر بپه‌یت. ئەو که‌سه شه‌ره‌ف و هه‌سیه‌تی ئاینی «هورمز» ته‌واوی زیاد ده‌کا. له‌ پاش مردنیش ئەحوالی روح به‌م سووره‌ته‌ه‌ل ده‌کا «مه‌لاییکه» فریشته‌ی «راشنۆ» ئیسمیک ئەفعال و ئەعمالی چاکه و هه‌سه‌نه و پیسیی ئینسان به‌بی خه‌تا و سه‌هوو به‌ته‌رازووی عه‌داله‌ت ده‌کیشیت، ئەویش به‌شاهییدی ئەعمالی وه‌ختی ژیان و ئەفعالی هه‌یاتی و چاوپیکه‌وتنی ئەو روجه موحاکمه‌ه ده‌کرت، ته‌واوی ئەحوالی دیته‌ه حیسابه‌وه، ئەویش یا ته‌بریئه ده‌کرت یا خود مه‌حکووم ده‌بی. روحیکی له‌

مهحکمه دهرکهوئیت دهیبهنه مه دخلی ریگایهکی بۆ سه‌ر پردی «سنوا» راکیشراوه بۆ بهه‌شت. ئەگەر ناپاک بێ له پرد رانابریت و دهکهوئیته ئاورهوه، ئەگەر پاک بێ به‌موعاوه‌نه‌تی فریشته‌ی «سه‌رئوشا» نێو، به‌بێ زحمه‌تی له پردی «سنوا» ده‌په‌رئیته‌وه و ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه. ئەو زهمانه به‌حزووری مه‌عبوود (هورمز) ده‌گا. هه‌رچیکو «حه‌شر» تا مه‌وقیعیکه‌ مردوو ئیشغالی ده‌که‌ن و لێیان ده‌پرسن: کتیبی زهند ئاوئستا مه‌ینی بوو له‌سه‌ر ئەمر و نه‌واهی و وه‌عد و وه‌عید و ئەحوالی مازی و موسته‌قبه‌لی تیدا نووسرابوو. ئەم دینه له‌ زهمان سواری ئیوه‌دا لغاو ناکریت، ئەگەر عاله‌می بنوئیش کا لاکین ئەمانه‌شتان له‌ خۆتان بێ له‌ سواری و شتری سووری چاوره‌ش چونکه ئاینی ئیوه مه‌حوو ده‌گا. زه‌رده‌شت سه‌د ده‌فعه ژنی هینابوو، ئەولاد و ئەحفاد و زیتن زۆر بوو گه‌لیکی هینابوو و جووود. له‌پاش ۷۷ سالان سالی هجوومی تورک بۆ سه‌ر کورد و ئیستبدادی به‌لخ ده‌که‌ن له‌ ده‌ست تورکدا کوژرا. هیندیک ده‌لێن: تا قه‌رنی هه‌شته‌می ق. م مابوو و له‌ زهمانی جه‌مشیددا مه‌وجووود بووه (العلم عندالله) یه‌عنی زه‌رده‌شت به‌ته‌عه‌هودی گوشتاسپ له‌سه‌ر ئەو عه‌قیده باقی مابوون.

په‌یدا‌بوونی ئاورپه‌رستی

له‌ سالی ۵۳۴ قه‌بلی عیسا عه‌له‌یهیسلامدا «غۆماتیس» نێویک زهووری کرد به‌سمه‌ردیسی برای که‌یکاوسی دووهم (که‌مبیز) خۆی ته‌سمیه کرد و ئیستیلا‌ی کرده سه‌ر کوردستان و به‌ئیدیعیای براییه‌تی که‌یکاوس، ئەرنزی کوردانی زه‌وت کرد و که‌وته نێو ته‌واوی حکومه‌ته‌وه و ته‌داخولی به‌حه‌ره‌مه‌سه‌رای پادشایی کرد و هه‌موو ژنی که‌مبیزی ماره‌کرد و خستییه ده‌سته‌وه، ئاینی ئاورپه‌رستی ئیعلان کرد، له‌ ئازهریابجاندا بینای ئاته‌شگه‌ده‌ییکی زۆر گه‌وره‌یان کردبوو، هه‌موو مه‌عبه‌دی زه‌رده‌شتیی وێران کرد و له‌ جی‌گیاندا ئاته‌شگه‌ده‌ییکی بینا نا و ئوسوولی دیانه‌تی لێ گۆرین. قاعیده‌یه‌کی بۆ ئەو دینه مه‌جبوورییه مه‌جوسیا‌نه‌یان دانا که «ئه‌هریمه‌ن» مه‌عبوودی شه‌ر و «هورمز» مه‌عبوودی خێره. ئەو رۆحه شه‌ریره موقابیلی روحی سالح ده‌کا و به‌قووه‌ت دیت و هه‌موو ئەحوالی سالح به‌فه‌ساد ده‌دا. بۆ رۆحی سالحیش قووه‌تیک هه‌یه ده‌چیت ئەو رۆحه شه‌ریره بکوژیت، تا‌قه‌ت نایه‌نیت. بۆ شه‌رپه‌ریش له‌شکر هه‌یه له‌گه‌ل رۆحی سالح شه‌ر

دهكهن. روحی سألخ لهو شه‌ره‌دا زهره‌ر دینیت، نه‌گه‌ر چی قووه‌تی روحی سألخ زورتریشه، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش ده‌ره‌قه‌تی ناکریت. له پاش مردن، روحی سألخ پیشوازیی سألخان ده‌کا. مه‌رحه‌بایی لی ده‌کهن و ده‌یانبه‌نه شاری نازادییه‌وه. هه‌رچی‌کو شه‌ری‌رن فری‌یان ده‌ده‌نه نیو چال‌اوی شه‌یره‌وه و له شاری شه‌راند‌ا خواردن‌یان ژه‌هره و ئاوی سویر و تاله

«موغ، کاهین»: فسادی ئاینی زهرده‌شت له موغ و کاهینانه‌وه هاته پیشه‌وه. موغان له‌پاش زهرده‌شت ئاورپه‌رستی و نه‌ستیره و نه‌جرامی سه‌ماوی په‌رستیان تیکه‌ل به‌نه‌حکامی ئاین و مه‌زه‌هب و دیانه‌تی زهرده‌شتی کرد. خورافات و نه‌فسانه‌یه‌کی زوریان له نه‌سلی ئاین وهردا. نه‌ویش له ئیبتیدای نه‌مردا عوله‌ما له‌نیو کوردستاندا ده‌ستیان به‌ته‌داخولی ئاین و ئیجتیهاد له ئوسوولی دیناند‌ا کردبوو. به‌ده‌سایسی «جووله‌کان» نه‌و فیتنه‌یی نه‌فکاره له‌کاردا بوو و بۆیان ده‌کوژشان و که‌وتبوونه نیو می‌شکی موغانه‌وه. بۆ فسادی ئاینی زهرده‌شت، موغ و عوله‌ما ته‌سه‌لوتی مه‌عنه‌وییان له کوردستان په‌یدا کرد و چوو‌بوونه عه‌قلی عاله‌مه‌وه. له‌نیو روحی کوردستاندا ده‌ستی ئیستیلایان دریز کردبوو. له‌ت‌ره‌ف می‌لله‌ته‌وه ئی‌حترامات و ته‌عزیمی‌کی له‌حه‌د به‌د‌ریان بۆ ده‌کردن. مه‌حبوب و عه‌ریز و مه‌سموعولکه‌لام بوون. له‌سه‌ر حوکمداران به‌ته‌واوی نه‌مر فه‌رما بوون و موپه‌شیرییان ده‌کرد بۆ حوکمدار به‌عه‌فوو. حوکمدار ئینکاری نه‌ده‌توانی بکا پادشا جه‌ساره‌تی موخالیفه‌ی نه‌و موغانه‌ی نه‌بوو. نه‌و نه‌ش‌خاسانه ده‌ستیان به‌فه‌لسه‌فه‌ی دینی کرد، پی‌ستری‌نی عاداتی نه‌و عوله‌مایانه نه‌مه‌یه که له هه‌موو شتیک بی‌ج‌اتر بوو، بۆ خودای مه‌ستی، موسه‌که‌راتیان ده‌برد به‌قوربانی. له پاشان موغ شه‌رابی ده‌خوارده‌وه تا ویجدان و ره‌وشت و عه‌قلی له دست ده‌رده‌چوو. خه‌لقیشیان فیری نه‌و عه‌قیده فاسیدانه کرد و سوچه‌یان بۆ ئاورش پی‌ ده‌بردن. خولاسه ئیعتیقادی کوردستانی قه‌دیم له پیشوودا له هه‌موو ئیعتیقادیکی ئومه‌می سائیری شه‌رق چاتر بوو؛ چونکه بی‌ وه‌حیی ئاسمانی ته‌شه‌بوسات وه‌حدانییه‌ت خودایان کردبوو له سینه‌ی ۵۲۱ق. م «دارای گه‌وره» هوجوومی کرده‌ سه‌ر «سمردیس» و کوشتی. نه‌و عه‌قیده فاسیده‌ی له کوردستاندا پاک کرده‌وه. نه‌مما به‌دزی له نیو هه‌ندیکدا نه‌سه‌ری ما‌بوو، ده‌یان شارده‌وه. باقی به‌ته‌واوی دینی زهرده‌شتیان قه‌بوول کرد و ده‌ستیان به‌ بینای دینی پیشوو کرد. «دارا» هه‌موو

موغ و کاهینانی «سمردیسی» کوشتن. عوله‌مای زهردهشتی خسته [سەر] و ئیعتیباریکی ته‌واوی پی دان. «مه‌زدهک» تازهمانی «ئهنوشیروان» دینی زهردهشتی له‌وجودا بوو؛ لاکین ئاوریان به‌خۆشه‌ویست قبوول کردبوو و به‌گه‌وره‌یان ده‌زانی نه‌به‌مه‌عبوود بیناسن؛ یاخوود ته‌له‌بی خیر و یا شه‌ریکی لی بکه‌ن. ئەمما زۆریان به‌عزیز و مه‌حبوب که‌وتبووه به‌رچاو، ئه‌ویش له‌ته‌ئسیراتی سمردیس ما‌بووه‌وه.

له‌زمانی نه‌وشیروانی عاددا «مه‌زدهک» نیوئیک بانی و موسیسی دینی مه‌جووسی په‌یدا بوو. دیسان که‌عه‌قیده‌ی فاسیده‌ی سمردیس تازه‌کرده‌وه و خستیه‌مه‌یدانه‌وه.

«ئوسوولی ئیعتیقادی مه‌زدهک»: هەر چیکو شه‌یتانه، رۆحیکی شه‌ریه‌ و ته‌واوی کۆشش و مه‌قسه‌دی ئیفسادی رۆحی سالحه. هەر فیکری هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ده‌فه‌به‌کاری ده‌با، به‌په‌رستنی رۆژ و مانگ و فه‌ره‌جی ژن و ئاور و مردوو ئەم‌ری پی دابوون. سو‌جده‌یان ده‌برده‌به‌ر «ئاور» و «نور» و «هه‌وا» و «با‌یان ده‌په‌رست. به‌ئاوریان ده‌گوت: جه‌سه‌دیک‌ی پاکه. ئە‌گه‌ر له‌لای قوربانی ئاوریان بگرتایه‌ نه‌یانده‌کوژانده‌وه و ئیعتقادیان به‌هاتنه‌خواره‌وه له‌ئاسمانه‌وه‌ده‌کرد. ئە‌وه‌ ئیعتقادیه‌یان به‌نزوولی دانا‌بوو، تا زه‌ووری ئیسلام ده‌وامی کرد: لاکین هیندیک له‌ کوردانی ئە‌ترافی به‌حری ورمی له‌عه‌سری چواره‌می پاش عیسا، به‌واسیته‌ی په‌کتیک له‌عوله‌مای کوردستان، «ئاس» نیوئیکه‌وه دینی مه‌سیحیان قبوول کردبوو. له‌زه‌مانی خوسره‌وی په‌رویزدا -که‌له‌ده‌ست به‌ه‌رامی چۆپین هه‌لاتبوو- هیندیک له‌ کوردان له‌گه‌لی چووبوون، به‌دزیه‌وه دینی عیسا‌یان قبوول کردبوو. تا ده‌رکه‌وتنی ئیسلام له‌ژێر ئە‌وه‌ ئیعتقادانه‌دا ده‌ژیان.

کورد و ئیسلامیه‌ت

کوردستان به‌ئه‌کسه‌ریه‌ت ئیسلامه‌تیه‌یان قبوول کردووه، به‌شرووتاتیکی ته‌واو شو‌عه‌یه‌کیان هه‌یه‌ که‌قبوولیان نه‌کردبیت زۆر که‌من.

ئه‌وانه‌ی ئیسلامه‌تیه‌یان قبوول نه‌کردبیت، هیندیکن موشابیه‌ی مه‌جووسی ئیرانیان هه‌یه. له‌ه‌یاتیکی ئیبتیدادا ده‌ژین. ئە‌وانیش نا‌که‌ینه‌نمونه‌ بۆ کوردی ئە‌سلی، چونکه‌ ئە‌وانیش له‌ژێر وێج‌دانی ئیجتما‌عیه‌ی کوردی ئیسلامدا به‌مه‌جووری ئیستخدام ده‌کرتین، هه‌روه‌کو مه‌جووسانی ئیرانی حازری به‌م‌حاله‌

نابنه نموونه بۆ کوردی قه‌دیم و قبوول ناکرین. له‌نیۆ کوردستاندا به‌ته‌واوی و له‌سه‌ر شکلی ئه‌سلی ئیسلامه‌تیان قبوول کردووه و بۆ موخافه‌زه‌ی ئه‌و دینه مه‌وجوودیه‌تیان مه‌حوو کردووه. هه‌تا وه‌پاشکه‌وتنیان له‌ هه‌زاره‌تی عه‌سری و عه‌ده‌می ته‌ره‌قیان له‌ به‌عزێ فنوونی تازهدا، ته‌عه‌سووبی ئیسلامیه‌یه‌ته. ده‌لێن هه‌روه‌کو به‌به‌عزێ ئومووری خورافاتێ ئه‌جنه‌بیه‌وه ئیشتیغال ده‌که‌ین، سه‌عی له‌ دیانه‌تکردن چاتره. چونکه‌ ده‌ببندریت و نه‌زه‌ری دیقه‌ت جه‌لب ده‌کات، زاتیکێ وه‌کو سه‌لاحه‌دین ئیمپراتۆریه‌تیکێ ئیسلامه‌تی له‌ کوردان هه‌ینا مه‌یدانه‌وه. ئه‌و ته‌شکیلاته‌ی له‌سه‌ر ئوسوولی دینی دانا‌بوو، ئه‌گه‌ر بۆ مه‌خافه‌زه‌ی ئیسلامیه‌یه‌ت نه‌بووایه، وه‌کو ئه‌مرۆ ته‌شکیلی «که‌مالیه» که‌ کرا ئه‌وه‌ڵ به‌رنامه‌جیان حکومه‌تی تورکیای لادین بوو. ئه‌مما ئه‌یووبی حکومه‌تی ئیسلامیه‌یه‌تی لا میلیه‌تیان ئیعلان کرد و بۆ که‌لیمه‌ی ته‌وحید سه‌عیان ده‌کرد. ئه‌وه‌ ده‌لیلیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ بۆ دینداریی کوردان.

عوله‌مای کوردستان میلیه‌ت و کوردایه‌تیان ئینقراز پێ دا. ئه‌گه‌ر به‌و ده‌ره‌جه له‌ دیندا هه‌ریس نه‌بوونایه ئه‌مرۆکه‌ نه‌ده‌بوونه ته‌عه‌زه‌نی به‌عزێ موئه‌ریخانی موسته‌بیدی تورک و به‌ته‌وه‌حوشیان دانه‌ده‌نان؛ عه‌له‌لخسوس له‌م عه‌سری ئه‌خیره‌دا زاتیکێ وه‌کو مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری له‌ کورداندا به‌ده‌ره‌جه‌یه‌ک له‌ ئوسوولی ئیسلامیه‌یه‌تدا ئیشته‌اری کرد له‌نیۆ چاک و خراپدا به‌ته‌واوی ماهیری ره‌هبه‌ری جه‌وه‌ری دیانه‌تی ئیسلامی ده‌کردن؛ له‌پێشدا میلیه‌تی کوردستان له‌ قه‌رنی ئه‌وه‌ڵ و ئاخیری هه‌جریدا ئه‌وه‌نده ته‌ئلیفاتیان که‌ بووبیت، بۆ ته‌عه‌سووبی دینی له‌سه‌ر لوغه‌تی قورئانی ته‌ئلیفاتیان کردووه؛ هه‌روه‌کو له‌ کتێبی «گه‌وه‌ری یه‌گانه» له‌ نه‌زه‌ی عیلمیه‌یه‌دا ده‌بیژریت، دایمه‌ ساعی بوون بۆ ته‌قلیدی عه‌ره‌ب، له‌ عاداتی میلیدا زۆر موته‌ئه‌خیر بوون، ئه‌گه‌ر عاداتی میلیه‌یه‌ت و ئیسلامه‌تیان پێکه‌وه موخافه‌زه‌ بکردبایه و کوردایه‌تیان بۆ عه‌ره‌بیه‌ت ته‌رک نه‌کردبایه، ئه‌مرۆ کورد له‌ هه‌موو شوعه‌یه‌کی کوره‌ی ئه‌رن، مونه‌وه‌تر و جه‌سوور و به‌حه‌میه‌ت و نامووس و شه‌ره‌فتر ده‌بوون. عوله‌ما و مه‌شایخ و ئومه‌رای کوردستان به‌که‌لیمه‌ی دینه‌وه هه‌ل‌واسرا‌بوون. ئیسمی کابووسی خه‌لافه‌تیان له‌به‌ر چاوان گه‌وره‌ کردبوو. نه‌یان‌توانی هه‌ره‌که‌یه‌کی میلیه‌یه‌ت بکه‌ن، عه‌له‌لخسوس له‌ژێر په‌رده‌ی خیلافه‌تیدا هه‌م دیانه‌تیان چوو و هه‌م مه‌وجوودیه‌یه‌تی کوردستانیان له‌ ده‌ست ده‌رکه‌وت.

بهمه‌حزبی قه‌ول ئیغفال کران و له سه‌رسامی و غه‌فلّه‌تی ئه‌و کابووسه هشیار نه‌بوونه‌وه. قووه‌ی دیانه‌ت تا ۹۲۲ هجری به‌ته‌واوی ئینتشاری کردبوو. سه‌لیمی ئه‌وه‌ل به‌ده‌سایسی سیاسی له‌گه‌ل ئیدریسی بتلیسی بی‌دین، ته‌شویقی کوردانیان کرد بۆ شه‌ری شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی. ئیسمی شیعی له‌نیو په‌رده‌ی ئیسلامه‌تیدا به‌ئاته‌شیکی سۆزنده‌یان نیشان دا. بۆ ئیستیلا‌ی کوردستان فیتنه‌ی قزلباشیان کرده ئاله‌ت. ئیدریس بی‌ئنده‌یشه‌ه‌له‌می ئینقرازی کوردستانی بۆ سه‌لیم به‌شانه‌وه گرت. له‌فزی ئیسلامیه‌تی کرده ته‌پل و هه‌موو ئه‌رازی کوردستان گه‌را و کوردستان به‌شیری بی‌ته‌دبیری قه‌تلوعام کرا. ته‌نافیداوی ته‌زویریان له‌ گه‌ردن کرا، به‌ده‌ستی خۆیان بوونه سه‌به‌بی ئینقرازی کوردستان و ته‌فریقه و شو‌عباتی دینی و مه‌زاهبیان تی‌که‌وت. سه‌لیم کاریکی کرد هه‌مووی له‌به‌ر یه‌ک بلّو کرده‌وه و هه‌زار مه‌زه‌به‌ی لی‌په‌یداکردن. «بناء علی ذلک» بۆ مه‌نفه‌عه‌تی سه‌لیم، ئیسمی ئیسلامیه‌ت و ته‌داخولی ده‌سایسی شیعییه‌ت و سونیه‌ت که‌وته مه‌یدانه‌وه. ئه‌م شو‌عبه‌گه‌وره‌یه که به‌راستی براهیکی دایکی و باوکی و یه‌ک عیرق و یه‌ک میله‌تیان به‌بوغز و کینه کرده دوشمن و لی‌کیان دوورخستنه‌وه. بی‌ته‌ئهنی ده‌میان تیک نا، کوشتار کرا و خوینی میله‌ته‌تی مه‌زلوومی کورد هاته‌ پشتن. سه‌لیم بۆ عومریکی مووه‌قه‌ت ئیلقای ئه‌و فیتنه‌ی کرد. خولاسه‌ له‌نیو کوردستاندا شو‌عبه‌ی موته‌عه‌دیده په‌یدا‌بوو. له‌ هه‌مووان به‌قووه‌ت و شه‌وکه‌تتر «سونی» و «شیعه» یه‌.

ئه‌و دوو شو‌عبه‌ه‌زیمانه له‌ ئه‌رازی ویلایه‌تی سه‌دا – که به‌جزیره‌ی کوردستان مه‌شه‌وووه – وه ئیران و قه‌فقاسیا عه‌شایری موته‌عه‌دید هه‌یه؛ لاکین سونی زیاتر «ته‌ریقه‌ت». هه‌رچیکو سونین، به‌عزێکیان به‌سه‌ر هیندی‌ک ته‌ریقه‌تاندا ته‌قسیم کراون وه‌کو: نه‌قشبه‌ندی و قادری و ره‌فای و سه‌هره‌وه‌ردی. بیلخاسه‌ نه‌قشبه‌ندی له‌ ئیجابی سه‌لابه‌ت و دینیدا زیاتر ته‌عمیمی کردوووه و له‌ ئه‌غله‌بی دیهات و شاراندا ته‌کیه و خانه‌قایان له‌ که‌مالی ئینتیزامدا هه‌یه. ئه‌مما له‌نیو عه‌شایری کورددا هیندی‌ک به‌زیدیه‌ت و قزلباشیه‌ت و ماز [ده‌تیزم] له‌ نه‌زه‌رییاتدا ئیستیناد کراوه و به‌عزێ ته‌ریقه‌تیان مه‌وجوده‌. کورد میله‌یه‌تی ویجدانی ئیسلامیه‌تی عه‌ینه‌ن هه‌روه‌کو خودا ئه‌مری کردبۆ، ئیجرا‌ی ده‌که‌ن؛ به‌لکه له‌ ته‌عه‌سوویدا زیاتر له‌ قه‌رایز و سونه‌ن ئه‌دای شه‌عائیر ده‌که‌ن و زیاده له‌ قودره‌ت که‌مه‌ری ئیخالسیان بۆ ئیسلامیه‌ت گری‌ داوه و ناتوانن که‌سیک له‌ غه‌یری ئه‌و

میلله ته بۆ دهرهجهی دینی و ئیسلامیهتی موخافهزه بکهن: عهلهلخسووس زهرهیی بۆ دینی و تهزیقی تورکانیان لهسه ره. با هه مهی ئه وه هه رکهس له گۆشه خانه یه کدا بۆ موخافه زه ی ئیسلامیه تی ده کۆشن. له ئێراندا چهند شارێکی وهکو ساوجبلاغ و شنۆ و سه قز و بانه و سارمقلعه و سه نه ندۆج و ئه ورامان و هه وشار و کرمانشا و ورمی و خۆی و سه لماس و ماکو ئه و جۆره جێگایه یان هه یه. له گه ل ئه مهش تورک پێیان ده لێن: له ژێر دهستی قزلباشدا یه.

دیهات نییه مه درسه سی دینی و ته کیه و خانه قای ته له به ی عیلم و عوله مای چاکی نه بی و به هه موو نه وعیک له ته ره قیی دیندا زیاتر له کوردستانی تورکیا بوون. مونه وهر، عالیم، زه کی، موده رپیس ئه ویش له بهر بوغز و کینه ی حکومه ته وه بوو، له هه موو قه ته عاتی کوردستانی عوسمانیدا، مه دره سه یه ک یاخود ته کیه و مزگه وت و قوتابخانه بۆ فێرکردنی میلله ت په یدا نه بوو. بۆ ته عمیرات و ئاوه دانی کوردستان نه کۆشان. هه ر سالیک میقداری زیادیان بۆ دروستکردنی رێگا و ئاوه دانی، له کوردی غافل و مخر ده کراو. ئوجره تی توروو و ته مه توع و ته نویرات و عه ره بان دوو چه ندان وهر ده گیرا. ئه و دراوه هه موو ده چوو هه ئسته مبول و ئه درنه، سه رقی چنده یی و شه راب و که یف ده کرا. رۆژیک بۆ ته ره قی و سه نایع و پیشکه وتن و ئاوه دانی و ژیان و زانیی کورده واری موته فه کیر نه بوون و نه یانخسته بیره وه. ئه و مندالانه ی بیکار و که سب بخه نه سه ر کاریک و ره واجی تیجاره ت و فه لاهه تیان بدن، ته شویقی شه ریکه ت و قۆمپانیا و هه لستان بدرین نه بوو. شه و و رۆژ له فیکری ئه مه دا بوون چ به انه یه کیان پی بگرن و به چ ده ساییک و حیه له و هه واله پرووتیان که نه وه و تالانیان بکه ن. ئه گه ر یه کتکی به بیریشیان لی په یدا بوایه، هه زار داویان بۆ داده ناوه و تووشی به لایه کیان ده کرد.

بی موباله غه تورک به غه یره ز فه ساد و تالانگه ری و به دنه خلاق و ته وه حوش و جه هل و بی ئیدراکیان فیری کوردان نه کرد. بۆ ئیستعبادی ئه و قه ومه قه دیمه و نه جیه، هه زار حیه ی وهکو شیعه و سوننه و به دین و بیدینیان خسته پیشه وه. نیفاق و شیقاق و دوور له ته مه دونیان نیشان دان. توخمی جه هل و نیفاق و ته وه حوشیان بۆ چاندن. به ئیسمی دیانه ت و ئیسلامیه وه چهند که سیکی مه نفه عه تپه رهر و خودپه رستی وهکو هیندیک مونا فیکانی کوردانیان بلند کرد و کلکیکی دیانه تیان پێدا کردن و به واسیته ی ئه و ریجاله پوله رستانه وه ئه م میلله ته

فەقیر و بەلەنگازەیان لە ھەموو حقووقێک مەحرۆوم کرد.

لەلاییکەو ھیندیک بانگی شیعییەتی و ھیندیک سونییەتی، عەجەم بۆ مەنافیع و تەرەقیی میلەت و رەھایی لە تورکان و دوورکەوتن لە تەئسیراتی تورکان، شیعەبیان تەمەسوک کرد. تورکیش بۆ ئیستعباد و سوخرە و شەر لە مابەینی ئێران و ئەناتۆلدا بانگی سونییەتی و حوببی دیانەتی بەگوێیان دادان. کوردیش بۆ مەدەنییەتی عەرەب و تەقلیدی ئەخلاق و ئیسلامیەت ھەڵخەڵەتابوون و لە خەوی غەفلەت و بێ خەبەریدا لە بن تەئسیراتی چوار قوووتی جازیبەدا مۆتەحەبیر مابوون.

تەقلیدات و دەسایس لەھەر چوارلۆھ لەئێوانیاندا فاعیلیکی مۆختار بوو. لەبەر کۆشتاری یەکتەر بەدەسایسی کازیبە نەپڕزانە سەر ئەو، فرسەتیان دەست کەوتی و چاویان بکەنەو و بزائن چ دەکەن؛ بەغەیرەز ئەمە کە دەم تیک نین و یەکتەری بکوژن چارەبەک نەمابوو. بوون بەقوربانیی تورک و عەجەم. عەداوتی سیاسیەکی بەپەردەئە ئیسلامیدا بۆ شەر و بوغز و نیفاقی مەزاهیبیان تێ کەوت و ئاوری فیتنەئە تورک بەکبریتی دینی ھەلایسا. ھەردوولا بەنتۆی شیعە و سوونی مەحوو بوون. تورک و عەجەم بەکۆشتنی ئەم قەومە نەجیبە تەقویەئە میلەتیان کرد و بەخوینی ئەوان ئیسپات بوون.

«سیر مائۆلم» بەم سورەتە ئیزاحەئە دەکا: ھەرچیکو کورد لە مەیدانی شەر و کۆشتاری خویناوی شیعە و سونیدا دەژین، بە شیری دەسایس عومریکی بەفەلاکەت رادەبوێرن. لە جەرھانی مۆختەلیفەدا بەر لینگێ ئەم و ئەو پیکۆتی دوشمن بەسەرگەردانی و پەژموردەبێ لەملا و لەولا لە کۆچ و باردان. بەتەواوی عومریکی بەغەفلەت رابردن و دەبنە فیدای دوشمنان.

ھەر لە ئەوئە ئیسلامییەو تا ئەمرۆ -کە سالی ۱۳۴۳ی ھیجرییە- عەینی حال مەوجوووە و بەھیچ وەجھیک لە دوشمن تەنبیھگیر نەبوون. ھەر لە زەمانی ئیمەدا کە دیومانە لە سالی شێخەو تا ھاتنی فەریق بۆ «بسویە» لە لاجان (۱۳۲۴) دا و لە حەربی عموومی و عروس (حلمی ئەرکان) کە ئەمەندە کورد کوژراو، ئەو پیاوی وەکو «حوسین خانی سەرداری بۆکان» و «حەمەخانی بانە» و «سەیفەدین خانی سەقز» و کۆشتنی پیاویکی وەتەنپەرور و حەمیەت و میلەتخواریکی وەکو «میرزا فەتاح» و بەئەسیرچوونی ئەوئەندە یەخسیرانە، لە ھەموو ئەقتاری کوردستانەو و کۆشتاری ئەھالیی وان و مووش و سیرت و بتلیس و حادیسەئە «ئیسماعیل خانی

سمکۆ و «سهید تاها» و کوژتاری «مارشیمۆن»ی ئهرمه‌نی و حادیسهی شیخ مه‌حموودی به‌رنجه‌یی له سلیمانی و ئهو حهره‌کاتی ئه‌خیره‌ی سالی ئیستا که ۵۰ هه‌زار کورد له داری سیاسه‌ت درا و ۲۰۰ ئه‌کمه‌لی مه‌شایخ و عوله‌مای موته‌به‌حیره‌ی دینی و له ۵۰ موته‌جاوین ئومه‌رای ساحیب زۆر و شه‌وکه‌ت بوون به‌فیدایی و له بن داری زۆلم و ئه‌زیه‌تدا مردن و زیاده له سی ملوین نفوس و ئه‌مرۆکه‌ به‌نیوه‌گیانی ده‌ژی؛ هه‌موو شاهیدی ئیداره‌ی ساییق و لاحیقی تورکانه و ئه‌وانه هه‌موومان لێ مه‌علووم ده‌کا و ئه‌مرۆ کرده‌وه‌یه‌که کورد له بن سه‌تتاری دیندا به‌هیلاک چوون، غه‌یره‌ی ئه‌مه که موخده‌ع به‌ئیسلامی بن و فیدای دین و عه‌ره‌ببوونیان، گوناھێکی سادریان نییه که‌وا له جه‌هلدا بمیئنه‌وه.

ئهم فه‌زایع و کوشناره‌ی له دیاربه‌کر و ئه‌لعه‌زیز و ئورفه‌ کرا، دین پتی کردن. (حه‌وادیسێ ئه‌وانه له «گه‌وه‌ری یه‌گانه»دا به‌ته‌فسیل به‌حس ده‌کرێ)

په‌زآله‌ت و فه‌زایه‌تیکی تورک به‌کوردیان کردووه به‌سووره‌تیکی تورک بۆ خۆیان له جه‌رایدیاندا نه‌شریان کردن و عه‌کسیان کیشاون، ئیئمه به‌یانی ده‌که‌ین.

ئهو ژیانه و ده‌ردی سه‌ره‌ییکێ کورد ده‌یکیشن، ته‌عه‌سووبی دینییه و ئهو ته‌عه‌سووبه‌یان به‌م جوژه‌ گرتووه: هه‌رکه‌س ئیددیعیای دیانه‌ت بکا له لایان و جلی دینی پتوه بێ، ئه‌گه‌ر له دندا کافریش بێ، وا ده‌زانن پیاوی خودایه و لازمه به‌هه‌موو نه‌وعیک که‌مه‌ری خزمه‌تی بۆ گری دهن. ئیدی ئه‌وه‌یان نییه که ده‌ره‌وه و ژووری، به‌رابه‌ر یه‌ک بکه‌ن و بزائن به‌پراستی لایقه به‌مه ئهو خزمه‌ته بکری، قووه‌ی ئهو موخاکه‌مه و ته‌دقیقاته و ئیدراکیشیان به‌مه لێ سه‌لب کردوون که له‌سه‌ر هه‌موو ئیسلامیک لازمه ته‌جه‌للوسی له‌سه‌ر برای دینی خۆی نه‌کا و هه‌رچیکو گوتی راسته و به‌درۆزنی مه‌زانه.

ئهو (له‌غاوه) ده‌می گری دان. تورک و عه‌جه‌م له‌م ده‌م گریدانه. ئیستفاده ده‌که‌ن. پیاویکی ره‌زیل و بێ دین و مه‌نافیعی شه‌خسیه‌ت په‌رستیک په‌یدا ده‌که‌ن، هه‌ر به‌و جوژه ده‌ست به‌ده‌ست ئهو فیتنه و ده‌سیسه‌یه له کاردا بوو و زه‌مان به‌زه‌مان کابووس سواریان بووه و ته‌سه‌لوتی له‌سه‌ر په‌یدا کردوون تا گه‌یاندوونیه ئه‌مرۆکه. دايمه کورد له ژێر ته‌ئسیری دوو کابووسی به‌قووه‌تدا ژیاون: به‌کیتکی دینی و یه‌کیتکی حکوومه‌ت. هه‌رچیکو دینییه به‌واسیته‌ی هیندیگ مه‌نافیعی و پوولپه‌رستان ریتگا و دۆ و دوولانیان لێ په‌یدا کردووه و له ئه‌بوابی موته‌عه‌دیهدا بۆیان چوون و

له خهوی غهفلهتیکی حکومته ئیغفالی کردبوون، زیاده خوڤه‌ندیان کردن بهئفسوون و تهلهسمان، چاوی دیتن و پئی رۆیین و دهست بهکاریان گری دان و مهجالی بزوتنیان نه‌دانی. دایمه له نووره‌وه بۆ زولمه‌تیان لی خورین و تهوقی ئیستعبادی رۆم و عهجه‌م و غهیره‌یان کرده گهردنیان.

ده‌توانم به‌راستی بلیم ئه‌و که‌سانه‌ی دینخواه له راسته‌وه ئاله‌تیکی به‌کاربوون بۆ حکومته ده‌کوژشان. ئه‌گه‌ر ئه‌و زاته فازیلانه‌ی عیبادی «بوول و مه‌سه‌له‌ک» نه‌بوونایه، کورد وا نه‌ده‌که‌وته ژیر زولمه‌ت و جه‌هل و زولمی حکومه‌تی له خودا نه‌ترسانه‌وه. ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر کورد هاتووه، ئه‌و زاته ژیر په‌رستانه سه‌به‌بن. «دقتۆر فریج» -که به‌حسی دیانه‌تی کوردان ده‌کا- ده‌لی له عه‌سری ئیسلامیدا کورد ده‌نگه‌ده‌نگی میله‌ت و عه‌شایری ئیسلامیه‌تیان له ژینیکی زۆر به‌قووهدا گرته‌وه. ئه‌و حه‌یاته‌ش ئولفه‌تی له‌گه‌ل دین زیاتر هه‌بووه. له‌پاش ئه‌ویش دائیره‌ی ژیانان مه‌حدوود بوو، هه‌ستان و دانیشتن و گه‌رانیان تابع به‌قیووداتی موراقه‌به‌ی گه‌وره و مه‌زنانی کوردان بووه. لاکین له دائیره‌ی میله‌تدا به‌که‌مالی سه‌ره‌ستی ده‌رۆن مه‌یلیان به‌شکلێک بووی، بزوتن و ئاره‌زوویان به‌هه‌ر چتیکه‌وه بی سوبالی ده‌که‌ن و ئاره‌زوویان نه‌بی رهدی ده‌که‌ن. له‌نیو سنووری زه‌وی و خاکیاندا له‌ژیر حوکم و ئیداره‌ی گه‌وره و خودانیکدا ده‌ژین. له‌ژیر قانون و زا‌کوونیکی زۆر چاک و ئاشکارا به‌مه‌شوه‌رتی یه‌کدی به‌سه‌ریان بردووه.

هیندی‌ک له موئه‌ریخان ده‌لین: کورد له‌به‌ر ته‌زییقی عه‌ره‌بان، ئیسلامیه‌تیان قبوول کردووه؛ چونکه کورد له پیش ئیسلامیدا له کویتستانان که‌شتوگوزاریان ده‌کرد و ئه‌رازی هه‌وین و زستانیان هه‌بوو. عه‌ره‌ب وه‌ته‌نگی هینان و (بیلنجبار) قبوولیان کرد و ئه‌و ته‌زییقه بوو به‌سه‌به‌بی ئیسلامیه‌تیان.

زاته‌ن راسته‌ ته‌نگی عه‌ره‌ب نه‌ به‌ته‌نیا بۆ کوردان بوو، بۆ هه‌موو میله‌تی شه‌رق ئه‌و ته‌زییقه‌ کرا؛ ئه‌مما غه‌یری کورد به‌یه‌کجاری بۆ ته‌قالیدی عه‌ره‌ب، خو‌یان و میله‌ت و وه‌ته‌نیان مه‌حوو نه‌کردووه؛ به‌ته‌نی دینیان قبوول کرد. لاکین کورد هه‌م دین و هه‌م ته‌قلید و هه‌م خورافات و ئه‌فسانه‌ی جاهیلانی عه‌ره‌بیان به‌ته‌واوی قبوول کرد و له‌و ئه‌فسانه و خرافاتانه‌دا ئیشتیه‌ادیان کرد ته‌وسیعیان نیشان دا. به‌لکه به‌بی ترس ده‌لیم عوله‌ما و مه‌شایخی کوردان فه‌نانی ئه‌فسانه و درۆی خرافی نه‌زانانی عه‌ره‌بن و له‌سه‌ر ئوسولی ئه‌سلی ئه‌و درۆ و ئه‌فسانانه کتیب و

حاشیه و ته‌ئلیفات کراوه. لاکین هەر وه‌کو به‌حس کرا تا زهمانی ده‌رکه‌وتنی ئیسلام، کورد به‌موس‌ته‌قیل له بن ئالای پادشای خۆیاندا ده‌ژیان، فتووحاتی ئیسلامی یه‌کێک به‌حسیان ده‌که‌ن پیاویکی وه‌کو «هورمزان» پادشای لورستان و ئه‌سفندیار پادشای شه‌هره‌زوور و به‌هرام کوری فه‌رخ زاد پادشای ئاوربایگان، ئه‌وانه و چهند که‌سێک هه‌ن که به‌کۆمه‌کی یه‌ک «یه‌زدی کوردیان» کرده شاهنشاه. خولاسه به‌یه‌ک جیهه‌تی و راستی و ئیتیفاق و یه‌ک دلی به‌سه‌ریان ده‌برد. سوخره‌کێشی هه‌چ که‌سێک نه‌بوون چونکه‌ دین، پادشا، قیبله، وه‌ته‌ن، میللەت، زبان، ژیان، عادات، ئه‌خلاق یه‌ک بوو؛ تیکه‌ل نه‌بوو له پاش قبولکردنی ئیسلامی مه‌زاهیب دین، ئاین، تورق، شه‌عب، جینس، وه‌ته‌ن، ئه‌خلاق، زبان، ژیان تیکه‌ل بوو لیک درا ته‌سه‌لوتی هه‌زار توخم و زبانیان به‌سه‌ردا هات. ده‌سایسی عه‌ره‌ب، ترک، دین له لایه‌که‌وه لیک جوی کردنه‌وه و بلاو بوون. عوله‌مای کوردستان یه‌ک یه‌ک به‌ده‌سایسی حکومه‌تانی موخته‌لیفه له عه‌سری پیشوودا و ترکی له پاشان دینیان کرده ئاله‌ت. هەر وه‌کو ئه‌مرۆ که له عیراق له نێو به‌عزێ روئه‌سای دینی کورداندا نمونه‌ی پیشووان نیشان دهن و ته‌سدیقی هه‌موو ئیدیعا یه‌کم ده‌که‌ن. ئه‌حوالیان له ئاتیدا له فه‌سلێ عه‌شائ و قه‌بیله‌ی کوردان له بن عنوانی «قه‌ومیه‌ت و میللەت عه‌شیره‌تی کوردان» دا هه‌ریه‌ک له عه‌شیره‌تی خۆیدا و مه‌زه‌ه‌ب و ئاین و ته‌ریقه‌ت و خه‌ریته و زوبان و جوغرافیا و ئه‌رازبیا و عه‌ده‌دی نفوس و ماهیه‌ت و چلۆنیان، ئیداره و ژیانیان و ئه‌حوالی سیاسی روئه‌سای مه‌شایخ و کوره‌ی ئه‌و عه‌شیره‌تانه دیتته به‌حسه‌وه. به‌ئیزنی خودا له به‌حسی دیانه‌تی کوردان خلاس بووین دیتنه سه‌ر عه‌شیره‌ت و تاریخی ئه‌حوالیان له جلدی دووه‌مدا.

«سه‌ر فه‌سل» سه‌رحه‌د و سنووری کوردستان پیش و پاش و خه‌واس ته‌ببعیه‌یی هه‌رچیکو کوردستانی ئیستایه‌ حدوود و سنووری له‌سه‌ر ته‌شکیل عه‌شائیری ته‌عینکردنی.

پارانه‌وه

کتیبه‌ی غونچه‌ی به‌ه‌ارستان دوو جلده ئه‌مه‌ی ته‌بع کرا جلدی ئه‌وه‌له، جلدی دووه‌م ته‌بعکردنی که‌وته پاشه‌وه. جلدی دووه‌م کتیه‌که‌ی زۆر چاکه؛ عه‌شیره‌ت و قه‌بیله و شاران و دیهات به‌ته‌واوی ده‌گریته‌وه. عه‌ده‌دی نفوس، مه‌وقع جوغرافیا، چۆم، کتو،

تیجارهت، ژیان، عادهت، جل، ئیداره، ئاغا و رهئیس و تاریخ هیجرهت و ئیسکان و ئه‌ساسیان و سه‌به‌بی نیویان و له ئه‌رازی، مومته‌له‌کات، دانیش‌توان به‌ده‌لایلیکی چاک به‌حس ده‌کا و به‌چهند سورهت و عه‌کسان موزه‌یه‌نه. به‌ته‌شویق و ته‌رغی‌بی هه‌ندیک له ئومه‌را و مه‌زن و کورانی عه‌شائیری کوردان به‌د‌ل‌خ‌وشی دانیه‌وه شه‌رت و قه‌راریان که‌وتمه‌ سه‌ر هه‌وه‌س و ئه‌منیه‌تیشیان دامی مادی و مه‌عنه‌وی بۆ ته‌بعیان و ئینتشاریان کۆمه‌کیم بکه‌ن. له پاش ئه‌وه که که‌وتمه‌ ته‌بع‌کردنیان و چه‌ند مه‌لزه‌مه‌یه‌کم ته‌واو کرد، ئه‌و زاتانه هه‌ر که‌س له جی‌ی خۆی کشاوه؛ کۆمه‌کی پاره‌یه‌کیان نه‌کرد. منیش بی‌تا‌قه‌ت و بی‌ده‌ست و پی‌مامه‌وه به‌هه‌ر غیرهت و زه‌حمه‌ت بوو له بن ته‌ئسیرات چه‌ند مانعانداندا ئه‌زه‌تم کشاند جلدی ئه‌وه‌لم ته‌بع کرد. ئیستاش ته‌بع و نه‌شیری که‌وتووته ژێر حه‌مییه‌ت و مرووه‌ت و به‌ئه‌نساف مه‌وه‌رانی میله‌ته‌په‌روه‌ر کۆمه‌کی‌کمان بکه‌ن ئه‌و جلدی ماوه ته‌بع بکریت.

ئه‌ثر و ته‌ئلیفات و مه‌ئالیف

۱- «گه‌وه‌ری یه‌کانه تاریخ کوردانه» عیباره‌ته له چوار جلد: «جلدی ئه‌وه‌ل له ئیبتیدای سه‌ئته‌نه‌ت و سیاسی ئیداره حکومه‌ت مه‌ده‌نییه‌ت، سه‌نایع، خه‌ت، نووسین، موخاره‌به و ئیستیلا و ته‌ره‌قی و ئینقیراز وه‌زعه‌قیه‌ت و ته‌واوی ئه‌حوالیان له‌سه‌ر قه‌ولی سه‌حیح به‌حس ده‌کا و میقداری دوو سه‌د سوره‌تی ئه‌شخاس و ئاسار و ئه‌بنیه‌ی شارانی کوردستانی قه‌دیمی تیدایه و دووسه‌د و په‌نجا سه‌حیفه‌ی وه‌کو ئه‌م سه‌حیفه‌یه له ئیبتیدای ئیسلامیه‌وه تا ئه‌م‌روۆ به‌ستییم جلد ته‌واو ده‌بی.

جلدی دووه‌م و جلدی سێیه‌م و جلدی چواره‌م:

تاریخ، ئه‌حوال، ژیان، دیانه‌ت، ئه‌خلاق، عاده‌ت، سه‌ئته‌نه‌ت، ئه‌مارات، هوکمداران، عه‌شیره‌ت، قبائیل، تائفه، مه‌زاهب، ته‌رایق ئیستیلا، شه‌روشنۆر، ته‌شکیلات و ئینقیراز و ته‌واوی سه‌رگوزشته‌یان و ماجه‌رایان، تاریخ و ته‌رجومه ئه‌حوالی پیاوان دینی عوله‌ما، شوعه‌را و فه‌یله‌سوفان، مه‌شایخ، سوّقیه، موسه‌نیفان، موئه‌ریخان و ئومه‌را و ئاغاوات، هوکام و مه‌زنان ئه‌وانه میله‌ته‌په‌روه‌ر و مه‌شه‌ووران که له کوردستاندا پی‌گه‌یشته‌وون و ئیشتیه‌رایان کردووه سه‌ر حه‌د و سنوور و ئه‌رازی ته‌بیعی و مه‌عادن و تیجاره‌ت و زراعه‌تی کوردستان له ئه‌وه‌ل

زهووری ئیسلامهوه تا ئەمرۆکە ئەو سپیەم جلدەش عیبارەتە لە دوو هەزار سەحیفە زیاتر دیسان بە سێسەد و کسوور سورهت و خەریته موزییهنە. عەکسی ئەکسەری ئەشخاس و شاران و مەنازیر و ئاساری قەدییمە ئەوەندە پەیدام کردبۆ تیم خستوو.

۲- تاریخ کوردستانی ئازربایجان لە ئەوەلهوه تا ئەمرۆی، عیبارەتە لە سەد سەحیفە مزەیهنە بەئەغلب سورهت خەریته و مەنازیر و زۆر چاکە بۆ کردن و ئەعیانی ئەو جیگایە.

۳- تاریخ حکومەتی سی میران «موکریان و بابان و سۆران» جلدی یەک عیبارەتە لە ۱۲۰ سەحیفە لەسەر ئوسولیکە غایەت زەریف و چاکە کتیبیکی زۆر لەتیفە و بەفائیدەیه.

۴- «په‌هنمای حکاکان» کتیبیکە «علمی عەمەلی» کۆلان و تەواوی مەعادن بەواسیتهی ئەدواتی کیمیاوی زۆر بەئاسانی بۆ ساحیب هەوهسان پەهەریکی چاک و مورشیدیکی بەفەزله. عەکاسیی بەعزێ مەواد بەدەستی خۆت دروست دەکەیت بۆ ئەوهی ئیحتیاجت بەفەرەنگستان دەبۆ.

۵- «سەنعت و فنوون» کەرەبا، غلوانی، ددانسازی، زێرنگری، ئاوینەسازی، مینا لەسەر تەواوی مەعادن سابون پەنگی، هەموو مەنسوجاتیک و زۆر شتی لازمی تێدایە بۆ هەموو میللەتی کورد لازم دەبوو هەموو سنفتیک ئیستیفادهی لێ دەکەن بەشەست پەسم موزەیهنە.

۶- تاریخ ئیسماعیل خان «سمکۆ شکاک» هەفتا سەحیفەیه و چەند عەکسیتی تێدایە.

ئەگەر هیمەت و حەمیەت بزرگی کورپه روئەسای کوردستانم لەسەر دەبۆ تەبعیان دەکەم با تەواوی کوردستان بەزبان و لوغەتی خۆیان بیخوین و ئیستیفادهی تاریخ و سەنعت لەسەر ئوسولیکی کوردهواری لێ بکەن. بۆ بەندە فەخریکە و شوکرانەیهکه که مۆفەق بووم بەقەدەر خۆم خدمەتی میللەتم بکەم و بۆ ئەو ذاتانەش خێریک و ئیحسانیکە لەگەڵ میللەت و وەتەن و ئەولادی خۆیان دەکەن. خودا تۆفیق بدات.

خۆشى و ترشى

لەنتو دۆل و دەرەيىكى بىي كەسىدا ھاوار و بانگىكى بەراستىيە

لە حالىكى ئەفسانەيىدا

دانەرى

سەيد حوسىن حوزنى حوسىنى

خوشبو ترشی

له نیو د ول و د د ر ه ی ک ی ی ک س ب د ا ه ا و ا و ا س گ ی ک ی به راستیه له حال ک ی افسا ز ب د

دانهری

روزی دوشمه بازدهی محرم سنالی ۱۳۴۶ = ۱۹۶۶

نشریات :

له مزره کای زار کرمانجی دا دامنرا

پیشدهستی

به مندالی بچووک بووم شلک و ساوا
گهلی ناز و نیبازم بوو له ناوا
همیشه کار و پیشهم هر له مال بوو
ئهنیس و غمپر وینم دایک و خال بوو
له بۆ دلخووشی و ئاسوودهگیی دل
گهلیکی خووش دهویستم دایکی کامل
به گیان و دل، ئه وهندهی مایلم بوو
له لانکا یا له کۆلا مه نزلم بوو
خودا رازی بی لیتی، رازی له ویش بووم
له درد و ئیشی دنیا بی بهری بووم
ئه وهنده ئه و ژنه خووشی دهویستم
له سهر تهخت و دوو سی دۆشهگ دهنووستم
به سهد گوونه چتی چاک بۆم دهخه ملی
سهر و می شکم وهکی بووکان دهگه ملی
به دهنگی لایه لایه وهردهک ه وتم
به چه پله و پیکه نینان سه رده که وتم
ئه سف بۆ ئه و دهمانه ی شاد و خوهره م
مخابن بۆ زه مانه ی خووش و هه مده م
حه یف بۆ ئه و زه مانه ی رۆحه یه روه ر
که دایکم هه مده م بوو باوک سه روه ر

وهڪو مندالی ساوا هر دهگريام
لهنيو مالان بهروژ و شهو دهگريام
بهوينهي رڳو شيرين بووم له ڪنيان
نهوڪ دهنگم بهاتبايئ بمردبان
دهميڪ گوزه دهميڪ ڪاشيم دهکرد لهت
دهميڪ چلڪم دري گاه چادر و پت
دهميڪ بق دار و شووشهه بهرد دههاويت
دهميڪ جوينم دها دهخوارد و دهمرپت
دهميڪ دايڪم بهتووک پيم هلدهڪالا
دهميڪي شيري خوئي پيم کرد هلالا
گهليڪ جار دهستي بديعاريم دريژ بوو
لهنيو ژورا شهروشووم بهريژ بوو
له ترش و شيرني ههچيم بديبا
بهگريه و زوري خووم دهمبرد ههچي با
له من دايم دهياندي چهند بهها
نهبوو هيچ چارهيي غهيرهه فسانه
دهميڪ بازي و گهههه و خووشي و تهرايه
گههههڪ زاري و گرين قيژه و سهرايه
له پهيمان و له شيرههت بي ترس بووم
نه بق پوئين و خواردن باري كهس بووم
نهبوو پيي خووش بي ئيشيڪم بگاتئ
كه دهيدي نالهههه و ترشيم دهگاتئ
له من زياتر بهدهرد و داخ نهنالي
له بووم ههدهم بههههه و غهههه دهبالئ
نهرايههت بوو كه تازاري بديبام
نهتايئ بوو كه پيم دركي بديبام

له هر ئيشم تو زاناي ئيزهدي پاک
له سهر بنده تو بهخشندهي بهبي پاک
ئهگهر تو ميهرهبانى خوت نه دابا
دهچوو بوون و ژيانم پاکی بهر با
دلپکی هۆگىرى تو دات بهدايک
گرپي خوشويستنت لي دا بهباريک
له ژوورى هر دلپکا پهردهيى نوور
بهلوتفي تو ترووسکا وهک چيای توور
چ چاکي فهرموووه ئه و پيىرى زانا
بههشت بي جيگهيى ئه و ههردهمانا
له ئه و رۆژهي که ئهمنت ئافهريد کرد
بهغيرهز بي شعوورى کوانى چيم کرد
خودايا تو بهزاتي خوشهويستت
بهپياوانى بژاردهي حهقهپهريستت
له کردارى بهدم چاوان بپوشه
له رۆژي تهنگهتايي مهخروشه
بهخشه تو حوسين حوزنى موکريان
بده پيى باغ و باغچه و مولک و سامان
غهرهز رۆژانى پيشين کارم ئه و بوو
تهمهننايي دلي زامدارم ئه و بوو
که ليم دلگير دهبوو ئه و دايکه چاکه م
نهبوو ريگاي خالافاندىن له ماکه م
بهچيرۆک و فسانه و لايه لايه
دهيانلاواندمهوه ئه و کيىژ و دايه
ئوهندهي خوشنهوازي و قسه چاکي
له پند و شيرت و چهند گۆنه پاکی

دەيانگوت ھىچ بەدەل لىم خۇش نەھاتن
بەغەيرەز بزن و مەر چىرۆك نەكاتن
لە بزنۆكە و مەرۆكە و سەر بەھووردىان
گەلەك دلخۇش دەبووم دەمبىست پەوشتيان
لەویدا ژىنى خۇشەلك و دوژمن و يار
بەچاوى خۇم دەدى ئەھباب و ئەغيار
پەگەزىان يەك نەبى چۆنە ژيانيان
كە دوژمن چۆن دەبىتە دۆستى جانيان
لەبەر ئەو سەرگوزشتە ژىرى بار بووم
بەھىكمەت تىي گەياندم فىرى كار بووم

بزنۆكە و مەرۆكە

گوتى پىم: دايكى زانا و عەزىزم
ببى لىم رۆلەيى شەنگ و تەمىزم
لەمە پىش چەند لەمىژ بوو بزنە سوورىك
سپى بن چەنگ و جوان و رەنگ و كوورىك
دوو شاخى پىوھ بوون تىژ وىنەي خەنجەر
وھكو كەوتبىتە دەست پىاوى دلاوھر
ردىنىكى سىپى و دوو بست درىژى
لە بن كۆلمە و چەنەي گەرچ و دەھىژى
دەموچاوتكى جوان رىش و سىمىلى
بەروو وھك عابىدىكى توندوتۆلى
لەگەل تۆمە، بزانە تىگەيشتوو
لەنئو خەلكا بەفەزلى وھك ئەرەستوو
نمونهي عىلم و فەزلىت رىشى پانە
لە بۆ جىلەبى دلانە، داو و دانە
نیشانەي كار و عىرفانت رىدینە
دلى زانا لە داخت پر لە خىوینە
بلىدى و سەرفرازى گەر بەریشە
بزن گەورەترىنى كار و ئىشە
ئەگەر فەزلى و ئەدەب رىشى درىژە
بزن يەكتايى دەھرە ھەر ببىژە

بهریش بیت پیاوهتی و عهقل و جه مالت
 حه قیقته خوئل به سه ربی وهک که مالت
 قسه ی کورت گوئی بدیره زور درپژی
 به کار نایهت هه تا سووچی برپژی
 وهره تو گسه وهه ری یه کدانه یی پاک
 به نایابی وهدرخه ده چیه بن خاک
 برپژه دهر له دهریا فیکیری بیکرت
 دور و له عمل و گه واهیر قهند و شه کرت
 له نیو دوکانی عه تارانی خو شبوو
 ده یانسوو مشک و عه نهر شوخی گولروو
 که ئه و بزنه زه مانیک شادمان بوو
 له نیو میترگ و چه مندای خودان بوو
 به خو شی و سه ریلندی چاک ده چریا
 ده گه ریای بۆ له وهر هه ردهم ده گریا
 هه بووی چوار کاریله ئه و بزنه فه رزهد
 به بوونی وان هه میشه شاد و خورسه ند
 یه کیک شه نگول ئه وی دی ناوی مه نگول
 ئه وانه ناوی کوردین: سه وسه ن و گول
 سی یه م تیتل ئه ویش دی بی بلی ناو
 له بهر خو شیی ئه وان شاد و فه رحناو
 وهیه ئه ولاد و ئه موال ئیم تیحانن
 ده میک سوودن ده می دیکه ش زیانن
 نه وای بی مال له ده ستدا جاویدان بی
 نه فه رزهدت له چاکی پایه بان بی
 نه دایک بۆ ئه بهد بۆ کور ده می نی
 نه کور بۆ دایکانه غه مره وینی

چتیکى بۆت بەكار بى ئەي خىرەدمەند
لە بۆ تىرە و رەگەز كۆشىن لەگەل پەند
بەدەست و باسك و قوئل و مال و سەرۋەت
بكۆشى بۆ ژيانى عىيز و شەۋكەت
لە بۆ بەرزى ھەششار بەو رىزگار
زبان و خوويى ميللەت پىشە و كارى
بەراستى سەعى كەي تا رۆژى مەحشەر
دەمىنى نامرى ناوت لە دەفتەر
ئەگەر واژى ئەو عومرت بەسەر برد
دەچى ھەرچى كە بووت رەنجت خەتەر برد
لە ۋەختى مردنا ئەي پىاوى خورسەند
چىيان لى دى بلى ئەو مال و فەرزەند
لە مولك و دەۋلەتت بىجگە لە كفنت
نەما پۆشىن و چلكت كوانى كردنت؟
لەنىو گۆرا بەغەپرەز تۆزە خوئىك
ۋەدەستت ناكەۋى چ بكەي بەپوولىك
بەدل ئاھان دەكىشى داد و فرىاد
دەكەي باسى كرىن و كىردەۋەت ياد
دەلى فەرزەندى دلبەندم لە كوئى تۆ؟
برا و خوئىش و خىزمانم لە كوئى تۆ؟
نە مندالىكە تا جـوانىت بداتن
نە خىزم و يارە تا كامت بداتن
بەبى ناۋونىشان بى دەنگ و بى ناس
لەكلىي خوت دەچى و دەمىرئ لەسەرناس
بەلان بۆ ميللەتت كۆشاي كە مردى
ھەتا رۆژى ھەتا ماۋى نەمردى

خودايا كۆمەگىم كە تا نەمردووم
 ۋەدى بېنىم چت و كارى نەكردووم
 ھەتا بۇ مىللەتنى خۆم خىزمەتنى كەم
 بەگيان و دل لە رېيان سەرفرېئ كەم
 ئەگەر مردم دەچى ناوونىشانم
 بەغەپرەز تۆ نىيە شەكۋە و بەيانم
 بەھاوارم ۋەرە ئەى رەسـتگارم
 بدە دلخۋازى ئەو قەۋمەى ھەژارم
 خولاسە بىزەكەى فەرخوندى ئاسار
 دەچوو تا خۆى گەياندى بىن گەلېك دار
 مەرىك ھات بوو بەدۆست و ھەم ئەنىسى
 ھەموو كارېكى ۋى بۇ خىستە كىسى
 ھەتا سەرما نىك بوو ھەر شەو و رۆژ
 لەنىو ئەو مېرگەدا بوون بى گرە و تۆژ
 بىزى رووى كىردە مەر پىي گوت بەيارى
 ۋەرە خانوويېكى چاكەين تا نەبارى
 سبەى سەرمايە، باران و كىرپوۋە
 نەشېن خۆمان بەخېۋكەين ھەر لە جىۋە
 لە بۇ ھەر جۆرە كارېكمان بەكارە
 بىلا دەست پى بىكەين بى پوول و پارە
 بەتوندى مەر گوتى ئەى شىتى بېھۆش
 لە ساپەى جلك و بەرگى خۆمى داپۆش
 چ ئىحتىياجىم ھەيە دەست كەم بەقوردا
 بىكىشم ئەزىھەتنى دونىيا بەسەردا
 كە بىزى عاقل و دووربىنى كارزان
 بەيىستى، پى كەنى لەو عەقلى نازان

بهري خوځي دا به جپيپهك بزني زيرهك
بيناي نا خانوومان و دار و ديرهك
بهدهستووري ئهكابير ژوور و ههيوان
بهخشي سووري دانا كوڅك و سهيوان
ئهگهر ههر هيندهي بزنيك بزاني
دهكوڅشايين بو ژياني پاك و خاوين
تهداشاي پاش و پيشي كاروبارمان
بكهين تاكو نه مردووين شهو له سهрман
بزوت سهرما كه زستان هاته پيشا
مهري ئهحمهق له سهрман جهرگي ئيشا
گوتي: ئهي ياري ديريئهه بهقوربان
جپيگهي شان و سهرم كه بده نامان
له سهرما عهقل و هوڅم لي پراوه
له سهرما هپزي چارانم نهماوه
بزن پيي دا بهلان جپيگاي سهري كرد
بهشهو گورگيكي گهپيي دووگهكهي برد
سبههي ههلسا بزن دي مهري خوراوه
بهغهيرهز پيست و ريخولهي نهماوه
هيناي ريخولهكههي كرده گوريس زوو
بهپيستي دهركهكههي ري خست بهدهرچوو
گوتي: ئهي رولهكاني شوخوشهنگم
دهري خوتان گري دهن ناو و نهنگم
دهچم بو گيا دهرك بو كهس نهواكهن
له دوژمن پري ههزه بن نهك بهباكهن
بهسووكي پيي دهگوت: ئهي شهنگولي من
مهبه غافل له مهكري دوست و دوژمن

که ویستم بچمه کیوی گیانی دایه
له گورگان خو پپاریزن له لایه
لهسهر خوتان گری دهن دهرک و بانان
مهبن هیمن له فیلی گورگی نادان
له دهرهوه گورگ دایم کینه جویه
همیشه مه تلایه بی نه و گوشتی تویه
له من بی ترس نه گهر بی، زوو به زوویی
دهتانهوات بی قسه و بی رهزمجوویی
که من وام زانی پپی شیت بووم و بیهوش
له ناینی خییره دهرچووم ژههرنوش
نه گهر بویمان وهدی بی دوژمنی بهد
دلی وهک بهرد و بی شهرم و رحمسهرد
بهزولم و جهور دلی گرت لی مهدا مشت
نه گیان و مال و دل، دیلی دهبا گشت
له نیتو جهرگهی دهروونمان دایه دوژمن
تهواوی کی ششوهری کوردی بگرتن
نه دهتوانی دهری خوت لی گری دهی
نه مومکینه نهویش بی دهنگ دهرخهی
به پیایویکی دلیری روستهم ئاسا
هیهه بق کومه گیت دهست باته داسا
نه جاماسپ هیهه دهرت بزانی
نه کواوست هیهه دوژمن بهزانی
نه کواوهیهکت هیهه راکا دهرفشی
بویراسپ رفینی تاجبه خشی
گه لیک چاکی دهره رموو عاقل و مهند
بوزرگه میهر هه کیمی شیرت و پهند

له هه رلا دوژمنان لیت بوون که مینگیر
بلنډبه زوو ودهست خه خه نجهر و شیر
خوویا چارهیی بی چارهیی تو
په نایی بی کسهس و ئاوارهیی تو
مه ری بی شوان و بهرخی بی خودانم
بز و کاریلهیی بی گوئی و زبانم
له دهستی گورگ و دپنده و سته مکار
بمانپاریزه رۆژ و شه و ببه یار
عهزیم بزنه که چوو گه یییه دهشتی
به چریان ده رۆیی ده یکرده گه شتی
که ده رچوو دایکی گورگی پر فروفیل
به سالیوسی ده هات هه روه کو دیل
به ماته ماته هات گه یییه بن دهر
ته ماشای کرد به چاکی گورگی به دهر
که هاتوودی که وا دهر که ی ژهنیوه
له ترسان دهرک و بانی توند خه نیوه
به نیرهنگ و فسوون و حیله بازی
زبانی خووش و شیرن کرد به گازی
که ئه ی شهنگول و مهنگول گیانی دایه
له گوانا شیر زارم گیای تیایه
وهرن دهرگسا وه که ن رۆله له دایه
گه لیک ماندووم له بوته هیزم نه مایه
هه تا تیر شیروکه م کاری عهزیم
تهوانای پشتن و بو چوک و هیزم
ده لئ شهنگول که دایکی ئیمه شینه
تو زهردی دوژمنی ئیمه ی به کینه

دهچپته مالى خمگه ر شين دهكا خوئى
 بهچوستى ديتته وه ئه و گورگى به دخووى
 دهئى شهنگول كه دايكى ئيمه رهش بوو
 ردنيشى هه بوو دوو چاوى گهش بوو
 بهلهن چوو خوئى له قور خست و گهراوه
 دووباره گورگى زالم هات بهتاوه
 گوتى شهنگول: ئه زالم كه دايكم
 سپى بوو وهك كولووى لوكه بهخواكهم
 بهتاو باز هدا چوو گه ييه كووريك
 له نيو قسلا دهگه وزى بوو سپى و ريك
 گهراوه هاته پشت دهركا بهتوندى
 گوتى دهركى وهكه ن زووين بهره ندى
 ددانم پر له گيا، گوان پر له شيره
 دهم و گيانم له بوٽان چاك و خيره
 جوابى داوه شهنگول جهركى پر خهم
 نيشان ده دهست بزائم چنگه يا سم
 له وه ترسم ههيه بيگانه بى تو
 بهدهنگت ليم خويانه دوژمنى تو
 كه وهى بيست گورگى پر حيله سهرى برد
 كه ليني دهركى لابردهستى تى برد
 گوتى: هانى ته ماشاكه ن بنورن
 له دهست و په نجه ئيستاكه دهنورن
 كه شهنگول دهستى دى كردى گرينه
 له چاو فرميسكى ريت ئه و دلبرينه
 گوتى پى پيت وايه تو كه گورگى
 له بو تيره و رهگه زمان دهرد و مهركى

له رووت دياره كه بى رحمى و سته مكار
له ملتا خوینى ناحق سهدهزار بار
ئه گهر دایکم به شاخی تیژی وهك شیر
له جهرگت دا دهزانی گورگی یا شیر
كه سوکارم به راستی گهر وهخر بن
به په كده سستی له بوټان پیک به دربن
سه روکان و بز و نیری له گه ل کوور
نه شیر و گورگ و پیوی، نه پلنگ دور
نه هرچ و نه به رازان خو له پیشیان
دهتوانن راگرن دهمرن له ئیشیان
به لام ئیستا كه ههركهس چوونه کیوی
له مالدا مانه وه چوار كهس هه تیوی
كه گورگی حيله باز مه ئیوس دهماوه
له شهنگولی دهپرسی و دای سلاوه
بلی شكلی چه چهی دایكت چلوونه
كه وا گازندهی لی، پیت درونه
گوتی پیی دایکی من په نجه حه نایه
به رحمه نهك، وهكو تو بى وهفایه
له بوټان زور به دلخوشی دهكوشی
له پیسی و عهیب و عارمان چاو دهپوشی
گه لیک، دهسپاک و خاوین هینده مستی
خه تا و جهور و سته م ناپهت له دهستی
دهچیت پهنگین دهکاتن دهست و پاشی
گه راوه دل به کینهی چاو هه راشی
له پشت دهرگایه وه دهستی درپژ کرد
به ناله و ناهه وه دنیای قریژ کرد

دهمپک دهستی برده نیو که لپنان
دهمپک زوری ددها چوارچیو به کینان
له رتسمه‌ی دهرکی توند کرد چهنگ و نینۆک
گریژنه‌ی دوو دهری راکر به زور سووک
به سه‌د نیرنگ و ئەفسوون و به‌هانه
به‌پشت لپی دا وه‌بوو دهرگا و کولانه
له سهر به‌دین و زالم دهره کوردن
له‌گه‌ل نه‌فسی ته‌میز زولمپکه مردن
که پی دوژمن له سهر مالت کراوه
ژیانت مهرگه خرمت سهربراو
له دست بیگانه‌دا ههر کهس که مالی
وه‌کو کۆرپه له دست گورگا دهنالی
سته‌مگه‌ر گورگی بی دینیان که نۆری
له گیانی خوشه‌ویستیان دست دهنۆری
ده‌لین کاربله سه‌یوانه و نه‌زانیت
نه دوژمن ناسه، نه چاکه دهنانیت
ئه‌گه‌ر پیاویکی زانا وه‌ک ئه‌وان با
ده‌بوو زوو تی‌گه‌یشته‌با چی خراپا
به‌لام نه‌ دۆست نه‌ دوژمن دهناسن
له‌به‌ر کیبر و سه‌سه‌د بی‌هۆش و کاسن
له‌گه‌ل دوژمن ره‌فیقن دوژمنی دۆست
له‌خۆ ناگه‌ن ده‌یانگورون له‌نیو پۆست
به‌راستی گورگ که‌وته نیو هه‌ژاران
په‌لاماریکی برده به‌رخ‌ی جاران
له‌گولۆینه خزا زوو کاکه شه‌نگول
له‌ته‌ندوورا وه‌شی‌را گیانی مه‌نگول

بهچه‌نگ و دهم درې تیتل خورا چوو
 په‌لی کرد بیبل و خواردی و به‌ده‌رچوو
 وهرن ئه‌ی قه‌ومی مه‌زلووم هوشیار بن
 له گورگی ناگه‌هان په‌ره‌یز و کار بن
 که بیکه‌س بوو ده‌یانخون گورگ فه‌رزند
 له ده‌ستو ده‌رده‌چی روحی جگه‌ریه‌ند
 له بۆت دئ دوزمنی پر مه‌کر و حیله
 ده‌گاته نیو ژن و مندال چوسیله
 وه‌کو گورگ‌یک به‌چنگ و که‌لبه و دهم
 ده‌خنکینئ له بۆت گا و بزنی و یه‌کسم
 نه‌ده‌ستیکه له‌گه‌ل ئه‌و بی و به‌شه‌ر بی
 نه‌پتی چووین هه‌یه هه‌لبی و به‌ده‌ربی
 به‌فیتنه و حیله‌بازی یه‌ک له دووی یه‌ک
 ده‌گیرین و ده‌چن هه‌ریه‌ک به‌ده‌ست یه‌ک
 له سه‌حرا چۆن گه‌راوه بزنی هوشیار
 که‌وا ژوور خالییه نه‌کور نه‌دیار
 نه‌شه‌نگوول و نه‌مه‌نگوولی دیاره
 نه‌قاپه و که‌وچکه نه‌خوانچه پاره
 به‌ده‌نگی به‌رز بانگی کرد و گریا
 له خوی دا شین و دادی کرد به‌هوریا
 له گول‌بین ده‌رکه‌وت شه‌نگول به‌نوزه
 له‌نیو ته‌ندوویدا مه‌نگول کرووزا
 وتی ئه‌ی دایکی دلس‌وتی جگه‌رغهم
 مه‌پرسه چن به‌سه‌ره‌ات بی تو یه‌کده‌م
 له ده‌ست گورگی له‌عینی به‌د سه‌ره‌نجام
 به‌ناخی ئه‌رزیایا چی ناوی به‌دنام

ئۇۋەندە ئەزىيەت و جىھەورى منى دا
 بەكاك، و خوشكەكانم سەد ئۇۋەندا
 بەچەند حىلە و درۆ و رەنگ ھاتە پىشى
 لەكن ئۇ مەكرى شەيتان بوو بەپووشى
 ھەتا دەركى ۋەكرد ئۇ گورگى كافر
 نەما رۆژى ژيان و تەن ھەموو مر
 بەپەنجەى زولمى ئۇ چوو كاكە تىتل
 بەخوئىنى كرده رەنگىن دادە بىبىل
 لە ترسا چوومە نىو گولبىنى تەندوور
 ھەتا گىيان بى لە ئافات و بەلا دوور
 نەمردم سەد خراتر بووم لە مردن
 كە كاكە و دادەبى منىان دەبردن
 كە بىستى ئۇ بەلايە بزنى عاقل
 بەھاوار كردى گابۆر داخ لە سەر دل
 كە داخم بو تو تىتل پارە جەرگم
 لە بو بىبىل نەماوم ياخووا مەرگم
 بەھەردەم غەمەرەوئىنى من بەقوربان
 بەشەو غەمخوار و يارى من بەقوربان
 رەفىقى دلگوشاكانم بمرىام
 نەۋەك وام بىستىبا يانە بەبەرد بام
 لە كوئىن ئۇ تىتل و بىبىل لە داىى
 ئەنىسى رۆژگارى باب و داىى
 بەشەو ھەمدەنگ، رۆژ ئارامى گىانم
 ژيان و كۆرپەلەى من شىر لە گوانم
 ۋەرە ئۇ تىتلى داىكت لە كوئى تو
 چكۆلە و قشپلانەى من لە كوئى تو

له کویئی ئه‌ی زینه‌تی دامیئی دایکت
 له کویئی ئه‌ی غونچه‌یی بیستانی دایکت
 وه‌ره ئه‌ی شوخ و شه‌نگی مامزی من
 وه‌ره ئه‌ی چاو هه‌لۆی ره‌وکسه‌وی من
 کچم بیبل کوری شا لایقت بوو
 کورم تیتل کچی شا عاشفت بوو
 چ غه‌داریکه ئه‌و زولمه‌ی له من کرد
 سته‌م کیشتی نه‌مامی وا قه‌له‌م کرد
 ئه‌گه‌ر گه‌ردوونی ئه‌جزات کوت به‌کوت که‌م
 ئه‌گه‌ر شی‌ری فه‌له‌ک بی گۆشتی له‌ت که‌م
 ئه‌وه‌ی گوت ده‌رکه‌وت چوو بانی ریوی
 گو‌تی: ئه‌و ک‌ی‌یه سه‌ربانم ده‌پ‌پ‌وی
 ده‌ل‌ئی ئه‌وه من منم منمن منۆکه
 دوو چاوم پ‌ی‌وه‌یه زۆر بزیزۆکه
 دوو شاخم پ‌ی‌وه‌یه تیژ وه‌ک رمۆکه
 دوو گو‌پی گه‌وره‌م هه‌یه پان وه‌ک برۆکه
 بزانه‌م ک‌ی‌یه خواردی تیتلی من
 ده‌بی زوو بی‌ته مه‌یدانی شه‌ری من
 ده‌ل‌یت نه‌م‌خواردوو من تیتلی تو
 نه‌دی‌مه پ‌یشی بۆ جه‌نگ و شه‌ری تو
 له‌وی رۆیشت و بۆ بانی گورگ چوو
 ته‌په و سمکۆلی ده‌ست پی کرد و هات چوو
 له خوارئ گورگ بانگی کرد به‌هاوار
 به‌بی ترس و خه‌وف خونخواری غه‌دار
 گو‌تی: ک‌ی‌یه له سه‌ربانم ده‌چی و دی
 ته‌پا ته‌پ بۆ چ‌ی‌یه بی عه‌قلی بی جی

بزن وهك ههور قـيـژـهـی كـرد و راسا
 گوتی: ئەهی گورگی پیسی حەق نەناسا
 لە بۆ چی خۆت وەشارد و چووێه لانه
 وەرە دەر بۆم مـهـهـیـنـه هـیـچ بەهانه
 لە بۆ خواردت تۆ تیتل و بیبلی من
 لە بۆ بردت جگەر پارە و دلی من
 بللی بیچوو له کانی من له کوینه
 بللی مندالی شیرخۆرم له کوینه
 وەرە تا داخی خـۆـمـت پی بریژم
 زگت بدرم له خوینت هەلبکی شـم
 بە تۆلهی تیتـم چاوت دهرینم
 لە باتی بیبلم پیستت گورینم
 که بیستی لی دوا ئەو گورگی بەدخوو
 لە نیو مالی دلیدا کردی هووو
 که ئەهی نازان تو چەندە هەرزەبیژی
 لە بەر بی عەقلی مەستی و گیژ و ویژی
 دهریژی ئاخـوـداخت دوور بەدووری
 لە وان لاف و گەزافان هیچ نەبووری
 ئەویستا پیت نیشان دەم حالی تیتل
 ئەتۆش داویمە نیو چالوی بیبل
 ئەوهی گوت گورگ، لە مالی خۆی بەدەرچوو
 خەتای کرد چونکه ریگای بۆ خەتەر بوو
 بزن شیری لە مل کرد و مەتالی
 لە بۆ شەر شاخی خۆی تیژ کرد و مالی
 لە بۆ شەر چوونه مەیدان هەردوو دوژمن
 وهکو شیر لیک خورین بیری تهن و من

دوو لا وهك پيل گهړانه نه‌عره‌كيشان
به‌وينه‌ي هه‌وري نيساني خروشان
له بويك كوشتني دليان ده‌چوشا
زري و خفتان و پولايان ده‌پوشا
به‌نه‌عره و قيژه مهيدان پر له دهنگ بوو
دراوسى و خزم و خویشانيان وه‌خري بوو
ده‌لين ئه‌و كيشه‌يه‌ي هه‌نگو له مهيدان
ته‌واو نابى وهرن بويكن سه‌ره‌روكان
به‌عورف و عاده‌تي تيره و ره‌گه‌رتان
وه‌ده‌ست خه‌ن توله‌يي كارى له سه‌رتان
چ حوكمى دا به‌هه‌نگو حاكمى شهرع
وهرن هه‌ردوو ته‌ره‌ف گويى بدپرنه سهر شهرع
به‌داده ري‌كوپي‌كي هه‌ر ژيانى
نه‌پرسينه ده‌رؤخى دووده‌مانى
ئه‌گه‌ر پرسين و يارى و به‌كدلى بوو
نه گورگ نه شير و پوي ته‌ريبوو
قه‌رارى ئه‌هلى ئاوايي به‌جاريك
درا سوبحه‌ي برؤينه ته‌ك به‌كاريك
بزن گه‌رپاوه مال و شيرى دوشى
له بويارى هه‌وينى كيرد و پوشى
گورگ ترسا له قازيى چاو به‌سورمه
كه چاوي پي كه‌وي بيكانه سيرمه
ده‌زاني پياوي عاقل بز هه‌ژيرن
له زولم و ناحه‌قى هه‌ر گورگه ژيرن
ده‌له‌رزى گورگى خاين له‌و قسانه
نه‌ما ري‌گاي هه‌لاتن نه به‌هانه

دهلین هه مهبانه یه کی پر له با کرد
 دوو دانه نوکی خستی و دهرکی بهند کرد
 چوو ه کن قازی سوژی بهربه یانی
 گوتی: قوربان ژ بو ته توتن ئانی
 ئەمه توتنیکی چاکه و بوئی خوشه
 که بیکیشی دهلی عهتر و بنهوشه
 له شاور و شنۆ نیریم له یهک دان
 گولوم لی پشانده و کردمه هه مبان
 که قازی کردیه وه دهرکی هه مهبانه
 له پر ده چوو له چاوی دا دوو دانه
 به جارتیک هه دوو چاوی کویر ده بیتن
 رقی گورگی له دلدا زور ده بیتن
 بز هه لسا هه لی گرت دیزه لیک ماست
 به دیاری بردی بو قازی و تکای خواست
 دهلیت قازی: که گورگی مایه فیتنه
 به نوک دوو چاوی کویر کردم چ گوته
 دهلین هه ندیک له ماستی دا له چاوی
 هه لات روون بووه وه دهیدی زور ته واوی
 ئەو یسته حيله شه رعیک ساز ده که م من
 نه مینتی رتی قسه بو گورگی دوژمن
 به حوکم و ئاینی هه فتا و دوو تیره
 ده دم فتوا که کوشتنی گورگ خیره
 ئەمه روژیکه وه ختی ئینتی قامه
 ده بی ئەمریکه ژینی که ی ته مامه
 به هه ر حيله و فریو فی لیکه ئە ی بز
 له بو مردنی قسوور ناکه ی ته هه رگیز

له ئاسن جووتە شاخیکى نەبزدا
 سەرى تیژ کرد و چەندى مالومشت دا
 دوو شاخى كول لبادى بۆ گورگ کرد
 وتى بۆ کوشتنى گورگم شەرع کرد
 بەتالووکه نویسى قازى قاقەن
 له بۆ جەلبى گورگ هینانى بوو فەرز
 که هات ئەو گورگی زالم خاینى دین
 له پۆتراکیان بەست شاخى لبادین
 هەموو مندال و گەورەى شار وەخر بوون
 سەرۆک و ریش سپى هەند خۆش و گەر بوون
 گورگ دوو چاوى زەق کردن له بزنى
 بەتوندى تى خورپى تۆ چى نه بزنى
 له بىرتان چوو بەشەو لوورەم له شاخان
 هەموو شەو ژان و بىرکم بوو له داخان
 هەمیشە پارووى من بوو، پاک و پىسوو
 برتسن چەندە، هەر خاوه گورىسوو
 که بۆم هەلکەوتبایە بوو دەهاتم
 یەکیکم لى دەخواردن، هەلدەهاتم
 له مىرى خۆ بکە شەرم و حەیايان
 مەبە مایەى شەروشۆر و هەرايان
 له گەورە تا چکۆلە هەر خوراوان
 له دەست تیرەى گورک مردوون و نەماون
 ئەو پستە حالى پىشووت پى نیشان دەم
 بەگازیک خۆم و خۆتت پى نیشان دەم
 لەپیشدا سەد هەزار فیل دەدیوه
 بەشەو تاکو دەگەیمە جنسى ئیوه

هه نووکه رۆژی روونه و ئەمەری قانوون
له پێش چاوان لهتت کهم سپڵهیی دوون
وتی بزنی زرنگی دل بریندار
ئەمە مهیدانی جهنگه شیستی غه دار
له بۆت مه علووم ده کهم چون بی ژیان
نه رهحمت پی ده کهم نادهم ئەمانت
دزی رێگر شهقی پر مه کر و حیله
همیشه زولم و خوینخواریت وه سیله
نه رۆژی جهوره ئەمرۆ، نه فرۆفیل
به شاخیک پیت ده لیم گۆلی وهیا دیل
گه لیک لاف و گه زافیان کرد له به کتر
به سه ره کهدا گورین دوو پیاوی شه پرکه ره
به ناکاو لپی دا بز دوو شاخی سه ره در
ده لپی بردت له کوپیکدا له ئاو پر
به شاخ ورگی دری هه م له تله تی کرد
له نیو جهرگ و هه ناوی کوتکوتی کرد
له نیو ریخۆله ده رکه وتن دوو فره زهند
که تیتل و بیبلن ئەولادی دل به ند
ئه گه ره زولم و جه فا هه ره کهس که کردی
به بی شه رم و هه یا و ئەندیشه کردی
به چاوانی ده بینیتن جه زایان
ده بی رۆژیک به پاداش کا هه موویان
خرابه هیه چه مه که تا به ده نه بینی
مه چینه توئی به دی تا درک نه بینی
ئه گه ره هه رکهس دلکی پر جه فا کرد
له ئاخردا ده زانی چه ند خه تا کرد

له گهل جنست مه كه زولم و جه فاقه ت
ئه گهر لیت دن له ریگادا به بی له ت
ئه گهر کاریکی ناچیزه ت له خو دی
له بهر بی عیلمییه تی بگه نه فه وتی
كه زانیت عیلم و عیرفانت ته واوه
مه ده ریگا به زولمیکی كه ماوه
كه گورگیك لیت بخوا مندا ل له مائی
ته ته دبیر بیکوژه یا هر بنالی
كه ته دبیرت هه بوو زالم چه وا كا
ده گه وزی وهك ئه سیرانت له خاكا

ئه وهم ریك خست كه تا مندا ل بخوین
بزانتن ژین چییه لئی رانه مین
بز و ئه و گورگه بوم بوونه به هانه
نموونه ی ژینی كوردانه فه سانه
كه تا مندا لی كورد هر شیخ و گه وره
بزانتن تی بگهن هه رچه ندی جه وره
ئه وهنده ی میر و مه زن و کار به ده ست بیت
خرابی و چا كه یی میله ت له وان دیت
له کاری گه وره چاوی خو ده پو شن
له هیچ وپوچی وهك مه نجه ل ده جوشن
عه دوومان گورگه میله ت بز و کارین
له ژیر چه نگالی جه هلا زار خو ارین
له خو مان پروده دا ئیمهین وه سیله
ده لیلی گورگ و مه كر و فی ل و حیه
وهكو بزنیك نه شین هه قمان بخوا زین

له مهيدانى خوديدا شپير و بازين
ئهگه ر گورگيک، بخوا په نجا هزار کيژ
هموو بئدهنگ، دهن ههروهک ژني پيژ
که ئيوه دهنگ نه کهن خو رانه ستين
دهبي بمرن هه مووتان خو پستين
رهئيس و عيل و مهئمووران و خاوهند
له بزن و گورگ بگرن عيبرهت و پهن
به بئدهنگي و پهريشاني که خهوتن
نه عيلم و مه عريفهت نه پيشکهوتن
له گه ل يه ک کيبر و بوغز و يه ک نه کيشان
بزوتي ئاورن بو زام و ئيشان
هموو دنيا ده بئته گورگي خونخوار
وهکو دووگي مه پرن نه ک بزي شاخدار

ئاورپكى پاشهوه

به ندى دووهم

حكومهتى به رزه كانى

كرده وهى خپوى زارى كرمانجى

سه يد حوسين حوزنى موكرىانى

د شمس الدين افغان پياوړتيا

(به ندي دوه م)

﴿ حكومتی بهرزه كانی ﴾

﴿ كرده وې خپوي زار كومانجې ﴾

مکړيا ني

—»««—

۱۰ نومبر ۱۹۲۹ ۶ محرم ۱۳۴۸

« رواندز له مسزگه ی زار كومانجې دامه زرا »

(نشریات زار كومانجې ۱۱)

میژووی شاره زوور له قروونی وستادا

وه

سه ربهووردی حهلوان و دینه وهر

دینه وهر: له بیست فرسه خ زیاتر دووری همه دان هه لکه وتووه. له دووری مه دهنی ئیسلامدا شاریکی گه وره و خوښ و ناوا بووه، ههروه کو له سه ربهووردی عوله مایاندا دپته گوتن، گه لیک پیاوانی گه وری تپیدا پهیدا بووه. ئه و شاره ئه مپوکه وپرانه یه. شه مسه دین سامی له یاقووتی همه وی ده گپرتته وه که ئه و شاره سی چندانانی همه دان گه وره بووه.

حهلوان: یه کیک له شارانی گه وره و به ناوبانگی کوردان بووه له شاره زووردا سه د و نه وه د کیلومه تره له رۆژه لاتی به غدا واقع بووه. شاریکی گه وهرتر له به سره و کوفه و سامه را و به غدا (؟) بوو. کاوله کانی له سه ر یتگی به غدا که بۆ کرمانشا ده چی له که نار یه کیک له چۆمه کانی «دیاله» هه لکه وتووه. گه لیک کانی گۆگردی هه یه. هه نجیری گه وره و چاک و هه ناری بی وینه و باشی هه یه.

له گه لی و دۆلیکی یتگی پپیدا ده چیته نیو شاره وه، دوو دار خورمائی به ناوبانگی هه بوو که هه موو شوعه رایانی ئه و ده مانه پپیان هه لگوتووه. ئه و شاره له پیش ئیسلامه تیدا به گه لیک زه مانان هه بووه.

له چاخی هه زه رته عومه ردا، هاشیمی کوپی عه ته به که زاوای سه عدی وه قاس بوو، به سولج له سالی ۱۹ یان ۱۷ دا گرتی؛ ئه ویش زۆر چاخان حاکمی بوو. گه لیک عوله ما و زانا له حهلوان ده رچوون له جیگای خویدا باس ده کرین.

یه کیک له عوله مایانی ئینگلیز «راو لنیسو» ناو، له وپرانه و کاوله ی حهلواندا چه ند جیگایکی کۆلیبوو، ئاساریکی زۆری کوردان و ئیسلامانی لی ده رخستبوو. له گرتنی ئه و شاره هه تا چاخی ده رکه وتنی حکومه تی به رزه کانی، له ته رف والیی کوفه وه به ئیداره ییکی تایبه تی راگیرا بوو.

بهندی دووهم

میژووی (ته‌ریخ) حو‌کمداران‌ی دینه‌وهر و شاره‌زوور

۳۳۰-۴۶۰هـ

یه‌کێک له میران و گه‌وره‌ییکی کوردی شاره‌زوور ناوی ئەمیر حوسین بوو. له‌نیو کوردستانی شاره‌زووردا فه‌رمانه‌وایی ده‌ست پێ کرد و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کوردی ده‌روپشتی له‌ خۆی کۆکردنه‌وه. له‌ ساڵی ۳۳۰هـ دا ته‌پلی سه‌ربه‌خۆیی لێ پیدایه‌تی. هیندی‌ک جارن له‌ دینه‌وهر و گه‌لیک چه‌لان له‌ شاره‌زووردا حو‌کمداری ده‌کرد. له‌ هه‌موو خاکی‌دا میر حوسین به‌رزه‌کانی ناویانگی [ده‌ر] کرد و به‌سه‌خواهت و به‌خشیش و به‌نازایی و زرنگی خۆی نواند و رۆژ به‌رۆژ هێزی په‌یدا کرد و سوپا و چه‌کی فره‌ بوو. زه‌وی و خاکی گه‌لیک که‌وته ده‌ست و پۆل پۆل کورد‌ه‌واری په‌نایان بۆ ده‌برد و ده‌بوونه ژێرفه‌رمانی.

ئه‌لوقته‌فی بیلای ئیبراهیم خه‌لیفه‌ی عه‌باسیان که‌وته ئه‌ندیشه‌ و بیره‌وه، له‌شکرێکی قورسی رێک خست و له‌ ژێر فه‌رمانده‌ی ناسروده‌وله‌ی وه‌زیری خۆیدا نارديه‌ سه‌ر ئەمیر حوسین به‌رزه‌کانی. له‌ بێکه‌مین شه‌ردا له‌شکری خه‌لیفه‌ شکا و زۆر به‌شپه‌زه‌یی و په‌ریشه‌ی که‌میکی رزگار بوو و گه‌راوه‌ به‌غدا و گه‌لیک ئه‌سه‌باب و تالان که‌وته ده‌ست ئەمیر حوسین. ئەمیر حوسین به‌و سه‌رکه‌وته به‌هێزتر بوو، پیاوه‌کانی زرنگترین ده‌ست خست و چاویان له‌ شه‌ر ده‌کراوه [و] ترسیان نه‌ما. ئەمیر حوسین له‌شکری نارده‌ سه‌ر چه‌ند قه‌لایانی شاره‌زوور و کردنیه‌ له‌شکرگا و له‌ پاش ئه‌و شه‌ره‌ ئەمیر حوسین زل بوو؛ له‌شکری رێک خست و بناغه‌ی حو‌کمداریی قائم کرد. جار به‌جاری له‌ ده‌روپشته‌وه جیگای فره‌ ده‌کرد و له‌شکری زۆر ده‌کرد و قه‌لای و کونگرانی توند و سه‌خت ده‌کرد، هه‌تا به‌جاریک خاکی هه‌موو شاره‌زوور و دینه‌وهری به‌ده‌روپشته‌وه خسته‌ ژێر په‌نجه‌یه‌وه و فه‌رمانده‌ی له‌سه‌ر

هه‌موو شار و قه‌لایانی دانا؛ سهر ره‌قانی نهرم کرد. که‌سیکی له و خاکه‌دا به‌رابه‌ری بکربا نه‌مان.

له سالی ۳۳۸ هـ دا موعیزوده‌وله‌ی بووه‌یه له‌شکرکی گران‌ی هه‌لگرت و چووه سهر ئه‌میر حوسین؛ هه‌ردوو لا بۆ کوشتار پووبه‌پووی به‌ک بوون. له پاش گه‌لیک کوشتار و به‌کتر قهرکردن، موعیزوده‌وله به‌ناچاری مامله‌تی خواست، به‌نابه‌دلی و په‌رتیشانی گه‌راوه. به‌لام هه‌تا سالی ۳۴۰ ئه‌میر حوسین له‌گه‌ل شه‌ر و شه‌ر و کوشتار خه‌ریک بوو؛ ئاسوده نه‌بوو. له‌و ساله‌دا هه‌سنه‌وی کوری خۆی کرده سهرکرده‌ی سوپا و نارديه سهر سنووری دینه‌وهر، له پاشی چهند جیگاییکی دیکه وده‌سته‌هینان به‌شاد و دلخۆشیه‌وه گه‌راوه دینه‌وهر. هه‌میشه له بلن‌دبوون و گه‌وره‌یی ده‌کۆشان و تخوویی زه‌وی و خاکی به‌رده‌ستیان له دوژمن ده‌پارازت. هه‌تا سالی ۳۴۸ هـ ئه‌میر حوسین به‌رزه‌کانی به‌نام‌رزشی یه‌زدان شاد بوو؛ هه‌سنه‌وی کوری بوو به‌حوکمداری شاره‌زور و دینه‌وهر.

حوکمداری هه‌سنه‌وی کوری ئه‌میر حوسین

که ئه‌میر حوسین به‌رزه‌کانی له سالی ۲۴۸ دا مرد، هه‌سنه‌وی له دینه‌وهر بوو. به‌له‌ز هه‌موو له‌شکر و سوپاهی له‌سه‌ر خۆی کۆکرده‌وه و له جیگای بابیدا بوو به‌حوکمدار و هه‌موو خاکی له ژێر ده‌ستیدا بوو گه‌را، قه‌لا و جیگایانی دامه‌زراند و گه‌راوه دینه‌وهر.

موعیزوده‌وله‌ی بووه‌یه که‌لینی ده‌ست کهوت و له‌شکرکی شه‌رکه‌ری له‌ژێر فه‌رمانده‌ی نه‌یال گوشدا له عاره‌بانی هه‌مدانی ته‌له‌بی له مووسله‌وه نارده سهر شاره‌زور. هه‌سنه‌وی له ره‌ژاوا‌ی هه‌ولپه‌ر په‌شوازیی کردن و گه‌یشتنه ئه‌وان و هه‌ردوو لا سازی شه‌ر بوون و به‌گه‌ژیه‌کدا چوون. له‌شکری نه‌یال شکا و به‌په‌رتیشانی گه‌راوه مووسله‌ی له‌و شه‌ره‌دا گه‌لیک تالان کهوته ده‌ست حکومه‌تی کوردان. موعیزوده‌وله که له‌وه ئاکادار بوو، قوشه‌نیک‌ی ریک خست و له به‌غداوه نارديه سهر دینه‌وهر و گه‌لیک ديهات و ناواییانی تالان کرد و سووتاندنی و زۆری ئه‌زیه‌تی کوردان دا. هه‌سنه‌وی له‌ولاوه بۆ په‌ش پیگرتنیان له‌شکری نارده دینه‌وهر؛ به‌لام به‌خت یار بوو. له‌ولاوه روکنوده‌وله‌ی بووه‌یه کۆمه‌گی له موعیزوده‌وله خواستبوو که بجیته سهر کورده‌کانی «گورگان». چونکه روکنوده‌وله‌یان شه‌په‌رزه

کرد بوو. موعیزودهوله له بهر ئه بهر ناچار ما بینای مامله تی له گه ل ه سنه وی دامه زراند و به شه رتی ئه مه که له خوتبه دا ناوی موعیزودهوله بخویندریته وه.

ه سنه وی که لینی ده ست که وت و له مامله تکر دن جیر بوو، له پاش گه لیک هه ره شه و چا وراو، موعیزودهوله چند گه وره و سه ردارانی بو تکا و پارانه وه نارده لای ه سنه وی و ۵۰ هه زار دینار و دراوی مامله تانه بو ه سنه وی نارده. له سه ر ئه وه حکومه تی کورد و بووه یه کان بوونه سویندخوژی به کتر و گریی دۆستایه تییان گری دا.

له سالی ۱۳۵۶ ه سنه وی له گه ل عیزودهوله ی کوری موعیزودهوله نیوانیان تیک چوو، شه ریکی قورسیان کرد و عیزودهوله شکا و جیگا و جه لالی ه سنه وی زیادی کرد و مال و ده ولت زور بوو. له هه ر چوار که ناره وه خاکی فره کرد. گه وره یی خوی به هه مووان نواند؛ زه به رده سستی و نازایی کوردانی نیشان به دۆست و دوژمن دا. نه یارانی چاوترسین کرد.

له سالی ۱۳۵۷ دا به ختیاری ده یله می بو ریکه که وتن له گه ل کوردستانی شاره زوردا چوو نه زیک تخووی کوردستان و له ه سنه وی گپراوه که هه ز ده که م پیکه وه ریگ که وین. پیاوانی زانا که وتنه نیوان و له سه ر چند ماده یه ک ریگ که وتن. به ختیار چند دیاریه کی نرخ گرانی پیشکه ه به ه سنه وی کرد؛ بوون به دۆست. له وده مه دا ته عله بی همدانی له ته ره ف مووسله وه ته مای سه رکیشیی هه بوو؛ هیندیگ ره وهندی عاره بانی له سه ر خوی گرد کرد بوونه وه که بچپته سه ر مووسل. عیزه دین به ختیار له و بابه ته وه داوای یارمه تی له ه سنه وی کرد. ئه ویش به شه رتی که سنووری هه تا سه ر «زاب» فره بکا و زتی بادینانی نیوان مووسل و هه ولیر تخووب بی. له سه ر ئه وه پیگ هاتن.

ه سنه وی به له شکری کورده وه چوو سه ر مووسل. ته عله ب که وای زانی روو به به غدا هه لات. نایب به ختیار که له به غدا بوو به وه کاله ت دانیشتبوو، به له شکره وه بو ته عله ب ده رکه وت و به یه که م هه لمه ت ته عله بی شکاند. له ولشه وه ه سنه وی و به ختیار که وتنه دووی ته عله ب و هه لیا نیری و هه تا له شاری «ره قه» بیان په ستاوت. هه رچنده عه شیره ت و ره وهندی عاره بیان که وته سه ر ریگا په ریشانیان کردن، له ولاره به تالانیکی بی ژمار گه رانه وه مووسل و حدوودی کوردستان له روژئاواوه بوو به زتی بادینان.

حەسنەوی بەفەتەح و زەفەرەووە گەراوە ھەولتەر و کاروباری حکومەت و مەملەكەتداریی ئەو جێگایانەى پێك خست و دەورەییەكى بەشارەزووردا و گەراوە دینەوەر .

روكئودەولەى بووھە لە موعاھەدەى بەختیار و حەسنەوی كە كرا بوو، دلكیر بوو؛ لەشكرتێكى كۆكردەووە و لە سالی ٣٥٩دا لە ژێر فەرماندە و سەرداری عەمیدوھزیردا نارديە سەر حەسنەوی تاكو بەھەر جۆرتێك بێ، خاكی شارەزوور و دینەوەری لە ژێر پەنجەى حەسنەوی دەرخوا و بنچینەى حوكمداریی بەرزەكانیى فری دا .

حەسنەوی كە ئەوھى بیست دانیشوھرانى كۆكردنەووە و چلۆنايەتیى دوامایى ئەو كارەى لێ خواستن كە چۆن بكەن كار نەكەوتتە شەپ و كوشتار . ھەموو گەرە و بېرتیژەكانى دەست و پتوھندى حەسنەوی لەسەر ئەمە قەراریان دا كە شیر و خەنجەر وەشاندن بۆ ئەمرۆكەى حکومەت بەچاك نایتتە بەرچاوان و وا چاكە بەنوازش و دلداری روكنودەولە لە فیکری شوێش وەپاش بخەن . بۆ ئەو دوو پیاوی زرنگیان ھەلبژارد و نارديانە كن روكنودەولە و بەناوی تەدبیر ئاگری فیتنەیان كوژاندەووە و روكنودەولەیان لەوہ گێراوە پاشى .

حەسنەوی حوكمداریكى بەئیدارە و خێرخواھ و میللەت پەرۆر و زرنگ و بېرتیژ بوو . خاكێكى بەدەولت و حەشەم كە لە ژێر حوكمیدا بوو ئەمانە بوون : «ئاھواز، خوزستان، نەھاوھند، ئەسەد ئاباد، دینەوەر، شارەزوور» . حەسنەوی بەدراو و سەرمایە و ئەسپاب و لەشكرتێكى بى ژمار و پێككەوتوو لەسەر ئەو زەوى و شارانە حوكمفەرما بوو . بەتەدبیر و مەشوھرەت، بەخۆناندن و ھەپشە و بەخشش و داين و بەئازایی و زرنگیى خۆى، پەغیەتپەرۆرى دەكرد و مەیدانى دەستدریژیى لە دوژمنان بریبووووە و ھەموو دراوسێكانى بەچاكە راھگرت و نەیدەھیتشت دوژمنى بۆ پەیدا بێ و حكوومەتێكى ئازادى (مستقل) دامەزراند و خوتبەى لەسەر مینبەران بەناوى خۆى دەخویندەووە و سكە و پارەش سەر بەخۆى ھى خۆى بوو كەسێكى نەدەناسى .

لە سالی ٣٦٧دا بەختیاری بووھە لە دەست عەزودولەولەى ئامۆزای لە بەغدا دەرکەوت و ھەلات و پەناى بۆ حەسنەوی برد . ئەویش ھەرچەند بۆ بەرەى كاری

خۆی ږیځای دا، به لآم یارمه تی نه کړد. نه یال گوش له گه ل حسنه وی ږیکه ووت که: له شکر ږیځی بداتی له گه ل عه زودولده وله به شه ږ بږن. نه گه ر سه رکه و تن چند پارچه یه ک زه وی له خاکی هه مه دان بخه نه سه ر حکومتی به رزه کانی. به و مه رجه حه سنه وی سوپا هیکی به راو کړد و له ژیر سه رداریی «نه بو نه جم به در» ی کوریدا ږیځی خست و به ختیاریشی له گه ل خست و چوونه سه ر عه زودولده وله. له ولاره عه زودولده وله هات و پښی پی گرتن و شه ږ ده ست پښکرا، «به در» زور خراپ شکا و به شپرزهی گه راوه. به ختیار که و ته ده ست عه زودولده وله و به نه زیه ت کوژرا. نه یال گوش به هه زار مه راره ت و ده رده سه ری رزگاری بو و گیانی له مردن په ها کړد و خۆی له و گڼژاوه ده رها و ږت و هه لات. له و شه په دا زور کوژران و چند سه رداریک نه بوون بوون. به در و چند سه رکرده یه ک به په رښانی دربا ز بوون و ږو به شاره زوور هه لاتنه پاشه وه.

به لآم نه و شه ږ و کوشتاره سوودی کوردانی تیدا بوو؛ چونکو به و شه په شوږش که و ته عیراقه وه و عه زودولده وله چوارچاو کرا و نه ده په رڼا ږو له کام لا کا. حه سنه وی له و فرسه ته دا ئیستفاده ی نه مه ی کړد که خۆی به چاکی کوکړده وه و هه موو ده وروپشتی سه رده دانی خۆی به له شکر قایم کړد و ږوژ به ږوژ له شکر ی زیادی ده کړد و بو هه لمه تیک ی دیکه خۆی ساز ده کړد. زیاتر له خۆی ناگادار بوو و هوشیځی هاته وه به ری.

عه زودولده وله به سه رکرده یی «نه بولوفا» له شکر ږیځی قورسی له مووسله وه نارده سه ر شاره زوور و به په رښانی و بلاوه یی گه راوه مووسل و گه لیک زهره ر و زیانی لی که ووت. شاره زوور بوو به نشیمه نی له شکر و قوشه نی زلی کوردان و هه میسه سوپا هیکی زه به ر ده ستی نازای له گه لیک قه لا و شارانیدا داده نیشت. حه سنه وی به سه ربه ستی و نازادی هه تا سالی ۳۶۹ حوکم فه رماییک ی موسته قیللی کړد. حه سنه وی له ۳ ږه بیعی یه کی سالی ۳۶۹ دا مرد.

حوکمداریی نه بو نه جم ناسروده وله به در ۳۶۹ - ۴۰۵ هـ

به در که حه سنه وی بابی مرد، به ئیتفاقی سه ردار گه وره ی مه مله که ت و سوپا ه، له جږگای بابیدا به حوکمداری کوردی به رزه کانی قه رار گیر بوو؛ ده ستی به ږیکه خستنی له شکر و ږیکه ږنانی مه مله که تدار ی کړد و ژیرده ستانی شاد و

سەرکردانی دلخۆشی داوه و به لوتف و میهره‌بانی له نێو دلی میله‌تدا جیگیر بوو. دوو مانگ له پاش دامه‌زراندنی ئومووری مه‌مله‌که‌ت، له شکرێکی نارده سهر چه‌ند قه‌لایکی رۆژئاوای هه‌ولێر و چه‌ند جیگایانی له ده‌یله‌میان گرت.

له ساڵی ۳۷۶دا شه‌ره‌فوده‌وله‌ی ده‌یله‌می لینگى دا سهر «ئاھواز» كه له‌وێوه بچیته سهر به‌غدا. هه‌تا به‌در ته‌داره‌كى دى و خۆى ساز كرد، شه‌ره‌فوده‌وله‌ روو به به‌سه‌ره تى په‌رى. به‌در له‌سه‌ر ئه‌وه له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی به‌غدا كه تايعووللاى عه‌باسى بوو موخابه‌ره‌ی كرد. خه‌لیفه له ژیره‌وه ئیتفاقیکی په‌نهانی چاکی له‌گه‌ڵ به‌در كرد كه ده‌یله‌مییه‌كان ئاگادار نه‌بن.

به‌در به‌قوووه‌تیکه‌وه چوووه سهر ئاھواز و خوزستان و دووباره خستنیه‌وه ژیر فه‌رمانی. له ساڵی ۳۸۸دا به‌در به‌ده‌ورویشتی خاکی خۆیدا سوورێکی دا و چه‌ند زه‌وییه‌کی واسیعی خسته ده‌ست، له ژیره‌وه‌ش زۆر به‌توند و چالاکی له پیکوپیکی و چاکه‌کاریی حکومه‌ت خه‌ریک بوو.

له ساڵی ۳۸۹دا عه‌میدوده‌وله له‌ته‌ره‌ف ده‌یله‌مییه‌كانه‌وه ناردا سهر خوزستان. ناسروده‌وله له به‌ها ئوده‌وله‌ی بووه‌یه نویسی و خه‌لیفه‌ش كه‌وته نیوانی و به‌بی شه‌ر خوزستانی گه‌رانده‌وه ژیر فه‌رمانییه‌وه.

له ساڵی ۴۰۵دا ناسروده‌وله چوووه سهر حوسینی کوری مه‌نسور له قه‌لای «کۆسجه‌د»دا ده‌وره‌ی دا. [چاخی] زستان و به‌سه‌رما و ته‌ر و تووشی بوو. پیتگای گه‌رانه‌وه‌ی نه‌ما و نه‌شیا قه‌لاش بگری و به‌ناچاری په‌ریشان بوو و هه‌لات و گه‌لیک ماڵ و ئه‌ملاکی كه‌وته ده‌ست میله‌ته‌ی جوژه‌قان و به‌بلاوه‌ی گه‌راوه. ناسروده‌وله هه‌ر له‌و ساڵه‌دا مرد.

هیلالی کوری به‌در ناسروده‌وله

هیلال كه ناسروده‌وله‌ی بابی مرد، به‌بی کیشه بوو به‌حوکمداری دینه‌وه‌ر و شاره‌زور. هه‌روه‌کو گوتمان له زه‌مانی باوکیا مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی كه‌وتبووه ژیر ده‌سیه‌وه. هیلال به‌ته‌دبیر و هیز و توندی خۆی خاوتنی کرده‌وه.

له ساڵی ۴۰۲دا له شکرێکی قورسی کۆکرده‌وه و ته‌مای فره‌کردنی مه‌مله‌که‌ته‌ی هه‌بوو. فه‌خروده‌وله‌ی وه‌زیر له به‌غداوه له شکرێکی گرانی هه‌لگرت و چوووه سهر

هیلال. له پاش کهم شه ریک هیلال له دست فه خروده وله به دیل گیرا و له شاره زووردا چه پسیان کرد و تاهیری کورپیان کرده حوکمدار. به گرتنی هیلال ئەهالیی شاره زوور بلاوه بیان تی کهوت.

کورپکی هیلال به مال و مندا له وه هه لات و چوو نیک شاری دهیله مان و مه وجودیه تیکی ته شکیل کرد. ئەو جیگایه به ناحیهی برادۆست ناوبرا و میرانی برادۆست و سۆما له نه ژادی ئەو کورپن.

که هیلال له دست دوژمن بوو، شه مسوده وله ی کورپی فه خروده وله ی خپوی هه مه دان ته مای گرتنی شاره زووری کرد و کهوته سهر هه وه سی ئەوه که به ته واوی بیخاته ژیر په نجهی خۆیه وه. له ولاشه وه جه لالوده وله ی وه زیری به غدا که ئەوه ی بیست، به گورجی هیلالی له چه پسخانه رزگار کرد و له شکرکی قورسی بۆ ریک خست و نارديه سهر شه مسوده وله که تۆله ی لی بکاته وه. پاش خۆکرتکرده وه، هیلال له شکرکی هه لگرت و چوو سهر شه مسوده وله؛ له ههردوو لاهه کوشتار دست پی کرا. له مهیدانی شه ردا هیلال کوژرا و له شکرکی شه مسوده وله گه لیک خراپه و زولمی له کوردان کرد و گه لیک کوشتن.

تاهیری کورپی هیلال

ههروه کو گوترا که هیلال له شاره زوور به ند کرا، تاهیر بوو به جیگانیشینی باوکی؛ به ئمووری حوکمداری مه شغوول بوو. چاخیکی هیلال به دردا، تاهیر حوکمدار بوو که له له مانگی زیلحیجه ی ۶. ۴۰ دا بابی کوژرا، تاهیر په نای برده لای جه لالوده وله. به یارمه تیی جه لالوده وله قوو تیکی کوکرده وه و گه راوه سهر مهمله که تی خۆی.

لیردا ئەو بنه ماله یه بوونه دوو پارچه. محمه مد ئەبو فه تخی کورپی عه یازی کورپی حوسین که به سهرداری قشووون رای ده بوارد، به لام چونکو ئەویش کورپه بابیکی ئەوان بوو، به هه واداری حکوومه تی شاره زوور له که لین ده گه را. به لام ئەو رۆژه ی [به] که لینی زانی، له گه ل جه لالوده وله قاقه ن نویسی کرد که مهمله که تی شاره زوور بخاته دست خۆی. له و ده ماندا تاهیر له گه ل به هائوده وله به شه ر هات و به دیل گیرا و کهوته چه پسه وه.

به هائوده وله که بیستی محمه مد ئەبو فه تح له گه ل جه لالوده وله ریک کهوت،

به‌ئەمری شەمسودەولە تاهیر بەردرا و لەشکرێکی چاکی بۆ ساز کرا و ئیستقلالی کوردستانی شارەزوری بۆ تەسدیق کرد و ناریدیە سەر مەملەکەتی خۆی. محەمەد ئەبو فەتەح لەولاه - کە لەسەر عەشیرەتی کوردی شادسەنجانیکان گەورەیی دەکرد - لەشکرێ شاد سەنجانیکانی کۆکردەووە و لە ژێر فەرماندەیی فارسی ئەبو شۆکی کوریدا ناریدیە سەر تاهیر. هەردوو لا بەشەر هاتن.

لەو شەرەدا فارسی شکا و تاهیر شار و مەملەکەتەکانی کە لە دەست چوو بوون، گرتنیەووە دووبارە ئەبو شۆک هیزی پەیدا کرد و چوووە سەر تاهیر؛ دیسان خۆی پێ رانەگیڕا و بە کەم شەرێک شکا. ئەبو شۆک خزم و زاواکانی لە خۆی کۆکردنەووە و جاری سێیەم لینگێ دا سەر تاهیر، لە شەرکردندا تاهیر بەدەست ئەبو شۆک بەکۆشت چوو.

بەدری کورێ تاهیر

بەدری کورێ تاهیر کە بابی کوژرا، هەلات و چوووە تەرەفی قەرمیسین (کرمانشا) و گەلیک کوردی لەسەر خۆی کۆکردنەووە. لەولاشەووە ئیبراھیم نەبال یارمەتی دا و گەراو بەزۆر دینەوەر و دەورویشتی خستەووە دەست و گەلیک جیگایانی تریشی گرتن. ئەحوالی ئەو لە باسی ئەبو شۆکدا دیتە گۆتن.

محەمەد ئەبو فەتەح

محەمەد ئەبو فەتەح کورێ عەبیازی کورێ حوسین لە سالی ۳۸۱ھ تاكو ۴۰۱ھ بەئەمری ناسرودەولە لە شارەزور و قەرمش و قەرمیسین بەسەردار سوپاهی رای دەبوارد. فارسی کورە گەورە ئەبو فەتەح لە حەلوان و ئەتراف سوپا سالار بوو. دەمیکی حکومەتی بەرزەکانی لە ئیجرائات و بەرزیدا بوون. ئەبو فەتەح لەگەڵ دلخۆشیدانەووەی ئەهالی فارسی لە خۆنواندن و خۆچاک نیشاندان و میلیلەت مەمنونکردن دەکۆشا. بەو جۆرە باب و کورە هەموو کەسیان خستبوووە دەست و لە ژێرەووە بنجینەیهکی زۆر ساغیان دامەزاند بوو، ئەبو فەتەح رەوشتیکی چاک و پێگایێکی راستی و رزگاری نیشان بەبرا و کورەکانی داوو. هەتا سالی ۴۰۱ھ لە کۆشش و کردەووەی هیز پەیداکردن و کەلێن وەدەستەپێنان بوون.

فارس حوساموده‌وله ئەبو شوک

فارس که بابی مرد له‌سه‌ر ره‌وشتی که بۆی دانا‌بوو، ده‌ستی کرده‌ فرماندهیی له‌گه‌ل تاهیری کوری هیلال که پادشای حسنه‌وی بوو؛ بنا‌غهی نه‌یاریی دانا و ده‌ستدریژیی بۆ مال و مولکی تاهیر کرد.

وه‌کو گوترا تاهیر له‌ ده‌ست به‌هائوده‌وله‌ی ده‌یله‌میدا بوو؛ شه‌مسوده‌وله‌ به‌ری دا و کردیه‌ پادشای شاره‌زور و دینه‌وهر. ئەبو شوک چوو‌ه‌لوانی کرده‌ پایته‌ختی خۆی و له‌گه‌ل مه‌مله‌که‌ت ریک‌خستن و سوپاداری خه‌ریک بوو. تاهیر له‌و لاوه له‌شکرکی زۆری به‌راو کرد و چوو‌ه‌سه‌ری ئەبو شوک و له‌ به‌را به‌ریدا خۆی پی رانه‌گیرا و شکا و رووی له‌هه‌لاتن کرد؛ به‌لام تاهیر نه‌که‌وته‌سه‌ری و گه‌راوه شاره‌زور.

ئەبو شوک دووباره‌ چوو‌ه‌لوان و له‌شکرکیشی کرد و هاته‌وه‌سه‌ر تاهیر و هه‌لمه‌تی بردی و دیسان خۆی پی رانه‌گیرا و به‌شپرزه‌بییه‌وه‌ شکا. تاهیر ئەمجاره‌ ده‌ستی لی به‌رنه‌دا و که‌وته‌سه‌ری، تاهیر هه‌تا گه‌لیک جیگایانی لی گرت و خستنیه‌وه‌ ژێرده‌ستی.

دوو سال له‌و شه‌ره‌ به‌سه‌ر چوو. ئەبو شوک به‌ناچاری مامله‌تی کرد و دۆستایه‌تی هینا پشه‌وه‌ و زاوايه‌تییه‌کی خسته‌ نێوانی و به‌موساله‌حه‌ ریک که‌وتن و دۆستایه‌تییه‌کی خۆشیان په‌یدا کرد. هه‌رچه‌ند له‌پشه‌دا ئامۆزایه‌تی هه‌بوو، به‌لام ئەمجاره‌ که‌ به‌زاوايه‌تی چاکتر بنا‌غهی دامه‌زرانده‌وه‌.

ئەبو شوک له‌و خزمایه‌تییه‌ که‌لینی ده‌ست خست و به‌په‌نه‌انی ده‌ستی به‌خۆ ریک‌خستن کرد و هه‌موو پیوستیه‌کی ساز کرد و له‌ ناکاو لینگی دا سه‌ر خاکی شاره‌زور و گه‌لیک زه‌وی و خاکی لی گرت و له‌ مه‌یدانی شه‌ردا تاهیر که‌وته‌ ده‌ست ئەبو شوک و مۆله‌تی نه‌دا و کوشتی. دینه‌وهر و شاره‌زور له‌و ده‌مه‌وه‌ که‌وته‌ ژێر فه‌رمانی ئەبو شوک و بوو به‌تیکه‌لبووی خاکی هه‌لوان.

له‌ سالێ ٤١٤ هـ دا عه‌لائوده‌وله‌ی کوری کاکه‌ویه‌ به‌له‌شکره‌وه‌ چوو‌ه‌سه‌ر هه‌مه‌دان و له‌گه‌ل شه‌مسوده‌وله‌ی کوری بوویه‌ به‌شه‌ر هات و به‌سه‌ریدا ده‌ستدریژی کرد و زال بوو و گه‌لیکی خاک و زه‌وی لی گرت و له‌ویوه‌ چوو‌ه‌سه‌ر دینه‌وهر و ده‌روپشتی گرت. ئەهالیی شار کۆمه‌گی له‌شکری ئەبو شوکیان کرد و

شهر دهست پی کرا و موودهتی ۸ رۆژ لهسه قه لای دینهوهر کوشتار کرا. رۆژی نۆیه م عه لائهدین به کوشتار خۆی خزانده دینهوهرهوه و دهستی به تالان و سووتاندنی شار کرد و گه لێکی جهور له میللهتی کوردی دینهوهر کرد.

به زۆر شاری دینهوهری له ژێر پهنجهه ی ئه بو شوک دهرخست. لهشکری ئه بو شوک بهشکاو ی روو به حه لوان کشانه وه. ئه بو شوک که ئه وه ی بیست له وه زیاتر شهر نه کردنی به چاکتر زانی له قالیکی سیاسیدا قاقه زیکی له موشه ره فوده وه ی وه زیر نووسی و نارديه به غدا که بیته مایه ی دهرکردنی عه لائوده وه له به بی شهر. موشه ره فوده وه که قاقه زی ئه بو شوکی وهرگرت دهسته به جی نارديه لای عه لائوده وه که دینهوهر بهردا و به بی شویش و شهر بگه رپته وه دواوه. موشه ره فوده وه که وای زانی، له دینهوهر دهرکهت و چوو هه مه دان.

ئه بو شوک دووباره دینهوهری خسته وه دهست و دهستی به پیکوینی شار و قه لای کردوه و ئه هالییه کی که بلاوه یان تی که وتبوو، که م که مه کۆی کردنه وه و به بی ئه زیهت حوکمداری کرد.

له سالی ۶۲۰ ه دا قه بیله ی «غه ز» ی - که تورکمانانی دهر به دهر بوون - لینگیان دا سه ر شار و زهوی «راجیس» (تاران) و گرتیان و تالانیان کردن و روو به هه مه دان رۆیشتن و ئه ویشیان گرت و ئوستراباد و دینهوهر که وتنه ژێر تهنگانه ی غه زیه کانه وه. له هه موو لاییکه وه بزۆزی و شویش و سه رکیشی کرا.

ئه بو شوک له ژێر فه رمانده ی ئه بو فه تحی کوری خۆیدا، لهشکری ئازا و شه رکه ری پیک خست و نارديه پیش غه زیه کان. ئه بو فه تح چونکه لاویکی خویشرووی بیر تیژ بوو، له م شه ره دا زانین و رووخویشی و ره وشت چاکی له کوشتار و توندی پی چاکتر بوو؛ له پیشدا زۆر به نه رمی و لاواندنه وه خۆی به غه زیه کان دا به ناسین و لهشکره که شی به فیل دابهش کرد؛ هه تا له نا کاو دهره ی لی گرتن و دهستی به کوشتاریان کرد. به که مچاخیک گه لێکی کوشتن و دیلیکی زۆری لی گرتن و هیندیکی که مهش به هه لاتن رزگار بوون.

ئه بو فه تح که له و شه ره دا سه رکه وت و دینهوهری خسته وه دهست، گه راوه خزمهت بابی. خه لیفه ی عه باسییه کان که بیستیان غه زیه کان له دهست ئه بو فه تحدا په ریشان بوون، خه لاتیکی رازاوه ی گرانبه ها و شیریکی گه وه ره بندی

لهگه‌ل له‌قه‌بی حوساموده‌وله بۆ ئه‌بوشۆک نارد. ئه‌بوشۆک سکه و خوتبه‌ی به‌ناوی خه‌لیفه‌وه دایه لێدان و خوتینه‌وه و پۆژ به‌پۆژ رووی له به‌رزی و پێشکه‌وتن بوو؛ به‌مولک و میلیه‌تداری خه‌ریک بوو. گه‌لێکی خزمه‌ت بۆ کوردستان هه‌بوو، تیجاره‌ت و چاندن و کپیری زۆر له فره‌یبی بوو. ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی له خه‌رج و باج و گرانباری ئاسوده‌ بوون، حوساموده‌وله له ساڵی ٤٣٠هـ دا له‌شکرێکی قورسی دا به‌ئهبو فته‌ح و نارديه سهر قرمیش و ده‌ورویشتی و به‌زۆری باسکی، قرمیش و چیا و کێوان و ئه‌و جیگایانه‌ی گرت و خسته‌یه سهر دینه‌وه‌ر و به‌شادی و خوێشی گه‌راوه خزمه‌ت باوکی.

حوساموده‌وله ئه‌بو فته‌حی کوری کرده نایبی خوێ و نارديه سهر دینه‌وه‌ر و ده‌ورویشتی و چووه دینه‌وه‌ر و قه‌لا و جیگایانی سه‌ختی توند قایم کردن، هه‌تا له دوژمن و سه‌رکێشانی بیاریزیت و پۆژ به‌پۆژیش ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی چاکی خسته‌بووه نێو میلیه‌ته‌وه. له هه‌ر کهس دوو دل بایه و بۆنی خرابیه‌کی لێ کردبایه ده‌چووه سه‌ری و پاکی ده‌کردنه‌وه و ورده دوژمنه‌کانیشی به‌خوێشی و توندی ده‌هینا ژیر فه‌رمانه‌وه.

موهه‌له‌لی برای حوساموده‌وله به‌تایبه‌تی له قه‌لای «بکورا» داده‌نیشت. ئه‌بو فته‌ح چووه کنی و به‌خوێشی به‌مامی گوت که قه‌لا ته‌سلیم بکا. موهه‌له‌ل نه‌یدا و توندیی نواند و کار له دۆستایه‌تییه‌وه بوو به‌دوژمنایه‌تی و له خزمایه‌تی بوو به‌کوشتار و خوێنپێژی. هه‌ردوو لا بۆ شه‌رکردن له‌شکریان له به‌رابه‌ر به‌کتر پراگرت. مام و برازا به‌گۆیه‌کدا چوون. له پاش گه‌لێک کوشتار و خوێنپێژتن، برازا به‌ده‌ست مام گرفتار بوو. له‌شکره‌که‌ی ئه‌بو فته‌ح به‌بلاوه‌یی و په‌ریشانی گه‌رانه‌وه و هیندیکیش کوژران و که‌میکیش به‌دیل گیران.

له‌شکره‌ شکاوه‌که چوونه کن حوساموده‌وله و سه‌ره‌بهورده‌که‌یان بۆ گێپراوه. حوساموده‌وله که بیستی موهه‌له‌لی برای ئه‌وه‌ی کرد، له هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکری ده‌نگ دا و سوپاهێکی قورسی کۆکرده‌وه و چووه سه‌ر موهه‌له‌ل. له‌ولاوه موهه‌له‌ل له‌گه‌ل عه‌لاؤوده‌وله‌ی کاکه‌وی موخابه‌ره‌ی کرد و کۆمه‌گی لێ خواست. عه‌لاؤوده‌وله له‌وه خوێشحال بوو، چونکو له‌که‌لین ده‌گه‌را. به‌قه‌وته‌تیک چاکه‌وه هه‌لمه‌تی برده سه‌ر حوساموده‌وله و به‌شه‌رکردن ده‌ورویشتی قرمیسین و دینه‌وه‌ری گرت و له دوا‌ی گه‌لێک جه‌نگ و جووان له ساڵی ٤٣٢هـ دا ئه‌و خاکه‌ی له

حوسامودهوله گرت و هینایه ژیر فرمانی خوویهوه.

حوسامودهوله کهم کهمه هیزی پهیدا کردهوه و بهرگ و چهکی کوردی ئه و جیگایانهی کۆکردنهوه تاکو نهکهونه دهست دوژمنهوه؛ لهولاشهوه سهرخابی برای دهستی به سه رکیشی کرد و گهلێک جیگا و زهویی له حوسامودهوله گرت. له هه موو لاییکهوه برا و برازا و خزم له حوسامودهوله روویان وهرگیرا و دهستیان کرد بهتالان و گرتنی جیگایان.

حوسامودهوله له گهل جه لالودهولهی وهزیری بهغدا رێک بوون و کۆمهگی یارمهتی لێ خواست. جه لالودهوله به کهم سوپاهێک کۆمهگی کرد. که ئه و لهشکره گهیشته هه لوان، موهلههل نارديه لای عه لالودهوله که یارمهتی بدا. جه لالودهوله له موهلههلی گیراوه له دینه وهر با له دهست عه لالودهوله بمینێ و زهوی و خاکیکی که دهمینێ له گهل براکانی بهش کا و چی دیکه نه بیته مایه ی شه پ و کوشتار.

موهلههل به قسه ی جه لالودهوله قاقه زێکی له حوسامودهوله ی برای نووسی که ماملهت کهن. لهولاشهوه خه لیفه و جه لالودهوله کهوتنه نیوانیان و نیو بیژیان کردن و پیکیان هینان و له نیواندا دوژمنایه تییان لابرده و دووباره بنچینه ی ناشنایه تی و برایه تییان دامه زانده وه و موده تیک به و جۆره رابرا.

چونکه ئه بو فهتخ له قه لای بیزارشا بهند کرابوو، حوسامودهوله له پاش چه ندیک خۆی کۆ کرده وه و رووی کرده شاره زوور و دهوره ی قه لای بیزارشای دا و وه تهنگی هینا و هه موو رێگایانی هاتوچۆی گری دا و له چوار کهناری قه لاه مه نجه نیقی دامه زانده و قه لای بهرده باران کرد.

ئه بو قاسمی کوپی عه یان، خپوی قه لای بیزارشا له گهل حوسامودهوله کهوته موخابه ره وه و له پاش گهلێک موخابه ره هه ردوولا به مه یان بریه وه که ئه بو قاسم، ئه بو فهتخ بهردا و بیداته وه دهست بابی که حوسامودهوله یه. ئه بو قاسم به و فیله حوسامودهوله ی له سه رخۆ لابرده و حوسامودهوله باوه پری پی کرد، به بی ئه مه که ئه بو فهتخ وهرگه ریتته وه روو به ناحیه ی «سند» جله وی وهرسووراند و چوو.

ئه بو قاسم که حوسامودهوله ی فریو دا و لای برد، قاقه زێکی له موهلههل نویسی و چلۆنه تی خۆی و حوسامودهوله ی لێ گیراوه، موهلههل بۆی نویسییه وه که به هیندی نه گریت و جوابی نه داته وه و ئه بو فهتخیش به رنه دات.

حوسامودهوله له پاش گرتنی سند چووہ سہر «سہلہغان» و ئه ویشی خستہ ژیر
حوکمہوہ و جلہوی روو بہخاکی موہلہلہل وەرگہراند و تہوایی خاکی ئهوی گرتن
و خستنیہ ژیر پہنجہی خوہوہ و دانیشوہر و زانا و ریش سپیانی میللہتی کورد
کہوتنہ نیوانی ہردوو برایان و پیکیان ہینان و ماملہتیان پی کردن.
حوسامودهوله له پاش ئه و ماملہتہ گہراوہ حلوان.

ئیبراہیم نہیال له کرمان بوو، بہئہمری «ئرتوغول» بہگی سہلجووقی لہشکری
کۆکردهوہ و چووہ سہر ہہمدان و بہبی شہر گرتی.

گہرشاسپی کوری عہلاؤدہولہ لہگہل جوزہقان چووہ لای ئیبراہیم نہیال و
ئیتماعہیان کرد. لہو دہمہدا حوسامودهولہ لہ دینہوہر بوو؛ چووہوہ قرمیسین.
بہہاندانی گہرشاسپ ئیبراہیم کہوتہ سہر گرتنی دینہوہر و لہشکری دہنگ دا و
روو بہدینہوہر چوو و لہ پاش کہم شہر پیک گرتی.

حوسامودهولہ کہ ئهوی زانییہوہ لہ قرمیسینہوہ گہراوہ حلوان. ئیبراہیم چوو
قرمیسینیشی گرت و خستنیہ ژیر ئہمری خوہوہ. ئیبراہیم کہ قرمیسین و
دینہوہری گرت قووہتی زیاد بوو، ئہوجا رووی کردہ حلوان.

حوسامودهولہ لہ حلواندا شہر کردن و بہراہیری ئیبراہیمی بہچاک نہزانی و
حہزی لہ فہوتانی میللہت نہکرد و حلوانی بہر دا و روو بہقہلای «سیروان» چوو؛
لہویدا خوئی خستہ کہلینہوہ. ئیبراہیم دہستی جہور و ئہزیہتی بہسہر میللہتی
کورد درپژ کرد، کہ چووہ حلوان ہہمووی تالان کردن و لہویشہوہ روو بہ «زہمیرہ»
چوو و ئه ویشی گرت و ہہموو ئه و خاکہ پاکہی تالان و ویران کرد.

حوسامودهولہ لہگہل موہلہلہل کہوتہ موخاہرہوہ کہ بہہر جۆرتیک بی
پیککہوتن مایہی رزگاری و ئاسوودہگیی ہردوو لایانہ؛ چونکو دوزمن دہست بہر
نادا. بہناشوگری نہبی لہو دہمہدا ئہبو فہتہی کوری حوسامودهولہ بہمہرگی
خوئی لہ بہندیخانہدا مرد. موہلہلہل بہئہمہ کہ حوسامودهولہ دلئی پاک بیتہوہ و
دلنہوازیسی بدا، بہسویند خواردن، پاکانہی بۆ کرد و لہبہری پاراوہ لہ گوناہی
خۆش بی و دلئی رهنجیدہ نہکات، گرتی ئہبو غہنایمی کوری خوئی نارده لای؛ ئہگہر
باوہر نہکات ئہبو فہتہ بہمہرگی خوئی مردووہ، ئہو کورہ لہ باتی ئہبو فہتہ
بکوزیتہوہ.

حوسامودهوله ئهوهی زانی و عوزری لی قه‌بوول کرد و ئه‌بو غه‌نایمی دلخووشی داوه و به‌خشیشی. له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌ردوو لا پتک هاتنه‌وه و گرتی برایه‌تیان گرتی داوه. له پاش ئه‌و مامله‌ته، موهله‌هل به‌هه‌موو له‌شکر و ژێرده‌سته‌یه‌وه که‌وته بن فه‌رمانی حوسامودهوله و هه‌ر دوو برا به‌دلپاکی بوون به‌یه‌ک و له‌شکریان کۆکرده‌وه بۆ لابرندی دوژمن رتک که‌وتن و بۆ به‌راهیمی ئیبراهیم نه‌یال خوێان ساز کرد.

له‌وده‌مه‌دا «سه‌رخاب»ی برایان چوو هه‌ر سه‌عدی کورپی حوسامودهوله که له‌سه‌ر «به‌ندنچین» حاکم بوو. به‌شه‌رکردن ده‌وره‌ی به‌ندنچین و ئه‌ترافی دا. سه‌عد به‌بێ کیشه‌ قه‌لای دا به‌مامی. سه‌رخاب به‌گرتنی ئه‌و جیگایانه‌ شکه‌سته‌یه‌یکی ته‌واوی دا به‌براکانی. له‌سه‌ر ئه‌وه حوسامودهوله ته‌مای شه‌ری نه‌کرده‌وه و له‌گه‌ڵ برای به‌شه‌ر نه‌هات. سه‌رخاب به‌حوکمداریی ئه‌و جیگایانه‌ به‌سه‌ری برد.

حوکمداریی موهله‌هل

له‌ ساڵی ٤٣٧ه‌ دا حوسامودهوله له‌ قه‌لای سسیروان مرد و له‌ویشا ناژتیان. موهله‌هل له پاش مردنی برای له جیگای ئه‌و به‌حوکمداری دانیشته. کورده‌کانی شاره‌زوور به‌بێ کیشه سه‌ریان خسته ژێر فه‌رمانیه‌وه. چه‌ند که‌سه‌یکی شه‌رخواز سه‌عدی کورپی حوسامودهوله‌یان خه‌له‌تاند و خسته‌یانه سه‌ر هه‌واداریی حکومه‌ت و سه‌رکێشی له‌ مامی. له‌ بنه‌وه بۆ ئه‌مه که مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی بابی بخاته‌وه ده‌ست بزاوتیان.

سه‌عد له‌سه‌ر ئه‌وه به‌دزییه‌وه قاقه‌زی له نه‌یال نویسی و خوێ خسته ژێر به‌خته‌یه‌وه. که موهله‌هل بوو به‌حوکمدار و له‌گه‌ڵ ریکوپیکی و مه‌مله‌که‌تداری خه‌ریک بوو، ئیبراهیم نه‌یال گرتی شاری قرمیسینی دا به‌به‌دري کورپی تاهیری پادشای به‌زه‌کانی هه‌سنه‌وی و کردیه پادشای ئه‌و خاکه (هه‌روه‌ک له پێشدا باسی کرا).

موهله‌هل له‌ ساڵی ٤٣٨ه‌ دا خوێ کۆکرده‌وه و به‌له‌شکرێکی قورسه‌وه چوو هه‌ر به‌در و قرمیسینی ده‌وره دا. به‌در هه‌لات و قرمیسین به‌بێ شه‌ر که‌وته‌وه ده‌ست موهله‌هل. له‌شکر و قوه‌تیکي نه‌یال له نزیك قرمیسین هه‌بوون؛ چونه سه‌ر موهله‌هل و به‌که‌م شه‌رێک بلاوه‌یان تی که‌وت و دیل و تالانیکی زۆر که‌وته ده‌ست

موهلههل و بهشادمانی گهراڼهوه قرمیسین.

موهلههل که سپاهی نهیالی شکاند، گهراوه پایتهخت و ژنی حوسامودهوله که دایکی سهعد بوو هینایه ژیر مارهییی خوځیهوه تاکو ریگا بهدهسایسی دوژمن نهیهته پروو.

موهلههل لهگه‌ل کوردی شادنجان بهدرهفتاریی دهکرد و زۆری پروو نهدهدانی، ئهوانیش چونکو ههمیشه خوځیان له پیش ههموو کهسدا دیتبوو، بهو بی میهره‌بانیهی موهلههل دلگیر بوون و زۆری پی مات بوون و له بههانه‌یهک دهگه‌ران.

له‌ولاشهوه سهعد بووبوو به‌هاودهنگی نه‌یال و هه‌واداری حوکمداریی بوو. ئیبراهیم نه‌یال له عه‌شیره‌تی تورکمانی غه‌ز له‌شکرکی بۆ سهعد ساز کرد و نارویه سهر‌ه‌لوان. سهعد به‌و له‌شکره‌ چووه سهر‌ه‌لوان و له‌ پاش شه‌ر و کوشتار، موهلهه‌لی له‌ه‌لوان ده‌ریه‌راندوهه خوځی له‌ه‌لوان خزانده. له‌ پاش ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی شار له‌سهر‌ه‌مینبه‌ر خوتبه‌ی به‌ناوی نه‌یال خوځندهوه، ئینجا له‌ پاش ری‌کخستنی ه‌لوان به‌ئه‌سپاییهوه پروو به‌دهشت خشا و دهستی به‌دیتهات گرتن کرد.

موهلههل له‌ولاهه له‌شکرکی شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و چووه سهر‌ه‌لوان و به‌زۆر هینایهوه ژیر حوکمی خوځیهوه و گه‌لیکی له‌ غه‌زه‌کان کوشت و تالان‌یککی زیادی دهست خست و خوتبه‌ی به‌ناوی خوځیهوه دایه خوځندهوه و هه‌وادارانی سهعد و نه‌یالی گرتن و بهندی کردن.

سهعد له‌ پاش ئه‌وه چووه سهر‌ه‌مله‌که‌تی سه‌رخاب -که مامی خوځی بوو- دهستی بی‌عاری و پرووتکردنی دریژ کرد و بوو به‌مایه‌ی فیتنه‌یهکی خراب. خاکی موهلههل و سه‌رخاب که‌وته ژیر بل‌یسه‌ی ناگری سه‌عه‌وه و گه‌لیک چاران ه‌لوانی له‌ موهلههل ده‌گرت و دووباره موهلههل ده‌یگیراوه ژیر فه‌رمانیه‌وه؛ به‌و جوړه پاخ‌یککی ده‌وری ده‌وام کرد.

دوژمن‌یککی که بۆ میله‌تی کورد له‌ که‌لیندا بوو رۆژ‌یککی وای ئاره‌زوو بوو، له‌ هاندانی سهعد پاش نه‌ده‌که‌وت. سه‌عدی خه‌له‌تاویش وه‌کو گۆیه‌ک له‌ دهست دوژمناندا له‌ سووراندان بوو، هه‌تا له‌ دوا‌ی ئه‌زیه‌ت‌یککی زۆر سهعد که‌وته دهست

سهرخابهوه و گرتی و خستییه نیو بهندیخانهوه.

ئهبو عهسکهری کورپی سهعد که تهماشای کرد بابی له دست مامهکانیدا کهوته بهند و گیرهوه، له ههموو لایهکهوه دهستی بهسهرکتیشی کرد و شوژی خستی نیو خاکی مامهکانی و کوردانی ماههکی له بهر دهستدریژی وهتنگ هاتبوون و کهوتبوونه ژیانیکی واوه که مال و مندالیان بیزار بن. بهناچاری له ژیرهوه قاقهزیان له ئهبو عهسکهر نویسی و بهماملهت پیکهوه ریچ کهوتن و کوردی ماههکی بوونه پشت و هیز بۆ عهسکهر.

سهرخاب لهوه ناگادار نهبوو، له ههراسانبوونی ئهو میللهته نهگهیشتبوو، لهناکاو ماههکییهکان سهرخابیان گرت و دایانه دست ئهبو عهسکهر و بۆ خویشیان کهوتنه لایهک. ئهبو عهسکهر زۆر بی وهفایی و خراپهی لهگهڵ مامی کرد و سهرخابی بهدیاری بۆ نهیال نارد. نهیالیش دهزبهجی ههردوو چاوی سهرخابی کۆلی و خستییه زیندانهوه.

لهولاوه ئهبو عهسکهر سهعدی بابی پرزگار کرد و بهلهشکرهوه چوونه سهر ههلووان و گرتیان و کردیانه پایتهخت. ئهبو عهسکهر له پاش گرتنی ههلووان چووه کن نهیال و تکای بۆ سهرخاب کرد و له زیندانی دهرخست و بهئیحترامهوه بریده لای خۆی.

غهزهکان که تهماشای بزووتنی مام و برازا و حوکمدارانی بهرزهکانیان کرد که دهمیان تیک ناوه و پشپوی و شهپی خۆبهخۆیه و کهس ناگای له کهس نییه، خۆیان کۆکردهوه و بهگهله ههلمهتیان برده سهر ههلووان و ديهاتانی و خراپه نهما نهیکه؛ گهلیکیان مال و چت دست خست و ئاوییی ئهو لایانهیان ههموو ویران کرد. بهتالانکردن روو بهبهغدا کشان و بهکوشتار و تالانکردن و ئاوییی سووتاندن، دهروپشتی بهغدایان وهتنگ هینا. له بهغداوه لهشکرکی قورسیان نارد سهریان و گهلیکیان له غهزهکان کوشت و پهرشویلاویان کردن.

له سالی ٤٤٣ هـ دا موهلههل ههستا چووه بهغدا و لهگهڵ ئهرتوغرول بهگی سهلجووقیدا پیک هاتن که خاکانی شارهزور، سیروان، داقووقا، ساماغان و دهروپشتیانی حوکمدارییهکی سهربهخۆ و ئازاد بی و قهلاهی ماههکی بۆ سهرخاب و قهلاهی راندندهبین بۆ سهعد بن. بهو مهرجه موهلههل لهگهڵ ئهرتوغرول پهیمانی

گری داوه و بهدری کوری خویشی به گرهو له لای دانا که له وپاش شوړش نه که وپته نیوانیان. که نه وانه کران و ههردو لا موعاهه ده نامه یان بۆ یه کتر مؤر کرد، موهه لههله گه راوه سهر خاک و زهویی خوئی و له گه ل حوکمداریی خوئی خه ریک بوو. له و موعاهه ده به زور به سهر نه چوو که سه عد له گه ل موهه لههله نیوانی تیک دا و دهستی به سه رکیشی کرد و که م که مه هیزی په یدا کرد و له شکری کو کرده وه. موهه لههله له ولاره خوئی ده پارازت. سه عد بۆ به را به رییی موهه لههله له شکری برده سهر هه لوان. موهه لههله بۆ پیش پیگرتن سوپاهی ده رخست. له پاش شه ر و شوړ و کوشتار، موهه لههله له دهست سه عده وه گرفتار بوو، خاکی که و ته دهست سه عده وه و مه سه له گه وه بوو. به نا چاری ئه رتوغرول که و ته نیوانی و قاقه زی له سه عد نویسی که موهه لههله بهر بدا و دهست له سه رکیشی هه لگری. سه عد له جوابیدا گوتیه وه که من میراتی خویم گرتو وه ته وه؛ که موهه لههله بهر دم دیسان شوړش په یدا ده بیته وه و شه ر و کوشتار بنی نایی و مه له که ته که ده که وپته نارچه تیه وه. ئه رتوغرول دیسان بۆ نویسیه وه که موهه لههله بهر دات و بهدری کوری که به گرهو له کن ئه و بوو بیداته سه عد و به گرهو رای گری تا کو شوړش بهرپا نه کری.

سه عد گوته ی ئه رتوغرولی به هیند نه گرت و له گه ل خو کو کرده وه و هیز په یدا کردن خه ریک بوو و به په نهانی په یامیکی نارده لای مه لیک ره حیم و بنچینه ی یه که تی و دوستایه تی له گه ل دامه زانند و له ولاره پشتیوانیکی په یدا کرد.

حوکمداریی بهدری کوری موهه لههله

ئه رتوغرول له وه ئاگادار بوو که سه عد له گه ل مه لیک ره حیم ریک که و تووه. گرتی سوپاهیکی شه ر که ری بۆ بهدری کوری موهه لههله دروست کرد و نارديه سهر سه عد. له نیوانی سه عد و بهردا شه ر واقیع بوو، که میک کوشتار کرا، هیچ کامیکبان به سهر یه کدا زال نه بوون. بهدر که م که مه رووی له هیز په یدا کردن کرد، چهک و بهرگ و له شکریکی چاکی ریک خست و بهر بهر چاوی کرده وه و بره بره زهوی و خاکی سه عدی هینایه ژیر دهسته وه و هتواش هتواش بهدر به هیز بوو. سه عد رووی له شکان کرد.

له سالی ۴۶ هـ دا بهدر به چاریک گه وه بوو. سه عد هیچی له دهستدا نه ما،

وهكو ته ماشاي ئهو بزوتنه وه و گه رانه ي به در و ژيركه وتنه ي سه عد ده كه ين، وامان لي ديار ده بي كه حكومه تي به رزه كاني له و ده مه دا بوو به حكومه تيكي ئيداري و له ژير گه ران و چاوديري سه لجو قيه كاندا خو ي را گرتيوو. وه كو حكومه ته گچكه كاني ديكيه ي پوژه لات كه هه ريه ك سه به خو له ژير فه رماني سه لجو قيكدا ناوي حكومه تيكي ئازاديان لي نابوو؛ بو ئه وه ش ده ليل و نمونه ي ئه وه بوو كه سه لجو قيه كان به هه موو جوړيك يارمه تبي به رزه كانيان ده دا و پيكيان نه ده خستن.

لي ره دا ژيان و سه به وردى موه له له مان ده ست نه كه وت كه بزانيان له پاش كه وتنه ده ست سه عد، چي به سه هات. ميژوونوي سه كان به هيچ كلوچيك لي نه داوون.

به درى كوري موه له له ده ميكي زور به حوكمداري شاره زوور و دينه وه و حه لوان راي بوارد. له چاخى به دردا شه ر و كوشتاري كه ده كرا به ده سايسي سه لجو قيه كاني ده كرد.

حوكمداري سه رخابي دووهم كوري به در كوري موه له له

مردني به در له ئيمه ئاشكه را نه بوو، به لام هينده ده زانري كه سه رخاب له پاش به درى بابي بوو به حوكمداري به رزه كاني له شاره زوور و دينه وه. ئه ويش له كتيبي ميژوواندا به «ئه بوشوك» ناو ده بري.

سه رخابي دووهم به ياريد ده داني ئورتو غرو ل به گي سه لجو قى بوو به حوكمداري شاره زوور، كينگ وه ر، خه فتي زه كان، دا قووقا و له ته ره ف خه ليفه ي عه باسييه كانه وه به «ابو الفوارس» له قه ب كرا.

سه رخاب گه ليك چاخان له سه ر ئه و خاكه حوكمداريي كرد، له پاشان له گه ل سولتان به ركيارقي كوري مه له كشا بناغه ي يه كه تبي دامه زاندا و به خو شي وه بي كيشه به سه ري برد.

سه رخاب پياويكي له سه رخو و خووچاك و ره وشت پاك بوو. له سايه ي پياوه تي و زرنغي خو يه وه، مال و حه شه م و شان و شه و كه ت و هيريكي ته واوي ده ست خست، له مولك و مال و دراو و ئه سپ و چه ك و سه روه تا حوكمداريكي بي

هاوالی چاخى خۆى بوو. ميژوونويسهكان دهلئين كه سهرخاب ئه وهنده دهولمه مند و خاوهند مال و دراو بوو، له بنه مالهى ئه و حوكمدارانهدا وئينهى ئه ويان تيدا نه بووه. له سالى ١٩٤٥ ه دا قهرئيلي ناويكى توركمان - كه به سه لغور دهناسرى - به چهند كه سيكه وه چوونه خاكي سه رخابه وه. ئه وئيش چهند پياويكى نارده پيش كه نه هيلن بكه ويته نيو خاكي كوردستاني شاره زووره وه. توركمانه كانيش بۆ به رابه رى ساز بوون. ههردوو لا به شه ر هاتن، كوردهكان گه ليكيان توركمان كوشتن و گه ليكيان پزگار بوون و هه لاتن و خويان گه يانده قهرئيلي و سه ربهورديان بۆ گيپراوه. قهرئيلي گه ليك توند بوو و رقى هه لسا و ناردي له شكريكي زۆرى له توركمانان كۆكرده وه و روو به سه رخاب چوو، له ولاشه وه سه رخاب سوپاهى كوردانى ساز كرد. قهرئيلي پيشه نكي نارده، ههردوو لا به گژ به كدا چوون و شيرى كوشتاريان تيك نا. كورد و توركمان ده ستيان به يه كتر كوشتن كرد، له و شه رهدا كوردهكان سه ركه وتن و گه ليكيان توركمان كوشتن و هينديك به ديل گيران و ئه وهى ماوه هه لاتن.

جارى سييه م قهرئيلي له وه زياتر قوووت و هيزى پهيدا كرد و گه پراوه سه ر كوردان، ديسان كوشتاريكي زۆر كرا، توركمان به سه ر كوردا زال بوون و نزيك به ١٠٠٠ كهس كورد له مهيدانى جهنگ و جه دالدا به ده ست دوژمن به كوشتن چوون. له دواى ٤ رۆژ شه ركردن سه رخاب ريگه ي هه لاتنى خسته پيش و روو به چپايان كشا و چوو. له و له شكره قورسه ي كه هه يبوو ٢٠ پياوى له گه ل ده رچوو.

قه لاي خه فتيزه كان - كه له يه كه قه لايانى توندى سه رخاب بوو - هه ميشه بۆ پوژيكي واى راگرتبوو كه دووچار به تهنگاوييه ك بى خۆى تيدا بگريته وه و هه موو ده ميك پر له چهك و ئالهت بوو. چهند پياويكى شه ركه رى له ژير فه رمانده ي گه وره يه كدا له وى دانا بوو.

ئه و فه رمانده يه كه بيسته يه وه سه رخاب شكاهه، قه لا و ده وروپشتى خسته ژير حوكمى خۆيه وه و له سه رخاب روو گهردان بوو، دراو، دانه ويله، چهك، گهنجينه، سوپا و ئه سپايكي زۆر له و قه لايهدا بوون، هه موويانى بۆ خۆى زهوت كرد.

سوولتان بهركيارق كه له وه ئاگادار بوو، چهند كه سيكي نارده سه ر قه لا و ١٠٠ ههزار زيپرى سووريان به زۆر لى ئه ستاندىن. توركمانه كان له ولاوه به تالان و

کوشتاری کورده‌کانی خاکی سه‌رخاب ده‌کۆشان. پارچه خاکی شاره‌زور و داقووقا نه‌بێ له دست سه‌رخابدا ما، ئه‌وانی دیکه هه‌موو که‌وتنه ژێر زوڵم و چه‌وری تورکمانه‌وه.

هه‌ر له‌و ساڵه‌دا که‌ ساڵی ٤٩٥هـ بوو، یه‌کێک له‌ دوو نۆکه‌رانی سه‌رخاب که‌ له‌ قه‌لای خه‌فتیزه‌کاندا سه‌رکیشییان کرد و بوونه مایه‌ی فیتنه‌ی شه‌روشه‌ڕ و هاوآلێکی خۆی کوشت و له‌ سه‌رخابی گێراوه‌ ئه‌گه‌ر له‌ گوناھی بیووری و له‌ مردنی ئه‌مین کا، قه‌لای خه‌فتیزه‌کان ده‌داته دست سه‌رخاب.

سه‌رخاب به‌سویند ئه‌مینی کرد و له‌ کوشتن و ئه‌زیه‌ت ئاسووده‌ی کرد، دووباره قه‌لای خسته‌وه ژێر حوکمه‌وه.

له‌ ساڵی ٤٩٩هـ دا به‌له‌کی کورپی بارامی کورپی ئارتق چوو سه‌ر قه‌لای «جانیحاری» که‌ یه‌کێک بوو له‌ قه‌لایانی سه‌رخاب. به‌له‌ک هه‌ر چوار که‌ناری ئه‌و قه‌لایه‌ی وه‌ته‌نگ هینا و به‌شه‌پکردن چوو ناوی و گرتی و له‌ژێر فه‌رمانی سه‌رخابی ده‌رخست. سه‌رخاب سی جارن به‌له‌شکره‌وه چوو سه‌ری و گه‌لێکی شه‌ر له‌گه‌ڵ کرد؛ به‌ناوئومیدی ده‌گه‌راوه. له‌ دواییدا هیندیک له‌ دراوسێکان که‌وتنه ئینوانیان و ناویژین کردن و به‌بێ کیشه قه‌لاکه‌ی جانیحاریان دووباره پێ داوه.

سه‌رخاب گه‌لێک پیاوی چاک و ئازا و ره‌شید بوو، به‌لام هه‌موو ده‌میک به‌خۆشی پاری ده‌بوارد. له‌ ساڵی ٥٠٠هـ دا به‌مه‌رگی خۆی مرد. ئه‌بوو مه‌نسووری کورپی به‌در بوو به‌حوکمداری شاره‌زور و ئه‌ترافی.

حوکمداری ئه‌بو مه‌نسور کورپی به‌در

که‌ سه‌رخابی کورپی به‌در مرد، ئه‌بوو مه‌نسووری برای له‌سه‌ر ته‌ختی حوکمداری دانیشت؛ به‌کاروباری په‌عیه‌ت و ئاواپی به‌سه‌ری ده‌برد. گه‌لێکی خزمه‌ت بۆ شاره‌زور هه‌بوو، له‌ چاندن و زه‌راعه‌ت و مه‌مله‌که‌تداری خه‌ریک بوو. موده‌تی بیست ساڵ به‌خۆشی و ئازادی حوکمدارییه‌کی «مستقل» سه‌ربه‌خۆی کرد و ژۆر به‌ئاسووده‌گی پاری بوارد.

شه‌مه‌سه‌دین سامی له‌ جلدی یه‌که‌می «قاموس الاعلام»یدا ده‌لێت: که‌ ئه‌ولادی سه‌رخاب له‌پاش ئه‌بوو مه‌نسور ١٣٠ ساڵ له‌ شاره‌زوردا حوکمدارییان کردووه؛

ئەمما ئىمە لەو زياتر سەربەھووردى ئەو بنەمالەمان دەست نەكەوتوو و لە هيچ كتيبتىكا راست نەھاتوون كە بزائين لەپاش سەرخاب كە ئەبوو مەنسور بوو بەھوكمدار، لەپاش نەبوو مەنسور كى بوو بەجيشيني. لەبەرئەو كە ئىستا لەو زياتر ئاگام لى نىيە، بەوئەندە قسە تەواو دەكەم وە دەست بە بەندى سىيەم دەكەم كە ھوكمدارانى ئەردەلان لە شارەزور و دینەوېردا ھوكمدارى بوون.

بەندى دووھم تەواو بوو

لئوھرگر - مآخذ

- ۱- شەرھفنامە - شەرھفخانى بەدلىسى - فارسى - بەرگى يەكەم
- ۲- مرآت العبر - سەئید پاشای دياربەكرى - توركى - بەرگى دووھم
- ۳- كوردلر - دوكتور سەيچ - توركى - بەرگى يەكەم
- ۴ - قاموس الاعلام - شمس الدين سامى - توركى - شەش بەرگ
- ۵- الفتوحات الاسلامية - شيخ احمد دحلان - عارەبى - بەرگى يەكەم
- ۶- دائرة المعارف - بستانى - عارەبى - بەرگى يەكەم

به‌رگی دووهم

ئاوړيكي پاشه‌وه

جزمی چواره‌م

پادشایه‌تیی چند بنه‌ماله‌ییکي کورد له کوردستاندا
کرده‌وهی خپوی و سه‌رنووسه‌ر و به‌رپوه‌به‌ری - کوواری زاری کرمانجی

حوسین حوزنی حوسه‌ینی موکریانی

۹۲ کی دو و م

شیراز کی تاریخ

حزبی چوارہ م

بادشاہی چند بنہ ماہ یکے وردہ کے وردستادا

— * —

کردہ وادی خیوی و سہ رنویسہ - - - - - نواری زار کرمانجی

تاریخ کرمانجی

(موکے برمان)

— (*) —

مزی دامہ زرائندی وفر وشتی بی حیوی بی حیوی دہ کوی

یکی ایلول ۱۹۳۰ م ۸ ربیع دوم ۱۳۴۹ هـ

رواندزله معزہ کی زار کرمانجی دامہ زرا

ہر نسخہ یکی بہ سبہ قران (دوازده آتہ) بہ

نفسریات زار کرمانجی (۱۳)

پیشہ نگ

جزیرہ - جزیرہ ی عومہر

ہلکے و تنی جوغرافیا و بینا کردنی جزیرہ

جزیرہ: له شیمالی شہرقی ویلایہ تی دیار بہ کرہ وہ ۲۰۰ کیلومہ ترہ له شہرق جنووبی شاری دیار بہ کر دوورہ. له لای راستی چۆمی دہژلہ، ۱۵۰ کیلومہ ترہ. له شیمالی غہرب له بہرہو ژووری مووسل ۲۴۰ کیلومہ ترہ. له شہرقی جنووبی ماردین ہلکے و تووہ. شاریکه له نیتو قہ لایکدایہ. شہرقی شیمالی جزیرہ، ولاتی وانہ و شہرقی جنووبیشی ولاتی مووسلہ.

خاکی جزیرہ و دیہات و قہ لاکہ ی ہموو کوردن، ہیندیک دانیش توو و ہیندیک پوہ نندن. خاک و زہویہ کہ ی خاوین و چاکہ بۆ چاندن؛ شایستہ ی کردن و کینگہ و چاندنہ، دانہ ویلہ ی ہموو جۆرہ ی تیدا پیدایہ دہبئ. باغ و باخچہ و لۆکہ و تووتنی بہ ناویانگہ، میوہ و خوار دہمہ نی زۆر پوختہ ی ہہیہ. دست کردہ ی ئەہالی له لۆکہ جاو و لہ بہر کری جوان و رانکوچۆغہ له بوز و بہرہ و جاجمی باشی تیدا دروست دہکەن. خوری و مہرہزی بہرگنی زۆرہ. له مس و زیتو و زیوقاپ و کەوچکی بہ ناویانگی لی دروست دہکرئ. حہیواناتی چوار پی و مہرہ مائی زۆرہ. رۆن و پەنیر و چہرم و پیستی گہ لیک دہبئ. دیہات و ناوہ دانیشکی زۆر له دہور و پشستی جزیرہ ہہبوو. نیستاکہش ویرانہ قہ لای خراپبوو و کاو لہ کانی گہ لیک ماون. له جزیرہ گہ لیک پیوانی گہورہ و ناودار ہاتوونہ تہ روو بہ نیتو دنیا دا دہنگی عیلم و فہنیان داوہ تہ وہ.

قہ لای جزیرہ له نیتو چۆمی دہژلہ دا لہ سہر شکلی ہلال ہلکے و تووہ، عہد ولعہ زیزی کوری عومہر بہرگہ عید سالی (۲۰۰ھ) بینای کردوہ، له کەناری راستی چۆمی دہژلہ دایمہ زرانند، له ہر چوار کەناریہ وہ شوورہ یہ کی سہخت و بلندی بہ دہورہ دا کیشاوہ و بہ کونگرہ قایمی کرد و ہموو دہورہ شی کردہ

خندهقیکی قوول و پر ئاو، جزیره له پوژی بیناگردنیه وه هتا سالانی (۳۷۲هـ)
لهسه دهروپشتی مووسل ئیداره دهکرا، لهو سالهدا جزیره کهوته دست مهلیک
شوجاعبازی کوردی، خپوی دیاربهکر و ئهردیش. له پاش ئینقرازی حکومتی
دوستیک، جزیره کهوته دست وهزیر ئین جههیر، له پاش ئهوان کهوته ژیر
حوکمی شهمسودین جگهرمز که ئیمه لهم کتیبه دا مه بهستمانه.

بهندی یه کهم

شه مسوده وله جگهرمز (۴۷۸ - ۵۵۰۲)

جگهرمز پیاویکی وریا و زرنگ و زانا و ئازا و رهشید بوو. کوردی بنه ماله‌ی «وهه‌بان» خه‌لکی جزیره‌ی عومه‌ر بوو. له پاش خویندن و فیبریونی علووم له لای حوکمدارانی دۆستیک بشنویدا کرا به‌کۆده. له پاشان که‌وته سپاهی بشنۆیه‌کانه‌وه و له ئیداره و حوکمرانی حوکمدارانی کوردی بشنۆیی دلگیر و په‌نجیده بوو. که کوری جه‌هیر له‌گه‌ل حکومه‌تی دۆستیک که‌وته شه‌ر و مولک گرتن، جگهرمز بوو به‌هه‌واداری کوری جه‌هیر و ره‌گه‌لیان که‌وت. هه‌رچهند بووبوو به‌سه‌رکرده‌ی ئه‌میر سلیمانی دۆستیک، به‌لام به‌قووته‌وه خۆی به‌ده‌سته‌وه دا. کوری جه‌هیر کرایه ئه‌میری سوپاهیک و ده‌ستی قه‌در و قیমে‌تی پتوه نا. جگهرمز پۆژ به‌پۆژ له خۆنواندن و ئازایی و ره‌شیدی نیشانان خه‌ریک بوو. دم به‌دم رووی له به‌رزبوون و سه‌رکه‌وتن بوو. بۆ ئه‌وه‌ش چ پتووستیک هه‌بوایه، که‌م که‌مه سازی ده‌کرد و حتی کۆ ده‌کرده‌وه و دلای میلیه‌ت و له‌شکر و ئومه‌راکانی ده‌خسته ده‌ست خۆی. له که‌لیندا بوو خۆی گه‌وره بکا.

جگهرمز به‌سه‌خا و به‌خشش و به‌زبانخۆشی و شه‌هامه‌ت، هه‌موو نزیکه‌کانی به‌خۆیه‌وه گری دابوو، هه‌تا وای کرد به‌که‌مچاگیک جزیره‌ی عومه‌ری خسته ژیر حوکمییه‌وه. سالی ۴۷۸ به‌وه‌کاله‌تی کوری جه‌هیر، چوو سه‌ر جزیره و گرتی و بوو به‌خاوه‌ندی جزیره.

سالی ۴۷۸ فه‌خروده‌وله‌ی کوری جه‌هیر، سوپاهیکی نارده سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر که له ده‌ست حوکمدارانی دۆستیکدا بوون.

بنه‌ماله‌ی وهه‌بان - که له ماله‌ گه‌وره و که‌یخودای جزیره بوو - روو به‌کوری جه‌هیر گرژبوون، به‌لام چونکه له ده‌ست حوکمدارانی دۆستیک په‌نجیده بوون، شه‌وی بۆ هینانی سوپاهی کوری جه‌هیر بۆ نۆو شار ده‌رگاییکی گچکه له دیواری

قه‌لادا بوو که به‌پایه له دهره‌وه بۆی سهرده‌که‌وتن، ئهو دهرگایه‌یان کرده‌وه و یه‌که‌یه‌که سوپاهه‌که‌یان برده ژووری.

سهرکرده‌ی سوپاهی جگهرمژ بوو؛ حکومه‌تی له جزیره‌دا دامه‌زراند و ده‌وله‌تی دۆستیک له جزیره‌دا دوا‌یی هات. ههر جارتیکی له دهره‌وه بۆ سهر جزیره هه‌لمه‌تیک بدرایه بنه‌ماله‌ی وه‌هبان بۆ پیش پیگرتنی راده‌وه‌ستان. جگهرمژ به‌وه بوو به‌نامیریکی کوری جه‌هیر له‌سهر جزیره.

موحه‌ره‌می سالی ٤٨٩ مه‌نسوری کوری نیزامودین کوری ناسروده‌وله که حوکمداری دیاربه‌کر و ئه‌ردیش [بوو] له‌گه‌ل کوری جه‌هیر شه‌ری کرد و شکا و هه‌لات و چووهر جزیره‌ی عومه‌ر. جگهرمژ گرتی و له ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک به‌ندی کرد هه‌تا مرد. به‌وه حکومه‌تی دۆستیک دوا‌یی هات و قووهر و هی‌زی جگهرمژ زیادبوو، ئیدی که‌میک له عایله‌ی دۆستیک و له کوردی بشنۆیی نه‌ما به‌رامبه‌ر به‌جگهرمژ خۆ راگریت.

موئه‌ریخه‌کان ده‌لین: ئینقرازی حکومه‌تی بشنۆیی به‌ له‌چه‌ری مه‌نسور هات، چونکو له له‌چه‌ریدا بی هه‌وال و له ته‌معه‌دا دلی هه‌موو که‌سیکی له خۆی کردبوو. بۆ حوکمدار پی‌ویسته له هه‌موو که‌س زیاتر به‌خششی هه‌بی و به‌سهر ره‌عیه‌ت و سوپاه و ده‌ست‌وپه‌وه‌ندیدا خه‌لات و جیره‌ی ژۆری؛ تا‌کو به‌چاکی بتوانی حوکمرانی بکا. مه‌نسور له‌وانه به‌ری بوو.

سالی ٤٨٩ عه‌لی کوری موسلیم حاکمی مووسل، له ده‌ست «که‌ریوغا» وه‌ته‌نگ هات و هاواری له جگهرمژ کرد یاریده‌ی بدات و به‌سوپاهه‌وه بجته‌هه‌رکردنی. جگهرمژ به‌وه که‌لینی ده‌ست خست و سوپاهیکی قورسی له کوردانی جزیره و به‌ختی و بشنۆیی و فنیک هه‌لگرت و روو به‌مووسل له چیا‌یان چووهر خواری. له‌ولاوه «توتناش» که سهرکرده‌ی سوپاهی که‌ریوغا بوو، له‌شکریکی بی ژماری به‌ره‌و پیری جگهرمژ له له‌شکرگا ده‌رخست و له نیوه‌ی رتگادا هه‌ردوو سوپا جله‌وگیری یه‌ک بوون و بۆ کوشتار ریزه‌یان به‌ست. شه‌ر و کوشتار ده‌ست پی کرا. له پاش چه‌ند رۆژ کوشتار؛ جگهرمژ شایانی به‌رابه‌ری نه‌بوو، وه‌ته‌نگ هات و دووچار به‌ئه‌زیه‌ت و لیقه‌وه‌مانیکی قورس بوو. چونکو دوزمن گه‌لیک به‌هیز و قورس بوو، به‌ناچاری له‌ناکا و شه‌وی روو به‌جزیره له‌شکری سوارکرد و رۆیشت. توتناش

دهستبهرداری نه‌بوو؛ كه‌وته سه‌رى.

جگه‌رمژ كه ته‌ماشاي كرد دوژمن زؤرى هينا و دوچار به‌نه‌بوون ده‌پن، به‌گورجى هه‌پئه‌تتيكى عوله‌ما و كه‌يخودايانى بؤ ماملت نارده لاي توتناش؛ به‌مه كه بكه‌ويته ژير ئيداره‌ي «كه‌ربوغا» وه پيگ هاتن. جگه‌رمژ ديارى و خه‌لات و گه‌ليگ چتى بؤ كه‌ربوغا نارده و پيگ كه‌وتن. جگه‌رمژ له‌ژير ئيداره‌ي كه‌ربوغاوه بووه‌وه به‌حوكمدارى جزيره.

جگه‌رمژ ۳ سالان له‌ژير ئيداره‌ي كه‌ربوغادا خؤى راگرت، به‌لام به‌په‌نه‌هاني له ده‌ستوبردى هينز په‌يداكردن و رزگاريدا بوو؛ هه‌تا به‌جارايگ خؤى قورس كرد و سوپاه و پيويست و ميلله‌تى به‌ته‌واوى خسته ده‌ست.

سالى ۴۹۲ كه‌ربوغا به‌سوپاه‌وه روو به‌ئنتاكيه رويشت. جگه‌رمژ سه‌رى بلن‌دكرد و له‌ژير ئه‌مري كه‌ربوغا رزگار بوو.

سالى ۴۹۲ جگه‌رمژ به‌چوونى كه‌ربوغا بؤ ئنتاكيه كه‌ليني ده‌ست خست و له‌گه‌ل فره‌كردنى خاك و زهوى، دلداريى په‌عيه‌ت و ئه‌هالى و قه‌لا و ئاواكردنى جيگايان خه‌ريك بوو. له‌شكرى زؤركردن و خستتبه ژير ئينتيزامه‌وه. ئالاي سه‌ربه‌خؤيى بلن‌دكردوه. بؤ گرتنى مووسل كه‌وته ته‌داره‌ك و پيويست سازكردنه‌وه. له‌ولاوه خه‌ليفه‌ي عه‌باسيه‌كان له‌قه‌بى شه‌مسوده‌وله‌يان له‌گه‌ل شيرتيكى به‌گه‌وه‌هر رازاوه‌يان بؤ نارده و ئيماره‌تى جزيره‌يان بؤ قه‌رار دا. سالى ۴۹۳ جگه‌رمژ چه‌ند قه‌لا و جيگايانى سه‌ختى له‌ خاكى هه‌كارى و زؤزاندا دروست كرد و هه‌مووى به‌سوپاه و ئالاته‌وه پركردن و هه‌ريه‌ك دژوايكي له‌سه‌ردانان.

سالى ۴۹۴ جگه‌رمژ بؤ وه‌ده‌سته‌ته‌ينانى مووسل سوپاه‌يكي پيگكه‌وتووى سازكرد و رووى له‌ مووسل كرد.

ئه‌هاليى مووسل له‌ ترسى جگه‌رمژ هاواريان برده‌به‌ر مووساي توركماني كه خاوه‌ندى هه‌سنگي‌فا بوو، له‌ ته‌ره‌ف كه‌ربوغاوه به‌تاييه‌تى دانيشتبوو، قه‌راريان دا مووسلى بخه‌نه ده‌ست. له‌ولاوه سه‌نقه‌رجه وه‌كيلى كه‌ربوغا كه واي زانى مووسا بؤ ياريدهدانى له ده‌ست جگه‌رمژ، ده‌چيته مووسل، گرتى به‌سوپاه و ئه‌هالى مووسله‌وه چوو په‌يشوازيكردنى. كه نزيك بوونه‌وه، هه‌ر يه‌ك له ئه‌سپى خؤى دابه‌زى و بؤ مردنى گه‌وره‌يان گريان.

سهنقه رجه به مووسای گوت: «دَلخوازی من ئەمەیه هەرچییه کی مال و مەنسەب و مەملەکەت و سەرمایه و ئەسپابی گەورە ی ئیمە هەبوو کەوتە دەست ئیوه وە ئیوه فەرمانرەوان». مووسا پتی گوت: «جگە لە سولتان کی خاوندی چت و مالە و سولتان حەز لە هەر کەس بکا دەیدا بەو». لەسەر ئەو دەمە چەندیان کرد. سهنقه رجه دەستی هاوێتە شیری و لە لایەکی مووسای دا و برینداری کرد. مووسا خۆی بەزەوی دادا. کۆپی ئەمیر مەنسووری کوردی، خودانی دیار بەکر و ئەردیش لەگەڵ مووسا بوو، خەنجەری کیشا و لینگێ دایە سەر سهنقه رجه و لەسەری دا و ئیشی تەواو کرد. مووسا سوار بوو چووہ ئیو مووسلەوہ و دَلخۆشیی ئەهالیی داوہ و پیاوہکانی سهنقه رجه ی خەلات کردن و فەرمانرەواییی خۆی لە مووسلدا ئاژۆت و مووسل بوو بەمائی مووسا.

جگەر مژ که لەوہ ئاگادار بوو، بەو هیز و تەوانە یهوه رووی لە نوسەبیتن کرد و بەمودەتیکێ زۆر کەم گرتی و پیاویکی خۆی لەسەردانا و ئومووری حوکمداریی تیدا پیک دەخست.

مووسا لەولاوہ بەسوپاھەوہ رووی لە جزیرە کرد، جگەر مژ چووہ پیتی. لە پاش کەم شەر پیک مووسا بەپەنھانی هەلات و خۆی لە مووسل خزاندا. دەر وازە ی شار و قەلا و بورجەکانی توند کرد. جگەر مژ سوپاھ و لەشکرەکە ی مووسای خستە دەست خۆیەوہ و بەو قووہتەوہ چووہ سەر مووسل و دەر وە ی دا و بەمودەتیکێ دوور و دریزێ لە وەتەنگەتینانی مووسادا بوو. مووسا هاواری لە ئەمیر سەقمان ختوی دیار بەکر کرد، جگەر مژ ریگای هاتوچوونی لە شار گرت و مووسا و ئەهالیی وەتەنگ هینا. لە هەموو لاوہ پەلاماردان و هەلمەت گەرمە ی تێ کەوت. کوردەکان هەریەک لە لایتکەوہ لینگیان دا سەر دەر وازە و کونگرەکانی شار. ئەهالی مووسل و مووسا لەوہ وەرەزیوون، مووسا ناچار ما ریگای رزگار بوونی دەست نەکەوت.

ئەمیر سەقمان بەمە کە مووسا دەست لە حەسنکیفا هەلگریت و ۱۰ هەزار دینار دراویش بدا، ئەمیر سەقمان وەعدە ی یارمەتیی دای؛ مووسا بەناچاری لەگەڵی پیک کەوت. ئەمیر سەقمان بەلەشکرەوہ بۆ یاریدانی مووسا لە دیار بەکر دەرکەوت و لە ریگاشیدا هیزی فرە کرد، هەتا نزیک مووسل بوو. جگەر مژ دەستی لە مووسل بەردا و گەراوہ جزیرە.

شه مسولدهوله جگهرمز که له مووسل دهستی هه لگرت، له ناو دیوان و دپهات خوئی په نهان کرد و چاوه نوژی که لاین بوو. مووسا که زانییه وه جگهرمز دهستی هه لگرت و ئەمیر سه قمان هات، دهستوپیتوهندی خوئی هه لگرت بۆ پیشوازیکردن له شار ده رکهوت و گه یشته دتیهک که پتیا ن دهگوت: «که واسا». چهند نۆکه ریکی رووگهردان بوون؛ بۆ کوشتنی له که لیتندا بوون. مووسا که دابهزی تا ماندوویمان بحه سیته وه، ئەو دهسته نۆکه رانهی که له مووسا دلگیر بوو بوون، له وه چاتر که لیتیان دهست نه کهوت، به کۆمه له دهسریژیکی تیرانیان کرده سهر. مووسا و چهند نۆکه ریکی کوژران، باقی نۆکه ر و دهستوپیتوهندهکانی به شکاوی روو به مووسل گه رانه وه و مووسایان له سهر ته په یهک ناشت. له ولاره ئەمیر سه قمان که له وه ناگادار بوو، جلّهوی سووراند و روو به حه سنکیفا گه راره پاش و به کهم شه ریکی حه سنکیفای گرت و خستیه ژیر فه رمانی خوئی وه.

شه مسولدهوله جگهرمز که له کوشتنی مووسا ناگادار بوو، له ولاره پیاوهکانی مووسا و له شکره که ی به دلخۆشی هیتانه وه ژیر حوکه وه. بهو هیزه روو به مووسل رویشت و قاقهزی له هه وادارهکانی مووسا نویسی که هه راسان نه بن و خو به دهسته وه بدن. هه موو له که نارانه وه له سهر جگهرمز کۆبوونه وه. ئەهالیی مووسل که ئەوه بیان زانییه وه، که یخودا و ریش سپی و کار به دهستان بۆ ئیتاعه کردنی جگهرمز له مووسل ده رکهوتن و چوونه پیشوازیکردنی، به شاد و خو ره می جگهرمزیان برده نۆ شو شاره وه، به لوتف و پیاوهتی ئەهالیی دلشاد کرد و نوازشی نیشان دان. له پاشان دهستی به ری کخستنی ئومووری شار و دامه زراندنی میللهت و ئینتیزامی سوپا دا. که ئومووری حکومهتی دامه زراند و پتویستی پیک هیتا و پیاویکی له سهر دانا ئەوانه ی مووسایان کوژت بوو گرتنی و له تۆله ی مووسادا به داریدا کردن و خنکاندن و گه راره و چووه جزیره.

سالی ۴۹۶ یاقووتی کوری حه سه ن کوری ئەمیر ئارتق برازای ئەمیر سه قمان که له سهر مار دین بوو، نازایی و پیاوهتی جگهرمز پهن کرد و دلخۆشیی حه مییهت و زرنگیی بوو. له بهر ئەوه قاقهزیکی له جگهرمز نویسی، له رووی گه وره بیی و پیاوهتیه وه سه ره رشتی بکات و له ژیربالیدا ناگاداری بیت و دهستی میهره بانایی به سه ردا بکیشی. جگهرمز روو به نسیبین رویشت و لپی گه راره که یاقووت بچته لای له نسیبین په کتر ببین.

یاقووتی له شه‌هامهت و گه‌وره‌یی جگه‌رمژ ئه‌مین بوو؛ هه‌ستا روو به‌نسیب‌ین
پۆیشت، له نیوه‌ی پێگادا یاقووتی له ده‌ست دوژمناندا به‌کوژتن چوو. سه‌رکرده‌ی
یاقووتی که ناوی عه‌لی بوو، سوپاه و ماڵ و ئه‌سپاب و قه‌لا و مه‌مله‌کهت و شارانی
یاقووت له‌گه‌ڵ ماردین ته‌سلیم به‌جگه‌رمژ کرد و هه‌مووی خسته ژێر فه‌رمانیه‌وه.
عه‌لی بیژراوی کرده‌وه به‌سه‌رکرده و نایبی خۆی له‌سه‌ر ماردین و روو به‌جزیره
پۆیشت. سوپاهیکێ پێکخست و گه‌راوه مووسڵ له مووسڵدا چه‌ندێک دانیشت.

هه‌ر له‌و ساڵه‌دا جگه‌رمژ سوپاهیکێ هه‌لگرت و چوو هه‌ر خاپوور. به‌هه‌ر
جۆریک بوو خاپووری خسته ده‌ست. قه‌لا و دێهات و ده‌ورپه‌شتی خاپووری هه‌موو
گرت و هاویتییه ژێر فه‌رمانی خۆیه‌وه. ته‌واوی عه‌شایرانی کوردی ئه‌ولایانه‌ی
به‌چاکه و پیاوه‌تی وا لێ کرد که هه‌موو به‌جاریک حوکمداری ئه‌ویان قه‌بوول کرد.

جگه‌رمژ که له کورده‌کان ئه‌مین بوو و مه‌رجیان دا، ئه‌وجا له‌شکری رووه‌و
ده‌شتی «تات» (عاره‌ب) وه‌رگیرا. عه‌شایری تاتی ئه‌وبه‌ری فوراتی به‌خاهی و
نه‌خاهی و به‌زۆر و شه‌ر کرده په‌عیهت و خسته ژێر فه‌رمانیه‌وه و به‌شادی روو
به‌مووسڵ گه‌راوه. له‌و عه‌شایرانه سوپاهیکێ پێککه‌وتوو پێکخست و روو
به‌جزیره گه‌راوه.

سالی ٤٩٧ جگه‌رمژ سوپاهیکێ قورس و شه‌رکه‌ری له خاپوور و ماردین
کوژکرده‌وه و بۆ شه‌ری چه‌لیپا چوونه سه‌ر فه‌رنگ و روو به‌ئۆرفه سوپاهیکێ
ئاژۆت و له‌سه‌ر چۆمی «به‌لخ» له‌شکری کورد و فه‌رنگ له یه‌که هه‌له‌نگۆتن و بۆ
شه‌ر به‌را به‌ر یه‌ک راوه‌ستان. شه‌ر و کوشتار ده‌ست پێکرا، له‌شکری کوردان
نه‌شیان خۆ راگرن، روویان له هه‌لاتن کرد و شکان. فه‌رنگ دوو فه‌رسه‌خ پێگا
هاتنه سه‌ر کوردان و هه‌لیان برین. شه‌مسوده‌وله جگه‌رمژ هه‌رچه‌ند غیره‌تی دا و
هاواری کرد، چاره نه‌بوو، له دوایدا قووته‌تیکێ ته‌واویان له مووسڵه‌وه گه‌یشتی و
هێزیکیان په‌یدا کرده‌وه. چونکو فه‌رنگ زۆریوون، قووته‌تی مه‌عنه‌وی کوردانی
به‌یه‌که هه‌لمه‌ت شکاند. جگه‌رمژ که‌وته سه‌ریان و رووی له له‌شکر و سه‌رکرده‌کان
کرد و دلخۆشی دانه‌وه و قسه‌ی په‌ندنامیزی پێ گوتن و به‌شانوباهوی هه‌لگوتن.
له‌شکره‌که‌ی که‌وتنه‌وه غیره‌ت و روو به‌دوژمن وه‌رچه‌رخانه‌وه و لینگیان داوه سه‌ر
فه‌رنگ و شیرانه هه‌لمه‌تیان برده سه‌ریان و به‌که‌م شه‌رێک فه‌رنگیان شکاند و

بلاویان کردن. هرچی یکی کوژرا و مرد، ئەوی ماوه بەدیل گیرا. کوردەکان مال و ئەسبایکی زۆریان بەتالان دەست کەوت.

لەنیو هەلاتووکاندا فرمانرەوا و خێوی ئۆرفە «قەمس بەردویل» بوو بەدیل گیرا و بردیانە چادری سەرکردەییکی لەشکری جگەرەمژ. لەودەمەدا لەنیوانی لەشکرییەکاندا لەسەر تالان کێشە پەیدا بوو. چەند پیاویکی جگەرەمژ چوونە نیو چادری ئەو سەرکردەییەو کە قەمس بکوژن. جگەرەمژ لەولاو زوو زانییەو، فریاکەوت و نەیهیشت قەمس بکوژریت.

جگەرەمژ قەمسی برده لای خۆی و لەشکرەکە ی کۆکردەو و بەتالان و خەلات بەخشین نوازشی کردن و قەمسی هەلگرت و بەلەشکرەو چوو سەر ئۆرفە، ۱۵ رۆژ بەتوندی دەورە ی ئۆرفە ی دا. هەرچەند وەتەنگی هینا و شەری کرد نەیتوانی ئۆرفە بگرت، بەناچاری قەمسی هەلگرت و گەراو مووسل. ناردی قەمسی حەپس کرد.

لەو شەڕەدا ۱۶۰ کورد بەدیل کەوتە دەست فەرەنگ و ۱۵ هەزار کەس لە فەرەنگ بەدەست کورد بەکوشت چوون. قەمس هەتا سالی ۵۰۲ ه لە قەلای جعیردا لە بەنددا بوو.

هەر لەو سالەدا جگەرەمژ بەسوپاھتیکی چاکەو چوو سەر حەران. لە پاش کەم ئەزیەتیک گرتی و ئومووری حوکمداریی خۆی تیدا ریک خست و خاوەندەکە ی پیشووی بەو کالەتی لەسەر داناو و گەراو مووسل.

سالی ۴۹۸ سوڵتان محەمەد لە تەررێزەو چوو مەرغە و لەویشەو روو بەهەولێر سوپاھ ی هەلگرت کە بچیتە سەر جگەرەمژ و شارەکانی لە دەست دەرخا. کە جگەرەمژ ئەو زانییەو شوورە ی دەورە ی مووسلی دروست کرد و بەبورج و باروو و بەکونگرە توندی کرد. ناردی هەرچەند ئەهالی لە دێھاتی دەروە بوون بردنە نیو شارەو. بەسەرکردە ی لەشکری ئەمر دا هەرکەسی لە هاتن پاش کەوێت بیکوژن و مالی تالان کەن.

جگەرەمژ لە خۆکۆکردنەو و سوپا ریکخستن و شار و دیواری قەلا قایمکردن خەریک بوو، سوڵتان محەمەد نزیک بەمووسل بوو. سوڵتان قاقەزیک ی لە جگەرەمژ نویسی بۆ ماملەتکردن لەگەڵ برای و قەرار بدا مووسل و مەملەکەتی جزیرە لەژیر

فرمانی ئه‌ودابن قاقه‌زی سولتان به‌رکیارق که له‌و زبانیه‌وه نویسیبوو، ئه‌ویشی بۆ نارد و تئیدا گوترا بوو که «ئیتاعه‌ی سولتان محمه‌د بکری». سولتان محمه‌د دیسان بۆی نوویسی ئه‌گه‌ر ئیتاعه‌ی بکا مه‌مله‌که‌تی له‌ ده‌ست جگه‌رمژدا دێلێته‌وه و قه‌رار دهدا بیداته‌وه، به‌مه‌رجی ئه‌وه خوتبه‌ له‌ مووسل و جزیره و خاکی جگه‌رمژ هه‌رچی هه‌یه به‌ناوی سولتان محمه‌د بخویندریته‌وه.

جگه‌رمژ جوابی داوه که: «ئیمه له‌گه‌ل سولتان به‌رکیارق قه‌رارمان داوه هه‌ر خاکیکی بیگرم له‌ ده‌ست ئه‌ودابی وه ته‌سلیم به‌که‌سی نه‌کات».

سولتان محمه‌دی له‌ چوونه‌ نیو مووسل جواب دا. سولتان که زانیه‌وه به‌راستی نه‌یه‌شت بچیته‌ نیو مووسله‌وه، بۆ شه‌رکردن له‌شکری لیخوریه‌ پێشه‌وه. دیواربێ و ئاورهاویژ و به‌رد فرێده‌ره‌کانی خسته‌ به‌رده‌می له‌شکروه‌وه به‌توندی چوونه‌ سه‌ر مووسل.

ئه‌هالی له‌به‌ر خۆشیی جگه‌رمژ و هه‌زێکردنیان دامینی پیاوه‌تی و ئازاییان به‌لادا کرد و بۆ سولتان محمه‌د له‌ قه‌لا ده‌رکه‌وتن. شه‌رێکی زۆر خویندێژانه‌ و ئازایانه‌یان کرد. له‌به‌ر پیاوچاکی و ره‌ه‌شتخۆشی و خووچاکی خۆیان به‌کوژت دا. گه‌لیک له‌ ئه‌هالی کوژران، جگه‌رمژ ئه‌مری دا له‌ شووره‌ی هه‌سه‌اره‌وه ده‌رگا چکۆله‌کانیان کرده‌وه که ئه‌هالی بۆ شه‌رکردن له‌ شار ده‌رکه‌ون. به‌وجۆره‌ کوژتاریکی زۆریان له‌ له‌شکری سولتان کوژت.

سولتان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌مری دا دیواربهره‌کان چوونه‌ژێر شووره‌ی قه‌لاوه‌ و ده‌ستیان به‌بهرینی شووره‌ کرد. له‌ نیوه‌ی شه‌ودا ئه‌هالی له‌وه ئاگاداریبون؛ ده‌زبه‌جی به‌ده‌ستی به‌هێزه‌وه که‌وتنه‌سه‌ر دروستکردنه‌وه‌ی شووره‌. به‌چه‌ند سه‌عاتیک چاکیان کرده‌وه و ده‌سته‌ به‌ده‌سته‌ بۆ شه‌رکردن و گه‌راندنه‌وه‌ی له‌شکری سولتان له‌ شار ده‌رکه‌وتن و زۆر به‌چاکی چارده‌ قه‌لای خۆیان به‌خپو کرد. له‌ ده‌وره‌گرتندا دلته‌نگ نه‌بوون.

«ابن الأثیر» له‌ ته‌ریخی «کامل» دا ده‌لێت: «له‌نیو مووسلدا دانه‌وتله‌ هه‌رزان و زۆربوو. ده‌وره‌ لیگرتوووه‌کان ته‌نگای خواردنیان نه‌که‌پشا. سی مکووک گه‌نم به‌دیناریک و په‌نجا مکووک جۆ به‌دیناریک بوو؛ که‌سیش نه‌یده‌کری».

سوپاهیی جگه‌رمژ هیندیکی له‌ ته‌لیه‌عه‌فر کۆ بوویونه‌وه. بۆ پروو وه‌رگه‌رانی

سوپای دوژمن و ئاو لى برينيان دهكوشان، موده تىكى دوور و دريژ شهري و كوشتار دهوامى كرد، ههتا دهى جهمادى يهكى ئهو سالا هه شهري و كوشتار بوو. دهنگى مردنى سولتان بهركياروق بهگويى جگهرمژدا كهوت. هه موو ئه هالى شارى كوكرده وه و مه شوهره تى پى كردن و باسى له مردنى سولتان بهركياروق كرد، وه له دواى ئهو چى بكرى و چۆن بژين پرسىارى لى كردن. ئه هالى به يهك دل و يهك گيانى گوتيان: مال و مندال و گيانمان له بهردهستى تودايه؛ له و ريگايه دا مردن به سه ره به رزى دهخوازين، هه چۆنىكى تو ئاره زوو بكهى سه ره وه و گه وه و مه شوهره ت به سه ركرده و سه ردارى له شكره كانيش بكرى چاكتره. له به ره ئه وه ئومه راکانى سوپاهى كوكرده وه و مه شوهره تى به وانيش كرد. ئومه راکان گوتيان ههتا سولتان زيندوو بوو، وه عده يه كى به ومان دابوو به سه رمان برد. ئه مرچكه ش مادامه سولتان مرد، ئه مه به سولتان هه لى ژاردن چاكتره؛ چونكو به يى سولتان حوكمدارى ئه مرچكه دژوار و سه خته. جا ئه گه ر و ابوو سولتان محهمه د به سولتان قبوول كردن چاكتره.

جگهرمژ به ئيزن و مه شوهره تى ئه هالى و له شكريان، قاقه زىكى له سولتان محهمه د نويسى و ئيتاعه تكردى قبوول كرد. وه زير سه عدوله ليكى خواسته لاي خوئى. له سه ر ئهو قاقه زه، سولتان گرتى و سه عدوله ليكى نارده لاي جگهرمژ. له ولاوه به ئيحترامه وه پيشسوازي و وه زيريان كرد و برديانه ديوانى. له پاش گفتوگويه كى ته واو، وه زير به جگهرمژى گوت: ده بى بچيه لاي سولتان و قسه ي له گه ل بكه ي. ئهو هه رچىكى لى بخوازي به قسه ت ده كا و واژى دلخوازيت نابزوئته وه. له سه ر ئه وه قه رار درا.

جگهرمژ و وه زير ده ستيان به ده ستى يه كتر گرت و له ديوان ده ركه وتن. ئه هالى مووسل كه چاويان به وه كه وت، گابۆريان ده ست پى كرد و گريان و شين و واوه يلا و هاواريان بلند بوو؛ خوئ و قوربان به سه ر خوئاندا كرد و بانگيان ده كرده يه كتر به گه وه ره پوق بۆ يه كتريان ده گيرايه وه. جگهرمژ جوابى كه سى نه داوه و له گه ل وه زير چوونه لاي سولتان. وه زير سه ره بوردى ئه هالى بۆ سولتان گيراوه. سولتان گه ليك لوتفى له گه ل جگهرمژ كرد و دلخوشى داوه و نوازشى كرد و پى گوت: ميلله ته كه ت چاوه نۆريت ده كه ن و نيگه رانن، هه سه ته بچۆوه نيويان و دلبيان به تۆهيه.

جگهرمژ چهند پیاویکی ماقوولی سولتانی له گه‌ل خۆی هه‌لگرت و گه‌راوه مووسل. ئەهالی که چاویان پێ‌که‌وته‌وه به‌شادی گه‌راوه، شادمانی و که‌یفیکی بێ ژماریان کرد. سولتان ناردی پرسپاری کرد سبه‌ینی داخیل به‌شار بێ، شار پرا‌زیننه‌وه و چراخان بکه‌ن. جگهرمژ نه‌یه‌یتشت، به‌لام وه‌عه‌دی میوانداریی له ده‌ریی شاری پێ دا.

سبه‌ینی ئەهالی و مه‌ئموورین به‌که‌یف و شادمانی له ده‌ریی شار زینه‌تیا‌ن کرد، دیاری و ئە‌سپاییکی زۆر گرانبه‌هیا‌ن بۆ سولتان و وه‌زیر برد، وه د‌ل‌خۆشیا‌ن کردن. ئەو رۆژه شادمانی بوو؛ بۆ سبه‌ینی سولتان بۆ سه‌ره‌خۆشیی به‌رکیاروقی برای دانیش‌ت. هه‌موو چوونه سه‌ره‌خۆشی و له پاشا سوکواری و سه‌رخۆشی لیکردن، هوکمداری جزیره و مووسلی بۆ جگهرمژ ته‌سدیق کرد و پروو به‌به‌غدا له‌شکری نا‌ژۆت.

جگهرمژ له پاش رۆیش‌تنی سولتان به‌رێ‌ک‌خستن و دامه‌زاندنه‌وه‌ی میله‌ت و په‌عیه‌ت خه‌ریک بوو؛ سوپاهییکی کۆکرده‌وه و رۆیش‌ت، گه‌یشته‌وه سولتان؛ له‌گه‌لی رۆیش‌ت و چوونه به‌غدا. له نا‌خ‌ری جه‌مادی دووه‌مدا ده‌نگ گه‌یشته جگهرمژ که قلیچ ئه‌رسه‌لانی کوری سلیمان‌ی کوری قتل‌مش چوووه دیاربه‌کر، ته‌مای چوونه سه‌ر جزیره‌ی هه‌یه. جگهرمژ ئیزنی له سولتان وه‌رگرت و به‌سوپاهه‌وه پروو به‌مووسل گه‌راوه دواوه.

سالی چوارسه‌د و نه‌وه‌د و نو‌مه‌لیک په‌زوان کوری ته‌ته‌ش بۆ شه‌ری فه‌ره‌نگ له‌شکری هه‌لگرت، له [گه‌ل] ئومه‌رایانی ئیلغازی کوری ئارتق که شه‌حنه‌ی به‌غدا بوو و سپه‌ه‌بود سوپا و ئە‌لیی کوری ئه‌رسه‌لان تاش خ‌ی‌وی ژه‌نگار - که زاوای جگهرمژ بوو- له نیوه‌ی رێگادا ئیلغازی به‌مه‌لیک په‌زوانی گوت ئیمه ده‌چینه غه‌زا، مال و ئە‌سپاب و له‌شکرمان ده‌وی وا چاکه بچینه سه‌ر خاکی جگهرمژ و ده‌وروش‌تی و بیانگرین، هه‌م مال و هه‌م سوپاهییکی قورس ده‌ست ده‌خه‌ین. ئە‌وجا ده‌چینه شه‌ری ئە‌هلی چه‌لییا و له‌وه‌شدا م‌ا‌ئ‌ی‌کی زۆر ده‌ست ده‌خه‌ین.

مه‌لیک په‌زوان به‌وه خه‌له‌تا، له مانگی په‌مه‌زاند‌ا به‌ ده هه‌زار سواره‌وه چوونه سه‌ر نسپین، به‌لام له ته‌ره‌ف جگهرمژ هه‌وه دوو ئە‌میر له ئە‌هلی خۆی له‌سه‌ر نسپین داندرابوو. قه‌لا و شاریان قایم کرد و به‌سوپاهییکی رێککه‌وتوووه بۆ شه‌رکردنی

مهلیک رهزوان خویان سازکرد. له نیوی شوورهی شار و قه لادا به تیر و ئاور فریدر و به ردهاویژ دهستیان به شه پرکردن کرد. ئه لبی کوری ئه رسه لان داش زاوای جگهرمز به په یکانیک برینداربوو. زامیکی گه وره ی وهرگرت و به ناچاری گه پراوه و پروو به ژهنگار چوو.

جگهرمز له ولاره که خبه ری زانییه وه مهلیک رهزوان چووته سهر نسیبین، له و ده مه دا له حانه ی نریک ته نزه بوو، نه خوشیکی که هه ییوو دهرمانی ده کرد؛ دهنه جی سوار بوو چوو مووسل و په عیه ت و ئه هالیی دهوروپشت له سهری کۆبوونه وه و له بهر دهروازهی شار چادری ه لدا و بۆ چووته شه ری رهزوان خوی ساز کرد. له فیل و خه له تاندنی رهزوان که وته بیروه؛ گرتی قاقه زیکی له ئومه را و سه رکرده کانی رهزوان نویسی و دلخوشیدانه وه ی کردن و به وه عده ئاره زوی قبوول کردن. هینده خهریک بوو هه تا به چاکی نیه تی ئه وانی وهرگیرایه لای خوی. هه روا گرتی قاقه زی له پیاو و نۆکه ره کانی خوی نویسییه نسیبین که دلی مهلیک رهزوان مه شکنین و ئیتاعه ی بکه ن و بۆ دانان و خزمه تی دهرکه ونه دهرپی شار ئیحترامی لازمی بگرن. وه قاقه زیکیشی له مهلیک رهزوان نوویسی له ویدا گوتی: سولتان محمه د پرووی له خاکی ئه و کرد و چهنده ی دهره دا و ئه زیه تی کیشا نه شیا بیگریت، له دوا پیدا به ناچاری مامله تی کرد و دهستی ه لگرت و چوو، له زهره ر و ئه زیه ت زیاتر چی دیکه ی نه که وته دهست. دیسان له و قاقه زه دا گوتی ئه گه ر ئه و ئیلغازیه ی که هه موو که س دهیناسیت چ موفسید و فیتنه ئه نگیزیکه بیگریت و له بهندی کا، به هه موو مال و له شکر و پیویسته وه له خزمه تکردندا حازر و ئاماده یه هه رچیکی له دراو و ئاله ت و له شکر و دانه ویله ی بویت، دهیداتی.

به وه رهزوان نیه تی گوری، له ئیلغازی که وته دوودلییه وه، رۆژ به رۆژ دلی له پیسیبون بوو؛ هه تا رۆژیکی به ئیلغازی گوت ئه م مه مله که تانه گرتنیان سه خته و دژواره، وه دهرتسی فه رهنگ بچیتته سه ر ه لهب بیگریت. و اچاکه و من ئه مه به خیرتر ده زانم له گه ل جگهرمز مامله ت بکهین، دۆستایه تیمان له ته کدا بکا؛ چونکو ده توانیت به له شکر و مال بۆ شه ری فه رهنگ یاریده مان بدات. وه به سه رمایه و دراو ده ستمان بگری. وه ئه وهش ده بیتته مایه ی کۆبوونه وه ی بلاوه ی ئیسلام و سه رکه وتن.

ئىلغازى جىۋابى داۋە بەلى تۆ لەپىشىدا بەدلىخۋازى خۆت ھاتى و لەسەر حوكمى خۆت بوۋى، بەلام ئەمىرۆكە لەژىر ئەمىرى مندای. بەبى گرتنى ئەم مەملەكەتە ناتوانى برۆيە جىگايىكى دىكە؛ وات کرد زۆرچاكە؛ دەنا من لەگەل تۆ شەر دەكەم.

ئىلغازى چونكو توركمانى زۆرى لەسەر كۆبوۋبوۋە، گەلىك بەھەوا و سەربىلند و ملرەق بوو. ھەرچىكو رەزوان بوو، لە پۆژى قاقەزى جگەرمزەۋە لەگەل چەند دلاۋەرىكى لەشكرى قىسى كىردبوو لە گرتنى ئىلغازىدا يارىدەى بدەن. لەۋدەمەدا ۋاچاۋى لى داگرتن لەپىر راستەۋەبوون ئىلغازىان گرت و زنجىر و پالەھەنىان کرد.

توركمان كە لەۋە گەيشتن سەرىنچىيان کرد و لە رەزوان جوى بوۋنەۋە و پەنايان برده بەر شوورەى قەلا. لەۋلاۋە بەھەر جۆرىك بوو ئىلغازىان بۆ قەلا سەر دەخست. ئەھالى قەلاش لە نىسبىن بەلەشكرەۋە دەرکەۋتن و يارىدەىيان دان. كە توركمان چاۋيان بەۋە كەۋت، بەجارىك رقىيان ھەستا چىيان لە ئەسباب و مال دەست كەۋت تالانىان کرد و رەزوانىان ھەلگرت و روو بەھەلەب گەرانەۋە.

جگەرمز لەۋلاۋە لەشكرى كۆكردهۋە؛ بۆ شەرى رەزوان و ئىلغازى لە مووسل كەۋتە رى و گەيشتە تەلەغەر. مزگىنىيان دايى كە رەزوان بلاۋەى تى كەۋت و بەدلىشكاۋى گەرانەۋە. جگەرمز لەسەر ئەۋ مزگىنىيە روو بەژەنگار چوو. لەۋدەمەدا ناردراۋى رەزوانى گەيشتە و داۋى دەستە شەرىكەرىك و نەژدەى لى كىردبوو. باسى چى بەسەرھىنانى ئىلغازىشى بۆ نوۋىسى بوو. جگەرمز بەپىچەۋانى و تەۋسەۋە بەلى بۆ گوت و ناردراۋى بەرى كىردەۋە و لە ۋەعدەپىكى بە رەزوانى دابوو بەجى نەھىنا، بۆ رى خواردەۋەى لە ئەلبى كورى ئەرسەلان تاش كە ئەمنىيەتى پى کرد و مەملەكەتىكى دابوو دەست، ئەۋىش چوۋبوو ببوو بەپشتىۋان و يارىدەرى دوژمن و رىگا نىشاندەرىيان.

لەۋ دەمەشدا ئەلب لە ناخۆشىكى سەختدا بوو، لە دەست برىنكى لە پەيكانى شەرىكەنى نىسبىن خواردبوو ۋە زۆر لە دەست برىنەكەش بەئىش بوو. كە جگەرمز لە ژەنگار دابەزى، ئەلبى بەپىۋەكەنى خۆى گوت بەدەست ھەلى گرن و بىبەنە بەردەمى جگەرمز. پىۋەكان ھەلىان گرت و بردىانە لای. دەستى بەپاراپانەۋە و لاۋانەۋە کرد و بەجگەرمزى گوت ئەمن بەگوناهىكى زۆرەۋە خۆم خستە بەردەست، ئەتۆش ھەرچۆنىكى پىت خۆشە و دلت پى شاد دەبى پىم بکە. ئەۋەى گوت و

هه‌لیان گرت و بردیانه‌وه نیو شاری، که گه‌یشته جی ئەلبی مرد.
که ئەلبی مرد ئەهالیی ژه‌نگار له جگه‌رمژ پرووگه‌ردان و سه‌رکیش بوون و شار و
قه‌لایان قایم کرد و پروو به‌جگه‌رمژ ده‌ستیان به‌شه‌ر کرد. جگه‌رمژ به‌ناچاری بۆ
وه‌ده‌سخستنی شار کۆشا. شه‌ر ده‌ست پی کرا. جگه‌رمژ هه‌ر چوار ده‌وره‌ی
شاری وه‌ت‌نگ هینا. ره‌مه‌زان و مانگی شه‌وال شه‌ر و کوژتار له نیوانیاندا
پایه‌داری کرد. جگه‌رمژ هه‌رچه‌ند کۆشا چاره‌ی نه‌کرد. له دوا‌ییدا «ته‌میرک»ی
برای ئەرسه‌لان تاش مامی ئەلبی بۆ ئیتاعه‌تکردنی جگه‌رمژ، له شار ده‌رکه‌وت و
سه‌ری بۆ دانه‌واند و جگه‌رمژ له گونا‌ه‌کانی به‌وورد و ژه‌نگاری پی به‌خشی و
ئومووری ژه‌نگاری بۆ ریک‌خست و به‌که‌یفه‌وه گه‌راوه چوووه مووسل.

سالی پینج‌سه‌ده‌له‌به‌ره‌وه که جگه‌رمژ هیندیک وه‌عه‌دی دابوو به‌سو‌لتان
محهمه‌د و به‌جیی نه‌هینابوو، سو‌لتان ئەوه‌ی له‌سه‌ر دل بووبوووه گری. له‌ولاشه‌وه
یه‌کێک له ئومه‌راکانی سو‌لتان که به‌جیاوولیی سی گا ناوبانگی کردبوو، پیاویکی
نا‌ره‌حه‌ت بوو؛ سو‌لتان له شه‌ری ده‌ترسا، وه بۆ له‌سه‌رخۆ‌لابردنی له مانگی
موحه‌ره‌مدا ئەمری پی کرد بچیته‌ سه‌ر خاکی جگه‌رمژ و بیگری و به‌قوووه‌ته‌وه
بچیته‌ سه‌ر فه‌رنگ و یاریده‌ی مو‌سلمانان بدات. به‌و فیله‌ سو‌لتان به‌لای جیاوولیی
له‌سه‌رخۆی هاویژت.

جیاوولیی له‌پیشدا به‌سه‌ر مه‌مله‌که‌تی لو‌رستاندا حوکمداریی ده‌کرد. زه‌مانیک
مابوووه که ئەمری سو‌لتانی وه‌رگرت. جیاوولیی له ریک‌گای به‌غداوه پروو به‌مووسل
رۆیشت. له مانگی ره‌ببعی یه‌کدا گه‌یشته «بوازج»؛ گرتی و چوار رۆژ ئەمری
تالانکردنی دا. ئەهالییه‌که‌ی ئەمین کرده‌وه و سو‌پندی بۆ خواردن به‌خ‌یویان کا.
له‌ویوه پروو به‌هه‌ولیر رۆیشت.

به‌لام جگه‌رش که له‌ولاوه چوونی جیاوولیی بیسته‌وه، قاقه‌زی به‌هه‌موو لایه‌کدا
بلاو‌کرده‌وه و داوای یارمه‌تی کرد و هه‌رچه‌نده سوپاهی هه‌بوو له مووسلدا کۆی
کردنه‌وه. له‌وده‌مه‌دا قاقه‌زیک له ته‌ره‌ف ئەبیه‌یجای کوری مووسه‌کی کوردی
هه‌زه‌بانیی خ‌یوی هه‌ولیره‌وه بۆ هات که جیاوولیی بوازجی گرت و تالانی کرد و
پروو به‌هه‌ولیر له بزووتندایه. ئەگه‌ر به‌له‌ن له‌شکری نه‌هینیی و کۆنه‌بنه‌وه و به‌کۆمه‌له
نه‌چنه پ‌یشی، ئەبیه‌یجا ناچاره ئیتاعی جیاوولیی بکات.

جگهرمژ له وه ترسا كه ئه بيهه بجا ده بته پشتيوانى جياوولى. واى به چاك زانى زوو له زى بپه پته وه و فرىاي بكه وى.

جگهرمژ به له شكرى مووسل وه له پوژه لاتی ده ژله كه په رپيه وه رانه وه ستا له شكرى دوره ي فرىا كه ویت. ئه بيهه بجا ش له ولاوه له شكرى كى باشى له گه ل كوره كانى خوئى نارده لای، له گوندى «باكلها» كه نزيك هه وليره، كۆبوونه وه.

جياوولى له ولاوه هاته به ربه ريان راوه ستا، له نيوه راسته وه خوئى به نيوه راستى سوپاهى جگهرمژ دا. هه رچى كى له پيشى بوو، خوئان رانه گرت و هه لاتن. كوژتار ده ست پى كرا. له وه شه رده كه لى ك پياوى ناودارى كورد به ده ست توركان به كوژت چوون.

شه ر پارده روژ ده وامى كرد. هه رچه نده جگهرمژ به ئيفليجى گورفتار بوو نه ده شيا بچپته مه يدانى كوژتاره وه، به ته ختى ره وان هه ليان ده گرت. له نه تيجده له شكرى جگهرمژ شكا، كه س نه ده په رژا سه ر كه س.

ئه حمه دى كورى مه ليك قاورت به گى كورى داود، له گه ل چه ند كه سيك له به ر ته ختى جگهرمژ دا شه ريان ده كرد. به شه و ته ختى جگهرمژيان هه لگرت كه بپرفين. ئه حمه د بريندار كرا و هه لات. جگهرمژ ماوه و كه وته ده ست دوژمن، به ديل گيرا؛ له شكره كه ش به په ريشانى روويان له هه لاتن كرد و روو به مووسل كشانه وه. له شكرى كى جگهرمژ خواستبوونى دوو روژ پاش به ديل گرتنى جگهرمژ، گه يشتنه مووسل، كه ته ماشايان كرد له شكر به په ريشانى روو به مووسل هه لدين. له وه شه رده كوره كانى ئه بيهه بجا ديسان به ديل گيران.

وه ختى جگهرمژيان برده لای جياوولى ده زبه جى به ئيحترامه وه بو به خپو كردنى ئه مرى دا.

كه جگهرمژ گيرا جياوولى له شكرى روو به مووسل ناوۆت. ئه هالى مووسل و سوپاهى كى له شارد بوو، له جياووليان گيرا وه ئيمه هه تا پياووى كى زيندوومان مابى شه رتان له گه ل ده كه ين و خو ئه زيه ت مه دن و شار به ده سته وه ناده ين.

جياوولى كه واى زانييه وه تى گه يشت كه گرتنى مووسل زور دژواره؛ چونكو جگهرمژ واى قايم كرد بوو، چوار ده ورى به شووره و كونگره ي بلندى وا -كه گرتنى بو كه س ده ست نه دا- توندى كرديوو. له سه ر ديوارانى مه ته ريز و سوپه رى

بۆ شەپكەر دروست كوردبوو. ھەر چوار دەورەى شوورەى بەخەندەقى قوولۇ پىر لە ئاۋ دەورە دابوو. لەبەر ئەوانە جياۋولۇ دەستى لە مووسىل بەردا و روو بەئەترافى كشاۋە. بەھەر جۆرىك بوو لەشكرى دىكەى كۆ كۆرد و گەراۋە سەر مووسىل.

جگەرمژيان سوۋارى ئىستىرىك كۆرد و بردىانە ژىر دىۋارى شوورەى قەلاۋە. جگەرمژ بانگى لە ئەھالى و سەركردەكان كۆرد دەرگا بەكەنەۋە و ۋەرن رزگارم كەن؛ كەسىك خۆى تى ئەگەياند و جوابى نەداۋە. چەند رۆژىك بەو جۆرە جگەرمژيان دەبرد و دەيانگىراۋە، چارەى نەبوو. شەۋىكى لە ترسى دزىنەۋە جگەرمژيان لە بەندكرد؛ كە سبەينى ھەستان جگەرمژ لە بەندىدا مردبوو.

جگەرمژ لە پاش شىست سال ژيان و خزمەتتىكى زۆر كۆردن و بەرز و بلىندكردنى شانوشەۋكەتى مەملەكەت و ۋەتەن و مىللەتى، دوايى عومرى لە دەست توركمانى دوزمىندا لە بەند و زنجىر تەۋاۋى كۆرد.

لەۋلاۋە ئەھالى مووسىل و سەردارى عەشىرەت و سەركردەى لەشكرى جگەرمژ كە بەجارىك لە ژيانى جگەرمژ نائومىد بوون. سەردارى قەلا و دژدارى مەملووكى جگەرمژ «غەزغەلى» ناۋبوو، لەۋدەمەدا سەرى بۆ كۆرى ئاغاي دانەواند. جگەرمژ چەندە مال و ئەسپايتكى كۆكردبوونەۋە و چەندە ئەسپ و مالتكى ھەببوو، بەسەر لەشكرىانيدا بلاۋكردەۋە و گرتى قاقەزى لە سەيفودەۋە سەدەقە و قلىچ ئەرسەلان و بەرسقى شەھنەى بەغدا نوۋىسى كە يارىدەى بدەن و جياۋولۇ نەھىلن دەزدىژى بكاتە سەر خاكى كۆرى جگەرمژ. ھەموۋا لەسەر ئەۋە قەرارىيان دا يارىدەى بدەن، بەلام سەيفودەۋە سەدەقە گوتى لازمە ئىتاعەى ئەمرى سولتان بكرى.

جياۋولۇ لەۋلاۋە دىسان دەورەى مووسىلى داۋە؛ لە ھەموۋا لايىكەۋە ۋەتەنگى ھىنا. لە ئەعيانى مووسىل لە بنەمالەى كەسىرات كە بەدەۋلەت و نفوس ناۋبانگان كوردبوو، پياۋتكيان بەناۋ «ئەبو تاليب» بوو لە لاي جگەرمژ سەركەۋتبوو جىگاي بەرزى دەست كەۋتبوو، ھەموۋا ئوموۋرىكى جگەرمژى خستبوو ژىر دەستى خۆيەۋە؛ لەۋ شەپەدا لە گەلى بوو. كە جگەرمژ بەدىل گىرا «ئەبو تاليب» ھەلات و چوۋە ھەۋلىتر و پەناى برده لاي ئەبىھەيجا خاۋەندى ھەۋلىتر. كۆرى ئەبىھەيجاش لەگەل جگەرمژدا لە ۋەختى شەپدا بەدەست جياۋولۇ ئەسىر كرابوون. جياۋولۇ

قاقه‌زیکى له ئه‌بیهه‌یجا نوویسی کورپی که‌سیراتی بۆ بنیریت، له‌بری ئه‌و کورپه‌کانی به‌رده‌دات. ئه‌بیهه‌یجا «ئه‌بو تالیب»ی نارد و کورپه‌کانی خۆی له ئه‌ساره‌ت پزگار کرد. که ئه‌بو تالیب له لای جیاوولی راکیرا مه‌رجی له‌گه‌ڵ کرد به‌شه‌رتی به‌ردانی، مووسل بگریت و بیخاته ژیر حوکمی جیاوولییه‌وه و هه‌موو خاکی جگه‌رمژی به‌بۆ ئه‌زیه‌ت بخاته ده‌ست و مال و ئه‌سپابیتی بۆ ژماری بۆ په‌یدا‌کا. له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌بو تالیبی به‌ردا و زۆرچاک ئیحترامی گرت و جیگاییکی به‌رزی له ئوموور پیتی دا.

به‌لام قازیبی مووسل ئه‌بو قاسمی کورپی وه‌دعان، له‌گه‌ڵ ئه‌بو تالیب دوژمن بوو، قاقه‌زیکى له جیاوولی نوویسی ئه‌گه‌ر کورپی که‌سیرات بکوژریت و سه‌ری بۆ بنیریت، به‌بۆ شه‌ر و کوژتار مووسلی ته‌سلیم بکات. جیاوولی به‌وه خه‌له‌تا و سه‌ری کورپی که‌سیراتی بری و بۆ قازیبی نارد. له‌سه‌ر ئه‌وه ته‌شویشاتیکی زۆر که‌وته نیو مووسله‌وه، له لاییکه‌وه مالی ئه‌بو تالیب تالان کرا و له لاییکه‌وه خانووی سووتاندرا. له‌سه‌ر ئه‌وه چه‌ند تورکمانیکی دوژمنی ئه‌بو تالیب بوون، ده‌ستی خراپه‌یان بۆ مالی دریتکرد، گیران و کوژران.

جیاوولی که له‌وه ئاگادار بوو دیسان که‌وته‌وه چاره‌ی گرتن و وه‌ده‌سته‌پینانی مووسل؛ به‌لام وه‌کو گوترا به‌شه‌رکردن و زۆر، نه‌ده‌شیا مووسل بگریت. دیسان ده‌ستی به‌ده‌وره‌دان و وه‌ته‌نگه‌پینانی مووسل کرد و شه‌ری بینا ناوه.

جیاوولی له‌به‌رئه‌وه گرتنی مووسلی زۆر به‌سه‌خت ده‌زانی، به‌ناچاری کشاوه، هه‌تا که‌لین ده‌ست ده‌خات.

له‌ولاوه ئه‌هالیی مووسل و سه‌رکرده‌ی له‌شکر و کورده‌کانی جزیره و ئە‌تراف له مووسلدا کو‌یونه‌وه و به‌کو‌مه‌له‌ گرتیان «ئه‌زنگین»ی کورپی جگه‌رمژ که عومری یازده سالانه بوو کردیانه حوکمدار و خوتبه‌یان به‌ناوی خوینده‌وه. سه‌ردار و ئه‌عیان و گه‌وره‌ی مه‌مله‌که‌ت بۆ یاریده‌دانی که‌مه‌ری خزمه‌تیان به‌ست.

ئه‌زنگین هه‌رچه‌ند منداڵ بوو به‌لام له عه‌قل و تیگه‌یش‌تندا ته‌واوبوو، به‌ره‌وش‌ت‌خۆشی، له‌شکر و سه‌رکرده‌کانی کرده هه‌واداری خۆی. به‌وه‌عه‌ده و دل‌خۆشیدانه‌وه ئه‌هالیی راکرت، له‌گه‌ڵ پیکوپیکی خه‌ریک بوو. سه‌رداره‌کانی له‌شکر به‌خه‌لات و سوپاهی به‌به‌خشش و عوله‌ما و که‌ی خوداکانیشی به‌جیره و

به‌رات شاد و خورسهند کردن. دیواری قه‌لای دهوری شاری تازه کرده‌وه و خه‌رندی دهوری پاک و قوول کرده‌وه. له هموو جیگا پیوستانی پاسه‌وانی دانا. دهستی به‌ئاواکردن و ئیحترامگرتنی په‌رستشخانان کرد، به‌په‌وشتی چاکانه میلیله‌تی منه‌تدار کرد.

له‌پیتشدا باسمان کرد که قاقه‌زیان له قلیچ ئه‌رسه‌لان ئه‌میر سه‌ده‌قه و به‌رسه‌قی نوویسی، هه‌رچیکو به‌رسه‌قی شه‌حنه‌ی به‌غدا بوو به‌ته‌ماییکدی دیکه له‌شکری هه‌لگرت و چوو مووسل؛ له تهره‌ف رۆژه‌ه‌لاتیه‌وه دابه‌زی. که‌سێک نه‌چوو له‌ی و به‌خیره‌اتنیان نه‌کرد و خویشیان تی نه‌گه‌یاند. شه‌ویک ماوه و به‌ناویمیدی گه‌راوه، به‌لام مه‌لیک قلیچ ئه‌رسه‌لانی سه‌لجووقی خاوه‌ندی رۆم به‌له‌شکریه‌وه هات و گه‌یشه‌ته‌ نسیبین. جیاوولی روو به‌ژه‌نگار رۆیشت و له‌وی ئه‌میر ئیلغازی کوری ئارتق و کۆمه‌له‌ییکی زل له‌ سوپاهی جگه‌رمژ له‌گه‌لی که‌وتن. به‌وه جیاوولی هیزی زیادکرد و له‌شکری خۆی له‌ چوار هه‌زار که‌س دا. له‌ولاشه‌وه قاقه‌زیکی له‌ مه‌لیک په‌رزوانه‌وه بۆ چوو که چاکه بۆ شه‌ری فه‌رنگ بچیته په‌حبه.

له‌ولاوه کوری جگه‌رمژ و ئومه‌رای جه‌یش و ئه‌هالی مووسل ناردیانه له‌ی قلیچ ئه‌رسه‌لان که له‌ نسیبین بوو، سویندیان دا بۆ خویشان و سویندیشیان بۆ خوارد که ئیتاعه‌تی بکه‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه له‌گه‌لی گه‌رانه‌وه مووسل. کوری جگه‌رمژ و ئه‌هالی بۆ پیشوازی ده‌رکه‌وتن. بیست و پینچی په‌جه‌بی ئه‌و ساله داخیلی شار بوو. ئه‌هالی و گه‌وره‌کانی خه‌لات کرد و کوری جگه‌رمژی له‌سه‌ر ته‌خت دانا و خوتبه‌ی به‌ناوی خۆی و ئه‌زنگین خوینده‌وه، چاکه‌یه‌کی زۆری له‌گه‌ل له‌شکریان کرد، قه‌لای له‌ غه‌زغله‌ی مه‌ملوکی جگه‌رمژ وه‌رگرت و دژداریکی دیکه‌ی له‌سه‌ر دانا، په‌سمی زولمی له‌سه‌ر ئه‌هالی لایرد و عه‌داله‌تی دامه‌زراند. قازیی ئه‌با محمه‌دی کوری قاسمی شاره‌زووری کرده قازییه‌لقوزات.

قلیچ ئه‌رسه‌لان له‌ پاش ریکخستننی ئومووری حکومه‌ت له‌ مانگی په‌مه‌زاندا مووسلی به‌ردا و روو به‌مه‌مله‌که‌تی رۆم کشاوه.

وه‌کو بیژرا جیاوولی که روو به‌په‌حبه‌ چوو، قووه‌تی په‌یداکرد و له‌شکر و سوپای زیادبوو، بۆ شه‌پکردنی قلیچ ئه‌رسه‌لان چوو سه‌ر ریگای.

له‌ولاوه که ئومه‌راکانی قلیچ ئه‌رسه‌لان قووه‌تی جیاوولیان زانییه‌وه، هیچ له

ئەرسەلان جوئى نەبوونەو، لە خاپوور لەشكرى جياوولى و قليچ ئەرسەلان بەگژ يەكدا چوون. قليچ ئەرسەلان بەنەفسى خوئى بەتير و شير شەپى دەکرد و جياوولى بريندار كرد. جياوولى لەولاهه روو بەمووسل گەراوه. ئەهالى و كوردى دەورپشتى ياريدەيان دا كه نزيك مووسل بوو، ئەهالى دەرگاى شارايان بۆ كردهوه. لەولاشهوه كورپى جگەرمژ مالى و خەزىنەى لەگەل غەزغەلى نۆكەريان هەلگرت و لە شار دەرکەوتن و روو بەجزيره رۆيشتن.

جياوولى كه داخيلى مووسل بوو گرتى پياوهكانى جگەرمژ كه بووبوون بەههوادارى قليچ ئەرسەلان، بەئەزىهت و زيللهتى دووچارکردن و بلاوهى تى خستن.

ئەزنگين كه له مووسل دەرکەوت لەشكرىكى زورى لەسەرخۆ كۆكردهوه و مالى و عايلهى هەلگرت و چوووه وهتەنى خوئيان كه جزيره بوو تتييدا دانيشتن و لەگەل ئيش و پيڤهاتنى ئوموورى مەملەكەتدارى خەريك بوو، بەلام چونكو لەپيشدا جگەرمژ جزيرهى دابوو بەكورپى گەورهى كه ناوى حەبەش بوو، ئەزنگين ديسان ئوموورى بەبراكەى تەسليم كردهوه.

جياوولى كه مووسلى گرت و چوووه سەر جزيره، حەبەش و غەزغەلى بۆ بەراپەريکردنى لەشكریان دەنگ دا. مودەتتيكى زۆر بەشەركردن بەراپەرييان كرد، له پاشان بەكەوتنه نيوانى ناويژيكرەران ماملەت كرا و شەش هەزار دینار پارەيان دا جياوولى لەشكرهكەى روو بەمووسل گيڤاوه.

سالى پيڤنجسەد و دوو مەودوودى كورپى شەتگين له لايەنى سولتان محەمەدى سەلجوقى كرا بەوالى مووسل و ناردرا بەسەر خاكي جياوولى. لەولاهه جياوولى بەهيندى نەگرت و خوئى تى نەگەياند و مووسلى بەدەستهوه نەدا. مەودوود بۆ يارمەتى ناردیه لای حەبەشى كورپى جگەرمژ كه كۆمەگى بكات و سوپاهيكي بۆ كۆ بكاتهوه.

لەولاهه كه حەبەش تەماشای بزووتنى رەعيهت و فەسادى جياوولى و هيز و دەستدریژی سولتان محەمەد و مەودوودى كرد، لەو گيژاوه خو رزگارکردنى بەچاك زانى له حوكمدارى. قاقەزىكى له مەودوود نوويسى هەستيت بچيته جزيره و هەرچەند لەشكر و سوپاهيكي هەيبى دەيداتى. لەسەر ئوه روو بەجزيره چوو.

حه بهش نه قدینه و نه سپابیتی که هه یبوو هه لی گرت و مولک و خاکی کریاریکی که له ژیر دهستیدا بوو بۆ خۆی هه لێژارد و پتویستی حوکمداری و له شکر و سوپاهی مهمله که تی به مه رچی نه مه که مه و دوود گه وره ییی مال و شه رهی بنه ماله ی جگه رمژی به ختوکا هه بش بۆ مه و دوود دهستی له حوکمداری به ردا له مالی خۆیدا به چاندن و دهوله تپاریزیی خۆی له نومووری مهمله که تدارگی گۆشه گیر بوو. حکومه تی جزیره له و ساله وه که و ته دهست مه و دوود و حوکمداریی کورانی جگه رمژ و نه ولادانی دوایی هات.

بهندی دووهم

حوکمدارانی ئاتابه گان له کوردستاندا

۵۰۸ - ۶۱۹

سولتان محهمه سه لجووقی له سالی ۵۰۱ دا مه وودودی کوری شهتگینی کرده والیی مووسل، هتا سالی ۵۰۸ مه وودود له سروج و رهه و ئه و دهروپشتانه له گه ئه هلی سه لیب شه ری ده کرد. چوه دیمه شق رژی جومعه له مزگهوت نوژی ده کرد، گیان فیداکانی «باتینی» (باطنی) به خه نجر مه وودودیان له نیو مزگه وندا کوشت.

که ئه و سه ربهوورده به سولتان محهمه راگه یشت، ئه تابه گ ئه میر «ئاقسه نقره به سه قی» که له کوردی لوری گه ره، خه لکی شاری ره ستاق، له بنه ماله ی ئه تابه گانی لورستان بوو، به والیه تیی مووسل ته عین کرد. له سالی ۵۰۸ هتا ۶۱۹ ئه و خاکانه له دست ئه و ئه میره کورده و ئه ولادیدا بوو.

که ئه میر ئاقسه نقره بوو به والیی مووسل، ئه میری سنجار «ئه میر نه میرک» و ئه میره کانی دیکه ی دهروپشت پیکه وه چونه سه ر جزیره ی عومر. مولک و زهویی حکومته ت ئه و ییان دا به ئاقسه نقره. له و یوه روو به ماردین چوون. ئه یازی کوری ئه میر ئیلغازی به له شکره وه تیکه ل به سوپاهی ئاقسه نقره بوون. هه موو ئه و له شکره گه یشته پازده هزار سوار. سالی ۵۰۸ گه یشته ئورفه.

فه رهنگیکی له ئورفه دا بوون، ده رگای کوشتاریان کرده وه و هه وت نه فه ر ئیسلامیان له ئاقسه نقره به دیل گرت و به دیواری قه لای ئورفه دا به داریان دا کردن. له سه ر ئه وه ئیسلام دلیان جوشا و به گه رمی شه ری کرا، هه ر گه وه ییکی فه رهنگ بکه وتبایه دست موسلمانان ده یانکوشت، شارانی ئورفه و سروج و سامساد و ئه ترافانی - که له دست فه رهنگدا بوون- ویران کران.

ئاقسه‌نقەر له‌وێوه روو به‌حه‌له‌ب رۆیشت. به‌گه‌یشتنی، حه‌له‌بیشی له‌ ده‌ست سلێمانی نه‌وه‌ی ئه‌میر ئارتق ده‌رخست. له‌ پاش ئه‌و ئه‌نتاکیه و شارانی دیکه که‌وته ده‌ست ئه‌میر ئاقسه‌نقەر و گه‌راوه مووسڵ. له‌ پاش گه‌لێک خزمه‌ت و ئاواکردنی مه‌مله‌که‌ت له‌ ساڵی ٥٢٠ له‌ مزگه‌وت نوێژی جومعه‌ی ده‌کرد، فیداییکی «باتینی» (باطنی) به‌خه‌نجه‌ر کوشتی. له‌ پاش ئاقسه‌نقەر سالتیک ئه‌میر عیزه‌دینی کوری به‌والیه‌تی مووسڵ دانیشت. له‌ ساڵی ٥٢١ دا مرد. عیماده‌دینی زه‌نگی کوری ئاقسه‌نقەر بوو به‌جینشینی برای و ده‌ستی به‌حوکمداری کرد.

عیماده‌دین زه‌نگی له‌ ده‌وره‌ی بابیدا بوو بوو به‌والی به‌سره و واسیت. که ئاقسه‌نقەر مرد، بوو بوو به‌شه‌هنه‌ی به‌غدا. که عیزه‌دینی برای مرد، ویلایه‌تی مووسڵ و ده‌ورپشتی خسته گه‌رده‌نه‌وه و سه‌ربه‌خۆیی و ئیستقلالی ئه‌تابه‌گان له‌ ده‌مه‌دا ده‌س پێ کرا.

عیماده‌دین له‌ ساڵی ٥٢١ ی مانگی رهمه‌زанда گه‌یشته مووسڵ و ئیداره‌ی حکومه‌تی خسته ژێر په‌نجه‌وه؛ ده‌ستی به‌پیکه‌ستن کرد. نه‌سیره‌دین بوو به‌دژدار (قه‌له‌چی). سه‌لاحه‌دین محمه‌د بوو به‌ئه‌میر حاجیب، به‌هائه‌دین کرا به‌قازیلقوزات، کاروباری حکومه‌ت له‌ مووسڵدا دامه‌زرا. ئه‌وجا پرووی له‌ ده‌ورپشت کرد.

عیماده‌دین زه‌نگی له‌ ساڵی ٥٢١ دا چووه سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر به‌ده‌وره‌دانیکێ دوور گرتی و خسته ژێر فه‌رمانی خۆیه‌وه. به‌لام له‌ پیش گرتنیدا ئه‌هالی به‌موخابه‌ره گه‌توگۆیان له‌گه‌ل کرد، به‌مه‌رجی بێزه‌ره‌ری شاریان به‌بێ ئه‌زیه‌ت به‌ده‌سته‌وه دا. عیماده‌دین مه‌موریکێ خۆی له‌سه‌ر جزیره‌ دانا.

له‌ ساڵی ٥٢٢ عیماده‌دین نسیبین، زه‌نگار، خاپوور، حه‌ران (سروج) و ده‌ورپشتی ئه‌و جیگایانه‌ی گرتن.

له‌ ساڵی «٥٢٨» عیماده‌دین له‌شکریکێ قورسی کۆکرده‌وه سه‌ر قه‌لایانی ئاکری، شووش و هی دیکه که له‌ژێر فه‌رمانی کوره‌کانی «حه‌میدی» دا بوون، گرتنی. له‌وێوه چووه سه‌ر خاکی هه‌کاری و قه‌لایانی گه‌هیچه، نو‌شگولاب، فه‌رح، که‌وسه‌ر، زه‌عفه‌ران، که‌واشی و ده‌ورپشتی ئه‌و قه‌لایانه‌ی له‌گه‌ل قه‌لاکان خسته ده‌ست و چووه سه‌ر قه‌لایانی میهرانی و سروه، ئه‌وانیشی گرت. هه‌موو خاکی «زۆزان» ی

هاوئته ژير فرمانه وه.

له سالی ۵۳۴ دا عیماده دین چوو سه شاره زوور، قه پچه قی کوری ئەلب ئەرسه لانی وه تهنگ هینا و بههەر جوړیک بوو شاره زووری خسته ژیر فرمانه وه. سه یفه دینی غازی کوری خوئی کرده حوکمداری شاره زوور.

له سالی ۵۳۴ دا عیماده دین چوو سه قه لای «ئەشبا» که یه که قه لای قایم و توندی کورده کانی هه کاری بوو؛ به زوری شه رگرتی و قه لاکه ی ویران کرد و دووباره قه لایه کی دیکه ی دامه زانده وه و ناوی خوئی خسته سه ری؛ پیمان گوت «عیمادیه» که ئەمرۆکه ئامیدی پی دەلین، له سهر ته په یه کی بلند هه لکه وتوو (واقعه).

حوساموده وله ی کوری (خوئی قه لای فنیک)

سالی ۵۴۰ عیماده دین قه لای جهه به ری ده ورده و له شکریکی قورسی له ژیر فرمانده ی حه سان بهه له به کیدا نارده سه حوساموده وه. حه سان ناویکی بهه له به کی له گه ل حوساموده وه نه یار بوو، گرتی قاقه زیکی له حوساموده وه ی ئەمیری کوردان نوویسی که: «کی تو له دهست من رزگار دهکا» و بۆی نارد. حوساموده وه که ئەو قاقه زه ی خوینده وه، لپی نووسییه وه: «ئەو که سه ی تو ی له دهست به له کی کوری بارام رزگار کرد، هه ر ئەو منیش له دهست عیماده دین رزگار دهکا». ده زبه جی قاقه زه که ی بۆ نارده وه.

سه ره یوردی رزگار بوونی حه سان له دهست (به له ک) ئەمه بوو: له سالی پینجسه د و هه ژده ی هیجریدا به له کی کوری بارام به توندی حه سانی له قه لای بهه له به ک ده وره دا، وه تهنگی هینا. له هه موو لایه که وه حه سان که وته تهنگایه کی زۆره وه. له چاغی کوشتار و شه ردا، تیریکی ناکاو له به له ک کهوت و کوژرا، له شکره که ی به له ک بلاوه ی تی کهوت. حه سان لهو تهنگییه رزگار بوو.

حه سان که ئەو قاقه زه ی له حوساموده وه وه رگرته وه، گه راوه دواوه و چوو له ی عیماده دین، به لام سه ره یوردی قاقه زی خوئی و حوساموده وه ی بۆ نه گپراوه، هه ر هینده پتی گوت که ئەمرۆکه قه لای «جهه به ر» گرتن له فنیک چاکتره. له سه ر ئەوه له گه ل ده ورده انی قه لای جهه به ر خه ریک بوون.

له پوژئی پینچهمی رهیبیعی دووهمی ئەو سالەدا، عیمادەدین له دەست نۆکەرێکی خۆیدا بەکوژت چوو. لەشکری عیمادەدین بلأوهی تێ کەوت. حوسامودەوله له فیتنه و بەلای عیمادەدین پزگار بوو. «مرآه العبر» هەر هینده باسی حوسامودەوله دەکا. که عیمادەدین مرد بردیانه شاری «رهقه» ناژتیا. نوورەدین که عیمادەدینی بابی مرد لەسەر ئومووری بابی لەشکری هەلگرت و چوو سەر هەلب و بەخۆشی و ناخۆشی هەلبی گرت.

کۆری دووهمی عیمادەدین که سهیفه‌دینی غازی بوو، به‌حوکمداری شارەزور خەریک بوو. که بابی مرد گەراوه مووسل، له جیگای بابی بوو به‌حوکمدار. سهیفه‌دینی غازی له پوژئی چوو سه‌رتەختی بابی، هەتا مرد له‌گەڵ فەرەنگان به‌جیهاد و غەزا به‌سەری برد. گەلێک ناویانگی کرد و زۆر موهفەق بوو. له سالی ١٥٤٤ دا مرد.

که سهیفه‌دین مرد وه‌زیر جه‌ماله‌دین و ئەمیری جه‌یشی زهینه‌دین هه‌موو له‌شکریان کرده هاوده‌نگ قوتبه‌دین. مه‌ودوود و کۆری عیمادەدینیان کرده حوکمدار.

قوتبه‌دین پیاویکی دادخوا و به‌دین و خۆشباوه‌ر و خیرخوا و به‌شه‌فه‌قه‌ت بوو، له‌ نزیک جزیره‌ی عومه‌ر له‌سەر چۆمی «ده‌ژله» پردی «کارگیر»ی دروست کرد که ئەمرۆکه‌ وێرانه؛ به‌لام نیشانه‌ی پایه‌کانی ماوه. له‌ سالی ١٥٩٩ دا مرد. جه‌نازه‌که‌یان له‌سەر وه‌سیه‌تی خۆی بردیانه مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره له‌ نزیک مه‌رقه‌دی نه‌به‌وی به‌پازده‌ گەز ناژتیا.

که قوتبه‌دین مرد، سهیفه‌دینی کۆری بوو به‌ جینوشینی. له‌ زه‌مانی ئەودا نوورەدین مه‌حموودی مامی بۆ گرتنی مووسل و کوردستان له‌شکری کێشا؛ به‌مامله‌ت ریکیان خستن. له‌ پاش ئەوه جزیره‌ی عومه‌ری دا به‌سنجه‌رشای کۆری. له‌ سالی ٥٦٧ سهیفه‌دین مرد.

که سهیفه‌دین مرد، عیزه‌دین مه‌سه‌وودی کۆری قوتبه‌دین مه‌ودوود بووه جینوشینی برای. له‌ سالی ١٥٧٨ دا سولتان سه‌لاحه‌دینی ئەیووبی دهره‌ی مووسلی دا. به‌واسیته‌ی دایکی عیزه‌دین مه‌سه‌وود گه‌راوه و وزه‌رایانی سولتانیا لای برد، تکای قبوول کردن. له‌ولاوه‌ وزه‌را و برا و کۆره‌کانی سولتان سه‌رزه‌نشستی

سولتانیان کرد؛ دووباره سولتان سه لاهه دین مووسلی دهره داوه. له ودهمه دا مردنی شاهروخ پادشای ئه خلایان به سولتان راگه یاند، سولتان چوو ئه خلای خسته وه ژیر فرمانی خویره وه و گه راوه سه ر مووسل. سیباره خسته وه تهنگایی. موخابه ره ی ههردوولا که و ته کار. له نه تیجه ی موخابه ردا له سه ر ئه مه قه رار گیربوو که سکه و خوتبه به ناوی سولتان بیت و چند پارچه یه که له شاره زوور بۆ سولتان سه لاهه دین به جی به یلدری. به و مرجانه نیوانی سولتان سه لاهه دین و عیزه دین مه سهوود به مامله ت پیک هاتن. له ودهمه دا شاره زوور که و ته ژیر حوکمداری سولتان سه لاهه دینه وه.

به مردنی سولتان سه لاهه دین، عیزه دین مه سهوود له گه ل عیماده دینی برای که له سه ر سنچار بوو پیک که و تن و چوو نه سه ر هه ران و په لاماری مه مالیکی سولتان سه لاهه دینیان دا. به لام نه خویش که و ت و له شکره که ی دا به عیماده دینی برای و بۆخوی گه راوه مووسل؛ له شه عبانی ئه و سالی ۱۵۸۹ دا مرد.

که عیزه دین مه سهوود مرد، نوره دین ئه رسه لان شاه له جیگای بابی جینوشین بوو. له سالی ۵۹۴ نوره دین ئه رسه لان شاه چوو سه ر نسیبین که قوتبه دینی ئاموزای گرت، قوتبه دین په نای برده لای مه لیک عادیلی ئه یووبی، داوای یارمه تیی لی کرد. مه لیک عادیل له شکری دایی و نارديه سه ر نسیبین، نوره دین به ناچاری گه راوه مووسل.

سالی ۶۰۰ حاکمی سنچار، قوتبه دین، خوتبه ی به ناوی مه لیک عادیل خوینده وه. ئه رسه لان شاه له وه دلگیر بوو، چوو سه ر نسیبین و گرتی. له سه ر ئه وه قوتبه دین له مه لیک ئه شره فی کوری مه لیک عادیل کۆمه گی خواست. به یارمه تیی مه لیکی ئه و حه د حاکمی میافاروقه یین لینگیان دا سه ر ئه رسه لان شاه و له گوندی «یوشره» شه ر ده ست پی کرا. ئه رسه لان شاه روو به مووسل گه راوه و هه لات و نسیبین که و ته وه ده ست قوتبه دین.

له سالی ۶۰۷ دا ئه رسه لان شاه مرد. عیزه دین مه سهوودی کوری بوو به حاکم و له سه ر ته خت دانیشیت. که عیزه دین بوو به حوکمدار به «مه لیک تاهیر» ناوئرا. مه لیک تاهیر هه موو ئومووری حوکمداریی خوی نا چنگ به دره دین لولوو که کوریتی ئازا و ره شید و موته هه ویر بوو. له میژبوو خرمه تی بنه ماله ی ئاتا به گیانی ده کرد. له سه ر ئه وه که له کورده کانی لولوو بوو، به به دره دین لولوو

ناویانگی کرد. به‌دره‌دین لولوو هه‌موو ئومووریتیکی خسته ژێر دهستی خۆیه‌وه. عیماده‌دینی برای خۆی نارده سه‌ر قه‌لای ئاکری و شووش؛ خسته دهست. به‌دره‌دین رۆژ به‌رۆژ خۆی کۆ ده‌کرده‌وه.

له بیست و هه‌وتی ره‌ببعی یه‌ک، له ساڵی ٦١٥ هـ دا مه‌لیک تاهیر مرد. دوو کوری له پاش به‌جی ما؛ گه‌وره‌ترین ئه‌رسه‌لان شای نیو بوو، ده ساڵانه بوو. له‌وه‌ختی ساغیدا ئه‌و کورهی خۆی کردبووه وه‌لیعه‌هد. به‌دره‌دین ئه‌رسه‌لان شای کرده حوکمدار، به‌لام کار و ئومووری له خۆی گری دا. له ساڵی ٦١٦ ئه‌رسه‌لان شا مرد.

ناسره‌دین ناو برای گچکه‌ی که سی ساڵانه بوو کرا به‌حوکمدار؛ به‌دره‌دین حکومه‌تی ده‌گتیرا. له ساڵی ٦١٩ دا ناسره‌دین مرد. به‌زۆر و به‌خواه‌یشت بوو به‌حوکمدار و بنه‌ماله‌ی ئاتا به‌گییان له کوردستاندا رووی له نه‌بوون کرد.

حوکمداری بنه‌ماله‌ی لولوو (٦١٩ - ٦٩٩)

که ناسره‌دین به‌کۆمه‌گی به‌دره‌دین بوو به‌حوکمدار، موزه‌فه‌ره‌دین گوگبوری خاوه‌ندی هه‌ولێر وه عیماده‌دین خاوه‌ندی ئاکری به‌هیوای حوکمداریی ئه‌و جیگایانه بوون و هه‌ریه‌ک له دووانه له نزیک خۆیه‌وه روو به‌مووسل له‌شکریان ناردبوو. به‌دره‌دین لولوو بۆ راگرتن له مه‌لیک ئه‌شرفی کوری مه‌لیک عادیلی ئه‌یوبی گتیراوه و خۆی خسته ژێر چاوه‌دێری مه‌لیک ئه‌شرفه‌وه و ئیخه‌ی له دهست ئه‌وانه ره‌ها کرد. له ساڵی ٦١٦ دا ناسره‌دین مابوو که خۆی خسته ژێر دهستی مه‌لیک ئه‌شرفه‌وه.

له ساڵی ٦١٩ نووره‌دین له‌شکریکی نارده سه‌ر قه‌لایانی ئاکری و شووش، له دهست عیماده‌دینی کوری نووره‌دین ئه‌رسه‌لان شای ده‌ره‌ینا خسته ژێر فه‌رمانی خۆیه‌وه. عیماده‌دین چووه ئامیدی.

له ساڵی ٦٢١ موزه‌فه‌ره‌دین خاوه‌ندی هه‌ولێر بۆ گرتنی مووسل، له‌شکریکی قورسی کشاند. شاری ده‌وره دا. له‌به‌رئهمه که مووسل که‌وتبووه ژێر چاوه‌دێری مه‌لیک ئه‌شرفه‌وه، موزه‌فه‌ره‌دین ده‌وره‌دانی مووسلی به‌ردا و گه‌راوه هه‌ولێر.

له ساڵی ٦٢٢ که له‌پیشدا شار و قه‌لای ئامیدی له ژێر حوکمی عیماده‌دین کوری ئه‌رسه‌لان شادا بوو، به‌دره‌دین لولوو له‌شکری برده سه‌ری، له دهستی

دەرخست و پیاویکی خۆی لەسەر دانا. لە پاش چوار مانگ ئەهالیی ئامیدی کۆمهڵیان بەست، هه‌موو مه‌موره‌کانی لولویان دەرکرد و بناغه‌ی سه‌رکیشییان دامه‌زرا‌ند. لولوو دیسان به‌له‌شکرێکی قورسه‌وه چوووه سه‌ریان، ئاکرێی گرت و خسته‌یه‌وه ژێر حوکه‌مه‌وه.

له‌ ساڵی ١٦٢٩ دا تاتاره‌کان روو به‌دیاره‌که‌ر چوون. گه‌له‌کیان ئەزیه‌ت دا به‌ ئەهالی و تالان و کوژتاری زۆریان کرد و روو به‌مووسل خشان.

موزه‌فه‌ره‌دین خاوه‌ندی هه‌ولێر و لولوی ختوی مووسل پیکه‌وه رێک که‌وتن بۆ به‌را به‌ری تاتاره‌کان چوونه پێشه‌وه. به‌کوشتار روو به‌ئاوربا به‌گانیان کشاندنه‌وه.

له‌ ساڵی ٦٣٧ به‌د ره‌دین لولوو له‌شکرێکی هه‌لگرت و چوووه سه‌ر مه‌لیک جه‌واد یونس کوری مه‌لیک مه‌ودووود کوری مه‌لیک عادیل. له‌ پاش شه‌رێکی چاک سنجاری لێ گرت و خسته‌یه‌وه ژێر حوکه‌می خۆیه‌وه.

له‌ ساڵی ١٦٤٤ دا له‌شکرێکی قورسی هه‌لگرت و چوووه سه‌ر نسیبین و له‌گه‌ڵ خواره‌زمیه‌کان شه‌ری کرد. به‌زۆر نسیبینی له‌ ده‌ست دهرخستن.

له‌ ساڵی ١٦٤٨ دا به‌د ره‌دین له‌گه‌ڵ مه‌لیک ناسره‌دین به‌شه‌ر هات و شکا. نسیبین که‌وته ده‌ست مه‌لیک ناسره‌دینه‌وه و لولوو گه‌راوه مووسل.

له‌ ساڵی ٦٥٦ که هه‌لاکۆ به‌غدای گرت و روو به‌جزیره چوو. لولوو ئیتاعه‌ی هه‌لاکۆی کرد و حکومه‌تی له‌ ده‌ستدا ماوه.

له‌ ساڵی ٦٥٧ به‌د ره‌دین لولوو مرد. حکومه‌ت که‌وته ده‌ست مه‌لیک سألحی کوریه‌وه. هه‌لاکۆ موده‌تیک حکومه‌تی له‌ ده‌ست مه‌لیک سألحدا هێشته‌وه.

له‌ ساڵی ٦٦٣ دیاره‌که‌ر و مووسل به‌ناوی «ئیقلمی دیاره‌که‌ر» کرا به‌ئیماره‌تیک وه‌ شاری مووسل کرا به‌پایته‌خت، ئەمیر تورانی کرا به‌ئهمیری ئەو ئیقلمه. له‌ پاش ئەو ساڵه حکومه‌تی لولوو خرا سه‌ر مه‌مالیکی هه‌لاکۆ.

حکومه‌تی ئاتابه‌گان له‌ جزیره و بۆتان و ژه‌نگار

هه‌روه‌کو له‌ پێشدا بێژرا، سه‌یفه‌دین غازی کوری مه‌ودووود له‌ ساغیی خۆیدا جزیره و بۆتانی دا به‌سه‌رنجه‌ر شای کورێ؛ له‌ بۆ ئەو بوونی وه‌سیه‌ت کرد.

له‌ ساڵی ٥٧٦ دا سه‌یفه‌دین غازی که‌ مرد سه‌نجه‌رشا جزیره و دێهاتی

دهوروبه‌ری خسته ژیر حوکمه‌وه زهوتی کردن.

له سالی ۵۸۶ سولتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووبی روو به‌جزیره چوو که بیگریت. سه‌نجه‌رشا خوی خسته ژیر چاوه‌دیری سولتانه‌وه و بو کوشتاری خاچه‌رستان به‌له‌شکرکی زور و دانه‌ویله کۆمه‌گی سولتانی کرد.

سه‌نجه‌رشا مالی به‌جه‌ور و ئه‌زیه‌تدان راگرتبوو. له دواییدا مال و منداڵ و له‌شکر و سه‌رکردانی لی بیزار بوو بوون. له کورانی مه‌حموود و مه‌ودودی ناره‌ خاکی زوزان، له قه‌لای فه‌رحدا به‌ندی کردن، وه‌ غازی کوره‌که‌ی دیکه‌شی له خانووکی ته‌نگ و تاریکدا زنجیر کردبوو، له خواردنیش وه‌ته‌نگی هینابوو. غازی له‌و خانوه‌دا خوی پرگار کرد و کۆمه‌گی له نووره‌دین کردبوو.

غازی چونکو زور ناچار و وه‌ته‌نگ هاتبوو، شه‌ویکی چوو بووه مالی بابی، له گو‌شه‌یه‌کدا خوی په‌نه‌ان دابوو که‌لینی ده‌ست که‌ویت؛ سه‌نجه‌رشای خنکاندبوو، دژدار و ئه‌هالی، کرده‌ی غازیان زور به‌خراب دانا. ناریدیان مه‌حموودی کوری سه‌نجه‌رشایان هینا و کردیانه‌ حوکمدار و غازیان له سالی ۶۰۵ کوژت.

مه‌حموود به‌موعیزه‌دین ناوئرا و ده‌ستی به‌کاروباری حکومه‌ت ری‌کخستن کرد. کاره‌که‌ر و که‌نیزیکی بو خنکاندنی سه‌نجه‌رشا کۆمه‌گی غازیان کردبوو، له ده‌ژله‌دا خنکاندنی، له پاش موعیزه‌دین جزیره که‌وته‌وه سه‌ر مووسل.

شاری سنجار (ژه‌نگار) و ده‌ورپشتی له پۆژی گرتنی مووسله‌وه، به‌مووسله‌وه گری درابوو. سه‌یفه‌دین غازی حوکمداری مووسل که - بابی مردبوو - بوو به حوکمدار. نووره‌دین مه‌حموودی حاکمی حه‌له‌ب زوری لی کرد ژه‌نگار و ده‌ورپشتی دابه‌ عیماده‌دینی کوری قوتبه‌دین مه‌ودود که برای سه‌یفه‌دین غازی بوو. له سالی ۵۶۶ ژه‌نگار که‌وته‌وه ده‌ست عیماده‌دینه‌وه.

عیماده‌دین هه‌تا سالی ۵۹۴ به‌ناسوده‌گی حوکمداریی ژه‌نگاری کرد و له‌و سالی‌دا مرد. قوتبه‌دینی کوری له جی‌گایدا دانیشته به‌حوکمداری.

سالی ۵۹۶ نووره‌دین ئه‌رسه‌لان شای حاکمی مووسل، ته‌له‌عفه‌ری له قوتبه‌دین گرت و به‌مامله‌ت دووباره دایه‌وه به‌قوتبه‌دین.

سالی ۶۰۵ نووره‌دین ئه‌رسه‌لان شا له‌گه‌ل مه‌لیک عادیل خزمایه‌تیکی زاوایی که‌وته نیوانیان. مه‌لیک عادیل خاکی ژه‌نگار و نسیبین و خاپووری له قوتبه‌دین

نُستاند و دایه نوورهدین.

مانگی سه‌فهری سالی ۶۱۶ قوتبه‌دین مرد. عیماده‌دین شاهنشای کوری جیگیر بوو. له پاش چهند مانگیک عیماده‌دین چووه سه‌ر ته‌له‌عفر و به‌بزووتنی عومه‌ری برای په‌لاماری جه‌ماعه‌تیکیان دا. عیماده‌دین له‌و شه‌پهدا کوژرا. عومه‌ر گه‌پاوه ژه‌نگاری گرت و کردیه ژیر ده‌ستی خوئی؛ به‌لام زوری نه‌کیتشا.

سالی ۶۱۷ مه‌لیک نُشرف سه‌نجاری گرت و دایه به‌دره‌دین لولووی حاکمی مووسل. له‌وه‌وه نُتابه‌گان له ژه‌نگاریش ده‌رچوون.

جزمی چواره‌م دوایی هات، به‌پارمه‌تیی خودا ده‌ست به هی پینجه‌م ده‌کهن.

لئوه‌رگر - مأخذ

۱- التاریخ الكامل (ابن الأثیر) - عاره‌بی.

۲- مرآت العبر (سه‌عید پاشای دیاربه‌کری) - تورکی.

۳- الروضتین فی أخبار الدولتین - عاره‌بی.

۴- ناسخ التواریخ - فارسی.

به‌رگی دووهم

ئاورپکی پاشه‌وه

جزمی یه‌که‌م

ئومه‌را و حوكمدارانی به‌ناویانگی کوردستانی شاره‌زور

له سالی ٥٦٥ هـ - سالی ٦٥٦ هـ

کرده‌وهی خپوی زاری کرمانجی

سه‌ید حوسپین حوزنی موکریانی

بهندی سییه م

ئومەرا و ناودارانی کورد که له دەوری ئیسلامه تیدا، یه که یه که
له شارەزور و دینه وەردا ناویانگیان کردووه

فارس جزیری

فارس له کوردانی جزیره بوو. بهسوارچاکی و سیلاحشۆری و زه به دهستی و پالەوانی و مه شهووری و رهشیدی و ئازایی ناویانگی به هه موو کوردستاندا بلاو بوو بووه. فارس له جزیره له دایک بوو. به خویندن و زۆرخانه و زۆرانی گرتن و شیر و مه تالبازی خه ریک بوو. خه لیفه هاروون رهشیدی عه باسی ئازایی ئه کورده رهشیده ی بیسته وه، به هه ر جۆریک بوو دلخۆشیان داوه و بردیانه به غدا. له لای خه لیفه گه لیک که و ته روو و کردیانه مامۆستای فیرکردنی شه ر و زۆرانگرتن و مه تال و ه شانندن.

فارس رۆژ به رۆژ پیش کهوت و هه تا گه یشته ده ره جه ییکی وا که له به ره و ژووری ئه و که سیک نه ما و هه موو بوونه ژیردهستی ئه و و بوو به وه ستا.

رۆژیکی له شه ری رۆمیاندا پالەوانیکی رۆمی له مه دیدانی جه نگو جوودا مو بارزیکی خواست. هارونوره شید رووی له فارس کرد که بۆی بچیته مه دیدانی کوشتاره وه.

ئه و پالەوانه رۆمییه له نێو میله ته ی خۆیدا ییکه تیی ده ست که و ت بوو، ناویانگی که و ت بووه هه موو رۆژه لاته وه. هارونوره شید له زه به ره دهستی ئه و زۆر ده ترسا و له چه ند شه ر و کوشتاریکا چاوی هارونوره شیدی ترساند بوو. که چاوی به و پالەوانه رۆمییه کهوت، خه لیفه له رزینی ده ست پێ کرد. فارس له وه ئاگادار بوو، که میک خۆی گرت، خه لیفه ئه مری کرد تا کو ئه سپیکی توند و مه تالیکی قایم و شیریکی تیژ و رمیدیکی ئه ستوور و سه ر به په یکان و زرئ و کلاوبه زرئ و چوار ئاوینه بو

باسکبه‌ند و خه‌نجه‌رتیکی جه‌وه‌رداری گه‌وه‌ربه‌ندی بۆ بیئنه مه‌یدان.

فارس گوتی: یا ئه‌میرولومینین! ئومیدم به‌ئسپ هه‌یه؛ به‌رمبیککی له‌ ده‌ستدا بئی به‌هتتر ده‌بم؛ به‌لام شیر و مه‌تالیش قبول ده‌که‌م، ئه‌وانی ترم پی ناوئیت.

فارس چه‌ک و ئاله‌تی شه‌ر و کوشتاری له‌ خۆی گری دا و ته‌مای سواربوونی کرد. خه‌لیفه لئی چوو پێشه‌وه، به‌دوعا خویندن ده‌ستی به‌پشتیدا هینا و قۆلی فارسی گرت و سواری کرد و ده‌ستی روو به‌عاسمان بلندکرد، به‌ده‌نگیککی بلند دوعای خیری بۆ فارس و تووکی له‌ رۆمی کرد. خه‌لیفه بیست سواری ئازا و جه‌نگاوه‌ری خسته پشت فارسه‌وه.

فارس که سواربوو که‌وته ریگا، دۆل و شیوئیکی له‌ پشتیدا بوو. که سه‌رکه‌وتن پاله‌وانه رۆمییه‌که بژاردنی بیست که‌س بوون؛ ئه‌ویش ته‌نها موباریزیککی خواستبوو. رۆمییه‌که ده‌نگی کردن که ئه‌من پیاویکم داوا کرد، ئیستاش ۲۰ پاله‌وان پیشیان پی گرتم. ده‌یسا قه‌یدی ناکا، نایه‌لم پیاویکتان لی رزگار بی.

فارس هاواری لی کرد مه‌ترسه بیجگه له ته‌نها پیاویک بۆت نایه‌ته مه‌یدانه‌وه.

فارس ئه‌وه‌ی گوت وه له‌ هاواله‌کانی جوئ بووه. ریکتیی له‌ ئه‌سپ دا و روو به رۆمییه‌که چوو پێشه‌وه. که ته‌ماشای کرد چه‌ند رۆمییه‌کی دیکه‌ش له‌ قه‌لا که‌وتوونه‌ته پارێزه‌وه له‌ بۆسه‌یان. دیسان له‌وه‌ش باکی نه‌بوو، رۆیشت هه‌تا گه‌یشته نزیک پاله‌وانی رۆمی. ئه‌و پاله‌وانه بانگی کرده فارس گوتی: که چتیکت لی ده‌پرسم راستم پی بلی. فارس گوتی: بلی. رۆمی گوتی: توخوا فارسی کورد نی؟ فارس گوتی: با ئه‌منم پی گوت: له‌گه‌لم شه‌ر ده‌که‌ی؟ پی گوت: چون ده‌بی شه‌ر نه‌که‌م؟ رۆمییه‌که پرساری کرد که شه‌رمان کرد به‌سه‌رمدا غالب بووی، چیم لی ده‌که‌ی؟ فارس گوتی ویزدانی خۆمت نیشان ده‌دم. له‌ پاش گه‌لیک پرسیار و گفتوگۆ هه‌ردوو خۆیان سازکرد و به‌گژ به‌کداچوون. موده‌یه‌که به‌ شیر و مه‌تالیزی خه‌ریک بوون. که ته‌ماشایان کرد هه‌ردوو ماندوو بوون و هیچ کامیکیان سه‌رنه‌که‌وتن. بۆ به‌کتر دابه‌زین و ده‌ستیان کرد به‌زۆرانی گرتن. ئه‌و رۆژه هه‌تا کو ئیواره به‌کتریان هینا و برد، لیکتر کاریگه‌ر نه‌بوون. ئه‌وجا ده‌ستیان برده ریمب، به‌کتریان به‌نووکه ریمب داگرت و له‌ژیر زریوه په‌یکانه ریمبیان تیک ده‌وه‌ژاند، به‌دخواز نه‌گه‌یشتن، ئه‌وجا ده‌ستیان دایه شیری ئاودار، سه‌ر و گوپی به‌کتریان

دا بهر شیران، له ویش ماندوو بوون. نهوجا سواری نهسپ بوون و کهمهندیان هاوخته یه کتر و یه کتریان کیشا، هینده لهسه نهسپ یه کتریان هینا و برد نهسپی هر دووکیان توپین. فارس که له نهسپ کهوته خواری، بهته پدهستی راسته وه بوو دهستی دا شیر و لینگ دا سه رومیه که و بهه موو هیزی خوئی شیریکی داهینایی و وای زانی بهو شیره کاری رومی ته و او بوو. به لام رومی له ژیر بهرگیه وه زری له بهردا بوو؛ شیره که کاری لی نه کرد و بهگورجی بلن دبوو فارسی دا بهر دهمه شیران.

فارس لهو ته ردهستر بوو، بهمه تال پیشی به شیری رومی دهگرت. موده تیکی زور بهو جوړه له گه ل یه ک کوشان، هتا له دهستی ماندوو بوون، له ولوه هاواله کانیان نه سپیان بو هینان؛ هریه ک سواری نه سپیک بوون.

فارس له پاله وانی زورانیگرتندا فریفتلی ده زانین و له شه وکوشتاردا زرنګ و وریا و له بهر اهری نه یاریدا رهوشتی باش بوو. فارس که سواری بوو، جلهوی نه سپی سووړاند و رووی نه سپی وهرگتیا و بهر به خلیفه رووی له هه لاتن کرد.

رهشید زور ترسا و وای زانی که فارس پشتی دا و به راستی له دست دوژمن هه لات و نه توانی خو پابگری.

رومییه که که نه وهی دی نه یار پشتی دا و هه لات، زیاتر دل قهوی بوو، جلهوی نه سپی بهردا و کهوته دواي فارس، هر بهو جوړه رویشتن هتا چوونه نزیک خلیفه، له ناکاو فارس. جلهوی نه سپی وهرگتیا و بهته ردهستی په لاماری رومی دا و لهسه زینی بلن کرد و رفانندی و بردیه بهر دهمی رهشید. بهوه گه لیک شاد و خوړم بوو؛ چونکو له دست نهو رومییه دا نه زیه تی کیشا بوو و بوو بووه به لا له سهریان. خلیفه نه مری دا فارسیان زیروه شان کرد، خه لات و دیاریه کی زوریان دایی.

فارس لهو دهمه دا گوتی: نهوانه به کاری من ناپین، هه ز ده کهم خلیفه نه مر بکا به سه ربهستی و نازادی بگه ریمه وه ولاتی خو م. به ستامی له دائیره توله عاریفیدا هر هیندهی مه سعودی خوی «مروج الذهب» گتیا وه ته وه؛ به لام له وه زیاتر میژووی مردن و ژیانی فارسمان دست نه کهوت که نیمه ش لی بدوین.

ئەفشینی کوری دیوداد کوری یوسف ئەبی ساج

محەمەد لە ساڵی ۲۰۱ هـ دا لە شارەزور لە دایک بوو. لە ئومەرازادەکانی کوردی ئەو زەوییه. بەمنداڵی لەگەڵ خۆیندنی عیلم و مەعاریف و هونەرمانەندی خەریک بوو.

ساڵی ژبانی نزیك بەچارە بوو هەوای سەر بەخۆیی و سەرداری کەوتە مێشکیه، داخواری فەرمانرەوایی لە کەلەدا جوولاًوه، دەستی لە خۆیندن هەلگرت و پۆژ بە پۆژ خۆی نزیك بەعەباسییەکان کرد و دەم بە دەم ئەستیره بەختی درهوشا و هونەر و ئازایی خۆی نواند. کەم کەمە بەرەو ژور پۆیشت و بەرز بوو، هەتا بوو بەحوکمداری شارەزور، هەکاری، جزیره. ئەرمەنستانی خستە دەست. لەگەڵ ئەحمەدی کوری تۆلۆن سولتانی میسر پیکهوتو بوون بەسویندخۆری یەکتر.

محەمەد هەتا ئەحمەد مابوو وەکوو باریان ئیدارەیان دەکرد، کە ئەحمەد مرد «ابو لجیش خمارویه» کوری ئەحمەد بوو بەحوکمدار لە جیگای بابی دانیش. ئەفشین محەمەد لەشکرکی قورسی لە کوردستان کۆ کردەوه، بەو لەشکرە گرانەوه بۆ گرتنی میسر پوو بەسووریا خشا. بەئیداره وە سیاسەت هێواش و کەم کەمە شارانی رەقە و حەلب و ئەنتاکیه و حەما و حومس و دەرویشتیانی گرتن، وە خستنیه ژێر ئیداره وە گەڕانی خۆیهوه. لە هەمووانا مەئموور و سەرکردهی لەشکرکی خۆی تیدا دانان. پۆژ بە پۆژ هێزی پەیدا کرد و پوو بەدیمەشق و شام بزووت؛ لەسەر رێگادا قوووتی زیاد کرد.

خومارویه کە ئەوهی بیست بۆ بەرابەری ئەفشین محەمەد بە لەشکرکی گرانەوه لە میسر دەرکەوت و بەری خۆی دا سووریا کە رێگای بەدیوداد بگریت.

هەتا خومارویه گەیشتی، دیوداد دیمەشق و دەرویشتی گرت و خۆی تیدا دامەزاند و لەشکرکی قورسی بۆ پیش خومارویه لە دیمەشق دەرخستە دەرەوه. لە نزیك دیمەشق هەردوو لەشکر بەرابەر بەیهک بوون و بۆ کۆرتار ریزهیان گرت و شەر و لیکدان چەند پۆژیک دەوامی کرد. خومارویه خۆی پێ رانهگیرا و بەشکاوی پووی لە هەلاتن کرد.

دیوداد لەو شەرەدا گەلێک بەخسیر و تالان و چەکی دەست خست و بەپیرۆزی

گه‌راوه دیمه‌شوق. پیاوانی بۆ کوردستان به‌پێ کرد که له‌شکری بۆ کۆکه‌نه‌وه تاکو پرو به‌فه‌له‌ستین و میسر بجووڵیتته‌وه. له‌ ساڵی ۲۷۶دا ئیسحاق کورپی که‌نداج به‌سوپا‌هێکی زۆری کوردانه‌وه له‌ مووسل بزوت و بۆ کۆمه‌گیکردن چوو له‌ لای دێوداد. له‌ولاشه‌وه دێوداد خۆی سازکردبوو که ئیسحاقیش به‌هاواریه‌وه چوو، به‌ سوپا‌هه‌ گه‌وره‌وه له‌ دیمه‌شوق ده‌رکه‌وتن و چوونه «شیزهر» خومارویه، دووباره له‌ولاوه سوپا‌هی به‌لاو کرد و گه‌راوه‌ سه‌ر دێوداد، که‌ نزیک به‌سووریا بوو به‌حیله و فیل خۆی گه‌یاندە دیمه‌شوق و گرتی و هه‌موو مه‌ئموور و پیاوه‌کانی دێودادی ده‌رکردن.

له‌ پاش خۆ دامه‌زراندنی، به‌و هیزه‌وه پرو به‌شیزهر بۆ به‌راهه‌ری دێوداد ده‌رکه‌وت. له‌ شیزهر به‌راهه‌ر به‌یه‌ک به‌پێ شه‌ی موده‌تیک دانیشتن. دێوداد نارده‌بویه شاره‌زور که له‌شکری بۆ بچیت و چاوه‌نواری پشتیوان و یارمه‌تی بوو، چه‌ندیک ئه‌و چاوه‌نواریه‌ی کیشا و به‌پێ شه‌ر هه‌ردوو لا راوه‌ستا‌بوون.

خومارویه خۆی پێ رانه‌گیرا و هه‌لمه‌تی دایه دێوداد و شه‌ر هه‌لایسا. له‌ دوایی دوو شه‌و و دوو رۆژ کوشتار، خومارویه به‌ناچاری پروی له‌ هه‌لاتن کرد و شکا. ئه‌و شکانه‌ گه‌لیک پیس بوو و به‌په‌ریشانیی له‌ شیزهر ده‌رکه‌وت. له‌وه‌دا دێوداد گه‌لیک چتی گرانبه‌های ده‌ست که‌وت.

له‌و ئه‌سنایه‌دا، ئه‌حمه‌د ئه‌بی عه‌باسی کورپی موه‌فه‌ق که به‌«ئهل‌معه‌ت‌ه‌زید» له‌قه‌ب کرابوو له‌ به‌غداوه به‌له‌شکرێکی زۆره‌وه به‌هاواری دێوداد گه‌یشه‌ شیزهر. که دێوداد ئه‌وه‌ی زانی گه‌لیک پێ ناخۆش بوو، به‌لام به‌سه‌ر خۆیان نه‌هینا و به‌عیز و شه‌ره‌فه‌وه پێشواری خه‌لیفه‌ی تازه‌یان کرد. به‌لام ئهل‌معه‌ت‌ه‌زید خۆی رانه‌گرت و له‌گه‌ل دێوداد که‌وتنه‌ سه‌ر خومارویه و به‌دیگرتن و تالان و کوشتار خومارویه‌یان شه‌په‌رزه کرد. خومارویه به‌هه‌زار کیشه‌ خۆی خسته دیمه‌شوقه‌وه و له‌ویش خۆیان پێ رانه‌گیرا و هه‌لاتن.

معه‌ت‌ه‌زید له‌گه‌ل دێوداد له‌ مانگی شه‌عبانی ساڵی ۲۷۱ چوونه سه‌ر دیمه‌شوق به‌شه‌پکردن گرتیان. له‌شکری خومارویه پرو به‌په‌مله‌ خشان و له‌وتوه قاقه‌زیکیان بۆ خومارویه نوویسی و ئه‌حوالی خۆیانیان تێ گه‌یاندن، له‌ولاوه خومارویه به‌له‌شکره‌وه له‌ میسر ده‌رکه‌وت و رێگای په‌مله‌ی گرت به‌پیش.

موعتهزید که ئەوێ زانییهوه خومارویه بهسوپاھیتی گرانهوه بۆ رەملە رۆیشت، بۆ بەرابەر یکردن سوپاھی دەنگ دا و لە دیمەشق چووہ دەری کە پێش بەخومارویه بگری.

دیوداد لە بزوتنە ناشایستەیی موعتهزید گەلیک رەنجیدە بوو کە بزوتنێکی وا خۆینرێژانەیی کرد و خۆی لەوان هەلسوو و لە موہفەقیەتی دیودادی ئیستفادە کرد و ناوی خۆی خستە نیوانی و پرسیتی بەدیوداد نەکرد؛ لەسەر ئەو بزوتنەوہیە ناردی کوری کنداجی بردە کن خۆی و جوولانەوہی موعتهزیدی هینایە پێش. ئەویش زۆر دلگیریبوو، پیکەوہ لەسەر ئەمە ریک کەوتن.

کە لە دیمەشق دەرکەوتن، هەردووکیان روو بەقنسرین رۆیشتن. دیوداد قنسرینی کردە لەشکرگا و کوری کنداجیش گەراوہ مووسل.

موعتهزید لەولاوہ روو بەخومارویه خشا و لە چوونی دیوداد ئاگادار نەبوو، بەبێ شەڕ گەراوہ و بۆ میسر رۆیشتەوہ.

دیوداد لەرقی موعتهزید وەلامی بۆ خومارویه نارد کە پیکەوہ ماملەت بکەن، هەردوو لا پیکەوہ لەسەرئەمە ریک کەوتن، کە دیوداد کوریتی خۆی بنیریتە میسر و لەسەر مینبەران خوتبە بەناوی دیوداد و سولتان میسر بخویندیریتەوہ و سکاھش بەناوی هەردووکان لی بدری. دیوداد لە داخا ئەوہی ویست و ناردیە کوردستان و خوتبەیان بەناوی هەردوو لا خویندەوہ و کوریتی خۆشی ناردە میسر. کە ئەو ماملەتە قەرارگیر بوو، خومارویه پێش پیگرتنی موعتهزیدی بۆ خۆ گرت و دیودادیش بۆ سەر عیراق چوونی هەلبژارد. لەسەر ئەوہ هەردوو لا لەخۆ خپرکرنەوہ خەریک بوون.

کوری کنداج کە لە نیوانی دیوداد و خومارویه گەیشت، ئەویش بوو بەهەواداری خەلیفە و لەشکری قورسی لە عیراق کۆ کردەوہ. لەولاشەوہ دیوداد روو بەعیراق بزوت، لە فورات پەریەوہ. کوری کنداج لەولاوہ چووہ پێش، هەردوو لا بەگژ یەکدا چوون. شەریک کرا کوری کنداج شکستی خوارد و روو بەماردین هەلات. دیوداد کەوتەسەری و لە دووی نەبوہوہ هەتا لە قەلای ماردینی پەستاوت. کوری کنداج قەلای لەسەرخۆ گری دا و دیوداد دەورەیی گرت. لە پاش چوار رۆژ دەورەدان کوری کنداج بەشەو دەریەری و روو بەمووسل هەلات.

سببینهی که زاندره هه لاتوو، دپوداد کهوته دواى هه تا له مووسلی خزاند، کورپی کنداج لهویشی خۆنهگرت و هه لات. دپوداد چوو مووسلی گرت و مهئموورپکی خۆی لهسهردانا و بۆ خۆشی روو بهدیاربهکر رویشت. هه موو ولاتی مووسل و جزیرهی خسته حوکمی خۆیهوه و خوتبهی بهناوی خۆی و خومارویه دایه خویندنهوه.

له سالی 2777دا له ژیر فرماندهی کورپی خۆیدا لهشکری درخسته دهرهوه و دهستیان به «کودهیی» (تهحسیلات) کرد. عه شیرهتی به عقووبی سه رکیشیان کرد. له پاش گه لیک شه ر و کوشتار نهو عه شیرهتهیان دهرکرد و مایهیی فیتنهکانی به چهزا گه یاندن.

هه ره لهو سالدها کورپی کنداج چوو مهسر و له گه ل خومارویه ریک کهوت. دپوداد که نهوهی زانییهوه ناوی خومارویه له خوتبهدا لابرد و بهتهنها ناوی خۆی هیشتهوه. دپوداد له پاش نهوهی دهستی بهئومووری ریکخستنی ولات و دهستخستنی دلئ ههالی کرد، لهشکرپکی زور چاکی ساز کرد و چوو دیمهشق و نهویشی ریک خست. له ترسی فیتنهیی خومارویه و کنداج، دهستی به بهخشش و خه لات بهسهر نههالیدا کردهوه. خومارویه له مهسرهوه لهشکری کیشا و چوو سهر دیمهشق و له دهرهوهی شار ههردوو لا بهرا بهر یهک وهستان.

دپوداد له نههالی شام زور نهمین نهبوو، خه زینه و چهکی زیادهی نارده حومس. بهدزییهوه نههالیی دیمهشق خومارویهیان لهوه ئاگادار کرد. نهویش بهپهنهانی زور بهلهز، دهسته سهربازپکی نارده پيشهوه، لهپیش گهیشتنی خه زینهدا لهشکری خومارویه له که نار حومس پيشی بهخه زینه گرت و هه مووی بهتالان خسته دهست. دپوداد که تهماشای کرد نههالیی سووریا و بهتایبهتی دیمهشقییهکان خیانتهتی له گه ل دهکن، دیمهشقی بهردا و روو بهحهما و هه لهب کشاوه.

خومارویه کهوته دواى و لپی نهبووهوه هه تا گه یانده رهقه. دپوداد لهویشی خۆ پی رانهگیرا و رویشته مووسل. خومارویه کهوته سهری. دپوداد روو بهحهدیسه ناو شارپک رویشت که لهسهری زپی بادینان له نیوانی مووسل هه ولیردا هه لکهوتبوو، خاوهندی هه دیسه - که هارون بجیلی بوو - کومهگی کرد. خومارویه به دوو هه زار کهسهوه و کورپی کنداج به هه زار پیادهوه چوونه تکریت و تهمای

کهشتی دروستکردنیان کرد که له «دهژله» روو بهشاره زوور بپهړنهوه. دیوداد نهچووه پښشیان، بهلام لهشکرکی چاکی بهیارمهتی هاروونی خپوی حه دیسه هه لگرت و چووه مووسل و له دهرهوهی شار لهشکرهکهی قایم کرد. لهولوه خومارویه چووه سهری و ده شه و ده روژ شه ری خوینرپیان تیک نا و کوشتاریکی قورسیان لیک کرد. له دوا پیدا کوری کنداچ نهیتوانی خو راگری و روو بهرقه هه لاته پاشهوه. دیوداد کهوته دوویان و گه لیک بهخسیر و تالانی دست کهوت. گرتی قاقه زکی له موهفهقی عباسی نووسی که کومهگی بکا تاکو بچیته سهر خومارویه و له فورات بپهړیتهوه. خهلیفه جوابی داوه چاوه نواری بکا ههتا یارمهتی بو دنیرئ.

کوری کنداچ لهو موده تیدا که لینی گرت و چو لهشکرکی زوری له سووریا کوکردهوه و گه راوه رقه.

دیوداد لهسه فورات له بهرابه ری رقه چادری هه لدا و بو قووه ت چاوه نوژر بوو. بهلام بهچاو و را و روژ بهروژ دلخوشی لهشکرهکهی خومارویه ده داوه و دهیتهانه لای خوویهوه. روژ نه بوو دهسته سواره و پیاده کی لهشکر له فورات نه پهریتهوه لای دیوداد.

کوری کنداچ که نهوهی زانی بهناچاری رویشت و په نای بو خهلیفه برد و چووه بهغدا. خهلیفه موهفهق کهوته نیوانیان و به ماملت هردوو لای پیک هینان.

دیوداد له رقهوه لهشکرهکهی ناردهوه شاره زوور و بو خووشی چووه بهغدا. خهلیفه له بهری خاکی جزیره، هه موو ولاتی ئاوربایه گانی دا به دیوداد و جزیره ش درا به کوری کنداچ و خومارویه. له سالی ۲۷۶ دا دیوداد بوو به حوکمداری شاره زوور و ئاوربایه گان. دیرسمی کوری ئیبراهیم کوردی بوو به سه رکرده که له ئاخیردا بوو به حوکمداری ئاوربایه گان. دیوداد دیرسمی به والییه تی نارده سهر ئاوربایه گان. وه «مونیس» کرا به سه رداری قرمیسین. دیوداد به ئیستراره تیکی تهواو ههتا سالی ۲۸۸ به خووشی حوکمداری شاره زوور و ئاوربایه گانی کرد و به بی کیشه و نه زیهت رای بوارد.

دیوداد له سالی ۲۸۸ دا له شاری «به رزده» له خاکی ئاوربایه گان به ئامورزشی یه زدان شادبوو.

ئه‌سحابی کوری دی‌وداد ئه‌فشین محهمه‌د

له‌ سالی ۲۸۸ هـ دا که دی‌وداد مرد، ئه‌سحاب که یه‌که سهر‌داری بوو، له‌سهر ته‌ختی حوکمداریی شاره‌زوور و ئاوربایه‌گان و دینه‌وهر له‌ چیگای باوکیا دانیشته.

هه‌روه‌کو له‌پیشدا بیژرا له‌ چاخی حوکمداریی بابیدا خاکی کوردستانی شاره‌زوور و قرمیسین و ئاوربایه‌گان که وتی‌بونه ژیر په‌نجه‌ی سه‌رکرده‌کانه‌وه، سی پال‌هوانی کورد به‌سه‌ر حکومه‌تی ئه‌و چیگایانه‌دا راده‌گه‌یشته.

کوری دی‌وداد هه‌ر به‌ناو بوو به‌حوکمدار، هینده به‌هیز نه‌بوو نه‌شیده‌توانی ئه‌و سهر‌دارانه‌ ده‌رخا و ده‌ستیان له‌ ئیش بکیشیته‌وه، به‌لام به‌ئوسوولتیکی هه‌کیمانه‌ رای ده‌گرتن و حوکمداریی خۆی پی‌ دانه‌ناسین. ئه‌وانیش دیسان له‌به‌ر رۆژیکی که‌ئین ده‌ستکه‌وتن بۆ هه‌موو ئه‌مریکی ئاماده‌بوون و له‌ ژیر به‌یداغیدا ده‌کوژشان.

له‌ سالی ۳۰۴ دا مونیس که یه‌کێک بوو له‌ سهر‌داران، به‌ده‌سیسه‌ی موقته‌دیر خه‌لیفه‌ی عه‌باسیان ده‌ستی به‌سه‌رکیشی کرد. ئاوربایه‌گانی له‌ ژیر حوکمی ئه‌سحاب ده‌رخست و کردیه ئه‌ماره‌تیکی ژیر حوکمی خۆی. له‌ سالی ۳۰۱ دا «سه‌بووک په‌یی» ناو که سه‌رکرده‌یه‌ک بوو رووی له‌ ئه‌سحاب وه‌رگیرا و قووه‌تیکی زۆری خسته ژیر ده‌سته‌وه و قرمیسین و ده‌روپشتی گرت. ئه‌سحاب به‌مامله‌ت له‌گه‌ل سه‌بووک په‌یی ریک که‌وت که ده‌ستی له‌ قرمیسین به‌ردا، سه‌بووک په‌یی بچیته سه‌ر ئاوربایه‌گان له‌ ده‌ست مونیس رزگار کا و بۆ خۆی ببیته حوکمدار.

سه‌بووک په‌یی به‌وه رازی بوو، به‌قووه‌تی هه‌ردووکیان له‌شکریان کۆکرده‌وه. گه‌لێک کۆشان به‌لام له‌وساله‌دا ئاوربایه‌گان که‌وته ده‌ست ئه‌میر ده‌یسامی کوری ئه‌میر ئیبراهیمی کوردی. چونکو ئیمه له‌م کتێبه‌ پیرۆزه‌دا باس له‌ حوکمدار و ئومه‌رایانی شاره‌زوور و دینه‌وهر ده‌که‌ین، له‌مه زیاتر باس له‌ ئومه‌رایانه‌ ناکه‌ین که حه‌ز ده‌که‌ن له‌ ئه‌حوالی ده‌یسام بگه‌ن و ته‌ئریخی ئاوربایه‌گان بزانه‌ن، ته‌ماشای کتێبی (پیشکه‌وتن)ی ئیمه بکه‌ن له‌ سالی (۱۳۶۶) دا چاپ کراوه.

موساویر کوری حه‌مید هه‌زبانی

موساویری کوری هه‌زبانی سالی ۲۰۵ له‌ شاری هه‌ولێر له‌ دایک بووه و به‌ئازایی و زرنگی و تیگه‌یشتوویی ناوبانگی کرد. گه‌لێک له‌گه‌ل خویندن و زانه‌ن خه‌ریک بوو؛

له دواى ئهوه بوو بهمهئموور .

میژوونویسهکانی تات له بهرئمه که له خلیفه عهباسییهکان رووگهردان بوو و له بهدرهوشتی ئهوان دهستی بهسه رکیشی کرد، ئه پالئهوانه کورده به موساویری ناوده بهن؛ چونکو پیاویکی به غیرهت و به شهرف بوو، گه لیک بزوتنی خراپی له عهباسییهکان ددهی و غیرهتی هه لی نه دهگرت، جا له و دهمانه دا پیاویکی غیرهتکیش که چاوی عهیب دیتنی هه بووايه وه جهور و ئه زیهتی بیانییهکانی نیشان به کوردهکان بدابایه، به خارجی -یه عنی بهی دینی- ناویان دهبرد؛ ههتا میللهت هه زیان لی نه کردبایه و له دهستیان خستبایه .

نموونهی ئه و حاله ئه مرۆکهش له نیتو کوردستانا هه ر ماوه، وهکو کۆشه ری مونهور و لاههکانی کورد و مه لا نه خویندهوارهکانی کورد که له حهق لاههکانا چاووراو دهکن، له چاخى عهباسییهکانیشا میللهتپهروه رهکانی کورد بۆ رزگاری وهتهن و ئازادی میللهت دهکۆشان. به پیتی خارجی ئه و کوردپهروه رانهیان رهخنه دار دهکرد .

موساویر به سه بات و راستی و ئازایی دلی هه موو ئه هالی کیشابوو؛ هه مووکهس خۆشیان دهویست هه رچتیکی به واژی کوردهواری به اتبایه ته بهرچاوان، بۆ لابرندی دهکۆشا . له و ریگایه دا زۆر ماندوو بوو، توشی گه لیک سه رنیشه بوو، به ناچاری گۆشه گیری هه لئزارد و چوه جیگایه که به «بوازج» ناو دهبرا . دوور له دهسایسی عهباسییهکان دانیشته .

له سالی ۲۵۲دا حوسین ناو، مهئمووریکى شورتهی عهباسییهکان له شاری (حه دیسه) -که ئه مرۆ به شاری مهخموور ناو دهبری- ناردی موساویری خواست بۆ «کودهیی» (ته حسیلداری) به زۆر ناردیه دپهات که به هانه یهکی پی بگری .

موساویر کوریکى (حه وسه را) ناوی هه بوو، له شوخی و جوانیا بی وینه بوو؛ حوسین به بهانه یه که هه وسه ری گرت و له بهندی کرد .

سه عید پاشای دیاربه کری له کتیبی دووه می «مرآة العبر»یدا ده لیت که حوسین شه ویکی هه وسه ری له به ندیخانه ده رخست و برديه دیوانی مهیخواردنه وه و به زمه وه که مهستی بکا و به ئه تک دهست بۆ نامووسی درێژ کا . هه رچه ندی کرد مومکین نه بوو، دووباره خستیان هه وه زیندانیکى تهنگ و تاریک و زنجیر و

پالەهەنیان کرد. حەوسەر که گەراوه نیو زیندانی بەهەر جۆریک بوو قاقەزێکی له بابی نویسی ئەگەر فریای نەکهوئ: «بە پۆژ بەند و زنجیرکراوم و بەشەو بووکی مەجلیسارام».

که ئەو قاقەزە گەیشته دەست موساویر، ئاوری کهوتە گیانەوه و هۆشی لەسەر نەما. ئەو قاقەزە هەلگرت و دئ بەدئ گەرا و قاقەزەکی بەکوردەکان نیشان دەدا و پیتی دەگوتن: «که بزانی مەئموورێکی تات هاتووته نیو ئیمه دەست بۆ شەرەف و ناموسی کوردان درێژ دەکا. ئەوه چ غیرەت و نامووسیکە بۆ ئیوه ئەوه هەلگرن، پیاویکی وا بتوانیت دەستدرێژیکی وای لێ رووبدات و ئیوهش بۆ دەنگ بن؛ ئەمرۆکه له من بۆ سبەینێ له ئیوه».

لەسەر ئەوه کوردێکی زۆر بوون بەکۆمەگی دەردی موساویر؛ ئازا و رەشیدیکی زۆری لەسەر کۆبوووه. موساویر لەشکرێکی قورسی هەلگرت و چوووه سەر شاری حەدیسە؛ بەبێ شەر چوووه نیو شارەوه.

حوسین که ئەوهی زانی لەنیو مالاندا خۆی وەشارد. موساویر حەوسەرەهی کورپی له بەند دەرخواست و دەستی بەدامەزراندنی ئومووری شارکرد. له هەر چوار کەنارهوه کوردی لەسەر کۆبوووه و له دوایی ریکویتی حکومەت سوپاهیکی باشی ساز کرد و روو بەمووسل له حەدیسە دەرکهوت.

عەقەبەهی کورپی محەمەد لهو دەمەدا بەئەمری خەلیفە والیی مووسل بوو. خۆی کۆ کردوه که پێش بەموساویر بگریت له دەستی نەهات؛ چونکو عەقەبە لەشکری که له ژێر فەرمانیدا بوو کۆی کردوه، له مووسل دەرکهوت. بەرaber بەموساویر ریز بوو. بەیهکه هەلمەت عەقەبە شکا؛ گەلیک مال و ئەسپابی بۆ موساویر بەجی هێشت. موساویر چەندە تالان دەست کهوت، بەسەر لەشکری خۆیدا بەخشییهوه. هەر بهو چوووه دەورەهی مووسلیدا. لهولاه ئەهالی لهگەل موساویر یەک بوون و نەیانھێشت فیتنه پەیدا بێت، بەزوویی دەروازەهی شاریان کردوه و موساویریان برده نیو شارەوه. هەموو ئەهالی چوووه بەخێرھاتنی موساویر، بهوه هێزێکی چاکی دەست کهوت و لەشکری فرە کرد و لهگەل ریکخستنی شار و ئەترافی خەریک بوو.

خەلیفە لەشکرێکی قورسی ریک کرد و ناردیه سەر مووسل. موساویر له

مووسل دهرکهوت و چوو له تکريت پيشی پي گرت، بهکههه په لاماریک له شکرى خهلیفه شکاند و له دواى کوشتاریکی زور به شادمانییه وه گه راوه مووسل و جاري سه ربه خوییی لی دا .

سالی ۲۵۳ خهلیفه له ژیر فرماندهی «بهندار» سوپاهی نارده سه ر موساویر که بیگریت. موساویر بوی دهرکهوت له پاش شه ر و کوژتار، بهندار به هه ر فیلیک بوو په نچا که سیکی بۆ رزگار بوو؛ له مهیدانی خویناوی خوی هاویژت و هه لات.

موساویر که ورد بووه وه له مووسل دانیشن ناسوودهگی دهس نادات و ناحیهی «مه رجه» شی به سلیمان ئه زدی فرۆشراوه و ئه هالی و عه شیره تی «عه نیزه» له سلیمان رووگه ردان و عه شیره تی «شه بیان» بوویون به ئاله تی شه پروشۆر، ئه منیه تی به ئه هالیی مووسل دا . ناردی به ناچارى مووسلی دا به نوکه ریکی خوی و له شکرى کوردهکانی هه لگرت و چوو ه شاری «حه دیسه» و کردیه پایتهخت.

هه ر له و سالددا خهلیفه عه باسییان، ئه یووی کوری ئه حمه دی ته عله بی کرده والیی مووسل و ناردی. ئه یووب گرتی و حه سه نی کوری خوی کرده وه کیل له گه ل حه مدانی کوری حه مدوون و عه شایری عاره بی دیکه ریک که وتن و له شکریکی قورسیان برده سه ر موساویر و له وادی ریاد به رابه ر به یه کتر بوون و شه ر گه رم بوو. له شکرى حه سه ن له دهست کورداندا نابوود بوو. نوکه ریکی حه سه ن - که خه لکی هه ولیر بوو - حه سه نی له مهیدان دهریه راند و برديه هه ولیر و له «هه ره» (حه ره) په نهانی کرد و هه موو ئه سپابیان که وته دهست کوردهکان.

سالی ۲۵۵ موساویر به له شکره وه هه لمه تی برده سه ر مووسل. سلیمان ناوی که کشار (ئه میرو لبه له د) نهیتوانی پيشی پي بگریت؛ به په نهانی له شار دهرکهوت و هه لات. موساویر به بی شه ر چوو ئیو شاره وه و چوو نه مزگه وت.

موساویر له سه ر مینه ر خوتبه یه کی بۆ بیکه تی و دهست پیگرتن خوینده وه و دلخۆشی و نوازشی ئه هالیی کرد. له پاش چهند رۆژیک دامه زاننده وه ی ئوموور گه راوه حه دیسه .

موساویر پیاویتی ناودار و به غیره ت و حه مییه ت بوو. هه تا سالی ۲۶۵ زور چاک ئیداره ی حوکمداریی راگرت و میله تی کورد هه موو منه تدارى بوون.

سالی ۲۶۵ خهلیفه موخته مید له ژیر فرماندهی موفلیح ناودا سوپاهیکی زور

قورسی ناردە سەر موساویر؛ هەتا نزیک هەدیسە چوون. کە موساویر تەماشای کرد دوژمن بەقوووتە، هێزی خۆی هەلگرت و چووە چیاى «ئامەوزینى» کە نزیک هەدیسەیه. موفلیح دامینى زینىی کردە لەشکر بەز.

موساویر لە نیووشەودا بەسەرى دادان و گەلێک کوژتاری لى کردن و گەرانەوہ نىو چیا.

موفلیح کە زانییەوہ لەگەل موساویر شەپکردن ناکرئ، روو بەمووسل لەشکرەکەى گىراوہ.

موساویر لە پىگا تەنگەکاندا پیاوی شەپکەرى دانا و چاوہنۆرى کەلین بوو، کە لەشکرى موفلیح گەیشتە پىشى، لە هەموو لایەکەوہ پىیان دادا و کوژتاریان لى کرا. زۆر کەمیان بەساعى گەیشتنەوہ مووسل؛ گەلێک دیل و مال کەوتە دەست کوردان. موساویر بەشادمانییەوہ گەراوہ هەدیسە، ئەهالى و سوپاھى بەتالان گرتن شادبوون و بەکەیفەوہ چوونە نىو شارەوہ.

موفلیح دووبارە لەشکرى بردە سەر موساویر بەشکاوى و شپرزەھى گەراوہ مووسل و بەتەنھا روو بەسامەرا هەلات.

موساویر لە پاش ئەو شەپە چووہ سەر ئەلۆھند، مووسای کورى بەغا پىشى پى گرت، لە پاش شەپ و کوژتار مووسا بەشکاوى خۆى ھاوێژتە بەغدا. موساویر بەزۆر ئەلۆھندى گرت و پیاویکى خۆى لەسەر دانا و گەراوہ هەدیسە. سالى ٢٦٦ لە مانگى رەمەزاندە موساویر مرد و جىگای چۆل بوو.

ھارون کورى عەبدجیلی شارەزورى

ھارون پیاویکى سەرکردەى سوپاھى موساویر خەلکى بجیل ناو گوندیک بوو. کە ئەمپروکەش ئەو گوندە لەنىو عەشیرەتى کوردى سوورچیدا ماوہ و مەرکەزى شىخانى سوورچییە. ھارون لە کتیبى تاتەکاندا بەھارونى خاريجى ناو دەبەن؛ چونکە لەگەل خەلیفەکانى عەباسى شەرى کردوہ، پىیان کوتووہ خاريجى.

کە موساویر مرد هێزى سوپاھەکەى کەوتە دەست ھارونى بجیلی. لە پاش پىکخستەنەوہى ئوموور روو بەمووسل لەشکرى کیشا و مووسل و ئەترافى خستە دەست و گەراوہ هەدیسە.

لهولاه «محهمهدى كورپى خهزاد» كه ئهويش شهركه و سهركردهيهكى موساوير بوو، چوه شارهزور و لهشكرىكى كۆكردهوه و گهراوه سهه هارون و بهگژيدا چوون و هيچيان سههركهوتن. كورپى خهزاد گهراوه شارهزور و دهستى بهلهشكر كۆكردهوه كرد. بهئومىدى جيگيرى موساوير لهشكرى برده سهه مووسل و له «واسيت» لهشكرى دابهزاند.

هارون له مووسلهوه دهچوه «مهعلتاي» كه زانييهوه محهمهه له واسيت پرويهرووى رويشت و له گوندى «شههراخ» بهلانگازى بهكترىبون. له نهتيجهدا هارون شكا و دووسهه كهسيك پياده كوژرا. هارون بهشكاوى له دهژله پهريهوه و عهشاير يارمهتيان دا و روو بهحهديسه گهراوه و دهستى بهئيمارهت كرد.

هارون چونكه فيل و دهسيسهى دهزاني، شوپشى خسته نيو سوپاهى محهمهدهوه. بهرهبهره محهمهه له هيز كهوت، جكه له عهشيرهتى شمردهلى له دهستدا نهما.

سالى 277 ديوداد له دهست خومارويه ههلات و له شامهوه پهناى بو هارون برد، هارون بهمال و سويا و چهكهوه ياريدى دا و كورپى كنداجى بو شكاند. هارون بهبى شهه هموو شارهزورى خسته دهست خوئيهوه؛ ئەترافى مووسل هموو له دهست هاروندا بوو. واليى خهليفه له مووسل حوكمى دههدهكهوت.

سالى 283 خهليفه موعتهزىدى عهباسى بهلهشكرىكى قورسهوه چوه سهه هارون، له دواى شهه و كوژتارىكى بيژمار، هارون بهديل كهوته دهست خهليفه و برديانه بهغدا و له چوار ميخهيان دا و خنكانديان.

ئه مير جه عفهري كورپى فاهر

ئه مير جه عفهري، ميره گهورهيهكى كورد بوو له مووسل. هموو واليهكان بى دلخوازيى ئه وه ميره كورده له مووسلا نهدهشيان فهمانهوا بن. ئه وه ميره هموو دهميك له نيويژى و ماملهتى نيوانى دهكوشا. پياويكى دووره شهه بوو؛ خير و بهرهكهتى ميللهت و نيشتمانى دهخوازت.

سالى 214 عهبدوللاى كورپى سهيد كورپى ئانيسه له تهرهف خهليفهوه كرا به واليى مووسل. له بهر بهدخويى و توندوتيزى دلى ئه هاليى رهنجيده كردبوو. ئه مير

جەعفەریش بەئەھالییەو وەتەنگ ھاتبوو.

عەبدوللا گەلیک جەوری کوردانی دەدا، چەند جار ئەمیر جەعفەر، عەبدوللای ھوشیار کردووە کە دەست لە زۆلم و جەور بەردات سوویمەند نەبوو.

ئەمیر جەعفەر رۆژێکی ناردی ھەموو کوردی دەورۆپشت و شاری کۆ کردنەو و ھێزێکی قورسی پیکەو و نا و لە میرەکانی کوردستانی گێراو ھەبەدی بدەن. ئەمیر جەعفەر دەورۆپشتی مووسلی خستە دەست خۆی و ھەموو مەئموورەکانی عەبدوللای دەرکردن، تەنھا شار لە دەست عەبدوللا ماو. ئەمیر جەعفەر رۆژ بە رۆژ ھێزی پەیدا کرد و ئەترافانی خستە دەست خۆی و لە قوووت زیادکردن خەریک بوو و نۆ ساڵ دەوامی کرد.

سالی ٢٢٢ عەبدوللا داوای یارمەتی لە خەلیفە کرد؛ ئەویش سوپاھێکی ریکویتی بۆ نارد، لە کەنار شار لە گەڵ کوردان بە شەڕ ھات. لە پاش چەند رۆژ کۆژتار، عەبدوللا کۆژرا و زۆر کەم لە سوپاھی رزگار بوو و ھەلاتنەو مووسل. ئەمیر جەعفەر دەستی لێ بەرئەدان و دەورەئە مووسلی دا و ریکای لە ھاتوچووان بری، ئەھالی بەناچاری شاریان بە موسالەمەت تەسلیم کرد.

ئەمیر جەعفەر شەش ساڵ بەچاکە و خۆشی مووسلی لە ژێردەستدا بوو، میلەت ھەمووی منەتداری بوون و بەداد و پەغیەتپەرەری پای دەبارد.

سالی ٢٢٩ خەلیفە سوپاھێکی لە ژێر فەرماندەئە «ئەمیر ئیتاخیدا» ناردە سەر مووسل. ئەمیر جەعفەر بۆی لە شار دەرکەوت، لە چوار سەعات بەرەو ژووری مووسل پێشی پێ گرت، لە داوی شەڕ و خۆینرێژی ئەمیر جەعفەر لە مەیداندا بەکۆژاوی دۆزراو. شکستە کەوتە کوردان و ئیتاخ بێ جەور چوو مووسل و تەمەئە چوو سەر کوردانی ھەبوو، بەلام کوردەکانی دەورۆپشت پێشیان پێ گرت.

ئەمیر تۆروون

کتێبی «مرآة العبر» بەرگی دووھم، لاپەرەئە ١٢٥ دەلێت: تۆروون یەکیک بوو لە ئومەرایانی کورد و خاوند ھێز و پشتیوان بوو. موقتەفییەللا ئیبراھیم خەلیفەئە عەباسی ئەو ئەمیرە کوردەئە ئەمیرولئومەرا. سالی ٣٢٠ ئەمیر تۆروون بەسوپاھێکی زۆرەو چوو بەغدا و بوو بە ئەمیرولئومەرا. ھەتا سالی ٣٢٢ ھەموو کاروباری خەلیفەئە خستە ژێر پەنجەئە خۆیەو.

خەلىفە لەو كەوتە ترسەو؛ بەپەنھانى لە ناسرودەولەى والىي مووسلى گىراو، بەھەر جۆرىك بىت فرىاي كەوئىت و رىزگارى كات.

ناسرودەولە لەشكرى ھەلگرت و لە ژىر فەرماندەى عەبدوللای نامۆزای و سەیفودەولە نارديە تگريت. خەلىفەش لەولاه ژن و مندال و دەست و پتوھندى خۆى دزبەو و روو بەتگريت لە بەغدا دەرکەوتن. ناسرودەولە بەئىحترامەو قەبولى كردن. ئەمىر تۆروون كە لەو ناگادار بوو، رقى ھەستا و لەشكرى بردە سەر مووسل، ناسرودەولە و سەیفودەولە بەلەشكرەو چوون و لە تگريت رىگايان پى گرت. لە پاش شەر و خويندەى، تۆروون سەرکەوت و دوژمنى روو بەمووسل رفاوند.

ناسرودەولە ناچار خەلىفەى ھەلگرت و لە مووسلەو روو بەنسىبىن ھەلاتن. خەلىفە لەوئىشەو چوو شارى رەقە و لەوئىو قاقەزى بۆ تۆروون نويسى و بناغەى ماملەتى دامەزراند؛ بەھەر جۆرىك بوو رىك كەوتن.

خەلىفە لە رىگاي ھىت و سندیو روو بەبەغدا گەراو. ئەمىر تۆروون بۆ پىشوازی لە بەغدا دەرکەوت. كە گەيشت بەتوندى گرتى و ھەردوو چاوى كۆلى و عايلەكەى خەلىفەشى بەشادمانى گەراندەو بەغدا.

ئەمىر تۆروون كە گەيشتەو بەغدا، موستەكفى بىللا عەبدوللای كورى موكتەفى كردە خەلىفە و سالى ۳۳۳ مانگى سەفەر لەسەر تەختى خەلافەتى دانا.

ئەمىر تۆروون، ھەتا مانگى زىلحىجەى ئەو سالى ژيا و لە دواييدا بەئامرزشى خودا شادبوو. لەو زياتر سەربھوردى ئەو ئەمىرە كوردەمان وەچنگ نەكەوت.

ئەمىر سالار

ئەمىر سالار لە كوردى ئەلئوھندە، بەزانىن و نويسىن و بە شىر و مەتالبازی و سوارچاكي ناوبانگى كردبوو. سالى ۵۲۶ عومرى بىست سالىي بوو، كەوتە لای سولتان مەسعوود. لەبەر زىنگى و زەبەردەستىي خۆى، رۆژ بەرۆژ سەرکەوت و رووى لە بەرزبوون كرد. لە گەلىك جىگايانى شەردا ناوبانگى كرد.

لە سالى ۵۳۲ دا سولتان مەسعوودى سەلجوقى لەگەل داود شەرى كرد. ئەمىر سالار زۆر ھونەر و ئازايىي نىشان دا لەسەر ئەو كرا بەوالىي ھەمەدان.

سالى ۵۴۰ عەلى كورى دبىس چووبوو سەر حىللە و بەزۆر گرتبووى. ئەو حالە

له سولتان شكايهت كرا كه عهلى دستدریژی دهكات. سولتان بهداخوایی ئههالی سالاری نارده حیلله. سالی ۵۴۲ بهئهمری سولتان مهسعوود، ئهمیر سالار له ههمهدانهوه چوو بهغدا. شاری حیلله و دهووشتی به«بره» (مقطع) درایی. ئهمیر سالار بهلهشكریكی باشی كوردهوه چوو سه حیلله، له پاش شهپ و كوژتار بهزور حیللهی له عهلی ئهستاند و چوو نیو شارهوه.

عهلی بهشكاوی پهناي بۆ ئهمیر بهقشك برد، بهكۆمهگی تهرنتاوی خیتی و اسیتهوه عهشایی تاتی چۆل لینگیان دا سه حیلله. بهشهپ و كوژتار سالاریان درهپهپاند. سالار له سالی ۵۴۴ روو به بهغدا گهراوه.

سالی ۵۴۵ سولتان مهسعوود لهشكری بۆ سالار كۆكردهوه، سالار دووباره ههستا چوو سه حیلله و بهشهپ عهلیی دهستگیر كرد و كوژتی و بنهمالهی مهزیدی كویر كردهوه.

سالی ۵۴۶ سولتان مهسعوود مرد. خهلیفه موقتتهفی لیئهمریلا سهلجووقییهكانی له عیراق دركرد و ههموو بلاو بوونهوه. مهسعوود ناویك كه شهحنهی بهغدابوو، ههلات و چوو حیلله و پهناي بۆ سالار برد و بهحورمهتهوه سالار پای گرت و بوو به ههمكارهی.

سالی ۵۴۶ سالار بهمهسعوود فریوی خوارد كه كهلین كهوته دست مهسعوود، له چۆمیدا سالاری خسته نیو ئاوهوه و خنكاندی.

ئهمیر شادی

بنهمالهی ههزیان كه بهئهیویبی ناویانگیان كردهوه.

شادی كوری مهروان له عهشیرهتی كوردی رهوند و ئهمیری قهلائی دووین بوو. قهلائی دووین له نیوانی رواندز و ههولپردا له نزیك دیره ههلكهوتوو و ئهمرۆكه كاولهكهی ماوه و دنییهکی بچووكه لهسه قهزای رواندزه. میرانی ههزبانی لهشاری دووین بهحوكمدارییان رادهبوارد. مهروان كه مرد شادی حوكمداری دووین و هیندیك له خاکی سۆرانی دهكرد. ئهمیر ههسهنی كوری مووشك بوو بهحاکمی قهلائی ههولپر، تا سالی ۴۳۶ ئهوه دوو میره كورده ناودارانه بهپیکي رایان بوارد. لهو سالهدا قهراوش ناو تاتیک له تهرهف خهلیفهوه كرا بهوالیی مووسل و لهگهڵ

نەسرودەولەى كوردى ھەمىدىي دۆستىك ھاكىمى جزيره ناخۆشيان كەوتە نىوانى.

ئەمىر عىسكانى ھەمىدىي ھوكمدارى ئاكرى لەگەل دەولەتى دۆستىك رىك كەوت و ھەمويان چوونە سەر مووسل. قەراوش لە ئەمىر ھەسەن داواى يارمەتتى كرد، ئەوئىش بەكۆمەگى ئەمىر شادى چوونە پىش ئەمىر عىسكانى و لە پاش گەلىك شەپ بەشكانى قەراوش لىك بوونەو. ئەو ئومەرايانەى كورد ھەتا سالى ٤٤٦ بەدۆستايەتى راىان بوارد.

لەو سالەدا فیتنەى سەلجوقىيەكان كەوتە نىو ئاسياو، ئومەرا و ھوكمدارەكانى كوردستان وەكو ھوكمدارەكانى دىكە كەوتنە ژىر فەرمانى ئۆرتۆغرولەو؛ مەلىك شادىش ھەروا. بەھرۆزى ئىغرىقى كە لە يەكە نۆكەرانى شادى بوو، كەوتەلای سەلجوقىيەكان. لە دەورى مەلىك شاهی سەلجوقى گەورەبوو. شادى بەراوھژوو رۆژ بەرۆژ بچووك بوو و لە دەست سەلجوقىيەكان لە دەست كەوت. قاقەزى لە بەھرۆزى نويسى و بەھرۆزى بردىە مووسل لەگەل مەلىكشا بەناسىنى دا. لە دوايىدا ئەمىر شادى لە دووین بارى كرد و چوو مووسل و گەلىك كاروبارى چاك بوو. كە مەلىكشا مرد، سولتان مەسعوود گەلىك ئىحترامى ئەمىر شادى دەگرت، كە بەھرۆزى كرا بەشەحنەى بەغدا، ئەمىر شادىي كرده ھاكىمى تگرىت. لەلای ئەھالىي تگرىت و سولتان زۆر موحتەرەم بوو. سولتان تگرىتى بەپرە دا بەئەمىر شادى. ھەتا مرد بەھوكمدارىي تگرىت راى بوارد. لە تگرىت كە مرد ناژرا و گومبەزىكى لەسەر دروست كرا، ئىستاش ئەو گومبەزە ماو.

ئەمىر ئەيووب نەجمەدىن كورى شادى

لە پاش ئەمىر شادى، ئەمىر ئەيووب نەجمەدىن -كە كورە گەرەى بوو- بوو بەھوكمدارى تگرىت، ھەتا سالى ٥٣٢ ھ شىركۆى براى نەجمەدىن سەركردهيىكى بەھرۆزى كوژت. لەسەر ئەو بەھرۆزى بۆ لە تگرىت دەرکەوتنىان ئەمرى دا. ئەو شەوھى بارىان كرد و لە تگرىت دەرکەوتن، سەلاھەدىن يووسفى كورى ئەيووبى كورى شادى كورى مەروان لە تگرىت لە دايك بوو.

نەجمەدىن چونكە لە چاغى خۆيدا چاكەيەكى قورسى لەگەل عىمادەدىن زەنگى كردبوو، بەو ئومىدە مال و مندالى ھەلگرت و روو بەسووريا پەناى بۆ كورانى

زهنگی برد. کورانی زهنگی شپړکښان کرده سوپه هداري حله ب و شاري به عله به گيشيان دا به نه جمه دين. له دواي کهم چاغيک نه جمه دين بوو به وه زيري سولتان مه محمود نووره ديني کوري زهنگی و شپړکښ بوو به وه زيري عازيدي خليفه ي فاتيمنييه له ميسر. سه لاهه دين له دواي مردني مامي بوو به وه زير. له پاشان سه لاهه دين بوو به سولتاني ميسر و يه مهن و حيجاز و سووريا و شاره زوور و جزيره و وان و بتليس و ديار به کر و له هه موو دونيا شدا ناوبانگي کرد. يو ناگاداريي نه و بنه مال هيه ته ماشاي کتتبي «نيمه ي نه فسه ري شاهان» بکن.

نهمير نه حمده کوري نهمير عهلي سه يفه دين کوري نه حمده

کوري نه بي ههيجاي کوري نهمير عه بدولاي کوري نهمير خه ليلي مه رزه بانويه. نهمير نه حمده له قه بي عيماده دين و ناوبانگي «نه بوو مه شتوب» ه. هينديک له ميژوونيسان گوتوويانه مه شتوب ناوبانگي باپيره گوره يه تي و هينديک ده لئن مه رزه بان کوردي هه کارويه.

نهمير نه حمده سالي ۵۷۵ له خاكي مزووري هاتووه ته دونيا و خو پندن و سه رکه وتن و به رزبوني له وپوه بووه و چووه مووسل و به شير وه شيني و رمبازي و سوارچاكي و پاله واني ناوبانگي کرد.

له مووسله وه چووه جزيره و له «په را» (خزمه تي) سولتانه کاني نه يو وييدا به حورمه ت و جيگابه رزي راگيرا و بوو به نه ميري له شكري جزيره، له به رادا هينده پيش كهوت، نه يو وييه كان له يه كيكي خويان ده ژمارد. واي لي هات بوو به روکنيكي ده وله تي نه يو وييه.

نهمير عهلي باوكيشي له په راي سولتان سه لاهه ديني نه يو وييدا هينده پيش كهوت هه تا مردن هه ر به حاكميه تي شاره گوره کاني رابوارد. شاري نابولسي به بره درايي و شهش سالي له سه ر بوو و مرد. که نهمير عهلي مرد سييه كي نابلوس له ته ر ه سه لاهه دينه وه درا به به يتو مال؛ نه وي ديک هش درا به نهمير نه حمده عيماده دين. نهمير نه بي له هيجاي باپيريشي له ته ر ه سولتانه وه کرا به نه ميري جزيره؛ له پاشان له قه لاي ناميدي و چهند قه لايه كي ديکه ي به بري درايي.

نهمير نه حمده هه ر به ده ستر ريزي و خو شه ويستي ژيا. له شه ري دمياتدا

مه‌لیک کامیلی سولتانی میسر لئی دلگیر بوو. ئەمیر ئەحمەد بەناچاری لە ولاتی میسر دەرکەوت و چوو وە جزیره. لە مانگی رەبیبی دووهمدا گەیشته تەلە عەفر. ئەمیر لۆئۆئی خێوی مووسڵ ناردی دلخۆشیی داوێ که بیکاته ئەمیرتیکێ خۆی. لە دواي گەلیک موخابەرە لە گەلی ریک کەوت و بریدی مووسڵ و مودەتیکێ کەم ماوێ. سالی ٦١٧ لۆئۆ گرتی و بە زنجیر کراوی بۆ مه‌لیک ئەشرف موزەفەرەدینی کورێ مه‌لیکی عادیلی ئەیووویی ناردە حەرانی و سرووج. مه‌لیک ئەشرف بە زنجیر و پالەهەنگ مودەتیکێ زۆر لە بەندی کرد. ئەمیر ئەحمەد ئەم دوو هەلبەستراوێ بۆ نارد:

يا من بدوام سَعْدَه دار الفلك
 ما انت من المملوك بل انت ملك
 مملوكك ابن المشطوب في السجن هلك
 أطلقه فأن الامر لله ولك

ئەگەرچی ئەمیر ئەحمەد بەو شیعراوە لە مه‌لیک ئەشرف پاراوە، بەلام کاریگەر نەبوو. هەر وەها لە زنجیر و بەند جەور درا، هەتا سالی ٦١٩ مانگی رەبیبی دووهم بەو حالە لە بەندیدا مرد.

مه‌لیک ئەشرف لە دەر وازەي شاری سەرینچاوه (رأس العين) گومبەزیکێ گەرە و پاراوەي بۆ دروست کرد و لە سرووجەووە جەنازەکەي بەئیحترام و چاکەووە برده ئەوی و ناژتی و گەلیک مه‌وقوفەشی بۆ پەراکانی ئەو زاتە بریەووە کە پەرای گومبەزی بکەن. لە و دەمدا کە ئەمیر ئەحمەد لە بەندیدا بوو، دەستەبەراکانی ئەم دوو شیعەرەیان بۆ نوویسیبوو:

يا أحمد ما زلت عماداً للدين
 يا أشجع من أمسك رمحاً بيمين
 لاتأس إذا حصلت في سجنهم
 ها يوسف قد أقام في السجن سنين

سالی ٥٨٨ شەوی پینجشەممەي ١٩ی جەمادی دووهم، سولتان سەلاحەدین لە گەل ئومەرایان دانیشتیوون و باسی شەری فەرەنگیان ئەکرد؛ زۆر ناؤمید بووبوون. سولتان زیاتر بۆ ئومید بوو. رووی لە ئومەراکان کرد و وتی: «پەوشتی

پێغه‌مبەر و ابوو که له شه‌پدا وه‌ته‌نگ هاتبا و چاره‌ی نه‌مابا له‌گه‌ڵ سه‌حابه‌ بۆ به‌رابه‌ری کافر موبایه‌عه‌ی مردنیان له‌گه‌ڵ یه‌ک ده‌کرد، ئیستا ئیمه‌ ناوئیم‌د بووین و به‌و سونه‌ته‌ ده‌ست پیکه‌وه‌ بگرین و موبایه‌عه‌ی مردن بکه‌ین». هه‌موو بـی‌ ده‌نگ بوون. دیسان سولتان هه‌لی دایه‌وه‌: «ئیه‌وه‌ش له‌شکری ئیسلامن و نامووس و شه‌ره‌فی ئیسلامیه‌ت له‌ زیمه‌تی ئیه‌دایه‌؛ ئه‌مرۆ جگه‌ له‌ ئیه‌ که‌سه‌تکی تر به‌رابه‌ر به‌دوژمن رانه‌وه‌ستاوه‌. ئه‌گه‌ر خۆ نه‌بزیون، دوژمن خاکی ئیسلام وه‌کو تو‌مار ده‌پـێـچـێـته‌وه‌. ئیه‌وه‌ن پێش‌تان به‌دوژمن گرتوه‌ و بۆ دین و مـالـی به‌یتومالی موسلمانان‌تان خواردوه‌، به‌و ئومیده‌ هه‌موو موسلمانیک چاوی له‌ ئیه‌یه‌ و ژیان و خۆشی و دهردیان له‌گه‌ڵ ئیه‌یه‌ و به‌هه‌نگۆ ده‌خوین».

سه‌یفه‌دین مه‌شتوویی بابی عیماده‌دین هه‌ستا سه‌رخۆی و روو به‌سولتان وتی: «هه‌ی پشتوپه‌نای هه‌موومان، تو‌گه‌وره‌ی و ئیمه‌ به‌نده‌ کراوین، به‌نده‌ و نو‌که‌رین، هه‌نگۆ سه‌روه‌ر و په‌روه‌ردگارن ئیمه‌ به‌نان و نه‌مکی تو‌پـی‌ گه‌یش‌تووین. ئه‌تو ئیمه‌ت گه‌وره‌ کردوه‌، ئیمه‌ت بل‌ند کردوه‌، ئیمه‌ت ناودار کردوه‌، ئیمه‌ت مالدار کردوه‌، ئیمه‌ت گه‌یاندووه‌ته‌ روژتکی وا که‌ له‌ پێش‌تان راوه‌ستاوین و بووینه‌ پیاو، بووینه‌ خاوه‌ند سووپاه‌ و بووینه‌ ئه‌میر، هه‌رچییه‌کی هه‌مانه‌ هی تو‌یه‌، له‌ گه‌ردن و گیان زیاترمان له‌ ده‌ستا نییه‌، ئه‌ویش له‌ژێر شیر و فه‌رمانی هه‌نگۆدایه‌. سویند بـی‌ به‌خودای گه‌وره‌، هه‌تا له‌ژێر پکێفی تو‌دا نه‌مرین و به‌سه‌رفرازی دوژمن نه‌شکینین ناگه‌رپینه‌وه‌». که‌ سه‌یفودینی غیره‌تمه‌ند ئه‌مه‌ی گوت، ئومه‌راکانی دیکه‌ هه‌موو بل‌ندبوون و ئه‌و سوینده‌یان خوارد و بۆ ئه‌و په‌رایه‌ به‌دلیکی خاوی‌ن و بـی‌ غه‌ش که‌مه‌ری راستییان گری‌ دا.

ئه‌بوله‌ه‌یجا سمین

ئه‌بوله‌ه‌یجا له‌ کوردی شاره‌زووره‌؛ له‌ کوردستان گه‌وره‌ بووه‌ و له‌ عیلم و فه‌ن و سوارچاکی و تیر و شیر و مه‌تال‌بازییا سه‌رکه‌وت و چووه‌ سووریا و له‌ په‌رای سولتان سه‌لاحه‌دیندا بوو به‌ئه‌میرتکی خۆشه‌ویست. له‌ هه‌موو شه‌ر و کوژتاریکدا پێشمه‌رگه‌ی سوپاه‌ی سولتان بوو. به‌زرنکی و ئازایی ناوبانگی کرد. له‌به‌ر وریایی و تیگه‌یشتنی له‌ کاری موهممی سولتاندا ئه‌بو له‌ه‌یجا سه‌رپشکی راوبیر بوو. به‌که‌م چاغتیک بوو به‌ئه‌میر و ئومه‌رای سوپاه‌ی کوردان. سالی ٥٨٧ی روژی ئه‌ینی

۲۳ی شه‌وال له شه‌ری عه‌که، سو‌لتان وه‌تنگ هات و بی دراو مابوو. ئە‌بوله‌یجا به‌ناوی یارمه‌تی په‌نچا هه‌زار زی‌ری سو‌ور -که هه‌ریه‌ک به‌کتیشان مسقالتیک- بوو ته‌قدیمی به‌سو‌لتان کرد و بو‌ خو‌شی له‌گه‌ل هه‌موو سوپاهی شاره‌زور و کوردی هه‌میدی و هه‌کارییا که‌وته پیش جله‌وی سو‌لتانه‌وه، له‌گه‌ل فره‌نگ شه‌ری کرد و په‌رای نواند.

سالی ۵۸۸ فره‌نگ له‌ قودس سو‌لتانیان وه‌تنگ هی‌نا. ئە‌میر ئە‌بو له‌یجا به‌سوپاهی کورده‌وه فریای که‌وت و دوژمنی دراند و خو‌ی گه‌یانده سو‌لتان و چوو، نیو‌قه‌لاوه و فره‌نگی له‌ قه‌لا دوورخسته‌وه و گه‌لیکی هونه‌ر نواند و سو‌لتانی له‌ ته‌نگایی رزگار کرد.

ئ‌گه‌ر که‌سیک میژووی سو‌لتان سه‌لاحه‌دین ته‌ماشای بکا تی ده‌گا که‌ گه‌لیک شاران له‌ ده‌ست فره‌نگ رزگار کراون به‌ده‌ست ئە‌بو له‌یجا بووه.

سالی ۵۹۱ عه‌زیزی میسر له‌گه‌ل مه‌لیک ئە‌فزه‌لی برای پادشای شام، ناخو‌شییان لی پیدا بوو. ئە‌بو له‌یجا له‌و ده‌مه‌دا ئە‌میرولئومه‌را بوو له‌ سوپاهی میسر دا. ئە‌فزه‌ل به‌مه‌لیک عادیلی مامی راگه‌یاند یاریده‌ی بدات. مه‌لیک عادیل قاقه‌زی له‌ ئە‌بو له‌یجا نوویسی له‌ مه‌لیکی میسر رووگه‌ردان بیت و ببیته‌ هه‌واداری مه‌لیک ئە‌فزه‌ل.

ئ‌بو له‌یجا روئه‌سای کورده‌کانی مه‌هرانی و ئە‌سه‌دی کردنه‌ هاوده‌نگ. روژی دووشه‌مه‌ی چواری شه‌وال به‌ کو‌مه‌له‌ گردبوونه‌وه. هه‌رچه‌نده سوپاهی عه‌زیز که‌ له‌ میسر دا بوو هه‌موو کورد و له‌ ژیر فه‌رمانی ئە‌بو له‌یجا دابوون و له‌ ده‌ست عه‌زیز هیچ نه‌ما.

له‌ولاوه مه‌لیک عادیل و فازیل له‌و بزوتنه‌وه‌ی ئە‌بو له‌یجا منه‌تار بوون. روژی دووشه‌مه‌ به‌ له‌شکره‌وه روو به‌میسر خشان. عه‌زیز به‌سوپاهی که‌ مابووی له‌ په‌مله‌ پیشی پی‌ گرتن و به‌شه‌ر هاتن. ئە‌بو له‌یجا له‌ پیش گه‌یشتنی عادیل بو‌ قودس و ئە‌و جیگایانه‌ی گرت و نایبانی خو‌ی له‌سه‌ر دانان و روو به‌میسر هه‌لمه‌تی برد و میسری وه‌تنگ هی‌نا.

عه‌زیز ناچاربوو قاقه‌زی له‌ قازیی شاره‌زور نوویسی که‌ به‌نیو‌بژی بکه‌و‌پته‌ نیوانیان. به‌واسیته‌ی قازییه‌وه هه‌ردوو لا پیک هاتن و عه‌زیز چوو کز مه‌لیک

ئەفزەل و لەگەڵ ئەبو لەهەيجا بەچاکی رێک کەوتن.

ئەبو لەهەيجا و مەلیک ئەفزەل گەرانەو قودس، ئەبو لەهەيجا بوو بەوالیی قودس و مەلیک ئەفزەلێش گەراو دیمەشق. هەتا دەوری سەلتەنەتی مەلیک عادیل قودس بەبرەیی لە دەست ئەبو لەهەيجا دا بوو.

سالی ٥٩٣ بۆ یارمەتی ناسرودینەلای عەباسی ئەبو لەهەيجا بە لەشکرێکی قورسەو چوو بەغدا. لەوێ سوپاھێکی زۆری لە کوردانی شارەزور و ھەکاری ھەلگرت و بۆ شکاندنی سەلجوقییەکان چوو ھەمدان و ھەمووی بلۆکردنەو و بەشادی و خۆشی لە جیگایێکی کە «دەکووک - دەقووق - تاوق» لە نیووی رینگادا بەنامورزشی یەزدان شادبوو.

ئەبو لەهەيجا ئەمیرێکی گەورە و ھیمەت بلند و نازا و زرنگ و کاردیده بوو. لە ھەموو شەڕێکدا سەردەکەوت. بۆ پادشاکانی کوردی ئەووی ھێز و پشت و پەنایەکی مەحکەم بوو. لە گەلێک جیگایانی تەنگ و سەخت و ناخۆشیدا فریایان دەکەوت. پالەوانێکی کورد و فەریادەرسی ئیسلامییەت بوو.

دوو ئەمیری کورد لە (٦٥٦ھ)دا

لەو سالەدا ھۆلاکۆ چوو سەر بەغدا، خەلیفە عەباسی لەشکرێکی لەژێر فەرماندەیی دوو ئەمیری کورددا ناردا پێش ھۆلاکۆ. ئەبوفەرەجی گریگۆریۆس لە ئەسەرەکیدا دەلێت: «ئەو دوو ئەمیرە کوردانە ناوی یەکیکیان: «کوری کۆرار» و دووھم «داوێتدار» بوو کە زانیانەو خەلیفە لە دەست دوژمن تەنگاوە، لەشکرێکی قورسیان ھەلگرت و لە سرووجەو چوونە بەغدا. خەلیفە بەو گەلێک منەتدار و دلگوشاد بوو. ھەرچەندە لە دەستی ھات سوپاھێکی بۆ فەراھەم ھێنا.

ئەو دوو ئەمیرە کوردانە بەسوپاھی کوردەو لە بەغدا دەرکەوتن و چوونە پێش ھۆلاکۆ. لەشکری کورد و تەتەر شیرێ کوژتاریان تیک نا و لە پاش خۆنێشتنێکی زۆر و لاشە خستنیکی بیژمار، کوردەکان سەرکەوتن و تەتەرەکان شکان. کوردەکان بەتالان و دیل گرتنێکی زۆرەو بەکەیف و شادمانی بەرە بەغدا گەرانەو.

ئەمیر کوری کۆرار بەداوێتداری گوت کە یەکسەر ھەتا بەغدا رانەوستان.

داویددار بۆ ئەمەی هیزهکهیان بلاو نهبیتهوه و ئەگەر تهتهر تهمای سەر بهغدا بکا له کهلتنا پهلاماریان بدهنی و نهیانهیلتن بگهته بهغدا، لهسەر ئەو تهگبیر لهشکری کوری کۆزار له کهناری چۆمی دهژله له نشیویکا لهشکرهزی کرد. لهناکاو تهتهرهکان له جیگایهکی دوورهوه بهرهههستیان بۆ ئاوی دهژله کرد و کیشایانه سەر سوپاهی کوردهکان.

شهوی لهناکاو ئاوی بی ئامان دهورهی کوردی خهوتوی دا. ههتا کوردهکان هوشیاربوونهوه، ههموو ژیی تیروکهوان و مشتی کالانی خهنجهر و شیرهکانیان تهپهوبوو؛ کوردهکان زۆر شیرزهبوون. تهتهر به شیر و پمهوه ههلمهتیان بردنهسهری. کورد له لاییکا دوژمنی وهکو تهتهر، له لاییکی دییهوه سیلاوی ئاو پهڕیشانی کردن. ئەمیر کوری کۆزار بهدهست تهتهروه بهکوژت چوو. سوپاهی بی سهردار به شیری دوژمن و سیلاوی ئاو نهبوو کران؛ زۆر کهمی رزگاربوو، ئەویش بهپهڕیشانی خزاوه بهغدا.

خهلیفه که له کوژتنی ئەو ئەمیره ناوداره و له پهڕیشانیی ئەو لهشکره جهنگاوهره ئاگادار کرا؛ ترس و دههشهتی لی نیشته. بهدیاری و پشکهش ناردن تهمای پش بهفیتنهگرتنی هۆلاکۆی کرد. ئەمیر داویددار لهگهڵ خهلیفه بهدهست تهتهران بهکوژت چوون.

تهواو بوو جزمی بهکههه، دهست بهجزمی دووهم
ئهکههین که باس له حوکمداران ههزهبانی ئەکات.

لی وەرگر - مأخذ

- کتیبی - مرآة العبر - تورکی
- کتیبی - أبو الفرج گریگۆریڈس - ئاسووری
- کتیبی - دار المعارف شمس الدین سامی - تورکی
- کتیبی - حیاة صلاح الدین - أحمد بیللی - عارهبی
- کتیبی - الروضتین فی أخبار الدولتین - عارهبی
- کتیبی - تاریخ الكامل - ابن الأثیر - عارهبی

میژووی ناودارانى كورد

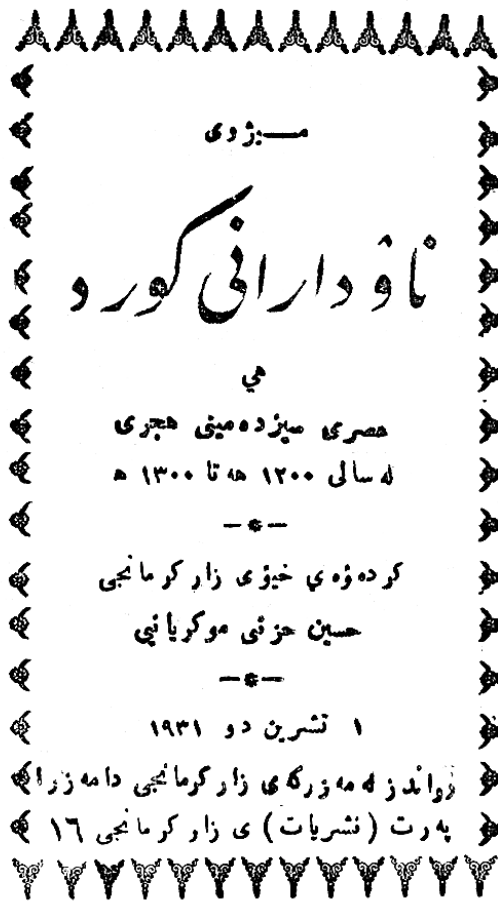
هه عهسرى سیزدهمینى هیجری

له سالی ۱۲۰۰ هه تا ۱۳۰۰ هه

کردهوهی خپوی زاری کرمانجی

حوسین حوزنی موکریانی

—یزدی

ناو دارانی کورو

بی

مصری سیزده مینی هجری

له سالی ۱۲۰۰ هه تا ۱۳۰۰ ه

—۴—

کرده و ه ی خیزی زار کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

—۴—

۱ تشرین دو ۱۹۳۱

رواندزه مه و رگی زار کرمانجی دامه زرا

به رت (نشریات) ی زار کرمانجی ۱۶

پیشدهستی

چونکه گهلی جار گویدیر دهبووم و دهبھیست که زاناکانی کورد له ناودارانی کورد دهدوان و سه‌ریه‌وردی گه‌وره‌کانیان ده‌گپراوه؛ به‌لام ناودارانی کوردی خاکی ئیران له عه‌سری سیزده‌مینی هیجرییان له بیر چووبووه‌وه و نه‌یانده‌هیناوه به‌رچاویان. ئەگه‌رچی له‌وه‌سه‌رده‌دا پیاوانی دلیر و وشیار و ئازا و وه‌ته‌نپه‌روه‌رمان زۆربوو، وه‌له‌ریگای نیشتمان و ره‌گه‌ز و تیره‌مانا، به‌مال و گیان ته‌قه‌لایان دابوو، وه‌خانومان و بنه‌ماله‌ییکی بی ژماریان له‌وه‌ریگه‌یه‌دا پوچ کردبووه‌وه و نزیک سه‌د سال له‌به‌رابه‌ر نه‌یاراندا گیان فشاریان کردبوو. جا له‌به‌رئه‌وه‌که‌ناوی ئه‌وه‌میلله‌تپه‌روه‌ر و نیشتمانخوازانه‌بخه‌ینه‌وه‌بیر، سه‌ریه‌وردی ۲۸ دلیر و پاله‌وانانی کوردی عه‌سری سیزده‌مینی هیجرییان له‌م‌په‌رتووک (کتیب)‌ه‌دا پیشکەش به‌تیگه‌یشتوو و زانا و هونه‌رمه‌نده‌غیوره‌کانی کورد کرد.

ئومید ئەکه‌م به‌دلێکی خاوتنه‌وه‌په‌سندی بفرموون و چاو له‌عه‌یب و عار و نارێکی بیۆشن.

خیوی زاری کرمانجی
حوسین حوزنی موکریانی

۱- خان ئابدال خان

خان ئابدال خان كورده و له عهشيرهتي جيهانبه يگي (جيهان به گلو) ولاتي خوراسانه، پايتهختي «ساري» بوو. باب و باپيريشي حوكمداري ئه و خاكه بوون. خان ئابدال خان پياويكي به شه هامت و نازا و خاوهند شان و سوپاه و له شكر بوو. كهريم خاني زهند، شاهنشاي ئيران زوري خوښ دهويست و جيگاي به رزي پي دابوو و به حوكمداريكي ناسيوو.

تهقي سخاني زهند له تهرهف كهريم خانهوه كرا به سهرداري رهي (تاران) و فهيرووزكوڅه. له گه ل خان ئابدال خانا، تيكي دا و پهيمان و شرووتي كهريم خاني له تهكا به خيو نه كړد و به هانه ي پي گرت.

خان ئابدال خان هه رچه نده ي كوڅشا، كه پهيمان شكيني نه كا، تهقي خان تنگه ي پي هه لچني و هه راساني كړد. ناچار خان ئابدال خان رسته ي يي كه تتي پساند و خوي له حكومه تي زهند چرپيه وه.

سالي هزار و سه د و نه وه د و سي، كهريم خان له شيراز به نامورزشي يه زدان شادبوو. ناغا محمه دي كوري حه سه ن خاني قاچار له شيراز هوه بو تاران هه لات. هاواري له خان ئابدال خان كړد كه رزگاري كات.

خان ئابدال خان به شه شسه د ماله كوردي جيهانبه گييه وه يارمه تتي كړد. خستيه سه ر ناروزوو و هه واداريي حوكم راني و شه ر له گه ل كورده كاني زهنددا.

له شكريكي قورسي بو ناقا محمه د ريك خست و به گز تهقي خانيدا كړد و تهقي خاني گرت وه «رهي» خسته ده ست.

مورتهزا قولبخاني قاچار - كه براي ناقا محمه د بوو- له شكريكي له ئوستراباد ساز دا و چووه سه ر ناقا محمه د و له «سه وادكو» پيشي پي گرت.

خان ئابدال خان سوپاهي كورداني تاماده كړد و چوو پيشي به سوپاهي مورتهزا قولي گرت وه مه ته ريزي دوژمني گرت و شه ر و كوژتار ده ست پي كرا.

له دواي گه ليك كوژتار، مورتهزا قولبخان شكا و مسته فاخاني براي كه وته بهر سمى ئه سپي خان ئابدال خان وه ئه ماني خواست و بوورا.

كورده كان گه ليكيان كوژتار كړد و تالانكي زور و ديلكي بي ژماريان له

قاجاران گرت. خان ئابدال خان به شادی و که یفه وه گه پاره شاری ساری و له شکر و ئه سپايسازی دهست پی کرد.

سالی هزار و نه وه و پینچ براکانی ئاقا محمه د له هموو لایکه وه دهستیان به سه رکیشی کرد. هموو قه بایلی تورکمان چوونه سه شاری «بارفرۆش»، له سه رای خۆیدا دهوره ی ئاقا محمه دیان دا. ئاقا محمه د هاواری له خان ئابدال خان کرد که فریای که وی. خان ئابدال خان له «ساری» یه وه به قاجار و تورکمان کوژتن که وته ریگا، وه خۆی گه یانده بارفرۆش. به لام له پیش گه یشتنیدا رهزا قولیخانی قاجار ناوری له سه رای ئاقا محمه د بهردا. ته ئریخی قاجار، جلدی بیکه م، لاپه ره ی ۲۱ ده لیت: «ئه وه هموو سه باته ی ئاقا محمه د، بۆ چاوه ریی خان ئابدال خان بوو؛ به لام فایده ی چی؟ که خان ئابدال خانی گه یشتی، سه را ناوری گرتبوو و سووتابوو. ئاقا محمه د له نیو ناوردا ده ژیا و چاوه ری بوو».

له پریکا خان ئابدال گه یشت و قاجاری شکاند و دوژمنی دهر به دهر کرد وه ئاقا محمه دی له نیو ناوری سوژنده و له دهست دوژمنی رزگار کرد. ئومه را و خانزاده کانی قاجاری به کوژت و زنجیر چه پس کردن.

که له شکر قاجار شکا، رهزا قولیخان و جه عفر قولیخان و مسته فا قولیخان – که خه وانینی قاجار بوون – به بیکه تی، له شکر یکی شه رکه ریان له تورکمان ئاماده کرد و چوونه سه «ساری».

خان ئابدال خان به چه وسه د پیاوی ئازای کوردانه وه، چوو پیشی پی گرتن و دهستیان به شه ی و کوژتار کرد. شکسته بیکی بیس که وته نیو کوردانه وه و ته نها خان ئابدال خان، به هزار نه زیه ت ته نها خۆی رزگار کرد و له مه دیدانی خویناوی بۆی دهر چوو وه خۆی گه یانده وه ساری.

خان ئابدال خان له شکر یکی دیکه ی کوژ کرده وه، بۆ سه بی نی زوو به سه ر قاجار هکانی دادا، گه لیک کوژتار لی کردن و دوژمنی شکاند و گه پاره نیو شار.

جاری سیه م قاجاریه کان زوریان هینا و دهوره ی شاری «ساری» یان دا. خان ئابدال خان بویان دهر که وت، له پاش گه لیک کوژتار به ته نها خۆی رزگار بوو. به په له خۆی کوتایه نیو شار. ناچار بوو له مالی خمگه ری کدا خۆی شارده وه، که شه و به سه ر دابیت و بۆ لایتک خۆی رزگار کات.

قاجاره‌کان به‌کوژتار پژانه نیو شاری سارییه‌وه، محمه‌د قولیخانی لاریجانی په‌ه‌بیری کردن خان ئبدال خانیان گرت، له سهرای خویدا به‌زنجیر و پال‌ه‌ه‌نگ‌ه‌سپیان کرد.

مورته‌زا قولیخان شاری ساریی خسته دست خوئی و حکومتی تیا دامه‌زراند. بهو جوژه پایته‌ختی ئه‌ماره‌تیککی کورد بوو به‌قوربان وه بنه‌ماله‌ییکی گه‌وره‌ی کورد پووج کراوه.

سالی هه‌زار و نه‌وه و شه‌ش خان ئبدال خان ته‌مای بوو خوئی له‌ه‌سپس پزگارکات، که له‌ده‌ری شار پزیزان کرد بؤ‌ه‌سپس‌خانه دستیان کرد به‌که‌نکه‌نه‌یی. مورته‌زا قولی له‌وه‌ ناگادار کرا، مورته‌زا قولی سهری خان ئبدال خانیان بری و به‌دیاری بؤ‌ناقا محمه‌دیان نارد.

خان ئبدال خان بؤ‌دامه‌زراندنی حکومتی قاجار، خوئی و بنه‌ماله‌ی چند سه‌ده‌ساله‌ی کرده‌ فیدا. (جلدی بیکه‌می قاجاریه، لاپه‌ره‌ی ۱۹ - ۲۱).

۲- سادقخانی شقاق (شکاک)

له‌ ئاوربایه‌گان و له‌ شاری سهراب حوکمداریکی کورد و پیاویکی زه‌بربه‌ده‌ست بوو. له‌ ده‌وری ئه‌فشاره‌کانه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌ به‌حوکمداری رایان ئه‌بوارد. حکومتی زهند عهد و په‌یمانانی له‌ ته‌کیانا هه‌بوو.

سالی ۱۲۰۵ سهرکیشی قاجاره‌کان بؤ‌گرتنی ئه‌و حکومتی کورده، له‌شکری کیشا و چووه‌ سهر پایته‌ختی ئه‌ماره‌تی سادقخان که سهراب بوو.

سادقخان به‌ له‌شکری کوردی شکاک و موقه‌ده‌مه‌وه‌ چووه‌ پیش و ریتگی به‌ قاجاره‌کان گرت. له‌ پاش گه‌لیک شه‌ر و کوژتار، تابی به‌راه‌ری نه‌بوو، پایته‌ختی به‌ر دا و روو به‌قه‌ره‌باغ هه‌لات و په‌نای برده‌ لای ئیبراهیم خه‌لیخانی کوردی جوانشیر که حوکمداری قه‌ره‌باغ بوو.

ناقا محمه‌دی قاجار که سادقخانی ده‌رپه‌راند، چووه‌ سهر «سهراب» و هه‌موو ئه‌هالییه‌که‌ی کوژت و قه‌لاکه‌ی ویران کرد؛ ئاواپییه‌کانی سووتاند و مال و ئه‌سپابی تالان کرد و روو به‌ئه‌رده‌بیل گه‌راوه.

سالی هه‌زار و دووسه‌ده‌ و شه‌ست (جلدی ئه‌وه‌لی قاجار - لاپه‌ره‌ی ۳۲) سادقخان

که تماشای کرد قاجار هکان پوژ به پوژ دستدریژ دهن و دهر به دهر بی ئه ویش فایده نابه خشی. ئیبراهیم خلیلخانیس هر هینده ئه توانی مولکی خوئی به خئیو کا و ناتوانی له شگری بداتی؛ ناچار بوو ده نه فەر له براکانی خوئی نارده لای ئاقا محهمه و داوای مامله تی لپی کرد. ئاقا محهمه له گه لی ریک کهوت. سادقخان گه پراوه جیگای خوئی و دهستی به ئاوا کردنه وه کرد و چووه لای ئاقا محهمه و به سه رکردهی سوپاهی قاجار ته عین کرا و نزیک چوار سال به وچوره رای بوارد. سالی ۱۲۱۰ سادقخان به پنهانی خهریکی کۆمه له دامه زانندن بوو. سه فهری خوراسانی کهوته پیش؛ به سوپاهیکی قورسه وه چووه سه ر خوراسان و گرتی و ئومووری تیدا دامه زانند و گه پراوه و دهستیان به سوپاه کۆکردنه وه کرد، که بچنه سه ر قه لای په نا ئاوا.

سادقخان له کۆمه له دامه زانندن پاش نه کهوت؛ زور که سی کرده هاودهنگی خوئی. دوو نه فهری دانا بوو که که لئن دهست خه ن و ئاقا محهمه بکوژن (جلد ئه وهل، قاجار، لاپه ره ۴۵).

سالی ۱۲۱۲ دوو نه فەر له کوردهکان له نزیک قه لای په نا ئاوا ای تالش به شه و چوونه نیو چادری ئاقا محهمه ده وه و به خه نجه ر کوژتیان و تاجی گه وه ره بند و شیرری رازاوه و دهریای نوور و گه لیک چتی گرانبه هایان هه لگرت و چوونه وه لای سادقخان.

سادقخان که زانی تو له ی گه لیک کورد له ئاقا محهمه کراوه، ئه و مه سه له ی به فالیکی خیر گرته وه. بۆ خوئی هر به و شه وه نوکهر و دهست و پیوه ندهکانی هه لگرت و روو به عیراق رویشتن.

سبه ینی که سوپاه له کوژتنی ئاقا محهمه ناگادار بوون، دهسته به دهسته خویمان گه یانده سادقخان و لپی کۆ بوونه وه. سادقخان پوژ به پوژ هیزی گرت و سوپاهی زیاد کرد، ههروه ها به هیز په یداکردن پوئی هه تا له چۆمی ئاران په پیه وه. سادقخان تا پوئی، شکاکهکانی له سه ر خوئی جه ماند. ته ورپیزی گرت و برابه کی به ئه یاله ت له سه ر دانا. جه عفه ر خانی برا که ی دیکه شی کرده حا کمی قه ره جه داغ. سادقخان هه موو ئاوربایه گانی خسته دهست و ئومووری تیدا ریک خست. به سوپاهیکی قورسه وه روو به تاران ئاژوتی.

چونکه له پيشدا ژن و مندالی سادقخان له ترهف ئاقا محهمدهوه له قهزوين داندرا بوون، گرتنی قهزوينی له پيشدا به پيويستر زانی، بهو له شکرهوه بو سهر قهزوينی ئاژوت.

سادقخان قاقهزیکي له براکانی نویسی که بچنه سهر که لای خوی و بیگرن. ئهوانیش به ۵ هزار پیاوی شه پکه رهوه دهورهی که لای خویان دا.

سادقخان له ههر چوار که نارهوه قهزوينی دهوره دا و شاری خسته تنگانیهوه. سادقخان ليرهده مهسئه لهی لی بهراوه ژوو بوو که سوپاهی نارد ئاوه دانی و دیهاتی دهوروشتی شاری تالان کرد. ئهوه دلی ئه هالیی قهزوينی له سادقخان په نجانده و ناچاری کردن بهرابه ریی بکهن و شار به دهسته وه نه دن. سادقخان گه لیک خه ریکی گرتنی قهزوين بوو. ئه هالی هه رچه نده ته مای ئه وه بیان بوو سادقخان به پادشا قبول بکهن، به لام له ترسی تالان و کوژتن خویان راگرت و شه ر و کوژتاریان ده کرد.

له وده مهدها فتحه لیخانی قاجار نامزدهی حوکمرانی ئیران بوو، ئه هالی تاران به پادشایان قبول کردبوو. شوړشی حوکمرانی ئیران له هه موو که لله یه کدا بوو (جلد ئه وه ل ته ئریخ قاجار لاپه ره ۴۸).

محهمده وه لیخانی قاجار له مه شه ده وه بو یارمه تیی فه تالی شا چوو بووه تاران. فه تالی شا ئه مری پی دا سوپاهیکي قورس هه لگری و بچیته سهر سادقخان و قهزوين له تنگانای رزگار کات.

قهزوين به راستی وه تنگ هینرا بوو، ئه هالی له مشوره تی ته سلیم بووندا بوون و قاسید له نیوانی هه ردوو لا له هاتو چووندا بوو. له ناکاو محهمده وه لیخان به له شکریکي زله وه گه یشته نزیک قهزوين. سادقخان دهستی له قهزوين به رنه دا، به لام به دهسته یه که له شکره وه چوه پیش محهمده وه لیخان.

کورده و قاجار شه ریان دهست پی کرد، خوین رزا و کوژتار زوریوو. له پاش چهند رۆژ شه ر و جیدال، سادقخان دهستی له دهوردهانی قهزوين به ردا و پرو به سه راب گه رایه وه.

ئو دوو پیاوانه ی که ئاقا محهمده قاجارییان کوژتوو، که وتنه دهست محهمده وه لیخان له نیو مهیدانی شه ردا گیران. محهمده وه لیخان به ئه نوعی ئه زیته و

په‌زاله‌ت هه‌ردووکی کوژتن.

له‌ولاوه‌ براكاني سادقخان بۆ گرتنی كه‌لای خۆی له‌ ته‌وریزه‌وه‌ ده‌رکه‌وتن. جه‌عفر قولیخان برا بچووکی حوسین دۆنبۆلی كه‌ حوکمرانی کوردی دۆنبۆلی بوون به‌ ۲۰۰ پیاوی شه‌رکه‌روه‌و چوو له‌ مه‌ره‌ند پێشی به‌شکاکه‌کان گرت و شه‌ر و کوژتاریکی زۆریان که‌وته‌ نیوانی. له‌ نه‌تیجه‌دا براكاني سادقخان شکان و روو به‌ته‌وریز گه‌رانه‌وه‌.

که‌ ده‌نگی شکانی سادقخان له‌ ده‌ست محمه‌د وه‌لیخان ده‌رچوو، له‌ ته‌وریزه‌وه‌ چوونه‌ سه‌راب. فه‌تالی خانی قاجار که‌ ناوزه‌دی شاه‌ی بوو، له‌ تاران‌ه‌وه‌ چوو ه‌نگان. قاقه‌زکی له‌ سادقخان نویسی و داوای مامله‌تی لێ کرد و په‌یمانیشی دا که‌ حکومه‌تی سه‌رابی بۆ ته‌سدیق کا و گه‌لیک په‌یمان و نه‌وازشی بۆ تیدا نویسی و دای به‌ ئیبراهیم خان عه‌زده‌ولدینی قاجار.

عه‌زده‌ولدین که‌ گه‌یشه‌ سه‌راب قاقه‌زه‌که‌ی دا به‌سادقخان و به‌زوبانیش گه‌لیک دل‌خۆشیی داوه‌.

سادقخان که‌ ته‌ماشه‌ی ده‌م و سه‌عاتی زهمانه‌ی کرد، له‌گه‌ڵ فه‌تالی شا ریکه‌وتنی له‌ ناخۆشی به‌چاکتر زانی و هه‌وای حوکمداریی ئێران و دامه‌زراندنی حکومه‌تیکی کوردی له‌سه‌ر ده‌رخستنی پێ مه‌سه‌له‌ه‌ت بوو؛ چونکه‌ قاجاره‌کان به‌ پشتیوانییکی تێوه‌چوو بوون، دل‌گه‌رم و ئومیده‌وار بوون و کورده‌کانیش له‌ لاییکی یارمه‌تی ئه‌کران، سست و پاشکه‌وتوو بوون. له‌به‌رئه‌وه‌ تالیع و به‌ختی به‌به‌ر گه‌یشه‌توو، ئه‌ستیره‌ی قاجاری به‌ ترووسکاوی ئه‌ویست و په‌نجه‌بازیکردن له‌ ته‌کیانا په‌شیمانیی له‌ دوابوو. سادقخان که‌ له‌ خۆی و فه‌تالی شا و له‌ پشتیوانی کوردان و قاجار روون بووه‌وه‌، بناغه‌ی دۆستی دامه‌زراندنی هه‌لبژارد و ئه‌مانه‌ته‌کانی که‌ له‌ لای بوو، بۆ فه‌تالی شای نارده‌وه‌ و قاقه‌زکی بۆ نویسی و به‌پێی کرد.

که‌ عه‌زده‌ولدین گه‌یشه‌ کن فه‌تالی شا نویسراو و ئه‌مانه‌ته‌کانی له‌ سادقخانه‌وه‌ دای، فه‌تالی شا زۆر منه‌تدار و شوکرانه‌بیژی سادقخان بوو. فه‌رمانی حوکمرانیی سه‌راب و سه‌رده‌ر و گه‌رمه‌پۆی بۆ نویسی، له‌گه‌ڵ خه‌لات و نیشان بۆی نارد، سادقخان به‌حوکمرانیی رای ده‌بوارد.

سالی ۱۲۱۳ جەغفەر قولیخانی کوردی دۆنبۆلی، حوکمی ئەیالەتی خۆی و تەوریزی لە فەتالی شا وەرگرت و لە تارانەوہ پروو بەتەوریز دەرکەوت.

سادقخان کە ئەوہی بیستەوہ، کەوتە ئەندیشە و ترسەوہ؛ چونکە کورد دەبوایە کورد بکوژیت بۆ تورکمان. لەو ئەندیشەیدە بوو ھەستا پرووی کردە شێروان. جەغفەر قولیخان کە گەیشتە تەوریز، لە ئەحوالی سادقخان ئاگادار بوو، گرتی قاقەزیکێ دوور و دریزی بۆ سادقخان نویسی و بەسویند و پەیمان شەرتی لەگەڵ کرد.

سادقخان بەجەغفەر قولیخانی باوەرکرد و گەراوہ سەرآب. لە نیوانی ھەردوو حوکمرانی کورداندا، پەیمانی پەنھانی گری درا کە بەھەردووکان تی بکوژن بۆ ییکەتی و کۆکردنەوہی دلی کوردەکان و بەھەموو جۆریک بۆ ئیتفاقیکی عموومی بکوژن. لەسەر ئەوہ بۆ یەکتەر سویندیان خوارد و قەراریان دا کە ئەو ئیتفاقە سەری گرت، بەجاریک بۆ پووچکردنەوہی قاجار دەست پیک بگرن و بلند بنە سەر خۆیان.

حوسین قولیخانی کوردی ھەوشار، ئەو موعاھەدە و ئیتفاقە سەریی کردە دەستەگولیکی خۆی و ھەستا چووہ تاران و بەفەتالی شای راگەیاندا. فەتالی شا بۆ تیکدانی ئەو ییکەتی کوردانە، کردیە ئەیالەتی ورمی و لەشکری ھەوشاری لەگەڵ خست. حوسین قولیخان پروو بە ورمی لە تاران دەرکەوت (جلد ئەوہل تەئریخ قاجار لاپەرە ۵۰ - ۵۱).

سادقخان کە لەوہ ئاگادار بوو، دووبارە کەوتە ئەندیشەوہ. وە لەگەڵ حوسین قولیخانی ھەوشاری موخابەرە کرد و لەگەڵی ریک کەوت و چووہ لای بۆ گرتنی ورمی. ئیتفاقی لەگەڵ کرد و چووہ سەر ورمی و گرتی و ئومووری تیدا دامەزراند. فەتالی شا لە پاشان چووہ ورمی و سادقخان نەوازش کرد و لەگەڵ خۆی بردیە تاران. لە پاش چەندیک سادقخان لەشکریکی لە فەتالی شا وەرگرت و چووہ سەر خوراسان. مەمشخانی کورد لە شاری چناران ئامادە شەر بووبوو. سادقخان بەپەنھانی جوابی لپی نارد کە مەمشخان خۆی بەدەستەوہ نەدات؛ چونکە بگیری دەکوژری (جلد ئەوہل تەئریخ قاجار لاپەرە ۵۸).

سادقخان ریکای بۆ مەمشخان چۆل کرد کە ھەلێت. مەمشخان لەلاییکەوہ پروو

به‌مه‌شه‌هد بۆی دەرچوو. سادقخان چوو دهوره‌ی «چناران»ی دا و گرتی. له ده‌مه‌دا قاقه‌زی فه‌تالی شا گه‌یشه‌ته سادقخان که ده‌ست له چناران به‌ردات.

سادقخان به‌په‌نه‌انی خۆی کۆکرده‌وه و هه‌یزی په‌یدا کرد. فه‌تالی شا گه‌یشه‌ته جینگایه‌یکی که پێی ده‌لێن: «ئاقه‌له‌آ» سادقخان رووی له قاجاران وهرچه‌رخاند و پشتی تی کردن. قاقه‌زیه‌یکی له فه‌تالی شا نویسی: زۆر پێویسته که به‌له‌ز ئه‌للایارخانی قلیجه حاکمی سه‌بزه‌واری بۆ بنه‌یت.

فه‌تالی شا له‌وه که‌وته فه‌یکره‌وه؛ به‌لام هه‌رچونه‌یک بوو ئه‌للایارخان، خودا له‌گه‌له‌ی له فه‌تالی شا خواست و رویشته. فه‌تالی شا گوته‌ی: ئه‌ی وزه‌را ئه‌مه پشتیکه ئه‌للایارخان له‌مه‌ی کرد، جاریکی تر رووی نابینینه‌وه (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ ۵۵).

ئه‌للایارخان که له تاران دەرچوو، گه‌یشه‌ته قه‌له‌ی ئاقه‌له‌عه، دەرگای له‌سه‌رخۆی گری دا و ئالای سه‌ربه‌خۆیی هه‌لدا. فه‌تالی شا ئه‌وده‌مه‌ی زۆر ته‌نگ بوو، نه‌په‌رژا سه‌ر ئه‌مه بۆچوونه سه‌ری سوپاه ساز بکا.

سادقخان به‌له‌شکر و سوپاهیه‌یکی له ده‌ستیا بوو گه‌راوه و چوو سه‌ر خاکی خۆی و ده‌ستی به‌حوکمرانی و ئومووری سه‌ربه‌خۆی پیکه‌یتان کرده‌وه؛ پێویست و ئه‌سپابی فه‌راهه‌م کرد.

سادقخان هه‌تا سالی ۱۲۱۵ له‌گه‌ل سه‌ربه‌خۆی خه‌ریک بوو، له‌وه ساله‌دا نایبوسه‌لته‌نه‌ شازاده عه‌باس میرزای قاجار، له هه‌موو گۆشه‌ی ئێرانه‌وه سوپاهی پیکه‌وه نا و چوو سه‌ر سادقخان.

سادقخان بۆ به‌راپه‌رکردنی عه‌باس میرزا، له‌شکری ده‌نگ دا. موده‌تی سی مانگ له‌ نیوانی هه‌ردووکان شه‌ر و کوژتار کرا و له مه‌یدانی شه‌ر سادقخان که‌وته ده‌ست عه‌باس میرزا و کوژرا.

عه‌باس میرزا که سادقخانی کوژت، حکومه‌تی سه‌راب و گه‌رمه‌رۆی دا به‌سارۆخانی برای سادقخان و محمه‌د عه‌لی سولتانی برا بچوکی سادقخانی، به‌خان ناو کرديه سه‌رکرده‌ی سواره. خاکی چهند سه‌د ساله‌ی سه‌ربه‌خۆی کورد که‌وته ژێر حوکمی قاجارانه‌وه و میلیه‌ته‌که‌ش بوونه سواره‌ی قاجاره‌کان و به‌موده‌تیکی که‌م بوونه شیعه و له پاش تیکچوونی حکومه‌تیان له خاکی موکری

دانیشتن و بوونه جووتیار و باغچه‌وان. شوعبیه‌یکی که می له حالته‌تی ره‌وندیدا مانه‌وه و مه‌ر و وشتر به‌خینوئه‌کن. به‌زستان له ده‌ستی تالو به‌هاوین له کیتی سه‌هه‌ند رای ده‌بوئرن.

۳- مه‌مشخانی کوری ئه‌میرخانی کوردی زه‌عفه‌رانه

له باب و باپی‌ریه‌وه به‌ئه‌ماره‌تی چناران و میلله‌تی خوئی راده‌بوارد، وه له حکومه‌تی قاجار دلگیربوو. هه‌میشه له که‌لین ئه‌گه‌را ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت و له کۆشه‌وه‌دا بوو ئیتاعه‌ی قاجاری نه‌ئه‌کرد.

سالی ۱۲۱۳ سادقخانی شکاک به‌سوپا‌هیکی قورسه‌وه ناردرا سه‌ر مه‌مشخان که بیگرتیت و شار و مه‌مله‌که‌تی لی ویران کات. سادقخان له رووی میلله‌ت‌په‌رستی و کوردایه‌تییه‌وه، به‌په‌نهانی له مه‌مشخانی گه‌راوه که ناچارم چناران ئه‌گرم؛ به‌لام وا چاکه روو به‌جینگایه‌ک ده‌رباز بیت.

مه‌مشخان چونکه باوه‌ری به‌سادقخان ده‌کرد، هه‌ستا چنارانی به‌ر دا و روو به‌مه‌شه‌هد رویشت.

که مه‌مشخان له چناران ده‌رکه‌وت، سادقخان چوو ده‌وره‌ی چنارانی دا و گرتی. له پاش ئه‌منیه‌ت و ئاسایش پیدان، مه‌سائیلی به‌رئاوه‌ژوو قاجاره‌کانی ناچارکرد ده‌ست له چناران به‌رده‌ن.

مه‌مشخان که وای زانی گه‌راوه سه‌ر مو‌لک و مه‌مله‌که‌تی خوئی و ده‌ستی به‌ته‌شکیلات کرده‌وه و بانگی سه‌ر به‌خوویی لی دا.

سالی ۱۲۱۷ فه‌تالی شای قاجار له‌ژیر فه‌رمانده‌ی حوسین خانی قاجارا له‌شکرکی قورسی نارد هه‌ر مه‌مشخان. مه‌مشخان نه‌یه‌تشت حوسین خانی قاجار نزیک ببی له چنارانه‌وه و بوئی ده‌رکه‌وت و چوو پیشی پی گرت.

له دوا‌ی گه‌لێک شه‌ر و کوژتار حوسین خان به‌شکاوی گه‌راوه. مه‌مشخان به‌دل‌خووشی و تالان و دیل وه‌ده‌ست خست چوووه‌ چناران (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۶۴).

مه‌مشخان هه‌تا سالی ۱۲۲۸ له‌گه‌ل حوکمرانی خه‌ریک بوو. چه‌ند جارن قاجار بوئی چووین، ده‌ره‌قه‌تی نه‌ده‌هاتن و به‌شکاوی ده‌گه‌رانه‌وه.

یوسف خواجهی کوری نایی خواجهی کاشغیری زهمانه له کاشغیرهوه پروو به میسر و شام و شاره زووری ئاژووتبوو. له گه‌ل ئاوپه‌حمان پاشای حوکمرانی بابان ریک کهوتبوو، که حکومه‌تی بابانی دوچار به‌ئزیه‌ت کرد پروو به‌تاران و خوراسان ه‌لات. که‌وته نیو کورده‌کانی خوراسانه‌وه و به‌ناوی سونیه‌تی گه‌لیکی کورد و تورکمانی ئه‌و جینگایه‌ی کرده هاوده‌نگی خو‌ی و ته‌پلی عوسیان‌ی له قاجاران لی دا .

مه‌مشخان له‌و نیوه‌دا ناچاربوو یارمه‌تی یوسف خواجه بکات؛ له کوردی زه‌عفران ده‌سته‌ییکی له‌شکر دای. یوسف خواجه به‌ناوی شیعه کوژتن که‌وته نیو میلیه‌تی مه‌زلوومه‌وه، ده‌ستی به‌تالان و کوژتار کرد. فه‌تالی شای قاجار پیش به‌فیتنه‌گرتنی له‌سه‌ر خو‌ی فه‌رزکرد، له‌شکرکی قورسی له ژیر فه‌رمانی محمه‌د وه‌لی میرزای قاجارا نارده سه‌ر یوسف خواجه. له پاش گه‌لیک کوژتار، یوسف خواجه شکا. کورده‌کانی خوراسان له‌سه‌ر پیاویکی بیگانه دوچار به‌ئزیه‌ت و کوژتار بوون.

مه‌مشخان له‌گه‌ل کوژراوان به‌دیل گیرا و به‌ ۱۵۰۰ که‌س کورد و تورکمانه‌وه بو تاران ناردران و له مانگی ره‌جبه‌ی ئه‌و ساله‌دا کوژران. (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار لاپه‌ره ۱۲۲ - ۱۲۳).

۴- مسته‌فاخانی کوردی تالش

ئه‌و بنه‌ماله‌ی کوردی تالش، هه‌ر سه‌ره‌خو بوون و له جه‌نگه‌لی تالش‌ا ئازاد ده‌ژیان. له ده‌وری حکومه‌تی کوردی زه‌ند زور چاک رایان ده‌بوارد. هه‌تا ده‌وری قاجاره‌کان، حوکمرانی سه‌ره‌خو بوون.

سالی ۱۲۰۵ که ده‌ستی قاجار له ئیراندا که‌وته سه‌ر ده‌ستی زهنده‌کان خاکی ئیرانیش که‌وته ژیر حوکمی ئاقا محمه‌دی قاجاره‌وه، ئه‌وجا قاجاره‌کان به ئاسانی بو هه‌موو ئه‌ماره‌ت و حوکمداریکی که‌ناره‌کان ده‌ستیان هاویرت.

ئاقا محمه‌د له‌ژیر فه‌رمانی جان محمه‌دخانی قاجاردا، له‌شکری نارده سه‌ر مسته‌فاخانی حوکمداری کوردی تالش.

له‌شکری قاجار له ئه‌رده‌ویله‌وه پروو به‌تالش بزوت. مسته‌فاخان له کورده‌کانی

تالش لهشکری کۆ کردهوه و چوو پیتشی به قاجار گرت و له ههردوولاوه کوژتار دهست پێ کرا، له نهتیجهدا محهمهدخان شکا و بهپه‌ریشانی هه‌لات و گه‌راوه دوایی. کوردهکان به‌تالانکردن و شادمانی چوونهوه تالش.

سالی ۱۲۰۹ ئاقا محهمهد بۆ گرتنی خاکی ئیبراهیم خه‌لیلخانی جوانشیر لهشکرێکی قورسی هه‌لگرت و په‌لاماری بردی له‌سه‌ر پردی «خودا ئافه‌رین» مسته‌فاخانی قاجاری نارده‌ سه‌ر تالش. مسته‌فاخانی تالشی هه‌لات، گه‌وره و کاربه‌دهستانی تالش که له‌وه ئاگاداربوون، ژن و منداڵ و پیتوستی مایان هه‌لگرت و که‌وتنه‌ نیو که‌شتیی ئاوه‌وه و روو به‌سالیان هه‌لاتن. ئه‌هالیی سالیان له ترسان وه‌ خۆیان نه‌گرتن.

تالشه‌کان به‌ناچاری له‌نیو ده‌ریادا له‌نگه‌ری که‌شتییان به‌ردا وه‌ بۆ هه‌لمه‌تدانی دوژمن خۆیان ئاماده‌کرد.

هیندیکیش له تالشه‌کان له‌نیو چیا و دۆله‌کانی کێوه به‌رزه‌کاندا خۆیان په‌نه‌ان دا. له‌شکری قاجار لنگیان دا سه‌ر که‌شتیی کورده‌کان و ده‌ستیان به‌کوژتاریان کرد، گه‌لیک روئه‌سا و ۲۰۰ نه‌فه‌ر ئه‌هالییان به‌دیل گرتن و بردیانه لای ئاقا محهمهد. به‌ئزیه‌ت و وه‌حشیانه پارچه و له‌تکه‌تیان کردن. هیندیک له مال و مندالی تالشییه‌کانیان نارده ئه‌رده‌ویڵ و مارنده‌ران.

شانوازخانی شاپلینگ خان که به‌دیل گیرابوو، نوازش کرا و خه‌لاتیان کرد، بۆ رۆژیک بۆ به‌کاربردنیان دلخۆشیی داوه. (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ریخ قاجار، لاپه‌ره ۳۸).

به‌هاتووچۆکردنی پیاوانی خیرخوا، مسته‌فاخانیان له‌گه‌ل قاجاره‌کان ریک خسته‌وه و له ژیر ئیداره‌ی قاجاره‌کاندا مسته‌فاخان کراوه به‌حوکمیرانی تالش.

سالی ۱۲۲۰ مسته‌فاخان به‌په‌نه‌انی له‌گه‌ل حکومه‌تی عرووس ریک که‌وت و شه‌رت و قه‌رار له‌نیوانی هه‌ردوولا ده‌ست پێ کرا. هیز و ئه‌سلیحه‌ی له عرووسه‌وه بۆ ناردا، رۆژ به‌رۆژ له خۆ کۆکردنه‌وه خه‌ریک بوو.

سالی ۱۲۲۲ مسته‌فاخان له عرووسه‌کان دلپیس بوو، که‌وته ئه‌ندیشه و ترسی ئه‌مه‌وه که نه‌بادا عرووس خاکه‌که‌ی لی بگرن و خۆشی پوچ که‌نه‌وه؛ ناچار له‌گه‌ل نایبولسه‌لته‌نه، عه‌باس میرزا موخابه‌ره‌ی کرد.

مسته‌فاخان له ئیشی قاجار و عرووس ئاگادار نه‌بوو که به‌په‌نه‌انی له

رېښه‌وې او تېرې داوای یارمه‌تیی له قاجاره‌کان کرد. ئەوانیش به‌سستی نه‌جوابیان داوه و نه یارمه‌تیشیان کرد. به‌لام مسته‌فاخان خۆی راگرت، که‌م که‌مه رووی له سه‌رکه‌وتن و بزوتن کرد.

نایب‌ولسه‌لته‌نه له‌بری کۆمه‌گیکردن، پیرقولی ناو سه‌رکرده‌یه‌کی خۆی نارد و گه‌لێک مائی ئەهالیی تالشی بارکردن و بردنیه‌ ئه‌رده‌وێل. قاقه‌زیشی له تالشییه‌کان دهنویسی و دلخۆشیی ئەدانه‌وه که له مسته‌فاخانیاں بیچرپه‌وه. مسته‌فاخان به‌گه‌رمی له‌گه‌ل عرووس رېک که‌وت، چه‌ند هه‌زار سالدات و چه‌ند پۆلکونیک عرووسی به‌چه‌ک و ئەسه‌پابێکی زۆره‌وه خواست که بچه‌ ناوچه‌ی ئەماره‌تی تالسه‌وه.

نایب‌ولسه‌لته‌نه که له‌وه ئاگادار کرا له‌شکرێکی قورسی هه‌لگرت و چوو هه‌خچه‌وان تاکو په‌لاماری تالش بدات. عرووس له هه‌موو گۆشه‌یه‌کی تخووبه‌وه سالداتی ئازووته‌ پێشه‌وه، تاکو په‌لاماری خاکی قاجار بدا. به‌وه عه‌باس میرزا له گه‌یشتنه دلخواری پاش که‌وت، له‌بری هه‌لمه‌تیردن، په‌لاماری درایی.

سالی ۱۲۲۳ گه‌لێک شه‌ر و کوژتار که‌وته نیوانی عرووس و قاجاره‌وه. ئاوری شه‌رویشۆر ئایسا. چه‌ندجار کوژتاری خویناوی رووی دا (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار لاپه‌ره ۹۲ - ۹۳ - هه‌تا ۱۰۱).

سالی ۱۲۲۴ فه‌ره‌جول‌آخانی هه‌وشاری بۆ چوو نه سه‌ر مسته‌فاخان ناردرا ئه‌رده‌وێل له‌گه‌ل نه‌زه‌ر عه‌لیخانی شاه سه‌وان که حاکی ئه‌رده‌وێل بوو رېک که‌وتن که له‌گه‌ل مسته‌فاخان شه‌ر نه‌که‌ن؛ ئەو هیزه‌ی به‌ده‌ستیانه‌وه‌یه به‌گژ قاجاریدا که‌ن. به‌هوجۆره له‌گه‌ل مسته‌فاخان موخابه‌ریان کرد و رېک که‌وتن.

مسته‌فاخان له‌وده‌مه‌دا مال و ئەسه‌پایی خۆی ناردبووه که‌لای گامیشه‌وان (جامیشوان) و میرحه‌سه‌نخانی کوری خۆشی به‌سوپا‌هێکی قورسه‌وه ناردبووه سه‌ر حوسین عه‌لیخانی باکوویی. میرحه‌سه‌نخان لینگه‌ی دا سه‌ریان، عه‌لیخانی رودباری، هاشم خانی شیروانی، محه‌مه‌دخانی برای هاشم خانی گرتن و کوژتاریکی قورسی کرد و گه‌راوه تالش.

له‌ولاوه سوپاهی قاجار روو به‌شاری «له‌نگه‌ران» که پایته‌ختی تالش بوو رۆیشت. دیوار و خانوبه‌ره و کۆشکی په‌نگاوپه‌نگی مسته‌فاخانیاں روخاند و

تالانیاں کرد و گهراڻه وه.

مستهفاخان مير هيدايه تي كورې خوي بڼ لای مستهفاخانی شیروانی نارد، كه پيکه وه رتيك كهون و ياريدهي يه كتر بدن. نه گه رچي له پيکه پياوه گه وره كانی شیروان چووبوه لای مستهفاخانی تالاش كه نيويژي ههردوولا بکات ناوی عومر سولتان بوو، به دهست مير ههسه نخان به كوژت چووبوو، مستهفاخانی شیروان له وهش چاويوشي كرد. دهسته تفهنگهاويژي ههزار كه سيبی بڼ نارد، به چهك و نه سپاب يارمه تبي كرد.

له وده مه دا محمه دخانی سه ركردهی هوزاره له تهرهف قاجارانه وه ناردرا سهر تالاش، له نيوانی ههردوولا كوژتار كرا، قاجار شكان.

فه تالی شا ميرزا بزورگی وه زيري نايبولسه لته نهی نارد تالاش له شاری لهنگه ران. مير گونه خانی ناموزای مستهفاخانی دلخوشي داوه و نارديه گاميشه وان. له دواچار خوي و مير گونه خان پيکه وه چوونه لای مستهفاخان، بناغه ی دوستی و ناشتیبیان له تهكا دامه زرانند و گهراڻه وه دوايي. له شكري قاجار له تالاش دهر كهوت و گهراوه نه رده ويل؛ به لام مستهفاخان له تهك عروسا رابيتهي نه پچراند. سالی ۱۲۲۷ عه باس ميرزا له مستهفاخان زور دهرسا كه دوچار به به لای بكا. كازم ناو ناموزاييكي مستهفاخانی ساز كرد و فه تالی شاش مه لا على گه يلانی ناماده كرد و نارديانه لای مستهفاخان كه بناغه ی ناشتی دامه زرين و چی ديكه به قسه ی عروس فریو نه خون. چوونيان بي فايده بوو، به پوچی گهراڻه وه.

مستهفاخان زور به له ز له دستوبرد خهريك بوو خاكي خوي دهست خسته وه و ره عيه ته بلاوه كانی وه خر كردن و خزمه كانی كه له كن قاجاره كان گيرابوون بهری دان و بردنيه وه لای خوي. له تهك عروسا ئيتفاقيكي جوانی كرد و بڼ يارمه تيدانی چهك و نه سپايبشي لی وه رگرتن (جلد نه وهل، ته ريخ قاجار، لاپه ره ۱۰۴).

شهري و كوژتاری عروس و ئيران له دهريای قه زوينه وه تا دهشتی نه رده هان و فارس، موده تي چوار سال دهوامی كرد. مستهفاخانی تالاش وه كو كورده كانی ديكه ی شیروان و جوانشير و جهبری له مهيدانی شهردا به رابه ر به قاجاره كان، راهه ستابوون، هينديك جار سهر ده كهوتن و هينديك جار له چيا به رزه كانیانا

خۆيان رادهگرت.

سالی ۱۲۲۸ ناپلیۆن لهگهڵ ئیمپراتۆری عرووس نیتوانیان تیک چوو، تهمای شه‌ر و جیدالی کرد. سهرداری عرووس «یه‌نهرال رهدیشجۆف» لهگه‌ڵ حکومه‌تی قاجار بناغه‌ی ئاشتی دامه‌زاند، پۆلکونیک فریقان ناوی به‌وه‌کاله‌تی خۆی نارد له «سه‌ر کوزر ویلی برۆنتی» ئینگلیز که له ئیران بوو، وه «مایۆر پاپۆف» ناویشی نارد له لای ناپیولسه‌لته‌نه که له ته‌کیانا مامله‌ت بکری. له‌وده‌مه‌شدا ئیشی عرووس و قاجار به‌هیند داندر و شه‌ر نه‌ما.

مسته‌فاخانی تالش له‌وه ئاگادار نه‌بوو که عرووس له ترسی ناپلیۆن له ته‌ک ئیرانا به‌ناچاری سوڵح ده‌کا، هه‌ر به‌هه‌وای پیشوو رای ده‌بوارد.

ناپيولسه‌لته‌نه ئه‌وده‌می ریککه‌وتنه‌یه‌ی له‌گه‌ڵ عرووس په‌لاماردانی مسته‌فاخانی تالشی به‌فه‌رز زانی و شه‌ر و کوژتاری ئه‌و چه‌ند ساله‌ی له‌سه‌ر کورده‌کانی تالش کردبوو به‌مال، جا له‌به‌ر ئه‌و هه‌لبه‌ته‌ لایردنی مسته‌فاخان واجیب بوو. له‌شکریتی قورسی هه‌لگرت و روو به‌تالش بزوت.

له لاییکه‌وه پیاوانی ئینگلیز و قاجار له‌گه‌ڵ یه‌نهرال رهدیشجۆف له هاتووچوونی موساله‌حه‌دا بوون و له لاییکی تره‌وه ناپیولسه‌لته‌نه بۆ چوونه سه‌ر تالش له ده‌ستبردا بوو.

مسته‌فاخان که له‌وه ئاگادار کرا، رۆژی هه‌وتی شه‌عبان هه‌موو جیگا ته‌نگه‌کانی گرت و به‌داری چه‌م سه‌نگه‌ری له‌گه‌لی و ده‌ربه‌نده‌کاندا گری دا و میر هه‌سه‌نخانی کوری خۆشی به‌سه‌رداری سوپاه نارده پیش ناپیولسه‌لته‌نه.

مسته‌فاخان که‌شتی شه‌ری له گام‌یشه‌وانه‌وه خسته نۆو ده‌ریاوه و له هه‌موو لاییکه‌وه شه‌ر ده‌ست پێ کرا، قاجار روو به‌شاری له‌نگه‌ران رۆیشتن، تۆپی کورده‌کان له‌نۆو که‌شتیدا ده‌ستی به‌ئاورباران کرد. له دوو سه‌عات زیاتر هه‌ردوولا به‌تۆپ یه‌کتریان ئاورباران کرد. له نیتوانیدا چه‌ند زابت و سالداتی عرووس کوژران؛ له نه‌تیجه‌دا قاجار شکسته‌ی تی که‌وت. به‌لام چونکه سوپاهی قاجار له سی جیگای خاکی تالش قه‌لای دروست ده‌کرد، سوپاهی شکا و له‌و جیگایانه خۆیان گرته‌وه.

له نزیک له‌نگه‌ران و له «قرق ئا‌غاج» و له «شلومار» مسته‌فاخان چوار مانگ ئه‌و

قه‌لایانه‌ی دهوره دا و هه‌موو شه‌و و پوژتیک توپ و تفهنگ ئاوردان له کاردا بوو. نایبوسه‌لته‌نه بۆ موسال‌ه‌ه‌کردن له‌گه‌ل عرووس سادقخانی کوری نه‌جه‌ف قولیخانی کوردی گه‌رووس و «مسته‌رلزی» زابتی توپ و «مسته‌ر گوملی» دوقتوری ئینگلیزی ناماده‌کردن و بۆ موسال‌ه‌ه‌کردن نارندیه‌وه لای سهرداری عرووس؛ به‌لام سه‌ری نه‌گرت. جه‌نه‌رال رهدیش‌جۆف ئه‌وانه‌ی هه‌موو به‌ه‌ل‌ه‌تاندن زانی و نارندیه‌وه دوابی (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۲۶).

له‌سه‌ر ئه‌وه شه‌ر له نیوانی عرووس و قاجار گه‌رم بوو. عرووس له هه‌موو لاییکه‌وه ته‌قویه‌ی کورده‌کانی کرد. جه‌عه‌فر قولیخانی کوردی دونبۆلی و مسته‌فاخانی تالش و مسته‌فاخانی شیروانی و جه‌عه‌فر قولیخانی ئاغای جه‌بری به‌ریز له ئیره‌وان و نه‌خچه‌وان و قه‌ره‌چه‌باغ و قه‌رده‌اغ ده‌ستیان به‌ کوژتاری قاجاران کرد.

فه‌تالی شای قاجار له تاران‌ه‌وه روو به‌ئاوربایگان خشا و نایبوسه‌لته‌ی له شه‌ر مه‌نع کرد. قاجار به‌شکاوی روو به‌ ته‌وریز کشانه‌وه.

مسته‌فاخانی تالش چه‌ند قه‌لاییکی قاجار دروستیان کردبوون گرتنی و گه‌لیک تالان و ئه‌سپابی ده‌ست که‌وت و خاکی خو‌شی له قاجار پاک کرده‌وه.

جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۳۸ ده‌لێت: بیست نۆی مانگی شه‌والی ئه‌و ساله‌ عه‌هدنامه‌یه‌ک له نیوانی حکومه‌تی عرووس و ئیران له خاکی «قه‌ره‌باغ» له مه‌حالی (گولستان) له که‌نار چۆمی «زێوه» -که له‌شکرگای عرووس بوو- نویسراوه. هه‌ردوو حکومه‌ت ته‌سدیقیان کرد که ده‌ فه‌سله‌، له فه‌سلی دووهم و سێیه‌مدا قه‌راریان دا خاکی تالش له ئه‌رده‌ویله‌وه هه‌تا ئه‌نزله‌ی به‌ «خان نشین» ناو بنریت و له ژیر چاوه‌دیری هه‌ردوو حکومه‌تدا پابگیرئ و عرووس سویندخۆر و پشتیوانی بێت.

له‌و ته‌ئریخه‌دا تالش که‌وته ئیداره‌ییکی چاک و خاوینه‌وه. چاودیری عرووسیان قبوول کرد و قاجاریان نه‌ویست. له ته‌ره‌ف موه‌ندیسانی هه‌ردوو حکومه‌ته‌وه تخویبان بۆ دانان و عرووس به‌هه‌موو هی‌زیکه‌وه ده‌ستی به‌ دامه‌زراندنی ئه‌و خاننشینی کورده کرد. مسته‌فاخان زۆر به‌ئازادی له‌گه‌ل ریکی و دامه‌زراندنی حکومه‌تی خه‌ریک بوو.

له مودهتی دوو سالآ ئه و خاکه‌ی گه‌وره و ئاوه‌دان بوو، زۆر چاک پرووی له سه‌رکه‌وتن کرد. گه‌لیک ده‌وله‌م‌ه‌ند و خاوه‌ندکار و کاسبی و پیشه‌بوو. وه‌ تۆپ و تفه‌نگ و قۆزخانه‌یه‌کی قورسی پیکه‌وه‌ نا. له‌شکر و سوپاهی، وه‌کو سالل‌ات و قازاخی عرووس ته‌علیم ئه‌درا، له‌ ته‌ره‌ف عرووسه‌وه‌ زابت و پیاوانی زانا و کاردارانی بۆ ناردرا بوو. ئومووری شی به‌ده‌ستووری فه‌نی بۆ دامه‌زراندرا.

مسته‌فاخان هه‌تا سالآ ۱۲۳۰ هجری له‌ ژیر چاودیری حکومه‌تی عرووسا به‌ حوکمداریی تالش رای بوارد، له‌ مانگی ره‌جه‌بدا نه‌خۆش که‌وت و به‌ئامورزشی یه‌زدان شادبوو. سی کوری له‌ پاش به‌جی ما ۱- میر هه‌سه‌ن ۲- میر حوسین ۳- عه‌باس به‌گ.

۵- میر هه‌سه‌نخانی کوری مسته‌فاخانی تالش

که‌ مسته‌فاخان مرد، کوریه‌کانی پیکه‌وه‌ ریک نه‌که‌وتن، شوپشیان که‌وته‌ نیوانی. میر هه‌سه‌نخان بۆ ئه‌مه‌ی که‌ بیته‌ جیگانشینی باوکی، چووه‌ لای «سه‌قاویج» که‌ سه‌رداری عرووس بوو له‌ ئاوریا به‌گان. له‌ وده‌مه‌شدا نیوانی ئیران و عرووس زۆر به‌خۆشی راده‌برا.

عه‌باس میرزای [قاهه‌زی] له‌ «سه‌قاویج»ی نویسی و داوای میر هه‌سه‌نخانی کرد، سه‌قاویج زۆر به‌ناپیاوی میر هه‌سه‌نخانی گرت و ته‌سلیم به‌ نایبو لسه‌لته‌نه‌ی کرد. عه‌باس میرزا ته‌سلیم به‌ قولیخانی سه‌عه‌ده‌لوویی حاکمی خه‌لخال کرد، که‌ ئاگاداری بکا و هه‌لنه‌یی.

میر هه‌سه‌نخان که‌لینی ده‌ست خۆی خست و هه‌لات و چووه‌ تالش. سوپاهیکی زۆر چاکی له‌ کوردی تالش سازکرد و په‌لاماری خاکی له‌نگه‌رانی دا. چه‌ند شه‌ریکی له‌گه‌ل عرووس کرد و گه‌لیک خۆینی لی رشتن و له‌نگه‌رانی گرت و چووه‌ سه‌ر «ئه‌رگه‌وان». ئه‌ویشی به‌شه‌ر و کوژتار له‌ چنگ عرووسی ده‌رخست.

میر هه‌سه‌نخان خاکی بابی به‌ته‌مامی له‌ عرووس ئه‌ستانده‌وه‌ و ئالای سه‌ره‌خۆیی تیدا هه‌لدا و ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی حکومه‌ت کرده‌وه‌. «سه‌قاویج» له‌وه‌ که‌ ئاگادار بوو، هه‌ره‌شه‌نامه‌یه‌کی بۆ حکومه‌تی قاجار نارد که‌ بۆچی مه‌یدان به‌میر هه‌سه‌نخان دراوه‌ هینده‌ کوژتار له‌ عرووس بکا.

عەباس میرزا سوپاھیکە قورسی لە تەوڕیز ریک خست و لە ڕینگای ئەردەوێڵەووە ناردیە سەر میر حەسەنخان و ھەردوولا دەستیان بەکوژتار کرد.

لە لای عرووسەووە مستەفاخانە شێروانی و محەمەدخانە کوردی شەکی بە لەشکری شەکی و شێروانەووە و ئەلگساندەری والی گورجستان بەتۆپ و قۆرخانەووە سالداتیکی زۆری ھەلگرت و لەگەڵ لەشکری کوردەکان روو بەمەحالی شەکی ئازۆتیان. حاجی محەمەدخانە کوردی قەرەگۆیز لەگەڵ مستەفاخان ریک کەوت و چوووە لای.

حکومەتی قاجار لەلایە مەھدی قولیخانە کوردی جوانشیریان لە ڕینگای موقری و بەرکەشات ناردە سەر میر حەسەنخان. مەھدی قولیخان لەگەڵ میر حەسەنخان ریک کەوت و بەو لەشکرە پیتی بوو چوووە پێش مستەفاخانە شێروان. دوو لەشکری کورد بەگژ یەکترا چوون و گەلیکیان لیک کوژت.

فەتالی شا کە وای زانی بەپەنھانی یارمەتی میر حەسەنخانە کرد. ئاقا سلیمانی گەیلانی بەفەوجە شکاکەووە ناردە کۆمەکی میر حەسەنخان و روو بەعرووس چوو. گەلیک کوژتاری لێ کردن.

مستەفاخان شێروان چارە سال بوو لەسەر ئەو خاکە لە تەرەف عرووسەووە حوکمران بوو. ھەرەکو شەوی نۆی موخەرەم کەوتبوو دەستی، لە پاش چارە سال شەوی نۆی موخەرەم ئەو خاکە کەوتە دەست میر حەسەنخان.

میر حەسەنخان لە قەلای لەنگەرانیەووە چوووە سەر قەلای سالیان و ئەویشی بە شەر گرت. لە جەلای ئەوێل تەئریخ، قاجار لاپەرە ۱۹۴ دا دەلیت «سەد ھزار خەروار ئارد کە لە تەرەف مستەفاخانەووە بە تیشوو داندرا بوو، کەوتە دەست میر حەسەنخان».

میر حەسەنخان بە ئازادی و ڕەشیدی ناوبانگی کرد و لەئێو ئیسلامدا لەبەر زۆری شەرکردنی لەگەڵ عرووس بە «ئەسبەقولوجاھدین» (اسبق المجاہدین) لەقەبی داندرا و لەگەڵ فەتالی شای قاجار ئێوانی چاک کرد.

رۆژی ۱۲ی موخەرەمی سالی ۱۲۴۰ بەحوکمرانی تالش ناوئرا. حکومەتی قاجار ئەو حکومەتی لەزیز چاوەدێری خۆیدا تەسدیق کرد و میر حەسەن بە «میر حەسەنخان تالشی» لەقەب کرا.

ههروهكو باس كرا مستهفاخان و محهمهدهخان روو بهخاكي خوځيان كشان، وه بهقاجار كوژتن خاكي شهكي و شپروانيان خستهوه دهست و بهزوري بازوو و شيري تيژ خاكي خوځيان له قاجار پاك كردهوه.

مستهفاخان لهسهر شپروان و محهمهده حوسين خان لهسهر شهكي بوونهوه به حوكمران و له ژير چاوهديريي عرووسا حكوومهتيان دامهزrand.

حكوومهتي قاجار بچ خستنهوه دهستيان كوځشان و پياوي چاپلووسيان نارده لايان كه ماملت بكن، به توپ و تفهنگ جواب درانهوه.

مير حهسهنخان لهگهل كوردهكاني شهكي و شپروان ريك كهوت و دهستي بهئومووري خوځي كرد. گاه لهگهل ئيران و گاه لهگهل عرووس به پنهاني خوځي ريك دهخست. بهوجوره پينچ سالي تهواو و بهبي كيشه بهحوكمداري پاي بوارد.

تهشكيلي ئهو حكوومهته له عرووس گران هات؛ سهقاويچ سهرداري عرووس ههپشهنامهيهكي دووهمي بچ حكوومهتي قاجار نوويسي و گوتي كه مير حهسهنخان له دهست عرووسدا بوو تهسليم بهقاجار كرا كه نههيلن بيزويت؛ ئيستا حكوومهتتيكي واي دروست كردهوه سبهيني پهلاماري قهوقاز دهوات. نهگهر قاجار لهوهدا دهستي نيه، لهشكريكي بكاته سهر و ئهمنيش به لهشكرهوه پشتي لي دهگرم.

عهباس ميرزا لهشكريكي قورسي له ريگاي ئهردهويلاهوه نارده سهر مير حهسهنخان. لهولاشهوه سهقاويچ سالدات و موهيماتتيكي قورسي بهتوپ و قورخانهوه نارده سهر.

مير حهسهنخان كه لهوه هوشياربوو ناچار خوځي بهردا و روو بهئهنزهلي و گهپلان ههلات. له مانگي شهوالي ۱۲۴۵ي هيجري لهوي خوځي نهگرت و چووه مازندهران و لهويوه چووه تاران. فهتالي شاي قاجار تهماي بوو بييهخشي، بهلام لهولاوه سهقاويچ داواي كرد.

له نيواني ئيران و عرووسا گهليك گفتوگو كرا؛ عرووس ههر داواي كرد. فهتالي شا قهراري دا كه تهسليم بهسهقاويچي بكات و بينيرته تقليس.

مير حهسهنخان لهو مودهتهدا نهخوش كهوت. له مانگي زيلحهجه بهئامورزشي يهزدان شاد بوو و له تاران نارتيان.

خاکی تالش کرا به دوو بهش، لای ئهنزهلی و ده‌ریای قه‌زوین وه‌به‌ر عرووس کهوت، لای ئه‌رده‌ویلیش درا به‌قاجار. ئیتر ئه‌و خانه‌دانه هونه‌رمهنده‌ی کورده پووج کراوه.

۶- ئیبراهیم خه‌لیل خانی کوردی جوانشیر

بنه‌ماله‌ی جوانشیر له خاکی قه‌ره‌باغ و قه‌راچه‌داغدا حوکمران بوو، وه له [ناو] ئومه‌رایانی کوردستانا ناویانگیان هه‌بوو. ئیبراهیم خه‌لیلخان وه‌کو ئومه‌راکانی کورد له‌گه‌ڵ حکومه‌تی زهند پیک هاتبوو. که سیلاوی قاجاره‌کان به‌خاکی ئیرانا په‌رش بوو، برابم خه‌لیلخان سه‌ری بۆ نه‌هواندن.

سالی ۱۲۰۷ ئاقا محهمه‌دی قاجار قاقه‌زی لی نوویسی که ئیتفاقی له ته‌کا بکا، برابم خه‌لیلخان به‌تۆپ جوابی داوه.

ئاقا محهمه‌د شه‌ش هزار پیایی شه‌رکه‌ری ئازای له‌ژیر فه‌رمانده‌ی سلیمان خان نیزاموله‌وله‌دا نارده سه‌ری. برابم خان که ته‌ماشای به‌خت و نیوچاوانی کورد و قاجاری کرد، مامله‌تی له شه‌ر چاکتر دی. عه‌بدولسه‌مه‌د به‌گی ئاموزای خۆی سازکرد و بۆ تارانی نارد.

مورته‌زا قولیخانی قاجار له نیوه‌ی ریگا چووه پیشی شه‌ریان پی فرۆت و برینداریان کرد و به‌برینداری گرتیان و سه‌ریان بری و که‌له‌شیان نارده شیراز.

برابم خه‌لیل خان له‌و سه‌ره‌ه‌وورده که ئاگادار بوو، رقی هه‌ستا و ئاوری تی به‌ربوو. ده‌زبه‌جی له ته‌ک حکومه‌تی عرووسا موخابه‌ره‌ی کرد. سالی ۱۲۰۹ له ته‌ک والی تفلیسا ریک که‌وتن و په‌یمانی خۆشه‌ویستیان گری دا (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۸).

برابم خه‌لیل خان له‌گه‌ڵ کورده‌کانی «شیروان و شماخی و قه‌به و ده‌ربه‌ند» گف‌ت‌وگۆی کرد و ریک که‌وت و هاتوچۆیان ده‌ست پی کرد و بۆ به‌رابه‌ری قاجاره‌کان پیوستانیان سازدا.

له‌ولاوه ئاقا محهمه‌د له بزوتنی کورده‌کان خه‌به‌ردار بوو؛ سوپاهیک‌ی له ژیر فه‌رمانی وه‌زیر له‌شکر میرزا ئه‌سه‌دخان نووریدا نارده سه‌ریان. برابم خه‌لیل خان هه‌موو چیگا ته‌نگه‌کانی گرت و پردی خودا ئافه‌رین که له‌سه‌ر چۆمی ئاران بوو،

پوخاندی. له‌مبهره و به‌ره‌وه تۆپی لی گریځ دا و ناماده‌ی شه‌ر بوو.
له‌شکری قاجار به‌شه‌ر و کوژتار که‌وته نیوانیان، کورد هرچه‌نده کوژشان
پیشیان پی نه‌گیرا. قاجار گه‌یشتنه سهر پردی خودا ئافه‌رین و پرده‌که‌یان
دروست کرده‌وه، له‌هر چوار لایه‌وه بورجیان دانا و پریان کرد له‌تۆپ و ئه‌سپایی
ئاورین. ئاقا محمه‌د بۆ خوژی به‌له‌شکره‌وه گه‌یشته سهریان. شه‌ر و کوژتار
گه‌رمه‌ی تی که‌وت و له‌شکری قاجار له‌قه‌لای «په‌نا‌ئاوا» په‌نگانه‌وه.
برایم خه‌لیل خان به‌چوستی شه‌ری کرد و ریزه‌ی دوژمنی ده‌شکاند. تۆپ و
تفه‌نگ له‌هر دوو لاره‌وه‌ستی به‌ئاورباران کرد. برایم خه‌لیل خان محمه‌د به‌گ و
ئه‌سه‌د به‌گی ناردن و جیگا سه‌خته‌کانیان گرت.

ره‌زا قولی‌خانی قاجار هه‌لمه‌تی برده سهر سه‌نگه‌ری «ته‌ختی تاوس» برایم
خه‌لیل خان به‌ده هزار شه‌رکه‌ره‌وه پیشی پی گرت و ده‌ستی به‌کوژتاریان کرد.
ئاقا محمه‌د له‌شه‌ر شه‌رزه‌ کرا و ته‌نگه‌ی پی هه‌لچنرا و که‌وته ته‌قه‌لای فی‌ل
و ده‌له‌سه‌وه. بیوانی زانای خسته نیوان که‌به‌مامله‌ت ئیش بپرینه‌وه. قاقه‌زکی
په‌یمانامه‌ی بۆ برایم خه‌لیل خان نارد. ئاقا محمه‌د له‌قاقه‌زه‌که‌یدا ئه‌م
شيعره‌شی به‌فارسی بۆ نوویسی:

ز منجنيق فلک سنگ فتنه می بارد

تو ابلها نه‌گریزی به‌آبگینه حصار

برایم خه‌لیل خان به‌م شيعره فارسییه جوابی داوه:

گر نگهدار من آنست، که من می دانم

شيشه‌را دريغل سنگ نکه میدارد

له‌لاییکه‌وه به‌موخابه‌ره و قاقه‌ز نوویسین، برایم خه‌لیل خانیان راگرتیوو، له
لاییکه‌دیکه‌شه‌وه شه‌ش هزار سواره‌ی قاجاریان ناردبووه سهر براناکانی برایم
خان و به‌شه‌ر و کوژتار گرتبوویانن.

برایم خان که‌له‌وه گه‌یشت، ئاوری له‌جه‌رگ به‌ربوو، له‌هه‌موو لاییکه‌وه ده‌ستی
به‌هه‌لمه‌تیردن کرد و قاجاره‌کانی هه‌لسووړاند و وه‌ته‌نگی هینان.
ئاقا محمه‌د که‌وته پارانه‌وه و قاقه‌زی لی نوویسی و دلخوژی داوه و

برازاکانیسی بهردا و بۆی ناردوه. قاجار روو به ئهردهویژ گه پانهوهیان قهرار دا (جلد ئهوهل - تهئریخ قاجار - لاپه ره ۳۹).

ئاقا محهمهه گهوره و کاربه دهست و لاوه ئازاکانی قاجاری کۆ کردوه و پیتی گوئن که: «ئیمه به ئومیدی گرتنی ئاوربایه گان و قهوقاز له شکرمان هینا سهه قه لای په ناناوا، ئیستا کهش هیچمان بۆ نه کراوه و زستانیشی به سه رهات و له دهست کورد نفووسیکی قورسیشمان پووچ کرانه وه»، جهوان و پیره کان ئه وهیان به بییری ئاقا محهمهه کرد، له سهه ئه وه قه راریان دا دهست هه لگرن و روو به ئه ردهویژ بگه رینه وه.

خان له پاش ئه وه دهستی به خۆکۆ کردنه وه کرد و له تهک حکوومه تی عرووسا بیکه تی و خۆشه ویستی گریدا و ریککه وت. هه رچه کی پتیوستی بوو له عرووسی کری و تۆپ و ئه سپایکی قورسی پیکه وه نا. بۆ ئینتزامی سوپاه و تۆپ و ئاوردان زابت و زانایانی عرووسی هینا کن خۆی و به دهستووری عرووس سوپاهی ریک خست.

سالنی ۱۲۱۲ ئیمپراتۆری عرووس مرد. سالدات و زابتیکی که له لای بوو گه پانه وه دوایی. برام خه لیل خان ته نها له گه ل ئومووری حوکمرانی خه ریک بوو. ئاقا محهمهه دی قاجار ئه وهی به که لین زانی و بۆ شکاندنی کورده کانی تالش و شیروان و قه ره باغ له شکرکی قورسی سازکرد و له تاران ده رکه وت و روو به ئه ردهویژ سوپاهی ئاژۆت.

برام خه لیل خان که وته ترس و ته قه لآوه، ناردی پردی خودا ئافه رینی شکاند و قه لای په ناناوا ی قایم کرد و جیگا ته نگ و ده ربه نده کانی کرده مه ته ریز و بۆسه.

ئاقا محهمهه له ولآوه روو به پردی خودا ئافه رین له شکرکی لی خوری؛ که گه یشته سهه ئاران، پردی به روخاوی دی. که له کی سازکرد و له شکره که ی به هه زار ئه زیه ت په رانده وه، به لام له که له کدا گه لیک له له شکرکی به ئاودا چوون و خنکان.

برام خه لیل خان له خۆی ورد بووه، به رابه ریکردنی به ئه زیه ت و په ریشانی زانی. ژن و مندال و ئه سپایکی پتی ده ربازبوو هه لگرت و رووی کرده شه کی و خاکی گزیه.

قاجاره کان به بی شه روشۆر چوونه نیو په ناناواوه، مال و گه نجینه یه کی چه ند

سهه سالی - که له تهرهف ئهه بئه مائه گهورههه کۆکرا بوونهوه - کهوته دهست تورکمانی قاجار. ژن و منداییکی زۆری کورد به سه ره یمی تورکمان زگ دران و گه لیک به دیل گیران. تورکمان گه لیک به دورندهیی و وهحشییانه بزوتنهوه و هیندیک مائیشیان به جاریک پوچ کردهوه.

شهوی شه مووی ۲۱ی مانگی زیلحه جهی سالی ۱۲۱۲ دوو کهس له جهرگ سووتوانی کورد، چوونه سهه ئاقا محمههه و به خه نجهه پارچه پارچه یان کرد و ئه مانه تی هوکمداره کانی کوردی زهند و هی دیکه ی که له لای بوون، هه لیان گرت و چوونه لای سادقخانی شکاک (جلد ئه وهل - ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۴۵).

که ئاقا محمههه کوزرا، شکسته کهوته سوپاهی قاجاره وه. برایم خه لیل خان له هه موو لاییکه وه په لاماری دان و گه لیک کوزتن و تالانیکی زۆری دهست خو ی خست و گه راوه خاکی خو ی و دهستی به دامه زاننده وهی کیشوه ری کرد.

سالی ۱۲۱۳ فه تالی شای قاجار هوکمداری تازه ی ئیران له شکرکی له ژیر فه رمانی حوسین قولیخانی عیزه دینلوودا نارده سهه قه لای په نا ئاوا و به شکسته یی و په ریشانی گه راوه دوا یی. لهو سائه دا مانگی سه فه ره فه تالی شا له گه ل برایم خان موخابه ره ی کرد و بناغه ی دۆستی و ئاشنایه تی یان دامه زراند، حکوومه تی جوانشیر له تهرهف فه تالی شا وه ته سدیق کرا.

فه تالی شا له ته وریر بوو، برایم خان «ئه بو فه ته خان» ی کوره بچووکه ی خو ی نارده لای، له مه حالی گه رمه و له میان گه یشته فه تالی شا و بنچینه ی بی که تی یان گری دا و خه لات و نیشانی هوکمداری بی برایم خه لیل خان نارده و ئه بو فه ته خانیشی به خان له قه ب کرد (جلد ئه وهل - ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۵۲).

سالی ۱۲۱۵ فه تالی شا بو ئاشنایه تی پایه داربوون، هه سه نخانی قه ره گو یزلی بو خوازینی نارده په نا ئاوا، کچی برایم خه لیل خانی بو فه تالی شا خواست و گو یزتی یانه وه.

قاجار به وهش دهستی یان هه لئه گرت، هه ره رۆژه ی به بهانه یه که ده سندریرتی یان ده کرد. برایم خه لیل خان ناچار بوو دیسان له گه ل عرووس ریک که وته وه و نارده سالدات و قازاخ و زابتیکی زۆری عرووسی برده لای خو ی و ئیتفاقیکی قایمیان کرد.

فەتالی شا لەو زۆر ئەندێشەناک بوو؛ ئەمەری دا بەعەباس میرزای نایبۆلسەلتەنە کە سوپاھێکی قورس بباتە سەر کوردەکان. سالی ۱۲۱۸ عەباس میرزا لەشکری ناردە سەر قەلای پەنناوا. لەولاو بەرێم خەلیل خان پیتی زانی، جەغەر قولیخانی نەتەوێ خۆی و فەزل عەلی بەگی جوانشیری ناردنە گەنجە. لەولاو سالدات و قازاخێکی زۆریان بەئالەت و موھیماتەو وەرگرت و گەرانەو قەلای شووش.

برایم خان محەمەد حەسەنخانی کۆری خۆی و سوپاھێ قەرەباخ و لەشکری عرووسی ناردە سەر پردی خودا ئافەرین، لەولاو ئیسماعیل خانی دامغانی بەئەمەری نایبۆلسەلتەنە بوو بوو بەپیشمەرگە. لەشکر گەیشتە چوار فرسەنگی پردی خودا ئافەرین، کورد و عرووس بۆ پیش بە قاجار گرتن بزوتن و شەپێکی زۆر چاکیان کرد.

ئیسماعیل خان شەپرزە کرا و تەنگەیان پێ هەچنی و نزیکە هەلاتن و شکانیشی بوو، بەلام عەباس میرزا بەھاواریەو چوو. کە تاریکی شەو داھات دەست لە کوژتار بەردراو، کوردەکانیش چوونە قەلای شووشەو.

عەباس میرزا لە لاییکەو هەلمەتی برد فەتالی شاش لەلاییکە دیکەو و پوو بەتەختی تاوس رۆیشت و دەستی بەشەر و شۆرش کرد. عەباس میرزا قەلای ئاق ئوغلانی گرت و لە رینگای چناقچیهو پوو بە قەلای پەنناوا رۆیشت. برایم خەلیل خان بۆ بەرابەری ئامادەیی شەرپوو.

«گورگین پۆلۆنیک» و «کاتارا وسکی» فەرماندەیی عرووس بەسوپاھێکی عرووسەو لە گەنجە دەرکەوتن و بەھاواری برایم خەلیل خانەو چوون و پووین کردە پردی خودا ئافەرین.

نایبۆلسەلتەنە کە وای زانی، ناچار بۆ پیش بەپۆلۆنیک گرتن، جەلەوی سووراندەو، رۆژی ۲۵ی مانگی رەبیبی یەک، لەشکری قاجار پیاوانە کوژان، تۆپ و تفەنگ لە هەردووولاو دەستی بەتەقە و گرمە کرد. لە پیاو ناودارەکانی قاجار گەلیک بەر گوللەتۆپ کەوتن.

عرووس لەلاییکەو لەگەڵ شەر خەریک بوو، لەلاییکە دیکەو مەتەریزیان دەکوژی و لەلاییکە ترەو تۆپیان داوێژت.

فەتالى شا كەوتە ئەندىشە، حوسىن قولخاننى دامغانى بە شەش ھەزار پىياۋى ئازاۋە ئاردا يارمەتتى عەباس مىرزا. شەش شەو و شەش پۇژان لەسەر يىك شەپ و كوژتار كرا.

لەو شەپدا پۇلۇنىك لە سى جى زامدار كرا. عرووس بەشەو كەوتنە نىو قەلاى «تەناوت» ھو. قاجار لەو گەشتن چوار دەورە قەلايان گرت. پۇلۇنىك ھەتا سى پۇژ ئەمانى خواست؛ شەپ راگىرا. شەو سىيەم پۇلۇنىك رىگاي گەنجەى گرت و بۇ دەرچو (جلد ئەوئل - ئەترىخ قاجار، لاپەرە ۶۶ - ۶۷).

برايم خان لەگەل بەخىوكردى پردى خودا ئافەرىن خەرىك بوو. لەشكرىكى لە قەلاى پەناۋا خزاندا كە پىش بەدوژمن بگرن، سوپاھىكى ئاردا پىش فەتالى شا، تەختى تاوسىشى لە دوژمن بەخىو كرا. عرووس لە ھەموو لايىكەو ھەرو بەخاكى ئىران كەوتنە بزوتن. فەتالى شا ئەمانى خوازت و روو بەتاران گەراو.

برايم خەلىل خان بۇ نىوان خۇشى راگرتن لە تەك عرووسا «ئىشپەخدر» سەردارى عرووسى ميواندارى كرا و لە قەلاى شووش بەكترىان چاۋ پى كەوت و لەسەر ئەمە قەرار و پەيمانىان گرى دا، كە خاكى برايم خەلىل خان لەژىر چاۋدېزىيى حكومەتى عرووسا ئازاد و سەربەخۇ بىت. حكومەتى عرووس لە ھەموو تەنگانەيىكا بە دراو و چەك و سالدات يارىدەى بدات. بەوجۇرە پەيماننامەيان نوويىسى و بۇ بەكترىان مۆركرد، چارسەد سالدات و چوار تۇپى بۇ برايم خان بەجى ھىشت و گەراو و چوۋو گەنجە.

برايم خەلىل خان ھەتا سالى ۱۲۲۱ بەو پەيمانە لەگەل حكومەتى عرووسا بەخۇشى راى بوارد و بەھوكمىرانى بەسەرى برد، لەو سالاھدا ھەموو ئومورى حكومەتەكانى فرەنسە و ئىنگلىز و عوسمانى لەگەل قاجارەكانا چاك كرابو. حكومەتى قاجار شكلىكى حكومەتىي ھەرگرتبوو، پۇژ بەپۇژ لە تەك حكومەتە گەرەكانا ئىتتىفاقى ئەكرا.

برايم خەلىل خان كەوتە ئەندىشە، چونكە لەو مودەتەدا گەلىك ھەعدەى بەراۋەژووى لە عرووس چاۋ پى كەوت و لە ئىدارە و كراۋەھيانا ھەرن بوو، قەرارى دا كە عرووسى لە خاكى خۇى دەرخا، بەشەرتى لەگەل قاجار پىك كەوئ. لەسەر ئەو فىكرە دەستى بەمۇخابەرەكردىن كرا.

ئەبو فەتح خانى كۆرى خۆى ناردە تاران و بناغەى ئاشناىى و دوستىيان لە تەك قاجار دامەزاند.

فەتالى شا بۆ عباس مىرزاي نوويىسى كە يارمەتتايان بكا. عباس مىرزا سوپاھىكى سازكرد و فەرەجۆللاخانى شاھ سەوان و ئامانوللاخانى ھەوشار و ئىسماعىل خانى دامەغانى كوردنە سەركرەدە و خستىنە ژىر فەرمانى ئەبو فەتح خانەوہ و ناردنى. ئەو لەشكرە چوو لە پردى خودا ئافەرىن پەرىپىوہ.

جەغفەر قولىخانى كۆرى ئەبو فەتح خان - كە مامى ئىبراھىم خەلىل خان بوو - لە نىو عرووسان بوو. «مايۆر» ناو، سەركرەدەكەى عرووس جەغفەر قولىخانى بۆ داواى مىرات كوردن لە ئىبراھىم خەلىل خان ھەوادار كورد و سى سەد سالداتى داىى كە بچىتە سەر ئىبراھىم خەلىل خان. بەو ھىزەوہ چووہ قەلاى گوزىدە.

شەوى بىست و سى مانكى رەبىعى يەكى سالى ھەزار و دووسەد و بىست و يەك لە رىگايىكى كە لە قەلاوہ بۆ مالى ئىبراھىم خەلىل خان ئەچوو جەغفەر قولىخان و چەند سالداتىك بەو رىگايەدا چوون، لە ومختى خەوا برايم خەلىل خان و ژنى - كە خوشكى سەلىم خانى شەكى بوو- كچىكى - كە خوشكەزاي ھومانخانى لەگزی بوو- چەند كور و كچى دىكەى ئىبراھىم خەلىل خانىيان بەجارىك كورژت (جلد ئەوہل، تەئرىخ قاجار، لاپەرە ۷۹).

جەغفەر قولىخان بەقسەى مايۆر ئەو گوناھە گورەبەى كورد بەبى فایدە بوو. لە نەتىجەدا ھوكمدارى قەرەباغ لە تەرەف مايۆرەوہ درا بەمەھدى قولىخانى كۆرى برايم خەلىل خان.

سەلىم خانى شەكى لەولاوہ كە ئەو سەربھووردەى بىستەوہ، زۆر دلگىربوو. قاقەزىكى لە عباس مىرزا نوويىسى و گوتى: ھەرچەندە لەسەر مستەفاخانى شىروانى ھەوادارى عرووسم ئەكرد، ئەوا لەسەر مەى مەسئەلى برايم خەلىل خان پروگەردان بووم. بۆ كورژتارى عرووس ئامادەم و چاوھنۆرى يارمەتتايان ئەكەم.

عباس مىرزا ئەمرى دا بەفەرەجوللا خانى شاسەوان، بە ھىزىكى بەدەستىەوہىە بۆ يارمەتى سەلىم خان بچىت و لە تەكيا كۆمەكى بكات. (جلد ئەوہل، تەئرىخ قاجار، لاپەرە ۷۹).

۷- مههدی قولیخان، کوری نیبراهیم خه لیلخان

که جه عفر قولیخان ئه و بنه مالیه پوچ کرده وه، چاوه نۆری لوتفی مایۆر بوو که بیگاته حوکمداری قهره باغ. مایۆر ناردی مههدی قولیخانی کوری برایم خه لیلخانی برده لای خۆی و دلخۆشیی داوه و خه لاتی کرد و تۆپ و چهک و پیویستی دای و ناردیه وه سهر قهره باغ و له جیگای باوکی دایمه زانده وه.

مههدی قولیخان له گه ل حوکمرانی و ئیداره کردن له تهک عرووسا خه ریک بوو. ره عیه ته بلاوه کانی به لوتف و میهره بانی له سهر خۆی کۆکردنه وه.

سالی ۱۲۲۶ قاجاره کان به پنهانی میلله ته که بیان ده بزوت. عه شیره تی ئه میر - که کورد بوو - له خاکی قهره باغا که وتنه سهر هه وه سی شوپش؛ په لاماری شووشیان دا و له دهروازه ی خه لیفه وه چونه ژوور. گیشه گیا و ئه نباری دانه ویله ی سالداتی عرووس که بۆ یارمه تی مههدی قولیخان له شووش دانیشتبوون، سوتاندیان (جلد ئه وه ل، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۱۱۶).

حاجی محه مه دخانی قهره گۆیز له ته ره ف فه تالی شاهه ناردرا سهر قهره باغ. ئه ویش به له شکرکی قورسه وه چوو له چۆمی ئاران په ریه وه. مههدی قولیخان له قه لای عه سکه ران بۆ به رابه ری ئاماده بوو. حاجی محه مه دخان نه یو پرا نزیک به قه لایه بیت؛ له چۆمی «ته رته ر» په ریه وه و بۆ سهر عه شیره تی جه برانی کورد ئاژۆت. ئه وه عه شیره ته له سهر چیا به رزه کانه وه لنگیان دا سهر قاجاران و کوژتاریان لی کردن و به شپزه یی گێرایانه وه دوا یی.

جه عفر قولیخانی کوری میر حه سه نخانی کوری برایم خه لیلخان، له گه ل کوردی جه برانی ته مایان بوو له گه ل قاجار ریک که ون؛ به لام له مه ده ترسان که ئه بو فه تحخانی برا گچکه ی - که هه واداری ئیران بوو - نه باده بیانگریت و ته سلیم به قاجاران بکات.

ئه وه له وه خه یاله دا بوو، عرووسیش ئاور له گیشه و ئه نبار به ردان له وانه وه ده زانی. جه عفر قولیخان و لوتف عه لی ئاغای جه برانی گرتن و خستنیه حه پسه وه، مهحموود ئاغای جه برانی هه موو عه شیره ته که ی هه لگرت و چوو وه سهر چیا به رزه کان که له کوژتنیان بیاریزیین.

له ولاره ئه بو فه تح خانی جوانشیر به نایبولسه لته نه ی گوت: که بۆ رزگار بوونی

کوردەکان له دەست عرووسا یارمەتییهک بکا. عەباس میرزا ئەوێ بە کەلین زانی
لهوه دوازدەهێ موحەررەم ئەمری دا لهشکرێکیان نامادە کرد که به هاواری
کوردەکانی قەرەباغەوه بچن.

عرووس لهولاه جهعفر قولیخان و لوتف عەلی ئاغایان سوارکردن و پەنجا
سوار سالداتیان لهگەڵ خستن و بۆ گەنجەهێ بەرێ کردن. که گەیشتنه سەرچۆمی
تەرتهر جلهوی ئەسپەکانیان بەدەست سالداتیکهوه بوو، هەوساری جلهوهکهیان
برێ و دەستیان بهیالی ئەسپهوه گرت و بهرکیفکوت هەلاتن، هەتا خۆیان گەیانده
نیو عەشیرەتی جهبرانی.

هەر که خۆیان گەیانده نیو عەشیرەتهکه، بهبارکردنیان دان و روو بهخاکی
قاجار رویشتن؛ چوونه لای عەباس میرزا وه بهلوتف و میهرهسانی نوازش کران.
جهعفر قولیخان کرده حاکی قەرەباغ و سالی چوار هەزار تومەن جیوهی بۆ
بریهوه (جلد ئەوێ، تەئریخ قاجار، لاپەرە ۱۱۷ - ۱۱۸).

جهعفر قولیخان بههتێکی که ههیبوو، له رێگای ئەسلاندوز بۆ قەلای سولتان
رویشت و سوارهێ چاردا دەر و گەیشتنه ههواری ههوشاری و مهقدم. لهگەڵ
جهبرانی رێک کهوتن و ههموو عەشیرەته کوردەکانی قەرەباغی - که لهنیو میسه و
لێرهوار و چیاکانا خۆیان شاردهبووه - کۆیان کردنهوه و باریان کردن و له چۆمی
ئارازیان پهراندنهوه وه له کوژتاریان رزگارکردن.

لهولاه نایبولسه‌ئنه سوپاهێکی قورسی بۆ سەر قەلای سولتان نارد که
لهنیوانی خاکی شهکی و شیروان و شووش و گەنجه‌دا هه‌لکه‌وتوو. «مستەر له‌زی»
ئینگلیز ئەمری دا تۆپه ئاوربارانه‌کانیان روو به‌له‌شکرگای مه‌هدی قولیخانی
جوانشیر و عرووس کردنهوه و شه‌ر و کوژتار دەست پێ کرا.

چەند که‌پتان و ئەفیحال و شه‌رژەند و تهنه‌ها مایۆرێکیان کوژتن و مایۆرێک و
چەند سالدات و تۆپ به‌دیل گیران.

مه‌هدی قولیخان که وای زانی، لهگەڵ سواره‌کانی خۆی له مه‌یدانی خویناوی
دەرکه‌وت و رزگاربوو. که عرووسه‌کان مه‌هدی قولیخانیان به‌هه‌لاتوو دیت، خۆیان
ته‌سلیم به‌قاجاران کرد.

جهعفر قولیخانی کوری برام خه‌لیلخان له‌شکرێ هه‌لگرت و چوو شه‌ش هه‌زار

مآله كوردی قهرهباغی بارکردن و بردنیه قهرهباغ و له‌نیو شه‌ر و كوژتاری
ده‌رخستن.

له قه‌لای په‌نا‌ئا‌وا چوارسه‌د سا‌ل‌دات و دووسه‌د سوارهی كورد به چوار تۆپه‌وه
ده‌ركه‌وتن كه به‌هاواری له‌شكری قه‌لای سولتانه‌وه بچن. كه له شكسته‌ی ئه‌وان
ئاگاداربوون، چوونه قه‌لای «نزناووت». جه‌عفر قولیخان به له‌شكره‌وه چووه
سه‌ریان. ئه‌وانیش به‌و زستانه به‌شه‌و له‌و قه‌لایه ده‌ركه‌وتن و روو به‌چیای «جمرق»
هه‌لاتن. جه‌عفر قولیخان كه‌وته دوویان؛ به‌لام به بی‌ شه‌ر گه‌رایه دوایی. هیندیك
ئه‌رمه‌نی كه له دامینی ئه‌و چیا‌یه‌دا بوون، باری كردن و بردنیه كه‌نار چۆمی ئاراز
و دایمه‌زاندن.

له‌وده‌مه‌دا «یه‌نه‌رال مه‌ركیز» سه‌رداری عرووس، چوویوو بۆ پیکه‌ینانی شیخ
عه‌لیخانی قه‌به و له‌گزیه و داغستان وه مسته‌فاخانی شیروان كه له‌و بزوتنه‌وه‌یه
ئاگاداربوو، گه‌راوه له چۆمی «كړی» په‌ریه‌وه چووه قهرهباغ و دلخۆشی مه‌هدی
قولیخانی داوه و «یه‌نه‌رال كتاراوسکی» كرده هاوآلی وه له قه‌لای شووشی دانا و
گه‌راوه تغلیس.

عه‌باس میرزا له‌به‌ر سه‌رمای زستان و بی‌ ئالیکی و دانه‌وێله، له‌م خاكه‌دا
مانه‌وه‌ی به‌چاك نه‌زانی و بانگی جه‌عفر قولیخانی جوانشیری كرد و به‌ خه‌لاتی
حوكمه‌رانی قهرهباغ و قهرهباغ نوازش كرا و له‌سه‌ر قهرهباغ دانیشتنی
پا‌ئه‌سپارد، هه‌تا قهرهباغ ده‌ست ده‌خړی، بۆ خۆشی گه‌راوه ته‌و‌ریز.

سا‌لی ۱۲۲۸ نیوانی ئی‌ران و عرووس له‌سه‌ر چاك‌بوون بوو، هه‌ردوولا بۆ
پیکه‌اتن ده‌كوژشان. عرووسه‌كان فی‌لیکیان كرد، چهند كه‌سیکی قهرهباغییان نارد
لای جه‌عفر قولیخانی جوان شیر و خه‌له‌تان‌دیان؛ گو‌تیان ئی‌مه له‌ ته‌ره‌ف
عه‌شیره‌ته‌کانی قهرهباغه‌وه هاتووین، ئه‌گه‌ر سوپاه‌ی‌کمان له‌گه‌ل خه‌ن و یاریده‌مان
بدهن، ده‌چین ئه‌و عه‌شایره‌ی كه‌ ماون باریان ده‌كه‌ین و ده‌یان‌په‌رینینه‌وه.

جه‌عفر قولیخان هه‌لخه‌له‌تان‌درا و به‌ یه‌نه‌رآلی عرووس راگه‌یان‌درا؛ ئه‌ویش
له‌شكریکی قورسی نارد پێش. كه‌ نزیك‌تریوون، له‌شكری قهرهباغ وای زانی كه
سوپاهی دۆسته، دووچاری یه‌ك‌تر‌بوون كوژتاریان ده‌ست پێ كرد.

نایب‌ولسه‌لته‌نه كه له‌وه ئاگادار بوو، له‌شكری نارد هه‌واری جه‌عفر قولیخان.

دوو شهو و دوو پوژ، به توپ و تفهنگ شه پر کرا. هیندیک له سالداتی عرووس که له شه پر سولتان به دیل گیرابوون، هه لاتن و خویمان گه یاندهوه نیو عرووسان. ئەو سالداته عرووسیان خسته هه وه سی شه به یخوون. شه وچ به سهر له شکری قاجار و کوردیان دادا. له ئەو هل شه پر دا «مستر گرشته» ی ئینگلیز که سهره نگی فهوجی شکاک و نه خچه وان بوو، له گه ل چه ند که سیک کوژران. نایبولسه لته نه له ئەسپ به ربووه وه و به هه زار ئەزیه ت رزگار بوو. شکسته بیکی پیس که وته نیویان. عرووس سهرکه وت و قاجار هه لات. جه عفر قولیخان له نیو مهیدان دهرکه وت و چوو مشکین. مه هدی قولیخانی جوانشیر له هه موو لاییکه وه جوابی له عه شایر و گه وره کانی قهره باغ نارد که چی دیکه نه بنه مایه ی فیتنه. به هه ر جوژیک بوو ریکی خستن و له گه ل عرووس بیکه تیان گری دا و عرووسیان برده وه قهره باغ. له پاش چه ند سالیک حکومه تی عرووس و قاجار ئیتفاقیکی قورسیان کرد و تخووب و سنووریان دامه زراند. ئەو بنه ماله گه وره یه له حوکمدارییه وه به مه ئمووریکی قاجار و عرووس رابواردن، پووچ کرانه وه . (جلد دووهم، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۳۳۴).

۸- جه عفرخانی کوردی بهیات

ئەو زاته وهک ئومه راکانی کورد حوکمرانیکی سهر به خوئی نازاد بوو. له چاغی حکومه تی زهنده وه له نهیشاپوور فه رمانه وایی ده کرد. سالی ۱۲۱۰ ئاقا محمه دی قاجار رووی له خاکی خوراسان کرد. جه عفرخان به سوپاهی خویه وه چوو له لای و فه رمانی حوکمرانیی خوئی پی ته سدیق کرد و له ته کیا ریک که وت. ئاقا محمه د به و رویشته نه ی که به ره و نهیشاپوور رویشته، ئەو عه د و به پیمانه ی به جه عفرخانی دابوو، به رگه شتی نواند و نهیشاپووری تالان کرد. جه عفرخان و ژن و مندالی به ئەزیه ت گرتن و ناردنیه تاران و هه موو سه را و عیماره تی چه ند سه د سالی ئەو بنه ماله گه وره یه ی به تالان برد. سالی ۱۲۱۳ جه عفرخان له زیلله ت و به ند رزگار بوو و به حاکی نهیشاپوور

ناردراوه سهر خاکی خۆی. بهلام که گه‌یشته نیو میللهت و خزمانی، ده‌ستوبردی له سه‌رکه‌وتن کرد.

له‌وسالهدا سادقخانی شکاک چوووه سه‌ر چناران و فه‌تالی شای قاجاریش چوووه نیشاپوور. جه‌عفه‌رخان ریگیای چووونه نیو شاری به‌قاجاره‌کان نه‌دا، بورج و بار و دروازه و قه‌لای شاری توند کرد و توپ و موهیمماتی دانا و بۆ به‌را به‌ریکردن ئاماده‌ی شه‌ر بوو.

ئامۆزاییکی جه‌عفه‌رخان ناوی حوسین قولیخان بوو؛ به‌دلگیری زیربوو، په‌نای بۆ فه‌تالی شا برد و به‌لوتف و شادی و به‌خشش قبوولی کرد و بۆ رۆژیکی پتیویست له که‌لینا رای گرت.

له‌شکری قاجار که‌وته دیهاتی نیشاپووره‌وه و ده‌ستیان به‌کوژتار و تالان کرد. فه‌تالی شا له پاش موعامه‌له‌ی دورنانه له‌گه‌ل کوردی نیشاپووردا، کورپیکی جه‌عفه‌رخانی -که له لای به‌گره و راگیرا بوو- بردیانه پیش قه‌لای نیشاپوور و بانگی جه‌عفه‌رخانیان کرد ئه‌گه‌ر خۆی ته‌سلیم نه‌کات، کوره‌که‌ی بکوژن. جه‌عفه‌رخان جوابی نه‌دانه‌وه.

فه‌تالی شا کورپیکی نازداری له‌به‌رچاوی جه‌عفه‌رخان و کورده‌کانا کوژت و سه‌ره‌که‌یان له به‌دهنی جوئی کرده‌وه.

جه‌عفه‌رخان زیاتر دل‌قه‌وی و رق هه‌ستاو بوو، بۆ شه‌ر و کوژتار چیره بوو. ته‌نگه‌ی به‌فه‌تالی شا هه‌لچنی و په‌ریشانی کرد.

فه‌تالی شا ناچار بوو بناغه‌ی ئاشنای دانیته و فه‌رمانی حوکمرانیی جه‌عفه‌رخانی ته‌سدیق کرد و بناغه‌ی ریککه‌وتنی دامه‌زانه‌وه و گه‌راوه تاران.

له سه‌فه‌ری فه‌تالی شا بۆ خۆراسان جه‌عفه‌رخان چوووه لای و له ته‌کیا گه‌رانه‌وه تاران و دووباره بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ل‌یا چوووه مه‌شه‌هه‌د. که گه‌یشتنه مه‌نزلی «ئارغیان» جه‌عفه‌رخان خه‌لات و نیشانی حوکمرانیی نیشاپووری پی درا و گه‌راوه نیشاپوور.

سالی ۱۲۱۵ مانگی زیلحه‌جه، فه‌تالی شا بۆ گرتنی «ئاق قه‌لا» که ئه‌للایارخانی کوردی لی بوو، وه بۆ ده‌ست‌خستنی «سه‌بزه‌وار» که له ده‌ست کورده‌کاندا بوو، سوپاه و موهیمماتی هه‌لگرت و له تارانه‌وه که‌وته ریگا.

۱۵ موحه پرهمی سالی ۱۲۱۶ گه‌یشته «یینگی قه‌لا» که له ییکه قه‌لاکانی ئەل‌لایارخان بوو؛ به‌هه‌لمه‌تدان گرتیان و تالانیان کرد و له‌گه‌ل خاک راستیان کرد، وه هه‌موو ئەهالییه‌که‌یان کوژت و چوونه سه‌ر سه‌بزه‌وار (جلد ئەوه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۵۸).

ئەل‌لایارخان بۆ به‌راهی ئاماده‌ی شه‌ربوو. له‌ دوا‌ی شه‌ر و کوژتاریکی زۆر، به‌ مامله‌ت له‌گه‌ل فه‌تالی شا ریک‌که‌وت؛ به‌ مه‌رجی کچیکی خوی به‌ ژنی بداته فه‌تالی شا پیک‌هاتن.

فه‌تالی شا له‌ سه‌بزه‌واره‌وه ته‌مای چوونه سه‌ر نیشاپووری کرد، جه‌عه‌رخان ده‌ستی به‌خۆکۆکردنه‌وه کرد و له‌شکری ساز دا و بۆ پیش‌به‌فیتنه‌گرتنی فه‌تالی شا ئاماده‌ی شه‌ر بوو. فه‌تالی شا له‌شکریکی له‌ژیر فه‌رمانده‌ی حوسین قولیخانداندا نارده سه‌ر جه‌عه‌رخان و به‌ره‌عیه‌ت کوژتن و دپهات سوتاندن روو به‌نیشاپوور چوو. جه‌عه‌رخان بۆ پیش‌پینگرتنی له‌ شار ده‌رکه‌وت و شه‌ر و کوژتار له‌ هه‌ردوو لاهه ده‌ست پێ‌کرا. حوسین قولیخان وه‌ته‌نگ هات، به‌ په‌ریشانی و بلاوی له‌ مه‌یدانی شه‌ر ده‌رکه‌وت و به‌ شکاوی هه‌لات.

فه‌تالی شا ئەوجاره‌ش ناچاری گه‌رانه‌وه بوو بۆ تاران. جه‌عه‌رخان به‌دلخۆشی و تالانیکی زۆر وه‌ده‌ست خست روو به‌نیشاپوور چوو، ده‌ستی به‌ئوموو و سوپاه ئاماده‌کردن و ئەسپاب ریک‌خستن کرد.

سالی ۱۲۱۷ فه‌تالی شا دیسان بۆ گرتنی نیشاپوور له‌شکریکی قورسی له‌ژیر فه‌رمانی شازاده حوسین خانی قاجاردا نارده سه‌ر جه‌عه‌رخان.

جه‌عه‌رخان بۆیان ده‌رکه‌وت و ته‌نگه‌ی پێ‌هه‌لچنین و به‌تۆپ و تفه‌نگ ئاوربارانی کردن و هه‌ردوولا شێرانه شه‌ر و کوژتاریان له‌ یه‌کترکرد و له‌ دوا‌ییدا شازاده شکا و ئەسپاب و جبه‌خانه و تۆپ و بارووتیکی زۆری بۆ کورده‌کان به‌جی هێشت.

له‌و ساله‌دا فه‌تالی شا، شازهمانی ئەفغانی نارده لای جه‌عه‌رخان که چی دیکه سه‌رکێشی نه‌کات. جه‌عه‌رخان جوابی دا و قسه‌ی به‌هێند نه‌گرت.

فه‌تالی شا سوپاهێکی بیست هه‌زاری له‌ژیر فه‌رمانی ئیبراهیم خاندان و پارزه هه‌زار سواره‌ی له‌ژیر فه‌رمانی سوله‌یمان خانی قاجاردا نارده سه‌ر جه‌عه‌رخان و

ئەمىر درا بەھەممۇ خەوانىنەكانى خوراسان كە كۆمەگى ئەو دوو لەشكرە بكن. لەشكر فرىاي چوون نەكەوتن. كوژتنى ئىبراھىم خانى ئىعتىمادولدهوله كەوتە تاران، لەشكر پاش كەوت و جەعفەرخان دلقەوى بوو (جلد ئەوول، تەئرىخ قاجار لاپەرە ۵۹).

جەعفەرخان ھەرۋەھا لەگەل حوكمىرانى خەرىك بوو ھەتا [لە] سالى ۱۲۲۸دا مرد و حوسىن قولىخانى كورى لە جىيى دانىشت؛ ھەتا سالى ۱۲۳۱ كەوتە دەست قاجاران.

۹- عەلىخانى كوردى خەمسە

ئەو پىاۋە گەرۋەھە لە بنەمالەى مىرانى كوردى خەمسە بوو. لە پەراى كەرىمخانى زەنددا بەراستى كەمەرى گرى دابوو. لە مىللەت و ئىلى خۆى دەستە لەشكرىكى سوارە و پىادەى ھەمىشە لە سوپاھى زەنددا ھەبوو؛ بۆ خۆشى سەركردەپىكى ناودار و جەنگاۋەر و پەشىد بوو.

سالى ۱۱۹۸ لەگەل جەعفەرخانى كورى سادقخانى زەند -كە برازاي كەرىمخان بوو- بۆ ھىندىك مەسايىل چوويونە مەھالى خەمسە. لە ئەوئى سالى ۱۱۹۹دا، عەلى مورادخانى حوكمىرانى زەند مرد. جەعفەرخان بۆ گەشىتنە سەر تەختى حوكمىران، بەلەز لە خەمسە ۋە روو بەشیراز گەراۋە. عەلىخان بەبھانەى لەشكر كۆكردنەۋە خۆى ۋەپاش دا. عەلىخان كە تەماشاي كرد ئاقا مەمەدى قاجار لەلاپىكەۋە لە سەركىشىدايە و لە تەرەف گەيلان و ئاوربايگانەۋە كوردەكان لە بەند و تەندان و حكومەتى زەندىش لە كەموكورتىدايە، خۆى كۆكردەۋە و ئىلەكەى خۆ بەخپوكردنى لەكن چاكتىبوو، دەستى بەپىپووست سازكردن و ئامادەبوون كرد و چاۋەنۆرى دەم و چاغ بوو.

سالى ۱۲۰۰ ئاقا مەمەدى قاجار چوۋە سەر شارى «قوم» و نەجەف خانى زەند -كە لەوئى حاكم بوو- دەرپەراندا و قوم كەوتە دەست قاجارەۋە. عەلىخان بۆ رۆژى پاشەمىن بە پەنھانى موخابەرەپىكى سەرورۆى لە تەكا كرد.

كە ئاقا مەمەد گەشىتە كاشان، چوۋە دىدەنى و گەراۋە و نەبزەپىكى گرت. ھەرۋەكو لە پىشیشدا حاكم سەردارىكى سەربەخۆ بوو، بەجارىك بۆ سەربەخۆيى ئامادەى خۆى بوو.

لهوسالهدا جهعفرخانی زهند بهلهشکریکی قورسهوه چووہ ئیسفہهان و تہمای
چوونہ سہر تارانی ہہبوو. عہلیخان کہوتہ جوولانہوہ و توّلہ ئہستاندہوہ له
قاجاران و کۆمہگی و یاریدہدانی جہعفرخان.

ئاقا محہمد لهولاوہ کہ ئہوہی زانییہوہ لهشکریکی نارده سہر عہلیخان کہ
بیخہن و سہری نہرم کہن. بہلام ہہروہکو چۆن گہیشتن، گہرانہوہ.

سالی ۱۲۰۱ ئاقا محہمد چووہ سہر ئیسفہهان و لهوٹوہ لهشکریکی نارده
سہر عہلیخان. له پاش شہر و کوژتاریکی قورس، عہلیخان گیرا. له ئیسفہهان له
عیمارہتی حہوت دەست، میلیان له چاوی کیشا و کوپریان کرد و بہہزار ئہزیہت
کوژتیان. (جلد ئہوہل، تہئریخ قاجار، لاپہرہ ۲۸).

۱۰- حوسین قولیخانی کوردی دنوؤلی

بنہمالہی دنوؤلی (زازا) زۆر له پیتشینہوہ له خاکی خۆی حوکمران بوو. لهو
بنہمالہ کوردہ حوسین خان له چاغی زہکی خانی زہندا، بوویوو بہحوکمرانی
خۆی و تہوریز و مہرہند. بہشہہامہت و ئازایی ناویانگی کردبوو. لهگہل
کوردہکانی جوانشیر زۆر دوست بوو. له پاشان کچی برایم خہلیلخانی
جوانشیری بۆ خۆی خواست و خزمایہتیشیان پہیا کرد.

سالی ۱۲۰۵ ئاقا محہمدی قاجار کہ روو بہئاوریباگان چوو، حوسین
قولیخان له تہکیا ریک کہوت.

ئاقا محہمد کہ گہیشتہ قہرچہداغ، حوسین قولیخان له تہکیا بوو. زۆری لئی
کرد بہبئی لیکدانہوہ، خیزانی - کہ کچی برایم خہلیلخانی بوو - بہسوورہتی گروہ
پیتی نارده قہزوین و حکوومہتی تہوریز و خۆی بۆ تہسدیق کرد.

سالی ۱۲۱۲ کہ فہتالی شا چووہ سہر ورمی، حوسین قولیخان میواندارییکی
بۆ کرد کہ تا ئہو رۆژہ بۆ ہیچ حوکمرانیک نہکرابوو (تاریخ قاجار لاپہرہ ۵۱)
دہلّت: «میواندارییکی وا ہیچ حوکمداریک نہیدیتبوو ہیچ حوکمداریکیکیش
نہیکردبوو».

حوسین قولیخان لهوسالهدا چاغی زستان بہحوکمرانی خۆی رادہبوارد، مرد.
لہمہ بہولاوہ له باسی جہعفر قولیخانی برایا دیتہ گۆتن.

۱۱- جه‌عفر قولیخانی کوردی دنبلی

سالی ۱۲۱۲ی مانگی رهبیعی یه‌ک له تهره‌ف فه‌تالی شاوه کرا به‌فه‌رمانگوزاری ته‌وریز و خۆی؛ به‌لام هه‌ر به‌په‌را له لای فه‌تالی شا راده‌بوارد.

سالی ۱۲۱۳ کرا به‌حوکم‌رانی ئاوربایگان، له تاران‌ه‌وه که‌وته ریگا. سادق‌خانی شکاک (هه‌روه‌کو له‌پیشدا گوترا) له ترسا ده‌ستی له که‌رمه‌ر و سه‌رده‌ر به‌ردا و روو به‌شیروان هه‌لات.

جه‌عفر قولیخان که‌گه‌یشه‌ته ته‌وریز ده‌ستی به‌خۆ کۆ‌کردنه‌وه کرد و میله‌ته‌ی گرد کرد و دلخۆشیی دان‌ه‌وه و سه‌ری له قاجاره‌کان وه‌رچه‌رخاند. جوابی له سادق‌خان نارد که‌ بگه‌ریت‌ه‌وه و له ته‌کیا ریک که‌ویت. ئه‌و دوو ئه‌میره کورده ریک که‌وتن، محمه‌د قولیخانی هه‌وشاریشیان کرده هاوده‌نگ.

حوسین قولیخانی برازای محمه‌د قولیخان به‌په‌نهانی چوه تاران و سه‌ربه‌ووردی جه‌عفر قولیخانی بۆ فه‌تالی شا گه‌راوه. فه‌تالی شا بۆ چونه سه‌ر جه‌عفر قولیخان، حوسین قولیخانی هه‌وشاری کرده حاکی ورمی و سلیمان خانی نیزامولده‌وله‌شی به‌له‌شکره‌وه کرده «پیشمه‌رگه» و به‌ریی کردن.

سادق‌خان به‌په‌نهانی له‌گه‌ل حوسین قولی خانانا موخابه‌ری کرد. که لئی ئه‌مین بوو، هه‌ستا چوه لای. له‌ولاه جه‌عفر قولیخان ئه‌مه‌ی زانی، هه‌ستا چوه نیو ئیله کورده یه‌زیدییه‌کان، له دنبلی و شکاک و یه‌زیدی له‌شکرکی کۆ کرده‌وه.

محمه‌د قولیخانی هه‌وشاری چوه نیو شاری ورمی و له‌شکری کۆ‌کرده‌وه و که‌لای له‌سه‌رخۆ گریی دا. حوسین قولیخان به‌پشتیوانیی ئیلی بلباس چوه سه‌ر که‌لای ورمی و ده‌وره‌ی دا و به‌که‌م شه‌ریک ورمی گرت. محمه‌د قولیخان مامی ده‌سته‌ست کرد و سه‌ربه‌ووردی بۆ فه‌تالی شا نوویسی.

فه‌تالی شا ئه‌مری دا به‌میرزا ره‌زا قولیخانی مونسین‌وله‌مالیک روو به‌ ورمی بروات. که‌گه‌یشه‌ته ورمی، مامی محمه‌د قولیخانی تالان کرد و ئه‌شه‌ره‌فخانی ده‌ماونده‌ی کرده حاکی ورمی.

فه‌تالی شا خۆی له‌وده‌مه‌دا گه‌یشه‌ته ورمی، به‌رگی سووکییان له‌به‌ر محمه‌د قولیخانی هه‌وشاری کرد و هه‌موو بازاریان گریی دا و ئابروویان برد و خۆشی له ئاوربایه‌گانه‌وه گه‌راوه.

سالی ۱۲۱۳ مانگی ره بیعی یهک جه عفر قو لیخان له شکر یکی له کوردی یه زیدی و دنبولی و شکاک کۆ کرده و له چیاکانی هه کاری روو به خۆی هه لمه تی برد . حوسین قو لیخانی براگه وره ی خۆی ده وره دا . حوسین قو لیخان له نیو که لادا و جه عفر قو لیخان له ده ره وه ده ستیان به شه ر کرد . حوسین قو لیخانی دنبلی به له ز قاقه ز یکی بۆ فه تالی شا نارد و کۆمه گی لی خواست . فه تالی شا به تالوو که ئیبراهیم خانی قاجاری به له شکر وه بۆ نارد . حوسین خان و ئیبراهیم خان بۆ به رابه ری جه عفر قو لیخان له شکر یان ریز کرد و له هه ردوو لاه به شیر ی تیژ ده ست به خوینرژان و توپ و تفهنگ ئاور یاران کرد .

حوسین خان چونکه دونیادیده و شه ر و کار ئامزوده تر بوو له جه عفر قو لیخان به ته دبیر خۆی سه ر خست .

جه عفر قو لیخان ناچار ده ستی له شه ر به ر دا و روو به چیاکانی هه کاری گه راوه پاشی .

چونکه زستان به سه ردا هات ، فه تالی شا ئه مری دا ئیبراهیم خان له ته ور یزه وه و جه عفر خانی له خۆی دانیشن . له و ساله دا ده می زستان حوسین خانی دنبلی له که لای خۆی به ئامور زشی خودا شاد بوو .

جه عفر قو لیخان که مردنی کاکی بیسته وه ، له شکر ی هه لگرت و چوو ه خۆی ، ئه هالی شار پتیشوازیان کرد و به شادمانی بردیانه نیو که لاهه . جه عفر قو لیخان دلخو شیی ئه هالی داوه ، گه وره کانی خه لات کرد و له گه ل ریکخستن و دامه زانندی ره عیه ت و سوپاه خه ریک بوو . قاقه ز یکی بۆ فه تالی شا نویسی و داوای بیکه تی و دو ستایه تی لی کرد و دامه زانندی حکومه تی دنبلی له ژیر چاوه دیری قاجارانی لی خواست .

فه تالی شا به مه رچی ئه مه که جه عفر قو لیخان کور یکی خۆی بنیتر یته تاران ، بناغه ی ئاشنا یه تی له ته کا دامه زانی جواب داوه . جه عفر قو لیخان کور یکی خۆی ساز کرد و نار دیه تاران .

فه تالی شا عباس میرزای کرده نابولسه لته نه و ته ور یزی شی کرده ناوچه و به موهمماتیکی قورس به ری کرد . عباس میرزا له نیوه ی ریگا گه یشته کور ی جه عفر قو لیخان ، به لوتف و میهره بانی نوازشی کرد و بۆ تارانی نارد .

عەباس میرزا که گەیشته تەوریز، قاقەزیکى بۆ جەعفەر قولیخان نوویسی که تۆ کوری خۆت بۆ لای شا ناردووه، ئەبێ بۆ خۆشت بییه لای من، ئەو قاقەزه جەعفەر قولیخانی وشیار کردووه و ناچارى خۆ سازکردن و ئامادهبوونی جەنگى کرد.

عەباس چووئه سەر خۆی به پێویست زانی لەشکری هەلگرت و له پێگای سەلماسهوه کهوته ری. جەعفەر قولیخان که وای زانی برائیکى خۆی کرده حاکی خۆی و خوشی لەشکری هەلگرت و چووئه نیو کوردهکانى شکاک و یهزیدی و سبیکى و دنپۆلى پازده هەزار پیاوی شه پکەری ئاماده کرد و پرووبه پرووی عەباس میرزا سوپاهى ئاژۆت.

عەباس میرزا له ولوه چووئه سەر قەلای «هود» و دهورهی دا. خان ئەبدال خانى کورد که له تهرهف جەعفەر قولیخان کرابوو به حاکم، بۆ پیش به دوژمن گرتن له قەلوه ده رکهوت و شه پ و کوژتاریکی جوانی کرد و له دواییدا به شکاوی پروو بهخۆی هەلات. قەلای هود کهوته بهر زیلهی دورندهوه و هه موو تالان کران و کوژران و به دیل گیران و پوچ کرانهوه.

جەعفەر قولیخان دهشتی سەلماسی پر له ئاو کرد و بۆ خوشی به لهشکرهوه پروو به دوژمن رویشت. عەباس میرزاش پێگای خۆی گرت و رویشت. له نزیک سەلماس دوو سوپاه دوو چاری یهک بوون. روژی ههوتی په بیعی دوو یه کتریان ئاورباران کرد. کوردهکان بۆ به خپوکردنی خاکی خویان به دلێکی خاوین تۆ کوژشان.

دوژمنی به هیتر و زۆتر بوو؛ ئازایی کورد خۆی نهواند. کورد له دواى گه لێک کوژتار شکا و روو به قەلای ماکو هەلات. جەعفەر قولیخان ماکوئی قایم کرد و لهشکر و سوپاهى تیدا دانا.

عەباس میرزا بۆ کوژتار خۆی گەیانده که لای خۆی. ئەگەرچی لهشکرێکی زۆری له قوری دهشتی سەلماس مرد، به لام گەیشته که لای خۆی و شیرى له ئەهالی مهزلووم نا. له پاشان پیر قولیخانی قاجاری کرده حاکی خۆی و بۆ خوشی پروو به تەوریز گهراوه.

جەعفەر قولیخان گەیشته ماکو و له تهک حکومهتی عرووسا موخابه ره ی دهست پێ کرد و له گه لیان ریک کهوت. عرووس قوه تیکى بۆ نارد که خاکی خۆی پێ رزگار کاتهوه. سالدات و پۆلکۆنیک و زابتهکی زۆری عرووسی برده لای خۆی و

پتوئىستىي خۆي ئامادەكرد و لە خۆ كۆكردنەو و سوپا سازكردن دەكۆشا .
سالى ۱۲۲۰ عەباس مېرزا كە تەماشاي كرد جەعفەر قولبخان رۆژ بەرۆژ ھېز
پەيا ئەكا و سوپاھىكى بەمەشق فېركردوى ئامادە كردوو و تۆپ و تفەنگ و
موھىمات پتەكەو ئەنى، لەو كەوتە ترستىكى تەواوو و بۆ بەرابەر كېرڤان و
لابردنى لەشكرى رېك خست .

مەھدى قولبخانى بەگلەر بەگى ئېرەوان و حوسېن قولبخانى حاكمى ورمى و
ئىسماعيل خانى حاكمى خۆي و كەلب عەلبخانى حاكمى نەخچەوان، ھەريپك بە
سوپاھى خۆيانەو و عەشېرەتېكى كە لەژېر دەستيانا بوو، بۆ شەرى جەعفەر
قولبخانى موھىيا كردن .

عەباس مېرزا حاجى محەمەدخانى قەرەگۆيزى نارد كە لە بەرابەر كەلای «تالېن»
كەلەيك دروست كا و ھەزار كەسى شەركەرى ئازاي تيا دانېت كە رېگاي ھاتن و
چوون و دانەوئەلە لە جەعفەر قولبخان گرى دەن . جەعفەر قولبخان كە لەو ئاگادار
بوو، دەستى بە پتوئىست رېكخستن و سوپاھ ئامادەكردن كرد؛ ھەتا سالى ۱۲۲۸
بەوجۆرە راي بوارد و ھەمىشە لەگەل قاجارا شەروكېشەى ھەبوو، لەگەل عروسا
سوئندخۆر بوو .

لەو سالىدا بۆ يارمەتېي مستەفاخانى تالش چوو شېروان و لە ولاتى شەكى
پېشى بە قاجار گرت و گەلېك كوژتار و ئازايى نواند .

عەباس مېرزا سوپاھىكى رېككەوتوى لەژېر فەرمانى پېر قولبخانى قاجارا
ناردە سەرى و نزيك بەشەكى بوون . جەعفەر قولبخان چوو پېشيان و تەنگەى پى
ھەلچېن . شكستە كەوتە لەشكرى قاجارەو و مىقدارىكى زۆركەمىان رزگار بوون و
بە پەريشانى خۆيان گەياندە ئەردەوئەل .

عەباس مېرزا لەولاو لەشكرى قورسى ھەلگرت و رووى لە خاكى شەكى كرد .
جەعفەر قولبخان لە «ئاق ئوغلان» لەشكرى خۆي دابەزاند و بە شەو پەلامارى
قاجارانى دا و شكا و شكاندى و نايولسەلتەنەش لە ئەسپ بەر بوو و لە چەند
جېگاي برىندار بوو . بە ھەزار ئەزىت خۆي لەو مەيدانە خوئناويىيە رزگار كرد .
ئالەت و ئەسپاب و تۆپ و تفەنگى عەباس مېرزا كەوتە دەست كوردان .
نايولسەلتەنە خراب شكستەى خوارد و بە پەريشانى گەيشتەو تەورېز .

له ودهمه دا عرووسيش له نهخچه وانه وه پروو به ئیلی موغایر ههلمه تی برد و دهری ریلدز و قهه باغ كهوته دهستیان.

جه عفر قولیخان ههروه ها له سهه خاکی خوی و شهکی حوكمیران بوو. سالی ۱۲۳۰ ئیسماعیل خانی كوری له سهه شهکی دانا و بو خوی گهراوه ماكۆی و لهوی مرد.

ئه هالیی شهکی سهریان له ئه مری ئیسماعیل خان سووراند. عرووس به هیزی خویه وه دوژمنه کانی ئیسماعیل خانی گرتن و تهفروتوونای كردن. ئیسماعیل خان دهستی به هیز پهیاكردن كرد. میر ئهسلان خانی برای جه عفر قولیخان له گهله چند كه سیتی خوی په نایان برده لای عهباس میرزا .

سالی ۱۲۴۳ عرووس هه موو ئاوربايه گانی گرت. نایبولسه لته نه عهباس میرزا له خوی قایمه ی شهری كرد. له پاشان له ویش به رابه ریی پی نه كرا و كه لای خوی دا به میر ئهسلان خانی دنبۆلی و كرده حاكم و بو خۆشی پروو به سندوق و ساین كه لا هه لات و بۆی ده رچوو (جلد ئه وهل، تهئریخ قاجار، لاپه ره ۲۰۴ - ۲۰۵).

میر ئهسلان له تهك «بسقاویچ»ی سهرداری عرووسی موخابه ره ی كرد و به ئیتفاق عرووسی برده نیو كه لای خوی و به واسیته ی ئه وانه وه حوكمیرانی ئه كرد. كه حكومه تی ئیران و عرووس ریك كه وتن، میر ئهسلان هه تا مرد له ژیر ئیداره ی قاجاران حاكمی خوی بوو. ئه و حكومه ته كوردییه ی پارچه كرد و له پاشان له بهر دوولایی ئیسماعیل خان و میر ئهسلان خان كه هه ریك له ژیر ئیداره ییكدا ده گه ران، زۆری پی نه چوو حكومه ته كه بیان پووچ كرا و هه ریك له وانه له ئه ولادیان بوون به مه ئمووریکي بیك له و دوو حكومه تانه ی زه به رده ست.

۱۲- سوله پمانخانی كوری میر ئهسلانخانی كوردی دنبۆلی

كه بابی چوو له لای قاجاران، كه وته ریزه ی مه ئموورانی قاجاره وه. هه ریهك به بلاوی له دائیره و له شكریكا ده ژیان و له شاره كانی ئیران بلاو كرابوونه وه.

سالی ۱۲۶۲ حكومه تی قاجار سست و په ریشان بوو. خان و میرانی خوراسان - ههروه كو دپته گۆتن - له قاجار پروو گهردان بوون و هه وای سه ره خوی له میشکیانا ده جوولایه وه.

حکومهتی قاجار له نازایی و ئیشگوزاریی سلیمان خانی دنبلی ئەمین بوون و باوەریان پێ هینا که زۆر چاک پەرا ئەکات؛ ئەویان سەرپشک کرد که ئەحوالی میرانی کوردی خوراسانیان بۆ ئاشکەرا کات که له چی دەرجهیه کدا به هیز و کاربین. بۆ ئەو ئارەزووه کرا به حاکی بهستام.

ههشتی مانگی جهمادی دووهم، حکومهتی بهستام و شاردر له تهرهف محهمه شای قاجارهوه درا به سلیمان خان و مههدی قولیخانی کوری کرا به وهزیر. له پیشدا مههدی قولیخان به ناوی بابیهوه له تاران دهرکهوت و روو به بهستام رۆیشت و دهستی به پشکنینی ئومووری کوردی خوراسان کرد.

له پاشان سلیمان خان روو به فهیرووزکۆ له تاران دهرکهوت، له رێگای رانییهوه که جهغه قولیخانی کوردی شادی بۆ سهرکیشیی هسهنخانی سالاری بزاونتهوه و هیندییک تورکمانی گۆگلان و دهوورپشتی کرده ههواداری. سلیمان خان ئەو سهربهووردهی بۆ تاران نوویسی و ناردی.

سلیمان خان له فهیرووزکۆوه روو به خاکی «چارده و که لات» رۆیشت. له ودهمهدا جهغه قولیخان چوو بووه سهر خاکی نهردین و جاجرم و گرتبوونی ژن و مندالی محهمه هسهنخانی قاجار که لهوئ بوون، به دیلی گرتبوون. محهمه هسهنخان به تهنها سوارهیی خۆی رزگار کرد و روو به بهستام ههلات و پهناي برده به مههدی قولیخان. مههدی قولیخان به ئیحترامهوه بۆ تاران نارد.

سلیمان خان به پشکنینی ههوانینی کوردی خوراسان چوو بهستام؛ ئومووری بهستامی دامهزاند و چهند قسههیز (جاسوس)ی بهکری نارد ههوانینهوه و هیندیکی به پهنهانی نارد ئوستراباد و بروجهرد. بهوجهۆره زۆرچاک پهرای قاجارهکانی دهکرد و کهم کهمه ئیلهکانیشی پام کردن.

ئاسه فولدهوله بۆ هیز پهیاکردن، سالار کوری خۆی نارد له محهمه شای قاجاری و نشووری موتهوه لیبهتی مهشههدی وهرگرت و رووی لهشار کرد که میرزا محهمه دخان به گلهرهگی به تایبهتی رهوانهی خوراسان بکات و ئەمریکیشی وهرگرت که سلیمان خانی دنبلی له بهستامهوه پینج سهه تفهنگداری سواره و سهه پیادهی له گهڵ خات و دوو دانه توپیشیان بداتی، ههتا دهگهنه خوراسان. له وهدا فیکری سالار که مکردنهوهی قوووهتی سلیمانخان و زیادکردنی هیزی

خۆی بوو، بەم فیکره که زوو بتوانی بەستام بگرێ. بەلام سلیمانخان وشیاربوو، زۆر زوو نەخەلەتا و دە رۆژ دەستاودەستی بە میرزا محەمەدخان کرد و سەربەھووردی بۆ محەمەد شا نوویسی.

شا ئەمری دایێ که زوو پێویستی بۆ ساز بکات و بە پێی بکا، سلیمان خان وەکو ئەمری پێ کرابوو کردی.

میرزا محەمەدخان که گەیشته مەشھەد، بە تەدبیری سالار سواری و تۆپەکانی ناردەوه و میرزا محەمەدخان لەگەڵ سالار رێک کەوت و دەنگی سەربەخۆییان بڵندکرد.

محەمەد شا لەشکری کوردی ھەوشار و ساینکەلا و موکری خواجه وەندی لەگەڵ دوو تۆپ، لە مانگی رەمەزانی ساڵی ۱۲۶۳ بۆ بەستامی بەرێکردن.

لەولایە سالار ھەتا سەبزهواری خستە دەست. جەعفەر قولیخانی کوردی شادی بەدوازدە ھەزار کوردەوه لە رێگای کەلاتە خێچەوه چوو لە قەھیچ لەشکر بەزی کرد. لەگەڵ لەشکری موکری سەعاتیک دوور لە بەرابەر یەکتەر راوہستان.

محەمەد شا وەلامی بۆ سلیمانخان نارد که ئاگادار بیت و ئەگەر نەتوانی بەرابەری بکا بەگژیا نەچێ و بگەرێتەوه پاش. سلیمان خان لە گەرانی وەدا خراپە لە چاکە زیاتر ئەدی، لەبەرئەوه قەراری دا ھیندیک لەشکر لە بەستام و ھیندیکیش لە کەلای قاسماوہ دانیت و ئەوهی بەدەستەوه ماوہ لە مەیداندا لەگەڵ جەعفەر قولیخان شەری پێ بکات و ئەگەر شکا لە یێکیک لەو کەلایاندا خۆی بگرێتەوه.

لەو دەمدا قسەھیزیک چووہ لای سلیمانخان و پێی وت که چوار کوردی کوداری که لە گوندی ئەبر بەستام دادەنیشن، لەگەڵ جەعفەر قولیخان رێک کەوتوون که ئاور لە جیخانە بەردەن. سلیمانخان دەزبەجێ ھەر چواری گرتن.

ئێبراھیمخانی سەلماسی و مەجیدخانی موکری، لەشکریان بردە بەرابەر جەعفەر قولیخان و راوہستان و شەر و کوژتاریان دەست پێ کرد. ئەسپی مەجیدخان کوژرا و لەم شەرەدا مەھدی قولیخانی دنبلێ زۆر ئازایانە شەری کرد و سەرکەوت.

ساڵی ۱۲۶۶ سلیمانخان بوو بەحاکمی (توربەت) که شارێکی قیتعەھی

خوړاسانه. ئه و بنه ماله گه وړه كورده له حوكمراني و سهر به خوږييه وه بوون به نو كهر و مهئ مووري قاجاران.

۱۳- مسته فاخاني كوردی شیروان

بابوباپيري مسته فاخان له سهر خاكي شیروان حوكمران بوون و به نازايي و سهر به خوږي ئه ژيان و له تهره و بشاري و زنده كانا به ئيدار ميه كي باش پايان ئه بوارد.

سالی ۱۲۰۹ پريشكي فيتنه ي قاجار هره كو ئومه راي كورده كانی ديكه ي سووتاند، وه له مهسته فاخاني شیروان نيش كهوت.

ئاقا محمه دی قاجار له شكړيكي له ژپر فه رمانی مسته فاخاني قاجاردا نارده سهر شیروان. كورده كان بؤ پيشگرتن دهر كه وتن و له دواي شه ر روو به چيا به رزه كانی شیروان كشانه وه. له شكړي قاجار كه و ته نيو شیروانه وه و ده ستیان به كوژتار و تالانی ئه هالی كرد و گه ليكيان دپهات سووتان. گه وړه و سهر كرده ي كوردی شیروان و شه كي به زنجير كراوی بؤ تاران ناردران.

ئاقا محمه دی قاجار له و دمه دا له تهره ف گه نجه بوو. مسته فاخاني قاجار گه ليك ديل و دباري هه لگرت و بؤ لای ئاقا محمه د چوو و كه و ته ريگا. مسته فاخاني شیروان به له شكړيكي له ده ستيا مابوو، له سهر ريگيا راوه ستا و پيشي به قاجاران گرت. كه نزيك بوونه وه ده ستیان به قاجار كوژتن كرد. مسته فاخانيان گرت. كوژتيان و چهند مال و ئه سپاب و ديلكي كه پييان بوو، وهریان گرت ه وه و له سوپاهي قاجار نيش كه سيكي لي رزگار نه بوو؛ هه مووی وه بهر شيري كوردان كهوت.

ئاقا محمه د كه له وه ئاگادار كرا چوويني بؤ سهر مسته فاخاني شیروان به پيوست زانی. عه لي قولبخاني قاجاري به ده سته له شكر و توپ و موهيماته وه نارده سهر شیروان.

مسته فاخان له خاكي «فنداغي» پيشي به قاجاران گرت و شه ر و كوژتاريان هه لايساند و له دواي خوږنريژيكي زور عه ليخان وه تنگ هات و شك و به په ريشاني هه لات.

مسته‌فاخان دهستی به دامه‌زاندنه‌وهی خاکی شیروانی کرد و له‌گه‌ل حکومته‌تی عرووسا بینای موخابه‌ره‌ی دامه‌زاند. سالی هه‌زار و دووسه‌د و یه‌ک په‌یمانی له‌ته‌کا به‌ست و هیزیکی زۆری له‌سالدات، له‌تۆپ، له‌پتیوسیستی و له‌زابیتی برده‌لای خۆی و دهستی به‌دهستور فیکردنی سوپاهی کورد کرد. ئه‌وه‌ل سالتیک راوه‌ستابوو.

له‌سالی هه‌زار و دووسه‌د و دوازده ئیمپراتۆری عرووس مرد و نه‌ختیک پشیوی که‌وته عرووسیاته‌وه. سالداتیکی له‌شیروان بوون؛ به‌ناچاری گه‌رانه‌وه‌دوایی و شیروانیان به‌ر دا و مسته‌فاخان به‌ته‌نها له‌گه‌ل ئیداره‌خه‌ریک بوو؛ به‌لام رابیتته‌ی له‌ته‌کیا هه‌ر ما‌بوو.

سالی ۱۲۱۸ سه‌ردار سوپاهی عرووس «ئیشپه‌خده‌ر» له‌گه‌نجه‌وه ئیتفاقنامه‌یه‌کی بۆ مسته‌فاخان نووسی و ناردی. دووباره‌یکه‌تیان تازه‌کرده‌وه و په‌یمانی کرد که له‌هموو ده‌میکا ده‌توانی یاریده‌ی بدا. له‌مسته‌فاخانی خواست که بجیته‌ شیروان و ئومووری له‌شکری بۆ دامه‌زینیت.

ئیشپه‌خده‌ر به‌له‌شکریکی قورسی عرووسه‌وه‌روو به‌شیروان که‌وته‌ریگا. نایولسه‌لته‌نه‌له‌وه‌که‌وته‌ترس و ئه‌ندیشه. له‌شکریکی ریککه‌وتووی له‌ژیر فه‌رمانی پیر قولیخانی قاجاری سازکرد. حوسین قولیخانی قاجار، عه‌سکه‌رخانی کوردی هه‌وشار، ئه‌حمه‌دخانی کوردی مه‌قدم، به‌گله‌ربه‌گی ته‌وریز و مه‌راغه، به‌تۆپخانه و ئه‌سپاب و موهیماته‌وه‌ناردان. عه‌باس میرزا بۆ خۆشی به‌سوپاهیکی گرانه‌وه له‌ریگای ئه‌رده‌ویله‌وه‌رۆشت.

حوسین قولیخان قاقه‌زیکی له‌ئیشپه‌خده‌ر نویسی که‌مولاقاتى بکا بۆ ریککه‌وتن و مه‌شوه‌ره‌ت به‌یه‌کتر بکه‌ن. ئیشپه‌خده‌ر قبوولی کرد و له‌جیگاییکا چاویان به‌یه‌ک که‌وت. حوسین قولیخان ئیشپه‌خده‌ری کوژت و سه‌ره‌که‌ی بۆ فه‌تالی شای قاجار به‌دیاری نارد.

مسته‌فاخانی شیروان که‌ته‌ماشای کرد ناتوانیت پیش به‌سیلاوی به‌لای قاجاران بگریت، ته‌دیبریکی چاکی که‌وته‌بیره‌وه. قاقه‌زیکی له‌ئه‌حمه‌دخانی کوردی مه‌قدم نویسی و له‌به‌ر کوردایه‌تی لپی ئه‌مین بوو؛ قه‌راری له‌گه‌ل دا له‌که‌نار چۆمی «که‌ر» دیده‌نیی بکا. ئه‌ویش به‌و دلنه‌مین بوو، چوو چاویان پیک که‌وت.

سالی ۱۲۲۰ ئەحمە خانى مەقەم بوو بە ناوبۇزى مستەفاخان و نايپولسەلتەنە و پېكى ھېنان. مستەفاخان خۇي لە شەرى قاجاران پاراست و گۆشەگىر بوو؛ بەلام رابىتەي لە عرووس نەپرى.

سالی ۱۲۲۱ مستەفاخان ديسان لەتەك عرووسا رېك كەوتەو و ئىسماعیلخانى برای خۇي و سوپاھىكى باشى ھەلگرت و چووہ سەر چۆمى «كەز» و ئىسماعیلخانى برای نارده شەرى قاجاران.

لەولاه نايپولسەلتەنە لەشكرىكى لەگەل حوسپنخانى سەردارا نارده سەر مستەفاخان و ھەردولا بۆ شەرىكردن ريز بوون و تۆپ و تفەنگ كەوتە كار و خوینىكى بى ژمار رۇا. قاجار نەشيان خۆ راگرن و بەشكاوى و پەرىشانی گەرانەو. نايپولسەلتەنە لە پرىكا گەىشتى و نەجەف قولیخانى كوردى گەرووسى نارده كەلای «فیت» كە چىگای ئەمارەتى مستەفاخان بوو، تاكو گفتوگۆي لە تەكا بكا و بناغەى ئاشنایی دامەزىنیت. بەھەر جوړىك بوو نەجەف قولیخان مستەفاخان تى گەياند و لەگەل نايپولسەلتەنە پىكى ھېنان. مستەفاخان بۆ دلپاكي محەمەد عەلى بەگى خالۆزای خۇي نارده لای عەباس میرزا.

عەباس میرزا سولحىكى بە فىل كورد و مستەفاخانى خەلەتاند و لەناكاو لنگى دا سەر شىروان و كەلای شىروانى گرت و ئەھالییەكى تىدا بوو كوژتنى و چووہ سەر قەبیلەى مورادخانى كورد - كە شەش ھەزار مال بوون - ھەمووى باركردن و ناردينە موغان.

مستەفاخان فىلئىكى وەبىر ھاتەو. كە سەلىم خانى شەكى لە قاجاران فریو دا و بىخاتە سەر ھەووسى شەرى لەگەل قاجارانا. قاقەزىكى لى نوویسى ئاگادار بى كە ھەسەنخانى برای سەلىمخان لە تەرەف عەباس میرزاوہ بۆ گرتنى سەلىمخان تەعیین كراوہ.

سەلىمخان لەوہ ئەندىشەى كورد و مىللەتى خۇي ھەلگرت و چووہ كىوى گولشەن گورسەن.

نايپولسەلتەنە بە ھەزار كىشە و ئەزیەت خەرىك بوو دلئى سەلىمخانى دامەزىنیتەو و رامى كات. ھەتا نايپولسەلتەنە لەگەل سەلىمخان خەرىك بوو كە لە دەست دەرئەچیت، مستەفاخان لە خۆكۆكردنەوہ و ھىز پەيدا كردن دەكوشا،

گهلیک کهسی له ژیر ئالیدا کۆبونهوه و زۆر هیزیشی ومخړی کرد.

نایبوسه لتهنه که لهوه ئاگادار بوو، بهناچاری دهستی له شیروان بهر دا. مستهفاخان ناریدی دوو ههزار سالدات و چوار تۆپ و چهند پۆلکۆنیکیکی هینا لای خۆی و له گه ل کوردهکانی سالیان بناغهی دامه زراندا؛ ئاشنایهتی و دۆستی خسته پيشهوه و هینانیه ژیر حوکمهوه.

مستهفاخان لهشکرکی هه لگرت و چووه سه خاکی «جهواد»، بههه ر جۆریک بوو گرتی و لنگی دا سه ر پیر قولیخانی قاجار و به شه وه یخونبردن میله تی خۆی له دهست رزگارکردن و پیر قولیخانی شکاند و گه لیک تالانی لی گرت و کۆتاریکی زۆری لی کرد.

میر باقیربهگ برای مستهفاخان هه واداری قاجارهکان بوو؛ به لهشکرکه وه ناردرا که لا و شاری سالیان بهخپو کا. ئاگای له شکسته ی پیر قولیخان و دهستدریژی مستهفاخان به سه ر سالیاندا نه بوو. بههه واییکی ئازادهوه روو به سالیان چوو، له ناکاو کوردی تالش که بۆ یارمه تی مستهفاخان دانیشتیوون، میر باقیربهگ و لهشکرکه یان به دیل گرت.

ئهو بزوتن و شه ر و کۆتاره ی که مستهفاخان نه یکرد، چاوی قاجارهکانی شکاند؛ وه لهو که لینه دا «نه بلیسین» ناو سه رداریکی عرووس چووه سه ر باکو و به زۆر گرتی و قاجاری لی دهرخست. عرووس له هه موو لاییکه وه په لاماری قاجارهکانیان نه دا دهریان ده په راندن.

مستهفاخان به کهم چاغیک سالیان، موغان و شه کی خسته دهست خۆی. سه لیمخانی له گزی بۆ به راهه ری لهشکرکیشی کردوو و له دوا ییدا هه لات و مال و مندالی خۆی رزگارکرد و چووه ته وریت.

مستهفاخان قاقه زیکی له خانی تالش نویسی که ئیلی شیروان و موغان و «رووده بار»، له ته ره ف قاجارهکانه وه له وه ته نی خۆیان باریان پی کردبوون و دوورخرا بونه وه، داوای لی کرد و بۆ نویسی نه گه ر وا نه کا سیسه د که س خزم و خۆیشی مستهفاخانی تالش که له لای نه وه ده یانکۆژیت.

مستهفاخان سه ره بهوورده که ی له عه باس میرزا نویسی و به زبان خۆشی، خانی شیروانی راگرت و نه بهیشت دلگیر و پهنجیده بیت.

مسته‌فاخانی شیروان به‌وجوره له‌گه‌ل مه‌مله‌که‌تداریی خوئی و ئیتفاقی له‌ته‌ک
عرووس و دوژمنی له‌گه‌ل قاجار و دۆستی له‌گه‌ل ئومه‌را و دراوسی و سه‌رده‌ره
کورده‌کانا رای ده‌بوارد.

سالی ۱۲۲۴ مسته‌فاخانی تالش بۆ ییکه‌تی و یاریده‌دان له‌گه‌ل خانی شیروان
موخابه‌ره‌ی ده‌ست پی کرد. مسته‌فاخانی شیروان له‌بنه‌ماله و گه‌وره‌ پیاوه‌کانی
شیروان، عومه‌ر سوولتانخان ناویکی هه‌لبژارد و نارديه تالش که بناغه‌ی
ئاشنايه‌تی توند کا. عومه‌ر سوولتان له‌گه‌ل میر هه‌سه‌نخانا قسه‌گیر نه‌بوو؛ میر
هه‌سه‌نخان عومه‌ر سوولتانی کوژت؛ هه‌روه‌کو له‌باسی مسته‌فاخانی تالشا گوترا.
مسته‌فاخانی شیروانی بناغه‌ی ئاشنايه‌تی له‌وده‌مه‌ نازکه‌دا تیک نه‌دان و
دۆستی په‌یداکردن و ده‌ستی له‌خوینی عومه‌ر سوولتان خان هه‌لگرت و تیپیکی
هه‌زار که‌سیی ئازای تفه‌نگ به‌ده‌ستی بۆ کۆمه‌گی نارده تالش که له‌ژیر فه‌رمانی
مسته‌فاخانی تالشا شه‌ر له‌گه‌ل قاجار بکه‌ن.

فه‌تالی شای قاجار له‌ولوه‌ فه‌ره‌جوللاخانی به‌سوپاھیتی زله‌وه‌ نارده‌ سه‌ر
مسته‌فاخانی تالش. له‌پاش گه‌لیک شه‌ر و کوژتار ئه‌میر گۆنه‌خانی کورد به
ناویژی که‌وته‌ نیوانی. فه‌ره‌جوللا ده‌ستی هه‌لگرت و گه‌راوه‌ شیروان، به‌نازادی و
سه‌ربه‌خوئی بوو به‌حاکم.

سالی ۱۲۴۱ حکومه‌تی عرووس و قاجار نیوانیان ئالۆز بوو. موجته‌هیدانی
شیعه فتوای غه‌زایان دا. فه‌تالی شا له‌پیش هه‌موو چتیکا دیواریکی توندی وه‌کو
مسته‌فاخان له‌پیش لابرندی به‌فه‌رز زانی. ئه‌مری دا له‌هه‌موو گۆشه‌پییکی
ئیرانه‌وه‌ سوپاه کۆکرانه‌وه‌ و ئه‌رده‌ویلیان کرده له‌شکره‌ز. ئه‌وه‌نده‌ی له‌هیزی
قاجاراندا بوو له‌ئه‌رده‌ویل کۆ کرایه‌وه.

مسته‌فاخان له‌ولوه‌ خوئی کۆکرده‌وه‌ و پیویستانی ساز کرد و داوای کۆمه‌گی له
عرووس کرد. حکومه‌تی عرووس موهممات و ئه‌سپاییکی زۆری نارده‌ تخووبی
شیروان. له‌هه‌موو نوقته‌یه‌کی شیروانا شه‌ر و کوژتار هه‌لایسا. قاجار و شیروانی
به‌تۆپ و تفه‌نگ ئاوربارانی په‌کتریان ده‌کرد. عرووس که‌وته‌ ترسه‌وه‌ و ناردی
ئۆردوویکی ته‌واو سالداتی هیئا و خزانديه نیو خاکی شیروانه‌وه‌. هه‌موو به‌راه‌به‌ر
به‌قاجار راوه‌ستان و ده‌ستیان به‌شه‌ر و کوژتار کرد.

مسته‌فاخانی شیروان و محهمه‌د حوسین خانی کوردی شه‌کی، له‌شکری کورده‌کانیان هه‌لگرت و نه‌لگسانده‌ر میرزا والی گورجستان به‌ئالته و توپ و توپخانه و سالداتیکی زۆره‌وه روو به‌مه‌یدانی شه‌ی چوو.

حاجی محهمه‌دخانی کوردی قه‌ره‌گۆیز که هه‌واداری قاجاری بوو، له‌ته‌ک مسته‌فاخانا ریک کهوت و چوو له‌ی. له‌ولوه قاجاره‌کان مه‌هدی قولیخانی کوردی جوانشیریان له‌ریگای موقری و خاکی به‌رگشاته‌وه بو پیش مسته‌فاخان به‌ری کرد.

کورد و عرووسیکی بو به‌خپوکردنی خاکی شووشی که له‌ته‌ره‌ف مسته‌فاخانه‌وه دانرابون له‌نزیکی که‌لای شووشی له‌گه‌ل شازاده ئیسماعیل میرزا به‌شه‌ری هاتن و له‌هه‌ردوولا کوژتاری بیژمار کرا و شازاده‌ش به‌نیوه‌شکان گه‌راوه.

فه‌تالی شا میر حه‌سه‌نخانی کورپی مسته‌فاخانی کوردی تالشی که هه‌واداری بوو، بو شه‌ری ئاماده‌ی کرد و ئاقا سلیمانی کوردی گه‌یلانی به‌تیپی شکاکه‌وه له‌گه‌ل خست و روو به‌که‌لای له‌نگه‌ران به‌ری کرد؛ میر حه‌سه‌نخان به‌زۆر نه‌وه که‌لایه‌ی گرت. نه‌وه که‌لایه‌ی چاره‌سه‌ر سال له‌وه‌پیش شه‌وی نووی موچه‌په‌م که‌وتبووه ده‌ست مسته‌فاخانی شیروان؛ هه‌ر به‌هه‌جۆره شه‌وی نووی موچه‌په‌م که‌وته ده‌ست میر حه‌سه‌نخانی تالشی.

فه‌تالی شا نه‌مری دا که‌لای له‌نگه‌رانیان به‌جاریک روخاند. میر حه‌سه‌نخان له‌له‌نگه‌رانه‌وه روو به‌سالیان رویشته و نه‌ویشی گرت. سه‌ده‌هه‌زار خه‌روار ئاردی که مسته‌فاخان بو له‌شکری به‌تیشوو داناوو، که‌وته ده‌ست میر حه‌سه‌نخان (جلد نه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۹۴).

میر حه‌سه‌نخان دوازه‌ی موچه‌په‌می نه‌وه ساله به‌نه‌مری فه‌تالی شا بوو به‌حوکم‌رانی تالش.

هه‌روه‌کو گوترا مسته‌فاخانی شیروان بو هیز په‌یداکردن چوو بووه گه‌نجه و له‌شکر و سوپاهیکی قورسی کو کرده‌وه و نه‌لگسانده‌ری والیی گورجستانی هه‌لگرت و چوو سه‌ر قاجاران و به‌زۆری خووی خاکی شیروانی نه‌ستانده‌وه.

فه‌تالی شا له‌شکریکی له‌زۆر فه‌رمانی حاجی محهمه‌د خانی قاجاردا به‌توپ و جبه‌خانه‌وه نارده سه‌ر مسته‌فاخان. له‌نزیکی سالیان مسته‌فاخان چوو پیشی گرت

و له جیگاییکی پتی ئەلین «جهواد» به تۆپ و تفهنگ یه کترین ئاورباران کرد. قاجار شکان و ههلاتن؛ مستهفاخانیش خاکی خۆی له دوژمن خاوین کردوه و ئالهت و ئەسپابیکی زۆری دهست کهوت. شیروان بۆ مستهفاخان و شهکی بۆ محمهد حوسین خان خاوین کرانهوه و ههریک لهسهر خاکی خۆیان دامهزرانهوه و لهگهڵ عروسا موتهفیق بوون و لهژیر ئیدارهییکی چاکا دهستیان به حوکمرانی کرد.

قاجارهکان بهو شکستهیه تهنگاوبوون و تهمای ریککهوتنیان کرد و پیاوانی زانیان خسته نیوانی که ریکیان خات. مستهفاخان به گولله جوابی دانهوه. فهتالی شا که تهماشای کرد سولج ناکرئ، ئەمری دا پهلاماری که لای شووشی بدرئ و بخریته سهر شاری باکو.

لهشکری قاجار ۲۴ی موهرههه له ئەردهویڵ دهکهوت و پروو به شیروانه ئازۆتی. فهتالی شا بیست ههزار کهسی به تۆپهوه ساز کرد و له ژیر فهرمانی ئاسهفولدهولدا لهگهڵ نایبولسهلتهنه بۆ سهر که لای شووشی ناردن و دوو ههزار تومهن دراوی پی دان که له پتویستی خهرج کهن. نایبولسهلتهنه بهو هیزهوه کهوته ریگا.

مستهفاخان که لهوه ئاگادار بوو هاواری له عروس کرد که یاریدهی بدات. «مهدهدۆف» ناو کهورهییکی عروس به چل ههزار سالدات و قازاخ و ۲۰ تۆپ و جبهخانهییکی قورسهوه بههاوارییهوه چوو و دهست به شه و کوژتار کرا. وهلیعههدی قاجاریان شکاند و پهڕیشانیان کرد.

مستهفاخان بهلهشکری کوردانهوه بهرهو نایبولسهلتهنه رویشت و شهڕ گهرمهی تی کهوت و کوردهکان تهنگهیان به نایب ولسهلتهنه هه لچنی و شکاندیان و به ههزار ئەزیهت و پهڕیشانی پروو به تهوڕیز گهراوه.

مستهفا خان تالان و ئەسپابیکی زۆری دهست کهوت و گهلیک قاجاری به دیل گرت و گهراوه جیگای خۆی و دهستی به ریکخستنی ئومووڕ کردوه.

مهدهدۆف له مانگی جهمادی دووهمدا له ئاراز پهڕیهوه که ئیلهکانی قهرهباغ بیاتهوه جیگای خۆیان. نایبولسهلتهنه ناچاربوو لهشکری ناردی پشی که نههیلئت؛ بهلام زستان و بهفر نهپهیشت شهڕ بکرئ.

شیروان بهوجوره لهژیر هوکمرانی مستهفاخان و ئیداره‌ی عرووسا ماوه، هه‌تا کهم کهمه ئه‌و حکومه‌ته بچووکه‌ی کورد پوچ کراوه.

١٤- ئه‌میر نه‌سیرخانی کوردی هه‌کاری

ئه‌میر نه‌سیرخان کوردی مستهفاخانی میری هه‌کارییه. چونکه بابی له‌گه‌ڵ حکومه‌تی قاجارانا ریک که‌وتبوو، نێوانیان تیک چوو و به‌گژ یه‌کدا چوون. باب له ده‌ست کوردی وه‌ته‌نگ هات.

سالی ١٢٢٥ حکومه‌تی عوسمانی و قاجار له‌سه‌ر عه‌شیره‌تانی «حه‌یدهران و سپیکان» به‌شه‌ر هاتن. کوردی هه‌موو ولاتی وان و بایه‌زید و ئه‌رزه‌رۆم و مووش و بتلیس، له ژیر پتیانا پلیخانه‌وه.

نه‌سیرخان له‌وده‌مه خویینه‌دا بووه به‌ره‌ه‌ستی خاکی هه‌کاری، وه له پشیویی تورک و قاجاری پارازت. به‌لام مستهفاخانی باوکی ده‌یه‌ویست بکه‌ویته ژیر چاودیری قاجارانه‌وه.

ئه‌میر نه‌سیرخان به‌ کۆمه‌گی عوسمان به‌گی کوردی هه‌رتووشی له‌شکرکی قورسی له کوردی وان و هه‌کاری کۆکرده‌وه و چوو سه‌ر خاکی سه‌لماس و خۆی و کۆتاریکی زۆریان له قاجاران کرد و خاکه‌که‌یان خسته ده‌ست خۆیان.

سالی ١٢٢٧ نه‌سیرخان و عوسمان به‌گ هه‌زار پیاوی شه‌رکه‌ریان هه‌لگرت و له چیاکانی هه‌کاری روو به ده‌شتی چوون. نایبولسه‌لته‌نه له‌شکرکی ناره‌ده پیشیان، سه‌رداری له‌شکر یوسف خان بوو؛ کورد و قاجار به‌گژیه‌کدا چوون. له دوا‌ی گه‌لێک کۆتار ئه‌میر نه‌سیرخان شکا و روو به کپوه‌کان هه‌لات. له نێوانی ئه‌میر نه‌سیرخان و یوسف‌خانا چهند شه‌رێک کرا؛ به‌لام مه‌رگ مۆله‌تی نه‌دا و ئه‌میر نه‌سیر به‌ مردن مرد.

مسته‌فاخان له‌گه‌ڵ قاجاران ریک که‌وت و چوو ته‌وریز و گه‌راوه پایته‌ختی ئه‌ماره‌تی خۆی که «باش فالان» بوو.

نایبولسه‌لته‌نه خوازبێنی کچی مستهفاخانی کرد بۆ وه‌لیعه‌هد محه‌مه‌د میرزا، که له دوا‌ی فه‌تالی شا بوو به پادشا. مسته‌فاخان وه‌لیعه‌هدی کرده زاوا‌ی خۆی و به جاریک له ته‌کیانا ریک که‌وت.

۱۵- ئەمیر گۆنەخانی کوردی زەغەران

ئەو ئەمیرە کوردە لە چاغی زەندەکان حاکمی «خەبوشان» بوو. لە سەرکەوتنی قاجاردا گۆشەگیری کرد.

سالی ۱۲۰۵ ئاقا محەمەدی قاجار لەتەک ئەمیر گۆنەخاندا خەریک بوو بیخاتە دەست؛ نەشیا.

سالی ۱۲۰۹ ئاقا محەمەد چوو خاکی خوراسان. ئەمیر گۆنەخان لە خاکی «ئەرغیان» چوو کئی و حوکمرانیی خەبوشانی پێ داو.

سالی ۱۲۱۳ فەتخ علی شای قاجار چوو مەشەد. ئەمیر گۆنە لە شاری چناران دیدەنیی کرد و گەرایەو؛ زۆری پێ نەچوو میرزا شەفیعیخان سەدری ئەعزەمی قاجار بۆ خوازینی کچی ئەمیر گۆنە بۆ شازادە حوسین علی میرزا مارەیان کرد و بردیانە تاران. ئەو ئەمیرە کوردە بەوجۆرە هەتا سالی ۱۲۲۸ لەگەڵ حوکمرانیی خەبوشان و ئیدارەکردن خەریک بوو. زۆر موحتەرەم و قسە رەوا بوو. پۆژ بەرپۆژ نفووسی زیاد دەکرد و داراتر دەبوو. لەوسالدا رەزا قولیخانی کورە گەرەمی کەوتە سەر هەووسی حوکمرانیکی سەرەخۆ و هەموو گەرە و سەردارە خێلەکانی کورد و خەوانینەکانی خوراسانی کردە هاودەنگ و لە قاجاران بڵندبوو. لەو نێواندا ئەمیر گۆنە دووچار بە ئەزیەت کرا، هەرۆهکو دەگوتی.

سالی ۱۲۲۰ی مانگی جەمادی دوو، فەتالی شا لەشکرکی لەژێر فەرمانی ئیسماعیلخانی دامغانیدا ناردە سەر خەبوشان. هەوادارەکانی ئەمیر گۆنەخان لە ئیسحاقخانی قەراییی، قۆجەخانی کەیوانی، بەگلەرخانی چاپش بوون و سویندیان لەگەڵ خواردبوو، پیشیان بە سوپاهی دوژمن گرت و شکاندیان. ئەمیر گۆنەخان بۆ ناویزی چوو تاران و گەراو. بۆ بناغە دامەزراندن، رەزا قولیخانی کورە و نەجەف علیخانی کوردی شادی ناردنە تاران و ئیتفاقیکی بچووکیان کرد و گەرانەو.

سالی ۱۲۳۱ حکومەتی قاجار لەشکری ناردە سەر خەبوشان. ئەمیر گۆنە خان چوو کەن سەرداری لەشکر و نەیهیشت شەر بکری و گەراو.

رەزا قولیخان لە بابی ئەمین نەبوو؛ گرتی و حەپسی کرد. لە پاش دوو سال بەئیتفاق و تکای سەدری ئەعزەمی قاجاران ئەمیر گۆنەخان رزگار بوو.

۱۶- رهزا قولیخانی کوری نه میر گۆنه خان

ئەو دلیرە کورده هەمیشە لە جهور و زولمی قاجاران دلگیر و رهنجیده بوو. لەگەڵ هەموو گەورەکانی کوردی خوراسانا پیک کەوت و بە پەنھانی کردنیە هەواداری خۆی کە لە چنگ حکومەتی قاجاران پزگارین.

رهزا قولیخان لەژێرەو هەموو خاکی خوراسانی خستە ژێر حوکمیەو، بە گەورە و بچووکی ئەو خاکەو کەوتنە ژێر فەرمانی رهزا قولیخانەو. دەستی قاجار لە خوراسانا کورت بوو.

والیی خوراسان محەمەد وەلی میرزای کوری فەتالی شا بوو. گەورەکانی کورد بۆ تارانیاں نوویسی کە ئەو پیاو بەکار نایەت و لای بەن. رهزا قولیخان ناریدیە دووی هەموو خەوانینی خوراسان و گەورە و کەیخودایانی کورد. لە دەشتی گورگان کۆبوونەو. رۆژی چوارشەمە ۲۷ی شەعبانی ۱۲۲۸ هەموویان بۆ رهزا قولیخان سویندیان خواردبوو. بەیکیەتی ئیتفاقیکی تەواویان گری دا کە حکومەتیکی کوردی نەشتمانی (وطنی) لە خاکی خوراسان دامەزریین و ژێر حوکمی کەس قبول نەکن. قاجار لە خاکی خوراسان دەرخن.

لەسەر ئەو ئیتفاقه دەستیان بە سەرکێشی کرد، ناریدیان دراو و ئەسپی فەتالی شایان برد، مالات و رهوه ئەسپی شازادەیان تالان کرد و قاجارەکانیان وەتەنگ هینا (جەلد ئەو، تەئریخ قاجار، لاپەرە ۱۳۴).

حکومەتی قاجار لەشکرکی قورسی نارده سەر رهزا قولیخان. شەوی شەممە مانگی رەبیعی دوو ۱۲۲۹ لەشکری کورد پەلاماری قاجاریان دا. لە دواي گەلیک کوزتار و تالان کە رۆژ بوووه بە تۆپ و تفەنگ بەرەبەر پراوەستان. کوردهکان زۆر بە گەرمی تی کۆشان. سەردار لەشکری قاجار ئیسماعیل خانی دامغانی شکستەتی تی کەوت و تەنگەتی پی هەلچنرا و هەلات. فەتالی شا جاری دووهم لەشکرکی دیکەتی ساز کرد؛ بەلام چونکە محەمەد زەمان خانی قاجار سەرکێشی کرد، نەشیا ئەو لەشکرە بنیتریتە سەر کوردهکان. کوردهکان بەجاریک خاکی خوراسانیاں خستە دەست خویان. تەنها شاری مەشھەد لە دەست والیدا مابوو؛ ئەویش هەموو پۆژی لە دەست کوردهکانا وەتەنگ هینرابوو. رهزا قولیخان ناریدی لەگەڵ خانی خارەزما ئیتفاقی گری دا و سویندی پی خوارد.

سالی ۱۲۳۰ حکومته‌تی قاجار له‌شکرکی قورسی نارده سهر خه‌بوشان. ره‌زا قولیخان پیشی پی‌گرت و به‌شهر و کوژتار، رۆژی هه‌شتی شه‌عبان له‌شکری قاجاری شکاند و تالان و دلیکی زۆری ده‌ست که‌وت. له‌دوای ئه‌و هه‌موو شه‌ره، فه‌تالی شا، به‌مورادی هاتوو حکومته‌تی بۆ ته‌سدیق کرد که ره‌زا قولیخان حوکمرانی خه‌بوشان و نه‌یشاپوور و شماره‌کانی ده‌رویشتی بی و نه‌ج‌ه‌ف عه‌لیخانی کوردی شادی وه‌زیری بی و محهمه‌د وه‌لیخان حاکمی مه‌شه‌هد بیت. ئه‌و حکومته‌ته‌ له‌ته‌ک قاجارانا رابیتته‌ی هه‌بی و فه‌تح عه‌لی شای قاجار به‌پادشاهی بناسن و سکه و خوتبه‌به‌ناوی هه‌ردووکیان بیت. که‌ئو ئیتفاقه‌ریک خرا، هه‌یئه‌تی سوفه‌رای تاران، چوونه‌خه‌بوشان و بناغه‌ی ئیتفاقیان توند کرد و گه‌رانه‌وه.

رۆژی ۲۲ی مانگی شه‌وال، ره‌زا قولیخان و نه‌ج‌ه‌ف عه‌لیخان بۆ دیدنه‌نی فه‌تالی شا چوونه‌تاران و به‌ئیحترامه‌وه‌پیشوازی کران و ئیتفاقنامه‌یه‌کی له‌نیوانی قه‌رار درابوو، دووباره‌له‌سه‌ری ریک که‌وتنه‌وه و گه‌رانه‌وه خه‌بوشان.

سالی ۱۲۳۱ شازاده‌چووه‌سه‌ر که‌لای «راده‌گان و ده‌رم‌جز» که‌خاکی کورد بوو. ره‌زا قولیخان کۆشا که‌ئیتفاقیان تیک نه‌چیت، بی سوود بوو. ئه‌میر گۆنه‌خان هه‌لات چووه‌لای شازاده، ره‌زا قولیخان له‌شکری هه‌لگرت و پیشی به‌شازاده‌گرت و وه‌ته‌نگی هینا و شکاندی و بابیشی به‌دیل گرت و بردی چه‌پسی کرد. ره‌زا قولیخان ناردی له‌گه‌ل حاجی فه‌یرۆز خانی والی هیراتا ئیتفاقی کرد.

سالی ۱۲۳۲ حکومته‌تی قاجار شو‌ج‌اعو لسه‌لته‌نه‌ی به‌سه‌فیری نارده‌خه‌بوشان ۲۰ی جه‌مادی یه‌ک ره‌زا قولیخان پیشوازی کرد و بردیه‌خه‌بوشان؛ دووباره‌ئیتفاقیان گری داوه. شو‌ج‌اعو لسه‌لته‌نه‌خواهیشتی له‌ره‌زا قولیخان کرد، بۆ چوونه‌سه‌ر هیرات کۆمه‌گیان بکا، ئه‌ویش په‌یمانی پی دا.

سالی ۱۲۳۳ فه‌تح‌خانی وه‌زیرلئه‌عه‌زمی ئه‌فغانی چوو هیراتی گرت و وه‌لامی نارده‌لای ره‌زا قولیخان که‌ئیتفاقی له‌گه‌لا بکات. بۆ چوونه‌سه‌ر مه‌شه‌هد ریک که‌وتن (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره‌ ۱۵۸).

فه‌تح‌خان له‌ولاوه و له‌شکری کوردیش له‌م لاوه‌چوونه‌سه‌ر مه‌شه‌هد. له‌و ده‌مه‌دا حکومته‌تی قاجار له‌شکرکی قورسی له‌تاران‌ه‌وه‌نارده‌کۆمه‌گی شازاده. له‌دوای

گه لیک کوژتار، هردوولا به ماملت پیک هاتن. موئته مەری هردوولا که میحراب بهگ و شهرفخان بهگی کوردی شادی بوون، له تهرهف کورده کانه وه به مەندوویی له گه ل شازاده محەمه د تهقی میرزا، له سه ر دهستووری پیشوو ریک که وتنه وه، به لام قاجارییان فیلیان کرد. له لاییکه وه بو ماملت مهجلیسیان گرت و له لاییکی دیکه وه ده هزار شه رکه ریان نارده خه بوشان که بیگرن. له وده مه دا رهزا قولیخانی کورد چوو بووه «ته ربه ت». خه بوشان له سوپاه چۆل بوو، فه تالی شای قاجار ده وره ی خه بوشانی گرت و وه ته نگی هینا. رهزا قولیخان هه رچه نده ی کوشا له ده ره وه ی خۆی بگه ینتیه نیو شاره وه مومکینی نه بوو، ناچار روو به که لای شیروان چوو؛ تئیدا دانیشت. بیستی ره مه زان سه دره له عزم له تهره ف فه تالی شاهه چوو له ی رهزا قولیخان که خۆی ته سلیم کا نه بوو. له دوای ئه وه شار و دیهاتی ده وره ی خه بوشان له تهره ف قاجاره وه تالان کران و کوژتاریکی قورس کرا و ناوایی سووتاندران. له مووده تی سی رۆژا هه موو ولاتی خه بوشان ویران کرا و که لای شیروان و خه بوشانیش به تۆپ و تفهنگ ناویرباران کرا. (جلد ئه وه ل، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۱۶۴).

رهزا قولیخان له هه موو لاییکه وه له گه ل شه ر خه ریک بوو. گه وره کانی کورد که له لای فه تالی شا بوون، له گه ل شا گفتوگۆیان کرد که ژن و مندال و هه ژار، به بی گوناھی کوژتن رهزا قولیخان ناترسیتیت. له سه ر ئه وه عوله ما و ریش سپییان خسته نیوانی و به مامله تکردن خه ریک بوون و پیک هاتن. له و شه ره دا زیانی رهزا قولیخان ۶ تۆپ و ۲۰۰ زه نیوره ک و ۶۰۰ شمخال و ۲۰۰۰ تفهنگ بوو که که وتبووه ده ست قاجاران، فه تالی شا که راهه له گه ل ریکخسته وه ی خاکی خۆی خه ریک بوو. سالی ۱۲۳۶ فه تالی شا موعته میدولده وه ی نارده کن رهزا قولیخان؛ گرتی بیکیه تی و ئاشنایه تییان دامه زرانده وه. له دوای ئه وه رهزا قولیخان بو باوه رپی حوسین قولیخانی کوری خۆی و عه لی مورادخانی کوری نه جه ف عه لیخانی کوردی شادی و مه هدی قولیخانی کوردی قه راییی به موعته میدی نارده تاران، له دوای ئیحترام و پیکهاتنه وه گه رانه وه خه بوشان.

سالی ۱۲۴۳ دیسان به فیتنه ئه نگیزی محەمه دخانی قه راییی، شوړش که وته نیوانی رهزا قولیخان و قاجاران. هه لاکۆ میرزای والی مه شه هدی لی خست و

گرتی و ناردیه خه بوشان و شاری مه شههدی خسته دست خۆی. نیشاپوور و ئەترافیشی گرت و جه عفر قولیخانی کوری نه جهف علیخانی کوردی شادی - که زاوای بوو - کردیه حاکم و له سهری دانا. هه لاکۆ میرزاشی نارده سه بزهار. ئەو حاله چوار سال دهوامی کرد. به لام چند جار قاجار و کورد شهریان کرد، هه کورد سه رکهوت و قاجار شکان.

محهمه خانی قهرایی بوو بوو به هه واداری قاجار و مه شههدیشی گرتبوو. رهزا قولیخان کورده کانی زه عفران و شادی و جیهان به گی نارد و خانیان دهر په پراوند و مه شههدیان گرتوه.

سالی ۱۲۴۶ نایبولسه لته نه بۆ دامه زرانده وهی خوراسان له شکری برد و چند که لای رهزا قولیخانی گرت و رۆژ به رۆژ رهزا قولیخان رووی له سه رهوژیری کرد؛ به لام زوو میرزا رهزای موعته میدی خۆی نارد و له دوای گه لیک کیشه نایبولسه لته نه روو به مه شههد دهچوو، گه راوه. رهزا قولیخان دووباره دامه زراوه.

سالی ۱۲۴۷ نایبولسه لته نه کچی خۆی دا به کوری محهمه و کچی ئەویشی بۆ کوری خۆی خواست. ئەوه بووه مایه ی تیکدانی ییکه تی کوردیی خوراسان، قهراری دا بیکاته پایتهخت؛ به لام کورده کانی زه عفران کۆمه گی قاجارانیان کرد و سه ربازیان برده خه بوشان. ییزدان ویزدیخانی برای جه عفر قولیخان به سی هه زار سواره ی کوردی شادی و بۆ به خیکردنی ئەو خاکه له که لات دانیشت. مانگی په مه زانی سالی ۱۲۶۲ سالار ته پلێ ئازادی و سه ره به خۆیی خاکی خوراسانی لی دا و ئالای سه رکیشیی بلند کرد.

حکومته تی قاجار سوپاهیکی قورسی تیکه لاه له کوردانی هه وشاری و موکریانی و ساین قه لایی و خواجه وهندی و عه بدوله له کی سازکرد و له ژیر فه رمانی سه رتیپ برایم خه لیلیخاندا، ناردیانه سه ر خوراسان و له ریکای به ستامه وه که وتنه ریکای. جه عفر قولیخان به ۳۰۰ سواره ی کورد پیشی پی گرتن. له شکری قاجار به تۆپ و تفهنگ کوردی خوراسانیان راگرت. جه عفر قولیخان به فیلی نایبولسه لته نه کاریزی له بورج دا و ئاوری تی به ردا، به شه ر و کوژتار ئەو که لایه ی گرت و ۳۰۰ شه مخال، ۳۰۰ ئەسپ، ۵ خه روار بارپووت، ۶۰۰ خه روار گهنم، ۶۰۰ تفهنگ، که رهزا قولیخان له و که لایه دا داینا بوو که وته دست

نایبولسه‌لته‌نه. (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۵۶).

خاکی قیتعه‌ی چناران هه‌موو گیرا. ره‌زا قولیخان خیل و میلله‌تی خۆی به جارێک له‌ خابوشان کۆکرده‌وه و بۆ به‌راه‌ریکردن ئاماده‌ بوو. گه‌وره‌کانی هه‌موو له‌ خۆی کۆ کردنه‌وه. ره‌زا قولیخان نارديه‌ دووی جه‌غه‌ر قولیخانی کوردی شادی که‌ زاوای خۆی بوو، به‌ هه‌زار سواره‌ی کورد و به‌ هه‌زار شه‌مخالۆنه‌وه له‌سه‌ر که‌ لای خه‌بوشانی دانا و حوسین قولیخانی کورپی خۆشی به‌ ۱۰۰۰ سواره‌ی شه‌مخالۆنه‌وه نارده‌ که‌ لای شیروان که‌ پاسه‌وانی بی.

نایبولسه‌لته‌نه‌ روو به‌ خه‌بوشان چوو؛ که‌ لای «راده‌گان»ی گرت و چوو ته‌په‌ی تاوس.

نه‌جه‌ف عه‌لیخانی کوردی شادی له‌ ره‌زا قولیخان جوئ بووه‌وه و چوو گه‌یشه‌ته‌ نایبولسه‌لته‌نه‌.

حوسین قولیخان کورپی ره‌زا قولیخان شه‌وه‌یخونی له‌ سوپاهی قاجار دا و گه‌لیکی لای کورتن. له‌ولاوه‌ کامران میرزا و یار محه‌مه‌دخانی ئه‌فغانی، به‌ له‌شکرێکی قورسه‌وه له‌ ۱۲ی په‌بیه‌ی یه‌که‌م گه‌یشه‌ته‌ یارمه‌تی نایبولسه‌لته‌نه‌.

روژ به‌ روژ له‌شکری نایبولسه‌لته‌نه‌ زل ده‌بوو. هاوآله‌کانی ره‌زا قولیخان بۆ موسال‌ه‌ه‌ له‌ عوله‌مایانی کوردی خه‌بوشان مه‌لا حوسینی گچکه‌ی نارده‌ کن نایبولسه‌لته‌نه‌ که‌ پیکیان بێنیت. ئه‌ویش به‌م مه‌رجه‌ که‌ خه‌بوشان به‌ده‌سته‌وه‌ بدات و بۆ خۆشی بچیته‌ کن نایبولسه‌لته‌نه‌ سوڵح ده‌کریت. ره‌زا قولیخان نه‌یکرد و بۆ شه‌ر و کورتنار ئاماده‌ بوو.

نایبولسه‌لته‌نه‌ له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ ده‌ستی به‌ په‌لاماردان و لغوم لێدان و ئاوربارانی خه‌بوشانی کرد. گه‌لیک کورتنار له‌ هه‌ردوولاوه‌ کرا، له‌ نه‌تیجه‌دا به‌ مامله‌ت ره‌زا قولیخان خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ دا.

روژی هه‌شته‌می په‌بیه‌ی دووهم ره‌زا قولیخان که‌وته‌ ده‌ست نایبولسه‌لته‌نه‌. روژی نۆیه‌م خه‌بوشان ته‌سلیم کرا. ژنی ره‌زا قولیخان که‌ کچی نه‌جه‌ف عه‌لیخانی کوردی شادی بوو، کراسیکی تیل زیری گه‌وه‌رچن که‌ به‌ ده‌ هه‌زار مسقال زیر کرابوو، له‌گه‌ل ۱۰ سه‌ر ئه‌سپی چاک و ۳ سه‌ر وشتری لووک به‌ پێشکه‌شی دایه‌ نایبولسه‌لته‌نه‌ (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۵۶).

شارانی خه‌بوشان و نیشاپوور و بام و سه‌فی ناوا و جیهان نهرغیان و چناران و ئەمیر ناوا که خاکی پاکی کوردی زه‌عفران و شادی و جیهان به‌گی و خیلانی دیکه‌ی کوردی خوراسان بوون، له‌ژیر حوکمرانیکی وه‌کو ره‌زا قولیخانا بوو، که‌وته ژیر په‌نجه‌ی قاجاره‌وه.

له دوا‌ی تالان و کوژتارکردنیان، نایب‌ولسه‌لته‌نه ره‌زا قولیخانی برده مه‌شه‌هد. رۆژی ۶ی چه‌مادی یه‌ک ره‌زا قولیخانی ته‌مای هه‌لاتنی هه‌بوو؛ به‌لام نه‌یتوانی. نایبوولسه‌لته‌نه هه‌ستا چوو هه‌ شاری «سره‌خس». جلد ئەوه‌ل، ته‌ئریخ قاجار لاپه‌ره ۲۵۸ ده‌لێت: له کوردی سه‌رخه‌س ۴۵۰ که‌س به‌ده‌ست نایب‌ولسه‌لته‌نه به‌کوژت چوون. له دوا‌ی ئەوه نایب‌ولسه‌لته‌نه گه‌راوه مه‌شه‌هد، ره‌زا قولیخانی و محمه‌دخانی خسته زیندانه‌وه و تووشی مه‌راره‌تی کردن.

سالی ۱۲۴۸ دوا‌ی مانگی زیلحیجه، نایب‌ولسه‌لته‌نه ره‌زا قولیخانی و محمه‌د خانی له‌گه‌ل خۆی برده تاران و بۆ ئاوریا‌یه‌گانی به‌ری کردن.

۲۰ی موچه‌ره‌می سالی ۱۲۴۹ له‌شاری میانه (میانه‌ج) ره‌زا قولیخانی مرد و له میانه نیژرا (جلد ئەوه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۶۵).

له دوا‌ی ره‌زا قولیخانی هه‌ردوو کوپه‌کانی که سامخان و ئەبوفه‌زلخان بوون، هه‌تا سالی ۱۲۶۴ له تاران ده‌سته‌به‌سه‌ربوون و له پادشا رووگه‌ردان بوون و هه‌لاتن و چوونه خه‌بوشان. که‌لێک په‌رایان کرد و تۆله‌یان له خالانی که کوردی شادی بوون کردیانه‌وه. (ته‌فسیلی ئەوانه هه‌موو له کتیبی «میلله‌تی کورد»ی ئیمه‌دا دێته گوتن، موراجعه‌ه به‌رموون).

۱۷- ئیبراهیم‌خان کوردی شادی

ئیبراهیم‌خان سه‌رداری کوردی شادی بوو. وه له جافی حکومه‌تی زه‌نددا سه‌رکرده‌یه‌کی سوپاهی زه‌نده‌کان بوو. که زه‌ند که‌وتن سالی ۱۲۱۰ ئاقا محمه‌دی قاجار چوو سه‌ر خاکی خوراسان، ئیبراهیم خان به‌ده‌ستووریکی جوان له ته‌کیا ریک که‌وت و حکومه‌تی «ئه‌سفراین»ی بۆ ته‌سدیق کرا و به‌گۆشه‌گیری رای بوارد.

سالی ۱۲۱۵ ئیبراهیم‌خان له‌گه‌ل فه‌تح عه‌لی شای قاجار ریک که‌وت و ئیتفاقیان گری دا.

۱۸- نهجهف عه‌لیخانی کوردی شادی

نهجهف عه‌لیخانی کوردی دلسۆژ، برازای ئیبراهیمخان بوو؛ گه‌لیک حه‌زی به پزگاربوون ئه‌کرد. به‌لام له ده‌ستی نه‌ده‌هات. له ساڵی ۱۲۲۸دا له‌گه‌ڵ په‌زا قولیخان ریک کهوت و له هه‌موو شه‌ر و کوژتار و راو و ته‌دبیریکا هاوده‌نگی بوو. ساڵی ۱۲۴۸ وه‌ دوا‌ی مانگی سه‌فه‌ر له‌به‌ر نارێکی خه‌وانینه‌کانی کوردی خوراسان، ناچار بوو له په‌زا قولیخان پچراوه‌وه‌کو له سه‌ربه‌هووردی په‌زا قولیخانا یه‌ک به‌یه‌ک گوتران. به‌لام جو‌یوونه‌وه‌ی نهجهف عه‌لیخان بوو به‌مایه‌ی تیکدانی حکومه‌تی کوردی زه‌عفه‌ران و شپه‌زه‌یی هه‌موو کورده‌کانی خوراسان.

هه‌روه‌کو گوتران نهجهف عه‌لیخان که له په‌زا قولیخان پچراوه، کوپ و کچه‌کانیشی پزگارکرد. جه‌غه‌ر قولیخانی کوپ که هه‌م زاوا و هه‌م سه‌ردار سوپاهی په‌زا قولیخان بوو، هینایه‌کن خۆی و تیکه‌ل به سوپاهی قاجاری کرد. ساڵی ۱۲۴۸ مانگی موحه‌رم نایبوسه‌لته‌نه چوو بۆ تاران و جه‌غه‌ر قولیخانی له‌گه‌ڵ خۆیا برده‌کن فه‌تالی شا و به‌خه‌لات و روتبه‌وه‌ برديه‌مه‌شه‌هد.

مانگی په‌بیعی دووه‌می ئه‌و ساڵه‌، وه‌لیعه‌هد محمه‌د میرزا چوو هیرات. نهجهف عه‌لیخان به له‌شکری کوردی شادی و هه‌موو «چه‌مشکوک» هوه بۆ یارمه‌تی له ته‌کیا چوو گه‌لیک په‌رای کرد. که‌لای «کۆسه» و چه‌ند شارێکی کورده‌کان که له‌سه‌ر ریکا بوون به‌ته‌واوه‌تی گرتیان. له‌سه‌ر پردی «نه‌قره» له‌گه‌ڵ ۵ هه‌زار که‌سی ئه‌فغانی به‌شه‌ر هاتن و شکاندیان. که‌گه‌یشته‌ سه‌ر شاری هیرات کورده‌کان له‌دوره‌ی شار سه‌نگه‌ریان دروست کرد و به‌گه‌رمی شه‌ریان کرد.

مانگی جه‌مادی دوو جه‌غه‌رقولیخانی کوپ وه‌لامی دای که نایبوسه‌لته‌نه‌مرد. نهجهف عه‌لیخان بۆ ئه‌مه‌ی له‌شکر نه‌شکیت، زۆر به‌له‌ز له‌گه‌ڵ کامه‌ران میرزا مامله‌تی کرد. که مامله‌تی هیراتی ته‌واو کرد، له ۱۱ جه‌مادی دوو ۱۲۴۹ له هیراتدا ده‌ست به دامه‌زراندنی ئومووورکرا و گه‌راوه‌مه‌شه‌هد، ولیعه‌هد چاوئه‌وێتی ئه‌کرد. له‌گه‌لیا چوو تاران و گه‌لیک ناویانگی کرد.

ساڵی ۱۲۵۳ نهجهف عه‌لیخان بوو به سه‌ردار سوپاهیکی ره‌سمی قاجاران. ساڵی ۱۲۵۴ له‌گه‌ڵ محمه‌د شای قاجار چوو سه‌ر هیرات و دوره‌ی دا. جه‌غه‌ر قولیخانی کوپ به ۱۰۰۰ سواره‌ی کورده‌وه به کۆمه‌گیه‌وه چوو. له‌و شه‌ر و

کۆششەیی هیراتدا پەرایتکی زۆریان بۆ محەمەد شا کرد. لە تاریخ قاجار، جلدی دووهم، لاپەرە (٢٥١) لەوہ زیاتر باسی نەجەف عەلیخانی نەکردووہ.

١٩- جەعفەر قوڵیخانی کوری نەجەف عەلیخان

ئەو پالەوانە کوردە، ییکە ستوونی حکومەتی رەزا قوڵیخانی کوردی زەعفەرەن بوو، وە گەلیک پەرای کردبوو، ھەر وەکو سەربھووردی بەدریژی لە کتیبی ئیمە بەناوی «میللەتی کورد» دیتە گوێن. ئەو پیاوہ کە بە ١٠٠٠ سوارەوہ چووہ یاریدەدانی باوکی لە ھیرات، زۆر چاک تی کۆشا لەگەڵ سەردار سوپاھ ئاسەفودەولە ریک کەوت و چووہ سەر «مەرغاب» و گەلیک تورکمانی کوژت و بە دیلی گرت و چووہ سەر خەلیفە عەبدوڕەحمانی تورکمان و نادر میرزا. کە ھیزی ئەفغان و تورکمان ٢٠ ھەزارکەس بوو، شەری لە تەکیانا کرد و شکاندنی. چووہ سەر خاکی «مەیمەنە و سەرپەل»، شێر محەمەدخانێ ھوزارە و جمشیدخان لە ترسان پیشوازیان کرد. میرزاب خانی والیی ھوزارە بۆ دەشتی گورگانی ھەلبێری. مەخدووم قوڵیخان ناچاربوو محەمەدخانێ کوری بە دیارییەوہ نارە کئی؛ جەعفەر قوڵیخانی گەراوہ.

جەعفەر قوڵیخان ھەرچەندە لەگەڵ قاجاران تیکەڵ بوو، بەلام چاوی ھەر لە رزگاریبوون بوو. لە سەفەری ھیرات لەگەڵ ئاسەفودەولە ئیتفاقی کرد کە خوراسان لە پەنجەیی قاجاران دەرخەن.

جەعفەر قوڵیخان لە مەشھەد لەگەڵ حەسەنخان سالاری کوری ئاسەفودەولە ریک کەوت و کردیہ ھاودەنگی خۆی. سالی ١٢٦١ جەعفەر قوڵیخان کچی خۆی دا بە سالار و خوشکی سالاری بۆ خۆی خوازت و بوون بە خزم و پێویستی بلنڈبوون و خۆ رزگارکردنیان سازکرد و شەو و رۆژ خەریک بوون.

سالی ١٢٦٢ مانگی رەبیبی دوو حاجی ئاقاسی وەزیری لەشکری قاجار کە لە میژبوو ئاگاداریی لە جەعفەر قوڵیخان پەیدا کردبوو، ھەر شەنامیہکی بۆ ئاسەفودەولە نارد کە بەلەز جەعفەر قوڵیخانی بۆ تاران بەرئ کات. سالار بە بەرئاوہژوو وەلامی داوہ، ھەتا چەند جار ئەو ھەر شەنامیہ ناردرایە خوراسان، ئاسەفودەولە و سالار نەیانبھیست. جەعفەر قوڵیخان سالاری کردبوو بە مەتال و بە ناوی سالارەوہ ئیشی دەکرد. حکومەتی قاجار و شیاربوو، کە ئەوہ فیتی

جه عفر قولیخانہ؛ دہنا سالار ئوہ نییہ .

جه عفر قولیخان ہستا چووہ نیو تورکمانی گوگئالان و چووہ کن سلیمان خانی حاکمی ئوستراباد بق سہر بلندکردن و خرؤشاندن، سلیمان خانی ناونا «خانی خانان» و گہراوہ خاکی نہروین و جاجرمی گرتن و خستنیہ سہر خاکی خوراسان. جه عفر قولیخان شہو و پؤژ تورکمانی ہان دہدان و بہگژ حکومہتی قاجاریدا ئہکردن.

جه عفر قولیخان چووہسہر شاری کہلات و گرتی و خوی چؤل کرد و کشاوہ چیاکان. ئو پؤژہ ہر سبہینی چادریان گوللہباران کرد. لہ کوردی شادی کہس نہکوژرا بہلام لہ لہشکری قاجار ئہسپی مہجیدخانی موکری کوژرا .

جه عفر قولیخان چوو کہلای سہفی ناوای گرت و تہسلیم بہ بہگلہربہگی محمہدخانی برای سالاری کرد و بق خوشی چووہ مہشہد .

لہولاوہ محمہد علیخانی ماکوئی بہ ۱۰ تۆپ و ۴ فہوج سہربازوہ روو بہ خوراسان چوو. دہستہسواریکی کورد چووہ پئیشی و لہگہل سپیدہدا بہ دوژمنیان دادا و گہلیک شہر و کوژتاریان کردن و گہرانہوہ و لہ ریگا توشی لہشکری ئیبراہیم خلیفہخان بوون و لہگہل ئہوانیش شہر و کوژتاریان کردن و سہرکہوتن و بہ تالانگرتنکی زؤر گہرانہوہ. لہو دہمہدا حہمزہ میرزا بہ لہشکرہوہ لہ تاران گہیشتہ لہشکرہکی دیکہ. سی قؤل لہشکر روو بہ سالار و جه عفر قولیخان چوون.

رہزا قولیخان کہوتہ ئہندی شہوہ، ہواداری پدیداکردن و دہستی بہ خؤکوژکردنہوہ کرد. نایبولسہلتہنہ قایمقامی خوی ناردہ کن نہجہف علیخانی کوردی شادی کہ دلخوشیی رہزا قولیخان بداتہوہ؛ بہلام بہ فیئل و چاپلووسی نہجہف علیخانیان لہ رہزا قولیخان پچریہوہ و بہ پنهانی گہلیک لہ گہورہ کوردہکانی کردہ ہاودہنگی خوی و رہزا قولیخانی بیہیز کرد.

سالی ۱۲۴۸ نایبولسہلتہنہ بہ بہانہی چووہ سہر ہیرات لہشکریکی قورسی ساز کرد، سہری موحہرہم لہ دہری مہشہد لہشکرہزی کرد، لہ دواى شہش پؤژ روو بہ خاکی رہزا قولیخان چوو و دہستی بہ گرتنی شار و کہلایانی کرد. کہلای «میراوہ» کہ یہکہ بینا گہورہی رہزا قولیخان بوو، مانگیک لہ تہکیا شہریان کرد،

له ۸ مانگی سه‌فهردا جه‌عفر قولیخان له دووهمین پوژ ژور ترسا، زیر و گه‌وه‌ریکی بیژمار و ۱۴ ئەسپی سواری له جیگایه‌کی توند په‌نهان کرد و له‌گه‌ل سالار چوونه به‌راه‌ری قاجاران و له‌خاکی «ئەرمیان» له‌شکریان راگرت. گه‌وره‌کانی هوزاره و راده‌گان و خوراسان لییان جوئ بوونه‌وه و له‌شکره‌که‌یان هه‌موو به‌جاریک چوونه لای شازاده. قازی نیشاپور و سه‌ره‌ه‌نگی توپخانه به‌دهسته‌یان‌ه‌وه پشتیان له‌جه‌عفر قولیخان کرد و چوون. جه‌عفر و سالار به‌ناچاری مال و منداڵ و نه‌قدینه‌یان هه‌لگرت و هه‌لاتن. ژن و منداڵانیان له‌نیو خیلێ شادیدا به‌جی هیتت و بۆ خۆیان چوونه نیو تورکمانی ناغاخان و «آق اوقلان ئان به‌یگی» گه‌وره‌ی ئەو خیلێ، رای گرتن.

که ئەوانه هاتن، شازاده دهستی به‌گرتنی خاک و کوژتنی ئەهالی کرد. میلیهت وه‌رز بوون و به‌په‌نهانی کۆمه‌له‌یان به‌ست و له‌گه‌ل جه‌عفر قولیخان موخابیره‌یان کرده ئەو زستانه به‌سه‌ر چوو؛ له‌به‌ه‌ارا جه‌عفر قولیخان به‌یارمه‌تی خیلێ تورکمان و فه‌وجی به‌یات -که له‌لایه‌ن قاجاره‌وه له‌خاکی [سملقان] بوون- شکاندران و چوونه «بزونجرد». کورده‌کانی شادی یارمه‌تیان دان و له‌دوای گه‌لیک کوژتار و چه‌ند شه‌ریک بزونجردیان گرت، به‌لام شه‌ش مانگ شه‌ر کرا. له‌دوایی چوونه سه‌ر که‌لای «خان» و گرتیان و گه‌لیک تالانیشیان ده‌ست که‌وت.

سالی ۱۲۶۲ جه‌عفر قولیخان سه‌ره‌خس و ئاقده‌ربه‌ندی خسته ده‌ست خۆی و به‌له‌شکره‌وه چووه «کالی قووتی» و روو به‌همزه میرزا کشا. سواری قاجاریان له‌توپخانه پچریه‌وه و ده‌ستیان به‌کوژتاریان کرد. له‌شکری شازاده ژور که‌می پرگار بوو. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکری قاجاریان وه‌ته‌نگ هینا و پێچایانه‌وه و بردیانه نیو شاری مه‌شه‌هد. هه‌موو له‌شاری مه‌شه‌هد خزاندران و کورد ده‌وره‌ی چه‌مه‌ میرزایان له‌ئه‌رکدا دا و هه‌موو خاکی خوراسان که‌وته ده‌ست جه‌عفر قولیخان.

له‌شکری قاجار که‌ شاری مه‌شه‌هدیان ده‌وره دا، عوله‌مای مه‌شه‌هد فتوایان دا که کوژتنی قاجاران دروسته. ئەهالی به‌جاریک بوونه هه‌واداری کورده‌کان و دوژمنی شازاده. شه‌ر و کوژتار که‌وته نیوشار. ئەهالی ده‌ستیان به‌تالانکردنی ئەنبار و جبه‌خانه و بارخانه‌ی شازاده کرد، وه‌نزیک سالیک شه‌ر و کوژتار له

دوره‌ی شاری مه‌شه‌هد و له‌نیو شاردا ده‌وامی کرد. له‌وده‌مه‌دا محمه‌ده شاری قاجار مرد و ناسره‌دین شا له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته.

ئه‌گه‌ر چی مه‌شه‌هد له‌ گرتندا بوو، به‌لام له‌و وه‌خته‌دا سامخانی کورپی ره‌زا قولیخانی زه‌عفه‌ران له‌ ئه‌ساره‌تی تاران رزگاربوو و گه‌راوه‌ خه‌بوشان. کورده‌کانی خه‌بوشانی له‌سه‌ر خۆی کۆ کردنه‌وه و بوو به‌ هه‌واداری قاجار و دوژمنی سالار و جه‌عفه‌ر قولیخان؛ چونکه‌ له‌ وه‌ختی خۆیا جه‌عفه‌ر قولیخان و بابی له‌گه‌ل ره‌زا قولیخان بابی سامخان خه‌بانه‌تیکیان کردبوو و بۆ تۆله‌ ئه‌ستانده‌وه‌ ئاماده‌بوو، ئه‌وه‌ به‌ جارێک پشتی جه‌عفه‌ر قولیخان شکاند و حکومه‌تی کوردیی شادیی تی‌ کدا.

جه‌عفه‌ر قولیخان له‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌ سامخان تۆله‌ی لی ده‌کاته‌وه‌، ناچار له‌ سالی ۱۲۶۴ مانگی موحه‌ره‌م بۆ حاجی نوور محمه‌ده‌خان سه‌رداری سوپاهی قاجاری نوویسی و به‌ په‌نهانی له‌ ته‌کیا رێک که‌وت و بۆ پاشه‌رۆژ چه‌ند بناغه‌یه‌کی دانا که‌ تیدا نه‌چیت. به‌ هیز و توانای کورد و ئه‌هالی مه‌شه‌هد، له‌ سه‌ری ئه‌و ساله‌دا، یار محمه‌ده‌دخانی ئه‌فغانی که‌ پشتیوانی هه‌مزه‌ میرزا بوو له‌گه‌ل هه‌مزه‌ میرزا مه‌شه‌هدیان به‌ر دا و روو به‌ هیرات هه‌لاتن. سالار و جه‌عفه‌ر ۳-۴ قوتاغ که‌وتنه‌ دووایان و گه‌رانه‌وه‌ و مه‌شه‌هدیان خسته‌ ده‌ست و حکومه‌تییکی جوانیان دامه‌زاند.

جه‌عفه‌ر قولیخان به‌ له‌شکره‌وه‌ چوو هه‌بوشان و نه‌یشاپوور. سلیمان خانی کوردی جوانشیر که‌ له‌ لایه‌ن ناسره‌دین شاوه‌ ناردرا بوو له‌گه‌ل جه‌عفه‌ر قولیخان موخابه‌ره‌ی کرد و ئه‌مینه‌تیشی دا -هه‌روه‌کو له‌باسی جوانشیر گوترا- ئیتفاقیکی داپۆشراویان کرد.

قاجار له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌ستی به‌ له‌شکرنا‌ردن کرد، کورده‌کانی خه‌بوشان له‌ جه‌عفه‌ر قولیخان رووگه‌ردان بوون. جه‌عفه‌ر قولی خان زۆر ترسا و له‌سه‌ر قسه‌ی سه‌ردار سوپاه و سلیمان خان -که‌ له‌ ته‌کیا کردبوویان- له‌شکره‌کانی کوردی هه‌مووی کۆ کرده‌وه‌ و به‌ به‌انه‌ی شه‌ره‌وه‌ له‌ سالار جوێ بووه‌وه‌ و هه‌ستا چوو هه‌بزوئورد که‌ نه‌شتمانی په‌تی بوو. له‌ «روویین» له‌گه‌ل سلیمان خان یه‌کتریان دی و پێکه‌وه‌ چوو نه‌بزوئورد. رۆژی هه‌ینی، یه‌که‌می ره‌بیعی یه‌که‌می ۱۲۶۴ جه‌عفه‌ر

قولیخان له بزونجورد دهرکهوت و روو به تاران چوو. سی پوژ له پیش جهونی نهوژا له تاران دیدهنیی ناسره دین شای کرد و به خهلات و نیشان و بهرات دلخوشیی دراوه (تهئریخ قاجار، جلد ۳، لایه په ۵۱۵).

جه عفر قولیخان لهو پوژوه بوو به مهئمووریک قاجاران و سالار له سه رکیشیدا ماوه. جه عفر قولیخان هه میسه له مه جلیسی خاسی ناسره دین شا داده نیشته. سالی ۱۲۷۱ بوو به حوکمداری «ئوستراباد و جاجرم و نهروین». لهوئ گه لیک په رای کرد و زور به شه روف و ناوداری ژیا و تورکمانی ئه و جیگایانه هه مووی رام کردن و خستنیه ژیر حوکمه وه.

به دریکتی حوکومه تی شادی و حوکمرانی جه عفر قولیخان و سه ربهووردیان و سه ربهووردی سالار و کوردهکانی خوراسان له دواي جه عفر قولیخان له کتییی ئیمه ی «میلله تی کورد» دایه.

۲۱- خان ئه بدالخان کوردی به ختیار

ئهو ناوداره زرینگه کورده، سه ردار خیل کوردی به ختیار و سه ردار سوپاهی زنده کان بوو. به شان و شه وکته و رهشیدی ناویانگی کردبوو.

سالی ۱۲۹۹ شوپش کهوته نیو حوکومه تی کوردی زهند، سه رکیشهکانی تورکمانی قاجار، له هه موو لاییکه وه کوردیان وه تنگ هیئا. خان ئه بدالخان له هه موو شه رهکانی کورد و قاجارا یارمه تی کوردهکانی ئه دا. له دووهمینی ئه و ساله دا ته قیخان له دست ئاقا محمه دی قاجار، گورفتار بوو، کوژرا. سه رکردهی شه ریهکانی قاجار به وه زور هه وادار و به نه شه خوش بوون و دهستیان به وه تنگه یانی کوردهکان کرد.

خان ئه بدال به له شکرکی قورسه وه کوردی گولبایهکان، فه راهانه و کوردی به ختیاریه وه روو به ئه سپه هان چوو که پیش به دوژمن بگری. له دپی «عهسکه ران» له گه ل قاجارا تیک هالان و دهستیان به شه ر و کوژتار کرد. دوو شه و پوژان به گهرمی کوژتاریان له یه کتر کرد. خان ئه بدال ناچار بوو که سه نگه رهکانی بهر دا و روو به چیا به رزهکان بکشیته وه. به له ز گه یشته چیاکانی ئه سپه هان. دوژمن دهستی لی بهر نه دا و دهورهی دا و له دواي گه لیک شه ر و کوژتار، قاجار تنگه ی به خان ئه بدالخان هه لچنی. خان ئه بدالخان و چه ند

سهره‌هنگ و گه‌وره‌ی سوپاهی که‌وتنه ده‌ست قاجاران و سهریان برین. مال و ئه‌سپاب و چه‌کئیکی قورسی کورد که‌وته ده‌ست قاجاران. ئه‌وه‌ی له کورده‌کانی به‌ختیاری مابوون که‌وتنه چیاکان. ئیسماعیلخانی به‌ختیاری بۆ ئه‌مه‌ فیتنه بکوژیته‌وه له‌گه‌ل ئا‌قا محمه‌ده‌خان ریک که‌وت، هه‌موو میله‌ته‌که‌ی کۆ کرده‌وه و پارازتی. (ته‌ئریخ قاجار، جلد یه‌ک، لاپه‌ره ۲۶ - ۲۷).

۲۲- محمه‌د قاسمخانی کوردی پیرانه‌ند

ئهو پیاوه زۆر به‌بیر و کوردپه‌روه‌ر بوو. که‌ چاوی به‌ زو‌لم و جه‌وری قاجار و کوژتاری کورد که‌وت، دل‌گی‌ربوو و که‌وته ئه‌ندیشه و فیکری ده‌سته‌ودایره په‌یداکردن. چونکه‌ خاوه‌ند فه‌ن و پیشه و هونه‌ر بوو، به‌ ئازایی و زرینگی گه‌لیک که‌سی به‌ ناوی دین خسته ژیر فه‌رمانی خۆیه‌وه و موریدی زۆربوون. سه‌ید ناو کوردیکی زۆر وریای کرده خه‌لیفه‌ی خۆی و له‌ئینو میله‌تدا چا‌وو‌رای پی‌ ده‌کرد. هه‌موو فیکر و ته‌دبیری به‌ «سه‌ید» بوو؛ به‌و ده‌ستوره‌ گه‌لیک هێزی په‌یدا کرد.

سالی ۱۲۱۴ هه‌ستا چووه (کاشان) و به‌ کیمیاگه‌ر و زانا ناویانگی خۆی بلا‌و کرده‌وه. هه‌موو میله‌ته‌ی شار و ده‌ره‌وه‌ی کاشان بوون به‌ موریدی.

شازاده حوسین قولی میرزای برای ئا‌قا محمه‌دی قاجار له‌وده‌مه‌دا حوکمرانی کاشان بوو؛ به‌ نادیده گورفتاری فه‌ن و زانای محمه‌د قاسم خان بوو.

محمه‌د قاسم خان بۆ گه‌یشتنه دل‌خوازی -که‌ تو‌له له‌ قاجارکردنه‌وه بوو- دا و ته‌له‌پیکی زۆری بۆ شازاده داناوه که‌ تووشی کات. به‌و واسیته‌یه گه‌یشتنه په‌کتر و محمه‌د قاسم خان بۆ به‌گژ فه‌تالی شا کردنی و هه‌وای حوکمداری هانی دا، گه‌وره پیاوه‌کانی کاشان -که‌ موریدی بوون- تی گه‌یاندران که‌ شازاده ببزویتن و بۆ حوکمداریی ب‌ل‌ند که‌ن. له‌ دوا‌ییدا شازاده‌یان خسته سه‌ر هه‌وه‌سیک ئه‌گه‌ر محمه‌د قاسمخان و سه‌ید ئاره‌زوو بکه‌ن، به‌ رۆژیک هه‌موو خاکی ئیران ده‌خه‌نه ژیر حوکمی شازاده‌وه؛ به‌لام محمه‌د قاسم خان زۆر به‌ گرانی خۆی ده‌نواند.

سالی ۱۲۱۵ و مانگی زیلحیجه به‌ هه‌زار تکا و خواهیشتی موریدان ریتگا به‌ شازاده درا که‌ بچیته زیاره‌تی قاسم خان. ته‌ئریخ قاجار، جلد یه‌ک، لاپه‌ره ۶۱ ده‌ل‌یت: شازاده له‌ به‌رابه‌ر محمه‌د قاسم خان وه‌کو کۆیله (به‌نده) ده‌ست به‌سینه له‌ پیتشی راده‌وه‌ستا. محمه‌د قاسم خان به‌ شازاده‌ی گوت له‌ قاجاران به‌دخوا

زۆرن. به ئیشارهتی ئهو هه‌مووی گرتن و چاوی کۆلین و هه‌پسی کردن و مائی گه‌لیکی تالان کردن، به‌وه زیله‌یه‌کی قورسی له قاجاران دا.

محهمد قاسم خان ئیشاره‌ی به شازاده دا چوونه سه‌ر ئه‌سپه‌هان و گرتیان. مانگی ره‌یعی یه‌ک ۱۲۱۶ شازاده ته‌قیخانی برای حوسین قولی میرزا بوو به حاکی ئه‌سپه‌هان. له دوی ئهو شازاده و قاسمخان چوونه ئه‌سپه‌هان و حکومه‌تیکی جوانیان دامه‌زراند. شازاده بوو به پادشا و محهمد قاسمخان وه‌زیری ده‌سته‌راست، سه‌ید وه‌زیری ده‌سته‌چه‌پ و سکه له زیر و زیو و مس به ناوی حوسین قولی لی درا و له‌سه‌ر مینبه‌ر خوتبه‌ی به ناوی خوتندرا و چه‌ک و پتویست و دانه‌ویله و له‌شکرکی قورسیان پیکه‌وه نا.

فه‌تالی شا له تاران‌وه له‌شکری هه‌لگرت و چوو سه‌ر ئه‌سپه‌هان. شازاده به مه‌شوه‌ره‌تی قاسم خان بۆ له‌شکر کۆکردنه‌وه چوونه «سیلاخور» و نپو خیلی پیرانوه‌ند و باجه‌لان. حاجی جه‌عه‌رخانیان کرده نایبولسه‌لته‌نه و له ئه‌سپه‌هانیان دانا. محهمد قاسمخان له ریگا که ده‌چوون به شازاده‌ی گوت بۆ میله‌ت وه‌ده‌سته‌خستن و چاوترساندن دۆژمن نه‌وه‌کو روو به فه‌تالی شا هه‌لگرت و شو‌رش بخاته نپو حکومه‌ته‌وه. وا چاکه شازاده محهمد ته‌قیخان میرزای برات بکوژی، هه‌رچه‌نده هانی دا شازاده براکه‌ی خۆی نه‌کوژت. له‌ولاوه فه‌تالی شا گه‌یشه‌ته ئه‌سپه‌هان و وه‌ته‌نگی هینا و ده‌وره‌ی دا. «ئاقاجانی» قاجار له سیلاخور و «محهمد عه‌لیخان» له بروجهره‌رد رووبه‌رووی شازاده ئاماده‌ی شه‌ر بوون. شازاده روو به‌خاکی «که‌مه‌ره» چوو. قاسم خان له ئه‌شی گه‌یشه‌ت که پووچه، ته‌مای هه‌لاتنی هه‌بوو؛ به‌لام شازاده گرتی و زنجیری کرد. له دوی دوو رۆژ موریده‌کان دزیانه‌وه، له‌گه‌ل سه‌ید هه‌لاتن و بۆی ده‌رچوون.

شازاده‌ش گورفتاری ده‌ستی فه‌تالی شا بوو. فه‌تالی شا گه‌لیک له کورده‌کانی باجه‌لان و پیرانوه‌ندی گرتن و کوژتنی و گه‌لیکیشی دووچار به ئیزا و «ئه‌زیه‌ت» و تالان کردن.

۲۳- ئه‌سه‌دخانی کوردی به‌ختیاری

ئه‌سه‌دخان له خاکی لو‌رستانا به حوکمرانی رای ده‌بوارد و سه‌ری بۆ هه‌چ کهس نه‌چه‌ماند و به سه‌ربه‌خۆیی و ئازادی فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد.

حکومهتی قاجار شازاده محمدهد تهقی میرزای کرده حوکمداری لورستان و بهختیاری و ناردیه پیشه‌وه. شازاده وهزیری خۆی میرزا عهلی کرایلی، ناردیه کن ئه‌سه‌دخان که رامی کات و بیخاته ژیر په‌نجه‌وه.

شازاده محمدهد عهلی میرزای حوکمداری عیراق له لاییکی دیکه‌وه سندووقداری خۆی ناردیه کن ئه‌سه‌دخان که دلخۆشیی بداته‌وه.

ئه‌سه‌دخان جوابی به هه‌ره‌شه دانه‌وه و هه‌ردوو ناوداره‌کانی گرتن و چه‌پسی کردن.

سالی ۱۲۳۱ حکومهتی لورستان درا به محمدهد عهلی میرزا؛ ئه‌میش له‌شکری سازکرد و چوهه سه‌ر ئه‌سه‌دخان، له که‌لای «وزمیران» که جیگای دانیشتنی ئه‌سه‌دخان بوو، به دوو فرسه‌نگ دوور، له‌شکره‌زی کرد. چونکه که‌لاکه‌ی زۆر سه‌خت بوو. شازاده نه‌ده‌شیا بجیته سه‌ری؛ نه‌رمی نیشان دا. میرزا محمدهدی وهزیری خۆی ناردیه کن ئه‌سه‌دخان که نوازشی بکات.

ئه‌سه‌دخان چونکه دووربین و ئازا و زانا بوو به مامله‌ت له‌گه‌ل شازاده ریک که‌وت؛ له جیگای خۆی دامه‌زراوه. به‌لام له‌ژیر ئیداره‌ی قاجاران ده‌ستی به‌حکمه‌رمایی کرد.

سالی ۱۲۵۱ به‌هرام میرزا چوهه سه‌ر محمدهد ته‌قیخانی کوردی کنورسی. جه‌غه‌ر قولیخانی کوری ئه‌سه‌دخان به گه‌وره‌کانی کورده‌وه له دیزفول گه‌پشته شازاده و گه‌راوه وزمیران؛ دووباره حوکم‌رانییه‌که‌یان ته‌س‌دیق کراوه.

سالی ۱۲۶۵ شازاده ئیحتشامو لسه‌لته‌نه‌ی قاجار بۆ دامه‌زراندنه‌وه‌ی بهختیاری و باجه‌لان له‌شکرکی زلی برده سه‌ر سنووری لورستان و فه‌رمانیکی بۆ ئه‌سه‌دخان و مه‌نشووورکی بۆ ئه‌هالی ناردن که ئه‌سه‌دخان حوکم‌رانی هه‌موو لورستان و بهختیارییه و باقیرخان وه‌زیرییه‌تی.

ئه‌سه‌دخان له‌وه که‌لینی ده‌ست خست و هیژیکی چاکی په‌یدا کرد؛ به‌لام شازاده به فرۆفیل رۆژ به‌رۆژ ده‌ستی سیاسه‌تی خسته ناو کوردستانی بهختیارییه‌وه.

ئه‌براسیاب خان و قاسمخانی باجه‌لان و عهلی محمدهدخانی بهختیاری - که یه‌که پشتیوانی ئه‌سه‌دخان بوون - فریوی دان و بردنیه کن خۆی به میوانداری شه‌ویک، به ده‌سیسه‌ی گرتن و زنجیری کردن و هاو‌پژتنبیه زیندانه‌وه. له پاش ئه‌وه

لینگی دا سەر خپله‌کانی کوردی مه‌میوه‌ند و زلفی و به‌ختیاری و سه‌رله‌ک، هه‌تا سنووری چه‌مه‌نی فه‌تھاوای ئازوت.

خوسره‌وخانی کوردی سه‌رله‌ک پیاویکی ره‌شید و زرینگ و کوردپه‌رست و ئازابوو، له‌گه‌ل هه‌موو گه‌وره‌کانی کورد یێک بوو. شازاده بۆ دیتن و گه‌فتوگۆ له‌ ته‌کیا کردن، قاقه‌زێکی بۆ نارد، خه‌سه‌ره‌وخان به‌بێ ئه‌ندیشه‌ په‌نجا سواری هه‌لگرت و چوو له‌ شازاده و به‌کتریان دی و له‌ گۆشه‌یه‌کی له‌ شکرگاهه‌وه، چادری خۆی هه‌لدا.

شازاده ده‌سیسه‌ی قاجاریه‌تی دامه‌زراندبوو، که له‌ ناکاو و له‌ وه‌ختی میوانداریدا بیکوژن. خوسره‌وخانی به‌ ئازایی خۆی ده‌خوړی و له‌ نامه‌ردی دوژمن نه‌گه‌یشتبوو.

رۆژی دووهم چوو له‌ شازاده. له‌ ناکاو قاجاره‌کان به‌سه‌ریان دادا و له‌نیو چادری شازاده میری دلپاک و گه‌وره‌ی کوردیان به‌ نامه‌ردی گرت و زنجیری کرد و ناردیانه تاران. هه‌ر به‌و فیئل و ده‌له‌سه‌یه ناردبوویه دووی ئه‌سه‌دخان و ئه‌سه‌دخان له‌نیو چادری خۆیا به‌ نامه‌ردی له‌و رۆژه، هه‌ردووکی گرتن و بۆ تاران به‌رپی کردن.

خان جانخانی به‌ختیاری و گه‌وره‌ی خپلی چوارلینگ که له‌ ئازا و ره‌شیدانی به‌ناوبانگی کوردی چوارلینگ بوو، له‌ فریوفیئل و ده‌له‌سه‌ی شازاده ئاگادار کرا و هه‌موو خپله‌کانی کۆ کردنه‌وه و له‌ که‌لای «فه‌هره‌نیک» خۆیان ئاماده کرد، که پیش به‌ شازاده بگرن.

شازاده چوو سه‌ریان و ده‌ست به‌ شه‌ر و کوژتار کرا، له‌ یێکه‌مین هه‌لمه‌تدا کورده‌کان گه‌لێکیان له‌ شازاده کوژت. دووهمین جار هه‌ژده سه‌ر و جه‌وادخانی سه‌ره‌نگیان کوژت، سێ شه‌و و رۆژان شه‌ر و کوژتار کرا. شازاده که‌لای وه‌ته‌نگ هینا. شه‌وی زیلحیجه، خانجان خان ده‌سته له‌ شکره‌که‌ی له‌ که‌لینێکه‌وه له‌ که‌لا ده‌رکه‌وتن و چوونه که‌لای «عه‌لیاوا».

ئه‌هالیی شاری فه‌هره‌نیک داوای ئامانیاں کرد، له‌ شکرێ قاجار زۆر به‌دورپه‌ندانه که‌وته‌ن نیو شار و گه‌لێک ته‌ک و سووکیان کرد و که‌لاکه‌یان رووخاند. شازاده چوو سه‌ر خپلی کوردی «به‌سه‌ه‌نی». میله‌ته‌ی به‌سه‌ه‌نی ژن و مندال و مالیان

نارده چیا بهرزهکان و پیاوهکانیش روو بهشهپرکردن چوونه پیشهوه. دوو شه و دوو رۆژان شه و کوژتار کرا ٦٠ کهس کورد و ٣٠٠ قاجار له شه پردها کوژران.

٢٤- حاجی هاشمخانی کوردی بهختیاری

ئهو پیاوه کورده له «لبنان ئهسپههان» دادهنیشته. کوردی بهختیار زۆر لئی کۆبوو بوونهوه و رۆژ به رۆژ هیزیان زۆر کرد و له گهه له سههرکهوتن خهریک بوون و میلهتی ئهو خاکهیان هه موو خسته ژیر فهرمانی خۆیان هه. هه هر حوکمداریکی قاجار له ئهسپههان به ئارهزووی ئهوان نه بزوتایه تهوه دهشیان عهزلی بکهن. ئه مینولدهوله عهبدوللاخان کچی حاجی هاشمخانی خواست.

میرزا عهلی محهمدی کوردی عهبدوللاخان سالی ١٢٣٨ له لایه نهتالی شای قاجارهوه کرا به حوکمداری ئهسپههان. ئهو پیاوه به ناوی ئه مه که خوارزای حاجی هاشم خان بوو، گه لیک تهقه لای دا که فهرمانی خۆی بخاته نیو ئهو میله تهوه؛ نه شیا؛ به لکو ئهوان زیاتر دهستدریژیان کرد. میرزا عهلی محهمد له دهستیان شکایهتی کرد.

سالی ١٢٤٠ فهتالی شا له شکری برده ئهسپههان و چوه سههر حاجی هاشمخان. له پاش شههر و کوژتاریکی قورس، مانگیک له سههر بیگ، هاشمخان به دیل چوو. شای بیژراو ههردوو چاوی ئهو گهوره کوردهی له خوتوخۆرایی کۆلی و کویری کرد. ٥٠ ههزار تومنه زیری له ئه مینولدهوله عهبدوللاخانی ئهستاند و میرزا عهلی محهمدی له حوکمداری خسته. (تهئریخ قاجار، جلد یهک، لاپه ره ١٨٨).

٢٥- محهمد تهقیخانی کوردی کنورسی بهختیاری

محهمد تهقیخانی کوردی عهلیخان، له ئومه رایانی بهختیاری بوو له که لای «تهل» به سه ره خۆیی رای ده بوارد. حکومهتی قاجار نه شیا بوون سیتی بهری رهشی خۆیان باویژنه سههری. حاکم و شازادهکانی قاجار خودا خودایان بوو محهمد تهقیخانیان لی نه ئالۆژی.

سالی ١٢٤٨ له شکریکی ٨٠ ههزار کهسی هه لگرت و چوه سههر شوشتهر. ئه سه دوللا میرزای قاجار نه شیا به رابه ریی بکات و ته سلیمی بوو. محهمد

تهقیخان چوو دیزفوول و پام هورمزی گرتن. مهنسوورخانی بههبههانی و وهلیخانی مهنی کردنه هاودهنگ و جهمالخانی دهشتیشی خسته ژیر نهمرهوه. محهمهده تهقیخان مهنموورانی قاجاری له خاکی خویدا دهکردن و نالای سهربهخویبی هه لدا.

سالی ۱۲۴۹ فهتالی شا، لهشکرکی هه موایی لی کرد و هه موو خاکی ئیرانی له محهمهده تهقیخان دهنگ دا که شه ری له گهل بکن. هه موو شازاده و حاکم و لهشکر و سوپاههکانی له ئهسپههان کۆ کردنهوه؛ بهلام مهرگ نهیهتشت بگاته دلخوازی [له] ۱۹ جهمادی ۲ی سالی ۱۲۵۰ فهتالی شا له ئهسپههان مرد و نهشیا بچیتهسهر محهمهده تهقیخان.

محهمهده تهقیخان که وای زانی دهستی بهشار و دیهات گرتن کرد و له هه موو خاکی پارسهوه، ههتا کاشانی خسته ژیر فرمانی خویهوه و له گهل پیویست و پیکستن خهریک بوو.

سالی ۱۲۵۰ بههرام میرزای قاجاری له لایهن محهمهده شاوه کرا به حوکمداری لوپرستان و کرماشان. میرزا هیدایهتی ئهردهلانی و سلیمانخانی گۆران و دووسهده سوارهی کوردی شکاک و تیپیک کوردی مهراغی هه لگرت و له ریگای سابلآغ و موکریانهوه روو بهسنه چوو. لهشکری سنه و گۆران و کهلهوو و ئه کوردانهی به سلیمانخان و میرزا هیدایهت کۆ کردهوه و چوو سیروان و هه موو خیلی کوردی لی کۆ بووهوه. عهبدوللا پاشای بابان چوو کنی و له وپوه چوو کرماشان و محهمهده لیکانی موکری نارده خوزستان که لهشکری بۆ کۆ بکاتهوه و ئهسهدللا میرزای قاجاری بگریت و بگه ریتتهوه. بهوجوره لهشکرکی قورسی له کورد کۆ کردهوه و روو بهلوپرستان چوو.

تهقیخان له وهشکره ئهندهشهی پهیدا کرد. زۆر به لهز له گهل هیز پهیداکردن و لهشکرکیشی خهریک بوو. سالی ۱۲۵۱ بههرام میرزا دهستی گهپانده خاکی لوپرستان و وهلیخانی مهنه نیش - که بیکه پشتیوانی تهقیخان بوو - له ناوی برد؛ ههروهکو له باسی خویدا دهگوتری. ولاتی فهیلیی گرت و گهلپک گه وره کوردی له ناو بردن. زۆر له ناودار و سهرفرازانی کورد بهدیل ناردیانه تاران و گهلپکی کوژتن.

محهمهده تهقیخان که تهماشای کرد دوژمن کورد به کورد دهکوژیت، ناچار میرزا شهفیعخانی بهختیاری که وهزیری بوو، نارده لای که ماملت بکات. له دواپیدا شازادهش میرزا ئه‌مینخانی کوردی عه‌لیاوا ی له‌گه‌لی خست و نارديه کن محهمهده تهقیخان که نه‌ترسیت و ئه‌ندیشه نه‌کات.

محهمهده تهقیخان چونکه له‌گه‌ل فهیلی و لورستان و خوزستان پیک هاتبوو که یارمه‌تیی بدن، له‌به‌رئه‌وه په‌یماننه‌کانی به‌هرام میرزای نه‌ویست. له پاش نه‌ورۆژ شازاده روو به محهمهده تهقیخان له‌شکری برد. محهمهده تهقیخانیش ئاماده‌ی شه‌ر بوو؛ به‌لام عه‌لی تهقیخانی برای نارده کن شازاده که پیک بپن و شه‌ر نه‌کن.

«رالسن» ساحیبی ئینگلیزی که سه‌ردار سوپاهی شازاده به‌هرام میرزا بوو، قهراری دا که پیک بپن و جیگایه‌کی بۆ دانان که یه‌کتر ببین. شازاده به‌هرام میرزا و رالسن ساحیب، له له‌شکر دوورکه‌وتنه‌وه. محهمهده تهقیخان له‌ولاهه هات و له‌و جیگایه‌دا یه‌کتریان دی. رالسن هه‌موو قسه‌کانی تهقیخانی په‌سند کردن و پیک هاتن.

بۆ سه‌به‌ینی رالسن به‌ ۳۰ سواره‌وه چوووه کن محهمهده تهقیخان، شیریکی گه‌وه‌ه‌ربه‌ند و که‌ولیکی سمۆره‌ی به‌ دیاری بۆ برد. سئ پۆژ له‌وئ ماوه‌و و هه‌موو کتو و چیا و دۆل و دهره‌کانی ئه‌و خاکه‌ی دیت و گه‌راوه. محهمهده تهقیخانیشی له‌گه‌ل خۆی برده له‌شکرگای شازاده‌وه.

محهمهده تهقیخان ۲۲ پۆژ له کنیان ماوه و ۴ په‌یمانان له‌گه‌ل کرد. محهمهده تهقیخان چوووه و شازادهش گه‌راوه دیزفول.

له‌سه‌ر شکایه‌تی کورده‌کانی بهختیاری و گۆران و زه‌نگه‌نه و مه‌مه‌نی و باجه‌لان و لور، سالی ۱۲۵۳ پۆژی ۱۴ شه‌وال به‌هرام میرزا له حوکمداری که‌وت و چوووه تاران. مه‌نوچه‌هرخانی موعته‌میدوله‌وله کرا به مه‌ئمووری سنووری هه‌ردوو عیراق.

له سالی ۱۲۵۵ شاه‌رۆخ خانی کوردی هه‌وت لینگ که حوکمیرانی «جانگی» بوو، له قاجاران بلند بووو چیا به‌رزه‌کانی کرده سه‌نگه‌ر و لینگ دا سه‌ر شازاده و هه‌لی بری و له چۆمی که‌ره‌ندی په‌راندوه.

محهمهده تهقیخان له‌ولاهه له‌شکری هه‌لگرت و له ئاوی که‌ره‌ند په‌ریه‌وه و به‌گژ

شازاده‌ها چوو، دهستی به کوژتار کرد. ۱۵ شه و ۱۵ پوژان شه و کوژتار بوو (ته‌ئریخ قاجار، جلد ۲ لاپه‌ره ۳۷۹).

پساوانی هه‌ردوولا که‌وتنه ناوبژی؛ به هه‌ر جوژیک بوو شازاده‌یان له چنگ محمه‌د ته‌قیخان پژگار کرد. محمه‌د ته‌قیخان هه‌تا سالی ۱۲۵۷ له‌شکری شه‌رکه‌ری بوو به ۱۰ هزار سوار و ۲۰ هزار پیاده. له به‌ندهری فارسه‌وه هه‌تا نزیک ئه‌سپه‌هانی خسته ژیر فرمانیه‌وه.

مه‌نوجه‌هرخان له پایزی ئه‌و ساله‌دا به به‌فر و سه‌هۆل له‌شکرکی قورسی هه‌لگرت و له ئه‌سپه‌هان دهرکه‌وت و روو به لو‌رستان رویشت. به‌لام قاقه‌زیکي بو ته‌قیخان نارد و داوای محمه‌د که‌ریمخانی برای کرد که بو‌ی بنیریت و قسه‌ی له‌گه‌لا بکات. له دوا‌ی ئه‌وه قه‌راریان دا مه‌نوجه‌هرخان هه‌ستا چوو کن محمه‌د ته‌قیخان و له که‌لای «ته‌ل» شه‌ویک ماوه و گه‌لنکیان گفتوگو کرد. له‌سه‌رنه‌وه که له به‌ه‌ارا بجیتته شوشته‌ر و چاوی به مه‌نوجه‌هرخان بکه‌ویت، ریک که‌وتن و شه‌ر راوه‌ستا.

له به‌ه‌ارا منوجه‌هرخان چاوه‌نۆری کرد، محمه‌د ته‌قیخان نه‌چووہ کنی. سه‌ید محمه‌د حوسینی شوشته‌ری ناره‌ کن ته‌قیخان، سویند و په‌یمانی بو‌ خوارد که سبه‌ینی بیباته کن مه‌نوجه‌هرخان.

محمه‌د ته‌قی خان هه‌ستا چووہ ده‌شتی «له به‌ری» که پینچ فرسه‌نگ له شوشته‌ر دووره، دابه‌زی که منوجه‌هرخانی بجیتته کنی. منوجه‌هرخان نه‌یویرا و په‌یمان و مامله‌تیش تیک درا.

ئه‌سه‌دخانی به‌ختیاری چونکه رقی له محمه‌د ته‌قیخان بوو، له‌شکرکی زلی کو‌ کرده‌وه و له‌ژیر فه‌رمانی جه‌عفر قولیخانی کوری خو‌یا ناردیه کو‌مه‌گی مه‌نوجه‌هرخان. له کوردی چوار لینگ و هه‌وت لینگ دیسان له‌سه‌ر مه‌نوجه‌هرخان کو‌یونه‌وه. عه‌لی ره‌زاخانی به‌ختیاری که باوکی به ده‌ست ته‌قیخان کوژرابوو، بو‌ تو‌له‌کردنه‌وه چووہ کن مه‌نوجه‌هرخان، به‌وجۆره محمه‌د ته‌قیخان زۆر بی‌ هی‌زبوو.

محمه‌د ته‌قیخان که له کورده‌کان نا‌ئومید بوو، ناچار هاواری له شیخ تامرخانی عه‌ره‌ب گه‌وره‌ی خپلی «جه‌عب» کرد و کو‌مه‌گی کرا.

مه‌نوجه‌هرخان قاقه‌زیکي له شیخ تامرخان نوویسی که له‌گه‌ل ته‌قیخان

باوهر بیتن و بۆ مامله تکریدن سویندی بۆ خواردن و سلیمانخان سهرتییی ناردی
کنی و خه له تاندنی.

شیخ تامرخان و محهمهده تهقیخان ههستان چوونه کن مه نوچه هرخان. محهمهده
تهقیخان به په نهانی خرایه ژیر چاودیرییه وه و شیخ تامر ئیزن درا که پرواته وه.
که گه راه مالی خوی نامووسی خیل شیخ تامرخانی بزوات، زۆر چاک مال و
مندالی محهمهده تهقیخانیه به خیتو کرد و کوردهکانی راگرت و په نای دان.
موعته میدولدهوله وه لای دایی که ژن و مندالی تهقیخان ته سلیم کات؛ ئه ویش
وه لای (جوابی) نه داوه. له سه ره ئه وه گه لیک شه ر و کوژتار کرا و ئه و شیخه به
نامووس و غیره تداره عه ره به دهستی له نامووسی بهر نه دا و چه ند جارن له گه ل
موعته میدولدهوله شه ری کرد و ژن و مندالی کوردی ته سلیم به دوژمن نه کرد.

موعته میدولدهوله له دوایی چووه سه ر (فه لاییه) و له هه و دوولا شه ر و
کوژتاریکی قورس کرا، له ئاخیرا شیخ تامیر شکا و به مامله ت رای گرت و
گرهوی دایی که په یمانی خوی به جی بینیت. موعته میدولدهوله روو به شوستر
گه راه. تهقیخان به کوژت و زهنجیر گیرا و ئیزاوی درا.

عهلی نهقیخانیه برای محهمهده تهقیخان بۆ لابرندی فیتنه ژن و مندالی برای
هه لگرت و له فه لاییه ده رکه وت. له نیتوان له شکری قاجار و عهلی نهقیخانا چه ند
شه ر و کوژتاری بیژمار کرا.

محهمهده که ریمخانی برای و گه لیک له گه ره ی کوردهکان کوژران، به لام دوژمنی
شکاند و که وته چیا بلند و به رزه کانه وه.

موعته میدولدهوله دووباره داوای مالی محهمهده تهقیخانیه له شیخ تامیرخانی
کرد که ته سلیمی بکا. شیخ تامیر ته سلیمی نه کرد، له به ره ئه وه موعته میدولدهوله
له شکریکی قورسی برده سه ری. له دوای گه لیک شه ر و کوژتار و خوین پزانیکی
زۆر، شیخ تامیرخان شکا و هه لات.

خاکی فه لاییه و لوپستان و بهختیاری، هه موویان نزیک به ویرانبوون کران و
به جاریک تالان کران. ۵۹ دانه توپ و ۲ خومپاره و ۱ قفز و ۲ هزار سه ره
ئه سپ له محهمهده تهقیخان گیرابوو له گه ل محهمهده تهقیخان به زنجیرکراوی و
ئیزاوه وه ناردرا تاران (ته ئریخ قاجار، جلد ۲ لاپه ره ۴۰۳).

سالی ۱۲۵۸ عهلی نه‌قیخان له‌گه‌ل فه‌ره‌اد میرزا موخابه‌ره‌ی کرد و له مانگی جه‌مادا چوو‌ه کنی و له‌وتوه ناردرا تاران. ئەو حکوومه‌ته بچووکه کورده به شه‌ره‌فه، به‌وجۆره له‌گه‌ل حکوومه‌تی فه‌لاحییه، به ده‌ست قاجاران پووچ کراوه.

۲۶- وه‌لیخانی کوردی مه‌منی

وه‌لیخان له ولاتی شیرازا حاکمیتی سه‌ره‌خۆ و فه‌رمانه‌روایتکی بی پرسیار بوو. خپلی کوردی مه‌منی له ژیر ئەمری ئەو گه‌وره کورده‌دا زۆر ده‌وله‌مه‌ند و سه‌ره‌که‌وتوو بوون و به‌جاریک ولاتی شیرازیان خستبووه ژیر ده‌سته‌وه. وه‌لیخان که‌لایانی زۆر سه‌ختی هه‌بوو، که به سه‌ختترین ناوبانگیان کردبوو، یه‌ک «گۆل و گۆلو» و دوو «سپید» که باب وباپیریشتی له سه‌ریان حوکمران بوون. سسالی ۱۲۵۱ محمه‌د شای قاجار لیتی که‌وتبووه فریولان. مه‌نوجه‌هرخانی موعته‌میدوله‌وله قاقه‌زکی په‌ندامیزی بو نارد. وه‌لیخان به‌چاکی په‌سندی کرد و محمه‌د باقیرخانی کوری خۆی نارده کن مه‌نوجه‌هرخان. به‌گه‌وره‌هییه‌وه راگیرا و رائه‌سپاردرا که بگه‌رپته‌وه بابی بنیترپته کنی. محمه‌د باقیرخان که گه‌راوه به بابی گوت و له فریولتی قاجارانی ناگادار کرد.

وه‌لیخان مال و مندالی برده که‌لای سپید و خپله‌که‌شی له که‌لای کۆل و گۆلو و کۆ کرده‌وه و باقیرخانی له‌سه‌ر دانان. وه‌لیخان چوو که‌لای «نوراوا»ی توند کرد و په‌لاماری دوژمنی دا. محمه‌د تایه‌رخان و ره‌زا قولیخان و سه‌لیمخان -که سه‌رکرده‌ی له‌شکری قاجار بوون- به‌دیل گیران و له‌شکره‌که‌شی شپرزه کرا و کوژران.

موعته‌میدوله‌وله له‌شکری قورسی له ژیر فه‌رمانده‌ی «وش»ی ساحیبی ئینگلیزیدا نارده سه‌ریان.

وه‌لیخان خپله‌که‌ی برده سه‌ر تۆقه‌سه‌ری چیاکان و به‌شه‌و په‌لاماری دوژمنی دا. شه‌ر و کوژتار دوو مانگ پایه‌داربوو؛ کورد هه‌ر به‌شه‌و شه‌ری ده‌کرد. موعته‌میدوله‌وله وه‌ته‌نگ هات و داوای یارمه‌تی له تاران کرد. محمه‌د شا

لهشكرىكى زلى بۆ نارد و قاقهزىكىشى به ههپهشهى بۆ نوويسى كه دست له وهليخان بهرنه دات.

وهليخان ئهسیرهكانى بهردان و پرو به خاكى بههبههان چوو. موخته ميدولدهوله كهوته خاكى وهليخانهوه.

خواجه حوسىنى گولوى كه هاودهنگى وهليخان بوو، كه لای گولى دا به وهليخان و ژن و مندالى تيدا دانا و باقىرخانى كورى كرده پاسه وانيان و بۆ خوشى به سهركيشى له گه ل وهليخان به شه ر و كوژتار دهكوشا.

موخته ميدولدهوله به هزار شه ر و كوژتار له شكرى گه يانده بههبههان. خواجه حوسىن خيانهتى كرد و ۳۰۰ سهربازى برده نيو كه لای گولوهوه كه ئه وه كه لایه به سه ر كه لای گوليدا زال بوو. سهرباز له سه ره وه به توپ و تفهنگ كه لای گوليان ئاورباران كرد و له خواره وهش موخته ميدولدهوله به له شكروه دهره ی دا.

محهمه باقىرخان مانگيك شه رى كرد و له وه كه لایه دا ماوه و له پاشان به زور ژن و مندالى وهليخان و محهمه باقىرخان هه رچيه كى له وه كه لایه دا بوو به ديل كهوته دست قاجاران.

وهليخان ناچار پرو به خاكى كازرون هه لات. له شكرى قاجار كهوته سه رى. وهليخان له وپشه وه پرو به شيراز هه لات و له گوندى «خانه زه نان» شه وپك ماوه. ئيسماعيل خانى قه ره گوزى قاجار به له شكروه دهره ی دا و گرتى و به زنجير و پاله ههنگ نارديه تاران (ته ريخ قاجار، جلد ۲ لاپه ره ۳۲۸) ده لئيت:

له شكرى موخته ميدولدهوله به كورد كوژتن گه راوه و هينده يان كورد كوژتوو له كه لله ی سه رى كوردانى مه منى چند مناره بينا کران و گه وره و سه ركرده كانى كورد چاو كو لدران و له ده مى توپ گرى دران و كا له كه لله سه ريان ئاخرا. ئه وه جه ور و دوړنده ييه له سالى ۱۲۵۱ دا بوو.

حكومه تى قاجار كوردى مه منى هه موو دهر به دهر كرد و توركمانى قه شقايبى برده سه ر خاك و ديهاته كانيان. كوردى كى له وه خاكه دا مابوون شه ش سال پي كوتى توركمانيان خوارد. سالى ۱۲۵۷ كورده كان كو بوونه وه و ده ستيان به توركمان كوژتن كرد و له هه موو لايته كه وه شيريان تى نان و نزيك پوچكر دنه وه يان كردن.

فه رهاد ميرزای قاجار حاكمى شيراز چوو سه ر كورده كان. به شه ر و كوژتار

که لای «توس» و که لای «مهوزهر» که بیکه که لا سهخته کانی کوردی مهمنی بوون گرتن و روخاندنی و خیللی «رۆسته»م، بهکش، جاوی، دوژمنیار» که ههریهک تیرهیهکی مهمنی بوون، گرتن و بلاوی کردنهوه. «خان عهلیخان»ی سهردار خیللیان ههلات و چووو خاکی «ماهور میلاسی». عهلی وهیسخانی برای خان عهلیخان و چند گهورهیهکی کوردی له دم تۆپ گری دان و کوژتن. له خیللی کوردی مهمنی «باوی، ئاجری، نووی، یار نهحمهدی» و گهلیکی دیکه ی بارکردن و به حاجی شوکرو لالاخاندان ناردنیه شیراز و بۆ خوۆشی به ویرانکردن و کوژتن و ناوایی سووتاندن گهراوه شیراز. (تهئریخ قاجار، جلد دووهم، لاپه ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹). ئه و جهور و دورندهیییه، به ئاخ و جگه رسۆزشه وه باس نهکات. سالی ۱۲۵۸ خان عهلیخان له گه ل فههاد میرزا پیک کهوت و بوو به حوکمرانی ولاتی مهمنی.

خان عهلیخان که بوو به حوکمرانی ولاتی مهمنی، دهستی به ریکی و پیکیی ولاتی مهمنی کرد و ئه و کورد و خیللاته کورده پهراگه ندانه ی گرد کرده وه (تهئریخ قاجار - جلد دووهم - لاپه ۴۲۲).

له و خیللاته کورده ئه مرۆکه له «چانوچار»ی له ئه ترافی شاری سلیمانی و له دیهات و مولکی شیخ مهحموودا به بلاوی و له دهستی شاره زووردان.

۲۷- نه سیرخانی کوردی جوده کی (دلفان)

نه سیرخان گه وری کوردی دلفان بوو. به زنگی و رهشیدی بیکه پالوان بوو. له حکوومهتی قاجار رووگهردان بوو و دهستی به شه پ و کوژتار کرد.

سالی ۱۲۶۷ گه ورائی سجویب» له ناکاو و به نامه ردی نه سیرخانیان گرت و دایانه دهست ئیلدرام میرزای قاجار.

له ودهمه دا ناسره دین شا له ئیسفه هانه وه روو به لورستان دهچوو، نه سیرخانیان پیشکesh کرد. ئه ویش به زهنجیر و پالنه ههنگ ناردیه تاران و براهه شی کرده گه وری خیللی دلفان.

ناسره دین شا، هه موو گه وری و سه رداره کانی دلفانی گرتن و خستنیه زیندانه وه. که ناسره دین شا رۆیشت، خیلله کان کوپوونه وه و به سه ره له شگری

شازادهیان دادا و ۷ سەرباز و تۆپ ئەندازتیکیان کوژت و لەشکری قاجاریان وەتەنگ هێنا .

ئێلدرم میرزای قاجار ناچاربوو، بەندییەکانی بەردان ڕوو بە بروجەرد گەراوه . کورانی نەسیرخان لەشکرێکی چاکیان کۆکردووه و چوونه سەر مامیان -کە لە گرتنی نەسیرخان دەستی هەبوو- گرتیان و کوژتیان و هەموو خێلاتەکەشیان خستە ژێر حوکم و فەرمانی خۆیانەوه (تەئریخ قاجار، جلد سێیەم، لاپەرە ٦١٥).

٢٨- بوداقخانی کوردی موکری

ئەو گەورە کوردە پالەوانە، لەنێو کوردی موکریان بەبوداق سولتان ناویانگی کردبوو و بەعەدالەت و دادخواهی بە نەوشیرەوانی دووهم ناوئرابوو. پیاویکی میللەتپەرور و دادخوا و تیگەیشتوو بوو.

سالی ١١٩٨ لەگەڵ حکوومەتی زەنددا ڕێک کەوت و بە موستەقیلی ڕای بوارد. لەو سالەدا لە تەک عەلی مورادخانی زەند ڕێک کەوت و ئەمارەتی موکریانی خستەوه دەست. هەر لەو سالەدا جەعفەر قولیخانی ڕای ئاقا محەمەدی قاجار چوووە سەر موکریان. بوداقخان بە هیزی کوردەکانەوه پێشی پێ گرت و لە دواى شەر و کوژتاریکی قورس قاجاری شکان.

سالی ١٢١٠ ئاقا محەمەدی قاجار موخابەرەى لەگەڵ بوداقخان کرد و ئەمارەتی موکریانی بۆ تەسدیق کرد.

سالی ١٢١٣ فەتالی شاش حکوومەتی بوداقخانی تەسدیق کرد و گەلیک پیاوانی گەورەى کوردی موکریان کەوتنە سوپاھ و دەوائیری قاجارانەوه. مەجیدخانی موکری بە سەرھەنگی بوو بە سەرکرەدی لەشکر. ئیسماعیل ئاغای دێبوکری لە دیوانی پادشاهیدا بوو بە یاساۆل. سالی ١٢٢٦ حکوومەتی قاجار، تورکمانی قەرەپاکیان لە دەشتی سندوس دامەزراند. خێلی بلباس لینگیان دا سەر قەرەپاکیان و گەلیک کوژتار و تالانیان لێ کردن و هەتا چوونە سائین قەلای بە قاجار کوژتن ڕۆیشتن.

بوداقخان لە نایبو لسهلتەنە عەباس میرزای نویسی، لەشکرێکی قورسی لەژێر فەرمانی ئەحمەدخانی کوردی مەقدم و عەسکەخانی هەوشاریدا نارده سەر

بَلباسه‌کان. له پاش گه‌لیک شه‌ر و کوژتار بوداقخان به مامله‌ت ږیکي خستنه‌وه. سالی ۱۲۲۱ دووباره خیلې بلباس بۆ قاجار کوژتن له چیاکان چوونه خوار. بوداقخان نه‌شیا پتشیان پښ بگریټ، بۆ نایبو لسه‌لته‌نه‌ی نویسی که کومه‌گی بکا. ئه‌ویش نه‌میرخانی خالی خو‌ی و جه‌عفر قولیخانی مه‌راغه‌ی به له‌شکره‌وه نارده‌ هاواری بوداقخان. پتشیان به خیل گرت و شه‌ر و کوژتاریان گهرم کرد و له ه‌ردوو لاره‌ نزیك ۱۰۰۰ كه‌س كوژران. بلباس زور پیاوانه بزوتنه‌وه و ږوو به چیاکان گه‌رانه‌وه (ته‌ریخ قاجار، جلد یه‌ك، لاپه‌ره ۱۴۹).

بوداقخان له‌ژیر ئیداره‌ی قاجاراندا زور چاك حوكم‌رانیی کرد و كیشوره‌كه‌شی له شو‌ږشی قاجاران پارازت.

۲۹- س‌ر‌دار ع‌زیز‌خانی مو‌کری

ع‌زیز‌خان له بنه‌ماله‌ی «بابامیر»ی کوردی مو‌کریانه؛ له دبی «وهستان» و له‌نیو گه‌ورک و له نزیك شاری س‌رده‌شت هاتووه‌ته دونیاوه و له ده‌وری بی‌که‌تی بوداقخان له‌گه‌ل قاجاران، ع‌زیز‌خان چووه ته‌وریز و به سوارچاکی و ره‌شیدی و زرینگی ناوبانگی کرد. میر نه‌زهر ع‌لی ه‌که‌یمب‌اشی زوری خو‌ش ویست و خستیه‌ ږیزی نیزام و سوپاهی قاجاره‌وه. به هونه‌ر و دل‌ږیی خو‌ی زور زوو س‌ره‌که‌وت و بوو به «س‌ره‌هنگی نیزامی».

سالی ۱۲۵۳ له شه‌ری قاجار و ئه‌فغان له ده‌وری هیرات، یار محمه‌دخانی ئه‌فغانی پیاو‌یکي خواست که گفتوگو‌ی مامله‌تی له ته‌کا بکا. حکومه‌تی قاجار ع‌زیز‌خانیان ه‌ل‌بژارد و نارديان و به که‌م مووده‌تیک ږیکي خستن. ع‌زیز‌خان گه‌لیک په‌رای کرد و به ناوبانگ بوو، ږوژ به‌ږوژ ده‌که‌وته به‌رچاوان.

سالی ۱۲۶۳ بۆ دامه‌زراندنه‌وه‌ی شو‌ږش، ع‌زیز‌خان له ژیر ئه‌مری حوسین‌ خانی ناچوودان‌باشی که کوردی گه‌رووس بوو، چووه خاکی شیراز. ئه‌هالی شیراز له حوسین‌ خان دل‌گیربوون و ده‌ستیان به س‌ره‌کیشی و س‌ره‌باز کوژتن کرد. ع‌زیز‌خان زور به دل‌ږی و زانایی پتشی به‌و فیتنه‌یه گرت. له سالی ۱۲۶۴ و شه‌شی شه‌وال ږوژ به‌ږوژ دوژمنه‌کانیان به‌هیز بوون و ع‌زیز‌خانیان ده‌وره دا و شه‌ر و کوژتار زور ده‌وامی کرد. ئه‌هالی هیزیان گه‌یشته ۲۰ هزار شه‌رکه‌ر. ع‌زیز‌خان ۵۰ س‌ره‌بازی پښ ما‌بوو و هی دیکه به خاوند مه‌نسه‌بانوه تیکه‌ل

به‌هالی بوون. عه‌زیزخان وه‌کو شیر به دوومانگ ئه‌و هیتزه‌ی شکاند و ئاسایشی به شیراز دا.

له‌وده‌مه‌دا محمه‌د شای قاجار مردبوو؛ ناسره‌دین شا له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتبوو، میر ته‌قیخانیش بووبوو به ئه‌میر نیزام که بیکه خو‌شه‌ویستی عه‌زیزخان بوو، زۆرچاک باوه‌ری به‌عه‌زیز خان هیتابوو و له‌کن ناسره‌دین شا زۆری پی هه‌لگوتبوو و به‌په‌سندی خستبوویه پیشه‌وه. ناسره‌دین شا، هه‌رچه‌نده به ئه‌میر نیزام باوه‌ری کردبوو، به‌لام کو‌شه‌وه و ئازایی عه‌زیزخان له شه‌ی، هیتنده‌ی دیکه نیشان دابوو، به‌م شیعه‌ فارسییه خواستیه تاران:

عزیزا بیا تا عزیزت کنم

همه اهل ایران کنیزت کنم

عه‌زیزخان به له‌ز روو به‌تاران له شیراز ده‌رکه‌وت و سه‌ری مانگی موچه‌په‌م ۱۲۶۵ گه‌یشته تاران.

ئه‌میر نیزام هه‌موو ئومووری نیزامیی تارانی خسته ژیر فه‌رمانی عه‌زیزخانه‌وه و پوتبه‌ی ئاجوودانباشیی له شا بۆ وه‌رگرت و به له‌ز بۆ پیشه‌وه‌ی بل‌ند کرد.

وه‌لیعه‌هدی رووس چوووبوو ئیره‌وان. ناسره‌دین شا نیشانه و خه‌لاتیکی شایانی سازکرد و عه‌زیزخانی به سه‌فاره‌ت نارده ئیره‌وان و که گه‌یشته زه‌نگان فیتنه و شو‌رشیکی قورسی «بابی» که‌وتبووه زه‌نگان.

عه‌زیزخان بۆ دامه‌زراندنه‌وه‌ی ماوه و ناردی عه‌لیخانی کوری خو‌ی -که سه‌ره‌نگی تیپی ته‌وریز بوو- میرزا هه‌سه‌نخانی وه‌زیرو لنیزام که برای ئه‌میر نیزام بوو، بردنیه زه‌نگان و ئومووری بۆ ریک‌خستن و فیتنه‌ی کوژانده‌وه و چوووه ئیره‌وان. له‌سه‌ر چۆمی ئاراسه‌وه پیشوازی کرا و ئیحترامه‌وه گه‌یشته ئیره‌وان و دیاری و پیشکه‌شه‌کانی برده کن وه‌لیعه‌هد ئه‌لگسانده‌ر. به‌گه‌وره‌یییه‌وه په‌سند کرا و له خوسووس کوردستان و موکریانه‌وه ئیتفاقیکی س‌ری گ‌ری دا و گه‌راوه ته‌وریز.

ئومووری سه‌ر به ته‌وریز و مه‌راغه‌ی ریک خست و روو به تاران [گه‌راوه]. له‌لایه‌ن ناسره‌دین شاهه پیشوازی کرا (ته‌ئریخ قاجار، جلد ۳، لاپه‌ره ۵۵۹ - ۵۶۳).

سالی ۱۲۶۷ ناسرهدين شا چووه ئيسپههان و عهزبخاني كرده مهئمووري ئينتيزامي پايتهخت و بهخيتوكردني ئهرك. له مانگي زيلقهعهدهدا لهگهئ ئه مهئموورييهته خهريك بوو، سوارهي كوردي موكري، سابلآغ، كه رهند، كهلههور ههوشاري كرده پاسهوان و ههليخاني كوري خوئي لهسهردانان و زور به توندي لهگهئ وهزيفهئ خهريك بوو.

ناسرهدين شا كه گهراوه، عهزبخاني كرده سهرداري كوللي عهساكري ئيران. به شير و هه مايلي گهوههريهه خهلائي كرد. ئه روتبهه ههتا سالي ۱۲۷۴ رور بهرور له بلنتردا بوو. لهوسالهدا كاري سهدرولئهعهزم كهوته عوهدهئ ميرزا ئاهاخاني ئيعتيمادودهولهوه، كه لهوهپيش دوژمني سهردار عهزبخان و ئه مير نيزام بوو. ميرزا ئاهاخان دهستي به موفسيدي و بهخواهي عهزبخان كرد و به چهند مهتهلهئ موهممي سياسي ئيتيهامي كرد. دووهمين توهمهتيكي ئهوهبوو كه گويا لهگهئ رورس ئتيفاقئ ههبووه كه بق كوردهكان كاريك بكات و لهبهر سونيهتي له ئيدارهئ شيعه بيزاري تهماي رزگاربووني ههيه و كورد لهژير پهنجهي توركان دهرخات و لهگهئ وهزير موختاري ئينگليزدا به پهنهاني ريك كهوتوه كه كوردستاني ئاوريايهگان و لورستان بكههه يك پارچه و لهژير حوكمي قاچاراني دهرخهه و وهكو ئهفغانستان ئيدارهئ بكهه.

بهلام تهئريخي قاچار جلدئ ۳ لاپهه ۷۳ دهئيت: له ههموويان زياتر مهبهست له لابردي عهزبخان ئهوهبوو كه حيشمهت و گهوههري سهدرولئهعهزم به وجودئ عهزبخان پهست بوو و ميرزا ئاهاخان له پيشگاهئ پادشا بي رهواج بوو. ئه لاپههئ تهئريخه زور به دريژئ ههلي كردوه كه جكه لهوه كه عهزبخان كوردتيكي ئازا و زرينگ بوو، لهگهئ وهزيفهئ خوئي راست بوو، له دهوري ئهودا فروقيئي ئاهاخان سهري نهدهگرت، چئ ديكه نهبوو.

رورئ ۲۰ شهوال سالي ۱۲۷۴ له سهرداري كوللي عهزل كرا و له پاش چهند روران رور به بوكاني موكري له تاران دهركهوت. ههتا ئهمرچكهش به ناوي سهرداري عهزبخانهوه گهليك ئاساري له تاران و شارهكاني ئيرانا هه ماون. چار راهي عهزبخان له تاران ئهمرچكه بهو ناوه مهوجوده. بهكومهگي يهزدان تهواو بوو

میله‌تی کورد

* میژوو (تاریخ)ی تیره و رهگه‌زی کورد، له عه‌سری پینجه‌مینی میلاده‌وه، هه‌تا ئەم‌پۆ، سه‌به‌هورد و کرده‌وه و ژیان و تیدا‌چوونی هه‌موو پادشا و فه‌رمان‌په‌وا و میر و زانا و تیگه‌یشتوو و بوژ و نوویسه‌ر و میژووینی کورد. به‌ ۱۲ به‌رگ په‌رتووک (کتیب) نویسه‌راوه‌ته‌وه. به‌رگی ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ به‌وینه پازان‌دراوه. بۆ چاپ‌کردنی چاوه‌نۆری یارمه‌تی کورد په‌رسته‌کانین .

* هه‌ر دانه‌ییکێ په‌رتووکێ (ناودارانی کورد) یه‌ک پوپی‌یه.

ٲاورٲكى ٲاشهوه

به رگى دووهم

جزمى سٲيهم

ٲادشايانى بنه مالهى عهلى گچكه و چهنه نه ميرىكى ديكه له هه ولٲر

پیشہ نگ

ہہولیر - ہولیر یا خود (اریل - آریل)

میٹرووی و ہہلگہوتی جو گرافیای

قہ لای ہہولیر، قہ لایکی قایم سہخت و چہند ہہزار سالییہ، میٹرووی ئہو زور لہ پیش میلادہ، کوردہکانی گولشہ نیہکان قسی سیترو دایمہ زرانڈووہ و لہ ہہموو گہرٹک (عصر) دا ہہمیشہ ناوچہی کیش و ئاینی میللہتی کوردان بووہ، پہرستشیانہی (ہور - خووا) لہوئ بوو، لہ بہرئوہ بہ ہہولیر ناویانگی کردووہ، لہ بہر شہری ئہسکہ ندری گہورہ و شکہستہی دارای سٹیہم کہ دوی حوکمداری کوردہکان (مادی) بووہ، ہہولیر لہ کتیبانی رۆژہ لآت و رۆمیہ کاندا زیاتر ناویانگی کرد. ہہولیر لہ گہری کوردہکانی قسیدا لہ تہرف یونٹاسپی حہکیمہوہ کہ پہرستشیانہی کی بہدہزگاہ کی قورسہوہ تیدا ہینا و ہجوود، زیاتر رہونہق ئہفزا بوو، ہہر کہ سٹکی ئاینی مہئاوای ہہبووی بۆ پہرستش دہچوونہ ہہولیر، لہ چاغی حوکمداری ئہردہ شیر باہگاندا کہ ییکہمین پادشایانی ساسانیہکان بوو، ئاردیؤراقی حہکیم کہ کوردیکی زانا و تیگہیشٹووی شارہ زور بوو، کتیبی زندہ ئہفٹستای سہرلہ نویکہ نویسیہوہ و کتیبی (ناروی ویراقنامہ) ی بہ کوردی لہ ہہولیر دامہ زراندا، بہ کوشہوہی ئہو حہکیمہ کوردہ و بہ ہیمہتی پادشاییکی و ہکو ئہردہ شیر، ہہولیر زور چاک پرووی لہ ئاوابوون و گہورہی کرد. لہ دہست پیکردنی ئیسلامیہت و پہلاماری ئہسحاباندا، ہہولیریش و ہکو شارہکانی دیکہی کوردستان، دووچار بہ گہلک زیللہتی قورس بوو، ئہہالیہکہی ہہموو دہرہدہر و پہریشان کہوتن و شارہکہ ویران و خراپ کرا. لہ بہرئوہ شاری ہہولیر لہو دہمہدا لہ جیگای شار و قہ لای ئیستا نہبووہ، لہ رۆژاواوی شاری ئیستا بہ سی سہعات دوور، واقع بوو، ویرانہکانی و تہپہ و کونہ خراپہکانی ئیستا کہش شاہیدی دہدات کہ گہلک جار لہو جیگا کونانہ چتی بہ قیمہت و ئاساری پیشینی تیدا

دۆزراوتهوه، تهپه و جیگا و کاولهکانی لیتمان ناگادار دهکا که شاریکی زۆر زل له ژیر ئه و خاکه دا بی.

ههولتر ۸۰ کیلۆمهتره له شەرقی جنووبی مووسلوه و ۷۵ کیلۆمهتره له شیمالی غەربی کهرکووکهوه، له نیوه راسستی دهشتیکی گهوره و پان له نیوان ههردوو چۆمانی (زئ - زاب) دا واقیعه، یاقووت همهوی له معجه میدا دهلیت: درێژیی ههولتر ۶۹ دهرجه و نیوه، پانایی ۳ دهرجه و نیو سی یهکتکه. بوستانی له (دائره المعارف) دا دهلیت: ههولتر قه لاییکی زۆر سهخت و شاریکی زۆر گهورهی ههبوو، قه لاکه ی هه چوار دهوری خنده قیکی پان و قوول و پر له ئاوی ههبوو، دیوار و شوورهی شار که له ئەترافی شار دروست کرابوو، له نزیك پشتی شه قلاوهوه یهک دهکوتنهوه. قه لاکه له سه رته په یه کی گه لیک گه و ره له خۆل و سه رته په یه کی پان و به رین دامه زراوه. له نیو ئه و قه لایه دا بازار و دوکان و قه یسه ری و خانووبه ری چاک و جوان بۆ رعه یه ت، مزگه وت بۆ نوێژ و (گه رماوه - حمام) ی تیدایه، ئەم قه لایه گه لیک له قه لای هه لب ده چی، به لام ئه و گه و ره تر و بلنדרه.

شه مسه دین سامی له (قاموس الاعلام) یدا دهلیت: ههولتر دوو گه ره که، یه کیک له سه ر قه لآ و دووم له به رده می قه لاکه یه، گه ره کی به رده می قه لآ چوار پینچ ئه وهنده ی گه ره کی نیو قه لایه، هه رچیکو شاری خوار قه لایه، ئەمیر موزه فه رهدین کۆکبه ری بینای کردووه، بازار و خان و مزگه وت و خانووبه ره و خانه قا و مه درسه و میوانخانه و تیمچه یه کی زۆری تیدا دروست کرد، شووره و دیواریکی پان و بلندی به دهوردا کیشا و له گه ل قه لآ لیکي داوه. بوستانی دهلیت: ئەمیر موزه فه رهدین به گه و ره کردنه وه ی شاری ههولتر و شووره به دهوریدا کیشان، شان و شه ره ف و شه وکه تیکی هینده زلی په یدا کرد، له گه ل حوکمدارهکانی ده وروپشت و سوولتانهکان رقه به ری ده کرد، پادشاکان له لیکه و ماوی په نایان بۆ ده برد و نیفتیخاریان پیوه ده کرد. له هه موو حوکمدارهکانه وه سوفه رایانی ده چوووه لای و له هه موو لاییکه وه بازرگان و خاوه ند سه وروه تان ده چوونه لای و دادمه زان، زۆری پی نه چوو له به ر عه داله ت و دادخواهیی ئه و ئەمیره چاکه و پیاوه تیی ئه و، ههولتر بوو به شاریکی زۆر زل له رۆژه لاتدا و بوو به پایته ختیکی گه و ره ی کوردستان و به ده ولله مندی و جوانی ناویانگی به هه موو ئاواپیکی دونیادا بلاویوه، له گه ل

ئەوئەش دېھاتەكانى لەبەر گەورەيى بوبوبون بە قەسەبچەيىكى زلە و نفووسى زۆر زياد بوبوبو، لە كرين و فرۆتن و چاندندا لە ھەموو پارچەيىكى حوكمدارەكانى كورد بە قازانجتر بوو، ئەھالى و پەعەيەت ، سوپاھى و سەركرده و مەئموورەكانىشى كورد بوون، حكومەتتىكى كوردان بوو لە خاكى كوردستاندا . (ابن الاثير) لە (التاريخ الكامل)دا دەلالت: ھەولتەر چەند قەلایىكى زۆر قايىمى وەكو (خفتيزەكان - خفتيسكان) لە چيا و كيو و دەشتدا ھەبوو، ھەريىك لە قەلایانە بەسوپاھ و ئەميرىكەو قايىم كرابوون و لە وەختى پتويستدا لە ھەولتەر نامادە دەبوون. ياقووتى ھەمەوى دەلالت: ھەولتەر دار و باغ و باغچەى نەبوو، بەرى دارى لە چياكانى شىمالىيەو بۆ دەچوو، ھەموو چاندنيان بە ئاوى كاريز و چالاو، بۆ خواردنەوئەش لە ئاوى كاريزيان وەردەگرت، ئاوى كاريز و چالوانى زۆر خوئش و بە تامە و سووكە، لەگەل ئاوى زى و دەژلە و فورات ھەرق ناكريىن، بەلكو لە ئاوى زى و دەژلە بەتامترن.

بهندی یه کهم

سه رهوردی ئەمیر عەلی گچکەیی کوری به گته گین

۵۰۰ - ۵۶۲

بنه ماله‌ی هوکمداره‌کانی کوردی هه‌زیان چهند سالیکی له کوردستاندا سه‌ره‌به‌خۆ فه‌رمانه‌وه‌اییان کردووه، نه‌که‌وتنه ژێر باری بیانیانه‌وه، به‌لام له ده‌وری ئەمیر ئاقسه‌نقه‌ری زه‌نگیدا، به‌گته‌گین خێوی هه‌ولێر له ده‌ست که‌وتبوو، عەلی گچکەیی کوریشی نه‌وه‌شیا له‌گه‌ڵ ئوموور خه‌ریک بی، که‌م که‌مه‌ نزیکی به‌ نه‌بوون بوویوون. ئەمیر عەلی که‌ به‌گچکە ناوبانگی کردووه له‌گه‌ڵ ئەمیر ئاقسه‌نقه‌ردا وه‌ها ریک که‌وت، به‌ شه‌رتی هه‌ولێر به‌ره‌ به‌ره‌ بدریته‌وه عەلی گچکە. له‌به‌ر بی ده‌سه‌لاتیی به‌گته‌گین، ئەمیر عەلی که‌وته ریزه‌ی ئەمیریکی ئاقسه‌نقه‌ر له‌ سوپادا. ئەمیر عەلی له‌گه‌ڵ ئاقسه‌نقه‌ر وه‌ها ریک که‌وت و خه‌زه‌متی به‌ راستیی بو‌ ده‌کرد که‌ هه‌موو که‌س قینیان لی‌ ده‌بووه‌وه، به‌لام به‌ ره‌غمی دوژمن خۆی پێش خست و له‌ یه‌که ئەمیرانی ئاقسه‌نقه‌ر ده‌هاته ژماردن. که‌ ئەمیر ئاقسه‌نقه‌ر نه‌ما عیماده‌دین زه‌نگی بوو به‌ ئەتابه‌گ، ئەمیر عەلی گچکە زیاتر که‌وته به‌رچاوان و خۆشه‌ویست بوو، پووی له‌ زیادبوون کرد و رۆژ به‌ رۆژ ئازایی و زرنگی له‌نتیو چاوانیدا دیاریی ده‌کرد، له‌ کار و پیشه‌ و شه‌ردا خۆی ده‌نواند.

سالی ۵۳۶ خه‌لیفه‌ی عه‌باسییان راشیدیلا له‌ ده‌ست مه‌لیک مه‌سه‌وودی خێوی هه‌مه‌دان که‌وته ته‌نگاییه‌وه، زه‌ینه‌دین عەلی گچکە به‌ سوپاهی هه‌ولێره‌وه له‌گه‌ڵ ئەتابه‌گ عیماده‌دین چووه به‌غدا و کۆمه‌گی خه‌لیفه‌ بکات. سوڵتان مه‌سه‌وود که‌ ده‌وره‌ی به‌غدا دا ته‌ماشای کرد هوکمدارانی کوردستان که‌ زه‌ینه‌دین عەلی گچکەیی خێوی هه‌ولێر و عه‌لاه‌دین کوری ئەحمه‌دیل خێوی مه‌راغه به‌ له‌شکری کوردی مه‌راغه‌وه و ئەمیر عیسا هه‌میدی خێوی ئاکره و شووش و ده‌وروشتی به‌ سوپاهی کوردی زیبار و هه‌میدییه‌وه و ئەمیر ئەحمه‌دی کوری ئەبیه‌ه‌جای کوردی

هه‌کاری به له‌شکری کوردانی ئه‌شب و جزیره و نووشیییه‌وه یاریده‌دهری خه‌لیفه ده‌دهن، ته‌مای سول‌خی کرد و ئومه‌راکانی کورد پازی نه‌بوون و بۆی ده‌رکه‌وتن و به په‌ریشانی ده‌ریانکرد و به که‌یفه‌وه گه‌پانه‌وه و روویان کرده‌وه کوردستان. عه‌لی گچکه له‌گه‌ل عیماده‌دین زه‌نگی چوو ه‌ شارانی ئورفه و بیره‌جگ و نسیب‌ین و سه‌رینچاوه - رأس العین - له‌ ته‌ک فره‌نگدا شه‌ر و کوشتاریان کرد و ئه‌و جیگایانه‌یان خسته ژیر حوکمه‌وه، له‌و ده‌مه‌دا که له‌ ده‌وره‌ی بیره‌جگ بوون، مانگی زیلقیعه‌ی سالی ۵۳۹ هـ نه‌سه‌رده‌ین چقر والی مووسل کوژرا، عیماده‌دین له‌وه ترسی لی په‌یدا بوو، له‌ پشتیوی کوردستان ئه‌ندیشه‌ناک بوو که نابادا دووچار به سه‌رکیشی ببن. ئه‌میر عه‌لی گچکه‌ی کوردی هه‌ولیری که له‌لای به‌ پیاوئیکی زه‌نگ و ئازا و بیرتیژی خۆی نواندبوو و له‌نیو کوردستاندا ناویانگی هه‌بوو، عیماده‌دین له‌ هه‌موو ئومه‌راکانی زیاتر خۆش ده‌ویست و ئیعتما‌دئیکی ته‌واوی پی بوو و ئه‌منیه‌تی لی حاسل کردبوو، له‌به‌رئه‌مه‌ که عه‌لی گچکه چاتر له‌ ئومووری کوردستان ئاگادار و به‌ شه‌هامه‌ت بوو، کردیه ئه‌میری جه‌یش و ناییبی خۆی و والی مووسل و به‌ زینه‌دین له‌قه‌بی کرد و ناردرایه‌وه مووسل. که گه‌یشته مووسل به‌له‌ز قه‌لای خسته ده‌ست خۆی و له‌شکر و سوپاهی ریک خست و دژداریکی باوه‌ر پته‌هاتووی له‌سه‌ر قه‌لا دانا و چوو نیو شار و ده‌ستی به‌ دامه‌زاندنی ئه‌هالی و شار کرد و مه‌یدانی شو‌رشی له‌ که‌لین دانیشتوو‌ه‌کان گری دا و ده‌ستی به‌ حوکمداری و مه‌مله‌که‌ت پازاندنه‌وه و دلخۆشیی ئه‌هالی دانه‌وه کرد و هه‌موو ئوموورئیکی عیماده‌دینی هینایه ژیر په‌نجه‌ی خۆیه‌وه.

سالی ۵۴۱ عیماده‌دین له‌ قه‌لای جوعبر کوژرا، مه‌لیک ئه‌رسه‌لانی کوری سولتان مه‌حموود ته‌مای له‌ مولک و خاکی زه‌نگی کرد. سه‌یفه‌دین غازی کوری زه‌نگی له‌سه‌ر شاره‌زور دانیشتبوو، زینه‌دین به‌له‌ز نارديه دووی غازی حوکمداری شاره‌زور له‌ مه‌سه‌له‌ی مه‌لیک ئه‌رسه‌لان ئاگاداری کرد و خواستییه مووسل، له‌ولاشه‌وه چوو پیشی به‌ له‌شکری ئه‌رسه‌لان گرت، جه‌ماله‌دین وه‌زیری مه‌لیک ئه‌رسه‌لان که سه‌رکرده‌ی سوپا بوو ده‌رده‌ستی کرد و خسته‌یه زیندانه‌وه. سه‌یفه‌دین غازی که گه‌یشته مووسل زینه‌دین ئه‌وی به‌ حوکمدار قه‌بوول کرد و هه‌موو مه‌مله‌که‌ت و خه‌زینه‌ی ته‌سلیم کرد، سه‌یفه‌دینیش زینه‌دین عه‌لی گچکه‌ی کرده ئه‌میری جه‌یش و ناییبی خۆی له‌ مولکدا و به‌ والی مووسلی دانا.

زهینه‌دین دهستی به‌رِیکوپِیکِی ئومووری کیشوهر و سوپا کرد و رۆژ به‌رۆژ بۆ گه‌وره‌بوونی سه‌یفه‌دینی ده‌کۆشا، هه‌ر له‌و ساله‌دا جۆسلین حوکمداری فه‌ره‌نگ له ئورفه‌ خزا و ئالای سه‌ره‌کیشیی له سه‌یفه‌دین هه‌لدا و دهستی به خراپه کرد. زهینه‌دین به سوپاهیکی قورسه‌وه چوو هه‌ری. به‌لام له‌ولاوه شه‌هید ختوی حه‌له‌ب پێشده‌ستی کرد و لینگ دایه سه‌ر (ره‌هه) و گرتی و تالانی کرد. زهینه‌دین که وای زانی گه‌راوه مووسل. نووره‌دین گه‌لێک دیاری و چتی چاکی له‌گه‌ل چهند جاریه‌یه‌کی به‌قیمه‌تی بۆ زهینه‌دین نارد و خه‌لاتی کرد و قاقه‌زیکه‌ منته‌داریشی لئ نووسی. سالی ٥٤٢ زهینه‌دین سوپاهیکی ریککه‌وتووی هه‌لگرت و چوو سه‌ر ماردین و قه‌لای دارا، دهستی کرد به‌ گرتنیان، حیسامه‌دین ته‌مرتاش ختوی ماردین به‌پارانه‌وه زهینه‌دینی راگرت که نه‌بێته مایه‌ی خراپی و ویرانی، زهینه‌دین به شه‌رتی ئەمه حیسامه‌دین کچی خۆی بدا به سه‌یفه‌دین غازی مامه‌له‌تی کرد و گه‌راوه مووسل. سالی ٥٤٣ موعینه‌دین وه‌زیری موجیره‌دین ئەبق ختوی دیمه‌شق له دهست فه‌ره‌نگ وه‌ته‌نگ هاتبوو، بۆ کۆمه‌گیکردن هاواری له سه‌یفه‌دین غازی کرد که به‌سوپا یاریده‌یان بدا، سه‌یفه‌دین له‌شکرکی ریککه‌وتووی بۆ زهینه‌دین ساز کرد، زهینه‌دین به هیمه‌تیکه‌ به‌رزوه‌وه روو به‌دیمه‌شق چوو، فه‌ره‌نگ چونکو له نازیی زهینه‌دین شاره‌زا بوون، زانییان دووچاری به‌لا ده‌بن، له پێش گه‌یشتنی زهینه‌دین دهستیان له‌و خه‌یاله‌ به‌ردا و گه‌رانه‌وه جیگای خۆیان، زهینه‌دین له پاش گه‌یشتنه دیمه‌شق و ماندوویمان هه‌ساوه، به که‌یف و شادی روو به مووسل چوونه‌وه.

سالی ٥٤٤ سه‌یفه‌دین غازی مرد، به له‌ز قوتبه‌دینی برای سه‌یفه‌دینی کرده حوکمداری مووسل. زهینه‌دین چوو مالی قوتبه‌دین و سواری کرد و که‌وته پێشی هه‌تا برديه خانووی حوکمداری دیوانه‌وه و جاری کیشا و هه‌موو ئەهالی و ئومه‌رایانی کۆکرده‌وه و به رۆز خستیه ژیر ئەمیری قوتبه‌دینه‌وه و خه‌زینه و سوپاهی هه‌موو ته‌سلیم کرد، قوتبه‌دین دیسان زهینه‌دینی به‌ئه‌میری جه‌یش و والی مووسل داناوه. زهینه‌دین که حوکمداری قوتبه‌دینی دامه‌زاند، جزیره‌شی هیتایه ژیر حوکمیه‌وه، ختوی ژه‌نگار قاقه‌زی له نووره‌دین مه‌حمود ختوی حه‌له‌ب نووسی ئەگه‌ر بێته سه‌ر ژه‌نگار شاری به بی شه‌ر ده‌داته دهستی، نووره‌دین به تالوکه له‌شکری هه‌لگرت و چوو ژه‌نگار، عه‌بدوله‌لیک ختوی ژه‌نگار شار و قه‌لای

ته‌سلیم کرد و به‌که‌یفوخۆشی نوره‌دینیان برده‌نیو قه‌لات. زهینه‌دین‌عه‌لی‌گچکه که له‌وه‌ئاگادار بوو له‌شکری‌هه‌لگرت و چوو له‌سهر ژه‌نگار و گه‌یشه‌ته‌لیعه‌فر و قاقه‌زی له‌نووره‌دین‌نوویسی که‌ئه‌وه‌چتیکی‌چاک‌نییه، له‌و‌خسوسه‌وه‌ناردراو له‌هاتوچۆدا بوو، له‌نتیجه‌ی‌گفتوگۆدا به‌مامه‌له‌تیان کرد که‌نووره‌دین‌ده‌ست له‌ژه‌نگار به‌ردا و قوتبه‌دین له‌حومس‌وازیبیتت، زهینه‌دین‌ئه‌و‌سولحه‌ی به‌چاکتر زانی، له‌سه‌ر‌ئه‌وه‌نووره‌دین‌گه‌راوه‌چوو له‌ب و زهینه‌دین‌ئومووری‌ژه‌نگاری دامه‌زرانده‌وه و به‌ر به‌مووسل‌جله‌وی‌سوورانه‌وه، له‌و‌سولحه‌دا زهینه‌دین‌خزمه‌تیکی‌گه‌وره‌ی‌بۆ‌گه‌وره‌ی‌خۆی کرد، چونکو به‌بی‌شه‌ر و کوشتر فیتنه‌ی‌پیاویکی‌وه‌کو‌نووره‌دینی‌کوژانده‌وه.

سالی 551 زهینه‌دین‌بۆ‌سه‌ره‌رشته‌ی‌کوردستانی‌شاره‌زور له‌مووسل‌ده‌رکه‌وت و به‌گه‌ران‌رۆیشه‌ته‌شاره‌زور، خێوی‌هه‌مه‌دان‌سولتان‌محهمه‌د‌دیاری و خه‌لاتیکی‌زۆری‌بۆ‌زهینه‌دین‌نارد و گه‌لیک‌چتی‌گرانبه‌های‌پیشکesh کرد، سولتان‌محهمه‌د‌به‌ئومیدی‌کۆمه‌گی و یارمه‌تی، دلداری‌زهینه‌دینی‌به‌دیاری‌ده‌داوه. زهینه‌دین‌به‌منه‌تداری‌ئه‌و‌چتمه‌که‌ی‌قه‌بوول کرد. زهینه‌دین‌ئه‌میر‌بزان‌کوردی‌شاره‌زوری‌کردبوو‌به‌نایبی‌خۆی و له‌سه‌ر‌شاره‌زوری‌دانابوو، ئومووری‌بۆ‌پیک‌خست، له‌و‌ده‌مه‌دا‌سولتان‌محهمه‌د‌خێوی‌هه‌مه‌دان‌به‌له‌شکروه‌چوو سه‌ر‌سوله‌یمان‌شا‌سولتان‌خه‌لیفه‌پیکه‌وه‌به‌شه‌ر‌هاتن، له‌نه‌تیجه‌دا‌سوله‌یمان‌شا‌شکا و به‌سه‌ر‌شاره‌زوردا‌روو‌به‌به‌غدا‌هه‌لات، زهینه‌دین‌له‌مانگی‌جه‌مادی‌یه‌ک‌ئه‌مری‌به‌ئه‌میر‌بزان‌خێوی‌شاره‌زور کرد و چوو په‌ش‌سولیمان‌شا‌به‌دیل‌گرتی و برديه‌لای‌زهینه‌دین‌به‌ئیحترامه‌وه‌رایان‌گرت، که‌زهینه‌دین‌روو‌به‌مووسل‌گه‌راوه‌له‌گه‌ل‌خۆی‌بردی و به‌عیزه‌ت و ئیکرامه‌وه‌له‌مووسل‌دا‌هه‌پسی کرد و ده‌سته‌به‌جی‌له‌سولتان‌محهمه‌دی‌گه‌راوه، له‌شوکرانه‌ی‌ئه‌وه‌دیاری و سه‌ه‌وقتیکی‌زۆری‌بۆ‌نارد و وه‌عه‌دی‌دایه‌له‌هه‌موو‌ئومووریک و به‌هه‌موو‌ده‌می‌ک‌بۆ‌یاریده‌دانی‌زهینه‌دین‌ئاماده‌یه و له‌به‌رابه‌ر‌دوژمن‌دا‌راوه‌ستاوه.

له‌و‌ساله‌و‌له‌مانگی‌زیلحیجه‌دا‌سولتان‌محهمه‌د‌خۆی‌کۆکرده‌وه و ته‌مای‌چوونه‌سه‌ر‌به‌غدای کرد و له‌زهینه‌دین‌عه‌لی‌گچکه‌گه‌راوه‌ئه‌گه‌ر‌یاریده‌ی‌بدا تاکو له‌و‌چوونه‌په‌له‌بکا، زهینه‌دین‌لێی‌رائه‌سپارت: ئه‌و‌له‌ولاوه‌بچی و زهینه‌دین‌له‌مووسله‌وه‌به‌سه‌ر‌به‌غدا‌ده‌دات، سولتان‌محهمه‌د‌به‌پشتیوانیی‌زهینه‌دین و

یارمه‌تی ئه‌وه‌وه له‌شکری هه‌لگرت و چوو هه‌سهر به‌غدا، زهینه‌دین له‌ولاوه سوپا‌هێکی رێک‌خراوی پێکه‌وه نا روو به‌ به‌غدا سوار بوو، به‌مه‌له‌که‌تی خه‌لیفه گرتن رۆیشت هه‌تا گه‌یشته‌ که‌ناری شار، به‌غدا‌ی ده‌وره‌ دا و وه‌ته‌نگی هه‌نا، ئه‌هالی به‌غدا که‌وته‌ ترس و له‌رز و خۆپێچانه‌وه، هه‌موو مال و ئه‌سپابیان برده خانووی خه‌لیفه‌وه، خه‌لیفه‌ پردی پساند و که‌شتی شه‌ر و باری خسته‌ کار، زهینه‌دین له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی به‌ تالان و گرتنی شار کرد، له‌ کووچه و کۆلانی شار ده‌ست پێ کرا، گه‌ره‌کی که‌رخ که‌وته‌ ده‌ست زهینه‌دین، ئه‌هالی که‌رخ بۆ تالانگرتن یاریده‌ی زهینه‌دینیان دا و له‌گه‌ڵ له‌شکر که‌وتن. زهینه‌دین گه‌لیکی مال و چتی چاک ده‌ست که‌وت، خه‌لیفه‌ ده‌ستی به‌ چه‌ک و ئاله‌تی شه‌ر بلاوکردن کرد به‌سه‌ر ئه‌هالیدا، ئه‌هالی به‌غدا له‌ ده‌وره‌ی تاجی خه‌لافه‌ت کۆبوونه‌وه و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ست به‌ مه‌نجه‌نیق گریدان و تیرهاویژتن کرا، پشیویکی وا که‌وته‌ به‌غداوه‌ که‌س ناگای له‌ که‌س نه‌بوو.

٢٠ی مانگی موحه‌ره‌می ٥٥٢ زهینه‌دین به‌ سوپا‌هیه‌یه‌وه سوار بوو، سوڵتان محمه‌د له‌ولاوه له‌شکری خۆی گه‌یاند زهینه‌دین، هه‌ردوو سوپا روو به‌رچه‌ راوه‌ستان و تاجی خه‌لیفه‌یان دایه‌ به‌ر تیر و مه‌نجه‌نیق، هه‌تا شه‌و به‌سه‌ردا هات و به‌ ئه‌سپایی ده‌بزووتنه‌وه، که‌ شه‌و هات شه‌ر و کوشتار گه‌رم کرا و هه‌لمه‌تدان توند بوو، نه‌فت و ئاگرباران و مه‌نجه‌نیق و تیرهاویژتن به‌ گه‌رمی که‌وته‌ کار، زهینه‌دین دم به‌دم سه‌ر ده‌که‌وت، ئه‌و شه‌ره‌ گه‌لیکی زهره‌ر له‌ خه‌لیفه‌ دا و چه‌ند پوژ ده‌وامی کرد و گه‌لیک پیاو کوژرا و مال تالان کرا. پوژی سییه‌می مانگی سه‌فه‌ر سه‌بینه‌ زوو ئه‌هالی به‌غدا ده‌ستیان کرد به‌ له‌ دجله‌ په‌رینه‌وه، زهینه‌دین هه‌رچی‌کی په‌رینه‌وه گرتی و کوشتی، بۆ ئه‌هالی به‌غدا و بۆ خه‌لیفه‌ له‌و پوژه‌ ره‌شتر و به‌ نه‌گه‌به‌تر رووی نه‌داوه، زهینه‌دین پردی له‌سه‌ر دجله‌ هه‌لبه‌ست و له‌شکری په‌راندوه‌ بۆ به‌ری ره‌سافه‌، ئه‌مجا شه‌ر و کوشتار که‌وته‌ هه‌ردوو گه‌ره‌کی به‌غداوه‌. زهینه‌دین بۆ خۆی له‌ که‌رخ شه‌ری ده‌کرد و له‌شکره‌که‌شی له‌ به‌ری ره‌سافه‌ کوشتاری ده‌کرد. (ابن الاثیر) له‌ به‌رگی یازده‌یه‌می (التاریخ الکامل) ده‌لێت: زهینه‌دین له‌به‌ر خۆشه‌ویستی دین و ئیسلامیه‌ت چه‌زی به‌ کوشتار نه‌کرد، به‌لام خه‌لیفه‌ زۆر ناشایسته‌یی ده‌کرد، بۆیه‌ زهینه‌دین ناچار ده‌بوو شه‌ری ده‌کرد، دیسان ده‌لێت: ئه‌گه‌ر زهینه‌دین که‌یفی له‌ کوشتار و خراپه‌

بوایه، شه پر هیئنده دهوامی نه دهکرد، رۆژی ئه وه ل که گه یشته که رخ به غدای دهگرت و خه لیفه ی ده کرده دیل، له بهرئه وه شه پر دهوامی کرد و خه لیفه و ئه هالی به غذا سووکایه تییان زۆر به سهردا نه هات. له شکری زهینه دین روو به په سافه په پینه وه، سوولتان محهمه د بۆ گرتنی قه لا و جیگیانی سهخت ۴۰۰ دانه نهردیوانی به دروستکردن دا، که به دیوارانیه وه نیت و له شکری پێدا سهرخاته سهروهه، تاکو بچنه ئه و دیوه وه. ئه هالی به غذا که وایان زانی دهروازه یان کرده وه و بۆ ته سلیمبوون هاواریان دهست پێ کرد. سوولتان محهمه د له ۲۴ ی ره بیعی یه کدا وه لامی بۆ هات که مه لیک ی برای په لاماری هممه دانی دا و گرتی هممو مال و خه زینه ی خسته ژێرده سته وه، سوولتان محهمه د به ناچاری دهستی له به غذا هه لگرت و روو به هممه دان گه راوه. له و شه ره زهینه دین عه لی گچکه مال و ئه سپاییکی دهست که وتبوو، کو ی کرده وه و سوپاهی وه خر کرد و روو به مووسل ته پێ شادی لی دا و گه راوه.

سالی ۵۵۴ نوورهدین شه هید نه خو ش که وت، ئه میری ئیران برای ته مای له مولک و حوکمداریی برای کرد و ئالای سه رکیشیی هه لدا و چوو سهر حه ران گرتی و خسته ژێر حوکمه وه، نوورهدین که له نه خو شی رزگار بوو هه ستاوه سهر خو ی، له شکری حه له بی هه لگرت و چوو سهر حه ران، ئه میری ئیران حه رانی به ردا و هه لات، نوورهدین که حه رانی خسته وه دهست پێشکه ش به زهینه دین عه لی گچکه کرد. له و رۆژه وه حه ران بوو به مولکی تایبه تی زهینه دین. سالی ۵۵۵ سوولتان محهمه د ی کوپی سوولتان مه حموودی خپوی هممه دان مرد، ئومه را و ئه عیان و ئه هالی هممه دان، قاقه زکی پارانه وه یان له زهینه دین نویسی که سوله یمان شا به ریدا و بینریته هممه دان و بیکه نه سوولتان، به و شه رته قوتبه دین ئه تابه گی مووسل ئه تابه گ و زهینه دین ئه میری جه یش و جه ماله دین وه زیری بیت، ئه و قاقه زه که گه یشته مووسل، زهینه دین سوله یمان شای له به ند رزگار کرد و ته داره کی سوولتانی بۆ ریک خست و پێویستی حوکمداریی به چاکی ساز کرد و سویندی دا که له سهر قه راری خو ی راوه ستی و خیانه ت له گه ل زهینه دین و قوتبه دین نه کا. به و شه رت و قه راره لی ئه مین بوو، له گه لی سواربوو روو به هممه دان رۆیشتن، که نزیک هممه دان بوونه وه، همموو رۆژی دهسته به دهسته پێشوازی دهکران، سوپاه و ئومه را و گه وره، دهسته ده بوون و ده چوونه

ئىستقباليان، هەتا گەيشتنە ھەمەدان، لەشكرىكى قورسيان لەسەر كۆمەلەى بەست، زەينەدين كە چاوى بەو سوپاھە كەوت و لە ئومەرا و سەركردهكانى وردبوو، كەوتە ئەندىشە و ترسى لى پەيدا بوو، تەماشای دەكرد بزوتنەوھيان بۆنى ئاشنايتى لى نەدەھات، لەبەرئەمە نەبادا بى ئەدەبى پى بكرى و قسەى سووكى پى بلين، بە رەنگىكى زىنگانە خۆى نواند و بەرەو شتىكى چاوپراوى لە ھەمەدان جوئ بوو، بە لەشكرەكەى خۆيەو گەراوھ مووسل و سوليمان شای لە ھەمەدان بەجى ھىشت. سالى ۵۵۶ زەينەدين تەدارەكى گرت و لەگەل شىركۆى كورى شادى كە مامى سەلاحەدینە چووھەج ئەدای حەكى كرد و گەراوھ. سالى ۵۵۹ ھى مانگى رەمەزان فەرەنگ لە ھەموو لاينكەوھ نوورەدين شەھىديان وەتەنگ ھىتا، لەشكرى نوورەدين لە شارى حارم لە دەست فەرەنگ شكا و بە پەريشانی رويان لە ھەلاتن كرد و فەرەنگ كەوتنە دووى شكستەى موسلمانان، زەينەدين عەلى كچكە لەو دەمەدا بە فریایان كەوت و لەشكرى روو بە فەرەنگ راکيشا، لە پاش گەلىك كوشتار و خوین پزانن، مال و ئەسپاب زۆر و عەسكەرىكى بى ژمارى بەدیل گرت، فەرەنگى شكاند و كەوتە دوويان و كوشتارى لى كردن و نەپەشت پياوئىكان لى پزگار بى، كۆمەلەيىكى ديكەى فەرەنگ بە ئومىدى ئەمە كە موسلمانان شكاون، تالانیان لى بگرن، كتوپر تەماشایان كرد بەسەر كۆمەلە كوژراوى فەرەنگدا كەوتن و دەستیان لە چووین سست بوو، لە ترسان گەلىكان لە ئەسپ بەربوونەوھ و سەرسام مان و شىر و مەتالیان لە دەست بەربوو، زەينەدين چارەدورى ئەوانىشى گرت و شىرى تى نان و دەستى كرد بە كوشتاریان، ئەوانىش بە ناچارى دەستیان لە ئالەت و چەكى شەپ و كوشتار گەرم بوو، خوین وەكو جۆگەلە پەوان بوو، فەرەنگ ئەو رۆژە رۆژى نەگبەتتى بوو، بەلايىكى وایان بەسەردا ھات ھىچ نەیانبىستبوو. (ابن الاثير) لە (التارىخ الكامل) دا دەلى: فەرەنگىكى بە دەست زەينەدين كوژران، ژمارەیان لە ۱۰ ھەزار كەس بەرەوژورتر بوو، ئەسیر و برىندار لە ژمارە بەدەر بوو، نوورەدين شەھىد كە ئەوھى زانییەوھ زۆر دلشاد و بەكەیف بوو، سوپاھ و لەشكرى نوورەدين دەستیان كرد بەشایى و رازاندنەوھ، نوورەدين كەلپنى دەست خست روو بە ئەنتاكیپە سوپاھى ئاژۆت و جارى جیھادى بەئىو ئىسلاماندا كيشا، بىحەد خىوى ئەنتاكیپە بەسولج پيشوازیى نوورەدینیى كرد، بەرپى كۆمەگى ئەسىرىكى زۆرى فەرەنگى لە

زهینه‌دین کریه‌وه. زهینه‌دین چوو سه‌ر شاری حارم و به‌شه‌ی گرتی، ئەهالیی فەرهنگی که له حارمدا بوون کوشتنی.

ئەو مەرز و بوومه له سایه‌ی شیریی تیژی زهینه‌دینه‌وه له فەرهنگ چۆل کرا، به دەست و بازویی ئەو ئەو خاکه له دوژمن خاوین کرا و نوورهدین له تهنگانی رزگار بوو روو به‌قه‌لای بانیا سچوون که نزیک دیمه‌شقه، ئەودمه له دەست فەرهنگدا بوو، زهینه‌دین له بانیا س بۆ گه‌رانه‌وه خاترخواهیی له نوورهدین کرد و به که‌یفوخۆشی و تالانیکیی زۆره‌وه گه‌راوه مووسل.

سالی ۵۶۳ زهینه‌دین عه‌لی گچکه که نایب و ئەمیری جهیش و هه‌مه‌کاره و والیی مووسل ئەتاه‌گه‌کانی زهنگی بوو له مووسلدا، له حوکمداری قوتبه‌دین مه‌ودودا حاکم بوو، له ده‌وله‌تیدا زۆرتین خاک و مه‌مله‌که‌ت به‌ره‌ی ئەو بوو، هه‌ولێر و شاره‌زور و ته‌واوی قه‌لایان و هه‌موو مه‌مله‌که‌تی هه‌کاری و قه‌لایانی ئەشب (ئامید) و هی دیکه و ته‌واوی خاکی هه‌میدی و ئاکره و تکریت و ژه‌نگار و چه‌ران و قه‌لای مووسل و ده‌ورپشتی هه‌موو له ژێر حوکم و په‌نجه‌ی زهینه‌دیندا بوون و به‌ره‌ی ئەو بوون و ژن و مال و گه‌نجینه و سه‌روه‌ت و سوپاهی خسووسی خۆی له هه‌ولێر له ژێر ئیداره‌ی ئەمیریکی خۆیدا بوو، شاره‌زوریش هه‌ر هی خۆی بوو، ئەمیریکی له‌سه‌ر دانا‌بوو. له‌به‌رئمه‌ که پیر بووبوو و عومری له سه‌د زیاتر بوو، په‌خنه به گوی و چاوی گه‌یشتبوو، که‌نارگیری به چاک زانی، شاره‌زور و هه‌ولێری بۆ خۆی هه‌لبێژارد، چونکو خاک و وه‌ته‌نی خۆی بوو، قه‌لا و شاره‌کانی دیکه‌ی، که باس کران، هه‌مووی پێشکه‌ش به قوتبه‌دین مه‌ودود کرد و خستیه ژێر حوکمه‌وه و شه‌رت و قه‌راری له‌گه‌ل گری دا و سویندیان بۆ په‌کتر خوارد که زهینه‌دین وه‌کو عه‌هد و په‌یمانیکیی له‌گه‌ل باب و براکانی هه‌بوو، شاره‌زور و هه‌ولێر له دەست زهینه‌دین قه‌رارگیر بێت، به‌و شه‌رته زهینه‌دین ده‌ستی له مووسل به‌ردا و گه‌راوه هه‌ولێر و له‌گه‌ل مال و مندالی خۆی دانیشت.

زهینه‌دین ئەمیریکی ئازا و زرنگ و تیگه‌پشتوو و خۆش ره‌وشت و دلپاک و به‌خته‌هر و بی ترس و به ده‌هشه‌ت بوو، له هیچ شه‌ریکدا هه‌لاتن و خۆشاردنه‌وه‌ی نه‌ده‌زانی، له‌گه‌ل سوپاه و ئەمیر و هه‌زار و فه‌قی و می‌زه‌ر به‌سه‌راندان دلسۆز و به به‌خشش و خه‌لات و به‌رات بوو، چه‌لیکی (حه‌یسه به‌یسه‌)ی شاعیری مه‌شه‌هور به قه‌سیده‌یه‌ک پێیدا هه‌لگوتبوو، ته‌مای کردبوو بۆی بخوینێته‌وه، پتی گوت:

(مه‌خوینه‌وه نازانم چی ده‌لینی به‌لام هینده ده‌زانم چتیکم لی ده‌خوازی) ده‌ستبه‌جی ئه‌مری دا ۵۰۰ سه‌د لیره و ئه‌سپیک و خه‌لاتیکیان دای، هه‌مووی به‌ژمار بایی هه‌زار زیتر بوو.

زهینه‌دین له گه‌لیک شه‌پاندا خزمه‌تی ئیسلامه‌تی کرد، زۆر به‌دین و به‌ته‌قوا بوو، له شه‌ری فه‌ره‌نگدا زۆری پشتیوانی کرد و کۆشا، بۆ ئاوه‌دانی مه‌مله‌که‌ت و عیماره‌ت و چاندن و بازرگانی و سه‌روه‌تی مه‌مله‌که‌ت زۆری ته‌قه‌لا دا. (ابن الاثیر) له (التاریخ الکامل) و (ابن شداد) له (سیره صلاح الدین) دا ده‌لی: زهینه‌دین له سه‌د ساڵ زیاتر ژیا، له دوا‌ی عومریدا له هه‌ردوو چاوان نابینا بوو، له هه‌ردوو گوئیان نابیست و که‌ر بوو، زهینه‌دین که‌ ده‌ستی له مووسل به‌ردا و گه‌راوه هه‌ولێر، ده‌ستی به‌پیکویتی قه‌لا کرد و حوکمداریکی چاک و پیک دانه‌زاندا و ده‌ستی به‌ئومووری په‌عیه‌تپه‌روه‌ری و مه‌مله‌که‌تداری کرد، به‌بخش و ئینعام پۆژ به‌پۆژ میله‌تی دلخۆشی ده‌داوه. زهینه‌دین شه‌وی په‌کشه‌مه‌ی ۱۵ ی مانگی زیلحجه‌ی ساڵی ۵۶۳ له شاری هه‌ولێر به‌ئامورزشی په‌زان شادبوو، له نیوه‌راستی شار له قه‌برستانی که‌ به‌قه‌برستانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆن (عتیق) ناوبانگی کرد ناژترا، ئه‌و جیگایه‌ ئه‌م‌پۆکه‌ که‌وتوه‌ته‌ جنووبی شاره‌وه و نزیک به‌ گه‌له‌ندی پیکای که‌رکووه‌که‌، ئه‌هالی هه‌ولێر و هه‌موو ده‌وره‌پشتی به‌مردنی غه‌مناک و ره‌شپۆش بوون، چونکه‌ میله‌تی کوردی هه‌ولێر و شاره‌زور له ژیر سێبه‌ری ئه‌و ئه‌میره‌ کورده‌ عادیله‌دا، دوور له هه‌موو به‌لا و ئه‌زیه‌ت و ره‌نج بوون.

زهینه‌دین عه‌لی گچکه‌ هینده‌ی به‌ زرنگی و زه‌به‌رده‌ستی و شه‌رکه‌ری ناوبانگی کردبوو، سه‌د چه‌ندان به‌ خه‌رخواهی و دادپه‌رسی و ته‌ره‌قی پیدانی عیلم و فه‌ن سه‌رکه‌وتبوو. له گه‌لیک جیگایاندا مزگه‌وت و مه‌داریس و خانه‌گیانی بینا نابوو، له مووسل مزگه‌وت و مه‌درسه‌ییکی زۆر جوانی بینا کرد و مه‌وقوفه‌ و جیره‌ییکی زۆری لی گری دا، که‌ زهینه‌دین مرد به‌ کۆمه‌گی ئومه‌را و ئه‌عیانی کوردان موزه‌فه‌ره‌دین کوک به‌ری که‌ کوری گه‌وره‌ی زهینه‌دین بوو، له عومری ۱۴ سالانه‌دا کردیانه‌ حوکمداری هه‌ولێر و شاره‌زور. سه‌یفه‌دین غازی ئه‌تابه‌گی مووسل به‌ ته‌حریکی موجه‌یده‌دین قایماز بۆ سولتانی میسر و بۆ خه‌لیفه‌ی نوویسی و کۆشا و ته‌قه‌لای دا موزه‌فه‌ره‌دینیان له حوکمداری عه‌زل کرد، ئه‌حوالی ئه‌و له باسی خۆیدا به‌ درێژی دێته‌ گۆتن.

بهندی دووهم

حوکمداری زهینه‌دین یوسف ئەبا موزه‌فەر کورێ زهینه‌دین عه‌لی
گچکه له هه‌ولێر ٥٦٣ - ٥٨٦ هـ

که زهینه‌دین مرد و موزه‌فهره‌دین عه‌زل کرا، موجه‌ه‌ده‌دین قایماز ته‌مای مو‌لکی شاره‌زوور و هه‌ولێری کرد که بیکاته برپه‌ری خۆی، بۆ به‌جیه‌پنانه‌ی ئه‌و فیکره، جگه له‌مه یووسفی کورێ ئه‌میر عه‌لی گچکه، که برایتکی چکۆله‌ی موزه‌فهره‌دین بوو، به حوکمداری دایمه‌زینتیت و خۆی بپیتته پشتیوانی، چاره‌یێکی دیکه‌ی له‌وه په‌یدا نه‌کرد، له‌به‌ر گه‌پشتنه‌ د‌ل‌خ‌وا‌ز و ده‌ست به‌سه‌ر هه‌ولێر و شاره‌زووردا کیشان، یووسفی کرده حوکمدار و له‌قه‌بی موزه‌فهری و زهینه‌دینی دایه و بۆ خۆی له‌گه‌ڵ حوکمداری ئه‌و دوو قیتعه کوردستانه‌ خه‌ریک بوو. ئه‌تابه‌گی مووس‌ل سه‌یفه‌دین غازی کورێ مه‌ودوود بۆ سو‌لتان و خه‌لیفه‌ی نویسی که موزه‌فهره‌دین نه‌یده‌توانی ئیداره‌ی مه‌مله‌که‌ت بکا عه‌زلم کرد، موجه‌ه‌ده‌دین قایماز کرا به ئه‌میری جه‌یش و وه‌زیر و وه‌کیلی زهینه‌دینی یووسفی کورێ ئه‌میر عه‌لی گچکه و له‌سه‌ر حکومه‌تی هه‌ولێر و شاره‌زوورمان دانا، به‌راستی هه‌مه‌کاره و ئیش له ده‌ستهاتوو هه‌ر موجه‌ه‌ده‌دین بوو. حکومه‌تی کوردستانی هه‌ولێر و شاره‌زوور که‌وته ژێر په‌نجه‌ی موجه‌ه‌ده‌دینه‌وه، زهینه‌دین به‌ناو حوکمدار بوو.

سالی ٥٧١ سه‌یفه‌دین ئه‌تابه‌گ قایمازی کرده ئه‌میری جه‌یشی مووس‌ل و حکومه‌ت. سه‌یفه‌دین ئه‌تابه‌گ بیت و قایماز ئه‌میری جه‌یش و نایب بیت. زهینه‌دین یووسف له‌و کرده‌وه که‌م‌یک بووژاوه و نه‌فه‌سی هاته به‌ر و ده‌ستی به‌ خۆکۆکردنه‌وه کرد. محه‌مه‌د شه‌هابه‌دینی کورێ ئه‌میر بزانه‌ خێوی شاره‌زووری کرده ئه‌میری جه‌یشی خۆی و ئومه‌رایانی کوردی له‌ خۆ کۆکرده‌وه و ده‌ستی به‌ هێزپه‌یداکردن کرد.

سالی ٥٧٢ به‌ هاندانی زهینه‌دین سه‌ری له‌ موجه‌ه‌ده‌دین وه‌رسوو‌راند و به‌یانی

ئەمەى کرد که له فیتنەى ئەمین نییە، هەستا چوو شاره‌زور و ئالای سەرپه‌خۆیی هەلدا و له سه‌یفه‌دین غازی رووگه‌ردانیی کرد. شه‌هابه‌دین له‌شکری کۆکرده‌وه و له ژیره‌وه زه‌ینه‌دین له هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستان گێراوه یاریده‌ی شه‌هابه‌دین بدن. سه‌یفه‌دین که‌وته ته‌قه‌لا و قاقه‌زی بۆ شه‌هابه‌دین نارد که هیچ نه‌بزویته‌وه، شه‌هابه‌دین گوتی: قایماز کۆنه دوژمنه و به‌دنیهاد و پیسه و له ژیر ئەمریدا ناتوانم خۆ به‌خێوکهم، هیچ چاره نه‌ما ئەمجا جه‌لاله‌دین وه‌زیری ئەتابه‌گ قاقه‌زیکى پهن‌نامیزی له شه‌هابه‌دین نویسی و له قایمازی ئەمین کرد و دهرعه‌ده بوو، شه‌رت و قهراری دایه که قایمه‌ز ده‌ست له هه‌ولتیر و شاره‌زور به‌ردات، له‌سه‌ر ئەو قاقه‌زه شه‌هابه‌دین خۆی کۆکرده‌وه و ئەتابه‌گیی سه‌یفه‌دینی قه‌بوول کرده‌وه و هه‌ستا چوو مووسل و ئەتابه‌گی دیت و گه‌راوه شاره‌زور، له‌و پۆژه‌وه موجاهیده‌دین قایماز ده‌ستی کورت بووه، به‌لام نفووزیکى مابوو. سالی ٥٧٩ له مانگی جه‌مادی یه‌کدا عیزه‌دین مه‌سه‌وودی ئەتابه‌گی مووسل، له‌به‌رئمه‌ که موجاهیده‌دین ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو مه‌مله‌که‌تیدا گرتبوو، له‌به‌ندی کرد. زه‌ینه‌دین یووسفی خێوی هه‌ولتیر له‌وه که‌لتینی ده‌ست که‌وت، تاكو ئەو پۆژه چونکو مندال و ساوا و له‌کار و ئیشدا خا و بی کرده‌وه بوو، نه‌یده‌توانی خۆ له قایماز راست بنیت و به هه‌موو جوړیک له‌گه‌ل قایمازی راده‌بوارد. زه‌ینه‌دین که زانیی قایماز گیرا، له‌گه‌ل ئەمیری شاره‌زور و ده‌کۆک ریک که‌وت و گرتی قاقه‌زیکى له سولتان سه‌لاحه‌دینی ئەیووبی نویسی و به‌یانی ئیتاعه‌تی کرد، بۆ ئەمه هه‌میشه له خزمه‌تیدا بیت و به‌خۆی و له‌شکریه‌وه ئاماده‌ی هه‌موو کاریکی بیت.

سه‌رده‌دینی شه‌یخولشیوخ بۆ مامله‌تی ئیوانی سولتان و عیزه‌دین له‌ته‌ره‌ف خه‌لیفه‌وه ناردرا. عیزه‌دین ئەتابه‌گ قازی محیه‌دینی شاره‌زوری له‌گه‌ل خست و ناردیانه خزمه‌ت سولتان که سولج بکه‌ن. سولتان به‌شه‌رتی ئەمه عیزه‌دین چ ده‌خلی به‌سه‌ر شاره‌زور و ده‌هۆک و هه‌ولتیره‌وه نه‌دابی سولجی قه‌رار دا. له‌ولاوه قازی محیه‌دین به‌وه رازی نه‌بوو، به‌لام سولتان ده‌ستی له‌و کوردستانه به‌رنه‌دا، له‌و پۆژه‌وه زه‌ینه‌دین یووسف و ئەمیر شه‌هابه‌دین خێوی ده‌کۆکا بوونه یه‌ک و له ژیر چاوه‌دیری سولتاندا کوردستانی خۆی کۆکرده‌وه، زه‌ینه‌دین یووسف ده‌ستی به‌ته‌داره‌ک گرتنی حوکمداری و مه‌مله‌که‌ته‌په‌روه‌ری له‌شکر و سوپا و ئەسبایی قه‌ر کرد، سالی ٥٨٠ موخافیره‌ دین. قایماز که له‌به‌ندیخانه‌ی ئەتابه‌گ پزگار بوو

چووه ئاوربایه‌گان، شه‌مسه‌دین پال‌هوان له داخی سه‌لاحه‌دین سوپاهیکی قورسی بۆ موجهیده‌دین پیک وه‌نا و ناردیه سهر هه‌ولیر. قایماز به ۳۰ هه‌زار سواره‌وه روو به‌هه‌ولیر خشا و به‌سووتانی ئاوابی و دپهات و کوشتاری ئه‌هالی و تالان و ویرانکردن و ئه‌تک و سووکی و شه‌پرز به‌سه‌ره‌یتانی میلیه‌تی کورد، به‌ر به‌هه‌ولیر چوو که قه‌لا بگریت. زهینه‌دین یوسف به‌له‌شکری کوردی هه‌ولیره‌وه چووه سهر قایماز و سوپاهه‌که‌ی که به‌دپهاتاندا بۆ تالانکردن بلاو بوویونه‌وه، له‌ناکاو زهینه‌دین هه‌لمه‌تی دایه سهر دوژمن و دهستی به‌کوشتارکردن کرد و به‌راستی ئه‌و رۆژه جه‌وه‌ری خۆی نواند و ناویانگی کرد. قایماز جگه له هه‌لاتن چاره‌ییکی دیکه‌ی نه‌ما و پشتی کرده‌وه و هه‌لات، زهینه‌دین به سوپاهه‌وه که‌وته سهری و له پاش گه‌لیک کوشتار و تالان و دیلگرتن، که‌میکی خۆی رزگار کرد و به‌په‌ریشانی خۆیان له‌نیو بپشه و لیره‌واراندا رزگار کرد. زهینه‌دین به‌که‌یف و شادی و سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی سوپا گه‌راوه هه‌ولیر و به‌ته‌واوی خۆی له دوژمن رزگار کرد و خاکی خۆی له هه‌وادارانی قایماز پاک کرده‌وه، ئه‌وجا ئومیدیکی چاکی به خۆی په‌یدا کرد که ده‌توانیت به‌ نازادی و سه‌ربه‌خۆیی بژی. له‌ولاوه موجهیده‌دین به‌هزار ئه‌زیه‌ت و به‌ دوو نۆکه‌ری خۆیه‌وه شه‌پرز و رووت خۆیان گه‌یانده مووسل. سالی ۵۸۱ سولتان سه‌لاحه‌دین بۆ گرتنی مووسل به‌ر به‌ جه‌زیره له‌شکری کیشا. زهینه‌دین یوسف به‌ له‌شکری هه‌ولیر و شاره‌زوور چووه پيشوازی سولتان، له‌و ده‌مه‌دا سولتان گه‌یشتبوه‌ هه‌ران، ئه‌مری دا زهینه‌دین یوسف له‌گه‌ل موزه‌فه‌ره‌دینی برای چووه سهر مووسل و به‌ توندی ده‌وره‌ی مووسلیان گرت و خستیانه‌ ته‌نگانه‌وه، له‌لای رۆژه‌ه‌لاته‌وه په‌لاماری شاریان دا، موده‌تیکی ته‌واو، تاکو سولتان چووه میافارقین ده‌وره‌دانی مووسل ده‌وامی کرد، ئه‌وجا زهینه‌دین گه‌راوه هه‌ولیر. سالی ۵۸۵ سولتان له‌ عه‌کا شه‌ری له‌گه‌ل فه‌رنگ ده‌کرد، فه‌رنگ سولتانیان وه‌ته‌نگ هینابوو، سولتان قاقه‌زیکی له‌ پادشایانی کوردستان نویسی به‌ هاواریه‌وه بچن. زهینه‌دین یوسف به‌ سوپاهی کوردی هه‌ولیر و شاره‌زوور چووه هیمدادی و له‌ ده‌ره‌وه‌ی عه‌کا گه‌یشته سولتان و له‌ شه‌رده‌ا گه‌لیک خزمه‌تی کرد.

زهینه‌دین یوسف له‌ هه‌موو شه‌ریکدا پيش ده‌که‌وت و له‌ کوشتار و هه‌لمه‌تاندا ناویانگی کرد، له‌ شه‌ری سووتاندنی بورجی عه‌کا و له‌ شه‌ری که‌شتی ده‌ریادا له

هه‌موو کهس زیاتر به‌گیان و دال ده‌کۆشا و گیان‌فیداییی ده‌کرد، له‌و شه‌پانه‌ی وادا که لاپه‌په‌ی ته‌ئریخ وای نه‌نووسیوه‌ته‌وه، زهینه‌دین له‌ پێش دوژمندا بووبوو به سوپه‌ریکی قایم.

سالی ۵۸۶ له ۲۰ی جه‌مادی دووهم فه‌ره‌نگ له‌ عه‌کادا له‌ خه‌نده‌قانی خۆیاندا هه‌لمه‌تیا‌ن برده‌ سه‌ر سوپاه‌ی سه‌لاحه‌دین، فه‌ره‌نگ هه‌تنده‌ زۆربوون نه‌ده‌هاتنه ژمار، روو به‌ له‌شکری میسر چوونه‌ پێشه‌وه، مه‌لیک عادیلی برای سوڵتان سه‌رداری سوپاه‌ی میسر بوو، که ئه‌وه‌ی زانی بق فه‌ره‌نگ سوار بوو شه‌ر ده‌ست پێ کرا، فه‌ره‌نگ که‌وتنه‌ نێو چادر و له‌شکرگای میسریانه‌وه و ده‌ستیا‌ن به‌ کوشتار و تالانی کرد، میسریه‌کان له‌نێو چادراندا ده‌ستیا‌ن به‌ فه‌ره‌نگ کوشتن کرد، به‌ زۆریی بازووی کوردان فه‌ره‌نگیا‌ن به‌ شه‌په‌زه‌یی له‌نێو چادره‌کان ده‌رکرد و روو به‌ سه‌نگه‌ری دوژمن چوون، له‌و شه‌په‌دا نزیک ۱۰ هه‌زار فه‌ره‌نگ کوژرا. زهینه‌دین یوسف خێوی هه‌ولێر له‌ پاش سوپاه‌ی مووسل گه‌یشه‌ پێشه‌وه و په‌لاماری فه‌ره‌نگی دا و خۆینی فه‌ره‌نگ له‌به‌ر شیر و تیر و بێنده‌ی کورد وه‌کو ئاوی په‌وان له‌و ده‌شته‌دا ده‌پۆیشت و ته‌واوی که‌ناری عه‌کا بووبوو به‌ گۆمی خۆین. زهینه‌دین یوسف له‌ پاش گه‌لیک شه‌ر و کوشتار و جیهاد له‌ خزمه‌ت سه‌لاحه‌دیندا گه‌راوه و چوو ناسریه، که‌میک ماوه‌ که‌ ماندووی به‌سه‌یته‌وه، نه‌خۆش که‌وت. ۲۸ی مانگی په‌م‌زانی سالی ۵۸۶ له‌ شاری ناسریه به‌ ئامورزشی خودا گه‌یشت و هه‌ر له‌وێ ناژتیا‌ن، خوای لی‌ خۆشبی. عیمادی کاتیب و (ابن الاثیر) ده‌لێن له‌ ۱۸ی په‌م‌زاندای مرد، به‌لام (حافظ ابا خطاب) له‌ کتێبی (حرق العین) دا ده‌لی: له‌ ۲۸ی په‌م‌زاندای مردووه، خوا ده‌یزانیت.

که‌ خه‌به‌ری مردنی زهینه‌دین یوسف به‌ کوردستان راگه‌یشت، موجاهیده‌دین قایما‌ن ته‌مای گرتنی هه‌ولێری کرد و قاقه‌زی له‌ ئه‌هالی نویسی قبوولی که‌ن، میله‌ته‌ی کورد به‌ هه‌ره‌شه‌ جوابیا‌ن داوه و قه‌بوولیا‌ن نه‌کرد، قایما‌ن له‌ ترسی سوڵتان سه‌لاحه‌دین نه‌یوێرا به‌ زۆر بچێته‌ سه‌ر هه‌ولێر.

بهندی سییهم

حوکمداریی سولتان موزهفهره‌دین کۆک بهریکوری زهینه‌دین عه‌لی

گچکه ۵۷۶ - ۶۳۰ هـ

سالێ ۵۶۳ که زهینه‌دین عه‌لی گچکه مرد، موزهفهره‌دین ۱۴ سالانه بوو، له‌به‌ر شوخی و به‌رگی جوان و کۆک له‌به‌رکردن له‌نیوئه‌هالیدا به کۆک (پۆشته) به‌ری ناوی لی‌نرا، به‌عنی کۆکبه‌ری پۆشته له‌به‌ر، به‌لام موئه‌ریخه‌کانی تورک له‌سه‌ر ره‌وشتی خۆیان که هه‌میشه هه‌قایقیان بزر کردوو و گه‌راون له‌مه که ناویک بکه‌نه تورکی و نیسه‌تی پیاویکی گه‌وره و نامداری کورد نه‌دری، له‌به‌ر ته‌عه‌سوب ناوی عه‌لی کوچک (گچکه) بیان له‌بیرچوو که کوردیکی په‌تییه، هینایان کوک به‌رییان به‌گوگ بۆری به‌عنی گورگی بۆر له کتیبانی خۆیاندا قه‌یدیان کرد، به‌لام حافز عیزه‌دین که له خوته‌بیانی موزهفهره‌دین و هه‌مه‌سه‌ری بووه له ته‌ئریخچه‌یه‌کی که نویسیویه‌تییه‌وه ده‌لی: زهینه‌دین چونکو کورته بالا بوو به‌کوچک و گچکه ناو لی‌ندرا، موزهفهره‌دینی کوری چونکو لویکی چاک و پۆشته بوو، هه‌موو ده‌می جلویه‌رگی له هه‌موو که‌س چاکتر و جوانتر له‌به‌ر ده‌کرد و ئه‌و به‌رگی لی‌ ده‌هات به کۆکبه‌ری به‌عنی پۆشته له‌به‌ر ناویانگی کرد.

موزهفهره‌دین کۆکبه‌ری له‌سه‌ر رانه‌سپاردنی بابی و ریککه‌وتنی ئومه‌را و گه‌وره‌ی ده‌وله‌تیان بوو به‌حوکمداری هه‌ولتیر و شاره‌زور و ده‌کۆک (داقۆق) - تاوق). موحاهیده‌دین قایمان نایبی ئه‌تابه‌گی مووسل چاوی له مه‌مله‌که‌تی موزهفهره‌دین بری که بیخاته ژیر په‌نجه‌ی خۆیه‌وه و ده‌ستی به‌سه‌ردا بکیشی، قایمان که‌وته فرۆفیل و به‌هانه‌گرتن و له‌مه زیاتر چاره‌یه‌کی نه‌دۆزییه‌وه که بۆ سولتانی میسر و خه‌لیفه‌ی به‌غدا بنویسی که موزهفهره‌دین ناتوانی ئیداره‌ی مه‌مله‌که‌ت و ره‌عیه‌ت بکا، له‌و ریکگایه‌وه ده‌ستی به‌فیتنه و فه‌سادی و ئاشووب کرد و شو‌رشی خسته نیو ره‌عیه‌ت و سوپاهی هه‌ولتیره‌وه و قاقه‌زی به ئاته‌به‌گ له

سولتانی میسر و خهلیفه نویسی که موزهفهره‌دین منداآله و بهد مه‌سره‌فه و خه‌زینه و مال و سه‌روه‌تیکي ئەمیر عەلی گچکه کۆی کردووته‌وه، به‌خۆپایی له بلاوکردنه‌وهی خه‌ریکه و هه‌رچی هه‌یه ده‌یداته به‌رگ و ئەم و ئەو، به‌و ده‌ستووره زۆری پێ ناچێ مه‌مله‌که‌ت روو له وێرانه ده‌کا و سوپاه‌ی بلاوه‌ی تێ ده‌که‌وێ و خه‌زینه چۆل ده‌کرێ. ئەو جۆره قاقه‌زانه‌ی نارد و له‌ملاشه‌وه قایمان ده‌ستی هاوێته سه‌ر موک و ئەملاکی موزهفهره‌دین و که‌م که‌مه له په‌روپۆی کردوه.

موزهفهره‌دین که له‌وه وردبووه‌وه گوته مادامه برا گچکه‌که‌ی ده‌بێته هوکمدار وا چاکه ده‌ست له‌وه به‌ردا، به‌ناچاری ده‌ستی له هوکمداری به‌ردا و رووی له به‌غدا کرد و په‌نای برده به‌ر خه‌لیفه که چاریکی بکا، هه‌رچه‌نده کۆشا و هاواری کرد و ته‌قه‌لای دا چی بۆ نه‌کرا، به‌ ناعیلاجی له به‌غدا ده‌رکه‌وت و چوووه مووسل و خۆی هاوێته کن ئەتابه‌گ سه‌یفه‌دین غازی کوری مه‌ودوود، ئەتابه‌گ پێی خۆش بوو یاریده‌ی بدات و بینێرێته‌وه سه‌ر هوکمداریی خۆی، به‌لام له‌به‌ر قایمان نه‌یده‌وێرا خۆی تێ بگه‌یێنێ. موزهفهره‌دین زه‌مانیک خزمه‌تی ئەتابه‌گ سه‌یفه‌دینی کرد، له پاشان به‌ واسیته‌ی قایمان ناردرایه سه‌ر شاری هه‌ران و موده‌تیک له هه‌ران مه‌ئمووریه‌تی کرد و بوو به مه‌ئمووریکي قایمان، له پاشا سالی ۵۷۷ عینزه‌دین ئەتابه‌گی مووسل هه‌رانی به‌ بره‌ دا به موزهفهره‌دین و قه‌لای هه‌رانی له‌به‌ر ئیعتیما‌د پیکردن خسته ژێر په‌نجه‌یه‌وه.

سالی ۵۷۸ موزهفهره‌دین قاقه‌زیکي له سولتان سه‌لاحه‌دین نویسی که بۆ گرتنی جزیره خزمه‌ت ده‌کا، ده‌میکي قاسیدی موزهفهره‌دین گه‌یشتی، سولتان به‌یرووتی ده‌وره دابوو شه‌ریان ده‌کرد، که سولتان قاقه‌زی خوینده‌وه که‌وته سه‌ر هه‌وا و هه‌وه‌سی چوونه رۆژه‌لات، چونکو موزهفهره‌دین له قاقه‌زه‌که‌یدا وه‌عه‌دی دابوو، هه‌رده‌میکي سولتان له فورات په‌رییه‌وه، موزهفهره‌دین به سوپاه‌ه‌وه یاریده‌ی بدات، له‌ویدا گه‌لیک به‌یانی لێ خۆشهاتنی له سولتان کردبوو، گرتنی کوردستان به‌یانی هه‌زکردن و سه‌ره‌رزیی نیشان دابوو. سولتان که وای زانی زۆری لێ خۆش هات و شادمان بوو، ئەوه‌ی به‌خالی چاک زانی، بۆ پیش و به‌ره‌ی کاری سه‌لتنه‌ت ده‌ستبه‌جێ خۆی کۆکرده‌وه و روو به فورات ده‌ستی به له‌شکرناردن کرد. سولتان که نزیک به فورات بوو، موزهفهره‌دین به سوپاه و ده‌زگاوه چوووه پیشوازی، سولتان که چاوی به له‌شکری کورد که‌وت، گه‌شاوه و دلی روون بووه‌وه.

موزه‌فهره‌دین بۆ گرتنی بیره‌جگ، سولتانی نوازش دا، بیره‌جگ جی‌گاییکی سه‌خت و قه‌لاییکی قایمی له‌سه‌ر فورات هه‌بوو، که‌وتووته لای خاکی جزیره‌وه، خیتیو بیره‌جگ بۆ ئیتاعه‌تکردنی سولتان چوو ه‌پیشوازی و پردیان له‌سه‌ر فورات هه‌لبه‌ست، سولتان و موزه‌فهره‌دین و خیتیو بیره‌جگ به‌له‌شکر و قۆشه‌نه‌وه له فورات په‌رینه‌وه به‌ری بیره‌جگ. ه‌یشتا سولتان له‌دیمه‌شق بوو، عیزه‌دین ئه‌تابه‌گی مووسل و قایمازی نایبی، زانیان سولتان ته‌مای گرتنی جزیره‌ی کردوو و سوپا‌هیتی زۆریان کۆکرده‌وه و چوو نه‌سبب‌ین که نه‌بادا سه‌لاحه‌دین بچیته سه‌ر سه‌له‌ب و بیگری، زوو به‌ فریا بکه‌ون و نه‌هیلن، به‌لام که سولتان له فورات په‌رییه‌وه، مه‌سه‌له‌ وه‌رچه‌رخا، زانیان چوو نه‌پیش چاک نییه و له نه‌تیجه‌دا مووسل له‌ده‌ست ده‌رده‌چی، به‌ ناچاری گه‌رانه‌وه مووسل و سوپا‌هه‌که‌یان نارده شاری ره‌ها نیگه‌هبانی بکه‌ن و نه‌یه‌لن سولتان بیگریت.

له‌ولاوه که سولتان ئه‌وه‌ی بیست بۆ گرتنی ئه‌و خاکه‌ غیره‌تی زیاد کرد و ته‌مای لی نیشته، ئه‌و پۆژه‌ی له فورات په‌رینه‌وه، موزه‌فهره‌دین له‌گه‌ل هه‌موو پادشاکانی کوردستان موخابه‌ره‌ی کرد و بۆ ئیتاعه‌تکردنی سولتان دلخۆشیی دانه‌وه و چاوورای ده‌ست پتی کرد، هه‌موو پاشا و ئومه‌رایانی کوردستان قاقه‌زیان بۆ نووسی و ئیتاعه‌تی سولتانیان قه‌بوول کرد و وه‌عه‌دیان دایی به‌ مال و سوپا یارمه‌تی و کۆمه‌گی بکه‌ن، له‌و پتگایه‌دا به‌ راستی و به‌دل و گیان بکۆشن. له‌ ده‌میکی سولتان له‌دیمه‌شق بوو نووره‌دین کوری قزل ئه‌رسه‌لان چوو خزمه‌تی، شه‌رت و قه‌راریان دا که ئامید گیرا سولتان بیدا به‌ نووره‌دین، له‌وده‌مه‌دا که سولتان له‌ بیره‌جگ بوو، نووره‌دین به‌ قاقه‌زی ئه‌وه‌ی وه‌بیر ه‌یناوه. سولتان له‌ پاش گرتنی بیره‌ چوو سه‌ر ره‌ها، له‌ مانگی جه‌مادی یه‌کدا ده‌وره‌ی دا وه‌ته‌نگی ه‌ینا کوشتاریکی زۆر کرا و شه‌ر گه‌رم بوو، ئه‌میر فه‌خره‌دین مه‌سه‌عوودی زه‌عه‌فرانی خیتیو ره‌ها که ته‌ماشای کرد، ده‌وره‌دانی لی وه‌ته‌نگ هات و کوشتاریکی بی ژماری لی کرا، دوا‌ی کار و ئیشی به‌ خراپ هاته به‌رچاوان، گرتی قاقه‌زیکی له سولتان نویسی، به‌ شه‌رتی ئه‌مینکردن شاری ته‌سلیم ده‌کا، سولتان ئه‌منیه‌تی دایی، به‌و شه‌رته‌ شاریان به‌ده‌سته‌وه دا، که شار گیرا سولتان ده‌وره‌ی قه‌لای گرت و وه‌ته‌نگی ه‌ینا، دزداری قه‌لایه‌ئمان و ئه‌منیه‌ت خواستن قه‌لای ته‌سلیم کرد، ئه‌سپاب و خه‌زینه و مایکی هه‌بوو که‌وته ده‌ست سولتان، به‌ شار و

قه‌لا و سوپاھ و ئالاته‌وه پيشكه‌ش به موزه‌فهره‌دين كوكبهرى كرد، له‌ويوه چووه سهر‌هه‌ران، له پاش‌كه‌م شه‌ريك‌هه‌رانيش گييرا، سوولتان ديسان دايه موزه‌فهره‌دين، ئه‌مجا موزه‌فهره‌دين بوو به‌خيتوى ره‌ها و هه‌ران و ره‌قه، له پاشان سوولتان كه چووه سهر مووسل شارى شميسانى گرت و ئه‌ويشى بۆ موزه‌فهره‌دين خسته سهر ره‌ها و هه‌ران و ره‌قه.

سوولتان كه چووه سهر نسيبين و خاپوور و ئه‌و ده‌ورويشته، به‌شه‌ر گرتنى، ته‌ماي له مووسل گرتن كرد، له نسيبين هه‌موو ئومه‌راكانى كوردستاني كۆكردنه‌وه و مه‌شوه‌هتي چوونه سهر مووسلى خسته پيشه‌وه و روو به چ شارىك چوو لتي خواستن، هينديك له ئومه‌راكانى داواي سهر مووسل و هينديك چوونه سهر ژه‌نگار و هينديك چوونه سهر جزيره‌ي عومه‌ريان گرت، موزه‌فهره‌دين گوتي: چوونه سهر جيگايانى تر چاكتره له چوونه سهر مووسل، چونكو كه چوونه سهر مووسل موجه‌يه‌دين قايماز و عيزه‌دين ده‌چنه قه‌لاياني قايمي كوردستان و خو دادمه‌زرين و له ده‌ست ده‌رده‌چن، به‌لام كه جيگاياني ديكه‌مان گرت، مووسل به ناساني ده‌كه‌ويته‌وه ده‌ست، ناسره‌دين محه‌مه‌دي كورپ شيركو، ئاموزاي سوولتان له‌ميژ بوو له‌گه‌ل سوولتان قه‌راري هه‌بوو، نزيك ۱۰۰ هه‌زار دينار پارهي بۆ سوولتان خه‌رج كردبوو كه مووسل گييرا بيدريتي، له‌به‌رئه‌وه ناسره‌دين قسه‌ي موزه‌فهره‌ديني به‌چاك زاني، ئه‌و مه‌شوه‌هته‌يان عه‌رز كرد، سوولتان قسه‌ي موزه‌فهره‌ديني قه‌بوول كرد و روو به مووسل روويشتن. كه سوپا نزيك به مووسل بوو، سوولتان له ئوردوو جوئ بووه‌وه. موزه‌فهره‌دين و ناسره‌ديني له‌گه‌ل خوئ هه‌لگرت و سئ به‌سئ چوونه سهر جيگاييكي بلند و ته‌ماشاي شارى مووسليان كرد، سوولتان مووسلى گه‌وره و توند و ده‌وره به‌شووره و بورج و بارووي كه‌وته به‌رچاو، رووي له موزه‌فهره‌دين و ناسره‌دين كرد و پتي گوتن: ئيوه منتان فريو دا و به فيل منتان كي‌شا سهر شارىكي گه‌وره‌ي قايم، ئيستا كه نه‌گه‌ر په‌لاماري بدهم و بشكيم نامووس و شه‌ره‌ف و هه‌يبه‌تم ده‌شكى و ناتوانم خو بگره‌وه. له پاشان سوولتان گه‌راوه له‌شكرگاهي خوئ. موزه‌فهره‌دين و ناسره‌دين گه‌ليك دلخوشي سوولتانيان داوه و خستiane سهر هه‌وه‌سي چوونه سهر مووسل، سبه‌يني كه روژ بووه‌وه مووسليان ده‌وره دا و هه‌ر چار كه‌ناري شاربان وه‌تنگ هينا، مه‌نجه‌نيق و ئاگره‌اويزيان گري دان و ده‌ستيان كرد به به‌رد و ئاگرباراني مووسل، تيره‌هاويز له هه‌موو

لاییکه وه هلمه تیان دهبرد. نه عیزه دین و نه موجهیده دین و نه لهشکر یک بۆیان ده رکه و تن، سولتان به تکای سه دره دینی شیخی شیوخ به ئەمانهت دهستی له مووسل بهردا و چوو سه شاری ژهنگار، به کۆشه وه و کردنی موزه فه ره دین و ئومه راکانی کوردی زهرزاری که له نئو ژهنگار داده نیشن، له که لئیکه وه دهروازه ی باشووریان بۆ سولتان کرده وه، شه ره فه دین برای ئەتابه گی مووسل که ختیوی ژهنگار بوو وهختیکی له وه ئاگادار بوو، بیجگه له ئەمان چاره بیکی نه دۆزیه وه و داوای ئەمانی کرد و سولتان ئەمانی دا و شار و قه لای ته سلیم کرا، له نه تیجه ی خزمه تی موزه فه ره دین گه لیک جیگای تر که وتنه ژیر حوکمی سه لاهه دینه وه.

موزه فه ره دین له گرتنی دیار به کر و ئامید و عه پنتاب و هه موو ئەرازی جزیره دا خزمه تی بی ژماری بۆ سه لاهه دین کرد، چونکو له فیکر و ته دبیردا نه ده خه له تا، له شه ر و کوشتاردا بی ترس بوو، له به ره ئەوانه رۆژ به رۆژ سولتان هه زی له موزه فه ره دین ده کرد و دم به دم منه تداری ده بوو، له هه موو جیگایه کدا به قه در و حورمه ت دهستی خۆشه ویستی به پشته وه دنا و گه وره ی ده کرد.

سالی ۵۷۸ و له مانگی زیلحیجه، سولتان خوشکی خۆی که راببعه خاتوون بوو، له موزه فه ره دین کۆکبه ری ماره کرد، ئەمجا خزمایه تی و زاوایه تی خۆشه ویستی بونی زیاد کرد، زرنگی و ئازایی و زه به ره دهستی و تیگه یشتن و راستی و غیره ت، رۆژ به رۆژ موزه فه ره دینی له به رچاوی سولتان گه وره ده کرد، خوا به خت و یومنیکی وای دابوو به موزه فه ره دین، له ئومه را و پادشایانی کوردستاندا نه یدابوو به که سیکی دیکه، دهستی ده برده هه ر کاریکه وه با چه نده گرانیش بوایه، بۆی ریک ده که وت و به ئاسانی ده که وته دهستی وه.

موزه فه ره دین گه لیک دلێ به مووسله وه بوو و چاوی تی بریبوو، له بهر هه ز لئیکردنی هه موو ده میک قاقه زی له سولتان ده نووسی و گرتنی مووسلی وه بیر ده هیناوه، له و ریکایه دا که مووسلی ده ست که وئ ۵۰ هه زار دیناری بۆ سه لاهه دین په خش کردبوو، سولتان له وه که گرتنی مووسلی له کن به ئەزه ت و گران بوو، رقی له و نویسراوانه ی موزه فه ره دین ده بووه وه، ئەگه رچی موزه فه ره دین بوو به سه به بی گرتنی جزیره و بۆ ده سخستنی جزیره گه لیک ته قه لای دا و خۆی ماندوو کرد و زه ره ری کیشا، له به رابه ری ئەو هه موو خزمه ته ی بۆ سولتانی کرد و ریکای چاکی

نیشان دا، سولتان موزهفهره‌دین ره‌نجیده بوو.

سال ۵۸۱ سولتان بۆ گرتنی مووسل دووباره خۆی کۆکرده‌وه و که‌وته ریگا، که گه‌یشته هران دهبه‌جی موزهفهره‌دین کۆکبه‌ری گرت و خستیه زیندانه‌وه، زۆری پی نه‌چوو ئومه‌راکانی کوردان له‌و مه‌سه‌له‌یه دلگیر بوون و که‌وتنه ته‌قه‌لا، سولتان له‌وه ئاگادار بوو، که‌وته ئه‌ندیشه و ترسه‌وه، که ته‌ماشای کرد کاروباری حوکمداری و کیشوهرگیری به‌ئاوه‌ژوو رووی وهرسووراند، رۆژه‌لات له‌ده‌ستچوون و ته‌شویشاتیکی زۆر که‌وته نیو له‌شکرگایه‌وه‌ی هاته به‌رچاوان، گرتنی موزهفهره‌دینی له زهره‌ر زیاتر چی دیکه لپی نازیته‌وه، ئه‌مری دا به‌ریان دا و خه‌لاتی کرد و به‌ئینعام و به‌خشش و نوازش دلشادی کرد.

که سولتان رووی له مووسل کرد، موزهفهره‌دین به سوپاهیکی قورسه‌وه‌ی له خزمه‌تا چوو سه‌ر مووسل، له‌به‌رئه‌مه هیندیک بۆ مامله‌ت که‌وتنه نیوانی، سولتان ته‌مای ده‌ست هه‌لگرتنی له مووسل کرد، موزهفهره‌دین و فه‌قی عیسی‌ی هه‌کاری و ئه‌میر ئه‌حمه‌دی کوری مه‌شتووبی هه‌کاری له یه‌که ئومه‌رایانی قیমে‌تداری سولتان بوون، روویان له سولتان کرد ده‌ست له مووسل به‌ردان مایه‌ی شکسته‌ی شه‌وکه‌تی سه‌لته‌نه‌ته، پیاو به قسه‌ی ژنیک که کچی زه‌نگیه‌ی چۆن ده‌ست له مه‌له‌که‌تیک و ه‌کو مووسل به‌رده‌دا. له‌سه‌ر ئه‌وه بۆ گرتنی مووسل ئاماده کرانه‌وه، موزهفهره‌دین به سوپاه و قوشه‌نیک قورسه‌وه، کوردی هران و سروج، زه‌ینه‌دین یوسف برای خپوی هه‌ولیر به سوپاهی هه‌ولیر و شاره‌زوره‌وه، له‌گه‌ل هیندیک له ئومه‌رایانی کوردستان، چوونه سه‌ر مووسل، هه‌روه‌کو له باسی زه‌ینه‌دین یوسف گوترا، لای رۆژه‌لاتی مووسلیان وه‌ته‌نگ هینا، کوری مه‌شتووب له‌ولاوه چوو سه‌ر خاکی هه‌کاری، قه‌لای جزیره و بۆتان و ده‌رویشتی ده‌وره دا، ئومه‌را و حوکمداره‌کانی کوردی هه‌کاری به‌سوپاه و ماله‌وه یاریده‌یان دا، شه‌ر و کوشتار کرا و چه‌ند جیگای سه‌ختی ئه‌وی گیران، موزهفهره‌دین و زه‌ینه‌دین رۆژه‌لاتی مووسلیان توند کرد، هه‌موو رۆژی شه‌ر و کوشتار بوو، له ئاخیردا سولتان به مامله‌ت مووسلی به‌ردا. که سولتان کشاوه، موزهفهره‌دین به له‌شکریه‌وه چوو سه‌ر شاری خلات که له رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی وانه‌وه‌یه، له جنووبی غه‌ربی شاردا سوپاه و ئوردووی دامه‌زراند، شه‌ر و کوشتار ده‌ست پی کرا، خلاتی وه‌ته‌نگ هینا، له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌هالی و ئه‌میری خلات قاقه‌زی له سولتان

نوویسی که سولتان له میافارقین بوو، به ئەمری سولتان، موزه‌فهره‌دین به سولج دهستی له خلات به‌ردا و به‌شادییه‌وه گه‌راوه و چوو هه‌ران.

هه‌ر له‌و ساله‌دا بوو، مانگی شه‌عبان موزه‌فهره‌دین به ئەمری سه‌لاحه‌دین له‌شکری برده سه‌ر مووسل و له نسیبینه‌وه چوو کفرزه‌مار، له‌و ده‌مه‌دا سولتانیش گه‌یشته موزه‌فهره‌دین، شه‌عبان و ره‌مه‌زانیان له کفرزه‌مار به‌سه‌ربرد، له‌ولاوه عیزه‌دین ئەتابه‌گی مووسل که‌وته ته‌قه‌لای پارانه‌وه به ناردنی پیاوی خه‌لیفه و خۆیه‌وه، به‌م شه‌رته له رۆژه‌لاتی زا به‌وه که عیبارته له هه‌ولێر و شاره‌زور و ده‌کۆکا، عیزه‌دین لێیان ده‌ستبه‌ردار بێ و هه‌قیکی به‌سه‌ر جزیره‌شدا نه‌بێ، له پاش گه‌لیک پارانه‌وه سولتان به سولج دهستی له مووسل به‌رداوه.

سالی ۵۸۳ی رۆژی پینج شه‌مه و جومعه و شه‌مه که دووی هه‌تا پینجی ره‌بیعی دووم بوو، موزه‌فهره‌دین به‌سوپاهی کوردستانه‌وه له واقیعه‌ی هه‌تین له مه‌یدانی کوشتار و شه‌ری فه‌رنگا پیاوانه کۆشا و هونه‌ر و ئازایی ده‌نواند و کوشتاریکی وای کرد، هه‌موو موئه‌ریخه‌کان له مه‌دحکردن و پیندا هه‌لگوتنیا هه‌یران ماون، له ده‌ست و برد و چالاکي و ئازاییدا له‌و رۆژه‌وه به ناویانگ هه‌موو رۆژه‌لاتی پر کرد، هه‌ر شه‌ریکی له‌وه‌پاش که ده‌کرا موزه‌فهره‌دین ئاسا ناوده‌برا، ئەومه‌را و پادشایانی فه‌رنگ به سوپاهییانه‌وه پۆل پۆل به‌دیل ده‌گیران و ده‌ناردانه پیش ده‌می سه‌لاحه‌دین، ئەسپاب و که‌لوپه‌ل و مالّ به قه‌نتاران تالان ده‌کرا و ده‌خرایه ژیر پیتی سه‌لاحه‌دین. سه‌رکه‌وتنی له‌شکری سولتان و که‌وتن و گرتنی فه‌رنگ له سایه‌ی غیره‌ت و ده‌ست و بردی موزه‌فهره‌دین بوو، له‌و رۆژه‌دا گه‌لیکی خزمه‌ت کرد و گه‌لیک یاریده‌ی سولتان و عالمی ئیسلامه‌تی دا و به راستی چاک سه‌رکه‌وت.

موزه‌فهره‌دین له پاش واقیعه‌ی هه‌تین له ته‌به‌ریه و عه‌کادا گه‌لیک خزمه‌تی شایسته و ئازایی و زرنگی و سه‌داقه‌تی نیشان دان، که عه‌کا گیرا موزه‌فهره‌دین گه‌راوه جیگای خۆی و له‌گه‌ل ئومووری هوکمداری کوردستان و له‌شکر و سوپاه و ره‌عیه‌تیه‌روه‌ری خه‌ریک بوو. له ته‌ئریخی عیماده‌دینی ئیسیپه‌هانی و به‌هائه‌دین کوری شه‌دادا هاتوو که موزه‌فهره‌دین کۆکبه‌ری له غیره‌ت و ئازایی و هه‌لمه‌تاندا و له خۆراگرتن و چووونه پیشدا و له وه‌ختی ته‌نگانی و سه‌ختیدا، سه‌بر و

تهحهمولتیکی ئاواى دهکرد، له ئومەراکانى دیکهدا نەدەتیرا. بەو سیفەتانەى له سەرەوه بێژران، لەنێو هەموو حوکمدار و ئومەراکانى کورد و پوژەه لاتا ناوی کردبوو و خۆزى پى دەخوارزا، با خسووس واقیعهى حەتین زیاتر ناوی بەنێو پوژەه لاتا بلأو کردەوه، چونکو ئەو نەبوايه فەرەنگ زۆرى هینابوو بۆ کوردان و ئومیدی چاکه چاودێرى نەدەکرا. بەلام موزەفەرەدین بەسوپاهى کوردی حەرپان و سروج و رها و جزیره بەچارىک کۆمهلهى فەرەنگى بلأو دەکردەوه. هەر بەدەست موزەفەرەدین نەسرەت و زەفەر کەوتە دەست سولتان.

سالى (٥٨٥) فەرەنگ بەقوووتەوه چوونه سەر عەکا، سەلاحەدین قاقەزى بۆ هەموو حوکمدارەکانى کوردستان نارد و داواى یارمەتیی لى کردن. موزەفەرەدین بە سوپاهى کوردانەوه هەستا گەيشته فریای سەلاحەدین، له هەموو شەپ و کوشتارى فەرەنگیدا لهگەلى بوو، لهو شەپانەى که له تەوارخاندا مەشهوورن، موزەفەرەدین هەر بەگیان و دل دەکوژشا و نازایهتیی خۆى و میللهتى نیشان دەدا.

(ابن الاثیر) له تەئریخى (الكامل) دا دەلى: له شەپى مەشهوورى عەكادا زهینه‌دین یوسف خێوى هەولێر بۆ یاریده‌دانى سولتان به له‌شكرى كوردى هەولێر و شارەزورەوه چوووه سەر عەكا، له پاش چەندىك نەخۆشى له ١٨ى رەمەزانى سالى ٨٦ هـ له شارى ناسیره له نزیك عەكایه مرد. له عیماده‌دین كاتب له كتیبى (البرق الشامى) دا ده‌گێرته‌وه و ده‌لى: كه بیستمان زهینه‌دین مرد بۆ سەر‌خۆشى چووینه لای موزەفەرەدین كه برا گەورەى زهینه‌دین بوو، لهو براهەش زیاترى نەبوو چاومان پى كەوت، موزەفەرەدین هەموو ئومەراکانى زهینه‌دینى براهى خۆى گرتیوون و له‌نێو چادردا سندی خستبوونه پێیانەوه، به‌كێك له‌وانه (ئەمیر بەلداجى) خێوى خەفتیزه‌كان بوو، ئەویش له‌وانه دەر‌سا كه لێى رووگەردان بن و ئیتاعەتى نەكەن، موزەفەرەدین له‌گەل وەدەست‌خستنى حوکمدارىی هەولێر خەرىك بوو. موزەفەرەدین له پاش مردنى زهینه‌دینى براهى، قاقەزىكى له سولتان سەلاحەدین نوویسى و له‌ویدا گوتى: كه دەست له حەرپان و قەلای رها و شەمسیات و دەروپشت هەلده‌گرتیت، بۆ ئەمەى سولتان له برى ئەوانه هەولێر و دەروپشتى دەر‌بەندى قەرابل و قەفچاق و شارەزورى بەتەمامى بداتى، سولتان بەوه دلخۆش بوو، ئەمریان دایه موزەفەرەدین و ئیزنى خواست و روو بەهەولێر رویشت. له مانگی زلیحجەى سالى ٥٨٦ هـ گەيشته هەولێر، ئەهالى پێشوازییان

کرد و به‌نیاحتیرامه‌وه بردایان و داخلی قه‌لایان کرد. به مودده‌تیکی زۆر کهم خاکی شاره‌زور و ده‌کۆک ، خه‌فتیزه‌کان و ده‌به‌ندی قه‌رابلی و قه‌فجاقی خسته ژیر حوکه‌وه. ئومه‌را و سه‌ردارانی کورد به دیاری و به‌خششه‌وه چوونه لای و ئیتاعه‌تیان قه‌بوول کرد. موزه‌فه‌ره‌دین بوو به به‌لایه‌کی گه‌وره و باریکی قورس له‌سه‌ر گیان و رۆحی بنه‌ماله‌ی ئه‌تابه‌گانی مووسل و موجاهیده‌دین قایمه‌ن. موزه‌فه‌ره‌دین که ئومووری هه‌ولیر و حوکه‌مداری خۆی ریک خست، ده‌ستی به ئاوه‌دانکردنی شار و قه‌لا و بازار و جیگایان کرد، له ده‌وره‌ی قه‌لای هه‌ولیره‌وه دیوارانی قایمی دامه‌زرانده‌وه و ده‌ورپه‌شتی کرده خه‌نده‌قیکی قوول، له دامینی شار روو به جنووب بازاریکی گه‌وره و گه‌لیک کاروانسه‌را و خانه‌گایه‌کی زۆر گه‌وره‌ی بینا نا و مناره‌ییکی بلندی له نیوه‌په‌راستی هه‌وشه‌ی ئه‌و خانه‌گایه دامه‌زراند، که ئه‌مه‌رۆکه‌ش ئه‌و مناره‌یه ماوه‌ته‌وه به‌لام گه‌لیک جیگای وێرانه. له ده‌ورپه‌شتی شار هه‌روه‌کو له نه‌قشه‌دا دیارکراوه شووره‌ییکی پانی به ده‌وری شاردا کیشاوه و به کونگره و سه‌نگه‌ر قایمی کرد، ده‌وره‌ی ئه‌و شووره‌شی کرده خه‌نده‌قیکی قوول و پان و پر له ئاوی کرد. له هه‌موو لایه‌که‌وه عوله‌ما و زانا و کارگر و پیشه‌کارانی به ئینعام و به‌خشش دلخۆشی ده‌داوه و ده‌بیردنه هه‌ولیر. هه‌تا به مودده‌تیکی کهم شاری خواره‌وه‌ی قه‌لای هه‌ولیری وا ئاوا کرد که جیگای خانووی تیدا ده‌ست نه‌ده‌که‌وت.

سالی ٦٠٠ ئه‌تابه‌گی مووسل نووره‌دین چووه سه‌ر مووسل. موزه‌فه‌ره‌دین ئه‌و ده‌مه‌ی به که‌لین زانی و سوپاهی کۆکرده‌وه و په‌لاماری مووسلی دا، دیهات و ئاواویییه‌کی له‌سه‌ر ریکادا بوون، که له زاب په‌ریه‌وه تالانی کردن و گرتنی، هه‌تا گه‌یشه‌ نه‌ینه‌وا. به‌شه‌ر نه‌ینه‌وای گرت و تالانی کرد و دوکان و بازارپه‌که‌ی هه‌موو سووتاند و ده‌وری شاری مووسلی دا. نایبی مووسل خه‌به‌ری دا ئه‌تابه‌گ و کرداری موزه‌فه‌ره‌ینی پی راگه‌یانند. ئه‌تابه‌گ به ئومیدی چوونه سه‌ر هه‌ولیر له نسبیینه‌وه به تالوکه خۆی گه‌یانده مووسل. موزه‌فه‌ره‌دین له‌ولاوه ئاگادار کرا و په‌له سوار بوو له زۆر په‌ریه‌وه و گه‌پاوه هه‌ولیر. له‌و ده‌مه‌دا مه‌لیک ئه‌شره‌فی کورپی مه‌لیک عادیلی ئه‌یووبی قه‌زینیکی له موزه‌فه‌ره‌دین نویسی: ئه‌گه‌ر بچیتته سه‌ر مووسل ئه‌ویش له‌ولاوه ئه‌تابه‌گی وه‌ته‌نگ بینیت، که موزه‌فه‌ره‌دین مووسل بگری و بیخاته ژیر حوکه‌وه مه‌لیک ئه‌شره‌ف یاریده‌ی بدات و مووسلیشی بۆ بخاته سه‌ر

ههولپير . موزهفهردين بهنويسراوان لهگه‌ل مه‌ليک ئه‌شره‌ف رېک کهوتن و دهستی به خۆکۆکردنه‌وه و سوپا رېکخستن کرد، له کۆشه‌وه‌دا بوون نووره‌دين به‌له‌ز چووه سهر مه‌ليک ئه‌شره‌ف پېشى پتي گرت، موزهفهردين هه‌تا وه‌خۆ کهوت بچېته سهر مووسل نووره‌دين له دهست مه‌ليک ئه‌شره‌ف شکستی خوارد و گه‌راوه مووسل و ئيتير فرسه‌تی له‌دهست چوو.

سالی ۶۰۲ موزهفهردين لهگه‌ل عه‌لئه‌دينی خيوي مه‌راغه موخابه‌ری کرد و رېک کهوتن که بچنه سهر ئه‌بويه‌کر په‌هله‌وانی خيوي ته‌وريز، له پاش رېککه‌وتنيان موزهفهردين سوپاھيکی قورسی کۆکرده‌وه و روو به مه‌راغه رۆيشت، له‌ولاوه عه‌لئه‌دينی کورپی ئه‌حمه‌دیل له‌شکری کوردی ئاوربايه‌گانی خري کرده‌وه و چاوه‌نۆری موزهفهردينی کرد. موزهفهردين به عيزه‌ت و پيشوازيکردنه‌وه گه‌يشته مه‌راغه و به هه‌موو لاييکی راگه‌ياند که ئه‌بويه‌کری په‌هله‌وان شه‌و و رۆژ مه‌سته و شه‌راب ده‌خواته‌وه و ئاگای له مه‌مله‌که‌ت و ره‌عیه‌ت نييه و شه‌ریعه‌تی خستوه‌ته پاشه‌وه و لابردی به‌شه‌رع واجيب بووه، به‌و بهانه‌یه سوپاهی خۆيان هه‌لگرت و روو به‌ته‌وريز له مه‌راغه ده‌رکه‌وتن.

ئه‌بويه‌کر په‌هله‌وان که له‌وه ئاگادار بوو، قاقه‌زيکی له ئيتغمش خيوي هه‌مه‌دان و ئيسپه‌هان و ره‌ی نوویسی و هاواری لی کرد. ئيتغمش له نزیک قه‌زوين لهگه‌ل ئيسماعیلییه‌کان شه‌ری ده‌کرد، به‌له‌ز روو به‌ته‌وريز رۆيشت و قاقه‌زيکی له موزهفهردين نوویسی: ئيمه ئيعتيماديکی ته‌واومان به‌تۆ هه‌بوو که پياويکی نوپۆگه‌ر و به‌دين و خي‌رخوا و موساله‌مه‌ته‌په‌روه‌ر و دووره شه‌ری، به‌لام ئيسنا به‌رئاوه‌ژی ناوبانگت ده‌بيستينه‌وه، ئه‌وه ليمان ئاشکه‌را بوو که له فه‌سادی و شوپش و شه‌ر و فيتنه ده‌گه‌رپي، من هه‌ز ناکه‌م خۆ دووچار به به‌لا و شه‌ر بگه‌ی، ده‌ست له‌و فيکره به‌ردان بۆ پاشه‌رۆژت خي‌ری تيدايه.

موزهفهردين که ئه‌و قاقه‌زه‌ی گه‌يشته‌ی دلی نه‌رم بوو، کۆلی گريانی هه‌ستا و له‌و چوونه پشه‌يمان بووه‌وه و ته‌مای گه‌رانه‌وه‌ی کرد. عه‌لئه‌دين پيی گوت: نه بۆ من و نه بۆ تۆ چاک نييه بگه‌رپيته‌وه، چونکو ئيمه سوپا و له‌شکرمان کۆکرده‌وه و هه‌موو کهس پيی زانی، ئيستاکه‌ش بگه‌رپيته‌وه، حکومه‌ت و مه‌مله‌که‌تی منی تيدا ويران ده‌بی، ئه‌وه سوپاه و ئه‌وه مه‌مله‌که‌ت و ئه‌وه ره‌عیه‌ت، وه‌کو عايه‌ی په‌هله‌وان

لیم داگیر بکن تو بیخه ژیر حوکه‌وه. عه‌لئه‌دین هرچنده پاراوه و کوششی کرد موزه‌فهره‌دین له گه‌رانه‌وه‌ی دهستی هه‌لئه‌گرت و رازی نه‌بوو. عه‌لئه‌دین چه‌ند ته‌قه‌لای دا و ده‌لایل و بورهان و چتی نیشان دا چاره‌ی نه‌کرد. موزه‌فهره‌دین به سوپاهی خۆیه‌وه سواربوو، به دۆل و دهره و چیا و هه‌لدیری سه‌خت و گرزدا گه‌راوه هه‌ولتیر.

سالی ۶۰۶ مه‌لیک عادیلی برای سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووپی ته‌مای گرتنی ژه‌نگاری کرد، موزه‌فهره‌دین به پشتیوانی خزمه‌ته‌کانی پیشووی و سه‌داقه‌تی له‌گه‌ل‌عالیه‌ی ئه‌یووپیاندا له خۆی راده‌دیت که تکای هه‌رچییه‌ک له هه‌ر ئه‌فرا‌دیک‌ی ئه‌یووپیان بکریت لئی قه‌بوول ده‌کن و ئیحترامی ده‌گرن. گرتی قاقه‌زیک‌ی له مه‌لیک عادیل نویسی و خواهیشتی لئ کرد ژه‌نگار بکا به‌خاتری ئه‌و و بیبه‌خشیت. قاقه‌زی موزه‌فهره‌دین که گه‌یشته ده‌ست مه‌لیک عادیل، به ساردی و قه‌بوول نه‌کردن قاسیده‌که‌ی به‌دلشکاو‌ی نارده‌وه پاش. موزه‌فهره‌دین له‌وه گه‌ل‌یک دلگیر بوو و زۆری پئ ناخۆش هات، له‌وه ده‌مه‌وه رووی له سه‌لته‌نه‌تی ئه‌یووپیان وهرگیرا و قه‌بوولی نه‌کردن. موزه‌فهره‌دین له‌سه‌ر ئه‌و کاره ئه‌مجا بۆ هه‌وال پیداکردن و پشتیوانی سه‌عی کرد که خۆ له شه‌ری مه‌لیک عادیل بپاریزی. گرتی قاقه‌زیک‌ی له مه‌لیک زاهیری غازی کوری سه‌لاحه‌دین خۆی هه‌له‌ب نویسی و یه‌ک‌یک له که‌یخوسره‌وی کوری قلیج ئه‌رسه‌لان خۆی رۆم نویسی و کردنیه هه‌وده‌نگی خۆی و له‌گه‌لیان ریک که‌وت، ئه‌وانیش جوابیان داوه: هه‌رده‌م‌یک‌ی مه‌لیک عادیل قسه‌ییک‌ی موزه‌فهره‌دین قه‌بوول نه‌کات، هه‌ر که‌سه‌ی له سنووری خۆیه‌وه هه‌لمه‌تی به‌رنه‌سه‌ر خاکی عادیل و بیگرن. به‌و شه‌رتانه موزه‌فهره‌دین گه‌ل‌یک کۆمه‌گی په‌یدا کرد.

کورانی زه‌نگی له‌گه‌ل یه‌ک‌تر نیتوانیان تیک چوو‌بوو. مه‌لیک عادیل ئه‌وه‌ی به که‌لین زانی، له شامه‌وه روو به‌خاکی قوتبه‌دین کشا. قوتبه‌دین و نووره‌دینی خۆی مووسل له به‌رابه‌ر مه‌لیک عادیلدا جگه له شه‌ر و پیش پئگرتن چاره‌یه‌کیان نه‌دۆزیه‌وه و له‌گه‌ل خۆکۆکردنه‌وه خه‌ریک بوون. موزه‌فهره‌دین که له‌وه ناگادار بوو، رۆژی تۆله‌ی که‌وته‌وه بیه‌ر. ئه‌و رۆژه‌ی له مه‌لیک عادیل به که‌لین زانی و ده‌زیه‌جی قاقه‌زیک‌ی له قوتبه‌دین ئه‌تابه‌گی نویسی و دایه ده‌ست وه‌زیری خۆی و نارديه مووسل. وه‌زیر به شه‌و گه‌یشته سه‌ر ده‌جله و خه‌به‌ری دا، به‌له‌ز که‌شتیان بۆ ساز کرد و په‌راندیانه‌وه. وه‌زیر چووه لای نووره‌دین و قاقه‌زه‌که‌ی دایه ده‌ستی.

نوورهدین به درجه‌ییک نیه‌ایهت شادبوو، چونکو مه‌سه‌له‌ی موزه‌فهرهدین به هیچ کلۆجیک نه‌ده‌که‌وته بیرری که‌سه‌وه. که قاقه‌زه‌که‌ی خوینده‌وه، موزه‌فهرهدین لئی نوویسیبوو: بۆ نه‌هیشتنی مه‌لیک عادل به هم‌موو جوړتیک یاریده‌ی ددهم و شهرتی ئیتفاقیش له‌سه‌ر داخواری ئه‌وان بیت.

نوورهدین به‌و شه‌وه و به سویندخواردن و شهرت و قه‌رار رتیک که‌وت و شرووتی ئیتفاقیشی خسته به‌ر ویجدانی موزه‌فهرهدینه‌وه که هرچوئیک دلخواری بی ئه‌و پازیه. به‌و جوړه نوورهدین جوابی قاقه‌زی نویسیه‌وه و به ئیحترامه‌وه وه‌زیریان به‌ری کرد.

موزه‌فهرهدین گرتی قاقه‌زی له خه‌لیفه ناسره‌دین بیللا نویسی که مه‌نعی مه‌لیک عادل بکه‌ن نه‌چیته سه‌ر مووسل و به سولج ژه‌نگار له ده‌ست شه‌ری رزگارکه‌ن و خه‌لیفه پیاویک بنیرتیه لای مه‌لیک عادل که ده‌ست له ژه‌نگار به‌ر دا و با نه‌بیته مایه‌ی شه‌روشور. موزه‌فهرهدین به سویاهی کوردانه‌وه چوه کۆمه‌گی نوورهدین له مووسل، قه‌رارگاهی له‌شکری دامه‌زاندوه و جوابی نارد له هم‌موو لاییکه‌وه ئومه‌رایانی کورد له‌سه‌ری کۆبوونه‌وه و چاوه‌نۆری هاتنی عادیلیان کرد و به ئومیدی پیاوی خه‌لیفه بوون، مه‌لیک عادل له‌ولاوه ژه‌نگاری دهره‌ دا، خپوی ژه‌نگار به پشتیوانی موزه‌فهرهدین و ئومیدی یارمه‌تی به چست و چالاکي به‌را به‌ر به مه‌لیک عادل پاره‌ستا، له دوا‌ییدا قاسیدی خه‌لیفه و پادشاکانی دیکه گه‌یشتنه لای موزه‌فهرهدین و به هم‌موو لایه‌که‌وه که‌وتنه سه‌ر مه‌لیک عادل و ناچاری مامله‌تیا‌ن کرد و به سولج ژه‌نگاری به‌ردا و له ده‌ست خپوی خۆیدا قه‌رارگیر بووه‌وه. له‌و ده‌مانه‌ی موزه‌فهرهدین له مووسلدا چاوه‌نۆری قاسیدانی ده‌کرد، دوو کچی خۆی له دوو کوپی نوورهدینی خپوی مووسل ماره‌ کردن، کوپه‌کان یه‌کی عیزه‌دین مه‌سه‌وود و دوهم عیماده‌دین زه‌نگی بوون. له پاش شادی و که‌یف موزه‌فهرهدین گه‌راوه هه‌ولیر و له‌گه‌ل ته‌دبیر و ئیداره‌ی مه‌مله‌که‌تی خۆی خه‌ریک بووه.

سالی ۶۱۲ خه‌لیفه له خپوی هه‌مه‌دان مه‌نکه‌لی رهنجیده بوو، هاواری له هم‌موو ئومه‌را و حوکمداره‌کانی کوردستان و باقی ئومه‌رایانی دیکه کرد، موزه‌فهرهدین به له‌شکری هه‌ولیره‌وه چوه سه‌ر مه‌نکه‌لی و به شه‌وکه‌ت و شانی کوردایه‌تییه‌وه له‌ناو هم‌موو حوکمداره‌کاندا سه‌رکه‌وت و به موه‌فه‌قی و فه‌تح و زه‌فه‌ر گه‌راوه و

دهنگی نازایی و ته‌بیری دونیای پر کرد. سالی ۶۱۵ عیماده‌دین زهنگی که زاوی موزه‌فهره‌دین بوو، له‌سه‌ر ئاکره حوکمداریی ده‌کرد، سوپاهی کۆکرده‌وه و چووہ سهر زۆزان و هه‌کاری، به‌دره‌دین ختیوی مووسل که کوری مه‌لیک قاهیر بوو، بۆ به‌راه‌یری عیماده‌دین له‌شکرکیشیی کرد و چووہ سهر موزه‌فهره‌دین چونکو پشتیوانی عیماده‌دین زهنگی بوو. له به‌دره‌دینی گنراوه و گوتی: من شه‌رتیکم له‌گه‌ل بابی ئه‌وان کردووہ که خو له مووسل و ئه‌ترافی نه‌گه‌یپنم و هه‌ز ده‌که‌م شه‌رتی خو‌م نه‌شکینم، به‌لام که‌سیک ده‌ست باویژیته هه‌کاری و زۆزان و یه‌کیکی دیکه بچیت پششی پی بگریت، ناچار ده‌بم به‌راه‌یری بکه‌م و یه‌که که‌سیکی هه‌لمه‌تی به‌ریتی ئه‌من ده‌بم، به‌دره‌دین له ترسی موزه‌فهره‌دین نه‌یویرا بچیت و به ناچاری گه‌راوه. موزه‌فهره‌دین یاریده‌ی عیماده‌دینی دا زۆزان و هه‌کاری و شووشیشی که‌وته ژیر حوکمه‌وه. له پاش گرتنی ئه‌و خاکانه سوپاهی هه‌ولیر چوو‌نه جیکای خو‌یان. له‌ولاوه به‌دره‌دین ختیوی مووسل له‌گه‌ل مه‌لیک ئه‌شرف به مامله‌ت ریک که‌وت، مه‌لیک ئه‌شرفیش له‌گه‌ل حوکمدارانی هه‌سه‌نکیف و ئامید و ماردين گرپی به‌که‌تی و ئیتفاقیان گری دا، مه‌لیک ئه‌شرف له موزه‌فهره‌دینی نویسی: ئه‌م‌رۆکه فه‌رنگ له‌سه‌ر ئیمه شالووی هیناوه له بری یاریده‌م بدن رۆژی دوژمنایه‌تی نییه، ئه‌گه‌ر کۆمه‌کیشم نه‌که‌ن دوژمنم بۆ په‌یدا مه‌که‌ن، وا چاکه له‌سه‌ر ره‌وشت و قاعیده‌ی پیشوو به ئیحترامی خو‌تانه‌وه دامه‌زینه‌وه و خو تیکه‌ل به‌شه‌ر و کوشتار نه‌که‌ن و که‌لین نه‌خه‌نه ده‌ست دوژمنان، ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن ناچارم به سوپاهیکی قورسه‌وه دیمه سه‌رتان... مه‌لیک ئه‌شرف ئه‌و قاقه‌زه‌ی نارد و جوابی نه‌دراوه چونکو له‌گه‌ل حوکمدارانی هه‌لب و رۆم ریک بوون. به‌لام به‌و قاقه‌زه زیاتر ئه‌هه‌میه‌تی به‌هیز په‌یداکردن و سوپاه و ئاله‌تی شه‌ر دا. مه‌لیک ئه‌شرف به سوپاه‌وه روو به‌ نسیبین رۆیشت که یاریده‌ی به‌دره‌دین بدات.

به‌دره‌دین که‌ وای زانی به سوپاه‌وه چووہ سهر ئامیدی که له ده‌ست عیماده‌دین ختیوی ئاکره هه‌میدیدا بوو. موزه‌فهره‌دین به سوپاهی هه‌ولیر و شاره‌زوروه یاریده‌ی عیماده‌دینی دا، به‌لام هه‌تا له‌شکری هه‌ولیر کۆ کراوه. به‌دره‌دین له‌به‌ر دامینی ئاکره به‌سه‌ر عیماده‌دینی دادا و شکاندی. ئه‌ویش به په‌ریشانی خو‌ی گه‌یاند هه‌ولیر و په‌نای برده به‌ر موزه‌فهره‌دین، موزه‌فهره‌دین به‌وه زۆر دلگیر بوو.

۲۰ مانگی رهجهبی ئەو ساڵە موزەفەرەدین لەشکری کۆکردەووە و بە قوووەتەووە چوووە سەر مووسڵ کە لە زۆی پەرییەووە هەتا نزیک مووسڵ بە تالان و وێرانکردن رۆیشت و لەشکری بە دەوری مووسڵدا بلأو کردەووە و گەلیکی خرابی کرد. بەدرەدین بە پەلە کورپکی خۆی ناردە حەلەب و هاواری برده بەر مەلیک ئەشرەف، لەولاشەووە لەشکری ئەشرەف لە نسیبەین بوو. بەدرەدین لەوانیش پاراوە کە یاریدەیی بدەن. ئەمیر ئەیبەگ سەرلەشکری ئەشرەف بوو، بەلەز خۆی گەیانده مووسڵ و تەمای چووونە سەر هەولپیری کرد. بەدرەدین نەیهیشت و پتی گوت: ماندووتان بحەسیننەووە لە پاشان لە دەجلە پەپەنەووە و بچن. موزەفەرەدین لەولاووە کە هاتنی ئەیبەگی بیست لەشکری هەلگرت و عیمادەدینی لەگەڵ خۆی خست و روو بە مووسڵ لە زۆی پەرییەووە و خشا. بەدرەدین کە وای زانی لەشکرەکەیی لە موزەفەرەدین پر کرد و بزاونتی و پازاندنیەووە و تیپی دامەزراندن و راست و چەپی ریک خست و پاش و پتشرەوی سوپاهی راگرت و پیاووە ئازا و ناودارەکانی خستە کەنارەووە، یەکیک لە ئومەرا گەورەکانی لە لای راست دانا و ئەمیرەکانی دیکەیی لە چەپەووە سازکردن. شەوێی نزیک خەوتنان ئەو ئەمیرە کە لە راستەووە بوو، تەمای چووونە لای چەپی لەشکری کرد، دوژمنی بە قوووەتە کەوتە بەرچاو. موزەفەرەدین لەولاووە بآلی راستی سوپای بەدرەدینی پتچاووە و وەتەنگی هینا و پەلاماری دا و بلأوی کردەووە، هەلمەتی بآلی چەپی دوژمنی دا و شکاندی. بەدرەدین چونکو لەنیو چەپی سوپادا بوو، لەو دوو بآلە شکاوە ئاگادار نەبوو، لە پێدا موزەفەرەدین روو بە سینگی دوژمن هەلمەتی برد، ئەیبەگ و بەدرەدین هەرچەند کۆشان، راوستان مومکین نەبوو، لە پاش شەڕ و کوشتاریکی زۆر، موزەفەرەدین لە سێ فرسەخیکی رۆژەلاتی مووسڵ، بەدرەدین و ئەیبەگی بە پیسی شکاند و تالان و ئەسیریکی زۆری دەست کەوت. بەدرەدین هەلات و موزەفەرەدین کەوتە سەری و نزیک سپیدە بەدرەدین و ئەیبەگ و سوپاهیکی لە کوشتار رزگار بووبوو، بە هەزار ئەزیەت و پەرتشانی خۆیان گەیاندهووە مووسڵ و لە دەجلە پەپەنەووە و چووونە قەلای مووسڵەووە و دەروازە و بورجیان گری دان. ئەهالیی مووسڵ کە تەماشایان کرد بەدرەدین بە ساغی رزگار بوو، دلشاد بوون.

موزەفەرەدین هەر لە دووی شکستە بوو، بەتالان گرتن و کوشتار گەیشتە سەر دەجلە و دابەزی، سوپاھ و ئۆردووی کۆکردنەووە، ئەسیران و تالانی بە بەردەمدا

پاواردن. لهو بهروهه مووسلّیهکان بهدلتهنگییهوه چاویان لّتی بوو، بهلام چیی له دهست نهدههات. له پاش کهمیگ ئاسوودهگی ماندوو هساندنهوه، چوونه سهه نهینهوا و گرتیان، سی رۆژ لهویدا دانیشتن، له ههه چوار کهناری مووسلهوه تالان و گرتن کرا، له دواییدا موزهفهردین به کهیف و شادمانی چوو ههولیر و له زاب پهپیهوه. بهدرههین پیوانی گهوره و کهیخوایانی شاری نارده لای موزهفهردین، لهسهه زاب گهیشتنه موزهفهردین و بناغههی ماملهتیان لهسهه نهوه دامهزاند: لهو رۆژهوه بهولوه ههه کسه لهسهه خاکی خوئی حوکمداری بکا، نهو خاکی له ژیردهستیدا بووه ههه بمینیت و کسه لهگهه کسه شهه نهکا و بهدوستی رای بویرن. لهسهه نهوه ماملهت قههراگیر بوو و گههراوهه جیگای خویمان. عیمادههین چوو ههه مههلهکهتی خوئی، جگه له قههلائی کاواش ههمووی خسته دهست، پیای موزهفهردین لهسهه مهسهلههی قههلائی کاواش که له ههموو قههلاکانی ههکاری و زوزان قایمتر بوو هاتوچوئی کرد، بهدرههین نهیدا بهدهستهوه، ههه لهسهه نهوه نهختیک ماملهتهکه به ساردی ماوه.

موزهفهردین دیسان لهگهه پادشا و حوکمدارهکانی دوور و نزیک و دهروپشت دهستی به موخابههه و یهکهتی کردهوه و هاودهنگانی زۆر کردن و له مهلیک نهشرفی وههگهراوهه و نهیهپشت حوکمداریک به مهلیک نهشرفهوه دلگیر بیت و هههمیشه بۆ ریک نهکهوتنیا لهگهه مهلیک نهشرف له کۆشهوهیهکی زۆردا بوو، دایمه حوکمدارهکانی له کردهوهی مهلیک نهشرف ئاگادار دهکردن. پادشاکان به قسهی موزهفهردین ئیعتیمادیان ههبوو و پتیا باوهه دهکرد و هههچیهکی بگوتبایه به راستیان دهزانی بهدرههین له رقی موزهفهردین چوو لهگهه مهلیک نهشرف ریک کهوت و بزوتنهوه و کۆششی موزهفهردینی بۆ نویسی. موزهفهردین به پهنهانی لهگهه ئومهراکانی مهلیک نهشرف موخابههه دهستی پی کرد، به شههت و قههرا ههمووی کردنه ههواداری خوئی، گهههترین ئومهرایانی نهشرف نههمیر نهحمههه کوری مهشتوب کوردی ههکاری و نههمیر محمههه عیزههین کوردی هههمیدی ئاکرههی و چهند ئومهرایانی دیکههی سههردار و سوپاهی له نهشرف جوئی کردنهوه و به ئومیدی چوونه ههولیر کهوتنه ریکا. لهولاشهوه خپوی دیاربهکر و خپوی مارههین مهلیک نهشرفیان له چوونه مووسلهه منع کرد و نهیانهپشت به هاواری بهدرههینهوه بچیت، به ناچاری به سولح پیک هاتن. بهلام

ئەشرف ھەر رووی لە مووسل کرد و رویشت. موزەفەرەدین کە لەو گەشت، لەشکری ھەلگرت و چووو سەر زاب و لە گوندیک (دئ) کە بە (سەلامە) دەناسرئ دابەزی. لەو دەمدا وەلامی خێوی دیار بەکری گەشتی و پتیاں راگەیاندا کە لەگەڵ مەلیک ئەشرف ماملەت کراو، لە قاقەزیکى بۆی ھاتبوو نووسرا بوو کە: ئیمە لەگەڵ ئەشرف ریک کەوتین، بەلام ھەرچۆنیکى موزەفەرەدین پتیی خۆش بئ و داوا بکا لەگەڵی یەک و ھاوالن... موزەفەرەدین بەو دڵشاد بوو، بە کەیفەو گەراو ھەولێر. دیسان قاقەز لەسەر قاقەزی لە ئومەرا و حوکمدارەکانی دەنویسی کە لە یەک ئاگادار بن و لە دوژمن بیتاک دانەنیشن و خۆشەویستی سست نەکن. سالی ۶۱۷ تەتەر لە ئاوربايگانەو بەخراپەکردن چووونە سەر مەراغە و فیتنە و فەساد و کوشتاریکی زۆریان لەو خاکەدا کرد. موزەفەرەدین لە ترسی ئەمە نەبادا بە دۆل و دەرە و تەنگی کوردستانی سۆراندا لە چیايان سەرکەون و ھەولێر وەتەنگ بپن، قاقەزی لە ھەموو حوکمدارەکانی نزیکى نوویسی کە بە سوپاھ و لەشکر یاریدەى بدەن. بۆ بەدردەینی خێوی مووسلیشی نوویسی بە سوپا یاریدەى بدات تاکو لە پپش تەتەردا بچیتە سەر رینگایان و نەھیلێت لە کتوان سەرکەون. موزەفەرەدین لە ھەموو لایەکەو سوپاھى کۆ کردەو. سالی ۶۱۸ی مانگی سەفەر بەو قوووتەو چوو ھەموو جیگا بلند و تەنگەکانی گرت و رینگای تەتەری بریەو، چونکو لەو کتواندا جیگای وا ھەبوو تەنھا پیادەییەک نەبوايە رینگای ھاتوچوونی نەدەبوو. موزەفەرەدین بۆ ئەمە ئەو رینگایانە لە دەست دەرناچئ، لە پپشدا ھەمووی خستە ژێردەستی خۆیەو. تەتەر لە ئاوربايەگانەو روو بە (دەکوک) رویشتن، موزەفەرەدین بە لەشکرەو چوو دەکوک و پپشی بەتەتەر گرت، تەتەر لە ترسی موزەفەرەدین نەیانویرا خۆ بنویتن و دەستیان لە دەکوک بەردا و بەپەریشانی روو بە ئاوربايەگان گەرانەو، پاشی موزەفەرەدین لەگەڵ سوپاھى ھەولێر مووسل و شارەزور بە تالانیکى زۆرەو گەرانەو.

سالی ۶۲۱ موزەفەرەدین گرتی و قاقەزی نوویسین و نارەدی بۆ شەھابەدین غازیی ئەیووبی خێوی خلات و بۆ مەلیک موعەزەم مووسا خێوی دیمەشق کە لەگەڵی ریک کەون و ھەریەک لە سنووری خۆیەو، خاک لە مەلیک ئەشرف بگرت و موزەفەرەدین بچیتە سەر مووسل و بیخاتە دەست، ئەوانە ھەریەک لە جیگای خۆیەو بزوتن و چووونە سەر خاکی مەلیک ئەشرف، لەولاو موزەفەرەدین

لهشكرى كۆكردوه و چووه سهر مووسل. به لام ههرچىكو مهليك موعه زهم بوو كه روو به خاكى ئه شريف بزوت، برابى له ميسروه هاوارى لى كرد، به ناچارى له وه دهستى هه لگرت و جلهوى خووى و سوپاهى بهر به ميسر سووراند و به هاوارى برابيه و چوو، ههرچىكو خىوى خلات بوو نه په رڙا ببزوتته وه، مهليك ئه شريف گهيشته سهرى و گرتى و له پاشان له گوناھى خووش بوو. موزه فهردين كه به لهشكره وه رووى له مووسل كرد، رۆژى ۱۳ى جهمادى دوهم دهرهى مووسلى وهتنگ هينا و بۆ شهري و كوشتار ناماده بوو، چاوهندورى كۆمهگى دهكرد و به ئومىدى ئه وهش كه مهليك ئه شريف بۆى بگريته وه و نه چيته سهر خلات، مهيدان بۆ غازى چۆل بكا. به دردين لولوو له وه زۆر ترسى هه بوو، هه موو دم سوپاهى سازبوو. له بهختى موزه فهردين له وده مهدا لهشكره كه لى له گه ل مهليك ئه شريف نارده بوو سهر خلات، له مووسلدا دانه ويژه و خوارده منى قاتوقرى و گراني تى كه وتبوو، ئه هالى مووسل زۆر وهرز بوو بوون. موزه فهردين ۱۰ رۆژان مووسلى وهتنگ هينا. رۆژى جومعه و هه وته مى مانگى جهمادى مابوو، مووسل گرتنى به بى خويندتن له لاي گران بوو، ئه وىش له خويندتنى هه زاراني هه نه دهكرد، ههروه ها بۆ خووشى دانه ويژه و خواردى كه م پى مابوو، له ولاشه وه ئه شريفىش خلاتى گرتبوو، غازى به ديل گيرابوو. موزه فهردين له و چوويته سهر مووسله په شيمانانه بهرى خووى داوه هه ولير. له ۱۰ رۆژانه دا شه ريكى وا نهكرا، به لام پياوه كانى جار به جار په لامارى دامه نى شوورهى شاربان دها و كه سيكيش بۆ ئه وان دهر نه ده كه وت، ئه وانيش ده گه رانه وه لهشكرگاي خويان. موزه فهردين له گه رانه وه موده تيك له كه نار زاب له سنوورى خووى سوپاهى دامه زراند و فهرارى گرت كه نه بادا كه سيكى بچيته لا ياخود نه بادا ته عه روزهى بكرت، كه ته ماشاى كرد هيج نه بوو گه راوه هه ولير.

سالى ۶۲۲ جه لاله دين خوارزمشا گهيشته عيراق و له ويوه روو به كوردستان هه لمه تى برده سهر دهكوك و دهرهى دا، ئه هالى به دهست و باسكيان زۆر چاك بهرابه ريبان كرد و شهري و كوشتاريان گهرم بوو. جه لاله دين له نه تيجهدا به شهري دهكوكاى گرت و تالان و كوشتاريكى زۆرى لى كردن. موزه فهردين له وه ناگادار بوو، به له ز پياوى نارده لاي و دهستى جهورى له سه ر كورده كانى دهكوكا لبرد و به مامله ت له گه ل په كتر ريك كه وتن، له پاش چهند جار قاقه ز ليك نووسين قه راريان

داوه پیکه‌وه سویندیان بۆ یه‌کتر خوارد به‌شهرتی جه‌لاله‌دین ئاوربایه‌گان بگریته و له‌ویوه بچیتته سه‌ر خلّات و خاکی ئەشرف بخاته ژیر حوکمی خۆیه‌وه. له‌ملاشه‌وه موزه‌فهره‌دین لینگ داته سه‌ر مووسل و له ژیر په‌نجه‌ی به‌دره‌دینی ده‌رخات، ئەو شهرته بوو به بنچینه‌ی مامله‌تیان و بۆ یه‌کتر په‌یمان و سویندیان خسته پیتش و بوون به سویندخۆری یه‌ک. موزه‌فهره‌دین بۆ مه‌مله‌که‌تی خۆی سنوره‌کانی به په‌نهانی به له‌شکر قایم کرد نه‌وه‌کو جه‌لاله‌دین فیلتیکی لی بکا، به‌و جوړه خۆی و مه‌مله‌که‌تی له شه‌ر پارازت هه‌تا جه‌لاله‌دین به‌ری خۆی کرده ئاوربایه‌گان و رۆیشت. موزه‌فهره‌دین له‌سه‌ر موعاهه‌ده‌یه‌کی له‌گه‌ل جه‌لاله‌دینی گرتی دابوو، قاقه‌زی له مه‌لیک موعه‌زه‌م خۆی دیمه‌شق نویسی و له خۆی ئامید و ماردینیشی گێراوه، له‌وانیشه‌وه قاقه‌زی وه‌رگرت‌ه‌وه، که ئەوانیش له‌گه‌ل ئەو عه‌هد و په‌یمان‌ه‌ن. ساڵی ۶۲۳ موزه‌فهره‌دین ته‌داره‌کی له‌شکری گرت و خۆی کۆکرده‌وه، هه‌تا سوپاهیکێ قورسی پیکه‌وه نا و چوو سه‌ر مووسل و گه‌یشته سه‌ر زاب و په‌رینه‌وه‌ی به چاک نه‌زانی، سه‌رزابی کرده له‌شکره‌بەز، له‌ولاوه جه‌لاله‌دین له تفلیسه‌وه روو به خلّات سپاهی ده‌نگ دا. له ریگادا پتییان گوت که ناییی ئەو له کرمان سه‌ری له‌ژیر حوکمی وه‌گه‌راند، به ناچاری روو به کرمان له‌شکری ئاژۆت. به‌دره‌دین به گه‌یشتنی موزه‌فهره‌دین بۆ سه‌ر زاب قاقه‌زیکێ بۆ ئەشرف نویسی، له‌وده‌مه‌دا ئەشرف له شاری ره‌قه بوو، روو به حه‌ران له‌شکری بۆ سه‌ر مووسل ئاژۆت، خۆی ماردین به له‌شکره‌وه پیتشی پت گرت، تیروکه‌وان و شیر و خه‌نجر بۆ یه‌کتر کوشتن ئاماده کران و شه‌ر گه‌رم بوو، له هه‌ردوو لا گه‌لیک کوزران، ئەشرف به شه‌ر ماردینی گرت و تالانی کرد و رووخاندی، له‌ولاوه مه‌لیک موعه‌زه‌می ئەیووپی بۆ گرتنی خاکی ئەشرف روو به حومس له‌شکری برد و قاقه‌زیکێ له ئەشرفی برای نویسی: ئەگه‌ر ده‌ست له ماردین و مووسل به‌رنه‌ده‌ی حه‌ما و حه‌لب ده‌گرم نایده‌مه‌وه پیت، مه‌لیک ئەشرف به‌ناچاری ماردینی به‌ر دا و ده‌ستی له چوونه مووسل هه‌لگرت و چوو حه‌لب. مه‌لیک موعه‌زه‌م قاقه‌زیکیشی له موزه‌فهره‌دین نویسی: ده‌ست له مووسل به‌ردات، له‌سه‌ر قاقه‌ز و بزوتنی مه‌لیک موعه‌زه‌م هه‌رکه‌س روو به خاکی خۆی له‌شکری کیشاوه دوایی، به‌لام له‌و کیشه‌دا مووسل و ماردین دووچار به وێرانه و ئاشووب و زه‌ره‌ریکی بی ژمار بوون. ساڵی ۶۲۷ سوّنج ناو پیاویک له چپای کوردستاندا ده‌ستی به جه‌رده‌یی کردبوو، گه‌لیک

شهر فروش و ناشووبخواه و پیاوی ناراستی لهسهه کۆبوو بووه و دهسته تهریدهیهکی گهرهه پیکهوه نابوو، له ههموو لایهکهوه تالان و برۆی دهکرد و لینگی دا سهه قه لای (سارۆ) که له یهکه قه لایانی موزهه رهه دین بوو گرتی و خستهه ژیر حوکمی خۆیهوه و ئەمیری ئەو قه لایهه کۆژت که ناوی عیزه دینی کوردی ههمیدی ئاکرههیی بوو. موزهه رهه دین زۆر زۆر دلگیر بوو، له شکره کۆکردهوه و چووه سهه سۆنج، له دواي کوشتار و شهه موزهه رهه دین دههقهه ته نههات و لهسهه ئەوه که قه لات له دهست سۆنجدا بمینیتتهوه مامله تیان کرد، موزهه رهه دین به دلایکی ساردهوه گهراوه ههولیر.

سالی ٦٢٨ دهسته ییکی تهتهه له خاکی ئاوربایه گانهوه به شهه و تالان و کوشتار و ئاوايي سووتاندن روویان له ههولیر کرد و گهیشته ههه خاک و زهوی و شار و دتهاتیک تالانیان کرد و سووتاندیان و ویرانیان کرد و ئەهالییهکانیان دهکوژتن و ئەتک و سووکییهکی تهواویان بهسهه عزه و ناموسی میللهت دادینا، بهه رهه الهته رهیشتن گهیشته ههولیر، موزهه رهه دین هاواری له بهدره دین کرد، موزهه رهه دین به سوپاهه ههولیر و مووسلهوه چووه پتیه تهتهه رهه کان، ئەوانیش که وایان زانی بهسهه شاری کهرخینی و داکوکادا به سهلامهته له کوردستانی شاره زوور دههچوون و گه پانهوه ئاوربایه گان. نه موزهه رهه دین و نه حوکمداریکی دیکه نهکهوتنه سهریان بیانکوژن و نه هیلن پرگار بن، موزهه رهه دین له شکره کههی گیراوه ههولیر.

موزهه رهه دین شهوی سیشهممهه ی ٢٧ی موچه رهه می سالی ٥٤٩ له قه لای مووسل له دایک بووه، بابی بهکه مالی رهوشته چاکی پهروه دهی کرد، چونکو ئەمیر عهلی گچکه له مووسلدا ئەمیر و نایبیکه خاوهند هیز و شهوکهت بوو، مامۆستایانی زانا و تیگهیشتهوی بۆ راگرتبوو، لهسهه فهننی عهسری خۆی تهریبه دهکرا.

موزهه رهه دین له پاش ٨١ سال ژیان، شهوی جومعهه ی ١٤ی مانگی رهه مه زانی سالی ٦٢٠ له قه لای ههولیر وهفاتی کرد و ههه له ههولیر و له ناو قه لادا نارژتیا. به لام رهه بیهه خاتوونی خیزانی چووه دیمه شق و له پاش ٨٠ سال عومر له مانگی شهعبانی سالی ٦٤٢ له دیمه شق مرد و له چیای قاسیۆن که ئەمرۆکه به سالییه و محه لهی کوردان ناو دهبرۆ له شیمالی شار مهدرسهه یهکی بۆ خۆی دروست کرد

بوو، مهوقوفه‌یه‌کی ته‌واوی لی گریځ دابوو، له‌و مه‌درسه‌یه ناژتیاڼ، ئە‌مړۆ‌کش ئە‌و مه‌درسه‌یه ماوه سالی ۱۳۴۰-۱۳۴۱-۱۳۴۲ که ده‌چوومه دیمه‌شوق، مه‌درسه‌ی ره‌بیعه سولتان خاتوون له‌ گه‌ره‌کی کوردان کرابوو به‌ مه‌درسه‌یه‌یکی ئیبتدائی بو کورده‌کانی سالیحه و نزیکه‌ی ۳۰۰ مندالی کوردان له‌ویان ده‌خویند.

ره‌وشت و خو و کرده‌وه و زیان و دیانه‌تی موزه‌فهره‌دین

موزه‌فهره‌دین به‌تبعیه‌ت پیاویکی دیندار و خیرخوا و شه‌ریعه‌تپه‌رست و عیلمخوا و سوّفی مه‌شرب و دوّستی شیخ و مه‌لا و زاهدان بوو، له‌ کاری خیر و حه‌سه‌ناتدا زور نازا و به‌ غیره‌ت و به‌کوّشه‌وه بوو، گه‌لیک چتی گه‌وره‌ی بینا کرد. موئه‌ریخه‌کان و عوله‌مای دینی، بریکی ده‌لین: موزه‌فهره‌دین مه‌ولوودی نه‌به‌ویی ئیختراع کرد و له‌وه‌دا فه‌لسه‌فه‌ی نواند و گه‌لیکی مو‌باله‌غه‌ی تیدا ده‌کرد. خیرات و چاکه‌ییکی له‌ ئە‌و چاوی که‌وتراوه له‌ هیچ حوکمداریکی ئە‌و زه‌مانه و پیتش و پاش نه‌دیتراوه، له‌ هه‌موو چتی‌ک زیاتر خوّشه‌ویستی و حه‌زلیکردنی ئە‌و روحم به‌ بیده‌ستان و به‌زه‌یی به‌هه‌ژاراند هیناوه و ده‌ستگرتنی ده‌سته‌نگان و که‌وتووان بووه، روژی چند قه‌نتار نانی به‌ پاتن ده‌دا و به‌سه‌ر هه‌ژار و ده‌رویزه‌که‌ران بلاو ده‌کراوه و چند قه‌نتاریشی ده‌نارده مه‌درسه و مزگه‌وتان، هه‌ژار و بی‌ ده‌ست و پتیانی کوّ ده‌کرده‌وه و ده‌سته به‌ده‌سته نان و خواردنی ده‌دانی. که‌ بو جیگاییک سو‌اربوونی بووبوایه، خه‌لکی به‌ریز له‌به‌ر ده‌روازه کوّ ده‌کردنه‌وه و هه‌ریه‌ک به‌ هیندی پیویست له‌ به‌رگ و خواردن و له‌ پاپووج و له‌ دراوی ده‌دانی، بو ئە‌مه‌ی هه‌تا له‌و چوونه ده‌گه‌رپته‌وه دانه‌مین. ئە‌گه‌ر زستان بوایه پیویستی سه‌رما، ئە‌گه‌ر هاوین بوایه چتی فینکی به‌سه‌ردا ده‌به‌خشین، ئە‌گه‌ر له‌ سه‌فه‌ریک بگه‌رابایه‌وه به‌و جوّره دیسان هه‌موو هه‌ژاره‌کانی خپ ده‌کردنه‌وه و هه‌ریک به‌ قیاسی خوّی بی ئیحتیاجی ده‌هیشتن و پیویستی ده‌دانی.

بو کویر و پاریزکاران چوار خانه‌قای دروست کردن و له‌ هه‌موو لاییکه‌وه کویر و پیاوه پاریزکاره‌کانی کوّکردنه‌وه و له‌ خانه‌قایانه‌ی دانان، هه‌موو روژی تیش‌ت و جیره‌یکی باشی بو گریځ دابوون و هه‌موو سه‌به‌ینی زوو ده‌یاندانی، ئیواران بو خوّشی بو سه‌ره‌رشتی ده‌چووه ئیویان و یه‌ک یه‌ک پرسپاری لی ده‌کردن و پیویستیانی لی ده‌خوازتن، ئە‌گه‌ر جیره‌یان که‌م بوایه یاخود چتیکی دیکه‌یان

بویستایه بۆیانی زیاد دهکرد و هه‌موو له‌وازیمی بۆیان ته‌واو ده‌کرد و له‌گه‌ڵیان گه‌مه‌ی ده‌کرد و پێ ده‌که‌نی و دلخۆشیی ده‌دانه‌وه. بۆ بێ‌وه‌ژن و بێ که‌سان خانووکی دروست کرد و بۆ مندالی گچکه‌ی بیکه‌س و هه‌تیو یاخود مندالکی له‌ پیاو و ژنیکی فه‌قیر بوو‌یت دروست کرد و دایه‌ن و ژنی شیردار و خزمه‌تکار و که‌نیزه‌کی بۆ به‌خێوکردنیان راگرت و هه‌ر پتووستییه‌کیان هه‌بویه ده‌یدانی، له‌ هه‌ر لاییکه‌وه ژنی بیکه‌س یاخود ژنه‌کی فه‌قیر و ده‌ستته‌نگ بزا‌بایه ده‌زبه‌جی به‌ منداله‌وه‌یان ده‌برده خانووی گوتراو، هه‌تا گه‌وره ده‌بوون به‌خێو ده‌کران، ئه‌گه‌ر گه‌وره بوون یا ده‌بوونه خوینده‌وار و کاتب یا ده‌بوونه سنعه‌تکار و به‌ئیش، چونکو هه‌رکه بوون به‌ چوار سالانه له‌گه‌ڵ ته‌ربیه و خویندنیان خه‌ریک ده‌کردن. موزه‌فه‌رده‌ین هه‌موو رۆژی بۆ خۆی ده‌چوووه ئه‌و هه‌تیوو‌خانه‌یه و ئه‌حوالی ده‌پشکنین و لێی ده‌پرسین و ته‌ماشای ده‌کردن و یه‌ک یه‌که سه‌ره‌رشتیانی ده‌کرد، هه‌موو دایه‌نه‌کانی به‌ به‌خشش و خه‌لات دلخۆشی ده‌دانه‌وه و هه‌ر رۆژه‌ی به‌ جۆره دیاریک‌ه‌وه دایه‌ن و خزمه‌تکاره‌کانی شادمان ده‌کرد. تیمارخانه‌ییکی زۆر چاکی بۆ نه‌خۆش و ده‌رده‌داران بینا نا و حوکه‌مای به‌ناوبانگی کردنه مه‌ئمووری ئه‌و تیمارخانه‌یه، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه نه‌خۆش ده‌چووونه ئه‌و و به‌خواردن و ده‌رمانکردن و پێخه‌فیانه‌وه به‌خێو ده‌کران. خۆشی رۆژی جارێک سه‌ری تیمارخانه‌ی ده‌دا و پیاو به‌پیاو نه‌خۆشه‌کانی ده‌دیت و داوای هه‌رچی‌یه‌کیان بکردبا ده‌یدانی و ئیشتهادیان له‌ هه‌ر خواردنیک بویه ده‌ناردن، به‌ قسه و زبانی خۆش گفتوگۆی له‌گه‌ڵ ده‌کردن و ده‌ستی ده‌گرتن و ته‌ماشای نه‌خۆشی و برینی ده‌کردن، به‌ خه‌لات و به‌خشش به‌ئێویاندا ده‌گه‌را، هه‌که‌مه‌کان و کارکه‌ر و خزمه‌تکاره‌کانی به‌ زبانه‌خۆشی و ئینعام دلخۆشی ده‌دانه‌وه و له‌ هه‌موو جێگایه‌کدا ده‌ستی قه‌در و حورمه‌تی دابوو‌نی.

هه‌روه‌ها میوانسه‌رایه‌کی زۆر جوان و خۆش و به‌ ده‌ستووری چاک کردبوو، ناسراو و نه‌ناسراو، گه‌وره و گچکه له‌ ده‌روهه بچوو‌بانا‌یه هه‌ولێر ده‌بوو له‌و میوانسه‌رایه دابه‌زبان، ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و سوپا و به‌هێز و بێ هێز له‌و میوان ده‌بوون و هه‌رکه‌س به‌شانی خۆی و جیگا دامه‌زراندن خزمه‌تیان ده‌کرا، سه‌به‌ینی و نیوه‌رۆ و شێوان جیره‌ی خواردن بۆ میوان ده‌ناردرا، شه‌وێ به‌داپۆش و پێخه‌فی شایسته داده‌م‌زران، له‌ وه‌ختی رۆیشتن و چووندا بۆ رێبوار تیشووی پتی ده‌دای

و هرکس به دستور و شانی خوئی و ریگای دور و نزیکی خواردنی ریگاشیان
دهدراپی و به خوئی و شادی میوان به ری دهرکرا.

له سهر مه زه بی شافیعی مه دره سه ییکی بۆ ته حسیلی عیلم بینا نا و
مه دره سه ییکی بۆ حنه فی دروست کرد، له و هر دوو مه دره سه گه و رانه دا له عیلمی
نه حو و سهر ف و به بیان و مه نتیق و عرووز و ته فسیر و حه دیس و ته جوید و
نویسین، ماموستایانی به فه زل و هونه ری راگرتن و به جیره و خه لات و به رات
ته دریسین ده کرد. گه لیک جاران بۆ گویداری ته دریس ده چوو هه لقه ی
شاگردانه وه. مه لا و شاگرده کانی به خه لات دلخوئی ده کردن، گه لیک جار به رگی
به ری خوئی ده رختوو و به خه لات داویتییه موده ریس و شاگردان. پیایوی
به دنه خلاق و رهوشت پیس و بی مروه تی نه ده هیشت له مهمله که تیدا بمینت و
پیوانی خراب نه یانده توانی بچنه لای، زوو دهینارد به زیلله ت و نه زیه ت له شار و
خاکی خوئی دور ده خسته وه. بۆ سو فی ته ریه تان دوو خانه قای زور قایم و
مه حکه می بینا کرد و پیوانی به دین و گه و ره ی پارێزکار و ره به نی تیدا کو
کرد بوونه وه، گه لیک خه لوه تنشین و دایم به رۆژی تیدا بوو، هر سو فییه کی ده ره وه
بچوو بایه نیو شاره وه رووی له هر خانه قایه ک بکرد بایه به عیزه ت و شه ره فه وه
قه بوول دهرکرا و هر داخوایه هه بوایه بۆ جیبه جی دهرکرا، له دوو خانه قایه دا
هینده ی سو فی تی رژابوو، خه لک تیدا سه رگه ردان بوو، نه وقایکی زوری لی گری
دابوو، هر که سکی پیوستیه کی هه بوایه، یا خود بۆ جیه ک بچوو بایه
هر چیه کی لازم بوو بایه له نه وقایه ی دهرای. موزه فه ره دین بۆ خوئی ده چوو
نیویان و گویدری ده کردن و ته فیتیسی کاروبار و رهوشت و خووی هه مووانی
به چاوی ده کرد و له هه مو نیس و فیکریکیان ناگادار ده بوو، سالی دوو جاران به
وه زریکی خویدا مال و دراویکی زوری دهنارده شاره کانی که نار ده ریا و ده یاندا
به دیلگیرا وه کانی که له ده ست فه رهنگدا بوون، دیاری و خه لاتی بۆ سوپاه و
شه رکه ره کانی له جیه ادا بوون دهنارد، نه گه ر نار درا وه کان بیان توانی به بگه نه لای
دیه کان بۆ خوئی به دهستی خوئیان ده یاندانی، نه گه ر پیان نه کرابا به پیایویکی
نه میندا به هر کلۆجیک بایه بوئیانی دهنارد.

موزه فه ره دین گه لیک سالان ده چوو هه ج و هر که سیک هه زی چون بوایه
له گه لی ده چوو، به وانیه ی له گه لی بچوو بایه ته هه ج ه هزار دیناری ده دای و

مهسرهفي رېگاشي دهخسته سهر خوځي. له خزمهتکاراني هرهډم و موجاويراني مهککه هره چهنديک ههبوونايه بههموواني خهلات و بهرات ددها و پارهيکي زوري بهسهدا دهبهخشينهوه. بهدراويکي زور و مهسرهفيکي قورس ناوي برده چياي عهرفات، له رېگا و سهرحيادا هوز و ساراداواني زوري دروست کردن تاکو رېيوار نهزيهت نهکېشن و تينوو نهين. گهليک ناساري ديکهي چاکي له مهککه و عهرفات دروست کرد، ئيستاکهش زوري ماون. له عهرفات چالاويکي زور قولې کوځي. له سالي ۱۳۴۱ دا دوزراوه، له عهرفات قهبريکي بځ خوځي دروست کرد نهگهر مرد لهويي بينيژن.

دهستووي دامهزراندني مهولودي پيغهمبهر و مهخاريجي

موزهفهردين لهبهر دينداری و هزلينکردن هينده بهديندا چوه خواري و هينده له موقهدهساتدا غهرق بوو، دهستي به ههلسهفهي دين کردبوو، رڅزي هاتنه دونياي محمهدي (ص) کهوته خهيالوه، لهو رڅزه گهورهتر رڅزيکي نهکهوته خهيالوه، چونکو مهسهلهي (لهولاک) ههلکردني بهمه نهتيجه بهخش بي، مادامه نهو رڅزه رڅزيکي پيرور و گهورهترين رڅزاني موقهدهسه، دهوياه بځ نهو رڅزه زياتر مهسرهف و کهيف بکري و بهشادي و خواردن و بهخشين رازاندنوه بهسهر بيريت چاکتره. هيناي نهوهي خسته ژير دهستوويکي رېککهوتوهوه، بهکورتی تهئريخچهيهکي زنجيرهي بنهمالهي باب و باپيري دايمي محمهدي (ص) ههتا رڅزي لهدايکيوون و کردهوه و کوشيني دهوري مندالي نهو ههزرتههي نويسيهوه که له مهجليسدا بهدهنگيکي خوځ بخويندريتهوه، تاکو ههموو کهس لهو تهئريخه ناگادار بيټ. جا له پيش خويندنهوهيدا له نههاليي شار و ولاتاني نزیکي وهکو بهغدا و مووسل و جزيره و ژهنگار و نسېبين و ماردېن و ناوربايهگان و نهو دهورويشتهانهي دهگيراوه، مهلا و فهقي و سوځي و واعيز و شوعهرا و نودبا و پاريزکار و گهورهکاني بهجاريک ميواني دهکردن. له نهوهلي موچهرمهوه ههتا مانگي رهبيعي يهک نهو عالمه دهستيان دهکرد به چوونه ههلير، ههتا مانگي مهولوود له ههر چوار کهناري دونياوه ههشاماتيکي بي ژمار دهريزا نيو ههليروه که گويديري مهولوود خويندنهوه بکهن، نهو ههموو عالمه له موزهفهردين ميوان دهبوون و ههتا دهگهړانهوه مهسرهفي دهکيشان. ههر بځ نهو مهوسيمه دار و تهختهيکي زوري کڅ دهکردنهوه، له دهروانهي قهلاهه ههتا دهگاته خانهقاي گوره،

كه ئهمرۆكه كۆنه منارهكهى له رۆژئاواى شار ماوه ۲۰ گومبەزى بهتەختە و دارىك و نهۆم و دوو نهۆمى و چوار پىنج نهۆمى دروست دهكردن، گومبەزى بهرخانهقاى بۆ خۆى دادهمهزاند، ئەوانى دىكه بۆ ئومەرا و وهزەرا و ئەعيان و دهولەت دەرزاندهوه، هەر نهۆمىكى بۆ سنفىكى شايستهى بۆ دادەخران، كه دهبوو بهيهكهمين مانگى سهفهەر، ئەو گومبەزانه به پارچەى ئاوريشم و زىر بافت و چاك و جوان دهكران، له هەر نهۆمىكى ئەو گومبەزانهدا دهسته دهنگبىژىك و سهماكهەر و دهستهتەيىك قسهخۆش و نهقال و گەمه و تەرانهكهرى تيدا دادەندرا، هەريەك له مهقامى خۆيدا بهگوتە و خۆشخوانى رايان دهبوارد، له هەموو گومبەزىكا ئەو تەرتىباتە هەبوو، هەموو كەسىك له دەست پىكردى ئەو مهوسيمه كه ئەوهلى موحرهم بوو هەتا دوايى مهولود خويندن كەس له كرىن و فرۆتنى داد و بستاد نەدهكوڤشا، هەر يەك بهجۆرىك لهگەل كەيف و شادمانى خەرىك بوون. خانەقاى گەوره له مهيدانى گەوره نزيك بوو، گومبەزى موزهفهرهدين لهبەر دەرگاى ئەو خانەقايه دادەندرا، شەو و رۆژ به زمورهزم و زىلوبەم بوو. هەموو رۆژى پاش نوێزى ئىوارى له قەلاوه روو به خانەقا دهچوو خوارى و گومبەز بهگومبەز دهچوو پيشيان رادهوستا و گوێى له خويندن و قسه و گەمه و تەرانهيانى دهگرت، هەتا دهگەيشته گومبەزى نزيك خانەقا يەك بهيهك له گۆرانىبىژانى ئەو گومبەزانه رادەما و له دوايى دهچوو خانەقا و هەتا نوێزى سبهينى دهکرد دهماوه و ئىنجا سوار دهبوو دهچوو راکردن و هەتا نيوهرۆ دهگهراوه و دهچوو قەلا و لهگەل ئوموورى خەلك و خواردن و ئيسراحتى خەرىك دهبوو، كه نوێزى ئىوارى دهکرد، دهچوو بهسەر گومبەزهكاندا دهگهرا، بهو جۆره هەتا مهولود دهخويندرا كار و پيشەى ئەوه بوو. لهبەر ئىختىلافى قسهى عولهما كه هيندىك گوتويانه تەوهللودى ۱۲ى مانگ و هيندىك ۱۳ى مانگى رهبىعى يەكيان بهمهولود داناوه. له پيش مهولودا بهدوو رۆژ له چوارپى و بالندهى گۆشتى دهخورى هەزار بههەزارى بۆ كوشتنهوه دهخسته مهيدانى. گۆرانىبىژ و دههۆلكوت و زورنا ليدەر و بۆرپژهن له پيشهوه ئەهالى بهچهپله و هەلپهريين، ئەو دعبا و چوار پيشانەيان دهبرده مهيدانى و دهستيان به كوشتنهوهيان دهکرد، لهو مهيدانانەدا مهنجهلى گەوره و زليان لهسەر كوانى ئاور دادەنا و لهگەل كۆلبنى خەرىك دهبوون. خواردمهەنى و چتى رەنگاوپهنگ و شيرىنى خۆرشتى خوشيان لى دەنا.

موزه‌فهره‌دین شه‌وی جه‌ژنی مه‌ولود، نوپژی شتیوانی له قه‌لا ده‌کرد، له پاشان له قه‌لا ده‌چوو خواروه و مه‌شعل و شه‌مدانی گه‌وره‌یان گه‌لیک له پیشه‌وه هه‌لده‌گرت، چه‌ند شه‌میکی زۆر زله‌ی وا که هه‌ریه‌ک له ئیستریکیان دهن، له پشتی ئیستره‌که‌یان گری دهن و دوو پیاو له پیشه‌وه راست و چه‌پ ده‌یانگرت و به‌ سووتاندن ده‌یانئاژۆت. چه‌ند شه‌می وا به‌ئیستر و چه‌ند مه‌شعلی گه‌وره و چوار فه‌نه‌ری زلیان دایساند، مه‌شعلی دیکه‌ی چکۆله و شه‌م له شه‌مدانان به‌ده‌ست هه‌لگیراوه، پیر سونه‌یه‌کی بی ژماریان ده‌سته ده‌سته له پیشه‌وه راده‌گرت. موزه‌فهره‌دین به‌و زینه‌ت و ده‌به‌به‌یه وه ده‌چوو خانه‌قا و گویدیری مه‌ولود خویندنی ده‌کرد و هه‌تا نیوه‌شه‌و ده‌ماوه و ئه‌وجا ده‌گه‌راوه و ده‌چوو ئه‌و گومبه‌زه‌ی که بۆ ئه‌و رازابوووه و هه‌ر چوار که‌ناری په‌نجه‌ره بوو. سبه‌ینتی زوی جه‌ژنی، هه‌موو سو‌فی و پاریزکار و واعیز و مه‌ولودخوین خه‌لات ده‌کران. سو‌فیه‌کان له قه‌لا له‌به‌رده‌رگای موزه‌فهره‌دین راره‌ستان، خه‌لات که بۆ ئه‌و ئه‌سنافانه دهناردرا، سو‌فیه‌کانیان ریز ده‌کرد و له دوا‌ی یه‌ک راده‌وه‌ستان و هه‌ریه‌ک جو‌ره خه‌لاتیکی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت، به‌ریز له قه‌لا ده‌چونه خوارئ هه‌تا ده‌گه‌یشتنه خانه‌قا به‌تیپ ده‌رۆیشتن، ئه‌و رۆژه کورسی بۆ واعیز داده‌ندان و وه‌عزیان ده‌ست پی ده‌کرد.

موزه‌فهره‌دین له گومبه‌زی خویدا داده‌نیشت، ئومه‌را و گه‌وره‌ی سو‌پاه و ئه‌عیانی ده‌ولت و ما‌قوول و سه‌ردار و که‌یخودای شاری ده‌چوونه لای داده‌نیشتن. ئه‌هالی شار و دته‌هات و سو‌پا له ده‌ورویشتی گومبه‌زی ئه‌و کۆ ده‌بوونه‌وه، په‌نجه‌ره‌ی لایه‌کی ده‌نۆریه مه‌یدانی گه‌وره، ئه‌و مه‌یدانه گه‌لیک گه‌وره و به‌ریز بوو، هیندی‌ک جارن ته‌ماشای سو‌پاه و قوشه‌نی ده‌کرد که له مه‌یداندا ریزیان به‌ستبوو، جار‌جاره‌ش له ئه‌هالی راده‌ما و که‌می‌کیش گوپی له واعیز ده‌گرت، به‌و جو‌ره ده‌می خو‌ی راده‌بوارد هه‌تا سو‌پا به‌ئه‌سپایی ده‌هات، ئه‌وجا ده‌یگوت: خواردن سازکرئ، سفره‌ییکی دریژ له‌مسهر و سه‌ری مه‌یدانی پر ده‌کرد، راده‌خرا به‌خواردنی ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌رازاندراوه، هه‌ژار و بی‌که‌س و فه‌قیری له‌سه‌ر کۆ ده‌بووه‌وه. له بۆ خانه‌قا خوانچه‌ی مس ده‌چوو، ژووری ئه‌و پیاوانه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی کورسی واعیز داده‌نیشتن له‌و خوانچه‌ خواردمه‌نییانه کۆ ده‌بوونه‌وه، له پاش خواردن ده‌ست به‌وه‌عز خویندن ده‌کرا و هه‌تا چیشتنی وه‌عز ده‌خویندرا. موزه‌فهره‌دین واعیز و ئوده‌با و شو‌عه‌را و روئه‌سا و فو‌قه‌ها و ده‌نگب‌یز و

خویندهوار و گه وره کانی بیهک بهیهک دهخواستنه کن خوئی، بهناوی جهژنه پیرۆزه و خوئشه ویستیئی ئه و رۆژه خه لاتئی دهکردن و بهخششی ده دانئی، که ئهوانهئ هه موو خه لات دهکرد، دلخوئشی ده دانه وه و هه لدهستا دهگه راوه قه لا، که چه ند رۆژئیک له جهژن راده بورد بۆ ئهوانهئ بۆ مه ولود له جیگایانی دوور هاتبوونه هه ولیر، تدارهکی گه رانه وهئ بۆ دهگرتن و هه موو پتویستیانی ده دانئی له خه رچی و خواردن و سواربوون بۆ ریک دهخستن به دیارییهکی چاک و شایسته به پتئی دهکردن، ئه گه ر هینده پیاویکی ماقوول پاسه وانی بویستایه له گه لئ ده ناردن هه تا دهگه راوه جیگای خوئی. حافظ ئه با خه تابی کورئ وه حیه له کتیبئی (حرق العین) که ته رجومه ئیانی خوئیه تی ده لئ: موزه فهره دین گه لئکی ئه هه مییه ت دابوو به مه ولود، ئه و رۆژه ئی به چراخانی و به زموره زم و هه لپه رین و که یف و خوئشییه کی وا به سه ر ده برد که هؤشی زنگ تئیدا که وه دن ده بوو، دیسان ده لئ: چوومه لای موزه فهره دین میوانداریکی چاک و خزمه تئکی شایسته ئی زیادی کردم و خه رچی دامئ، که نارد مییه وه به سواری به پتئی کردم هه زار زئیری زه ردیشی له پاش خه لاتئکی گرانبه های بۆ سه رفی عیال خسته کیسه مه وه. دیسان ده لئ: که خوانی ده چوو به پتئی ئه گه ر پاروویکی خوئش یا شیرینی باشی له سه ر بواپئ ده یگوت: ئه مه بۆ فلان عالیم و فازیلی گه وره چاکه، یاخود ده یگوت: بۆ فلان پارئزکاری بیهن، له شیرینیات و مئوه و ته ره دا دیسان هه روه ها بوو.

موزه فهره دین له گه ل بوونی به ته بیعه ت که ره م و به خشین و دلنازکی له گه ل ئافه ریده بوو بوو، زۆر زبانه خوئش و ره وشت چاک و دلپاک و روو شیرین و دم به که نین بوو، باوه ر خاوین و دلنازک و خوئشه ره وشت و به میه ره بان بوو، له توندوتیژی و گرزی دوور بوو، به به خشش و به ووردن بوو له دیندار و خوینده وار و پر هیزکار و ئه هلی سوننه ت و جه ماعه تی هه ز ده کرد و له گه لئیان به به خشش و خه لات و به رات بوو، شوعه را و ئه وه با و موئه لیفانی زۆر به قه در و قیمه ت راده گرت و ئه گه ر ده چوونه لای نوازشی ده کردن و ئینعامئکی چاکی ده دانئ. له گچکه یی و مندالییه وه عیلمی ته ئریخی خوئش ده ویست و به دلل هه زئ لئ ده کرد و هه موو ده مئیک له گه ل ته ماشا کردنی خه ریک بوو زیاد له علوومانی دیکه، زۆری ده خوینده وه و هه میسه له گه لئ خه ریک بوو، که ده شچوو ه سه فه رانی هه موو ده مئیک کتیبئی ته ئریخی له گه ل خوئی ده برد و له ته ماشا کردنی له زه تی لئ ده برد.

بەندى چوارەم

ئەمىر شەرەفەدىن

سالى ۶۲۰ كە موزەفەرەدىن كۆكبەرى مرد، بەدرەدىن لولولو تەملى لە ھەولپىر كىرد، ئەمىر شەرەفەدىن جەلالى كە لە يەكە ئومەرا و دەستدرىژانى موزەفەرەدىن بوو ھەولپىرى بەدەستەو ھەدا و بەھەموو جۆرىك كۆشا و ھىزى پەيدا كىرد، لەگەل ئەھالى و ئەشرفى ھەولپىر و سوپاھى و سەركردان رىك كەوت، بەرابەر بە بەدرەدىن خۆيان راگرت، مودەتتىكى زۆر بەو جۆرە ھەولپىر بەدەستەو ھەدا، ھەتا سالانى ۶۵۰ جار بەجار بەدرەدىن سەردەكەوت و جار جار شەرەفەدىن بەرز دەبوو، لەو سالەدا شەرەفەدىن لە شاردا بى ھىز ما و بەناچارى بۆ دەرەو ھەدا رۆيشت كە سوپا كۆ بىكەتەو. بەدرەدىن بەدلىخوشىدانەو ھەدا ئەھالى ئەمىر ساحب كورى سەلايەيان كىرد ئەمىرى ھەولپىر. شەرەفەدىن رۆژ بەرۆژ لە دەرى شارى سوپاھى كۆ دەكرىدەو ھەدا قەلاكانى دەرەو ھەدا ھەولپىرى لە دەست خۆيدا راگرتن، بەدرەدىن ھەر چەند كۆشا نەيتوانى گوندىكى دەرى شارى ھەولپىر بىكەتە ژىردەستى.

سالى ۶۵۶ لە ئەواخىرى زىلقەدەدا ھەلاكوخان بە ئىتفاقى شەرەفەدىن قاقەزىكى لى نويسى و لەگەلى رىك كەوت. سوپاھىكى قورسى ھەلگرت و چوو سەر ھەولپىر، ئەمىر ساحب سەلايە كە تەماشاي كىرد لەگەل ھەلاكوخان شەرەدىن دوايى پەشىمانىيە بۆ ماملەتكىردن كۆشا، ئەھالى ھەولپىر ئەوھىيان زانىيەو كە ساحب لەگەل تەتەر ماملەت دەكا، كۆبوونەو ھەدا چوونە لاي گەقىان لى كىرد و پىيان گوت: بە ھىچ جۆرىك ناخوازين رىكا بەتەتەر بەدى بىنە ھەولپىرەو، لەسەر ئەو ھەموو ئەھالى لەشكركىشىيان كىرد بۆ پىش بەتەتەر گرتن و ئامادە شەرىبون، لەولاشەو ھەلاكو رۆژ بەرۆژ روو بەھەولپىر نىك دەبوو ھەدا. ساحب گرتى بەپەنھانى قاقەزىكى لە بەدرەدىن نويسى و ھەموو بزوتن و سەرىھوردى ئەھالى بۆ ئاشكرا كىرد و نىكبوونەو ھەدا تەتەرىشى لى نويسى. بەدرەدىن لەو گەلىك

دلتهنگ بوو، دهنه جی ناردار او یکی نارده لای هه لاکۆ و به ماملت ۷۰ هه زار مسقال زیوی دایی و هه ولیری له ئاشوویی تهتر رزگار کرد و هه لاکۆی له چوونه هه ولیر په شیمان کردهوه، هه ولیر دیسان له ژیر ئیداره ی به دره دیندا راوه ستاوه. که هه لاکۆ ئه و پارهییه ی وهرگرت و دهستی له هه ولیر بهردا و له خاکی هه ولیر دهرکهوت، شهرفه دین گوئیستی ئه وه بوو، له چیا ی شیمالی هه ولیر له گه ل له شکر کۆکردنه وه خهریک بوو، هیچ رانه وهستا و به و له شکره وه که کورده کانی چیا ی شیمالی هه ولیر بۆ پشتیوانی یاریده یان دا بۆ چوونه سه ر شاری هه ولیر، به بی شه ر و کوشتار هه ولیری خسته وه دهست خۆی، ساحیب هه لات و روو به مووسل رویشت.

ئه میر شهرفه دین که هه ولیری گرتوه، دهستی به ریکه خستنی ئوموورات و دلخۆشیدانه وه ی ئه هالی کرد، له هه موو لاییکه وه ئومه راکانی شاره زوور و دا کۆکای له لای خۆ کۆکردنه وه و به خه لات و به رات نوازشی نواند، له پاش هیز په یادکردن و له خۆ ئه مین بوونه وه گرتی و قاقه زیکی له هه لاکۆ خان نوویسی و داوای ئیتفاقی لی کرد، هه لاکۆ جوابی دایه وه و گوئی: به م شه رته ئیتفاق ده که م به له شکرکی زۆری کورده ستانه وه یاریده بدری و له گه ل ئه وه سوپاهیک هه لگری و بچیته سه ر جۆله میترگ.

ئه میر شهرفه دین که ئه وه ی زانی له گه ل ئه میره کورده کان بیریان کرده وه و به ریکه وتنی هه مووان سوپاهیکی چاکیان هه لگرت و له گه ل له شکرکی تهتر ریکه وتن و روو به جۆله میترگ رویشتن، له نیوه ی رتگادا به دره دین له ولوه دهسته یه کی نژوه ریک کرد و به په نهانی ناردنیه پیش شهرفه دین که ریکای لی بگرن، ئه و نژوانه شه و که ئینیان دهست کهوت و به کۆمه له خۆیان که یانده نیو چادری شهرفه دینه وه و له شیرین خه ودا وه به ر خه نجه ریان دا و کوژتیان، له شکره که ی شهرفه دین بلاوه ی تی کهوت.

ئه میر مختهس له سه ر هه ولیر

که شهرفه دین کوژرا، به دره دین دهنه جی له گه ل هه لاکۆ بناغه ی موخابه ره ی دامه زاندوه وه و به هه ر جۆریک بوو هه ولیری خسته وه دهست. گرتی مختهسی برای سایه سلمان هه که می کرده ئه میری هه ولیر. هه تا سالی ۶۵۹ هه ولیر له دهست مخته سدا بوو.

ئەمير تاجەدین عيسا كورې مخته س

كه مخته س مرد به ئيتفاقي هه مووان و پيكتكه وتنى ئەمير تورانى ته تهر تاجەدین كرا به ئەميرى هه ولير. بهو جوړه زه مانىك به ئيماره تى هه ولير راى بوارد، له پاشان ئەمير موبازار كاك به كى كوردى هيزى پهيدا كرد و چوو ه سهر هه ولير تاجەدین ناچار هه وليرى بهردا و چوو لای برأى ئەميرى.

ئەمير موبازار كاك به گ

ئەمير موبازار كاك به گ كه هه وليرى خسته ژير حوكمى خوښه وه، كار و پيشه ي حكومته تى پيكت خست و له گهل له شكر و سوپا كو كورده وه و دلدارى ئومه را و ئەهالى كوردستان خهريك بوو، به دار و عهدل كوردستانى خسته ژير بارى منه ته وه. له ولاشه وه كه تاجەدین فيرارى كرد و چوو لای سه عدوده لوى برأى كه ساحيبى ديوانى ته تهره كان بوو، دهستى به ته شويشات و قووه ت پهيدا كردن كرد، له لای ته تهره كان كرا به سوپا هدار و سه ره شكر. سالى ٦٨٣ سولتان ئەحمده ئيلخانى چوارم كه نه وهى هه لاکو بوو، به نيته تى گرتنى عيراق، سوپا هيكى قورسى هه لگرت و روو به عيراق روښت. تاجەدین كه كه وتبووه ريزى گه وره ئومه راينى سولتان ئەحمده وه له شكرى كى گه وره لى له كورد و ته تهر هه لگرت بو گرتنى ديار به كر روو به مووسل بزوت و له شكره كه لى ناژوت، كه گه پشته مووسل بو ماندوو هه سانه وه موده تىك دانىشتنى قه رار دا، سه عدوده لوى ساحيبى ديوانى كورې مخته س كه لای سولتان ئەحمده گه وره ترين پياوېك و ساحيب ديوان بوو، سولتان ئەحمده بو سهر ئەمير موبازار كاك به گ دلخوشى داوه و توله ي ئستانده وهى خسته قينه وه و به هه ر كلوچيک بوو سولتان خرا سهر هه وه سى چوونه هه ولير و قه رارى دا كه هه وليرى گرت بيداته وه تاجەدین و روو به هه ولير جلوى ئەسپى سوورانده، ئەمير موبازار كاك به گ كه نه وهى زانپه وه خوې پيكت خست و هه ستا په نای برده بهر سولتان ئەحمده كه له به لای پياريزيت، كه گه پشته ئوردووكاى سولتان، دهست و پيوهندانى سولتان به بى ئەهه ميه تى ته ماشايان كرد و ئيحتراميان نه گرت. سولتان كه له وه ناگادار بوو، ئەميرى كوردان په نای بو بردوو، فيلېكى كرد كه به خه يانه تى بيگرن، گرتى قاقه زىكى به زوبانى ئەمير موبازار كاك به گه وه بو ژن و منداله كه لى نويسى كه به گه پشته ئه م

قاقهزه رانه وهستن و بچنه له شکرگای سولتان، لهو دهمه دا مه بهستی سولتان ئەمه بوو که به جارێک هه مووان بخاته دست و بیانکوژی، به لام به ئاره زوی نه گه یشت، که ئەمیر موبازار کاک له فرۆفیلێ سولتان ئاگادار بوو و هوشیار کراوه. گریگۆریۆس له ته ئریخه کهیدا ده لێ: ئەو ئەمیره کورده که تی گه یشت سولتان له ته کيا فیکریکی زۆر خه راپی هه یه، به چوستی و چالاکی خۆی له بهر په نجه یا ده رپه راند و هه لات و چوو هه ولێر و دهستی به ته داره ک گرتن کرد. له ولاره نار دراوه که ی سولتان زانییه وه که ئەمیر موبازار کاک له دهست ده رچوو و فرۆفیلێ سولتان سه ری نه گرت، به نائومی دی له نیوه ی رێگادا پاشه و پاش گه راوه و سه رهووردی به سولتان گوت. سولتان ته مای بوو دهست له هه ولێر به رنه دا، له بهختی ئەمیری کوردان زستانی به سه ردا هات، ئەو سا له به فر و سه رمایه کی زۆر رووی دا، له شکرکیشی به دژوار دهست ده خرا، به ناچاری روو به گه رمه سی ر باری کرد و چه ند ئاوا ییه کی کوردانی که له سه ر رێگادا بوو، له پێشدا خه رج و باجیان لێ وه رگیرا له پاشان تالان کران و ئاوا ییه که وێران کران، گه وره و گچکه و ژن و مندال هه موو کوژران.

له ولاره ئەمیر موبازار که گه راوه هه ولێر رانه وهستا و رووی له چیا و کێوانی کوردستان کرد، له شکرکی زۆری کۆکرده وه و به هه موو دێهات و ئاوا یی هه ولێر دا سووری خوارد و هه موو میله ته ئەو جیگایانه ی که له ژێر حوکمیدا بوو کۆیکردنه وه و بردنیه نیو قه لای هه ولێر وه تا کو له ئاشووب و خه راپه ی ئێلخانیه کانی بیاریزی ت، نه یه یشت نه فه ریک په عیهت له ده ره وه ی قه لادا بمینیت و هه موو خزنده نیو قه لاه، به و جۆره قوو ته سوپاه ی زیاد بوو، به دلێکی پاک بو به رابه ری ئێلخانیه کان موه ییا بوون. ئەحمه د ئه رگۆن ئێلخانی هه وت جار ان له سه ر یه ک له شکر ی نارده سه ر قه لای هه ولێر و ده وه ی دا، چی کرد و نه کرد نه شیا رێگای پێ به رێ، ئەمیر موبازار هه موو جار ی بو یان ده رده که وت و له ژێر دیواری قه لای شاری دوور ده خستنه وه و کوشتاریکی زۆری لێ ده کردن و ده یسکاندن و به خۆشی ده گه راوه نیو شاره وه، ئێلخانیه کان له و شه رانه دا گه لێک ئەزیه تیان کیشا و مالی شه رکه ریکی زۆریان که وته ده ست، ئەمیری هه ولێر هه رچه نده کۆشا له زه ره ر زیاتر چی دیکه یان ده ست نه که وت و به ناچاری ده ستیان له هه ولێر به ردا و لێیان دا رۆیشتن. که ئێلخانیه کان هه ولێریان به جی

هیتشت ئهوهل مانگی رهشهمه بوو، ئهمیر موبازار لهگهال ریگی و دامهزراندنهوهی میللهت و وهتهن خهریک بوو. چوار مانگی بهسهرچوو، له مانگی مایسی ئهو سالهدا ۲۰۰ پیاوی شهپرکهری فهپهنگی چهلیپایی (ئههلی سهلیب) به ئومیدی تالانکردنی ههولتیر چوونه سهه چۆمی زیی مووسل که پرد دروست کهن و بهپهپنهوه، کوردهکانی ههولتیر که ئهوهیان زانی کهوتنه ترس و ئهندیشهوه، بیجگه له شار بهردان و ههلاتن چارهیان نهههوهیهوه، ئههالی ههموو به کۆمهه چوونه لای ئهمیر و پتیان گوت، ناچار ئهمیریش به قسهی ئههالی خهلهتا و به جارئ شاریان بهردا و روو بهچیاکانی شیمالی ههولتیر رویشتن، لهولاه که ئیلخانیهکان لهوه ئاگادار بوون، به جارئ چوونه نیو ههولتیرهوه و حکومهتیان تیدا دامهزراند و لهگهال ریکخستنی ئوموو خهریک بوون. ئهمیر موبازار لهولاه که زانییهوه سوپاهیکی قورسی کۆ کردهوه و به هیزیکی تهواوهوه، روو به ههولتیر له چیاکان چووه خوارهوه، که گهیشه دهشت ئیلخانیهکان له قهلادا خوین قایم کرد. ئهمیری کوردان دهورهی ههولتیری دا، له پاش چند روژ شهه، دوژمنی ناچار به ههلاتن کرد، ئیلخانیهکان له دهورهلیدان وهزیوون و له قهلا دهکهوتن، ئهمیر موبازار کهوته سهریان و گهلیکی لی کوژتن و تالانیکی زۆری لی دهستاندن و له ئیلخانیهکان پیاویک خوئی رزگار نهکرد، ههرچی کوژرا و ههرچی بهدیل گیرا، کورد به چاکی تۆلهی خوین وهگرتهوه، ئهمیر بهو شههه گهلیک هیزی پهیدا کرد، ئهوجا به چاکی شاری ئاوا کردهوه. ئهوشهه و کوشتارهی که کوردانی ههولتیر کردیان به ههموو لایهکدا دهنگی دایهوه، له سووریادا عههربانی بهدهوی و عههربانی جزیرهی عهرب که ئهوهیان بیست، ههوی تالانکردنی کوردستانیان کهوته سهه، گۆیا شاری ههولتیر ویرانه و کهسی تیدا نهماوه، ئهوانیش دهچن تالانی دهکهن، بهجاریک وهکو میش پلوورهی بهست و کهوته ریگا، که گهیشهته نزیک مووسل بهچاکی له ئهحوال ئاگادار نهبوون و قوهتی کوردان له ههولتیردا و له چی حالیکدایه نهیانزانیبوو، بو ئاگاداری و تیگهیشتنی ۲۰۰ سواریکیان به لهز نارده ههولتیر و ئهمیر موبازار به چند سواریکی کورد بوین له قهلا دهکهوتنه دهروهه. تاتهکان که وایانزانی بهی شهه پستیان له شار کرد و روویان له ههلاتن نواند، ئهمیر و سواری کورد کهوتنه سهریان و دهستیان ههلهنگرت و شیري تیزیان کیشا و دهستیان به تات کوژتنی کرد. له ۲۰۰ سواریه عیان بهپهپهیشانی

پرزگار بوون. ئەمیر موبازار بە شادی و دلخۆشییەوه، بە تالانگرتن گهراوه ئەهالی هەولێر بۆ پیرۆزبایی هەتا دەری شار پێشوازییان کرد و بە کەیفەوه چوووە نیو شاری هەولێرەوه و لەگەڵ دامەزراندنی حکومەت و ئاسوودەگیی رەعیەت خەریک بوو، پۆژ بە پۆژ رووی لە زیادبوون کرد. گریگۆریۆس بەرایەریش کە لە چاغی ئێلخانییەکاندا بوو، کە لە تەئریخی سالی ۱۲۸۶ میلادی لە مەرغە نویسییەوتەوه بە زمانی ئاسووری هێندە لەو ئەمیرە کوردەیی باس کردوو. ئەمیر موبازار کاک بەگ، هەتا قوبادی بابا ئەردهلان هەولێری لەگەڵ شارەزور کرد بەیەک حکومەت، دەوامی کرد. بە ئومێدی خودا دەست بەجزمی چوارەم دەکەین، پێشترینی باس لە ئەمیر شەمسەدین جگەرمتز دەکا.

تەواوو

لی وەرگیر - مەئخەز

- * التاريخ الكامل - ابن الاثير - عەرەبی.
- * مرآت العبر - سعید پاشای دیاربەکر - تورکی.
- * سیرت صلاحیە - عمادی کاتب - عەرەبی.
- * قاموس الاعلام - شمس الدین سامی - تورکی.
- * بەرایەریش: گریگۆریۆس (مطران ابو الفرج) - ئاسووری
- * حرق العین - حافظ أبا خطاب - عەرەبی.
- * دائرە المعارف - بطرس بستانی - عەرەبی.

دیریکی پشکھوتن

میژووی دوو دهولتهتی مهزنی «دوشتیکیباز - ههزبانی» یه که له
ئاوربایهگان - دیاربهکر - ئه رگیش - جزیره - مووسل - ئیدا بهئزادی
و سه ره سستییتی فه رمانره واییان کردوه.

کردهوهی

داماو (حوسین حوزنی) موکریانی

بهندی یه که م

له سالی ۳۵۶ تا ۴۸۹ هـ

زنجیره ی چاپی نیشور : ۱۱

دیوانی

پیشکومتن

میژدوی دور دولتی مەزنی دوشتنیک باز - وهه زبانی به
که له آوریایه گان ، دیار به کر ، ئهه رگیش و
جزیره ره موصلی دابه آزاد بو سه به سیتی فه مانزه وایی باکر دووه

کرده وهی

داماو (حسین حزنی) هو گریانی

له سهه نهه کی چاپخانه ی کوردستان چاپه کر اوه
وه که سی دینی مافی چاپکردنه وهی نهه

هو چاپی دووه مه مهین

چاپخانه ی کوردستان

هه وله یز

۲۵۷۴ کوردی (۱۹۶۲)

پیشہ کی و بہ سہرہاتی داما و «حوسین حوزنی» موکریانی

پیشکھوتن کہ میژووی دوو بنہ مالہی بہرزی میراتی کوردانہ کہ یہ کہ میان دہولہتی «دوشتیک-بان»؛ لہ دیار بہ کر و ئرکیش و تبلیس و جزیرہ و موسلیدا ہلکہ وتوہ؛ دووہ مینیان دہولہتی «ہہ زبانی» یہ لہ «ئاردہ ویل» و «تہوریز» و «مہراغہ» و گشت شوینہ کانی تری نازہ رباینجانیدا فہرمان پڑہواییان کردوہ کردوہ و یادگاری میژووناسی ناودار و گران، داما و حوسین حوزنی موکریانی برامہ و بۆ جاری یہ کہ مین لہ ۱۹۲۷ د لہ رھواندزی لہ چاپخانہی زاری کرمانجی خۆماندا چاپ کراوہ. لہ پرووی ئوہوہ کہ میژووی «پیشکھوتن» لہ میژہ نہماوہ زۆر بہ کہ لک و جیگای سووہ و داخوایش زۆرہ، بہ مایہی سہریندیتی و بہختیاری خۆمی دہزائم کہ سہرلہنوئی چاپی کہ مہوہ، بہ لکوو بہو ہۆیہوہ خونچہی پڑوانی پاکی برا خۆشی نہدیتوہوہ کہم لہ ناو گولزاری بہہشتی کوردستانیدا لہ خۆشیان پیشکوئی و بگہ شیتہوہ.

به کورتی به سه رهاتی داماو

حوسین^(۱) کوری سهید عه بدولله تیفی کوری شیخ نیسماعیل کوری شیخ عیسی کوری شیخ له تیفی خه زاییه. نیویانگی هه نده رانی «حوزنی» و نازناوی کوردستانی «داماو»، «خدوک» و «بیژهن» ه.

داماو شهوی پینچ شه مهی ۲۲ ره بیعی یه که می سالی ۱۳۱۱ له سابلاخ (مه هاباد) دا له گه ره کی حاجی سه نیان پی ناوته ناو مهیدانی ژیانه وه.

له لای باوکی و خاله کانی و قوتابخاناندا، وه چهند سالتیکیش له روسیه و ئەسته مبولیدا خویندوویه. کوردی و فارسی و ئارهوی و روسی و هیندی و ئەفغانی و ترکی باش ده زانی. که می کیش سه ری له زمانی فرانسهی و ئینگلیزی دهرده چوو؛ جار جارهش هه لیهستی داده نا.

داماو له ته مهنی دوازه سالانه ییدا نیشستیمان و کس و کاری خوئی به جی هیشت، وه به ریگای مه راغه و ته وریتیدا پووی له ئیره وان و موسکۆ و پهریسبورغی کرد. دوو سالانی له ویدا رابوارد. دوايه به رهو هیندوستان و ئەفغانستان و ئەسته مبولی رویشت. دوو سالتیش به پیشه ی مؤر هه لکه نندن و خویشنووسی له ئەسته مبولیدا رابوارد و چهند سالتیکیش بو خپرکردنه وهی شوینه واری میژوویی له بهرگی گه رۆکیدا به هه موو گوشه و قوولینچکی کوردستاندا گه را. له دوايه دا چاپخانه یه کی پوختی بو خزمه تی زمان و میژوو و ویزه ی کوردی له ۱۹۱۵ ی زاینیدا له شاری هه له بی دامه زراند و بو خوئی دوازه سالانی تیدا مایه وه و له ویدا به پیشه ی مؤر هه لکه نندن و خویشنووسی تابلۆ (لوحه) ی زهره، مؤری جیل، لاستیک، له سه ر شووشه ناو و وینه و نه خش و نیگار هه لکه نندن، زهنگوگرافی، چاپخانه، وه له سه ر هه موو جوژه کارتیک نرخداری وه کو زیر و زیو و ئاقیق و یاقووت و پیرۆزه و دور ئەلماس، ناو و نه خش و نیگار

(۱) ئەو چهند لاپه ره یه م له به سه رهاتیکی چهند سه د لاپه ره یه وه کورت کردووته وه.

هه‌لکه‌ندنی رابوارد.

ئیتەر له سووریه‌وه له ساڵی ۱۹۲۵دا به ماله‌وه هاته به‌غدا. له پاش ۶ مانگان به‌هه‌شتی سه‌ید تاهای شه‌مزینی به سواری فرۆکه‌ی له‌گه‌ل خۆی برده ره‌واندوژی و چاپخانه‌که‌شی له‌ویدا به ناوی «مه‌زده‌که‌ی زاری کرمانجی» دامه‌زاند.

داماوی خۆشی نه‌دیتوو و چاره‌په‌ش له پرووی ئه‌وه‌وه که له موکریانیدا بیرویاره‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه کۆبووه‌وه که بیکه‌نه پێشه‌وا و سه‌رۆکی خۆیان، ده‌سته‌به‌جی له ۱۹۴۳دا له لایه‌ن کلکه‌کانی ئینگلیزان‌ه‌وه بوختان و شلتاخ‌ی دزیه‌تی پی کراو خرایه به‌ندیخانه‌وه و ناجاریش کرا که بچیته به‌غدا. ئیتەر له‌وێ ده‌سته‌به‌سه‌ر کراو تا کوژتیان نه‌یان‌ه‌پشت کوردستان بپیته‌وه. به‌لآن ئینگلیزان ئه‌وه‌نده‌شیان پیاوه‌تی له‌گه‌ل کرد که بۆ به‌دناوی و ئابرووبردنی ده‌هۆلی کۆفارو پۆژنامه‌ی «ده‌نگی گیتی تازه»یان له‌م‌ل کرد. ئینگلیزی خۆینمژی هه‌ژار کوژ، به‌وه‌شیان واز لی نه‌هینا؛ له ۱۹۴۷دا ده‌رمانداویان کرد و تالابی مه‌رگیان ده‌رخوارد دا.

«داماو» هه‌چ جوژه منداڵیکی نه‌بوو تا له پاشی به‌جی بمینی؛ به‌لآن یادگاری وای به‌جی هه‌شتوون که هه‌تا هه‌تایه نه‌خۆش نابن و له‌ناو ناچن و پۆژگاریش ده‌سته‌لاتی ته‌فروتووناکردنیانی نییه.

یادگاره چاپکروه‌کانی داماو «حوسین حوزنی» ئه‌وان:

- ۱- خونچه‌ی به‌هارستان (میژوو)
- ۲- پێشکه‌وتن (میژوو)
- ۳- میترگه‌ی دلان (میژوو)
- ۴- ناودارانی کورد (میژوو)
- ۵- ئاوریکی پاشه‌وه (میژوو)
- ۶- شاهه‌نشایانی کوردی زهند (میژوو)
- ۷- کورد و نادرشا (میژوو)
- ۸- میرانی سووران (میروو)
- ۹- کوردستانی موکریان (میژوو)

- ۱۰- به کورتی هه لکه وتی دیریکى (میژوو)
 - ۱۱- خوښى و ترشى (چیرۆک)
 - ۱۲- خوښى و ترشى
 - ۱۳- وینه گری و کۆلین
 - ۱۴- پیشه وای ناین
 - ۱۵- به خێوکردنى کرمى ئاوریشم
 - ۱۶- چەند لاپەرەیه ک له دیریکى موکری
- داخه کهم چەن پەرتووکیکی تر که له هه له ب و په واندز چاپ کراون خوښیان نه ماوه و ناویشیانم له بیر نه ما بوون؛ بق لییان نه داوم.
- بیجگه له وانهی سه ره وه ۱۱ جوړه پەرتووکی خه لکیشی چاپ کردوه. ۲۱ یادگاری نرخداری چاپ نه کراویش ماون؛ داخی گرانم [دهستی] پۆژگار یاریکاری نه کردووم که به چاپکردنیان به اختیار بم.

گیوی موکریانی

پیشدهستی

سوپاسیکی زۆر بۆ پهروهردگاریکی وا بێ که لهسهه هه موو شاهه نشا و ئافه ریده بیکی فه رمانده بیکی بێ پرسیاره. هونه رمه ندیکی وا به رزه که وریایی و تیگه یشتنی خستوه ته نئو که لله ی ئاده میزادانه وه؛ تا به هۆی تیکۆشان و زانیاری بینه نمونه ی دهسه لات و توانای پهروهردگار.

بۆ نمونه ی پیشه وه ریه تی و هونه رمه ندیه تی یه زدان ئه وه نده به سه که له ناو سی پهرده ی تاریک و تنووکدا، له تنۆکه ئاوکی کیمای، چ دوریکی یه کتا و چ گه وه ریکی هه تیوی بێ هاوتای له مانگ و رۆژ جوانتری، له تیشکی رووناکی زانیایی خۆی هیناوه ته دی، وه به هه زاران جووره خسلتی جوانی و نازداری و خو و رهوشتی چاک و گه وه بی و ئازادی و جوامیری و... رازاندووه ته وه.

به نده ی بێ دهسه لات که له میژه بۆ گردکردنه وه ی شوینه واری میژووی کوردان به ناو هه موو گوژشه و قوربنیکی گیتی و به تایبه تی کوردستانیدا گه راوم، به هه موو هیژ و توانایه کی خۆمه وه به دل و گیان له په لویۆ و کۆشه وه دا بووم تا به پشتیوانی خودای تاک و ته نها له سه ره تای رۆژیکه وه که میژوو نووسراوه ته وه، تا ئه مرۆ ئه وه ی که وه دهستم که وتوو، کردوومه ته کۆمه له بیکی چه ند هه زار لاپه ره بی و ناویم ناوه «گه وه ری یه گانه».

به لام که له لایه ن ئه رکی چاپیه وه سه رنجم دایه، وا ده رکه وت که به یه کجار چاپکردنی ئه و کۆمه له گه وه به، ئه رکیکی گه وره و قورسی هه یه و پیدایستی پوول و دراویکی زۆره و ئه ویش له م رۆژهدا که ئیمه له ره واندزێ له په لویۆ که وتووین و په رتشانین، هه ئناسووړی. جا له رووی ناچاریه وه پارچه پارچه بلاوی ده که مه وه؛ به و چه شنه هه موو که سیکیش ده توانی بیکرێ و هیچ که سیش له خۆبندنه وه ویدا دلگیر نابیت.

ئهو پارچه یه م کرده دووبه ند: یه که مینیان باسی چلۆنی پادشا و فه رمانه وایانی

دوشتیک دهگریتهوه که له «دیار بهکر» و «ئەرگیش» و «تبلیس» وجزیره و مووسلدا دهسته لاتدار بوون. بهندی دووهمین لهبابهت ژیان و فهرمانداریی پادشایانی «ههزبانی» دهدوی که له «ئاردهوئل» و «مهراغه» و هه موو پارچهکانی تری «ئاوربایهگانی» دا فهرمانر هوابییان کردوه و ناویشم نا «پیشکهوتن» ی رهگهزی کوردان و فهرمانر هوابییی دوو بنه ماله و ئازادییان.

داماو حوسین حوزنی موکریانی

بهندی ییکه م

دهوله تی دۆشتیک - باز

له سالی ۳۵۶ - ۴۸۹دا

گه لیک میژوونووسانی کوردستان که دهستیان (قهلم) دهگرت، له پتشی هه موو چتیکدا گه وهه ری و پتشدهستیان و دهسکه گولی تهرازووی گۆتینیان سه لاهه دین و بنه ماله ی ئه یوو بییانه . هه رچه نده عه داله ت و سه خاوه تی سه لاهه دین رۆژه لات و رۆژئاوای پر کردوه، ئه و قاره مانه دادوهر و پر شان و شکۆیه نه ک ته نها به ته نی مایه ی سه ربلندی کوردانه و به س، به لکو هه موو موسولمانیک شانازی پتوه ده کات. به لکو سه ره رای ئه وه ش گه لیک پادشا و شاهه نشاهی خاوه ند سوپا و قۆشه ن و ته خت و تاج و دراوی پر شان و شکۆی دیکه ش له کوردان هه لکه وتوون و میژوونوسان که میان لی دواون و له به رئه وه ی که کورد بوون، جیگا و پایه ی ئه وانیان به هیند نه گرتوون. منیش جارێ لیره دا به کورتی هیندیک له سه رده م و چاخ شاهی نشاهی تییان ده دویم؛ تا کو له خوینده وارانێ خو شه ویستی کورد ئاشکرا بێت که «شه ره فنا مه» و «ئین خه لدوون» و «ناسخ التواریخ» ی ئیران وه چه ند کتیبیکی تری میژوویی له سه ر ئه وه ریک که وتون چه ند شاهه نشاهیکی که له ژیر عینوانی «دهوری سه لته نه ت» دا بلاو ده کرتنه وه، هه موویان خاوه ندی سکه بوون و خوتبه یان به ناوی خو یان خویندوه ته وه، وه له ژیرده ستی هه یج بیگانه یه کیدا نه بوون. ئه مه ش هیندیکه له به رگی یه که می میژووی «گه وهه ری یه گانه» که دیریکی کوردانه وه له دانراوه کانی خپوی زاری کرمانجیه. به ندی یه که مین باسی حوسینی کوری دۆشتیک ده کات که له ئه رگیش (ئه ردیش - ئه رجیش) و «دیاره کری» و «جزیره» دا فرمانه وایی فه رموه.

چلۇنىيى حوسپىن و ناوى و ژيانى

حوسپىن كورى دۆشتىك، لەقەبى سولتان شوجاع و ناوبانگى «باز» بوو. دەلېن لەبەر تەردەستى و چالاکى و زۆر ھەلمەت بردنى بۆ سەر دوژمنان ھىندىك بە «با» و ھىندىكېش بە «باز» يان ناو دەبرد.

حوسپىن پياوئىكى زۆر ئازا و بە سەلىقە و پەزا شىرىن و گەلپەرور و دادخواز و بە ھەممىيەت و سەخى و دلفراوان و بە جەرگ و خوورەوشت بەرز و رووخۆش و بە سام و دلير و پالەوان و تىژبىر و خىرخواز و بە بەخشىش و تىگەيشتوو و زانا بوو. ھەر كەسىكى لە ھەر لايىكەو پەناي بۆ بېردبايە، پەناشى دەدا و كۆمەكېشى دەگرد. دەستى ھەژار و دەستكورتانى دەگرد، لە ھەر شوپىنكىو ھەر لىقەوماوئىكى چووبا بە لاي، بە ناز و نىعمەت و دلئىكى پىر شادى و خۇشپىو ھەروانەي دەگردەو و بەبى خەم و پەرۆش بە ھەموو جۆرە دلخوازئىكى خۆي دەگەياندا. لە ھەر لىقەوماوئىكىدا پياوانى گەرە و بە ھىزى لەسەر ومخىر دەبوون، بە گيان و دل بۆي دەكۆشان، دەنگى پياوئى و ئازابى و بانگى بەخشىش و جوانمىرىي لەنپو ھەموو كوردستاندا بلاوبووھە. لە لاي ھەموو كەسىك خۇشەويست بوو، دۆست و دوژمن ھەزىيان لى دەگرد. لە جىگايان و ولاتاندا بە چاكە و پياوھتايان ھەلدەگۆت.

حوسپىنى كورى دۆشتىك لە عەشىرەتى «ھەموودى» لە سالى ۲۲۴ لە دياربەكر لە دايك بووھ.

دۆشتىكى بابى، گەرەي عەشىرەت بوو، ئامۆزاي دۆشتىك دەستى بەسەر عەشىرەتى «ھەموودى» دا كېشا، دۆشتىك بەرامبەرىي نەگرد، چووھ نپو شارى دياربەكر و بە مەئموورىيەتتىكى چكۆلە بەسەرى دەگرد. لە سالى ۲۲۸ دا بە كۆمەگى ھىندىك لە سەرۆكى عەشىرەتان، دۆشتىكيان بردهوھ نپو خۇيان و «ئاودەل» ي ئامۆزايان گرت و عەزليان كرد.

حوسپىن تاكو عومرى دەگاتە دوازده سالان لە كن مامۆستاي بەتايپەتى دەخوئىند، دوو سالىش لە دياربەكرىدا بە تەھسىلى عىلم مەشغوول بوو.

لە سالى ۳۳۹ دا ھىندىك لە عەشىرەتان سەريان لە دۆشتىك بلند كرد. حوسپىن لەبەرئەوھ خوئىندنى بەردا و رووى كرده نپو عەشايىرى خۆي لە حدوودى جزيرەدا. پوژئىكى ھەتا ئىوارە شەرىكى وای كرد كە ھەموو تيرەيەكى تپىدا واقمان.

مندالیکى وا بهو چکۆلهیبییهى ئهوهنده ئازا و رهشید و بی ترس بیت. لهبهه ههلمهت و ئازایی حوسین، دوژمن شکستهى تی دهکهویت و به گهلیک تالان و خویشی و شادییهوه گهراوه.

لهویوه شوهرهتی بنچینهگیر بوو؛ رۆژ به رۆژ ناوی بلنبدوو. له ههموو لاییکهوه پۆل به پۆل لیتقهوماوان پهنايان بۆ دهبرد. دۆشتیکى بابی له تهربییهت و یتگای چاک نیشانانیدا قسووری نهکرد.

حوسین بۆ دهروپشتی خۆی دهستی درێژکرد و ههمووی خسته بن ئهمر و فهرمانییهوه. ههموو نزیکان گهورهیبی حوسینیان قبول دهکرد. چاکه و پیاوهتی و سهخواهتی، دلای عاله می جهلب کردبوو. له سالی ۳۴۵ دا هیندیك له جزیرهی خسته ژیر ئهمریهوه. له سالی ۳۴۶ دا چووه سهه «سعیرد» و «بتلیس»؛ له پاش گهلیک شهپوشۆر گرتی. لهو سهفه رهیدا ناویان نا (با).

لهبهه زوو به پهله چوون و شهپکردن و قهلا و شاران گرتنی وهکو «با» چوون و بهوینهی «باز» تیرووهاتن له دوژمن، پتیا گوت (باز).

ههه لهو سالییدا ناوی ئه میرییشی له سهه رخۆی دانا. لهشکر و قشوونیکى که له دهستیدا بوون، کردنیه رهسمی، ۲ ههزار سوار و پیادهی لهکن بوو. ههه ۳۰۰ سواری خسته بن حوكمی سههركۆماریکهوه؛ ناوی نا «سههرك». تهواوی سوار و پیادهکانی خسته ژیر فهرمانی «خودتیهند» هی برای گهورهیهوه.

له سالی ۳۴۸ دا دۆشتیک بابی حوسین وهفات دهکا. به شیوهیهکی چاک له شاری سعیردا دهیشارنهوه.

ئه میر حوسین باز تا سالی ۳۵۶ بی موقابهله و شهه و کیشه له گهه پیکهستنی رهعییهت و ئومووری حوكمداری خهریک بوو. له جیگایانی دوورهوه قووتهی بۆ پهیدا بوو؛ گهلیک سههركانی کوردستانی موکریان و بهبهیان بۆ هات. ههمووی به ئیحترام و نهوازشهوه رادهگرتن. ئهرازیکی که له دهستیدا بوو، رۆژ له گهه رۆژ دهستی به ئاوهدانی کرد.

چهند عهشیرهتیکى رهوهندی که له ژیر ئه مریدا بوون، ههمووی له گوند و شاراندا دامهزاند و تیجارهت و کریار و فروتن و چاندن و خانووبه رهیان دهست پئی کرد.

نهمیر باز له سعیردا قه لای قایم و بهرزی بۆ له شکرى بینا نا، به ههموو پیوستیئیکى قوشه نیی قایم کرد. له بتلیس له سهر چیاى شیمالی شهرقى شاره وه قه لاییکى زۆر چاکى دامه زرانده، له دهووری شار دیواریکى پان و بلندی ریک خست و دوو دهروازه ی بۆ کرده وه. له سهر هاتن و چوونی رووباریکی به ناو شاردا راده برد.

له سالی ۱۳۵۰ دا چند قه لایه کی له دهووشتی بتلیس خسته دهست. (ملازگرت) و (موکس) ی له سالی ۳۵۲ کهوته دهست، ههریک پیاویکی سه روکی کوردانی له سهر دانا.

له سالی ۱۳۵۳ دا هیندیک گوندی عیسایی ناین که له کهناری رۆژئاوای ده ریچه ی وان بوون، چوو سه ریان و گرتیانی. له ژیر دامینی چیاى (سیپان) که له رۆژئاوای گۆلی وان واقیعه له کهناری ده ریچه له شکره زى کرد که بچیته سه ر نهرگیش (نهرجیش)، له بهرئه وه که له شکریکى زۆری نهمیری نهرگیش له شاردا بو.

نهمیربان نهیده ویست به شه ر و کوژتار بچیته سه ریان؛ نهمری دا له و جیگا له شکره دا، شاریکیان دامه زرانده به ناوی باز. به یه کبونی سه روک و گهره و سوپاهی، به حوسینیان گوت (شاپان). ناوی ئه و شارهیان نا کرده وه ی شاپان. ئه و شاره له دهوری ئه یووپیاندا مه لیک عادیل برای سولتان سه لاهه دین که گرتی ناوی نا عادیل که وباز. ئه مرۆکه به عادیل جهواز دهناسریت.

له موده تی دوو سالاندا شارى شاپان ئه وهنده زل بوو که له دهووشتییدا شاریکى وا پهیدا نه ده بوو؛ دوکان و بازار و خانووبه ره و ئاوه دانیئیکى زۆریان دروست کرد و بوو به مه رکه زیکى کرین و فروتن. چند که شتیئیکى چاکیان خسته ده ریچه وه. مالى کریاریان له وان و ئیران و موکریان و هه کاریبه وه دینا شاپان، چتمه کیان تاکو لازستان و گورجستان ده چوو.

له سالی ۱۳۵۵ دا نهمیری نهرگیش به له شکریکى زۆروه هاته سه ر شارى شاپان. له جوار سه عاته ریگاییکی دووری شار هه لى دا.

حوسین شاپان له شکرى سه رو به ر کرد و له ۱۱ ی شه والدا له شارى ده رکه وت و له به رامبه رى دوژمن راوه ستا. ده سته سواریکى له دامینی شهرقى سپانه وه نارده

سەر ږنگای ئه‌رگیشیان له دوژمن گریځ دا .

دوژمن له‌وه بڼی خه‌به‌ر بوو که ږنگای لی گیراوه و پشتیوانیی له‌مه‌رکه‌زه‌وه بۆ نایه‌ت. ئه‌و ږۆژه هه‌ردووک لا بۆ لی‌کدان ئاماده‌بوون. ئه‌گه‌ر دوژمن به‌گه‌یشتنی شاباز به‌له‌نگازی بووایه، مومکین بوو موه‌فه‌ق بڼت؛ چونکو سواره‌کانی شاباز هیشتا نه‌گه‌یشتبوونه جی‌گای دل‌خواز. شاباز هه‌رکه گه‌یشتی له‌ شه‌ر سستی کرد تا‌کو پشتی دوژمن له‌ هاتوچوون گریځ ده‌دری. ئه‌و شه‌وه‌ش تیپتیکی پیاده‌ی بۆ کۆمه‌گیی سواره‌کان نارد. سواره‌کان که یارمه‌تیان بۆ هات بوونه دوو ده‌سته: ده‌سته‌یه‌ک له‌گه‌ل هیندی‌ک پیاده له‌ژیر فه‌رمانی «مه‌ردان» ئه‌میرتیکی جزیره‌دا چوونه سەر ئه‌رگیش. هیندی‌کیشیان له‌سەر ږنگای هاتوچوواندا جی‌گاگیربوون.

که به‌یانیان به‌سەر دا‌هات هه‌ردووک لایان بۆ خوین‌ږتتی یه‌کتی شالایان هینا. تا‌کو ږۆژئاوابوون شه‌ر و کوژتاریکی وا کرا که باوک کوپی خوی نده‌ناسییه‌وه. دوژمن له‌ هیز کهوت و ته‌واو تاریکی په‌یدا نه‌بوو، ئه‌میری ئه‌رگیش به‌دیل گیرا و سپا رووی له‌ هه‌لاتن کرد. ده‌نگی هه‌لات هه‌لات گویی عالی می پر کرد. له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه تیان ږهاتن؛ که‌لیک پیاویان به‌ئه‌سیر گرتن و که‌لیک ئه‌شیایان به‌تالان هینا ده‌ست. هه‌موو سوپاهی شاباز له‌ تالان و مالی دوژمن تیربوون و به‌ شادی و خۆشی و به‌ مالیکی زۆر و که‌لیک دیله‌وه گه‌رانه‌وه شاری شاباز. سی شه‌و و سی ږۆژان له‌نیو شاردا شادمانی و چراخان کرا.

شاباز هه‌موو له‌شکره‌که‌ی به‌ خه‌لات و دیاری و ئافه‌رین و به‌خشیش دل‌خۆشی کردن. ږۆژی چوارهم که له‌ شادی به‌شکردنی تالان و مالی دوژمن ئاسووده بوون، شاباز ئه‌مری دایه ۲ هه‌زار سوار و پیاده بۆ کۆمه‌گیی ئه‌وانه‌ی که چوونه ئه‌رگیش بکه‌ونه ږنگا. له‌ ژیر فه‌رمانی ئه‌میر خواجه‌نده‌ی برابرا به‌رپی کردن؛ بۆ خۆشی تا جی‌گای هه‌لاتنی دوژمنیان له‌گه‌ل چوو. ئه‌میر خواجه‌نده روو به‌ ئه‌رگیش بزووت.

شاباز ئه‌مری دا ته‌واوی له‌شکر و سوپاهی له‌ شاری شاباز ده‌رکه‌ون و بچنه ئه‌و مه‌یدانه‌ی که شه‌ری لی کرابوو. هه‌موو له‌وی خيوه‌ت و خه‌رگیان هه‌لدا.

ئه‌میر خواجه‌نده که گه‌یشته نزی‌ک ئه‌رگیش، ته‌ماشای کرد (ئه‌میر مه‌ردان) جزیره‌ی شاری ده‌وره داوه و هه‌موو ږنگایتیکی له‌ هاتوچوویان گریځ داوه؛ ده‌سته‌جی ئه‌مری دا قاقه‌زکیان بۆ ریش سپی و که‌یخودایانی شار نووسی که:

«ئەمىرى ئىيۈە لەكن شا ئىخسىرە و ھەموو لەشكرەكەتان بەدىل گىراوھ. ئىيۈەش لەناو شاردا دەورە بدرىن و ئەزىيەت بىكىشن چاك نىيە؛ لە ھىچ مەترسن و ھەمووتان لاي ئىمە موحتەرەم و خۆشەويستن و شابازىش بە داد و عدالەتە، حەز بە زەرەر و زىانتان ناكا و لە رىگاي دۆستايەتى و مېھربانىيەوھ پىتان دەلئىم كە شەر مەكەن و دەروازەى شارى بكنەنەوھ. ئەوھندە بزەنن ئەگەر ۱۰ سالل لە دەورەى ئەرگىش دابنىشەن، ھىشتا بەجىھەشتىنى مومكىن نىيە؛ ھەتا وەدەستى نەخەين ناگەرئىيەنەوھ...».

ئەھالى جوابيان داوھ: «ئىمە بۆ خۆمان حوكمدارىكمان لەنىو خۆماندا قەرار داوھ و ھىچ ئىيۈە نانسىن...».

ئەو جوابەيان بۆ شاباز نارد و ھەموو گەفتوگۆيەكەيان عەرزكرد. حەزەرتى شاباز فەرمووى: «لە گرتنى ھەراسان مەبن، لە ئەزىيەتدانى ئەھالىشدا خۆ بىپارىزن؛ ھەتا بە كەيفى خۆيان بىزار نەبن لىنگ مەدەنە سەريان».

مىر خوابەندە لەھەر چوار كەنارى دىوارى قەلای شارەوھ خىوھت و دەستگاي ھەلدا و دانىشت. شاباز كە تەماشاي كرد گرتنى ئەرگىش دوور دەكىشىت، لە جىگاي لەشكرگاي ئاويكى بىنا نا و ناوى نا «ھەلات». ھەموو پىاوان و سەركۆماران و سەرۆكان، مال و مندالى خۆيان ھىنا ئەوئ. ئەوانىش بە ئاسوودەيى و عدالەتگوستەرى و كەيفخۆشى پايان دەبوارد. ئەو شارە ئەمپرىكە بە «خەلات» ناو دەبرىت كە كەوتوھتە ئىوان شاباز و ئەرگىشەوھ.

مودەى ۵ مانگىك لەگەل گرتنى ئەرگىش و ئاوەدانىي «خەلات» خەرىك بوون. لە سالى ۲۵۶ ى ھىجرىدا ئەھالىي ئەرگىش زۆر وەتەنگ ھاتن؛ تەماشايان كرد لە جىگايەكەوھ كۆمەگيان نەكردن. ھەموو سەرۆك و سەردارانى شار لە شارەوھ چوونە خزمەت ئەمىر خوابەندە. ئەويش بەلوتف بەخىرھاتنى كردن.

لە ۲۲ى رەبىعدا بەشادى و خۆشى چوونە نىو شارەوھ. خەبەرى گرتنى شاريان ناردە خزمەت شاباز، لەناو ھەردووك لاياندا شادمانى و خۆشى دەست پى كرا. لە ئەرگىشدا دەست كرا بە تەركىباتى لەشكر و رىكخستنى ئوموورى شار.

شاباز لە جەمادى ۱دا وارىدى شار بوو؛ دەركى داد و سەخاوتى بەسەر ئەھالىدا كردەوھ. ھەموو ئەھالى يەك بەيەك بۆ بەخىرھاتن كردنى چوونە خزمەتى.

له پاش چهند پوژیک دارودیواری قه لای دهرهوهی شار که له بهر دهست لیدانی ویران بوویو، چاکیان کردهوه و له نیوه راستی شاردا خانووکی شاهانه یان بۆ حوکمدار دروست کرد. له شکر و قشوون دامه زران و سه روکانی له ناو خانووی ئەمیری پیشوودا دانیشن.

شاباز له سالی ۳۵۸ دا بهر به دیار به کر بزوت. شاری نامەد و میافاروقینی گرت و هه موو قه لا و جیگیانی قایمی ئەو دهورو پشتهی خسته دهست و چوونه سه ره ها؛ ئەویشی خسته ژیر په نجه وه. سه لته نهت و حوکمداریی خۆی دامه زران و هه موو سنووری خۆی پیک خست.

ئومەرا و سه روکانی هه سنکیف و جه زیره و بۆتان و سروج و نسیبین ره عیه تیی شابازیان قبول کرد. میرانی هه کاری دۆستایه تیان له گه ل په یدا کرد و بنچینه ی پیکه وتیان دامه زران و دیار به کری کرده پایته خت.

حوسینی برای له ئەردیش دانا. به لوتف و ئیحسان و ئازادی دلی عه ره بانی بادیه و سووریای گرتبوو. له بهر زۆرداری و نه ترسانی و ئازایی له لایه ن خه لیفه ی به غداوه به (ئەبو شوجاع) یان نیو برد. له سه ره مینه ران ناوی خه لیفه و بازیان خوینده وه. له سالی ۳۶۰ دا دوو پارچه دراوی به ناوی خۆی کۆلی و ناوی نا (شوجاعی).

سوڵتانی میسر موعزودین بیللا له سالی ۳۶۲ دا دیاریکی زۆر چاکی به قازیی خۆیدا بۆ نارد. پیروزیی پادشاهی دۆشتیکی لی کرد و ناوی نا (مه لیک شوجاع).

هه رچه نده به ی ناوانه دلخۆش نه بوو، به ئازایی و ده ستو بردی خۆی پشت توندبوو؛ به لان ناویانگیشی زۆری کۆمه گی کردبوو، هیز و قوه تی په یدا کردن چاکی دهست گرت. له هه رلاییکه وه له سه ره ی خه ربوونه وه. گه لیک چاوی له زیادکردنی مولک بوو؛ بۆ فره یی زۆر ده کۆشا.

کورانی بوویه که (به غدا) یان گرت. له ته ئریخی ۳۶۴ دا چووه سه ره ماردین، گرتی و له شکرکی زۆری برده سه ره مووسل. به ختیاری کوری بوویه دهره ی مووسلی دابوو.

مه لیک شوجاع له گه ل به ختیار شه ریکی خویناوییان که وته نیوانی؛ شه ر که وته گه ره کی غه ربیی شیمالییه وه.

ته‌عله‌بی‌ه‌مدانی‌دا‌وای‌مامله‌تی‌لی‌کرد. له‌به‌ر‌زۆری‌دوژمن‌گه‌رانه‌وه‌ی‌به‌مه‌سله‌ه‌ت‌زانی؛ به‌سه‌ر‌قه‌لا‌و‌جی‌گایانی‌کوردستاندا‌گه‌راوه‌. هیندیکی‌له‌هه‌کاری‌گرت‌و‌چوونه‌سه‌ر‌«کاوا»ش‌که‌به‌«دارده‌مشت»‌ناسراوه‌. له‌ئه‌حوالی‌میژیدا‌له‌جنووبی‌ده‌ریاچه‌ی‌واندا‌هه‌لکه‌وتوووه‌. گرتی‌و‌چوووه‌سه‌ر‌قه‌لای‌وان. له‌پاش‌٣‌مانگ‌ده‌وره‌دانی،‌گرتی. ئه‌وه‌بۆ‌کوردان‌بوو‌به‌بلندییه‌کی‌ته‌واو؛ چونکو‌له‌ده‌ست‌ئه‌رمه‌نیاندا‌بوو، ئه‌وانیشیان‌له‌نیوانی‌وه‌ده‌رنا. له‌پاش‌ریکخستنی‌حکوومه‌ت، سه‌عی‌دوده‌وله‌ی‌برای‌کرده‌حاکم‌له‌قه‌لای‌واندا‌و‌گه‌رانه‌وه‌و‌چوونه‌ئه‌ردیش.

ته‌ماشای‌چلۆنی‌گه‌رانی‌شاری‌کرد. پێویستییه‌کی‌که‌به‌ره‌عیه‌ت‌و‌ده‌وله‌ت‌لازم‌بوو، بۆ‌جی‌به‌جی‌کردن. حوسینی‌برای‌ناو‌نا‌شه‌ره‌فودده‌وله‌. موده‌تیکی‌بۆ‌ناسووده‌گی‌له‌ویدا‌دانیشته‌.

له‌سالی‌١٣٦٦‌دا‌گه‌راوه‌دیاریه‌که‌ر. خاکی‌کوردستانی‌له‌ژێر‌په‌نجه‌ی‌هیندیکی‌سه‌رکێشانی‌هه‌مدانی‌و‌کوپی‌بوویه‌و‌ئه‌رمه‌ن‌ده‌رخست‌و‌هه‌مووی‌خسته‌ژێر‌فرمانی‌پادشایه‌تی‌خۆیه‌وه‌. بۆ‌بلندی‌و‌یه‌کبوونیان‌گه‌لیک‌کۆشا.

له‌سالی‌١٣٦٧‌دا، عه‌زه‌ولدده‌وله‌ی‌بوویه‌یی‌له‌شکرکی‌زۆری‌نارده‌سه‌ر‌کوردستان‌له‌ژێر‌فرمانی‌«ئهبو‌وه‌فا»‌ناویکی‌ئه‌میری‌کورداندا. ته‌عله‌ب‌ه‌مدانی‌له‌ده‌ستی‌هه‌لات. مندا‌لانی‌به‌ختیاریشی‌له‌گه‌ل‌خۆی‌هینابوو، په‌نا‌بۆ‌ئه‌میری‌نوسیبین‌ده‌به‌ن‌که‌له‌ته‌ره‌ف‌مه‌لیک‌شوجاع‌بازه‌وه‌داندرابوو.

که‌شاپاز‌ئه‌مه‌ی‌بیست، به‌له‌شکرکی‌قورسه‌وه‌چوووه‌سه‌ر‌نوسیبین‌تا‌کو‌خاکی‌خۆی‌له‌فیتته‌بپاریزی. ته‌عله‌ب‌له‌خۆی‌ترسابوو‌له‌گه‌ل‌هیندیکی‌له‌ئومه‌رایانی‌عه‌ره‌ب‌له‌ویژه‌به‌دزی‌خۆیان‌ده‌گه‌یه‌ننه‌میافاروقرین. له‌ویش‌خۆ‌ناگرن‌هه‌لدین‌ده‌چنه‌«ئه‌رزنه‌ی‌رۆم».

ئهبو‌وه‌فا‌که‌ده‌گاته‌نزیك‌خاکی‌شاپاز‌قاقه‌زکی‌لی‌نووسی‌که‌: «هیندیکی‌هه‌لاتووانی‌فیتته‌خواز‌پوویان‌له‌خاکی‌تۆ‌کردوووه‌؛ تکاتان‌لی‌ده‌که‌ین‌که‌بۆ‌لابردنی‌ئه‌وانه‌به‌گورجی‌کۆمه‌گیمان‌بکه‌ن».

شاپاز‌له‌گه‌ل‌عه‌زه‌ولدده‌وله‌نامه‌نووسی‌ده‌که‌ن‌و‌به‌دۆستایه‌تی‌ریک‌ده‌که‌ون.
له‌که‌ناری‌فوراته‌وه‌بۆ‌ره‌قه‌و‌بیره‌جک‌و‌عینتاب‌و‌سۆرک‌و‌خاکی‌رۆمه‌وه‌

كۆمەگى ئەبو وەفای كۆرد.

ئەبو وەفا ھەتا چوونە ئەر زەرپۇم كەوتنە سەر تەعلەبى ھەمدانى و دەستیان نەكەوت و گەرانەوہ.

شاپاز بۇ نوسىيىنى مېھمانى بۇ ئەبو وەفا دروست كۆرد و نزيك چوار رۆژان ئىحترامىكى چاكي گرت و گەرانەوہ بۇ مووسل.

گەرانەوہى ئەبو وەفا بوو بە سەبەبى دۆستايەتتىكى تەواو لەگەل عەزەدولدهولە. لە پاش چەند جارار نووسين و ھاتوچۆكردن لە نىوانياندا شاپاز ئەبو وەفا و كورى عەزەدولدهولەى بە گريو ھىنانە دياربەكر؛ بۇ خۆشى چووه دىتنى عەزەدولدهولە.

لە مووسلدا ھەموو ئومەرا و وزەرايانى عەزەدولدهولە و ئەھالىي شارى مووسل بۇ پيشوازيى شاپاز چوونە دەرئ و عەزەدولدهولە لە بۇ خۆشى لە پاشان دەرکەوت. بە خۆشى و شادمانىكى تەواو ھىنايانە نىو شارەوہ. كە عەزەدولدهولە چاوى بە شانوباز و و ريبايىي ئەو پادشا گەورە ھىمەتە كەوت، گەلئىك ئەندىشە و ترسى كەوتە دلەوہ. دللى لى پيس كۆرد، بە چاويكى زۆر ناھەز و دوژمنايەتتايەوہ تەماشاي نىو نىوچاوانى دەرکۆرد.

شاپاز كە لە وريايى و تيگەيشتندا ھەموو كەس ئافەرينيان لى دەرکۆرد زۆر زوو تى گەيشت. ھەموو چتىكى بە تەجرەبە دەخوارد و دەست و پىئوھندى خۆى تى گەياندبوو.

عەزەدولدهولەى بە پەنھانى ئومەرا و سەرۆكانى خۆى راسپاردن كە بۆتان ھەلكەوت بيكۆژن. بەلان مەيدانى فيلى كەم بوو.

شاپاز كە شەوى بەسەرداھات چاوى لە نۆكەرانى خۆى داگرت و بە گورجى خۆيان سازكۆرد. بە سى تەپلە و نەقارە لە مووسل دەرکەوتن. چوونەسەر ژەنگار (شنگال) و گرتيان و خۆيان تيدا دامەزراند و زوو پياوانى نارده نوسىيىن و رەھا و ئەو نزيكانە ھەتا لەشكر خرىكەنەوہ. عەزەدولدهولە كە ئەوہى بيست، گەلئىكى ترسى لى پەيدا بوو.

شاپاز قاقەزى ماملەتى بۇ نارد و گوتى: «بەشەرتى ژەنگار بدا بەمن لەگەل دەورويشتى دەستى لى ھەلدەگرم». عەزەدولدهولە دەستى لە ژەنگار بەردا،

گریوه‌کانی بدریته‌وه. باز ناردی به چاکی و خزمهت و پیاوه‌تی ئه‌بو وه‌فا و کوری
عه‌زه‌دولده‌وله‌ی بۆ مووسل به‌پێ کردنه‌وه.

مه‌رجی مامله‌تیان له‌ سالی ۳۶۸ ی مانگی موچه‌په‌م تا چوار سالان بوو؛ له‌سه‌ر
ئه‌مه‌ هه‌ردووک لایان پێک شاد بوون.

شاپاز که‌ ئه‌و مامله‌ته‌ی کرد، له‌گه‌ڵ کوردستانی ئاوربایه‌گان و ده‌وله‌تی هه‌دوبان
و ئه‌میری هه‌ولێری بناغه‌ی دۆستایه‌تی رێک خست.

شا ئیبراهیمی کوری مه‌رزهبان پاشای ئاوربایه‌گان گرتی بیکه‌تی له‌گه‌ڵ گری
دا.

شاپاز که‌ له‌ هه‌ر چوار که‌ناری خۆی ئه‌مین بوو، له‌گه‌ڵ ئاوییی خاک و
کیشوهری خه‌ریک بوو. قه‌لای دیاربه‌کری دروست کرد و دیوارێکی به‌ هه‌ر چوار
ده‌وره‌ی شاردا کیشا به‌ بورگ (برج) ان توندی کرد، له‌ (فیک) دا، کوتادژ (قه‌لایه‌ک
هه‌بوو له‌ بنچینه‌وه‌ تازه‌ی کرده‌وه‌.

دژی ماردین چه‌ند جیگایێکی لێ روخابوو؛ دروستی کرده‌وه‌. له‌ دیاربه‌کریدا
مزگه‌وتی زۆرچاکی به‌دوو مناره‌وه‌ دامه‌زاند و ناوی نا شوجاعی. قه‌لای
(میافاروقه‌ین) له‌سه‌ردا دروست کرد. تا موده‌تی سێ سالان له‌گه‌ڵ ئاوه‌دانی و
دروستکردن خه‌ریک بوو. له‌ چپای جزیره‌دا گه‌لیکی دژ و جیگایانی توندی
دامه‌زاند. بۆ گرتنی مووسل و خاکی عیراق ئاماده‌یی ده‌کرد و له‌شکر و قۆشه‌نی
ساز ده‌کرد و چاوه‌روانی ته‌واوبوونی وه‌ختی مامله‌تی بوو. رۆژ به‌رۆژ قوووت و
له‌شکری پێویستی ده‌نارده‌ نوسیبین و ژه‌نگار و خاپوور. له‌ سالی ۳۷۲ دا به
ته‌واوی وه‌خت خه‌لاس بوو. عه‌زه‌دولده‌وله‌ مرد. شاپاز ئه‌مه‌ی به‌ ده‌رفه‌ت زانی،
ناردی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ له‌شکری به‌راوکرد و ژه‌نگاری کرده‌ له‌شکره‌ز.

سه‌مساموده‌وله‌ی کوری عه‌زه‌دولده‌وله‌ که‌ ئه‌مه‌ی بیست، گه‌لیکی ترس لێ
په‌یدا بوو. به‌ ئه‌بی سه‌عد بارامدا له‌شکرێکی زۆر قورسی نارده‌ سه‌ر شاپاز.

له‌ سنووری ژه‌نگاردا هه‌ردووک لا به‌رامبه‌ری په‌کتری له‌شکریان راگرت. په
ئوه‌ل هه‌لمه‌ت سه‌عد بارام شکا و پووی له‌ هه‌لاتن کرد. له‌شکری باز که‌وتنه
سه‌ریان تا نزیکي مووسلیان کردن. بارام خۆی کوتا نیو شاره‌وه‌. له‌شکری شاپاز
له‌ دوو سه‌عاتیکی مووسلدا هه‌لی دا، بۆ ماندوو حه‌سانه‌وه‌ی سوپاهی.

ئەھالیی مووسل بەتکاکردن دەرکەوتنە دەرەو و لەبەر شاباز پارانەووە کە مۆلەتیان بەدا بە مەرجی سێ مانگان شاری تەسلیم کەن، هەردوووک لا لەسەر ئەووە راوەستان. سەمسامودەووە کە ئەو شکانەیی بیست، سوپاھێکی بیژماری بەراو کرد و لەژێر فەرمانی ئەبو قاسم سەعیدی کوری حاجبدا لە خاکی سۆرانەووەی ناریدیە سەر خاکی باز. لە هەولێرەووە بە چیایاندا هیندیک ئومەرایانی کوردستانیان هەلخەلەتاند. لە هەکارییەووە بۆ سەر وان خشان.

شا کە ئەووەی بیست، ئەمیر عەلی کوری پشتووی خێوی دژی فیک، لەسەر لەشکری مووسل دانا و بۆ خۆی چوووە شاری «کاواش» (داردەهیشت). لە مانگی جەمادی یەکدا لە جێگایەکی کە بە «بیاجالیا» دەناسرێ، ڕینگای بە سەعیدی کوری حاجیب گرت و لە پاش گەلیک لە دەیلەمیان کوژتن و تالان و مائیکی زۆر، لەشکریکی زۆری بەدیل گرت.

سەعید هەلات و بە هەزار دەر دەسەری خۆی ڕزگار کرد. لە گەلیک جێگایاندا بەشەو دەکەوتە ڕێ، هەتا خۆی گەیان دەووە مووسل. شاباز ئەو ئیخسیرانەیی نارندنە ئێردیش و بۆ خۆیان گەرانەووە دیار بەکر. بەمەش هیندەیی دیکە ناو بانگی پەیدا کرد.

ئەھالیی مووسل بەدڵ حەزیان دەکرد کە شار بکەوێتە دەست کوردانی شاباز. لە مێژبوو بەئاواتەووە بوون لە دەست زولمی ئومەرایانی دەیلەم ڕزگار بن.

باز کە هاتە دیار بەکر، لە مانگی شەعباندا بوو، پەمەزانی بە ئاسوودەیی بەسەربرد. پۆژی چوارەمی جیژن بۆ ژەنگار چوو. قاقەزی لە ئەھالی نووسی و دلخۆشیی دانەووە و گوتی: «هەرچەند حکوومەتی بوویەش کوردن و لە ئیمەن، بەلان لەشکر و ئومەرای سوپاھی، گەلیکیان لە تورکانی دەیلەمن. ئیمە هەر میللەتیکین، هەر من لە تورکمانان چاکترم بۆ ئێو...» و گەلیکی پەند دادان.

هەموو ئەھالی لەبەر ئەمە بە هەموو گەورە و سەرۆکانیانەووە بەربوونە بیر و ئەندێشەکردنەووە. ئەمەیان بە مەسلەحەت زانی کە پادشای خۆیان بێت، نەووەک بیانیک. بە کۆمەلە دەستویردیان کرد و دەیلەمیانیان هەموو دەرکردن و جوابیان نارد بۆ شاباز. شاباز بە لەشکر و هیزەووە لە ۱۰ مانگی سەفەری سالی ۳۷۳دا بە شادی و خۆشییەووە چوووە نیو شاری مووسل و هەموو دەور و پێشتی قایم کرد و

حکوومه‌تی تیدا ریک خست و خۆی وه‌خړ کرد که بچیته سهر به‌غدا و ده‌یله‌میان له‌ویش درخا. نارديه کوردستان، له هه‌موو که‌ناری ده‌وله‌تیه‌وه له‌شکری به‌راوکرد و به چاکي مووسلی ریکوپیک کرد. گه‌لیکی داد و به‌خشین و پیاوه‌تی نیشانی ئەهالی دا. ده‌زگای دادخوازی له‌سهر هه‌مووان کرده‌وه. په‌رده‌ی به‌ر ده‌رگای بۆ هه‌موو ئەهالی هه‌لدرابوووه. فه‌قییر و بیده‌ست و که‌وتووایی به‌به‌خشیش دایین تیرکردبوون. میهره‌بانی و دل‌خۆشی دانه‌وه و زمانی خۆشیی دلی عاله‌می جه‌لب کردبوو. مزگه‌وت و عیباده‌تخانا‌ییکی زۆری ئاواکردنه‌وه، له مه‌جلیسیدا عوله‌ما و زانا و پیشکه‌وتوو و سه‌رۆکی ئەهالی تیدا داده‌نیشان.

له سالی ۳۷۴دا به‌ر به‌غدا خشا. له نزیك تکریت سه‌مساموده‌وله له‌شکرپکی زلی له ژیر فه‌رمانی زیار شه‌هرا کوبه‌دا نارده به‌رامبه‌ری شاباز. له پاش گه‌لیک کوژتار زیار هه‌لات و ته‌واوی گرانباری و ئەسبابی شه‌ریان به‌جی هیشته و خۆی کوتا تکریته‌وه. له‌شکری کوردان تالانپکی زۆریان ده‌ست که‌وت و له‌شکرپکی بیژماریان له زیار به‌دیل گرت و که‌وتنه‌ سه‌ریان و ده‌وره‌ی تکریتیان دا.

خه‌لیفه له به‌غداوه هیندیک زانایانی بۆ ئیسلاحی هه‌ردووک لایان نارده خزمه‌ت شا. شاباز له‌به‌ر فه‌رمایشی خه‌لیفه به‌مه‌ پازی بوو که کوری بوویه ده‌ست له مووسل به‌ردات. ئەوه‌یان کرده مه‌رج و سنووری موکیان کرده نزیك تکریت.

که زیار دووچاری ئەو شکسته‌یه بوو، زۆری لی د‌لگیربوو. یه‌کپکی له له‌شکرپانی خۆی باتینی (باطنی) که له فیل‌کردندا زۆر به‌کار بوو، نارديه مووسل که به‌جۆرپکی ده‌ستی که‌ویت باز بکوژیت. ئەویش له تکریت ده‌رکه‌وت.

که باز بۆ راوکردن له شار ده‌رچوو، له یه‌ک دوو سه‌عاتپکی مووسل‌دا چادریان بۆ هه‌لدا، ئەو باتینییه په‌نای [پێ] برد. هه‌رچۆنیک بوو شه‌وی له‌نیو چادردا شیرپکی داهینایی، له ترسی گرتنی هه‌مان به‌لیدانی شیره‌که له چادر ده‌رکه‌وت. [پێی وابوو] که کوشتی؛ به‌لان شیره‌که له لینگێ باز که‌وتبوو. زوو خۆی گه‌پانده ئەو پیاوه. پاسه‌وان پێیان زانی و ئەو پیاوه‌یان گرت و پارچه‌ پارچه‌یان کرد.

باز برینی ئەوه‌نده کاریگه‌ر نه‌بوو که له کار بکه‌ویت؛ به‌لان شه‌ش مانگ به‌ ده‌رمان کردنیه‌وه خه‌ریک بوو، تا خوا شیقای دا و چاک بووه‌وه.

له سالی ۳۷۷دا شهرفوودهولهی بوویه - که حوکمداری بهغدا بوو- له ژیر
ئه مری ئه بونه سر خواشاده له شکرکی زوری نارده سهریان، هه موو عه ره بی به نی
عوقه یل و به نی نومه ییر بوون.

باز بویان ده رکه وت، له پاش شهر و کوشتاریکی زور په ریشانی کردن و هه لاتن.
خواشاده قاقه زیکی له شهرفوودهوله نووسی که چلۆنیی ئیمه و سه ره بووردمان
په ریشانی و شکان بوو.

شهرفوودهوله له شکرکی قورسی له عه ره بی دیکه بق خپرکرده وه، له ئینتیهای
سالی ۳۷۸دا هاته سه ر خاکی مووسل. شا (ته لیه ته وده وله ی) برای نارده پیش
دوژمن، له پاش کوشتاریکی زور ته لیه ته شه هید کرا؛ به لان سه ردارانی کوردان
شاردیانه وه. له سه ر شه پکردن راوهستان تاکو دوژمنیان شکاند و به شادی و
تالانکی زوره وه که پانه وه مووسل.

له سالی ۳۷۹دا هیندیك فیتنه که وته ئیو کورانی ده یله مه وه و شهرفوودهوله
مرد. چه ند کورکی حه مدان له سووریا دا به سه ریان ده برد، هاتن و گه لیکیان
له شکر له عه ره بی عوقه یلی و نومه ییر گرد کرده وه که بیته سه ر مووسل.

به خت یاریی نه کردن و هه لاتن و په نایان بق محه مه دی کوری موسه یه ب، ئه میری
به نی عوقه یل برد تا کۆمه گیان بکات.

ئه هالیی مووسل به په نهانی له گه ل ئه بو تا هیری حه مدانی ریک که وتن و محه مه د
ئیبنی موسه یه ب، شیخی عه شیره تی عوقه یل پیکه وه مه رجان کرد که مووسل له
باز وه رگر نه وه. مووسل و ده روپشتی بق کوری حه مدان بی و نوسیبین و جزیره بق
کوری موسه یه ب بی. له سه ر ئه وه هه ردووک لایان له گه ل مووسل ریک که وتن. کوری
حه مدان له رۆژه لاته وه چوه سه ر مووسل.

شاباز بویان ده رکه وت؛ ئه هالی له ژوره وه ده ستیان به سه رکیشی کرد.
له شکر کوردان له گه ل عه ره بان به شه ر هاتن. گه لیکیان له کوری حه مدان کوژت.
بق ته ره فی رۆژئاوای شار هه لاتن، له شکر کوردان که وتنه سه ریان، مووسل
ده روازه ی رۆژئاوایان له کوری موسه یه بی عوقه یل کرده وه و له پشته وه شیریان له
کوردان نا.

موده ی ۱۰ رۆژان کورد که وتنه نیوانی ئه هالیی شاری و کوری موسه یه ب و

کوری همدانهوه، لهو شه‌پردها باز له مهیدانی کوشتاریدا ئه‌سپی سه‌رسی برد و له‌سه‌ر زین هه‌لدی‌را. له ۲۰ چه‌مادی ۲ی ۳۸۰هـ دا کۆچی دوایی فرموو.

له‌شکری کوردان که ته‌ماشایان کرد بی پادشا مانه‌وه و نه‌یانزانی چ به‌سه‌ر شاباز هات، که‌وتبوونه نیوانی ئاوره‌وه. نه‌ پێگای گه‌رانه‌وه‌ی شار و نه‌ چوونی چیا‌یان هه‌بوو. به‌ ناچاری شکسته‌ی تی‌ که‌وت و مووسلیان به‌ردا و گه‌رانه‌وه دیاربه‌کر.

عه‌لی خوشکه‌زای باز که ئه‌میری کوردانی پشتوی بوو، له‌ فنی‌ک دوو فرسه‌خێک له‌ جزیره‌ دوور داده‌نیشان، له‌و شه‌پردها ئه‌میری نوسیبین و ژه‌نگار بوو، نه‌یه‌تشت ئه‌و قووته‌هه‌ بله‌و بێته‌وه، هه‌مووی خسته‌هه‌ ژێر فرمانی خۆیه‌وه.

له‌شکری همدانی که به‌وه سه‌رکه‌وتن، له‌ نیو کوزراواندا لاشه‌ی شابازیان دۆزیه‌وه و بردیا‌نه‌ مووسل و له‌ خانووی حکومه‌تدا به‌مردوویی به‌داریاندا کرد. چه‌ند رۆژیک به‌داره‌وه‌ ما. به‌لان ئه‌هالی مووسل گوتیان درۆیه‌ ئه‌وه مه‌لیک شو‌جاعباز نییه‌، پیاویکی وا ئازا... به‌لام ئاگادار نه‌بوون له‌مه‌ که‌ قه‌زاقه‌ده‌ر کۆمه‌گی... کردبوو، نه‌کو هه‌رگیز... له‌ پاش چه‌ند رۆژان ئه‌هالی لاشه‌که‌یان به‌ ئیحترامه‌وه له‌ داره‌که‌ کرده‌وه و بردیا‌ن ناژتیا‌ن.

عه‌لی کوری باز له‌ سالی ۳۸۱ تا ۴۰۳ هـ

که‌ مه‌لیک شو‌جاعباز وه‌فاتی فرموو، مه‌لیک عه‌لی دووباره‌ به‌ناوی دۆشتیک بناغه‌ی حوکمداریی خۆی دامه‌زرانده‌وه و ته‌واوی قووته‌ و له‌شکری خالی خسته‌هه‌ ژێر فه‌رمانه‌وه، هه‌موو ئومه‌را و سه‌ردارانیشی له‌سه‌ر وه‌خربوون، پیاویکی ئازا و کاربێن و په‌شید و راست و به‌ میه‌ره‌بان بوو، ته‌واوی کوردانیکی ئه‌و خاکی که له‌ژێر ده‌وله‌تی شو‌جاع دۆشتیک بازدا بوون، بی‌ نیکه‌رانی پشتیا‌ن گرت. له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ بۆی هاتنه‌ خزمه‌تی و دیاری و پێشکه‌شیا‌ن هێنا.

له‌ مانگی شه‌والدا کورانی همدانی به‌ له‌شکریکی زۆر و بی‌ حیسابه‌وه‌ به‌تالان و کوزتار و... که‌وته‌ نیو کوردستانه‌وه. هه‌ر جێگه‌یه‌یکی گه‌یشتنی له‌ بنچینه‌یان ده‌رهێنا. زولم و جه‌ور و درنده‌یی و شپه‌رزه‌بیا‌ن له‌ قانونی به‌شه‌ریه‌تدا تی‌ په‌راند. له‌ ژێر حوکمداریی عه‌بدووللای کوری همدانیدا هه‌یچ نه‌ما که‌ به‌سه‌ر ره‌عیه‌ت و بێده‌ست و ژن و مندالان نه‌یکه‌ن. ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ میلیله‌تی مه‌زلوومیان

کرد، فهږهنگ و چه لپان به سهر موسلماناناندا نه هینابوو.

ئهمیر عهلی له میافاروقینه وه له شکری بهراو کړدبوو هیندیک چلونی نیوانی ریک دهخست. له یهکی مانگی زیلقه عدهدا ئهمیر عهلی به قوه تیکی زیاده وه چونه پیش دوژمن. له پاش کوشتار و پریشانیی دوژمن، عهبدوللای کوری همدانی به دهستی کوردان ئیخسیر کرا. ئهو سرکه وتنه بۆ میر عهلی سه ره رزیکی ته وای به خشی، گه لیک تالان و ئه سباب دهست کهوت و دوژمنی له بهر یهک له توکوت کړدن. له دوی ئهو سرکه وتنه بلندی و به رزییه، به ئیحترامه وه عهبدوللای کوری همدانی به ردا و نارديه وه مووسل.

ئهو تاهیری همدانی گه لیک له عهبدوللای برای توندبوو که چۆن گیران. عهبدوللای پالوانی و نازایه تیی میر عهلی بۆ گتړاوه و پی گوت چاکتر وایه له گه ل میر عهلی دۆشتیک ماملت بکریت. عهبدوللای بۆ ئهو کوشا.

ئهو تاهیر له شه کړدندا چی بوو، هه موو پیویستیکی شه ری حازر کړد. له ۱۱ی سه فوری سالی ۱۳۸۱دا له شکریان کړده دوو قوّل و بۆ چونه سهر خاکی کوردستان ناماده بوون.

میر عهلی بۆ بهرام به رییان له دیار به کړ دهر کهوت و له نزیک ژهنگار گه یشته له شکری دوویرایانی کوری همدانی. هه ردوولا له شکریان راگرت و لیکیان دا، گه لیک له کورانی همدانی کوژان و عهبدوللای به دیل گیرا و تاهیر بۆ سووریا هه لات. ته وای له شکریان له دهست میر عه لیدا ئیخسیر کران، مال و نالات و چتمه کی له شکر و دانه ویل ییکی زۆر کهوته ژیر دهستی میر عه لیه وه و عهبدوللای نارد دیار به کړ و به ئه زیهت و ناسازیکی زۆر توند خسته به ندیخانه وه.

هه بهو سرکه وتنه رانه وه ستا و بهر به مووسل چوون. له سالی بیژر او دا ۸- په بیعی یهک- چونه نیو مووسله وه. له ویدا دستی به داد و عدل و سه خا و که ره م کرد و ناوی خوئی نا پادشا و جاری ده ولت و ئیستیقلال و نازادی و سکه ی به ناوی خوئی لی دا.

له مانگی جه مادی یه کدا محمه دی کوری موسه یه ب چونه سهر نوسیبین. میر عهلی له شکری هه نارد سهری، شه ریکی شیر ناسایان له گه ل عه ره بان کرد.

بېجگه له محمەد عوقەیلی نەبىٰ رزگار بوو، پياوړىكى به ساغى له دەست كوردان دەر نه چوون و هه موويان كوشتن. مير عەلى شا كه چلونيى دهولته تى له مووسلدا رېك خست، ئەردەشپىرى كورى هورمز كه يه كېك بوو له ئومەرايانى له شكرى، به تايبه تى له سەر مووسلى دانا و گه رانه وه ديار به كر.

پادشای میسر چەند مەلايىكى بەديارى و چتى چاكه وه ناردە خزمەت عەلى شا بۆ تكاردنى بەردانى عەبدووللاى كورى حەمدانى. عەلى شا بۆ دلخوشى پاشاى میسر، عەبدووللاى بەردا، به و مەرجهى كه له خاكى كوردستانىدا نەمىنى و نەچپته وه عىراقىش و له گەل عوله مایه كانى ناردیه حەله ب.

موقەلید كورى عوقەیلی شىخى عەشیرەتى عەرەب له تەرەف نوسىبىنە وه به له شكرىكى زۆره وه و به كۆمەگى به هانئوده وه لى بوويه چوونه سەر عەلى شا. وهكو محمەد به نده خۆى نەگرت و شكا و بۆ كۆمەگى ناردیه كن به هانئوده وه. به لان له دەوروشتى خاپوور و نوسىبىن و ئه و جىگايانه له راورووتكردن رانه ده وه ستان و له شيوه رىگریدا له كه نارى فوراتدا ده ژيان.

عەلى شا له تەرەف خەلیفەى عەباسىيانە وه فەخرودە وه لىان ناوبرد. له سالى ۳۹۲ دا هەر به وچۆره به داد و رەشىدى و نازايى ده ژيان. تا له سالى ۳۹۴ دا له گەل كوراني بوويه رېك كه وتن و خوتبه يان له سەر مینبه ران به ناوى خەلیفەى قادر عەباسى و به ناوى فەخرودە وه ئه مير عەلى شا خویندراوه.

له سالى ۴۰۳ دا شەرەفودە وه لى كورى بوويه گەلېكى حەز له فەخرودە وه ده كرد و هیندېك عەرەبى به نو ئه سەد و ئه ميرىكى عەرەبى به قراوش مەشهور له سنووراندا راورووتيان ده كرد. به كۆمەگى شەرەفودە وه لى بوويه و فەخرودە وه لى پادشای ديار به كر چوونه سەر ئه و عەرەبانە و له نيوه شه ودا شه وى جومعه ى ۱۱ى سه فەر، فەخرودە وه له چادردا كوژرا؛ كه س نه يزانى كى بوو. له شكرى كوردان كشانه وه و مووسليان بهردا و گه رانه وه ديار به كر.

ئەحمەدى كورى مروانى براى ئەمير شاعەلى وه ليعه هد بوو، به گورجى له ئه وه لى ره بىعى دووه مدا، دەستى به سەر خاكى خوياندا كيشا و گەلېك دلى ئه هالى و سەردار و سەركۆمارانى راگرتبوو، هېچ كه سېك به بهراوه ژوويى ئه و نەبزوتنه وه. زۆرچاك له سەر تهخت دانىشت.

ئه‌حمه‌دی نه‌سروده‌وله له سالی ٤٣٠ تا ٤٥٣ هـ

که‌ه‌لی فه‌خروده‌وله‌ی ب‌رای شه‌هید ک‌را - ه‌ه‌روه‌ک له پ‌یشدا گ‌وت‌مان - ئه‌حمه‌د نه‌سروده‌وله له دیاربه‌ک‌ری‌دا وه‌لیعه‌هد بوو؛ ده‌ستی به‌سه‌ر ه‌ه‌موو مو‌لک و ده‌وله‌ت و خاکی ع‌ه‌لی ک‌یشا و ئالای بی‌که‌تای به‌رزکرد، سکه و خ‌وتبه‌ی به‌ ناوی خ‌وی و قادری خ‌ه‌لیفه‌ی ع‌ه‌باسی لی‌دا و خ‌وی‌ندیه‌وه. ده‌رگای داد و ره‌عیه‌تپه‌روه‌ریی له‌سه‌ر ئه‌هالی کرده‌وه. به‌ چا‌که و نه‌وازش د‌لی ه‌ه‌موو ژ‌یرده‌ستان و ئومه‌رایانی ک‌یشابوونه لای خ‌وی و خ‌وشی پی‌ خ‌وشه‌ویست کرد. زۆر ئازا و به‌ته‌گ‌بیر و تی‌گه‌یشتوو بوو، پی‌اوانی سوپا‌هیی زۆر خ‌وش ده‌ویستن. له‌گه‌ل خ‌وله‌فای ع‌ه‌باسیان و ک‌ورانی بوویه ئاشتی و د‌وستایه‌تییه‌کی زۆری هی‌نا پ‌یشه‌وه. ه‌ه‌موو د‌وست و دو‌ژمنی‌کی به‌خ‌وشی ده‌لاوانده‌وه، وای نه‌ده‌کرد که ه‌یچ هاو‌ده‌راوس‌تییه‌کی ده‌نگی لی‌ ده‌رکه‌ویت، زۆری ح‌ه‌ز له حی‌شمه‌ت و ج‌یگا و سه‌لته‌نه‌ت ده‌کرد. ده‌لین ه‌ه‌میشه ٣٠٠ ج‌اریه‌ی نایاب و جوانی له سه‌رای حک‌ومه‌تیدا ه‌ه‌بوو. له‌گه‌ل که‌یف و شادی و به‌خشیش و پی‌اوه‌تی خ‌ه‌ریک بوو. زۆر خ‌وی له خ‌وین‌ژان‌دن ده‌پاراست. خ‌زمه‌تی دینی زۆر کرد. مزگه‌وتانی ئاوه‌دان ده‌کرد و مه‌لا و ع‌وله‌مایانی له مه‌جلیس داده‌نا و چا‌که و ده‌ستگیری ده‌کردن. له سالی ٤١٠دا سه‌فیری‌کی ده‌وله‌تی کوردستان، د‌وشتی‌کی نارده ئه‌سته‌نبوول کن ده‌وله‌تی رۆم و سه‌فیری‌کی‌شی نارده میسر کن سولتانی میسر و سه‌فیری‌کی‌شی نارده به‌غدا کن خ‌ه‌لیفه‌ی ع‌ه‌باسیان. ئه‌میر سلیمان ک‌وری کرده وه‌لیعه‌هدی خ‌وی و له‌سه‌ر ج‌زیره و بو‌تانی دانا و بو‌ خ‌وشی له می‌افاروقیندا ک‌وشک و باله‌خانه و دیوانی دروست کردبوو. گه‌لیک ج‌اران ده‌چوووه دیاربه‌کر و نزیک‌ی مانگی‌کی لی‌ داده‌نیشت و ده‌چوووه وان و ئه‌ردیش و خ‌ه‌لات و ده‌گه‌راوه.

له سالی ٤٠٨دا خ‌ه‌لیفه‌ قادر، به‌ نه‌سروده‌وله‌ی له‌قه‌ب لی‌ نا.

له سالی ٤٢٩ فیتنه‌ی تورکمانانی غ‌ه‌ز که‌وته نیو ئاسیاوه و به‌سه‌ر کوردستانی ئاوربایه‌گاندا هاتن و ده‌وله‌تی ه‌ه‌زبانیان په‌ریشان کرد و مه‌راغه که پایته‌ختی کوردستانی ه‌ه‌زبانی بوو ویران‌یان کرد، له‌ژ‌یر فه‌رمانی گوگ‌ناش و مه‌نسوررا روویان له کوردستانی ه‌ه‌کاری کرد و گه‌لیکیان کورد کوژت و زۆریان ئه‌تک و سووکی به‌سه‌ر نامووسی روو داپ‌وشراواندا هی‌نا.

كوردەكانى ھەكارى ھەموو مائ و خانوويان بەردا و پروويان كرده چيپان و خوڤيان لە دژ (قەلا)ياندا قايم كرد .

ئەحمەدشا نەسرودەولە بە يەككەك لە وەزەرەيانيدا قاقەزىكى لە ئورتوغرولى سەلجوقى نووسىيە بەغدا ، رەزالەت و وەحشەتى توركمانانى پى راگەياندا ، لەويدا دەلى : لەو تەعەرزاتەى كە توركمانان كردوويانە دەستيان لى ھەلناگرم . لە پاش ناردنى ئەو بە ھەموو كوردەوارىي راگەياندا و خوڤيان خپرەدووە و ھەلمەتيان برده سەر توركمانانى غەز ، ۱۷۰۰ كەسيان لى كوژتن و ۷ ئومەرا و ۱۰۰ سەركۆمارى توركمانانيان بەدیل گرت . تەواوى چتمەك و چەك و جليان لى تالان كردن . كۆمەلەى توركمانانيان بلاو كردهووە . ولاغى سواری و بارەبەريان پى نەھيشتن و ھەموويان لى گرتن .

ھىندىك لەغەزى دىكە لەسەر بلاو بووھەكان وەخرىبون و خوڤيان خزانەووە زۆزان . لە سالى ۱۴۳۳دا گوندى بازىدى ھەسەنىيەيان لە رۆژھەلاتى جزيرە و بۆتانەووە تالان كرد و گوندانيان سووتاند .

مير سليمانى كورى نەسرودەولە كە حاكمى خاكى جزير و بۆتان و چيپاى زۆزان بوو ، لەگەل مەنسورى ئەميرى غەز كەوتە سەرۆبەندى ماملەتەووە كە بە ئاسودەگى لە خاكى كوردستان دەرکەون .

ئەمير مەنسور قايىل بوو بە مەرجى ئەم زستانە لەوى دانيشن و لە بەھاريدا روو بکەنە شام و برۆن .

كە ماملەتى مير سليمان لەگەل غەزبان رىك كەوت ، ميوانىكى زۆر گەورەى دامەزاندبوو . سەرۆك و ئومەرايانى غەز لەگەل سەردارى گەورەيان مەنسور كە ھەمووى ھىنانە نيو ژوورەووە ، مير سليمان بە لەشكرى خوڤى چواردەورى گرتن و دەست و پى ھەمووانى گرى دان و خستنيە نيو زىندانەووە . غەزەكانى دىكەش – كە لەناو كوردستاندا بوون – ھەموويان بەرەو شام و مووسل ھەلاتن و مير سليمان وەدوويان كەوت و كوژتارىكى لە ژمارە بەدەرى لى كردن و شيرى تى نان ، ھەتا لە ھەموو خاكى خوڤى دوورخستنەووە . لە پاشان ئومەراكانيشى لە سنورى خوڤى وەدەرخستن و بەرى دان ، بەلان گەلپكى تالان و مالى لى گرتن .

كوردانى بشنۆيى لە خاكى خوڤياندا ديسان دەستيان بە كوژتنيان كردن و بۆ

سەر مووسلیان لی خورپین و گهلیکیان مال و چهک و ئەسپ و چوارپییان لی گرتن.

له سالی ٤٣٦دا نەسرودەوله دۆشتیک ئەمری به عیسکانی ئەمیری کوری حەمید که حاکمی «عقره» (ئاکری) بوو کرد که بۆ سەر مووسل بخشیت و قەرأوشی عەرەب له مووسل دەرکات.

قەرأوش که تەماشای کرد ناتوانی بەرامبەری ئەمیر عیسکان بکا، به پەنھانی چەند پیاویکی چاپلووسی ناردە کن ئەمیر حەسەنی مووشکی هەزبانی خێوی قەلای هەولێر که له گەل ئەمیر عیسکان بەشەر وەرە، ئاکری و جزیره و زاخۆت بۆ دەخەمە سەر هەولێر. به دەسیسە و فیتنە بلندی کرد هەتا هیزی حکومەتی دۆشتیکی پی بشکینێ؛ چونکو زۆری ترس هەبوو، ئەو دوو ئەمیرە کوردانەیی بەگژ یەکدا کردن.

له و دەمەدا مەلیک عەزیزی بوویە له دەست مەلیک مالیچار و کورانی بوویە پەنای بۆ نەسرودەولهی دۆشتیک برد. بەو هەش ئەمەندەیی دیکە دەولەتی دۆشتیک قووەتی پەیدا کرد و پیاوی لەشکری زیادکرد و گهلیکیان کۆمەگی ناردە کن ئەمیر عیسکان.

قەرأوش که ئەو هی زانی زیادتری کۆمەگی ئەمیر حەسەنی مووشکی کرد؛ به لان بەسەر قەرأوش داھات و هەموو عەرەبیکی لی دلگیربوو و له دەور و پەشتی کشانەو و له هەموو لاییکەو سەرکشیان لی کرد.

زەعیمودەوله برای قەرأوش له گەل برازای قورەیشی کوری بەدرانی کوری موقەلید لێیان بوو بەشەر و کوشتار و قورەیش سەرکەوت و زەعیمودەوله هەلات و پەنای بۆ ئەمیر سلیمانی دۆشتیک برد.

سەسرودەوله له میژبوو له کەلین دەگەرا که تۆلەیی خۆیان له قەرأوش بکەنەو و زوو ئەمری به ئەمیر سلیمانی کوری و ئەمیر عیسکانی ئاکری دا که لەشکریکی زۆر خڕکەنەو و بچنە سەر مووسل گورج به لەشکریکی قورسەو هەستا و چوونە سەر مووسل.

قەرأوش بۆیان دەرکەوت، فرسەخێک له دووری شار بەگژ یەکدا چوون. گهلیک له عەرەبان بەکوژت چوون و قەرأوش له دەست ئەمیر سلیماندا دیل بوو و تەسلیم بەزەعیمودەوله بیان کرد.

زه‌عیموده‌وله که تهماشای کرد دوژمنی - که کوردن - قووه‌تیان په‌یدا کردووه، ترسا که مووسللی له‌دهست دهرکه‌ویت؛ به گورجی مه‌مله‌که‌تی داوه به قه‌راوش و به‌ری دا و نارديه‌وه مووسل.

کورد که نه‌وه‌یان زانی، نه‌میر سلیمان زوری پیی دلگیربوون، به‌لان ته‌واوی نه‌سیرانیان له‌گه‌ل خویان برد و گه‌رانه‌وه خاکی دوش‌تیک و گه‌لیکیان مال و چه‌ک و تالان ده‌ست که‌وت.

له‌پیتشدا باس کرا که مه‌لیک عه‌زیزی کوری بوویه په‌نای بۆ نه‌سروده‌وله برد، گه‌لیکیان ئی‌حترام گرت و سه‌راییکی تابه‌تیان بۆ چۆل کرد و هه‌موو خزمه‌تیک له‌ ده‌وله‌تی کوردانه‌وه درایی. مه‌لیک عه‌زیز پارچه یاقووتیک زۆر گه‌وره و به‌قیمه‌تی پی بوو، نه‌سروده‌وله به ۱۰۰ هزار دیناری لی کریبوو؛ له‌سالی ۱۴۵۱ دا به دیاری نارديه‌وه کن سولتان توغول به‌گی سه‌لجووقی.

نه‌و سولتانه جوابی لی نارد: به چ جوړیک ده‌توانم سوپاسی به‌جی بینم، نه‌وه‌نده ده‌لیم تا من له به‌غدا سولتان بم، هه‌ر کۆمه‌گیکم لی بخوازیت مه‌رجی له‌گه‌ل ده‌که‌م که کورتایه‌تی نه‌نوینم».

نه‌سرود ده‌وله له‌سالی ۳۵۴ دا و له مانگی زیلحه‌جه‌دا مرد.

سلیمان نه‌سره‌توده‌وله‌ی کوری نه‌سروده‌وله له‌ سالی ۴۵۳ تا ۴۷۵

که شا نه‌حمه‌د نه‌سروده‌وله مرد، نه‌میر سلیمان له‌سه‌ر ته‌ختی باوکی دانیش‌ت و دابوده‌ستووری باوکی گرت؛ به‌لان پایته‌ختی برده میافارقین و دیاربه‌کری دا به سه‌عیدی برای. زۆر به چاکی حوکمدارییان ده‌کرد و بۆ لابردنی دوژمن ده‌کوشا. له‌ سالی ۴۶۰ دا سه‌عیدی کوری نه‌سره‌توده‌وله له دیاربه‌کرا وه‌فات ده‌فه‌رموویت. نه‌سره‌توده‌وله نه‌ویشی خسته ژیر حوکمی خویان و هه‌موو ئومووریک ری‌ک خست و له‌ سالی ۵۷۴ دا کۆچی دوایی فه‌رموو. له‌ زهمانی نه‌ودا هیچ واقیعه‌یه‌که نه‌قه‌وماوه.

مه‌نسوروده‌وله‌ی کوری نه‌سروده‌وله له‌ سالی ۴۶۵ تا ۴۷۸

که سه‌عیدی کوری نه‌سروده‌وله مرد، به‌ نه‌میری سلیمان نه‌سره‌توده‌وله له‌سه‌ر دیاربه‌کر دانیش‌ت. که نه‌سره‌توده‌وله مرد میراتی هه‌ردوو برایانی گرت و سکه‌ی

به ناوی خۆی لی دا و خوتبهی به ناوی خهلیفه‌ی فاتیمییه‌ی میسر خویندهوه. ئەو خه‌به‌ره که به خهلیفه‌ی به‌غدا گه‌یشت، زۆر پیتی عاجز بوو.

له سالی ٤٧٧هـ دا خهلیفه‌ی عه‌باسی ئەم‌ری به‌فه‌خروده‌وله‌ی نه‌سر کوری جه‌هد ته‌عه‌به‌ی که وه‌زیری خهلیفه بوو له‌م‌یژبوو له کورانی دۆشتیک دل‌گیربوو، له‌به‌ر ده‌ستدریژی و لینگدانیان بۆ سه‌ر ته‌عه‌به‌ی ئەم‌یری مووسل، ئەویش له‌و بنه‌ماله‌یه بوو. هه‌مان که خهلیفه ئەم‌ری پيدا له‌شکرکی قورس هه‌لگرئ و بچیته سه‌ر ده‌وله‌تی دۆشتیک له‌ دیاربه‌کر و جزیره‌دا و بیکریت.

مه‌نسور دۆشتیک ئەوه‌ی بیست، داوای کۆمه‌گی له هیندیک دراوسی و ئوم‌رایانی ده‌روپشتی سنووری کرد.

شه‌ره‌فوده‌وله‌ی عوقه‌یلی خیتی مووسل بۆ کۆمه‌گی ناماده بوو؛ به‌ له‌شکرکی گه‌وره‌وه له‌پیش کوری جوهریر راوه‌ستان، له‌ پاش کوشتار و شه‌رکردن مه‌نسورده‌وله‌ی دۆشتیک له‌ ده‌ست کوری جوهریر هه‌لات و ده‌وله‌تی دۆشتیک که‌وته ده‌ست کوری جوهریر. له سالی ٧٨هـ زیلحیجه‌دا مه‌نسورده‌وله هه‌لات و چوه جزیره. که له ده‌ست کوری جه‌هیر ده‌رباز بوو، له هیندیک قه‌لایان و جیگایاندا خۆی قایم کرد و هیندیک قوه‌تی گرد کرده‌وه و چهند قه‌لایکی له جزیره و بۆتان و هه‌کاریدا له ده‌ستدا ما.

له سالی ٤٨٩هـ دا هیندیک له‌شکری خیتی مووسل به قورسی له قه‌لای جزیره‌دا ده‌وریان دا، له پاش ده‌وره‌دانی دیواریان کون کورد و چوونه ژوره‌وه. مه‌نسورده‌وله که‌وته ده‌ست تورکمان برا پگرمشی سه‌لجوقی. له سالی ٤٨٩هـ دا و له مانگی موحه‌رهمدا له ماله جووله‌که‌یه‌ک گرتیان و له به‌ندیان کرد.

٢٨ مانگ به‌لیدان شه‌هیدیان کرد و چوار کوری له پاش به‌جی ما. به‌لان ده‌وله‌تیان ئینقرازی کرد و داویی هات. ١٣٣ سال به‌حوکمدارییان رابوارد و سکه و خوتبه به ناوی خۆیان بوو.

(به‌یاری خوا به‌ندی بیکه‌م ته‌واو بوو)

بهندی دووهم

دهولهتی ههزبانی له ئاوربایه گاندا

له سالی ۳۱۰ - ۵۱۱ هـ

که ئاوربایه گان کهوته ژێردهستی عهباسییه گانهوه، عایلهی فهروخشا له حوکمداری دهستیان کورت بوو، کهوتنه ژێر ئهمری عهباسییه گانهوه. ئیبراهیمی کوری محهمهدی کوری بیژهنی کوری پۆسته می کوری فهزلوون، تا زهمانی مههدی کهوته سهروکاری حکومهت و رهشیدی کوری کرده والیی ئاوربایه گان.

له سالی ۱۶۴ دا رهشید ئیبراهیمی کرده نه دیم، له حوکمداری عهزل کرد. که رهشید بوو به خهلیفه، ئیبراهیمی له گهڵ خۆی برده به غدا و کردیه هه مه کاره ی خۆی. له پاش دوو سالان خسته وهزاره ته وه. له ویشدا زۆر بلند بوو، هه موو ئومووریکي هاروونه رهشیدی خسته ژێر په نجه وه.

که رهشید مرد، ئیبراهیم له به غدا وه بۆ ئاوربایه گان هه لات و له قه لای (چران) له کۆنه «لاگیان» (لاجان) دا خۆی گرت وه و کچیکی ئه میری موتاوی هینا و له و کچه کوریکي بوو ناوی لی نا (دهیسه م) ئه و کوربه به ته ربییه تیکي شازادانه به خێوکرا، به هه موو جۆره ئاداب و حوکمداریک مه شقی پێ ده کرا. له سالی ۲۸۸ هـ دا بیوسف ساج له شاره زووره وه بهر به ئاوربایه گان هجوومی کرد.

دهیسه م له نیو هه موو کوردستاندا ناوی کرد بوو؛ هه موو که سیک بۆ ته دبیر دههاتنه کنی و ئومه را و حوکمدارانن نزیکی مه شوهرتیان پێ ده کرد. بیوسف ساج موحتاج بوو له گهڵ دهیسه م ریک که ویت. پیاوی نارده کنی و له گهڵ خۆی ریک خست.

ئه و ساله شی گه لی به به لا و ناخۆشی بوو. چاو قوولکه و مردن ئه وه نده بوو، لاشه ی پیاوان سه گ نهیده خوارد.

دهیسه‌م به گه‌لیک شرووتان جوابی داوه. یووسف به‌زۆری کرد و مومکین نه‌بوو به‌بئی دهیسه‌م روو له‌و جی‌گایانه بکا. له‌ سالی ۱۹۶۶دا له‌گه‌ل دهیسه‌م له‌ موباحه‌سه‌دا بوو، هه‌تا له‌سه‌ر ئه‌وه که هه‌موو ئومووری له‌شکری له‌ ده‌ست دهیسه‌مدا بئی، ریک که‌وتن و به‌ کۆمه‌له‌ پرویان کرده ئاوربایه‌گان.

دهیسه‌م له‌گه‌ل کوردانی موخابه‌ره کرد هه‌ر له‌ لایه‌گیانه‌وه تاکو ده‌ریای قه‌زۆین ته‌واوی کوردستانی ئاوربایه‌گان له‌گه‌ل دهیسه‌م ریک که‌وتن. دهیسه‌م بئی ئه‌زیه‌ت ئاوربایه‌گانی خسته ژیر حوکمه‌وه تا سالی ۲۰۰۵ه‌ له‌گه‌ل یووسف به‌ بیکه‌تی حوکمداری ئاوربایه‌گان بوون و له‌و موده‌ته‌دا ته‌واوی ئه‌هالی کرده ته‌ره‌فداری خۆی. هه‌رچییه‌کی بوو هه‌ر دهیسه‌م بوو.

له‌ سالی ۲۰۰۴دا یووسف له‌ ده‌ست که‌وت و که‌س نه‌ده‌چوووه کنی. له‌ خه‌لافه‌تی موخته‌دیردا (موونیس) ناویکی نوکه‌ری یووسف ساج ده‌سیسه‌یه‌کی دامه‌زاند، به‌ ته‌شویقی موخته‌دیری خه‌لیفه‌ی به‌غدا رۆحی هه‌موو ئه‌هالی ئاوربایه‌گانی بۆ لای خۆی کیشابوو.

کوردستانی ئاوربایه‌گان رووی له‌ پشیوی کرد و جوولانه‌وه. له‌ سالی ۲۰۰۵دا (سبکی) پیاوی یووسف ساج زۆری له‌ موونیس کرد ئه‌و جی‌گایه‌ی خسته ده‌ست خۆی. کوردستان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه رووی له‌ تیکچوون کرد؛ تا سالی ۲۰۱۰ه‌ کوردستان وه‌کو گێژه‌لووکه‌ی لی‌ هات. هه‌ر له‌و ساله‌دا دهیسه‌م فیکری خۆی خپرکرده‌وه و به‌هیزی خۆی ته‌کانی دا گۆی هونه‌ری له‌ هه‌مووان رفاند و به‌ گورجی ئه‌وانی هه‌موو ده‌ربه‌ده‌ر کردن و خۆی خسته مه‌یدانه‌وه؛ سه‌ری هه‌موو سه‌ره‌رقانی نه‌رم کرد و ده‌ستی هه‌موو ده‌ستدیزانی بری.

ئیسیتیفاللی کوردستانی ئاوربایه‌گان

دهیسه‌م ئالای بیکه‌تای له‌ کوردستاندا به‌رزکرد. یووسف له‌نیو گیانیدا ده‌ژیا. هه‌موو ئوموور هه‌ر ئه‌و بوو. یووسف له‌ خۆی گه‌شته‌بوو، به‌جاریکی ده‌ستی له‌ هه‌موو ئومووریکه‌ی به‌ردا؛ هه‌رچۆنیکه‌ی دهیسه‌م رازی بوایه، یووسف ده‌می نه‌ده‌کرده‌وه. دهیسه‌م گۆشه و قولینچیکیکه‌ی کوردستان نه‌ما نه‌یگریت و له‌شکری به‌ قوه‌ت و پیاوانی دلاوه‌ری له‌سه‌ر دانه‌نیت. دونیای ئه‌مین کرده‌وه و هه‌موو ئه‌هالی هیناوه ژیر حوکمی خۆیه‌وه. له‌ سالی ۲۰۱۶ه‌دا یووسف مرد. دهیسه‌م بئی

په قیاب و بهرامبهری بی هاوال ماوه. دهستی به تشکیلاتی له شکر و مهئمووران کرد، هر که سیکی له خوئی نریک و له سه مهزهه و میلیلهتی خوئی بوو دای دهنه. به چاریک به غدای نه ناسی و به تنها ئالای کوردستانی بلند کرد. ئه رده ویل (ئاردویل)ی کرده پایتهخت و دهستی کرد به ریکویتیکی له شکر و مهملکه تداری و په عیه تپه روهری. دهستی عه داله تی کرده وه و دهرگای زولم و ته عه دای داخست. هر که سیکی بوئی زولمی لی به اتبایه به جه زای خوئی ده گه یاند. هر چوار که ناری ئه رده ویلی کرده قه لا و دیوار و خنده قیکی قوولی له دهره وهی دیواره که ی کوئی و پری کرد له ئاو. هر چتیکی که بق له شکر لازم بوو، ریکی خست. هه موو سهردار و سوپه هدار و مه رزه بانانی له کوردان دانا؛ چونکو له پیتشدا هیندیک له بیگانان تیکه ل به له شکر بوو بوو، هه مووی دهرکردن بیجگه له هیندیک دهیله میی نه هیتشه وه. له هر چیگاییکی که که میک ترسدار بوو قه لای لی دروست کرد و گه وره یه کی به له شکره وه ناره سهری. بق ته ماشاکردن و ریکخستنی شار و قه لا و په عیهت و له شکر به موده تیکی کهم به نه فسه سی خوئی هه موو ئاوربایه گان گه را و ناوی خوئی نا (شا). له و سه فهرده نۆکه ریکی خوئی که به (وشمگیری کوری زیاد) مه شوور بوو، به دزییه وه زور که سی خسته دست که له هه قی دهیسه م شادا پیسییه تی بکن و فه سادیکی به ریا کهن، به به هانه ی ئه مه وه که دهیسه م شا ئه شعهری مه زهه ب و وشمگیر و ئه وانیه که له گه لی ریک که وتن خارجی می مه زهه ب بوون؛ ته عه سووبی ئاینی و فیتنه ی مه زهه بییان خسته پیتشه وه.

دهیسه م شا به زوویی گه راوه و ئه و ئاوره ی کوژانده وه و وشمگیر له دهیسه م شا پرگار بوو و چووه راجیس و گه لیک زه ویوزاری خسته دست و ته پلی حوکمداری خوئی له راجیس لی دا.

ئه و بزووتنه وه ی وشمگیر بوو به ئاگادارییکی چاک بق دهیسه م شا.

له وهش گه یشت که مهیدان نه دات به و چوره که سانه، حاکم و قازی و سه رهه نگ مه رزه بانانی له هاو فیکرانی خوئی دانانه سه رکار و به داد و په عیه تپه روهری دهستی به حوکمداری کرد.

له سالی ۳۲۶هـ دا (سبکره)ی بیژراوی پیاوی یوسف ساج دووباره هه وای شو رشی که وته می شکیه وه و ناوی خارجی (باتینی) کرده ئالته، گه لیک کورد

لهسەر گوردبوونهوه و تهماعيكي زوري له ريگاي دينهوه خستنه پيش. به دزيهوه قووھتيكي زوري پيدا كرد؛ تا فرسه تي دهست كهوت، لهگهل ئهوه هيزه په لاماري بۆ گهليک قهلا و جيگاياني دهيسهم شا برد. لهشكري ئهوه جيگايانه شي لهگهل كهوت. به بي ئهزيهت زور جيگاياني گرت.

دهيسهم شا كه بۆ ماملهت كوشا فايدهي نه به خشي، چونكو حهزي نه ده كرد كورد لهگهل كورد به شه پر بدا. ئهوجاره كه به ناچاري لهشكريكي زوري خپردهوه كه بجيته پيش (سبكره ي). له ناكاو لهشكري سبكره ي دهوره ي ئه رده ويلى دا دهيسهم شا پياده ي له دهروازه ي رۆژه لانه وه بۆ ده رخست و پشتي سبكره ي گرت. له پاش كوژتار و خوئين پشتنيكي زور، سبكره ي هه لات و رووي كرده موكران (موقران - موكريان) و په ناي برده بهر ئه ميرى دهواله (مياندواو). ئه وپيش په ناي دا و لهشكريكي ته و او ي بۆ گرد كرده وه و پيکه وه چوونه سه ر دهيسهم شا. له پاش گهليک كوژتار دهيسهم تواناي راوه ستاني نه ما؛ چونكو ته و او ي كورده واري كه وتنه لاي دوژمنيه وه، به ناچاري هه لات و چوو بۆ راجيس (تاران) و په ناي برده بهر وشمگير كه له پيشدا باس كرا كه حوكمداري راجيس بوو. ئه وپيش په ناي دا و گهليكي دلخوشي داوه. بۆ كۆمه گي به شهرتيك لئي قبول كرد كه له ژير فه رماني وشمگيردا بكرت، دهيسهم شا له بهر ژياني هاتووي لي قبول كرد و له گهل وشمگير شهرتنامه يان مؤر كرد، كه هه ر ساله ي ۱۰ هه زار دينار بداته راجيس و ئه وپيش له هه موو وه ختيكي دا لهشكري بداتي و كۆمه گي بكا. له سه ر ئه وه لهشكريكي زوري دا به دهيسهم شا.

سبكره ي كه بيستي دهيسهم به قووته ته وه گه راوه و شهرتنامه ي له گهل وشمگير مؤر كرده وه، بيجگه له هه لاتن چاره ييكي نه ما؛ رووي خوي كرده (وان و ئه رگيش) و له و چيپايانه دا هينديك ئه رمه ني عاسي بوويون، ده ستيان كرد به راو رووتي ئه رمه نييان و له گهل ده ست و پيوهندي خوي روويان كرده زوزان. ده سته ي ئه رمه نييان لتيان وه خو كه وتن و ده ستيان كرد به كوژتاريان. له پاش گهليک يه كتر كوژتن گهليک پياوواني سبكره ي و هاوالاني مردن و چه ند نۆكه ريكي په ريشاني له ده ستدا ما و له رنه لته تيكي زور پيس خوي گه يانده كن قه لاي ترم (ته رگه وه ر). كه (سان) ي كوري سبكره ي له ته ره ف دهيسهم شا وه حاكمي ئه وئ بوو. ئه وپيش خاوه نديي لي كرد و له گهل قووھتيكي زور چوونه سه ر قه لاي ترم.

میله‌تی کوردان که زانییان دهیسه‌م شا گه‌پراوه سه‌رته‌خت، له سبک‌ره‌ی وه‌خربوون؛ لینگیان دانّی و شکاندیانن.

سان و سبک‌ره‌ی خۆیان له پیش رانه‌گرتن و هر به‌کوژتار هه‌لیان برین، هه‌تا له خاکی ئاوربایه‌گانیان بهر به عیراق ئاواکردن. سان په‌نای بۆ ناسروده‌وله‌ی هه‌مدانیی مووسل برد و هیندیک پیاوانیشی چوونه به‌غدا و په‌نایان بۆ خه‌لیفه برد.

ناسروده‌وله‌ی حوسینی کوری سه‌عیدی ئامۆزای له‌شکریتی زۆری دایه‌ سام و سبک‌ره‌ی و به قووه‌تیک زۆروه‌ چوونه سه‌ر دهیسه‌م شا. که له مه‌یدانی شه‌پدا لیکیان دا نه‌یان‌توانی له‌به‌رده‌م دهیسه‌م شا راره‌ستن و به شکاوی و په‌ریشانی گه‌رانه‌وه مووسل. دهیسه‌م شا له‌سه‌ر په‌یمانی وشمگیر پابه‌نده‌ ماوه و حوکمداریی هه‌موو ئاوربایه‌گانی له ده‌ستدا بوو، له‌شکر و قووه‌ت و گه‌وره‌یی رۆژ به‌رۆژ له زیادی بوو.

یه‌کێک له وزه‌رایانی دهیسه‌م شا که ناوی (عه‌لی کوری جه‌عه‌فر) بوو، له دهیسه‌م شا دلگیربوو، هه‌لات و چووه‌ قه‌لای ترم و په‌نای برده‌ بهر مه‌مه‌دی کوری موسافیر که یه‌کێک بوو له ئومه‌رایانی دهیسه‌م شا و له بنه‌ماله‌ی میرانی کوردان بوو. له تهره‌ف دهیسه‌م شاوه ئه‌میری حکومه‌تی کوردان و ئه‌رمه‌نییان بوو له‌و خاکیدا و له‌و ده‌میدا.

(هۆزان) و (مه‌رزهبان) که هه‌ردووکیان کوری مه‌مه‌د بوون له باوکیان عاسی بوون و ته‌واوی خاک و سه‌لته‌نه‌ت و ئه‌ماره‌تیان خسته‌ ده‌ست و باوکیان له قه‌لای ترمدا له به‌ندی کرد. ئه‌و دوو براهیه‌ له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستیان به سه‌رکیشی کردبوو. هه‌رچیکو عه‌لی کوری جه‌عه‌فر بوو په‌نای برده‌ بهر مه‌رزهبان و ده‌ستی به فه‌سادی و ته‌شویشات کرد و مه‌رزهبانی خسته‌ سه‌ر هه‌وه‌سی سه‌لته‌نه‌تی ئاوربایه‌گان و به هه‌زار فیلان تێی گه‌یانند.

سه‌رکیشی مه‌رزهبان له دهیسه‌م شا

مه‌رزهبان چونکو جاهیل بوو به غرووری جیحیلی ته‌فره‌ی خوارد و به قسه‌ی عه‌لی که‌وته سه‌ما و ده‌ستی به قووه‌ت وه‌خپکردن کرد. عه‌لی ته‌شکیلاتی بۆ کرد و وه‌زاره‌ت و ئیداره‌ی بۆ ته‌رتیب دا.

هۆی دووری عەلی لە دەیسەم شا و ئیتفاقی لەگەڵ مەرزەبان ئەمە بوو کە دەیسەم شا لەسەر قەولی ئەشعەری بوو، عەلی و مەرزەبان موخالیف بوون؛ عەلی باطنی (باتینی) مەزەب و مەرزەبان شیعە بوون. لەسەر دەیسەم پێک کەوتن و دەستیان بە بیانات و ئینزار و تەشویقی خەلق کرد و ئومەرا و گەورە لەشکری دەیسەمیان بە لوتف و تەمەع جەلب و بە ئەفسانە و درۆ هەڵیان خەڵتاندن و دەستیان بەخۆ وەخپکردن کرد و زۆر کەسیان لە سەرۆک و گەورە و سەرداران دەیسەمییان هێنا دەست. دەقیقەیک لە فەسادێ و پێکخستنی نیفاق غافل نەبوون و قاقەز و چەپەریان لەسەر یەک و بە دزییەوه دەناردە نێو پراستی کوردستان. دايمه له جاسووس و پیاواناردنیان کۆتاهییان نەدەکرد، تا فەسادێکی تەواویان خستە ناو لەشکری دەیسەمەوه. کە هەموولایەکیان پێ کرد لە تەشویقاتی فەسادێ و ئەمنیەتیان لە لەشکر و سوپا و ئومەرایان حاسل کرد. بانگی شەر و کۆژتاریان لێ دا.

مەرزەبان بە نەفسی خۆی چوو نێو کوردستانەوه و دەستی بە تەشویقات کرد و خەلقى مایل بە خۆی دەکرد. کورێک بوو چاپلوس و عەیار و خۆشپروو، زوو ئینسانی ئیقناع دەکرد. دەری کوردستانی نەهێشت نەگەرێ.

دەیسەم کە تەماشای کرد کەسیکی لە پشتهوه نەما و هەموو کەوتنە لای مەرزەبانەوه و زانی بێ فایده خوین دەپژێ، هەردوو ک تەرەف کوردن و کوردان دەکوژێن، بە ناچاری هەستا لەگەڵ وەزیرەکانی و کەسانیک لەگەڵ چوون، روویان کردە ئەرمەنستان و پەنایان بۆ (سەجاجیق)ی کوری (دێرانی) برد. ئەویش پێشوازیی کردن و پیاووتییەکی تەواوی کرد و زۆر خزمەتی کردن. مەرزەبان کە زانی دەیسەم شا هەلاتوو، دەستی بەسەر هەموو کوردستانی ئاوربایەگانێدا گرت و دەستی بە تەشکیلات و زۆری و جهور کرد.

کوردەواری لە کارێکی کە کردبوویان، زۆر پەشیمان بوونەوه. ئیختلافاتی مەزەهەب پەیدا بوو. هەرچیکو مەرزەبان بە نەفسی خۆی بوو خاریجی و ئەوانیش ئەشعەری بوون.

تەفرەقه دەستی پێ کرا، زۆری پێ نەچوو عەلی کوری جەغفەریش ئەو حالەتە ی پێ چاک نەبوو. تەماشای کرد نە ئیداره و نە قەواعید و نە زاکوون و نە ریعایەت و

نه گورهیی و چکولهیی نییه. زانی بی فایدهیه و لهم مولکه زایع ده بیت. له ژیره وه دستوبردیکی کرد و چند که سیتی له وهزیران و گه وره و ئومه رایانی هه لگرت و بهری خۆی داوه لای دهیسه م شا و پشتی له مهرزه بان کرد. تهواوی مال و منداڵ و که سوکاریان هه لگرت؛ نه وهندهی له شکر و نه فهری دهیله می بوو کوژتیا و ئهوی مانه وه ئیتاعه ی دهیسه م شایان پی کردن.

دهیسه م شا که نهو خه به ره ی بیست، له هه موو لایک ه وه گه وره و پیاوانی خرکرده وه و هجوومی کرده سه ر ئاوربایه گان. به بی دهسایس و ته شوپقات ئهوانه ی که لای مهرزه بان بوون هه لاتن و خۆیان خسته لای دهیسه م شا.

عهلی کوری جه عفه ر وهزیری، ناشتی هی نا پیش و ته وریزی ته سلیم کرد. له ته وریزه وه به ره و (ئاردوبیل) چوون.

عهلی هه لات و چوو لای مهرزه بان و دهستی به ته داره کی جهنگی کرد. تا نهو له گه ل مهرزه بان خه ریکی ئه مه بوون، دهیسه م شا که وه ته وه ئه رده و ئیل.

سائیکی نه کیشا مهرزه بان و عهلی دهره ی ئه رده و ئیلان دا. دهیسه م شا که وه ته وه دهغه، به ناچاری مال و منداڵی خۆی هه لگرت و چوو له ترم دانیشته و دهستی له حوکمداری هه لگرت. موده تی حوکمداریی ئه و ۲۱ سال بوو.

دهوله تی موسافیر له سالی ۳۳۱ تا ۵۱۰ هـ

دهوله تی موسافیر له ئاوربایه گاندا قه راری گرت؛ حکومه تیکی کوردیان ته شکیل کرد. بابو پاپیریان وهکو محمه د وهکو موسافیر له نئو کورداندا له ماله میرانی کورده واری که له نئوانی ئه رده و ئیل و ئه ستره بوون، به چند پشتیک له گه ل بنه ماله ی دهیسه م شا دهگه یشته یه که که ئه مرۆکه به (تالشی) مه شهوورن. دهوله تی موسافیر به نئوی باپیری مهرزه بان ده کریت.

مهرزه بانی بیکه م پادشای دهوله تی موسافیر له سالی ۳۳۱ - ۳۴۶ هـ.

مهرزه بان کوری محمه دی کوری موسافیر له قه لای ترم له سالی ۳۱۴ دا له دایک بووه. له سالی ۳۳۱ دا له سه رته خت دانیشته.

له سالی ۳۳۲ دا تایفه بییک له عرووسی قافقاز (قاوقاز) هوه هجوومیان کرده سه ر ئاوربایه گان و شاری (هه رزغ) یان گرت و زور که سیان کوژت و قه تل و عامیان

کردن و هیچیان نههیتستن، ژن و مندال و پیاویان کوشتن و هممو دوکان و مالیان خاپوور کردن.

مهزهبان لهشکرکی زور و زهوهندی لی دهنگان و چوونه سهریان. له پاش کوشتاریکی زور دهریان کردن و شاریان لی خاوین کردنهوه، بهلان عرووسان زوریان زهره له کوردان دا. خوداش زو یارمهتی مهزهبانی دا و موهفقه بوو.

که حادیسهی عرووس تهواو بوو، هیندیک نهحوالی کوردستان کهوته قهلقهلهوه. مهزهبان له حههکههی دهیسه شاترسا و قاقهزی له سهجاجیقی نههمهنبیهوه نووسی بو تهسلیمکردنی دهیسه شاکه نهوهکو دیسان لهو کیشهکیشهدا تهماعی سهلتهنهت بکاتهوه. سهجاجیق بو راگرتنی جیگای، پادشایهکی وا که به میوانی له پهناپیدا دانیشتبوو گرتی و به دهستهسترای تهسلیمی دوژمنی کرد.

له سالی ۳۲۳دا مهزهبان دهیسه شای له بهندی کرد و له کهمالی نیستراحهدا دهستی بهسه کیشا. مهزهبان به تهواوی و بی کیشهکیش حوکمداری کرد تا سالی ۳۴۶ مودهتی حوکمداری نهو سال بوو. له دواویی زستانیدا کوچی دواوی کرد و سی کوری له پاش بهجی ما: جهستان، ئیبراهیم، ناسر.

دهولهتی ههزبانی - حوکمداری ههسوودان

ههسوودان کوری محمهدهی کوری موسافیر له زهمانی که مهزهبان بوو به پادشای ههمههانی و برای کرده وهلیعههدی خوی، له سالی ناوبراودا جهستانی کوری مهزهبانی کرده وهلیعههدی ههسوودان؛ بهلام به دزییهوه وهسیهتی کرد له لای وهزیران و وکه لایان و تهنبیهی کردن که من مردم جهستانی کورم پادشایه و وهلیعههدی نهو ئیبراهیم و ناسر بن؛ له پاش نهوان ههسوودان بکهته پادشا.

مهزهبان که له سالی ۳۴۶دا مرد، وهزیرهکانی لهسه وهسیهتی مهزهبان جهستانیان کرده پادشا.

جهستان دهستی به تهرتیبات و ئیدارهکرد و نهردهویلی کرده پایتهخت.

ههسوودان فیراری کرد و چووه مهراغه و ئیعلانی حکومهتیکی کوردیی موستهقیلی کرد. ههسوودان بو خوی بوو به پادشاییکی موستهقیل له مهراغه.

جهستان که ئیستیلائی حکومهتی نهردهویلی کرد، له سالی ۳۴۶دا دهیسه

شای درخست و کوژتی که نهوهکو ته‌ماع له حوکمداری بکا. به‌لان به کوژتتی ده‌یسه‌م شا ئاسووده دانه‌نیشته؛ کوژیک بوو مایل به که‌یف و زهوق و ئاگای له ئومووری حوکمداری نه‌ما. به ته‌واوی به زهوق و ئاهه‌نگی راده‌بوارد. ئه‌و حاله تا سالی ۳۴۹ ده‌وام ده‌کا. له سالی ناوبراودا پیاویک له ئه‌ولادی موکته‌فی بیلای عه‌باسی په‌یدا بوو، ده‌ستی کرد به ئیدیعایان و ته‌شویقاتی دینی و په‌زای خودا و پیغه‌مبه‌ر و ئیجرای شه‌ریعه‌ت و ئیزهاری حه‌ق و عه‌داله‌ت و فه‌رمایشاتی خودا و پیغه‌مبه‌رانی کرده ناله‌ت و په‌رده‌ی ته‌زویری گرت‌ه‌وه.

ده‌رکه‌وتنی فیتنه‌ی خه‌لافه‌ت و ئاوری فه‌سادی

ئه‌و پیاوه هه‌روه‌کو ئه‌جدادی، په‌رده‌ی داو و حیل‌ه‌ی گرت‌ه‌وه. بانگی خودا گه‌وره‌یی و پیغه‌مبه‌ر به حه‌قی به گوئی کوردانی ساده و دل‌ی مسکینی بی‌بیردا دا و نیدای حه‌ق و شه‌ریعه‌ت په‌رستیی کرده زنجیریکی درۆ و ده‌له‌سه. حه‌لقه‌ حه‌لقه‌ به‌نتیوی ئیسلامییه‌ت و دیانه‌ت دانا و دانه‌ی ته‌سیح و داوی به‌رمالی بو‌گرتنی بی‌هۆش و هه‌ژاران داناوه و ده‌ستی به هه‌لخه‌له‌تانندن کرد. دل‌ی خه‌لقی به‌ناوی خه‌لافه‌ت و دیانه‌ت جه‌لب کرد، خسته‌ی گوئیانه‌وه که خودا منی بو‌هیدایه‌تی ئیوه ناردووه و غه‌یری من خودا پیاوی چاکی خه‌لق نه‌کردووه. ئه‌ولادی پیغه‌مبه‌رم و جه‌دم منی کرده وه‌کیل. خو‌لاسه ریگای فی‌ل و ئه‌فسوونیکیی که به ده‌رس له مام‌وستایان وه‌رگرت‌بوو، بو‌غش و ئیخدا‌عناسی، به شه‌رتی زیادی له وانیشی به‌کار برد؛ تا گه‌لیک پیاوانی ئیخدا‌ع کردن و به موسته‌جیر بیللا خوئی مه‌شه‌هور کرد و جه‌معه‌تیکیی زۆری خسته ژیر داوی مه‌کر و حیل‌ه‌وه.

«نه‌عیم» ئه‌میری موقران له کیو و ئه‌رازیی مابه‌ینی ورمی و وانی دایه؛ ئه‌و زاته‌ش به ده‌سایسی وی هه‌لخه‌له‌تا و شه‌رت و شرووتیان له‌سه‌ر ته‌عه‌هوداتی ئاتی کرد و ئیتفاقیان کرد که من کۆمه‌گیت ده‌که‌م و له‌شکرت بو‌وه‌خپ ده‌که‌مه‌وه ئاوربایه‌گان بگرین به مولکی بو‌من بمینت‌ه‌وه، منیش کۆمه‌گیت ده‌که‌م بچۆ سه‌ر به‌غدا و ببه به خه‌لیفه؛ که بوویه خه‌لیفه، ئاوربایه‌گان بو‌من بیت. موسته‌جیر به‌وه پازی بوو.

نه‌عیم له هه‌موو لاییکه‌وه له‌شکری بو‌ده‌نگ دا و ئه‌سپابی شه‌ریان ئاماده کرد و پروویان له ئاوربایه‌گان کرد و له کیوانی موقران به‌ربه‌ ورمی و خوئی و سه‌لماس

هاتنه خوارچ. لهولاشهوه جهستانی کوری مهرزهبان و ئیبراهیمی برای به لهشکرکی زورهوه بۆیان هاتن و بهرامبهیری لهشکری نهعیمان کرد له دهستی سهلسیدا لیکیان دا. له پاش شهپر و کوژتاریکی زور نهعیم بی هیژ بوو، ههلات و به پریشانی بهری خوی دا کیوان.

ههسوودان ئهو حالتهی به فرسهت زانی و خوی ناماده کرد و غاری دا سهر برازاکانی ئیبراهیم و گرتنی.

ناسر خوی خسته موقران و دلخوشی بۆ موستهقبهله و پیتشوویان، خهلقی خسته ژیر چهک و سیلاحهوه. لهشکرکی چاکی خپر کردهوه و هاته سهر ئهردهوئیل. لهشکری ناسر له ومختی موحاسهرهدا داوای دراویان کرد. به زمان و حيله رای گرتن تا لهگهڵ جهستانی برای بوونه یهک و به ییکدهستی چوونه بهرامبهیری مامیان. زور کهس کوژران و تالان کران و جیگایان ویران و کاول بوون و له ههردووک لایان زهرهه کهوت و دیسان نهیانتوانی بهرامبهیری مامیان بکهن. تالیب بهسولج بوون و کهوتنه ژیر ئیتاعهی ههسوودانهوه. مامیان قبولی کردن و تهواوی زهوی و سهلتههت و گهنجینه و لهشکرکههانی خستهژیر حوکمی خویهوه و ئهوانیشی ههر یهکهی خسته سهر وهزیفهیهک تا به تهواوی ئهمیني کردن. له دوايي هینانیه ژیر چنگی خویانهوه و به دایکهوه له بهندی کردن و ههموو ئاوربایهگانی خستهژیر دهستیوه و ئیسماعیلی کوری خوی کرده وهلیعههدی خوی و ئهغلب قهلا و جیگایانی مهحکهمی دایی.

ئیبراهیمی کوری مهرزهبان بۆ رزگاریی براکانی چووه مهراغه و لهشکری کیشا. ههسوودان که بیستی، جهستان و ناسر و دایکیانی کوژت. بهلهن ئهمری دا به (جهستانی کوری سهر مهزن) بۆ لهشکر و سوپا خپرکردنهوه و بۆ کوژتاری ئیبراهیم موههیا بوو. لهشکری بۆ تهواو بوو، چووه سهر ئیبراهیم له مهراغهدا.

ئیبراهیم که وای زانی ههلات و چووه ئهرمه‌نستان. له سالی ۱۳۴۹ کوری سه‌رمه‌زن، مه‌راغه‌ی گرت و ئیستردادی کرد و چووه سهر ئه‌رمه‌نستان تیکوپییکی دا و ته‌ختوتاراجی لی ویران کردن. ئه‌و حکومه‌ته‌ی له‌نیوانی لابرد، ئه‌و زهوی و شارانه‌ی هه‌موو خسته سهر مه‌راغه و به مه‌راغه‌ی گری دان.

لهو چاخ و ومخته‌دا خه‌به‌ری مردنی ئیسماعیلی وهلیعههدی ههسوودان هات و

به‌گوئی ئیبراهیم گه‌یشت، ده‌ستی کرد به‌قووه‌ت وه‌خړکردن و لینگى دا سهر
ئه‌رده‌وئیل و گرتی.

هه‌سوودان هه‌لات و پرووی له ده‌یله‌م کرد. ئیبراهیم تا حدودی وه‌دوو‌کته‌ت و
ته‌واوی ئه‌ملاکی مامی زه‌وت کرد و تالان و مالکی زۆری ده‌ست که‌وت و گه‌راوه
قه‌لای ترم.

(قاسمی کوری مه‌نسه‌لی) به‌ سوپه‌هداری له تهره‌ف هه‌سوودانه‌وه هاته‌ سهر
ئه‌رده‌وئیل و دیسان گه‌ران‌دیانه‌وه. قاسم له‌شکری زۆر بوو، چوو هه‌ر ئیبراهیم و
کوژتاریکی زۆریان کرد. ئیبراهیم نه‌یتوانی به‌رامبه‌ری بکات و هه‌لات و چوو ه
په‌ی (تاران) په‌نای بۆ روکنوده‌وله‌ی بوویه برد. روکنوده‌وله‌ی بوویه قبوولی کرد و
ئوستان ئه‌بولفه‌زلی کوری عمیدی له‌گه‌ل نارد و به‌ کۆمه‌گی سوپا و قشوونی دایئ
و به‌ جه‌به‌خانه‌وه هاتن تا هه‌موو ئاوربایه‌گانی گرت و هه‌موویان که‌وتنه ژێرده‌ستی
ئیبراهیمی کوری مه‌رزهبان.

حو‌کمداریی ئیبراهیمی کوری مه‌رزهبان

ئیبراهیم به‌ کۆمه‌کی روکنوده‌وله ته‌واوی ئاوربایه‌گانی خسته ژێر حوکمه‌وه.
جه‌ستانی کوری سه‌رمه‌زنیشت ئیتاعه‌تی کرد و کوردستانی ئاوربایه‌گان به‌ جاریک
سه‌ریان بۆ دانه‌واند و به‌ پادشای خۆیان قبوول کرد.

کوری عمید قاقه‌زی بۆ روکنوده‌وله نووسی که هه‌موو ئاوربایه‌گانمان کرده
یه‌ک و جوود و بۆ من ریعایه‌تیکى چاک ده‌کهن. ئه‌مر ده‌که‌ی ئاوربایه‌گان بۆ من
بیت و سکه و خوتبه به‌نیوی تۆ بیت و له ژێر ئیداره‌ی ئیوه‌دا حکوومه‌ت به
ئه‌ماره‌ت بخه‌مه ژێر حوکمی خۆمه‌وه ئه‌من بيمه ئه‌میریان.

روکنوده‌وله حاشای کرد و له جوابیدا ده‌نووسی: «که‌سێکی په‌نا بۆ من بینئ و
ته‌له‌بی کۆمه‌گیم لئ بکات، خیانته‌تی له‌گه‌ل ناکه‌م؛ زوو بگه‌رپوه» له پاش
ئیستراحه‌تی مه‌مله‌که‌ت، کوری عمید گه‌راوه. ئاوربایه‌گان به‌ موسته‌قیلی له
ده‌ست کورداندا ماوه و حکوومه‌تی کوردی ده‌وامی کرد. ئه‌حوالی ئیبراهیم تا
سالێ ۳۸۰ به‌ بیده‌نگی رابرد. ته‌ئریخیکى که له‌وێوه تا ده‌وری هه‌سووزانی کوری
کلاس باس بکا. وه‌ ده‌ستمان نه‌که‌وتوه. به‌لان ئه‌وه‌نده ده‌زانریت که هه‌سووزان
بوو به‌پادشا و له‌سه‌ر حوکمداریی باقی ما.

حوکمداریی هه‌سووزانی کورپی کلاسی کورپی راویدی

له پاش برایی کورپی مه‌رزهبان راویدی کورپی بوو به حوکمدار. له پاش ئەو کلاسی کورپی راویدی بوو به حوکمدار. چلۆنیی ئەحوالی ئەو حوکمدارهمان به چاکی لی ئاشکرا نه‌بووه. له وهختی نووسینه‌وهی ئەم کتێبه‌دا ته‌ئریخیکی که به موفه‌سه‌لی باسی ئەوانه بکا ده‌ستگیرمان نه‌بوو. له سالی ۲۸۰ تا ۴۸۰ هه‌ به چاکی وه‌ده‌ستمان نه‌که‌وت. به‌لام ئەوه‌نده‌ی که لیتمان دیار بووبیت، هه‌سووزانی دووهم که له سالی ۱۵دا بووه‌ته حوکمداری کوردستان، هه‌روه‌کو پێشووانی، به ئەمری حوکمداریی رابوارد و له سالی ۲۰دا خێلێکی عه‌شایری تورکمانان لینگیان دایه سه‌ر ئاوربایه‌گان.

هاتنی تورکمانانی غه‌ز بۆ کوردستان

غه‌ز قه‌بیله‌یه‌ک بوون له تورکمانانی بوخارا و که‌وتنه ژێر فه‌رمانی سولتان مه‌حموودی سه‌به‌کته‌گین و بلا‌بوونه‌وه و ده‌ستیان به تالان و کوشتاری ئەهالی ئاسیا کرد و تێیدا دم شیرن بوون. گه‌لێکیان بۆ لای ئەسه‌یه‌هان چوون. له سالی ۲۰دا ئەمیری ئەوییان کوژت. ئەو ئاجوو‌جانه هیندیکیان بۆ چپای یه‌کجار چوون له کن خواره‌زم و هیندیکیان بۆ ئاوربایه‌گان جوێ بوونه‌وه له ژێر فه‌رمانی چوار ئەمیراندا: «تۆقا، گوگتاش، مه‌نسور، دانا» به تالانکردن و کوشتار چوونه ته‌وریز. له پاشان چوونه مه‌راغه‌ی پایته‌ختی کوردستانی هه‌زبانی. له سالی ۲۹دا له‌ویوه روویان کرده کوردستانی دۆشتیک له جزیره و دیاربه‌کر.

«بوستانی» له «دائیره‌توله‌عاریف»دا ده‌بیژیت: زۆر له تایفه‌ی کوردانی ئەو جێگایانه کۆمه‌گیان کردن، له‌و وهختیدا پادشای ئاوربایه‌گان هه‌سووزانی کورپی کلاسی کورپی راویدی بوو. هه‌سووزان به هه‌موو ئیکرامیک پێشوازیی کردن و هه‌موو ئەهالی و گه‌وره و ئەعیان ئیستقبالیان کردن و موساهه‌له و ته‌وا‌زوع و ئیکرامیان بۆ نواندن؛ فایده‌به‌خش نه‌بوون. به ته‌ه‌دید و ترس و شه‌ر و لوتف و مه‌رحه‌مه‌ت دیسان به‌کار نه‌هات. چونکه قه‌ومێکی غه‌درئاوه‌ری کپوی و موته‌وه‌حیش بوون؛ مه‌نفه‌عه‌ت و ده‌وله‌ت و پوول و ما‌ل و مو‌لک و ئەرازیی

کوردستانیان دیت، حشمهت و دهبدهبه و سهروهتیان چاوپێ کهوت؛ هه‌رچه‌نده کورده‌واری پێگای نه‌رمیان نیشان دابان، ته‌ماعیان لێ زیاتر ده‌بوون. هه‌رچه‌ندی کوردان جه‌بائه‌ت و بێده‌ستی و لاوازییان بۆ کردبان، ئه‌وان چاکتر قوووه‌تیان نیشان هه‌دا. له‌شکری تورک له‌ شارستان و دێهاتاندا ده‌ستیان به‌ مه‌زاله‌ت و تالان و کوشتار و ده‌ستدریژی کرد و بۆ پێشه‌وه‌ نزیکیان کرد. تا ساڵی ٤٢٩ داخیل به‌ مه‌راغه بوون.

له‌ کوردستانی ئاوربایه‌گاندا ته‌شویشات و فیتنه‌ و فه‌سادیان له‌ عه‌قل و شه‌ره‌فی به‌شه‌ری به‌ده‌رکرد. ئه‌وه‌ی ئیسلامیه‌ت پێی ناخۆشه‌ و ئه‌وه‌ی به‌شه‌ر ئیکراهی ده‌کا و هه‌یوان پێی رازی نییه‌، ئه‌و میله‌ته‌ موته‌وه‌میه‌شه‌ ئه‌دایان ده‌کرد. نه‌ چاک و نه‌ خراپ، نه‌ ژن و نه‌ منداڵ نه‌مان که‌ ده‌ستی زوڵم و ئه‌زه‌تی ئه‌و زالمانه‌یان نه‌گاتی. نه‌ نامووس و نه‌ ماڵ ما. که‌ داخیل به‌ مه‌راغه بوون قه‌تلعامیان کرد. له‌ پێشدا هه‌تکی ژن و کچی باکیه‌یان ده‌کرد، له‌ پاشانیش ده‌یانکوژتن. نه‌قدیه‌ و هه‌یوانات و ماڵ و پوولیان تالان کرد. مزگه‌وت و عیماراتیان سووتاند.

کورده‌واری که‌ وایان زانی به‌ دزییه‌وه‌ وه‌خریبوون و به‌یه‌ک دلی ئیتفاقیان کرد. به‌ گه‌ل وه‌خریبوون و کۆمه‌ کران و ده‌ستیان به‌ بیر و ئه‌ندیشه‌ کرد. یه‌کده‌ست بۆ یه‌ک سویندیان خوارد. به‌ هه‌موو جۆریک بۆ ده‌رخستنی ئه‌و فیتنه‌یه‌ ئیتفاقیان کرد.

هه‌سه‌وزانیش له‌گه‌ڵ (ئه‌بوله‌هه‌جای کورپی ره‌ببده‌وله) ئیتفاقیان کرد و ئه‌وانیش له‌گه‌ڵ ره‌عه‌یت و ته‌به‌عه‌ی خۆیان رێک که‌وتن. خولاسه‌ هه‌موو ره‌عه‌یت و ئه‌میر و گه‌وران یه‌کده‌ست و یه‌کدل بوون و بۆ ده‌فعی ئه‌و ئه‌شرار و بێدینه‌انه‌.

ئه‌هالی که‌ ئه‌مه‌یان کرد، تورکان زانیان و جله‌وی هه‌لاتن و فیراریان گرتنه‌ ده‌ست و به‌ره‌و په‌ی (تاران) چوون و ته‌رکی کوردستانیان کرد. ئه‌هالی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ تێیان خوین و ده‌ستیان به‌ کوژتاریان کرد.

هه‌سه‌وزان له‌ ته‌وریزه‌وه‌ قیامی لێ کردن. ئه‌وانه‌ی که‌ ئیقامه‌تیان کردبوو، خۆیان خسته‌بوه‌ ژێر عاده‌تی کوردیشه‌وه‌ خه‌لاس نه‌بوون و کوژتیان؛ هه‌تا کوردستانیان له‌و فه‌سادانه‌ پاک کرده‌وه‌. له‌ ساڵی ٤٣٢ تا ساڵی ٤٣٩ له‌ هه‌موو خاکیکی کورده‌واریدا کوشتار بوو. له‌ ساڵی ٤٣٢دا زه‌ویانی کوردستانیان پاک

کردهوه. کوردستان له پاش ئهوشه پهرهش تا ۱۴ سالان به رهحەتی و سهربهستی له ژیر فرمانی ههسووزاندا رای بوارد.

ئیسیتیلای دهولەتی سهلجوقییان له ئاوربایه گاندا

بنهماله‌ی سهلجوقییان، تورکیکن که له نیوانی چین و تورکستان به پهوهندی دهژیان. ئهوان تورکمانانی ته‌هه و خه‌تا و غه‌ز بوون، که‌وا خربووبونه‌وه.

سه‌لجوقی عه‌شیره‌تیکن له غه‌ز. بۆیه‌یان پی‌ ده‌لین سه‌لجوقی که‌سیکی که پیش‌په‌وی کرد ناوی سه‌لجوق بوو. ئه‌و بنچینه‌ی حوکمداری بی‌ دامه‌زاندن؛ له‌به‌رئهمه به‌و ناوه‌یان ده‌ناسن.

سه‌لجوقی له ولاتی خۆیدا هیندیکی سه‌رکیشی کرد له پاشان هه‌لات و چووه جوندی نشاپور له‌سه‌ر جه‌یحوون. له‌وی موسلمان بوو. ئه‌و ده‌وروشته‌ی خسته ده‌ست. که‌سانیکی که نه‌یاری بوون لای بردن و به‌ ئاسووده‌گی بوو به‌ به‌گیکی چکۆله و له‌ویدا مرد.

ئورتوغروولی کوری مکایی کوری سه‌لجوق له‌گه‌ل مه‌سه‌وود [سه‌بوکته‌گین] به‌شه‌ر هات و به‌سه‌ریدا زال بوو. خوراسان و نیشاپوری لی‌ گرت و کردیه پایته‌خت. له‌ سالی ۱۳۲۹دا ناویان نا مه‌لیک موعه‌زه‌م.

مه‌سه‌وود له‌شکری خپرکده‌وه و له‌ گه‌لیان به‌شه‌ر هات و تی‌ شکا و سه‌لجوقی سه‌رکه‌وتن و له‌ویوه روویان له‌ خاکی ئیران کرد. ئاوربایه‌گان و خووزستان و کوردستان و ئه‌وانه‌یان گرت.

له‌ سالی ۱۴۴۶دا ئورتوغروولی سه‌لجوقی رووی له‌ ئاوربایه‌گان کرد و ته‌مای ته‌وریزی هه‌بوو. هه‌سووزانی کوری کلاسی کوری راویدی پادشا بوو؛ پایته‌ختی ته‌وریز بوو. پیشوازیی له‌ ئورتوغروولی کرد و به‌ هه‌موو سوپاسیکه‌وه ئیتاعه‌ی کرد و خوتبه‌ی به‌ ناوی وی خوینده‌وه، سه‌رداریکی خۆی به‌گریو له‌ لای ئورتوغروولی دانا.

له‌و ته‌ئریخه‌دا کوردستانی ئاوربایه‌گان که‌وته ژیر ئینتدابی سه‌لجوقییانه‌وه، ته‌واو به‌ موسته‌قیلی نه‌ما و له‌ژیر ئیداره‌ی ئه‌واندا ده‌ژیا. له‌ سالی ۴۵۷ یا ۴۵۸دا هه‌سووزان وه‌فات ده‌فه‌رمووی، ئیبراهیمی کوری له‌سه‌ر ئومووری حوکمداری دانا.

ئىبراهيمى كورى ھەسوزانى دووھم

كە باوكى مرد لەسەر عەھدى ئەو و ئىدارەى سەلجوقىيان دەوامى كرد و بە ئەمرى حكومەت راگەيشت. ئەحوالى ئەو بە بىدەنگى رابرد. لە ساالى ٤٩٠دا ئىبراهيم وەفات دەكا.

ئەحمەدئىلى كورى ئىبراهيم كورى ھەسوزان

ئەمىر ئەحمەدئىلى كورى ئىبراهيم ساحىبى مەراغە و بەعزى لە قەتەعاتى ئاوربايەگان بوو. لە پاش باوكى بوو بە پادشا و پايتەختى برده مەراغە، تا ساالى ٥١٠ بە رەھەتى و سەربەستى راى بوارد. پياويك بوو بە شەھامەت و ساحىب ئىقتدار و سابىت قەدەم و رەشىد و مودەبىر و بە ھەمىيەت و وەتەنپەرور و مېللەتخواز و بە ئەخلاق و عادىل و بۆ پيشكەوتنى كوردان دەكوشا. لە تەعميرات و ئاوەدانى و تەرتىباتدا ساعى بوو.

لە ساالى ٥١٠دا تەفتەگىن ساحىبى دىمەشق بۆ زيارەتى سولتان دىتە بەغدا. ئومەرا و پادشايانى كوردەوارى بۆ دىدەنى ھاتبوونە بەغدا و لەسەراى سولتان محەمەدى سەلجوقىدا ميان بوون. ھەرچىكو سولتان محەمەد بوو لە ئەمىر ئەحمەدئىل دەترسا؛ چونكە رۆژ بەرۆژ لە تەرەقى و پيشكەوتندا بوو. ئەندىشە و فېكرى لى دەكرد و بەھانەى بۆ پەيدا نەدەبوو؛ لە زاھىریشدا دەرەقەتى نەدەھات. خولاسە لە دندا ھەراسى لى ھەنگىرابوو، تا ئەو رۆژە بە بەھانەى ھاتنى ئاقابەگ و دەعوەتى ئەمىر عەدالەتپەنا و تەواوى ئەمىرانى كوردستانى كرد و بە دزىيەوہ دەستوورى دا بە ھىندىك لە نۆكەران و دەسايستىكيان چا كرد و بە قەراراتى ھاتوو دامەزرا كە ئەمىرى موعەزەم بكوژىت. ياقووت ساحىبى (معجم البلدان) دەبىژىت: «رۆژى زىافەت ھەموو مىرانى كوردستان لە مەجلىسدا دانىشتبوون و ئەمىر ئەحمەدئىل لە تەنىشت ئاقا بەگ بوو. لەناكاو پياويكى پەرىشان دەستى راستى بەپەرى بەستراوو، وەكو برىندار بىت و ابوو، ھاوار و گريان و زارى دەست پى كرد و بە زەللى دەپاراوہ و دادويىداد و ئەمانىكى بوو كە ئەو ھەموو مەجلىسە تەھەيورى كرد و دەلى: «ئامان دەخيلووم بىمگەنى»، ئەمىر ئەحمەدئىلى سافدل و بە مەرحەمەت دلى پى سووتا و غافل لە حىلە و درۆ شەفەقەتى كرد و لە جىگاي خوڤى

ته‌کانی دا و چوو دهستی بگریت. ئەو زالمه له خودا نه‌ترسه، خه‌نجه‌ریکی پروتی له دستدا بوو، شالۆوی برده سهر میری کوردان و خه‌نجه‌ریکی حه‌واله‌ی سینگی میری کرد. میر گرتی و خه‌نجه‌ره‌که‌ی له دهست دهرخست و به زه‌ویی دادا و خه‌نجه‌ریکی له زگی ئەو حه‌رامزاده‌یه دا و ورگی دری، یه‌کیکی دیکه لنگی دا سهر میر، ئەویشی خست و خه‌نجه‌ریکی گه‌پاندی و ئەویشی کوژت. هیتشتا له‌سهر ئەو بلنده نه‌بووه یه‌کیکی دیکه‌ش هه‌لاته سه‌ری؛ ئەویشی کوشت. ئەم حه‌ره‌که‌یه له ئەهالی مه‌جلیس زۆر خۆش هات و ئافه‌رینیان له ته‌ردهستی و ره‌شاده‌تی ئەمیر کرد و ده‌نگی «چاکت کرد چاکت کرد» له میرانی کوردان په‌یدا بوو.

ئاقا به‌گ له‌م حادیسه‌یه ترسی لی په‌یدا بوو، وه‌ی زانی که ئەو داوه بۆ وی داندراوه و سوڵتان بۆ کوژتنی ئاقا به‌گ ئەو فیله‌ی خسته په‌یشه‌وه.

ئاقا به‌گ له‌م فیکرده‌دا بوو دی که سوڵتان به‌ دزیه‌وه ئیشاره‌ی کرده کوژتنی ئەمیری کوردان. یه‌ک ده‌فعه هجووم کرا سهر ئەمیری وه‌ته‌نپه‌روه‌ر. له پاش چه‌ند که‌سێک برینداری و کوشتن، ئەمیر به‌دهستی مونا‌فیکانی به‌ دنیه‌ت شه‌هید کرا و ئومه‌رای کوردان یه‌ک ده‌فعه تیک چرزان و قه‌ستی سوڵتانیان کرد و وه‌به‌ر نه‌که‌وت.

له پاش چه‌ند که‌سی کوشتن، ئاقا به‌گ لی مه‌علووم بوو که ئەوه بۆ کوردانی به‌دبه‌خته؛ شه‌رتی بی... و بی غیره‌تانه که به‌ ئاشکرای ناتوانین کار بکه‌ن و که‌س بکوژن، میهمانی خۆیان سهر ده‌پین.

له پاش ئەمیر ئەحمه‌دیل، حکوومه‌تی کوردانی هه‌زبانی ده‌وامی بوو تا سالی ٦٥٤. ئەو وه‌خته‌ی که هۆلاکو خان ئاوربایه‌گانی وه‌کو باقیی شاره‌کانی ئاسیا گرت، ئەوده‌می پادشای کوردانی هه‌زبانی له مه‌راغه‌دا و کچیکی ئەو عائیله‌یه بوو. ئومه‌رای مه‌غۆل ئیستیلا‌ی ئاوربایه‌گانیان کرد و مه‌راغه‌ بوو به‌ پایته‌ختی ئیلخانیان.

حوکمدارانی کوردانی ئاوربایه‌گان به‌رای و دوایی ئەوان له ته‌ئریخی موفه‌سه‌لی ئاوربایه‌گانماندا به‌ دوور و دریزی به‌ یاریده‌ی یه‌زدانی پاک باسی ده‌کریت.

(به‌ پشتیوانی خودا ته‌واو بوو)

سەرچاوهكان:

- ۱- شهرفنامی. ئەمیر شهرفخانی بتلیسی. به فارسی.
- ۲- مرآت العبد (تهئریخی عمودی)، سه عید پاشای دیاربه کری، به تورکی.
- ۳- معجم البلدان، یاقووت حه مهوی. به عه ره بی.
- ۴- دائره المعارف، بئترۆس بوستانی. به عه ره بی.
- ۵- تهئریخی ئیبن خه له کان، قازی عه بدولر حه مانى هه ولئیری.
- ۶- تهئریخی هه کاری و بوټان و بادینان. به زمانى فارسی. کرده وهی عه بدولر حه م هه کاری- ده ستنوو سه.
- ۷- تهئریخی موفه سه لی ئازهر بايجانى کوردستان. به پینوو سی میرزا ئیبراهیم قازی سا بلاغی. به زمانى فارسی. ده ستنوو سه.

تاریخی حوکمدارانى بابان

له كوردستانى شاره زوور و ئه رده لاند

له سالى ٦٣٦ى هجرىيه وه هه تا سالى ١٢٧٤هـ

س. ح. موكرىانى ١٩٣٠

له منه وه وینه یی به دبختی یادگارى چاره رهشی

بمىنیتته وه به غم و دهر و داخه وه له رۆژى رهشی

تاریخی حکمدارانی

بابان

له کوردستان

شماره زور و نه رتوانا

له سالی ۶۳۶ ی هجره وه

هه تا سالی ۹۲۷ هـ

پیشدهستی

له‌بەر ئه‌وه‌ی که له پیشه‌نگی به‌رگی یه‌که‌می (ئاو‌پێکی پاشه‌وه) دا به‌ دوور و درێژی له‌ میژوو و مایه‌ی ناو و جیگا و زه‌ویی شاره‌زوور زۆر قسه‌ هاژۆترا، به‌ پێویستم نه‌زانی له‌م جزمه‌دا دووباره‌ی بکه‌مه‌وه به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خوینده‌وارانی ئه‌م جزمه‌ نه‌زان نه‌بن، هینده‌یان عه‌رز ده‌که‌م که ئه‌م خاکه‌ پیرۆزی و پرمه‌ینه‌ته‌ی پشت و په‌نای کوردانه‌ی فریادرسه‌ له‌ سالانی دوو هه‌زار و دووسه‌د و هه‌شتا و شه‌ش پیش میلادی عیساوه‌ له‌ ده‌ستی جه‌وری هه‌مورابی که به‌سه‌ر کوردستاندا درێژ بووبوو، کوردیگی له‌و جه‌وره‌ هه‌لده‌هاتن له‌ خاکی کیوانی ئه‌کباتان و زاغۆرسدا خۆیان په‌نه‌ان ده‌کرد، کۆبووبونه‌وه و شارێکی گه‌وره‌یان ئاوا کرد و ناویان نا (شاره‌زوور). هه‌ر خاکیکی که‌وتبووه ژێر په‌نجه‌ی ئه‌و کوردانه‌وه به‌ شاره‌زوور ناسران.

کورده‌کان له‌و خاکه‌دا گردبوونه‌وه و موده‌تی په‌نجا و پینج سال ده‌وامی کرد هه‌تا هه‌مورابییان گرت و کوژتیان و ئه‌و رۆژه‌یان ئێو نا نه‌ورۆژ.

ئه‌و خاکه‌ رۆژ به‌رۆژ ئاوه‌دان بوو و ته‌ره‌قیی کرد، هه‌تا زه‌مانی ئه‌سکه‌نده‌ر. ئه‌و شاره‌ له‌ ته‌ره‌ف ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه به‌ ئاو، قوم کرا و وێران بوو. که ئه‌و جیگایه ئه‌م‌رۆکه به‌ ده‌ریاچه‌ی زریبار (خولبار) ده‌ناسرێ.

خاکی شاره‌زوور له‌ رۆژی ناولینانیه‌وه هه‌تا ده‌وری ئیسلامی عیبارت بوو له ئه‌کباتانه‌وه شه‌رقه‌ن و زاخۆ غه‌ربه‌ن و ده‌ریاچه‌ی ورمی شیماله‌ن و خاکی بابیل و خاکی ئیلام جنوبه‌ن. به‌لام له‌ پاش ئیسلامیه‌ت له‌ قرمیسینه [وه] هه‌تا زێی گه‌وره و له‌ جه‌به‌ل حه‌مرینه‌وه هه‌تا خاکی موکری، له‌ ده‌وری عه‌باسیه‌کاندا هیندیگ جار خوزستانیش و ئه‌لوه‌ند و دینه‌وه‌ر به‌ شاره‌زوور ده‌ژمێردران؛ ئه‌و حاله‌ هه‌تا ده‌وری چه‌نگیز ده‌وامی کرد. هه‌روه‌کو له‌ به‌رگی یه‌که‌م و دوویه‌می ئه‌م کتێبه‌دا باس کران و درێژه‌ی قسه‌مان پێی دا‌بوو.

له پاش دهسته لاتی چه نگیزه کان خاکی شاره زوور بوو به پینج پارچه و هر پارچه یهک چۆمکی گه وړه ی کوردستانی کرده تخووب. ههروهکو له خاپووره وه ههتا سهر زئی گه وړه به (بادینان) و له زئی گه وړه ههتا زئی گچکه به (سۆران)، له زئی گچکه وه ههتا دیاله به (بابان)، له رۆژه لاتی دیاله وه ههتا همهدان به (ئهرده لآن) وه له شیمالی زئی گچکه وه ههتا جاخه توو به (موکریان) دهناسران.

شاره زوور که له پاش ئیسلامی تخووبی رۆژئاوای زئی گه وړه بوو، بوو به چوار پارچه؛ هه ریهک که وته دهست مندالکی نیرینه ی بابا ئهرده لانی که دامه زینهری بنه مالهی بابان و ئهرده لآن و سۆران و موکریانه؛ ههروهکو له م کتیبه به دوور و دریزی لئیان ددهویم.

قه لآ و شاره زوور که له دهست بنه مالهی باباندا بوو، ئهمانه ی ژیره وه عهرز ده کرین: (زه لم) شه میران، هاوارسیمان، راودان، گولعه نهر، نهوی، میشیله، مه هران، تهنوره، هه ولیتر، خهفتیزه کان، کلووس، نشکاش، سروچک، سینه، حه سه ن ئاوا، قزیلجه، قه رداغ، شارباژیتر، دینه وهر، دهرته نگ، قرمیسین.

بهندی یه کهم

حوکمدارانی ئه رده لان له شاره زووردا

سالی ۴۹۸ حکومه تی کوردی دۆشتیک له دهست کوری جه پیردا وهرگه را و مه نسوورشا به دهست تورکمانه وه به کوژت چوو. چوار کوری له پاش به جی ما. یه کیکیان که ناوی فهیروز بوو په نای برده لای سه رخابی کوری به دری هه سنه وهی که پادشای شاره زوور و دینه وهر بوو.

موده تیک له نیو عه شیرته کانی گۆرندا به سه رکردهیی رای بوارد. ئه و فهیروزه موده تیکی دوور له خزمهت ئه و پادشایانه به سه ری برد.

له پاش ئینقرازی حکومه تی هه سنه وهی [که] سالی ۶۳۰ دا ناوی خوئی نا قوباد ساسان. فهیروزی کوری مه نسووری دوشتیک که له پیتشداش هه وای حوکمداریی بنه مالهیی خوئی له دهماغدا بوو ده جوو لاه و به قوباد ساسان ناویانگی کرد. له نیو کوردی گۆرانه وه روو به شاره زوور چوو، به په نهانی خه لکی له سه رخوئی گرد کرده وه و له چیاکاندا قوو تیکی زۆری پهیدا کرد. له نزیک (گول عه نبه ر، هه له بجه و خولباره وه) روو به کیو و چیاکان خشا و که و ته چیاپانی ئاوربایه گانه وه.

موزه فه ره دین کوکبه ری خپوی هه ولیر که ئه وهی زانییه وه، له شکرکی قورسی نارده سه ری و له نزیک قه لای (نهوی) له شکرکی هه ولیر شکا.

ئه و زاته روژ به روژ هیزی پهیدا کرد و له شهرقی شاره زووردا چهند قه لایه کی خسته دهست. له ئاوربایه گانه وه له گه ل تاتاران ریک که وت.

سالی ۶۳۶ قوباد له گه ل ئه میر شهره فه دین جه لالی خپوی هه ولیر شه ریکی کرد و شکا و به ناچاری خوئی گه یانده نیو گۆران. هر به و جووره قوباد له ده سیسه و شه ر و هجووم رانه ده وه ستا. تا کو سالی ۶۵۶ هه لاکۆ داخیل به عیراق بوو.

یه شممووت میرزا کوری هه لاکۆ له کرمانشا ته مای عیراقی کرد. قوباد هه ستا چوو له گه ل یه شممووت خوئی ریک خست. حکومه تی ئیلغازی قوبادیان به ئه میری

شاره زوور قبوول کرد. یه شمووت له سهه ره نهو قه راره دهستی له شاره زوور هه لگرت. قوباد له تهرهف هه لاکو خانه وه به (بابا) ناوئرا؛ یه عنی بابی گه وره. یه شمووت له قه بی له سهه زیاد کرد و پتی گوت بابا ئه رده لان؛ یه عنی بابه گه وره ییکی که پتی ده لاین نیر. نهو جا به قوباد بیان ده گوت بابا ئه رده لان و نهو له قه به بی بوو به ناو و به حوکمداری شاره زوور ناوئرا. بابا ئه رده لان له گه ل ریکخستن و دامه زرانندی حکومه ته که ی خه ریک بوو.

بابا ئه رده لان له عه قل و ته دبیر و کاربینی و مه شه ره تدا زور تیگه یشتوو بوو. له زرنکی و ئازاییدا یه که پیاویک بوو دلی کورده کانی گرت. به به خشین و ئازایی ناوبانگی ده رکرد. که م که مه له شکر و گه نجینه و مائی زیاد کردن. ته وای شاره زوور و پارچه یه که له قرمیسینی خسته ژیر حوکمه وه. له گه ل ئیلغان زیه کان ئیداره یه کی چاکی ده کرد. له سالی ۱۷۶۵ دا قوباد مرد. کلؤل که کوره گه وره ی بوو له جیگایدا به حوکمداری دانیش.

حوکمداری کلؤل کوری قوباد بابا ئه رده لان

که قوباد مرد، کلؤل کوره گه وره ی به حوکمداری قه راری گرت و له دامه زرانندی میلهت و ئیداره یدا بوو. براکانی نه ختیک ته مای سه رکیشییان کرد. کلؤل به ته دبیر و چا که، زوو فریایان که وت، پیشی پی گرتن. مهیدانی بزووتنی پی وه ته نگ هینان و بیده نگی کردن، به به خشین نه به یشت بکه ونه کیشه وه؛ به نه سیحه ت دامه زرانده وه. کلؤل به بی شه ر و نه زیهت ۲۵ سال به حوکمداری به سه ری برد و مهمله که تی به ئاسووده گی ئیداره کرد، سالی ۱۶۹۹ مرد.

حوکمداری خدر کوری کلؤل

که کلؤل مرد، خدر له سهه حوکمداری شاره زوور قه رارگیربوو و دامه زرا و دهستی کرد به ئومووری حوکمداری و له گه ل له شکر ریکخستن خه ریک بوو. مهمله که تی روو له ئاوه دانی کرد و به ره به ره له هه موو لاییکه وه ئاسایش و ره عیه تپه روه ری دهست پی کرد. هه تا سالی هه وتسه د و بیست ده وای کرد؛ که مرد ئیلیاس کوری خدر بوو به حوکمدار. له پاش نهو خدر کوری ئیلیاس کوری خدر له سهه ته ختی حوکمرانی دانیش.

له دواى ئه و حهسه ن كورى ئيلياس كهوته سهر حوكمرانىي شاره زوور . له پاش
ئه و بابلؤى كورى حهسه ن سهحنه تى شاره زوورى دهست كهوت و مرد . له دواى
بابلؤ كورى ئه و كه مونزير بوو كرا به حوكمدارى شاره زوور .

شهرفنامه و ميژوونويسه كانى ديكه ش ههر به وجزره ناوى ئه و پينج
حوكمرانه ي كوردانيان نوويسيوته وه . كه سيك سه ربهوورد و وه قايعى ئه وانه ي
شه رح نه كرده وه ؛ ئيمه ش هه رچهنده له ته واريخاندا گه راي ن چتيكمان له
سه ربهووردى ئه و حوكمدارانه دهست نه كهوت كه له م كتيبه دا لتي بدويم ؛ هه روه كو
ميژوونويسه كانى ديكه به كورتى باسما ن كردن . به لام له شهرفنامه و (ناسخ
التاريخ) دا ئه وهنده نوويسرا وه كه ئه و پينج حوكمدارانه ي كوردان ، سه د و په نجا
سال به حوكمدارى و به شه و كه ته وه رايان بوارد وه و له هينديك ته واريخانيشدا به
سه د و پينج سال قه يد كراون .

ههر ميژوونويسيك كه هاتووته باسى ئه و پينج حوكمدارانه به مه وه وومى و
بيدهنگى و به بي ديقت باسيان كردون ؛ هه رچهنده زاندا وه كه به راستى سه د و
په نجا سال له كوردستاني شاره زووردا حوكمدار بوون و خاوه ند له شكر و سوپاه
و ره عيه ت و به يداغ و ئيداره و سه ركرده و ئاله تى شه ر و كوژتار بوونيان بي
شوبه يه ، وه له گه ل حكومه تى مه غول و ئيلخانى و هى ديكه شدا عيلاقه دار بوون .

حوكمدارى مه ئموونى كورى مونزير كورى بابلؤ

مه ئموون كه مونزيرى بابى مرد ، بوو به حوكمدارى شاره زوور و به بي شه ر و
كي شه و ئه زيه ت له ريكخستنى مه مله كه ت و دامه زاندى ميلله ت و ئوموورى
ره عيه تپه روه رى خهريك بوو . به ئيستيقلا ليه ت و ئازادى له شكر و سوپاه يكي
ريككه وتووى به هه موو ئاله ت و چهك و پيوسته وه ي دانا و بو ئاسووده گى
مه مله كه ت و تيك [نه] چوونى ئاسايش ، پاسه وان و سوپاه ييانى به كاربرد .
مه ئموون به ده و له ت و حه شم و له شكر زورى له نيو كوردستاندا ناوبانگى كرد ، به
پياوه تى و ئازايى و سه خاوه ت و به خشش له رابردووه كانى زياتر شوهره تگير بوو .
سالى كه ئه مير تهيموور و گوره كانى رووى له خاكى كوردستان و شاره زوور
كرد ، مه ئموون له گه لى كه وته موخابه ره وه . به موساله مه ت و سولج قه راريان دا . به
ته دبير و فيكر پيشى به ئه مير تهيموور گرت و نه يه يشت سيلوى غه زه بى تهيموور

به‌سه‌ر کوردستانی شاره‌زوردا بیته خواری و مه‌یدانی نه‌دا شوپش و خراپی بکه‌ویته خاکیه‌وه. له پاش سولج له‌گه‌لیان، ئەمیر ته‌یموور فه‌رمانی ئیستیقلالییه‌تی شاره‌زووری بۆ مه‌ئموون نوویسی و ته‌سدیقی کرد.

مه‌ئموون هه‌تا سالانی هه‌شت سه‌د و هه‌فتا و یه‌ک به‌ ئازادی له کوردستاندا هوکمرانیی کرد. که مرد سی کوری له پاش به‌جی ما: ییک بیگه‌ به‌گ، دووهم سورخاب، سییه‌م مه‌حموود.

مه‌ئموون له زه‌مانی خۆیدا هه‌موو موڵکه‌کانی به‌سه‌ر کوپه‌کانی دا‌به‌ش کرد. بیگه‌به‌گ -که کوپه‌ گه‌وره‌ی بوو- له‌سه‌ر قه‌لایانی: (زه‌لم، ته‌فسوو، شه‌میران، هاوار، سیمان، راودان، گولعه‌نبه‌ر، هوکمداریی کرد.

قه‌لایانی: لۆی، مشیله، مه‌روان، مه‌ریوان، ته‌نووره، کلۆس، نه‌شگاشی خستبووه ژیر فه‌رمانی ئەمیر سورخابی برایه‌وه و باقی خاکه‌کانی دیکه‌ی به‌سه‌ر کوپه‌ گچکه‌که‌ی که مه‌حموود بیگ بوو به‌ش کرد.

هوکمداریی بیگه‌ به‌گ کوری مه‌ئموون به‌گ

بیگه‌به‌گ له زه‌مانی بابیدا وه‌کیل و وه‌لیعه‌هد بوو. که بابی مرد له جیگای بابیدا به‌ ئومووری هوکمداریی شاره‌زور دامه‌زرا و قه‌لای زه‌لمی کرده پایته‌خت و براکانی به‌ریکی له‌گه‌لی پیک هاتن و سورخابی مامی دیسان به‌خۆشی که‌وته ژیر ئەمری برارایه‌وه. به‌یه‌کدلی و یه‌کده‌ستی له‌گه‌ل هوکمداری خه‌ریک بوون و به‌بی کیشه‌ براکان و مامی هه‌ر یه‌که‌ی له‌سه‌ر خاکی که له‌ژیر ئەمریاندا بوو، به‌ئه‌ماره‌ت له‌ژیر هوکمی بیگه‌ به‌گدا رایان ده‌بوارد و له‌ ره‌عیه‌ته‌روه‌ری و ئاواپیکردنی شار و مه‌مله‌که‌تان ده‌کووشا. به‌ تیجاره‌ت و چاندن و کێلان، میله‌ته‌که‌یان هه‌وادار کردبوو.

به‌خۆشی موده‌تی چل و دوو سال حکومتی بیگه‌به‌گ به‌ ئیستیقلالی رای بوارد.

که مرد دوو کوری له پاش به‌جی مان؛ ییک ئەمیر ئیسماعیل، دووهم مه‌ئموون. له‌و زه‌مانه‌دا شاره‌زور له عیلم و سه‌نعه‌ت گه‌لیکی ته‌ره‌قی کرد و دێهات و شار و قه‌لاکانی زۆر به‌ نفووس و ده‌وله‌مهن‌دبوون.

حوکمداری مه‌ئموونی دووهم کوری بیگه به‌گ

که بیگه‌به‌گ مرد، مه‌ئموون که کوره گه‌وره‌ی بوو له‌سه‌ر مه‌سنه‌دی حوکمداری دامه‌زرا و دهستی به ئومووری مه‌مله‌که‌تداری و ره‌عیه‌تپه‌روه‌ری کرد. له‌گه‌ل کاروباری حکوومه‌ت خه‌ریک بوو.

له‌ولاره سلیمانی قانونی سولتانی رۆم دهستی به کوردستان گرتن کرد و له هه‌ولێر زستانیک رای بوارد.

مه‌ئموون به‌هیندی نه‌گرت و نه‌هه‌مییه‌تی پێ نه‌دا و به‌هیچ کلۆجیک و جوودی نه‌زانی. سولتان سلیمان له‌و موده‌ته‌دا که له هه‌ولێر ماوه، چاوی له شاره‌زوور بریبوو؛ به‌لام چونکه قووه‌تی له ده‌ستدا نه‌بوو، له دلی خۆیدا راگرت و له هه‌ولێره‌وه چوو به‌غدا و گه‌راوه ئه‌سته‌مبوول. سولتان سلیمان که گه‌یشه‌ته ئه‌سته‌مبوول قاقه‌زی بۆ هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستان نوویسی که له‌ژێر فه‌رمانده‌ی سولتان حوسین ئه‌میری ئامیدیدا بچنه سه‌ر شاره‌زوور.

سولتان حوسین له ئومه‌رایانی کوردی شیمالی و بادینانی گێراوه و له‌شکرێکی قورسی له کوردستان کۆ کرده‌وه و روو به شاره‌زوور که‌وته رێگا.

مه‌ئموون به‌گ له‌ولاره له‌شکری خۆی ومخ‌ر کرد و پیشی پێ گرتن. له دوا‌ی شه‌ر و کوژتاریکی بێ ژمار، مه‌ئموون به‌گ له قه‌لای زه‌لمدا خۆی قایم کرد و چوو به‌پیش سولتان حوسین. له مه‌یدانی کوژتاردا دوو برای کورد بۆ بیگانه شیر و خه‌نجه‌ری تیژ و برنده‌یان تیک نا. له‌سه‌ر کیسه‌ی دوژمن هه‌ردوولای کورد گه‌لیکیان له یه‌کتر کوژت.

سولتان حوسین که ته‌ماشای کرد ده‌ره‌قه‌تی نایی، فیلبازی خسته پیشه‌وه و داوای مامله‌تی کرد و قاقه‌زێکی په‌ندئامیزی به‌ناوی دینه‌وه بۆ مه‌ئموون بیگ نوویسی که ئیتاعه نه‌کردنی خه‌لیفه‌ی ئیسلام، بۆ ئیمان ره‌خنه و سووکی ده‌به‌خشێ. به‌و ده‌سیسه‌یه مه‌ئموون بیگ خه‌له‌تاندرای و به‌وه‌ی که سولتان حوسین ئه‌میرێکی خۆشه‌ویستی کورد بوو، باوه‌ری پێ هات و له‌گه‌لی رێک که‌وت.

له پاش ئیتفا‌ق‌کردن و شرووت دانان، مه‌ئموون ده‌رگای قه‌لای کرده‌وه و سولتان حوسینی میوانداری کرد و چه‌ند رۆژێک به ئاسووده‌گی رای بوارد. سولتان حوسین رووی له مه‌ئموون کرد و پێی گوت ئه‌مرۆکه بۆ تۆ واچاکه سوار بی و

بچییه ئهسته مبول و من دهر عوهده دهبم به كهيف وشادمانی بگه رپته وه سهرئه مارهتی خۆت. به ههر فیلتیک بوو مه ئموون بهگ خه له تاندرا، له گه له ئیسماعیل بهگی برای ههستان چوونه ئهسته مبول.

له بهختی ئهوان وای ته سادوف کرد له وده مه دا حکومه تی عوسمانی له دست حکومه تی سه فه ویدا شکسته یان تی که وتبوو. له شکری ئیران روو به ئه رزه پرۆم رۆیشتبوون و عیراقی عه رب که وتبووه ته هلوکه وه.

عوسمانییه کان له خودایان دهویست یهک له ئه میرانی کورد بیته هه واداریان. له به رئه وه سلیمان قانونی مه ئموون بهگی نوازش کرد و به خه لاتکردن دلخۆشی داوه، وه لیوای حیلله ی به به ره ی و مولکیهت پی به خشی و فه رمانی بو نوویسی و لیوای حیلله که له ئه ترافی به غدایه به مولکی درا به مه ئموون بهگ و لیوای «سرووچک» (که رکوک) بو ئیسماعیل بهگ قه رار درا و هه ردوو برا به دلکی شاده وه گه رانه وه سهر لیواکانی بیژرا و دهستیان به ئومووری حکومه ت کرد.

ئه گه ر له وده مانه دا که مه ئموون بهگ گه یشته ئهسته مبول وه زعییه تی عوسمانییه کان له دست ئیراندا دووچار به شکسته نه بووایه، ئه و دوو ئه میره ی کوردان به ساغی له دست سولتان سلیمان رزگار نه ده بوون و هه ردووک ده کوژران؛ به لام بهخت و چاره یان هاوال بوو که عوسمانی موحتاجی ئه و دوو ئه میرانه نه بوون.

حوکمداریی سورخاب بهگ

ئه میر سورخاب که مامی مه ئموون بوو، وهختی چاوی به براناکانی کهوت که له گه له مامله تیان چوونه ئهسته مبول، وای زانی چاریکی تر له دست سلیمانی قانونیدا رزگار بوونیان نابی. به ناچاری له گه له شاه ته هماسب سه فه ویدا دهستی به موخابه ره کرد و له ته کیا ریک کهوت و گری ئیتفاق و دۆستایه تییان به ست.

سورخاب له شارانی نهوی، می شیله، مه ریوان، ته نووره، کلوس، نه شگاش له شکری کو کرده وه و چوو ه سهر خاکی براناکانی و ئه وانیشی گرت و خستنیه ژیر فه رمانی خۆیه وه. له پاش دامه زاندنی ئومووری حکومه تی و له شکری و نوازشی ئه هالی، دهسته له شکریکی هه لگرت و چوو ه سهر محمه د بهگ که برای خۆی بوو به ئه زیهت خستیه دست و مه مله که تی ئه ویشی خسته سهر خاکی خۆی

و به چاکی ته پللی ئازادی و سه ره بخوایی لی دا .

ئهمیر سورخاب رۆژ به رۆژ قوووت و هیزی پیدا ده کرد و ههتا دهچوو له گهڵ شا ته هماسپدا دۆستی و خو شه ویستی زیاد ده کرد .

خاکی شاره زوور له و ده مه دا پرووی له ئاواپی و ته رهقی کرد بوو، له شکر و سوپا هیکی ریککه و تووی له ژیر چه کدا هه می شه ئاماده بوو. له چاندن و کرین و فرۆتندا گه لیک پیش که وت بوو .

حکوومه تی عوسمانی گه لیک ده سایی و فیل و حیل و چاو و پراویان کرد که بیخه نه ده ست، نه یان توانی و نه که وته داو و فیله وه . له نه تیجه دا ناچار بوو بناغه ی دۆستایه تی و ئیتحادی له گهڵ دامه زراند و حکوومه تی بۆ ته سدیق کرد .

له سالی 1659 دا ئه لقاس میرزا برای شاه ته هماسب له پیشدا په نای بۆ حکوومه تی عوسمانی برد بوو که سلیمان قانونی یارمه تی بدات بۆ چوونه وه ئیران و بوونه پادشا . به ئومیده چند موده تیک به بیکاری و نه گه یشتنه دلخواز ده سوپا وه؛ له دوا پیدا سلیمان قانونی تکانامه یه کی بۆ ئهمیر سورخاب نوویسی که بیته نیویژی له نیوان ئه لقاس میرزا و شاه ته هماسبدا؛ به جۆریک بکوشتیت که ته هماسب، ئه لقاس میرزا به بی ئه زیهت و سه رزه نشتی پی به خشیته و له گوناھی خو شه بی .

ئهمیر سورخاب له و بابه ته وه دهستی به موخابه ره کردن کرد و پیاوی له نیوانیاندا هاتوچوو . ههتا به جاریک ئه منیه تی له شاته هماسب وه رگرت که له گوناھی ئه لقاس میرزا بهوردوو، به چاکی دللی پاک کردوو ته وه .

له و لاه ئهمیر سه رخاب پیاویکی ئه مینداری خو ی له گهڵ ئه لقاس میرزا خست و نارديه ئیران . که گه یشته خزمهت شاه ته هماسب، له دوا ی چند رۆژیک شاه ته هماسب به رئاوه ژووی وه عده که ی کرد و ئه لقاس میرزای گرت و به زنجیر و پاله هه نده وه نارديه قه لای قه هقه هه و چه پسی کرد .

له و لاه ئهمیر سه رخاب که له وه ئاگادار بوو زۆر وه ته نگ هات و دلگیر بوو، وه له بزوتنه وه ی ته هماسب رقی هه ستا و دهستی به له شکر کو کردن وه کرد که په لاماری ئیران بدات .

له و لاه ته هماسب له بزوتنه وه ی ئهمیر سه رخاب هوشیار کراوه و زۆر زوو فریا

کهوت و چهند پیاویکی زانا و کارپه‌زیری خسته نیوانی که مهیدان به شوږش نهدری. بۆ ئه‌وه پیاوه‌کان چوونه لای ئه‌میر سورخاب و به‌هه‌ر کلۆجیک بوو پیک هاتن و له‌سه‌ر ئه‌وه ئیتفافیان کرد که سالی له‌گه‌نجینه‌ی ته‌ه‌ماسب ده‌ه‌زار تومهن زير بدريته ئه‌میر سورخاب و به‌و ده‌ستوره ریک کهوتن.

له‌پاش ئه‌و موعاه‌ده‌یه حکومه‌تی شاره‌زور به‌بی ده‌سایس ده‌ژیا. هه‌رچه‌ند له‌ پيشدا ئه‌میر سورخاب بۆ پشتیوانی یارمه‌تی له‌گه‌ل ئیران نوازش و منه‌تاریکی هه‌بوو، له‌به‌ر رۆژیکي ته‌نگ چاوپۆشی له‌گه‌لک چت ده‌کرد. له‌ پاش موعاه‌ده‌ ئه‌وانیسی فری دا و له‌ هه‌موو ده‌سیسه‌یه‌ک بیداک بوو؛ بانگی سه‌ربه‌خوی و جاری نازادی به‌ گوئی دۆست و دوژمندا کیتشا.

ئه‌میر سورخاب ئه‌گه‌رچی بۆ به‌رایه‌ری و هه‌لمه‌تدانی سه‌ر دوژمن هه‌میشه له‌ نمایشدا بوو و خوی ده‌نواند، به‌لام له‌ ره‌وشتیدا شه‌ر و فیتنه و شوږش نه‌بوو؛ هه‌موو ده‌میک هه‌زی له‌ ئاسووده‌گی و بی‌ئه‌زیه‌ت و دل‌نه‌ره‌نجی ده‌کرد. به‌وجۆره موده‌تی شپست و هه‌وت سال به‌ ئیستیقلالیه‌تی ته‌واو رای بوارد و به‌ هوکمداری کوردستانی شاره‌زوری به‌سه‌ربرد و به‌ ئامورنشی خودا شادبوو.

یازده کوری له‌ پاش به‌جی ما: حوسین، ئه‌سکه‌نده‌ر، سوولتان، عه‌لی، یه‌عقوب، بارام، بسات، زولفقار، ئاسلمش، ته‌ه‌ سوار، سارۆ، قاسم.

حوکمداری ئه‌میر محمهد کوری مه‌ئموون

ئه‌میر محمهد که باب و مامی مردن، به‌له‌ز له‌شکرکی ریک خست و چووه سه‌ر حیلله و گرتی و گه‌راوه سه‌ر سرووچک و خسته‌یه ژیر په‌نجه‌وه. حکومه‌تیکی ریککه‌وتووی له‌و دوو پارچه خاکه‌دا دامه‌زاند و له‌گه‌ل ئومووری ریککه‌وتنی ده‌کوڤشا و زۆر به‌تالووکه‌وه قووه‌ت و هیزی په‌یداکرد و له‌شکر و پتووستی ساز کرد و بۆ پيشکه‌وتن ته‌قه‌لای دا که له‌ خاکی خۆیدا کار و ئیسی ریک خست و ده‌ستی به‌ ره‌عیه‌تنه‌وازی و دادخواهی کرد، میلله‌ت و سوپاهی به‌ دان و به‌خشینی شاد کردن. ئه‌وجا له‌شکرکی شه‌رکه‌ر و دلپیری هه‌لگرت و چووه سه‌ر خاک و زهویی مامی که شارانی قه‌رده‌اغ، شاربازیر، ئالان، مه‌هران، دلجۆران بوون. له‌ پاش که‌میک شه‌ر و ئه‌زیه‌ت میلله‌ته‌که‌ی به‌ مه‌رج و قسه‌ی پیاوان ئاسووده کرد و ئه‌و شارانه‌ی گرت و خسته‌یه سه‌رخاکی که له‌ژیر په‌نجه‌یدا بوو. که ئه‌و خاکه

پیرۆزه‌ی کوردستانی به ئەمنییەت و ئاسوودەگی رێک خست، قاقەزێکی له سلێمان قانونی نوویسی که خاکی میراتی باب و باپیر و مام و برایانم بەزۆری باسک و قۆلی خۆم خستەوه ژێر حوکمی خۆم، پێویستە به حوکمداریکی کوردستان و شارەزورم بناسن و ئیستیقلاڵییەتی تەواوم بۆ تەسدیق بکەن.

سولتان سلیمانی قانونی لهو ئەمیره تازه پێگەیشتووی وریا و زەبەردەستە ترسی لێ پەیدا بوو و کەوتە ئەندێشەوه؛ ناریدیە سەر سەدری ئەعزەم رۆستەم پاشا و میری میران عوسمان پاشا تاكو له شکر کۆ بکەنەوه و پێویستی چوون و تیشووی رێگا سازکەن و بۆ پەلاماردانە سەر میر محەمەد بکەنە رێگا و وه‌لامیشتی دا به هەموو میر و حوکمدارەکانی کوردستانی شیمالی که به له‌شکری کوردانەوه بچنە کۆمەگی و یارمەتی میری میرانی به‌غدا و به‌هەر کلۆجیک بێت، خاکی شارەزور له‌ژێر پەنجەیی میر محەمەد دەرخرێ و بکریته خاکیکی به تاییەتی عوسمانی و له‌ژێر گەران و چاوه‌دێری به‌غدا یا به‌خێو بکری. له‌سەر ئەو ئەمره له هەموو لاییکه‌وه له‌شکر بۆچوونه سەر میر محەمەد کۆبوونه‌وه و به‌هێز و تەوانایەکی تەواوه‌وه چوونه سەر قەلای زەلم که پایتەختی ئەمارەتی میر محەمەد بوو.

میر محەمەد که له‌وه ئاگادار بوو، له‌شکری خۆی کردە چەند قۆلێک و پێشی به دوژمن گرت و شەڕ و کوژتار و خوینریژی دەست پێ کرا. مودەتی دوو سال له‌ تخووبی شارەزوردا جەنگ و جیدال و شەڕ و کوژتار بوو. هەرچەنده دوژمن کۆشا و تەقەلای دا دەر قەتی میر محەمەد نەهات و نەیتوانی بستیک له‌ تخووب دەر بازیی.

میر محەمەد به‌ پەنھانی له‌گەڵ شاھ تەھماسیبی سەفەوی ئیتفاقیکی دۆستانە و موعاھەدەییەکی سویندخواردنی گری دا که له‌ شەڕی ئەمین بێت. شاھی بیژراو له‌ هەموو پێویستییه‌کدا یاری دەدا و به‌ پەنھانی هێزی دەدای.

میر محەمەد له‌و مودەتی شەڕ و شوپۆردا به‌ مەرگی خۆی مرد. سەرکرده‌کانی سوپاھ نەیانھێشت رۆستەم پاشا له‌ مردنی میری کوردان ئاگادار بێ. به‌مەرگه‌ به‌رابەرییان دەرکرد وه‌ مردنی میر محەمەدیان شار دەوه. رۆستەم پاشا له‌ پاش دوو سال شەڕ و کێشه‌ ناچار بوو دەستی له‌ شارەزور گرتن بەردا و کشایه‌وه‌ پاشی؛

به‌لهز له‌شکری پروو به‌به‌غدا سوورانده‌وه و له رینگا به مهرگ گورفتار بوو. که خه‌به‌ری مردنی رۆسته‌م پاشا به ئه‌سته‌مبول راکه‌یشت، بالته‌چی محمه‌د پاشایان بۆ گرتنی شاره‌زوور ته‌عین کرد و سه‌لاحیه‌تیکه ته‌واویان پی دا.

بالته‌چی به رق وتوندیه‌وه له‌شکرکی قورسی هه‌لگرت و پروو به شاره‌زوور خشا. له‌وده‌مه‌شدا شاره‌زوور بی گه‌وره و سه‌ردار مابووه. بالته‌چی شیریه‌غه‌زه‌بی له کوردان نا، به کوزتار و ئاوه‌دانی ویرانکردن و زگی منداڵ و ژن هه‌لدپین ده‌ستی به گرتنی کوردستانی شاره‌زوور و ئه‌رده‌لان کرد. سالی نۆسه‌د و شپه‌ست و نۆی هیجری هه‌موو خاکی شاره‌زوور و ئه‌رده‌لانی به ویرانکردن خسته ژیر حوکمه‌وه. کوردستان دووچار به‌له‌قه‌یه‌کی گه‌وره بوو و گه‌لیک پیاوانی ناواری به‌قه‌ناردا کران.

هه‌روه‌کو له پێشدا گوترا سورخاب به‌گ به‌ته‌نی حکومه‌تیکه ته‌شکیل کردبوو له ده‌وری حوکمه‌رانی حیلله و سرووچکدا بۆ خۆیان به‌نازادی ده‌ژیان و له‌گه‌ڵ حکومه‌تی ئێراندا ریک که‌وتیون. بالته‌چی شاره‌زووری گرت، نه‌یتوانی ده‌ست باویژیتته ئه‌و خاکه‌وه، گه‌لیک ته‌قه‌لای دا و کۆشا، نه‌شیا بیگریت.

حوکمداری سولتان عه‌لی کورپی سورخاب

ئهمیر سولتان عه‌لی که سورخابی بابی مرد له‌سه‌ر حکومه‌تی خۆی قهراری گرت و ده‌ستی به حوکمداری کرد. زۆر نه‌ژیا و گه‌لیک ده‌وامی نه‌کرد. سێ سال به‌بی کیشه به ئومووری ره‌عیه‌تپه‌روه‌ری رای بوارد و مرد و دوو کورپی له پاش به‌جی مان: یه‌ک ته‌یموورخان، دووهم هه‌لۆ.

حوکمداری ئهمیر بسات کورپی سورخاب

که سولتان عه‌لی مرد، ئهمیر بسات له‌سه‌ر ته‌ختی حوکمداری دانیه‌شت و ده‌ستی به کار و پیشه‌ی حکومه‌ت کرد. ته‌یموورخان و هه‌لۆ هه‌ردووک په‌نایان بۆ حکومه‌تی ئێران برد و چوونه لای مونته‌شا سولتان ئه‌ستاجلوو که سه‌رداری سوپاهی ئێران بوو. ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی به شا ئیسماعیلی دووهمی سه‌فه‌وی راکه‌یان؛ به‌لام کاروبار نه‌که‌وته کۆشه‌وه، هه‌روه‌ها ماوه. هه‌رچه‌ند مونته‌شا سولتان کۆشا بۆ ئه‌و دوو ئه‌میرانه هیچی بۆ نه‌کرا. به‌لام ئهمیر بسات هه‌ر له‌گه‌ڵ

حوکمداری و ئیشوکاری مهمله که تداری خه ریک بوو، بۆ ریکخستنی ره عیبته و شار و ديهاتانی خاکی خۆی به گهرم له جوولانه وهدا بوو و دلداریی دهکرد.

تهيموورخان و هه لۆ له ئيراندا هه رچه ند کۆششيان کرد نه يانتوانی بيزوونه وه؛ به لام له هاودهنگ زيادکردن دهکۆشان. به وچۆره هه تا شا ئيسماعيلي دوهم مرد به په نهانی هاوال و هاودهنگی بۆ خۆی پهيدا دهکرد و له گه ل گه ليک ئومه را و کاربه دهستانی ئيران بووبوون به يه کدل و ريكکه وتوو. وه بۆ کوردستانيش وه لامی هه ر له هاتوچووندا بوون. پشتيوان و يارمه تیی لتيان دهويست.

به و چه شنه له ته قه لا و ئيشدا بوو، که شا ئيسماعيلي دوهم مرد؛ به گورجی له شکرکی جوان و شایسته ی پیکه وه نا و دهستی به سه رکیشی کرد و له هه موولاییکه وه په لاماری ناوایی و شار و ديهاتانی دا و رووی له خاکی مامی کرد و له شکرکی بۆ پيشه وه ناژۆت.

ئه مير بسات له ولاوه که زانی تهيموورخان و هه لۆی برازايانی روو به خاکی که وتنه ريگا، له شکرکی خۆی دهنگ دا و چوو په شيان. هه ردوولا مام و برازا بۆ يه کتر کوژتن خه نجه ريان تيزکرد و شيری بيدا دييان تیک نا و دهستيان به کوژتارکرد. له نه تيجه دا تهيموورخان به زۆری بازووی گه ليکی زهوی و خاک له مامی گرت و لينگی دايه سه ر چه ند نوقته يه کی عه سکه ریی عوسمانيان که له خاکی شاره زووردا بوون و کوژتنی و تالان و ئه سيریکی زۆری لی گرتن. به وه کاروباری تهيموورخان رۆژ به رۆژ روو له به رزی و چاکی بوو. به و ته رزه چه ند جاریک په لاماری دوژمنی دا و عوسمانیيه کانی به زۆری شير له شاره زوور ده رکردن و مال و ئه سپاب و ئاله ت و چه کيکی بی ژماری لی وه ده ست خستن و خاکی خۆی له دوژمن پاک کرده وه.

تهيموورخان له پاش ئه وه که پشتی عوسمانیيه کانی له شاره زوور شکاند و له شکر و مالی فره کرد و هيزی پهيدا کرد، دوو جاری دیکه په لاماری مامی خۆی دا که ئه مير بسات بوو، شکاندی و هه موو هيز و دارايیيه کی که هه يبوو لتي گرت و هيجی له ده ستدا نه هيشت.

له وده مه دا په يدا بوونی تهيموورخان له کوردستاندا بوو به مايه ی له قه يه کی گه وره دان له په راسووی حکومه تی عوسمانی، وه شکسته ی ئه مير بسات بوو به

شکاتی عوسمانی؛ چونکه ئەمیر بسات لەسەر کیسەیی ئەوان دەکۆشا نەک، بۆ میلیهتی خۆی. عوسمانییەکان ئەمیر بساتیان بۆ خۆیان دەژمارد و پۆژ بە پۆژ بەوهوه لە شارەزووردا بنچینهیان دادەمەزراند و هیز و تەوانای خۆی دەخستە کوردستانهوه و بە هەموو جۆریک دەستدریژیان دەکردە سەر مولکی کوردەکان، هەروەکو پیشەرەوی [قەممان (؟)] بوو. بەلام ئەمیر تەیموورخان پێگای ئەو ئومێدەیی لێ برین و تەماعی لەو خاکە پیرۆزە و جوانەیی کوردستانی شارەزووردا لێی گرتیان.

حوکمداری ئەمیر تەیموورخان کۆری سولتان عەلی

ئەمیر تەیموورخان کە خاکی باب و باپیری خستەوه ژێر حوکمی خۆیەوه، بەداد و پەغیبتەپەرەوی ناویانگی کرد و لەگەڵ حکومەتداری و سوپا کۆکردنەوه خەریک بوو وە بە هەموو ئاویییەکی خاکی خۆیدا دادخواهیی راخست، کە بەشان و شەوکتی دۆستانی بە بەخشین و دوژمنانی بە هەپەشه راگرت.

سالی ۹۸۸ھ سولتان موراوی سالیس حوکمداری عوسمانی لە ئەمیر تەیموورخان کەوتە ئەندێشە و ترسەوه، لە ئەستەمبوولەوه لەشکرکی قورسی ریک خست و بۆ مووسلی نارد کە بچنە سەر ئەمیر تەیموورخان. لەشکری عوسمانی لە مووسلەوه روو بە هەولێر لە دەژله پەریهوه.

لەولاوه ئەمیر تەیموورخان سوپاهیکی گورجوگۆلی کوردستانی هەلگرت و چوو پێش دوژمن. لە پاش کوژتاری دوو شەو و دوو پۆژان، کوردەکان بەسەر دوژمندا زۆردار بوون و لە راست و چەپهوه پەلاماری ریزی عەسکەری دوژمنیان دا و تیکیان پێچان و بە شکانکی پیس هەلیان قەند و رقادیان.

لەو پۆژەدا عوسمانییەکان هێندە بە پەله هەلاتن ئاگیان لەمە نەبوو کە دەمەدمی بەهاره و زێی دەژله لافاوی دێتە خوار و ئەمبەرەوبەری چۆمی پێ ئاو کردوو و بواردان نابێ و لە زێی گەورە پەریهوه هیچ نەدیتراوه. بە ناچاری گەلێکیان بەسواری ملیان لەو دەریا و ئاوه نا کە گۆیا دەپەرنهوه، هەموو بە ئاودا پۆیینە خوار و بەشی زۆریان کوژران و بەدیل گیران.

کوردەکان بە کەیف و شادمانی و تالانکی زۆرهوه گەرانهوه هەولێر و لەشکری عوسمانی ئەوهندەیی رزگاربوو، بە پەریشانی بەر بە مووسل هەلاتن.

که سولتان مورادیان له وه ناگدار کرد، زۆری پی تیک چوو و نهتیجی ئهوهی به فالئیکی چاک نهکته بهرچاو. نفووسی خۆی و دهسته لاتی له عیراق و عارب و ئاوربایه گاندا به شیرزهیی کشانه وه پاشی و کهوته بیره وه و هیز و بهرزیی تهیموورخانی له بهر بهر خۆی و سه فه ری ئیراندا به دیواریکی ئهستور و پان و پر له چهکی له لادا زل و قورس و هه لماسا بوو. بزوتنی تهیموورخان له پیش عهسکه ریدا و شکانی عهسکه ری عوسمانی به مهیدان فره کردن بۆ دوژمن و سه رمه شقی شه ری ئیران له گه ل عوسمانی زانی. له بهر ئه وانه که هه موو راست و دروست بوون سولتان موراد ناچار ما که خۆشه و یستی و نوازیی بکاته به ره لهستی ئاشووب و جهنگ و جیدال.

بۆ به دلخواز گه یشتن، گرتی قاقه زئیکی په ند ئامیزی بۆ ئه میر تهیموورخان نوویسی که ئه وا خۆت نواند و شان و شه و که تهی تۆ شایانی حوکمداری و گه ورهیی و پیاوه تییه، ئه وا خه لاتیکی میری میرانی و فه رمانی حوکمداریی شاره زوورم بۆ ناردی و تکای قبوول ده کرتیت.

سولتان موراد فه رمانیکی میری میران و حوکمداری به توغرای ده لته تی بۆ نوویسی و ئالا و ته پللی له گه ل شیریکی به گه وه هر رازاوهی بۆ نارد و به تهیموورخان پاشا ناوی برد.

که ناردراوه کان به دیاری و خه لات و روتبه و نیشان و فه رمانه وه گه یشتنه لای تهیموورخان، به ئیحترامه وه قبوول کران.

که ئه میر تهیموورخان ناردراوانی سولتان مورادی قبوول کرد، قاقه زئیکی له جوابدا نوویسییه وه که به شه رتی ئه مه ئه و روتبه و خه لاته قبوول ده کا، چوار کوری خۆی هه ریبه که له سه ر پارچه خاکیک به میریان بنا سیّت و ده سه ته لاتی که سیان به سه را نه بی و تهیموورخان حوکمداریکی سه ره به خۆی سویند خۆر بی له گه ل عوسمانییان و له ئومووری مه مله که تداریدا ئازاد و موسته قیل خۆی رابگریّت و له وه ختی پیویستدا هه ردوو لایاریدهی یه کتری بدهن وه ئه گه ر تهیموورخان لپی قه وما، حکومه تی عوسمانی چ به دراو و چ به عه سکه ر کۆمه گی بکات.

به وچۆره گه لیک له نێوانیاندا نووسراو و پیاو هاتوچۆیان کرد، له دوا ییدا

سولتان مورد مەنشورتيكى بە دلخووزى تەيموورخان نوويىسى و بۆى نارد و تخووبى خاكي تەيموورخانيان دياركرد و خاكي ھەر چوار كورھكاني دامەزراند و ئەوانيشى لە دەستوورتيك گريى دا كە لە ژيەر فرماني ئەودابن؛ تاكو دوژمن نەيانكاتە ئالەتى دەست و ھيچ دەسيىسەيەك لە ئيوانياندا كار نەكات و خاكي كورھكاني بەم جۆرە دابەش كردن:

۱- سنە و ھەسەن ئاوا و قزىلجە، بۆ سولتان عەلى.

۲- ميھرەوان و مەريوان بۆ مير مورد و مير بۆداغ.

۳- شارباژيىر و دىنەوەر، بۆ بەدرخان.

تاكو ئەو قەرارە درا لە شكريكي برده سەر دىنەوەر و بەزۆر لە دەست قزلباشاني دەرخت و ھينايە ژيەر حوكمي خوۆيەو و ئەويشى دا بە بەدرخاني كورى. بەو چەشنە كورھكاني لەسەر ئەو جىگايانە دامەزراند و جىگاي خوۆشى - كە شار و قەلاى زەلم بوو- لە ريكخستن و ئاواكردنى دەكۆشا.

لەودەمەو خاكي شارەزور كرايە دوو بەش، دوو ناوى لەسەر دانرا؛ يەكيك بوو بە بابان و دووم بوو بە ئەردەلان. ھەرھەكو لە پيشدا باس كرا ئەو دوو نيوانە ناوى قوبادى باپيرە گەورەيان بوو. ئەمير تەيموورخان پاشا ئەو نيويە باپيرەى لەت كرد (بابا - ئەردەلان) ناوى بابا درايە خاكي ئەو سى كورانەى كە مير بۆداغ و مير مورد و مير بەدرخان بن؛ شارەكاني سولتان عەليش كە سنە و ھەسناوا و قزىلجە بوون، بە ئەردەلان، ناوى لى نان و لە قانونتيكى زۆرچاك گريى دان كە نەتوانن بېزوونەو.

تەيموورخان پاشا بەراستى زۆر بىرتيژ و چاو لە بلندی و روو لە بەرزبوونى ھەبوو؛ گەليك وردىنى و دوور ئەنديشى دەكرد. چونكە لە ئيراندا سەفەوييەكان دەم بەدەم ھىزبان پەيدا دەكرد، لەولاشەو عوسمانىيەكان بۆ مەسلەھەتى كار و ئيشى پارازتنى خوۆيان، تخووبيان پىر لە موھىمات دەكرد، لەبەر ئەوانە تەيموورخان پاشا بۆ خاكي خوۆپارازتن، ناچاربوو كە مەملەكەتى بكاتە دووبەش: يەكى بۆ پيشەلستى ئيران و دوومى بۆ بەرابەرى عوسمانى. واى بەچاك زانى كە ئەو دوو پارچەيە ھەريەك لەگەل يەك لەو دوو حكوومەتە زەبەردەستانە بخاتە عالەميكى سياسىيەو و رابىتەيەكى خسوسىي پى دابمەزىنى؛ تاكو ھەريەك بە

واسیتھی یہ کہ وہ بتوانن بڑین و دوچار بہ شکستہ و نہ بوون نہ بن۔
ئو ئہ نندیشہی تہیموورخان پاشا، خاکی شارہ زووری بہ دوو ناونا کہ یہ کیچک
بابان و دووہمی ئہ رده لان، کردہ دوو پارچہ و لہ نہ تیجہ دا ئہ رده لانیہ کان ہمیشہ
سیاسہ تی خوین لہ گہل ئیران و بابانیہ کان لہ گہل عوسمانیہ کان رادہ گرت و لہ
وہختی تہنگی و لیتقہ وماندا یہ کترین بہختیو دہ کرد و بق کؤمہ گی و یارمہ تی
دہستی یہ کترین دہ گرت۔

ہہ روہکو لہ ہاتوودا دہکہ ویتہ بہرچاو، بہ راستی تہیموورخان پاشا بہ فیکر و
زرنگیی خوئی بناغہیہ کی دامہ زرانہ کہ ئو بنہ مالہ بہ گہورہیی و شہرہ فہوہ چہند
عہسر ژیاون و ئیدارہی خوین کرد و حکومہ تیان پایہ داربوو۔ راگیراوی ئو
بنہ مالہیہ لہ سایہی تہ دبیر و فیکر بلندی تہیموورخان پاشا وہ بو کہ زہمانیکی
دوور و دریز ژیان و راوہستاو بوون۔

ہہ ردمیک دوژمن رووی لہ یہک لہو خاکانہ بکردبایہ ئوی دیکہ لہ حکومہ تی
دراوسی داوای کؤمہ گی دہ کرد و براکہی خوئی لہ شہری دوژمن ئہمین دہ کرد۔ ئو
فیکرہش بوو بو بہ مایہی دہست دریز نہ کردنی دوژمن [و] بیدہسہ لاتی ئیران و
عوسمانی بہ سہریاندا، وہ بہ جو پیکردنہ وہی ئو ناوانہ لہ ژیر پہ ردهیہ کی کہ ہہریہک
حوکمداریکی سہر بہ خوین، لہ دہسایس پارازراو، لہ شہر و فیتنہ و کوژتاری
یہکتر، خوین دوور راگرتبوو۔ قسہی بہ دینی نہیدہ توانی بہ گژ یہ کیاندا بکا و
ہہرہشہ و دلخوشیدانہ وہی دوژمنہ کانیشیان نہیدہ خستنہ سہر ہہوا و بہرزبوون
و کہوتن۔

میژوونوویسی بہ ناوبانگی عوسمانی لہ کتیبی «ابو الفاروق» بہرگی چوارہ میدا
دہ لیت: دہورہی تہیموورخان پاشا لہ کوردستاندا نہ گبہ تیہیہ کی گہورہ بوو بق
حکومہ تی عوسمانی لہ شارہ زوور و عیراق و ئاوربایہ گاندا و دہستی سیاسیہ تی
عوسمانی کورت کردبووہوہ و نہدہشیا لہ شکریان بنیریتہ سہر و پوژ بہ پوژ
سیاسہ تی عوسمانی لہو خاکانہ دا پاشہ وپاش دہکشاوہ۔ بہ جارتک قہتعی ئومید
لہو سی خاکہ کرا و بہ دہسیسہی تہیموورخان پاشا، ئومہ راکانی کورد و
ہہوادارہکانی عوسمانی لہ ئیراندا روویان وەرگیراوه؛ نہ ئیران دہیتوانی
حوکمیان بہ سہردا بکات و نہ عوسمانی پئی دہکرا لہ شکرکیشییان بکا و بچیتہ
سہریان۔

سولتان له سهر ئه و نازايي و زرنگيه تي له تهجاوزات و دهستدریژی تهيموورخان پاشا دهرسا له شهر و فيتنه و بزوتنه وهی ئەمین نه بوو؛ بۆ بيدهنگردنی ئەمری به وهزیری به غذا کرد له خهزینهی خهرج و باجی به غذا سالی سه دهه زار قوروش پاره بدریته تهيموورخان پاشا .

میژوونویسه کانی عوسمانی له وه گه لیک دواون و ئیعترازیان له سولتان موراد گرتوه که ئەو پارهیهی دهیدا به تهيموورخان پاشا، حهقی بيدهنگی و نه بزوتنه وه بوو؛ به لام به و پارهیهش تهيموورخان زیاتر که وته به رزنۆرینه وه .

تهيموورخان پاشا له ههر چوار که ناری خاکی خۆی تخووبی مهمله که تیه وه له گه ل قایمکردن و فره کردنی سنووری دهکۆشا؛ سوپاهیکی ریک خست و چوو ه سهر خاکی لورستانی گچکه و له پاش شهر و په لاماردان چهند ناحیهیهکی لی گرتن و خستنیه سهر خاکی خۆی . عهلی بهگ شازادهی لورستان (شاویردی) به فیل و دهسیسه له شکرکی قورسی هه لگرت و چوو ه گولعه نه به و له جیگایانی سهخت و دژواردا خۆی په نهان کرد و ریگا تهنگ و باریکه کانی گری دا و له نیوانی دۆل و که لیککی که که وتبووه نیو دوو شاخ و کپوی بلند و گه وره، بۆی دامه زرا و هه موو ریگا کانی شی گرت .

تهيموورخان پاشا له لورستانه وه به که یف و شادی گه راوه و به بیباکی له نیو خاکی خۆیدا جلهوی ئەسپی شوۆ کرده وه و ناگای له دهسیسه و فیلی شاویردی نه بوو . له سهر ته پۆلکهی ئەو شاخه به رزانه سه ره ووژیر به دهستی شاره زوردا چوو ه خواری، له پریکا شاویردی له پیشه وه و دهسته له شکره کانی شی له هه موو به رزی و دۆلێکدا لیان بلند بوون و له جیگایهکی زۆر تهنگ و بی دهسه لاتدا سهر و ژووریان لی گرتن و په لاماریان دانی .

تهيموورخان پاشا به ناچاری روویان تی کردن؛ به لام چاره چی بوو؟ دهست به کوژتار کرا و دۆل و شیو و دهره پر له لاشه بوو . له دواي گه لیک شهر و تهقه لا، تهيموورخان پاشا له دهست شاویردیدا به دیل گیرا، شاویردی تۆلهی لی ئەستانده وه و که لیک کوژتار لی کردن و تالانیکی بی ژماری لی وه دهست خستن . تهيموورخان پاشا و چهند ئەسیریکی دیکه ی هه لگرت و گه راوه و چوو ه لورستان . باقی ماوهی له شکرکی تهيموورخان پاشا هه رچیبهکی گیانی خۆی پی رزگار کرا به

شپرزهبی و په‌ریشانی خوئی له مه‌یدانی مردن بزگار کرد و هه‌لات.
له پاش گه‌رانه‌وه‌ی شاو‌پردی، گه‌وره ئومه‌رایانی کوردستان که‌وتنه نیوانی، به
ته‌دبیر و پارانه‌وه، به هه‌ره‌شه و گه‌فکردن ته‌یموورخان پاشایان له ده‌ست
شاو‌پردی بزگارکرد و گتیراپانه‌وه سه‌ر هوکمداریی خوئی.

ته‌یموورخان پاشا که له‌وئه‌ساره‌ته بزگار بوو، چه‌ندیک خوئی کو کرده‌وه و
تۆزی به‌دنامیی ئه‌و که‌وتنه‌ی له‌سه‌ر شان وقولی ته‌کاند و به ته‌دبیر و چاکه گومی
کرده‌وه و سوپا‌هتکی شه‌رکه‌ری ریک خست و هه‌ستا چوو هه‌سه‌ر قه‌لای زپین
که‌مه‌ر، که هی سیامه‌نسوره‌کان بوو.

کورده‌کانی سیامه‌نسوری له میژبوو به ده‌سیسه خه‌له‌تابوون و پۆژ به‌پۆژ
قووته‌ی ده‌خزانده قه‌لای زپین که‌مه‌روه، له پۆژی که‌لین ده‌گه‌ران که هه‌لمه‌تیک
به‌نه سه‌ر خاکی ته‌یموورخان. ئه‌گه‌رچی خاکی زپین که‌مه‌ر له‌ژیر ئیداره‌ی
قرلباشاندا بوو، به‌لام به په‌نهانی له‌گه‌لیان ریک نه‌که‌وتبوون.

ته‌یموورخان پاشا هه‌میشه له‌وه ترسی هه‌بوو که پۆژیک ده‌بی له خاکی زپین
که‌مه‌روه زلله‌یه‌ک بخوا؛ جا ئه‌وه ناچاری کرد که له‌شکریک بباته سه‌ر ئه‌و خاکه
و بیگریت.

ته‌یموورخان پاشا که له‌شکری خوئی له سنوور په‌راندوه، روو به زپین که‌مه‌ر
خشا. له‌لاره ئه‌میر یار سو‌لتان خاوه‌ندی سیامه‌نسور، ده‌ستی به له‌شکر
کو‌کردنه‌وه کرد که پیش به‌ته‌یموورخان بگریت نه‌پرژا. که ته‌یموورخان ده‌ستی
به‌گرتنی خاک و زه‌وی کرد، ئه‌میر یار سو‌لتان له قه‌لای زپین که‌مه‌ردا خوئی قایم
کرد و هه‌موو په‌عیه‌ت و له‌شکری له‌وی خزانده و بو به‌راه‌ری راوه‌ستا.
ته‌یموورخان پاشا جگه له قه‌لای زپین که‌مه‌ر هه‌موو ده‌روپشتی گرت و خستیه
ده‌سته‌وه و چوو سه‌ر قه‌لای زپین که‌مه‌ر، ئه‌میر یار سو‌لتان بوی ده‌رکه‌وته ده‌ری
و شه‌ر و کوژتار ده‌ست پی‌کرا. موده‌تی سی مانگ شه‌روشۆر ده‌وامی کرد. له
ئه‌واخیری سالی نۆسه‌د و نۆه‌د و هه‌شت ته‌یموورخان پاشا له مه‌یدانی شه‌ردا به
ده‌ست ئه‌میر یار سو‌لتان به‌کوژت چوو؛ له‌شکری بی‌سه‌ردار رووی له هه‌لاتن کرد.

حوکمداریی ئەمیر هەلۆخان کوری سولتان عەلی کوری سورخاب

کە تەیموورخان پاشا کوژرا، ئەمیر هەلۆخانی برای لەسەر حکومەت قەراری گرت و پەڕەییەت و سوپای خستە ژێر حوکمی خۆیەوه و قاقەزێکی لە سولتان موراڤ نوویسی و بەیانی ئیرادەتمەندیی تێدا کرد و لەگەڵ حکومەتی قزلباش مەوه دەت و دۆستایەتی دامەزراند. لەگەڵ هەردوو حکومەتان پێک کەوت و تەپلی نازادی و سەرپەخۆیی لە خاکی شارەزوردا لێ دا و لەسەر سوننەتی براکەشی، برازاکانی لە جێگای خۆیان دانانەوه و کردنیە ئەمیر و ژێردەستی خۆی. ئەوانیش ئیتاەتیان کرد. لێرەدا بە جاریک بابان و ئەرەدلان لێک جوئ بوونەوه. ئەرەدلانی لەگەڵ ئێرانییان ئیتفاقیان کرد و بابان لەگەڵ سولتانی عوسمانی پێک کەوتن هەروەکو دێتە گۆتن.

بهندی دووهم

حوکمدارانی بابان له شاره زووردا

ههروه کو له پیشدا له سه بهووردی بابا ئه رده لاند گوترا، بابا ئه رده لان شاره زووری خسته دهست خوئی و به کیک له کوره کانی نارد که له سه ر قه لایانی نهوی، میشیله، ته نووره، نشگا، میهره وان دانیشیت و دهست به ئه مارهت بکات. قه لای میشیلهی دا به ئه میر ئه بدالی کوره گه وره ی خوئی.

ئه میر ئه بدال له ویدا به فه زمانه وایی رای بوارد و له ژیر حوکمی باوکیدا بوو، ئه و ئه میره بچووکه له هه موو شه رو شوپ و فیتنه یه ک خوئی ده پارازت و له خۆبه ختیوکردن بوو. هه تا به مه رگی خوئی مرد. کوری گه وره ی - که پیر بۆداق بوو - کردیه جیگانشین خوی و به ئه میر بۆداق ناوی ده رکرد.

حوکمداریی ئه میر بۆداق کوری میر ئه بدال

ئه میر بۆداق که بابی مرد له سه ر ئه مارهت دانیشیت و خاکی بابی خسته دهست خوئی؛ چونکه بابی له هه موو شه ر و شوپیک دووربوو، موک و مال و دراو و ئالهت و پیوستیه کی زۆری خستبووه سه ریه ک. ئه سپ و مالآت و ئه سپا بیک بی ژماری پیکه وه نابوو. ئه وانه بوون به پشتگرتنی میر بۆداق و ده ستفره یی و شه وکه ت زیادکردنی.

که میر بۆداق که وته سه ر حوکمداری، به چاریک ناوی حوکمداریی خوئی گۆری و له هه موو جیگایه کدا به بابان ناوبانگی به ییدا کرد و به راستی بابان له م زاته که ئیمه له سه ر بهووردی ده دوین ئینتشاری کرد و دامه زینه ری ئه و ناوه میر بۆداقه؛ ئه گه رچی له پاش ئه و ته یموورخان پاشا ده کوشا که ناوی بابان له سه ر خاکی به کیک له ئه ولاده کانی دانی و به بابان ناوبانگیان پی بکا، به لام میر و حوکمدارانی بابان له و ئه میره گه وره وه دهست به دامه زانندن دهکات.

له گۆرپینی ئەم نێوهدا دڵخوازی ئەوهبوو له مام و خزمه‌کانی پزگار بێت و نه‌که‌وێته ژێر حوکمیانه‌وه. له‌به‌رئ‌ه‌وه هه‌میشه له‌نیۆ ئومه‌راکانی خۆیدا به مه‌جلیسی ده‌گوت که بابان ئه‌رده‌لانی باپیره گه‌وره‌بان ناوی قوباد بووه؛ مادامه له‌و بنه‌چه‌که‌ین ده‌بی بابان یاخود بابا قوبادیمان ناوبه‌برێ. بابا قوباد له‌ گوتندا درێژه، بابان چاکتره به‌کاربه‌ریت. له‌سه‌ر قه‌راری په‌ربۆداق بنه‌ماله‌ی بابان له‌وه‌وه په‌سند کرا و میژوونوو‌یسه‌کانیش بنه‌ماله‌ی بابان له‌ په‌ربۆداقه‌وه ده‌ست پێ ده‌که‌ن؛ ئه‌گه‌رچی تیره‌یه‌کی ئه‌رده‌لانییه‌کانیش ئه‌و نێوه‌یان له‌سه‌ر خۆیان دانابوو، هه‌روه‌کو له‌ پێشدا بێژرا.

ئه‌میر بۆداق به‌ سه‌خاوته و که‌رم و ئازایی و به‌خشش ناویانگی کرد و که‌م که‌مه بۆ به‌رزبوون و سه‌رکه‌وتهن خۆی بزاوته و ده‌سته و دائیره‌یه‌کی قورسی دامه‌زراند. به‌ لوتف و داین له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه پیاویکی ئازا و ناودار هه‌بوو برديه لای خۆی و سه‌ربه‌زی کرد و هه‌ر عوله‌ما و پیاوچاکێک له‌ کوردستاندا بوو کردیه جیره‌خۆر و هه‌واداری خۆی. دهم به‌دهم هه‌یزی په‌یدا کرد و ده‌سته و پێوه‌ندی زۆربوون، له‌شکر و سوپاهیکه‌ی ریکه‌وتووی ساز کرد و جیره‌ی بۆ برینه‌وه. که سوپاهی گه‌یشته ئاره‌زوو و دڵخوازی، هه‌ستا به‌ قوه‌تیکه‌وه چوه سه‌ر ئومه‌رایانی زه‌رزا و به‌شه‌ر و کوژتار مه‌حالی لاجانی له‌ زه‌رزا ئه‌ستاند و له‌ولاوه به‌سه‌ر کۆنه‌ لاجاندا گه‌راوه و له‌ژێر په‌نجه‌ی سه‌رانی ده‌رخسته. به‌وه ناوونیشانیکی په‌یدا کرد و هه‌یز و توانای پێ زیاده‌بوو. له‌ویوه چوه سه‌ر «سیوی» (شیوی - شنۆ) و له‌ سه‌رانی پزگار کرد و هه‌ر به‌و هه‌یزه‌وه چوه سه‌ر سنووز، ئه‌ویشی له‌ ده‌ست قه‌لباشان ده‌رخسته و قه‌لای مارانی ئاوه‌دان کرده‌وه و گه‌راوه قه‌لای می‌شیله، ده‌ستی به‌ خۆرێکخستن کرد.

به‌ لوتف و که‌رم و پیاوه‌تی، عه‌شیره‌تی موکری و بانه‌شی خسته ژێر قه‌رمانی خۆیه‌وه. که‌ له‌وانه ئاسووده بوو، له‌شکرێکی ناره‌سه‌ر عه‌شیره‌تی کوردی مه‌شیا و ئه‌وانیشی ژێرفه‌رمان کرد و له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کێک له‌وانه‌ی کرده‌میر سنجاغیک و ئه‌میرێکی له‌ ته‌ره‌ف خۆیه‌وه له‌سه‌ر دانان و له‌ ژێر ئیداره‌یه‌کی چاکدا رای گرتن. که‌ له‌وه‌ش ئه‌مین بوو، له‌شکرێکی قورسی ناره‌سه‌ر شارباژێر، له‌ ده‌ست ئامۆزاکانی ده‌رخسته و خسته‌یه ژێر حوکمی خۆیه‌وه. له‌وه‌وه حکومه‌تێکی جوانی ریک خسته و بۆ هه‌ر میر سنجاغیک، ته‌پلێک و ئالایه‌کی بابانی بۆ ناردن و داد و

عهده‌الهی له‌و خاکه‌دا پان کرد، وه له‌شکر و سوپاهیی خسته ژیر ئینتزامه‌وه و بۆ هه‌ر میر سنجاغی‌ک میقداری‌ک له‌شکر و هه‌ر له‌شکره‌ی ئالای خو‌ی و ته‌پلی به‌تایه‌ته‌ی بۆ قه‌رار دان.

له‌ پاش ئه‌وه که ئه‌و هه‌موو ئیشه موهیمانه‌ی ری‌ک خست، دووباره ناردی قه‌لای مارانی زۆرچاک قایم کرد، دیوار و کۆنگه‌ره و بورج و بارووتی بل‌ند و سه‌ختی له‌ دهوره‌دا دروست کرد و له‌شکره‌ی هه‌لگرت و چووه سه‌ر قه‌لای که‌رکووک به‌زۆری بازوو گرتی و کردیه ئه‌میر سنجاغی‌کی بابان.

ئه‌میر پیر بۆ‌داق هه‌موو بزوتنی‌کی وه‌کو پادشایانی دونیاگیر وایوو، له‌ گه‌لی‌ک کار و پیشه و جوولانه‌وه‌یه‌کدا چتی‌کی بی وینه‌ی به‌بیرتی‌ژی خو‌ی ده‌کرده‌ ده‌ستوو که له‌ هیچ حوکمداره‌کانی دیکه‌دا په‌یدا نه‌ده‌بوو؛ وه بۆ هه‌ریه‌ک له‌ مه‌ئمووره‌کانی خو‌ی ده‌ستوو‌ری‌کی دامه‌زاندبوو، وه بۆ هه‌ر میر سنجاغی‌ک ره‌وشتی‌ک و قاعیده‌یه‌کی دانا‌بوو که به‌ئومووری مه‌مله‌که‌تداری خه‌ریک بن، وه هه‌ریه‌ک تیپه له‌شکریتی بۆ ئاسایش و به‌ختی‌کردنی ره‌عیه‌ت دابوونی.

له‌شکره‌ی پیاده و سواری رۆژی ده‌بوايه دووجار مه‌شقی تیره‌ندازی و شیروه‌شینی و نینه‌بازی و ئه‌سپ ئاژۆتن و بازدان بکه‌ن. بۆ فی‌رکردنی ئه‌وانه پیاوانی زانا و تیگه‌یشته‌وی کردبوونه مامۆستای نیشان‌دانیان.

که دوو سال له‌ گرتنی که‌رکووک به‌سه‌رچوو، میر بۆ‌داق له‌شکریتی ئازا و شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و چووه سه‌ر قه‌لا و شاری (شاه‌قولی) ئاوا (شه‌قله‌وه)، ئه‌میر سه‌یدی کوری میر شا‌عه‌لی سۆران له‌ وه‌کیلی برابه‌وه، فه‌رمان‌په‌وایی شاقولی ئاوا‌ی ده‌کرد؛ که زانی حوکمداری بابان رووی له‌و کرده‌وه، هێزی شه‌رکردن و ته‌وانای به‌راه‌یه‌ی ئه‌وی نه‌بوو؛ به‌ناچاری ده‌ستی له‌ شاقولی ئاوا به‌ردا و کشاوه چووه حه‌ریر.

میر بۆ‌داق به‌بی شه‌ر و کیشه گه‌یشه شاقولی ئاوا و گرتی و له‌گه‌ل ری‌کی و دامه‌زاندنی ئومووری حکوومه‌تی خه‌ریک بوو. ده‌سته‌یه‌کی سواری خو‌ی تیدا به‌جی هیشته و هه‌ستا رکیفکوت چووه سه‌ر شاری حه‌ریر. ئه‌میر عیسا‌ی کوری میر شاعه‌لی -که حوکمداری سۆران بوو- به‌ناچاری پایته‌ختی ئه‌ماره‌تی چۆل کرد و به‌ری دا و هه‌لات و په‌نای بۆ کتوه بل‌نده‌کان و لی‌ره‌واره پر داره سه‌خته‌کان برد.

میر بۆداق بەبى ئەزىيەت چووۋە ھەرىر و شار و دىوان و سەراى ھوكمدارانى سۆرانى گرت و خىستىيە دەست خۆى. چەند رۆژىك بە دامەزراندنى ئوموورى ئەمىنىيەت و ئاسايشدان بە ئەھالى و نوازىش و دىخۆشيدانەۋەى مىللەت و رەعبەت كۆشا و لەشكرى ساز كرد و كەۋتە كىوان و لىرەۋارانەۋە؛ لە پشت مىر عىساۋە ئەحوالى دەپشكنى.

ئەمىر عىسا كە تەماشايى كرد لە شەپ و كوژتار و بەرابەر كىردنى زىاتر چارە نەماۋە، بە توندى جەۋى ئەسپى سوراندەۋە بە لەشكرىكى لە دەستىدا بوو، پىشى بە ئەمىر بۆداق گرت.

دوۋ ھوكمدارى كورد بۆ كوژتنى بەكتر شىر و خەنجەريان تىژكرد و بەرابەر بەيەكترى راۋەستان. شەپ و كوژتار گەرم بوو، لە ھەردوۋ لاۋ لاشەى كورد كەۋتە نىۋ دۆل و شىۋ و گەلىيانەۋە. سى شەۋ و سى رۆژ دەستيان لە يەك بەرنەدا، ھەتا لە مەيدانى خويىناويدا مىر عىسا كەۋتە بەر شىرى بىندەى مىر بۆداقەۋە و كوژرا.

كە لەشكرى سۆران خويان بەبى خاۋەند و سەردار چاۋپى كەۋت، ھەلاتن و كەۋتە كىوان لە بەدىل چوونيان بەچاكتار زانى. ھەركەسىكى خۆشبەز و ئازابو، دامىنى كىۋى گرت و لە خويىنپىژى رىزگار بوو.

ئەمىر بۆداق كە ھوكمدارى سۆرانى كوژت، كەمىك كەۋتە دوۋ شىكستەى لەشكر و تالان و ئەسپابىكى زۆرى دەست خىست و گەلىكى بەزىندوۋى بەدىل گرتن و بە شادى و كەيف گەراۋە ھەرىر، ھەموۋ ئوموور و كارى مەملەكەت و شارى رىك خىست و ئەمىر سىنجاغىكى خۆى لەسەر دانا و ھىندەى پىۋىستى لەشكرى لە ھەرىر بەجى ھىشت و بۆ خۆى سواربوو روو بە پايتەختى بابان گەراۋە دواى.

ئەمىر بۆداق كە ئەو ھەموۋ خاكانەى كىردە مەملەكەتى خۆى و دايمەزراندن، بەچاكە و داد و كەرەم و ئازابى و تەدىر و زىنگى خۆى مىللەتى خىستە ژىر گەران و ئىدارەيەكى واۋە. لەو خاكەدا نەيار نەمان؛ دلى ھەموۋانى بەخۆيەۋە بەستبوو، ھەرىكە بە چەشنى رەۋىشت و كارىك نوازىش و داپەزىراى دەكردن، بە پىاۋەتى و زىانخۆشى، بە توندى و ھەرىشە و ترساندن، بە ئىنعامدان و بەخشىش دلى ھەموۋانى رادەگرت.

ئەمىر شەرفخانى بتلىسى لەشەرەفنامەيدا دەلىت: مىر پىر بۆداق بابان

هیندیک چتی نیجادی کردبوو، چه شنه ئوموورانی ریک دهخست که نه له وپیش و نه له وپاش هیج ئەمیریکی کوردستان بیری لی نه کردبووه و هکو:

ئەگەر تەمای ژنەینانی بۆ نۆکەرێک یا ئەمیر سنجایگی ژێردەستی خۆی بکردبا و بیخواستبا که ژن بۆ ئەممووریکێ خۆشەویست و کاریینی بینیت، بۆ خۆی دەچوو خوازینیکردنی؛ بەناوی خۆیەوه داخواری کچەکه دەبوو. و هکو بۆی بگوێزیتەوه هەموو پێویست و کەلوپەل و چتمەکی بۆ ریک دەخست و شای و هەلپەری و خەنەبەندان و شیرینی خواردن و دەزگیانی هەموو بەناوی خۆیەوه دەکرا. تەماشای شەرفی خاوەند کچ و پیاوێکی ژێردەستی خۆی دەکرد، بەگوێزەوه ئەوه خەرجی دەکرد و جلک و بەرگی بۆ دەدا بە دروون، وە دیاری و جیاز و تەدارەکی بەوجۆرە تەدارەک دەکرد. که دەبوو بەشایی و وختی مارەکردنی دەهات له نۆکەر یا ئەمموورەکی - که دڵخواریبوو - ماری دەپرا و بۆی دەگوازتەوه. هەتا ئەو رۆژی ماری دەکرا، هەمووکەس و باوکی کچ و کچەکەش هەر وایان دەزانی بۆ ئەمیر بۆداق دەبی.

میر رۆستەمی برای میر بۆداق لەگەڵ چەند کەسیکی بی سەرۆبەر ریک کەوتبوو که هێزیک پەیداکن و میر بۆداق بکوژن، له ناحیهی زەرزا برووزیان ئەستاند و له خۆکۆکردنەوه خەریک بوون و بە دەسایس و قووت پەیداکردن دەکوژان و له وهدا هاودەنگی زۆر کردبوون.

میر بۆداق له بزوتنەوهی میر رۆستەم ئاگادار کرا. به بێدەنگی چەند سوارەیهکی هەلگرت و به بهانەیهی راوهوه روو به ناحیهی زەرزا رۆشت. میر رۆستەم و هەوالهکانی دەردەست کرد و یەک به یەک کوژتانی و ئەو تۆیهی فەسادییهی بریهوه. پیاویکی زرنگ و ئەمینی له سەر ناحیهی زەرزا دانا، له پاش ریکخستنهوهی ئەو ناحیهیه گهراوه پایتەختی خۆی.

میر بۆداق که لهو سەفەرە گهراوه، بیستیهوه که میر سەیدی ئەمیری سۆزان - که لهپیشدا لێی دواين - له شاقولی ئاواوه روو به لێرەواران و کێوهکان هەلاتبوو. له بزوتنەوهی میر رۆستەم که لێنی دەست خست و له خۆکۆکردنەوه و هیز پەیداکردن خەریک بوو. دەستوپێوەندیکی زۆری له سەر خۆی کۆکردووه تەوه. له نێو لێرەوار و چیاکانی پشت هەریدا دەستی به تەریده و رێگرتن و دەستدریژی کردووه.

میر بۆدق له شکرکی ریککه وتووی هه لگرت و چوو هه ریر که پئش به ئه میر سهیدی بگریت و دهردهستی کات. چهند رۆژیک به ته دبیره وه له هه ریردا دانیشت؛ رۆژیک به هه وای راوکردن سواریوو و پوو له کتوهکان کرد و دهستی به سووراندنه وه و پشکنین کرد، که میر سهیدی دهست بخا و بیگریت.

میر سهیدی له وه ناگادار کرا که میر بۆدق له دووی ئه وه له کتواندا ده سوورپته وه؛ خۆی ساز کرد و چوو جیگایه کی که به «خروبیان» ده ناسرا. له جیگای سهخت و توند دامه زرا و ریکا باریکه یه کی له نئوانی دوو کتوی بلندا به نئو دۆلێکدا ده کشا و زۆر سهخت بوو. میر سهیدی پیاوانی ئازای له دهر به ند و گه لی ئه و ریکایه دا دانا. هه ردوولای کتوهکانیان گرت و تیدا په نهان بوون؛ به چاوه نۆرپی که لێن و چوونی میر بۆدق دانیشتن. میر بۆدق به بیتاکی و ترس ده گه را، که گه یشته ئه وه دهر به ند و ته نگایه وه، له نئوه راستی دۆله که دا - که جیگای هه لاتنی نه ده بوو - پیاوهکانی میر سهیدی له پاش و پیشه وه و له دامینی کتوه که دا لئی بلن دبوون و ده ستیان به کوژتاریان کرد؛ خستیان نئوانی په لاماردانی. له وه هه موو نۆکه رانه ی میر بۆدق یه کتیک رزگار نه بوو؛ هه موو کوژران و میر بۆدقیش ئیخه ی له ده ست دوژمن دهر نه خست، کوژرا.

که میر بۆدق کوژرا، میر سهیدی له گه ل گرتنه وه ی خاکی سوژان و هوکمداریی خۆی و دهرکردن و گرتنی بابان خه ریک بوو. هه روه که له جزمیکی دیکه ی ئه م کتیبه و به ندی خۆیدا له باسی هوکمدارانی سوژاندا دیته گوتن، به دریزی ده بیژریت.

میر بۆدق به راستی پیاویکی ئازا و ره شید و دلپاک و ره عیه ته ره ور و وه ته نخوا و تیگه یشتوو و زرنگ بوو. له به خشش و دادخواهی و میلله ت نه وازیدا بیۆنه بوو. له ئاواکردنی شار و دته ات و پیشکه وتنی عیلم و سه رخستنی کرین و فرۆتن و چاندن و جووتدا به کوژه وه بوو. له نئو کوردستاندا به چاکه و پیداهه لگوتن ناویانگی کردبوو. هوکمداریکی سه ره بخۆ و ئازاد و موسته قیل بوو؛ سکه و خوتبه ی به ناوی خۆی بوو. له خاکی خۆیدا ئالا و نیشانه ی هوکمداریی بابان له وه وه دامه زرا و بناغه یه کی چاکی دامه زراند.

شایه ر و بوژانی خۆش هه لبه ستی قسه جوان له هه موو لاییکه وه داستان و

سەر به ووردی میر بۆدقیان هه‌لبه‌ستبوو. دنگبێژ و گۆینده‌کانی خۆشخوان له دیواندا بۆ پیاوه گه‌وره‌کان به ئاوازیکی گه‌لیک جوان پێیاندا هه‌لده‌گوت. ته‌واوی ژبان و کۆشیش و به‌خشین و ئازایی و ره‌شیدی، پیاوه‌تی و مه‌مله‌که‌ت گێپیی میر بۆدقیان کردبوو به داستان و دهم به‌دهم بۆ به‌کتريان ده‌خۆینده‌وه و له شاراندا ئه‌و داستانانه‌ ده‌نوسرانه‌وه و له‌به‌ر ده‌کرانه‌وه. داستانی کورتنی به‌ تایبه‌تی هێنده به‌دلسۆزه‌وه و به‌ئاخ و داخ و جگه‌رسووتانه‌وه رێک خرابوو، له هه‌ر دیوان و جێگایه‌کدا بخۆیندرا یا به‌ته‌وه هه‌رکه‌سیکی گۆپی لێ بوايه هه‌یج نه‌ده‌بوو، دلێ نه‌سووتی و چاوی پر فرمیسک نه‌بی و نه‌گری و ئاخی بۆ نه‌کتیشیت.

حوکمداریی میر بۆدقی دووهم کوری میر رۆسته‌م

که میر بۆدقی گه‌وره‌ کورزا، وه‌جاخ کوپربوو؛ مندالی نێرینه‌ی له پاش به‌جی نه‌ما. سه‌رکرده و کاربه‌ده‌ستانی حکوومه‌ت و که‌یخودا و ریش سپی و هاته‌رووی میله‌ت به‌که‌ومه‌له‌ رێک که‌وتن و میر بۆدقی کوری میر رۆسته‌میان کرده حوکمداری بابان. هێندیک له ئاغانی خاوه‌ند عه‌شیره‌ت و گه‌وره‌ی ئیلات سه‌ریان بۆ میر بۆدقی چکۆله‌ داننه‌واند و به‌ گۆشه‌گیری و خۆ تیکه‌ل نه‌کردن، بێده‌نگ بوون.

میر بۆدقی دووهم که له جێگای مامی دانیشته و ده‌ستی به حوکمداریی بابان کرد و له‌گه‌ل دامه‌زاندنی له‌شکر و په‌عیه‌ت خه‌ریک بوو.

ئه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی رێک نه‌که‌وتبوون و به‌حوکمداریی بابانیه‌ن نه‌ده‌ناسی، رۆژ به‌رۆژ له خۆکۆکردنه‌وه و به‌که‌گیری ده‌کۆشان. میر بۆدقی هه‌رچه‌نده ته‌قه‌لای دا نه‌یتوانی نوازشیان بکات و دلایان بێنیتته ده‌ست. موده‌تی دوو سالان له‌گه‌لیان خه‌ریک بوو؛ رای نه‌گرتن و نه‌بوونه هه‌واداری. به‌خۆشی و هه‌ره‌شه هه‌رچه‌نده‌ی کرد ده‌ره‌قه‌تیان نه‌هات. ئومووری حوکمداری هه‌موو ده‌میگ له ده‌ست ئه‌و پیاوانه‌دا له نه‌بوون و چووندا بوو؛ ئه‌و ده‌رد و داخه‌ لێ بوو به نه‌خۆشی و کورتنی.

میر بۆدقی دووهم له‌و ته‌قه‌لایه‌دا بوو، چه‌ند که‌سیکی به‌گ و خزمی دیسان که هه‌بوون له‌و قابیله‌ته‌دا نه‌بوون. هه‌رکه‌س به‌ ره‌نگی خاوه‌ند دێهات له دێیه‌کدا دانیشته و ده‌ستی له کار کێشاوه؛ به‌وه‌ش زیاتر میر بۆدقی له‌کار که‌وت و ته‌نها ماوه؛ ئه‌وه‌ی لێ بوو به‌ که‌سه‌ل. براهیکی گچکه‌شی له دێهاتی ماوه‌دا پارچه زه‌وییه‌کی له دێهات خسته ده‌ست و له‌گه‌ل چاندن خه‌ریک بوو. له پاش میر بۆدقی

دووهم لهو بنه ماله گوره يه دا پياوړيكي قابيل نه بوو كه بتوانئ نوموړي حوكمداري
بخاته دهست خوي، حكومته كه وته دهست نو كهراني مير بواقي گوره وه و
رشته ي فرمانر هوايي له دهست بنه ماله دا نه ما .

بهندی سڀيه م

حوڪمداري بنه مالهه نۆ كه ران [كه] به بابان ناوبانگ گير بوون

ههروهكو بيژرا، مير بۆد اقي گه و ره مرد پشيوى كه و ته نيوانى چهند كه سيك و حوكمداري مير بۆد اقي دووه ميان قبول نه كرد. كه مير بۆد اقي كچكش مرد، سهري كار له دست بابان دهركهوت و گهيشته دست نۆكه رانهوه؛ نهوانيش هر له سهري نيوي بابان حوكومه ته كه بيان دامه زراندهوه و ئالا و نيشانهى حوكمداري بابانان قبول كرد و دهستان به حوكمداري كرد؛ وه ههروهكو له ههردوولا يهك به يهك ديته گۆتن. وه مير و به گه كاني بنه مالهه بابان، سوورته رهيتهى و جووتبه ندهي و ئاغادي بيان وه رگرت، ههريهك كه مابوون كه و تنه دييه كه وه و پارچه زهوييه كيان دست خست و له گه ل ئاغايه تتي خويان خهريك بوون.

پير نه زهري كوري پير په يرام

پير نه زهري به كيك بوو له سهركرده و مير سنجاهه كاني پير بۆد اقي گه و ره. پياويكي زرنك و وريا و ئازا و كاربين و سهخي بوو؛ به به خشش و كه رهم و دادخواهي هه موو نه هالي كوردستان حه زيان لي ده كرد و خو شيان دهويست. به تيگه يشتن و زانيني خو ي دلي كورده كاني كردبوو به هه واداري خو ي و هه موو ميلله ت بو ريكيكه و تني ئومووري پير نه زهري ده كو شان و له سهري كو بوونه وه؛ به گيان و به دل بو ي تيوه چوون وه ته قه لايان بو دها. پير نه زهري له زه ماني پير بۆد اقي گه و رهدا چونكه گه ليك نيشوكاري گران و سه ختي كه له دستدا ده بوو تييدا سه ركه و تيوو، له نيو كورداندا ناوونيشانه يه كي چاكي په يدا كردبوو. له سايه ي نه وه وه هه موو كو شين و كرده وه يه كي به ئاساني بو ساز ده بوو. كه پير نه زهري كه و ته سهري ئومووري كاربيني و خو نواندن، رهيته له سهري كو بوونه وه و له شكر و سوپاه و نه سپا بي پيو يستي بو ريكي خرا و ئاماده ي حوكمداري بوو.

که پیر بۆدای دوهوم مرد ئالای سهر به خوییی هه آدا و دهستی به گرتنی خاکی بابان کرد و خستییه ژیر حوکمی خوییه وه و هیواش هیواش دهستی به ئاوه دانکردن و پیکو پیک کرد.

که به چاکی هه موو خاکه که هی دامه زرانده وه، هه ستا له شکر پیک شه پیکه ری هه لگرت و چوه سهر شاری کفری (سه لاییه) و به شه ر و کوژتار گرتی و خستییه ژیر حوکمی خوییه وه و له سهر رهوشتی حوکمداری بابان، میر سنجاغیکی له سهر دانا. به و قوه ته وه به نیو خاکی خویدا گه راوه.

هه رکه سیک که میک بۆنی نه یاری لی هاتبوو، وه یا بۆ سهر کیشی و شوړش ته قه لای دابوو، به لوتف و خووشی رامی کردن و ئاسووده ی کردنه وه و گه راوه پایته ختی. وه له بنه مالهی بابان هه رکه سیک مابوون، له دیه اتدا دانیشتبوون بۆ ئه مه ی نه بزونه وه، له هیزی خستن و بی دهسه لاتی کردن.

پیر نه زهر به راستی پیاویکی به کۆشه وه بوو، هه زنی له فره کردنی مهمله که ت و ره عیه ت و کرین و فروتن ده کرد و بۆ ئاوه دانی و پیشخستنی خاکی بابان زۆر کوشا و بۆ ئاسووده گی و دامه زرانندی ئه هالی گه لیک ته قه لای دا؛ به لام مه رگی بی ئامان نه یه یشت به ئاره زووی خوی بگاته دلخوازی. ئه گه ر چی به ته واوی هه موو خاکه که هی پیر بۆدای گه وره ی وه دهست خست و کردیه حکومه تیک ئازاد، به لام گه لیک ئاره زووی مابوو موهفه ق نه بوو و مرد.

له پاش مردنی پیر نه زهر خاکی بابان له ژیر چاوه دیری دوو ئه میراندا راده گیرا.

حوکمداری میر سلیمان و میر ئیبراهیم

له دهوری پیر بۆدای گه وره دا میر سلیمان و میر ئیبراهیم، هه ریه ک له جینگایه کدا میر سنجاغیک بوون و له دهوری میر بۆدای دوهوم و پیر نه زهر دا له سهر وه زیفه ی خویاندا مابوونه وه و شانوشه و که تیان به زیاده وه پهیدا کردبوو. هه ریه ک له وان خاوه ند له شکر و هیزیکی ته واو بوون و ئاله ت و چه کیان زۆر بوو، له نیو میلله تدا قسه ره وا و دهست درێژبوون.

که پیر نه زهر مرد ئه و دوو ئه میرانه پیکه وه ریک که وتن و له شکر و هیزیکی

هه‌یانبوو کردیانه یه‌ک و بوونه یه‌ک ته‌ن و یه‌ک به‌ده‌ن؛ وه‌کو گیانئیکی له دوو پپستدا بی کۆشان و ته‌قه‌لایان دا و هه‌موو خاکی بابان و شاره‌زووریان خسته ده‌ست خۆیان و به‌یه‌که‌تی هوکمدارییه‌کی جوانیان پیکه‌وه دامه‌زواند. مه‌یدانی شوپرش و بزوتنیان بۆ که‌س به‌تال نه‌کرد که ببنه مایه‌ی تیکدانی ئه‌و حکومه‌ته. دیوان و له‌شکر و ده‌زگای میره‌کانی رابردوو، هه‌رچۆنئیکی هه‌بوو، به‌بی شیواندن ده‌ستیان به‌سه‌ردا کیشا و هاوئێژتیانه ژێر په‌نجه‌پانه‌وه. ئالا و نیشانه و ره‌وشتی هوکمداری و ناوی بابانیاں راگرت و به‌خۆیان کرد؛ هه‌ر به‌و ده‌ستووره ده‌ستیان به‌فه‌رمانه‌وایی و هوکمرانی کرد.

ئهو دوو ئه‌میره کورده دیسان هه‌ر به‌ ناوی بابانه‌وه -وه‌کو براهیه‌کی راست- ده‌ستی خۆشه‌ویستیان پیکه‌وه گرت. میر سلیمان برا گه‌وره و میر ئیبراهیم خۆی به‌ برا بچووک دانا. له‌ شکلی جه‌مه‌وریه‌تدا موده‌تی چند سالان پیکه‌وه هوکم فه‌رمانی کوردستان و بابان و شاره‌زووریان به‌ ته‌واوی کرد. دلگیری و نائه‌مینی و ره‌نجیده‌یه‌ک به‌ هیچ کلۆجیک رووی نه‌دا، به‌ دلئیکی پاک و بی قه‌رێژوه زۆرباش تیوه‌چوون و ته‌قه‌لایان ده‌دا و گه‌لێک به‌ ئاسوده‌گی ده‌ژیان.

ناحه‌ز و نه‌کیش و قسه‌چین و دوو‌رووان که‌م که‌مه که‌وتنه نێوانیانه‌وه و قسه‌یان هینا و برد. تۆی نه‌یاری خراپیان له‌ به‌یندا چاندن. خۆشه‌ویستی به‌ دوژمنی گۆراوه. براهیه‌تی کرا به‌ نه‌یاری و یه‌که‌تی به‌ کوژتار وه‌رگه‌را. گه‌رمی ساردبووه‌وه، کار که‌وته شیر و خه‌نجه‌ر، نه‌تیجه گه‌یشته جیگایه‌کی وا هه‌ردوولا بۆ کوژتاری له‌شکرکیشییان کرد و به‌گۆ یه‌کدا چوون و کوژتار گه‌رم بوو؛ خۆین رژا، چه‌ندیک شه‌ر و کوژتار ده‌وامی کرد. له‌ دوایدا ئه‌میر ئیبراهیم به‌ده‌ست میر سلیمان به‌کوژت چوو.

موده‌تی نۆ سال هوکمدارییه‌کی براهیانه، به‌خۆینرژتن و کوژتن نه‌تیجه به‌خش بوو.

حاجی شیخ کوری میر ئیبراهیم له‌ مه‌یدانی شه‌ردا خۆی پرگارکرد و هه‌لات و چووه ئێران و په‌نای بۆ شاه ته‌هماسبی سه‌فه‌وی برد (له‌ پاشان لێی ده‌دوین). له‌ ئه‌میر ئیبراهیم سی کور به‌جی مان: بیکه‌م میر حاجی شیخ؛ دووهم میر ئه‌میر؛ سێهه‌م میر سلیمان میر حاجی شیخ چووه ئێران و براهیانی دیکه‌ی له‌ کوردستان مانه‌وه.

حوکمداری میر سلیمان

که میر ئیبراهیم له مهیدانی شهردا کوژرا، میر سلیمان به تهواوی لهشکرهکهی میر ئیبراهیمیشی خسته ژیر پهنجهوه. بهو هیزهوه چووه سهرخاکي که کهوتبووه دهست میر ئیبراهیمهوه و هه مووی گرت و هاوژتییه سهه بهشهکهی خوئی. ئهوجا هه موو خاکی بابانی بهبی نه زیهت و هاوآلی وهدهست خست و ئومووری حوکمداری پتک هینا و لهشکر و سوپاه و گهنجینهی کۆکردنهوه. مهمله که تدار و فه رمانه وایی به دادخواهییهوه له کوردستاندا دامه زاندا. ئاسودهگی و ئه مانی خسته نیو خاکی بابان و شاره زوورهوه. دهستی به میللهت نهوازی و په عیه ته پورهی و لهشکر لاواندنهوه کرد.

له دهوری میر سلیماندا کوردستان بوویووه بههه شتی بهرین، کار و کاسبی، کرپن و فرۆتن و کتیلان و چاندن و بازرگانی سهه رکهوت.

میر سلیمان به ئاسودهگییهکی تهواو پازده سالان حوکم فه رما بوو. نو سال به یارمه تی و هاوآلی میر ئیبراهیم و شهه ش سال به ته نهایی رایبوارد و ژۆر به سهه ربه رزی و خوئی گوزهرانی کرد و مرد. چوار کوری له پاش بهجی مان: یه کهم میر حوسین؛ دووه میر رۆستهه؛ سیهه میر محمهه؛ چواره میر سلیمان.

حوکمداری میر حاجی شیخ کوری میر ئیبراهیم

ههروهکو بیژرا که میر ئیبراهیم به دهست میر سلیمانی هاوآلیهوه بهکوژت چوو، میر حاجی شیخ چووه ئیران و په نای بۆ شاه ته هه ماسبی سهه فهوی برد و داوای یارمه تی و کۆمهگی کرد. شاه به هیندی نهگرت و جوابیشی نهه که نایکا و به داپۆشراوی ته فرهی دهه.

که میری بیژراو ته ماشای کرد له قه زویندا دانیشن بی سووده، ناچار سواریبوو روو به کوردستان که راهه دواوه. دهسته سواریکی رپک خست و چووه سهه ر شارانی بنلین و دیاله و که لای کورد، میر عیزه دینی برای میر سلیمان - که له ته رهف برابه وه فه رمانه وای ئه و جیگایانه بوو - لهشکری کۆکرده وه و چووه پیشی. هه ردوولا دهستیان به کوژتار کرد، له پاش گه لیک خوینژۆتن میر عیزه دین له دهست حاجی شیخدا بهکوژت چوو.

میر حاجی شیخ لهو خاکانه دا ئەمارهتی خوئی دامه‌زاند و دەستی به ته‌شکیلات و خه‌ریکی هێژن په‌یدا کردن و خووکۆکردنه‌وه بوو. هه‌موو کورده‌کانی ژێرده‌ستی له‌ فه‌رمانه‌ه‌وایی و دادخواهی مه‌نووون بوون، هه‌تا میر سلیمان مرد، گه‌لیک ناوبانگی په‌یدا کردبوو.

که میر سلیمان مرد، حاجی شیخ سوپاهیتی شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و چووه‌ سه‌ر خاکی شاره‌زور و بابان که له‌ ژێر ده‌ستی میر سلیماندا بوو. میر حوسین و میر محه‌مه‌د و میر رۆسته‌می کورانی میر سلیمان، نه‌شیان به‌راه‌به‌ری بکه‌ن و خاکی باوکیان به‌ردا و روو به‌ ئێران په‌نایان برده‌ به‌ر شاه‌ ته‌هماسبی سه‌فه‌وی.

میر حاجی شیخ که چووه‌ سه‌ر خاکی میر سلیمان، به‌بێ ئەزیه‌ت هه‌مووی بۆ ساز کرا که بیکریت؛ چونکه له‌ پێشدا له‌ گه‌ل هه‌موو گه‌وره‌ و ره‌ئیسه‌کانی ئەو خاکه‌ به‌ قاقه‌ز نووسین رێک که‌وتبوو و هه‌مووی کردبوونه‌وه هه‌وادار و دۆستی خوئی. له‌ به‌رئه‌مه‌ به‌بێ موشکیلات که له‌شکری برد، ئەهالی بۆ پێشوازی سازبوو بوون و خاکی بابانیاں به‌ ته‌واوی خسته‌ ژێر په‌نجه‌وه.

که هه‌موو خاکی بابانی که‌وته ده‌ست و گه‌نجینه‌ و ئاله‌ت و پێوستیه‌کی زۆری په‌یدا کرد و سوپاهیتی زۆر رێککه‌وتووی ریز کردن و ته‌پل و بانگی سه‌ره‌خوئی و ئازادی به‌گوئی هه‌موواندا دادا. هه‌ر سه‌ره‌ه‌قیکی له‌ به‌راه‌به‌ری بوو، لای بردن و بزۆزه‌کانی به‌ خووشی و زۆر رام کردن. په‌عیه‌ت و میله‌ته‌ی به‌زبان و کرده‌وه‌ی چا که نوازش کرد و خوئی به‌ حوکمداریکی موسته‌قیلی کوردستان ناو نا.

له‌ پێشدا باسماں کرد که میر حوسینی کوری میر سلیمان په‌نای بۆ شاه‌ ته‌هماسب برد که یاریده‌ی بدات. شاه‌ی بیژراو له‌ حاجی شیخ له‌ ئەندیشه‌دا بوو و ده‌ترسا که ته‌ما له‌ خاکی ئێرانیش بکا، بۆ ئەوه نه‌هه‌لیت جی به‌خۆ فره‌ کات، ئەم‌ری دا به‌ چراغ سولتانی والی دینه‌وه‌ر که به‌ سوپاهی شه‌رکه‌روه‌ یاریده‌ی میر حوسین بدات. ئەویش له‌شکریکی باشی هه‌لگرت که روو به‌ خاکی حاجی شیخ بزووته‌وه.

حاجی شیخ به‌ ته‌رده‌ستی چووه‌ پێشی و به‌سه‌ری دادان و گه‌لیکی لێ کوژتن و تالان و ئەسیریکی زۆری لێ گرتن. میر حوسین و براکانی چراغ سولتان به‌ هه‌زار ئەزیه‌ت له‌ مه‌یدانه‌ خویناوییه‌دا خوینان رزگار کرد و هه‌لاتن. میر حاجی شیخ به‌شادی و خووشیه‌وه گه‌راوه‌ خاکی خوئی.

شاه ته‌ه‌م‌اس‌ب که له‌وه ناگادار بوو، رقی هه‌ستا و ئه‌مری دا گوگچه سولتان قاجاری والی هه‌م‌دان که به‌ه‌موو هیژی خویه‌وه هه‌ستیت و ئومه‌را و له‌شکری ئه‌و ده‌ور و پشته‌ش هه‌لگرتیت و بچیتته هاوار چراغ سولتان و میر حوسین.

ئه‌و سه‌رداره گه‌وره‌یه به‌له‌شکری قورسه‌وه پروو به‌کرمان و دینه‌وهر چوو. له‌سه‌ر ریگاشیدا له‌شکری کۆکرده‌وه و گه‌یشته دینه‌وهر. له‌ویشه‌وه له‌شکری خرکرده‌وه و به‌موهیماته‌وه پروو به‌خاکی بابان چوونی ئاره‌زووبوو.

میر حاجی شیخ له‌وه ناگادار کرا. له‌شکری خۆی هه‌لگرت و چوو سنووری دینه‌وهر. له‌ناکاو لینگی دا سه‌ر گوگچه سولتان و ده‌ستی به‌کوژتارکردن. له‌هر چوار که‌ناری له‌شکری به‌زییه‌وه په‌لاماری دوژمنیان دا و هه‌لمه‌تیا‌ن برده‌سه‌ریان.

له‌شکری گوگچه به‌شپرزه‌یی و نیوه شه‌ریک و ته‌واو هه‌لاتنکی ده‌ست پی کرد و شکان، له‌پاش گه‌لیک لاشه و مال و ئه‌سپاب به‌جیه‌یشتن، که‌میکی گیانیان له‌ده‌ست له‌شکری جه‌نگاوه‌رانی میر حاجی شیخ رزگارکرد و له‌نیوانی ده‌ربازبوون.

میر حاجی شیخ به‌مال و ئه‌سپاب و تالانکی بی ژمار و دیل گرتنکی زۆر گه‌رانه‌وه. له‌وو سه‌رکه‌وتنه‌دا له‌شکره‌کانی زۆر شادمان و به‌هه‌وسبوون و له‌شه‌ر و کوژتار چیره‌بوون. ئه‌و دوو چارانه میر حاجی شیخ له‌هه‌موو کوردستان و ئێران و پۆمدا ناویانگی شیران و پالنه‌وانانه‌ی کرد و دلی دوژمنی خسته‌کرپه‌وه. شاه ته‌ه‌ماسب زیاتر هه‌راسان و بیزار و ته‌نگاوبوو.

که جاری دووم له‌شکسته‌ی گوگچه سولتان شاه‌ی ئێرانیان ناگادارکرد، دلتنه‌نگ و پر غه‌زه‌ب بوو؛ ئه‌و شکانه‌ی به‌فالیکی خراپ زانی و ده‌ست لی هه‌لگرتنیشی له‌لای چاک نه‌بوو؛ چونکه نه‌تیجه‌ی بی ده‌نگبوون ده‌بووه مایه‌ی دوژمن زیادکردن و بزواتی بزۆزان و هیژ په‌یداکردن و وه‌ته‌ما خستنی میر حاجی شیخ. له‌به‌رئه‌وه جاری سێیه‌م له‌شکر ناردنه‌ سه‌ری، ناچاربوو.

شاهی بیژراو له‌شکری قورسی له‌ ژیر فه‌رمانی عه‌بدو‌للاخان ئیستاجلوی سه‌ردار له‌شکری ریگخست. هه‌موو پیویست و ئه‌سپابی سه‌فه‌ری بۆ ساز کرد.

بابی موئه‌لیف و موئه‌ریخی مه‌شه‌هور شه‌ره‌فخانی بدلیسی که‌ میژوونوویسی کوردان و نوویسه‌ری شه‌ره‌فنامه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌و له‌شکره‌دا خستیه ژیر فه‌رمانی سه‌رداری ناو گوتراو.

ئەو لەشکرە قورسە لە ڕیگای موکریانەووە بە لاجاندا لە کێووە بەرزەکانی قەندیلەووە، بە ناحیەیی بەلەکاندا بە ڕیگای گەلەدا -کە ڕیگایەکی سەخت و بلند و تەنگ بوو- بەنێو لێرەوارە پر دارەکاندا بزوووتن.

شەرەفخان لە تەئریخەکەیدا دەلێت: لە ڕیگایەکەووە ڕۆیشتن گەلێک جارێک پیاو بەئەزێت دەیتوانی خۆی ڕزگار کات؛ ئەویش لەسەر پەسەندکردن و شارەزایی میر حوسێن و براکانی بوو.

میر حاجی شیخ لەو لایە لەشکری خۆی هەلگرت و چوووە پێشیان، لە نزیک جێگایەک کە بە (گەلە) دەناسرێ، ڕیگا تەنگەکانی لێ گرتن و هەلمەتی بردە سەریان. لەشکری ستاجلوی بۆ بەرابەری ئامادە بوون، هەردوولا دەستیان بە کوژتاری یەکتەر کرد. پالەوانانی بابان بە دەستبەردەر بوون. دوژمنیان وەتەنگ هێنا و لە هەموو لایەکیەووە کوژیان کردنەووە و کوژتیان. لە پاش چەند سەعاتێک شەر و شیربازی، لەشکری و ستاجلوی خۆی نەگرت و پستی دا و رووی لە هەلاتن کرد.

خودانی شەرەفنامە لە باوکیەووە دەیگێرێتەووە کە بۆی گوتوووە و دەلێ: لەشکری ئێستاجلوی و هە پەرتیشان و شیرزە بوون لە هەلاتندا کەوای بەریان و کەوش و پێلۆیان لێیان بوو بەبار و فرێیان دەدا و هەلەهاتن؛ هەتا کراسی بەریان لەسەر گیانیان گران بوو و بە رووتی و پێخواسی و بی بەرگی لەنێو لێرەوانرادا بە چیا بەرزەکاندا سەردەکەوتن و لە ترسی گیانیان لەو چیا بەرزەکانە کە بەرەو ژوور دەچوون، وایان دەزانی بە دەشتدا دەپۆن. کە لەشکری ئێران شکا، سواری و پیاووەکانی میر حاجی شیخ کەوتنە سەریان و شیر و خەنجەریان تێ نان و کوژتاریان لێ کردن و لەو لەشکرە قورسە، زۆر کەمیان ڕزگار بوون؛ ئەوانیش بە پەرتیشانی و پێخواسی و رووتی، گیانیان لەو مەیدانە خۆتێناوویەدا دەرپەراند و دەردەچوون. بەو حالەووە چوونەلای شاوتەهەماسب و سەربەهۆردیان بۆ گێراو.

شاهی گوتراو ئەوێ لە نەزانین و ناشارەزایی و بی تەدبیری میر حوسێن و براکانی ئەژمارد و هەر سێکی گرتن و خستنیە بەندەووە.

میر حاجی شیخ لەو کوژتارەدا هەزار ئەسیر و مائیکی زۆری دەست کەوت و سی پیاوی کوژرا و دوو هەزار کەس لە لەشکری ئێرانی کوژتیوو. هەرچەندە ئەسپاب و ئالات و چەک و چادر و دانەوێڵەییەکی بە لەشکری ئێستاجلوی بوو

لهگه‌ل به‌رگ و جلکی پیاوه‌کانش که هه‌لاتبوون، که‌وته ده‌ست. به شادی و خو‌شیی‌هوه گه‌رانه‌وه. هه‌موو له‌شکر و پیاوه‌کانی میر حاجی شیخ له تالانگرتن و که‌لوپه‌ل وه‌ده‌ستخستن تیربوون و به که‌یف و رهمه‌وه چوونه‌وه مائی خو‌یان.

که شاته‌هماسب ئه‌و سی‌ برایی‌ی گرت، موده‌تیک له به‌نددا بوون؛ به تکای هیندیگان به‌ردران. له پاشان که‌لتنیان ده‌ست که‌وت و هه‌لاتن و چوونه خاکی رۆم و په‌نایان برده لای سولتان سلیمان.

سولتانی رۆم به جیره‌یه‌کی چاک ناردنیه خاکی رۆم نیلی و کردنی به میر سنجاغ. نزیک شه‌ش سالان به‌و ئیشه رایان بوارد. له‌گه‌ل سولتان حوسین میری ئامیدیان موخابه‌ره کرد که تکایان بۆ بکا تاکو بگه‌رینه‌وه کوردستان.

له‌سه‌رئه‌وه میری ئامیدی که‌وته موخابه‌ره‌کردن و تکا له سولتانی رۆم، هه‌تا گه‌رانه‌وه ئه‌سته‌مبوول و له‌ویوه چوونه ئامیدی.

که میر حوسین و براکانی گه‌رانه‌وه ئه‌سته‌مبوول، سولتان سلیمان فه‌رمانی حوکمداری کوردستانی بابانی بۆ نوویسین و ئه‌مری دا به‌سولتان حوسین و هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستان که له وه‌ختی لزوومدا له‌شکر بۆ میر حوسین کۆ که‌نه‌وه و بچنه سه‌ر میر حاجی شیخ و ده‌ری که‌ن و به زۆر میر حوسین بکه‌نه حوکمدار.

حوکمداره‌کانی کوردستان به له‌شکره‌وه بۆ یاریده‌دانی میر حوسین ئاماده بوون و له‌شکریان هه‌لگرت و روو به خاکی بابان خشان.

میر حاجی شیخ به هی‌ز و قوه‌ته‌یه‌وه چووه پیشیان، له پاش گه‌لیک شه‌پرکردن میر حاجی شیخ به سه‌ریاندا زال بوو و هه‌مووی شکاندن و به که‌یفه‌وه گه‌راوه خاکی خو‌ی. میر حوسین و براکانی به شپه‌رزه‌یی چوونه‌وه ئه‌سته‌مبوول و ناردرا‌نه‌وه بۆ رۆم نیلی.

سالی نۆسه‌د و چل و یه‌ک سولتان سلیمانی قانونی بۆ گرتنی به‌غدا له هه‌ولیره‌وه که‌وته ریگا و ده‌ستی به موخابه‌ره‌کردن و له‌گه‌ل میر حاجی شیخ بناغه‌ی خو‌شه‌ویستی دامه‌زاند، ئیتفاقیان ده‌ست پێ کرد. سولتانی رۆم به به‌انه‌یه‌ک دیتنی میر حاجی شیخی خواست.

میر حاجی شیخ سه‌ربه‌خۆ و بی‌پرسیاری که‌سێک که‌وته ته‌داره‌کی چووینه

به‌غدا. هیندیک تیگه‌یشتوو و زانایانی میللهت ئه‌وه‌یان به چاک نه‌زانی و بۆ نه‌چوونیان پی گوت. ئه‌ویش گویدیری نه‌ده‌کردن و ده‌زگای خۆی هه‌لگرت و که‌وته پیکا.

له ناحیه‌ی مه‌رگه له جیگایه‌ک دابه‌زی که چیشتان بخوا، له‌گه‌ل نوێژی نیوه‌رۆ خه‌ریک بوو. کۆمه‌لێک کورد په‌لاماریان دای و له نوێژدا کوژتیان. ئه‌میر به‌گی برای بۆ به‌راه‌ری ئاماده‌بوو، ئه‌ویشیان کوژت و چه‌ند پیاویکی هاو‌فیکریان بوون کوژران.

میر حاجی شیخ دوو کوری له پاش به‌جی ما: ییکه‌م میر بۆداق، دووهم میر سارم.

حو‌کمداری میر بۆداق کوری میر حاجی شیخ

که میر حاجی شیخ کوژرا به ئیتفاقی هه‌موو گه‌وره‌کانی کوردان میر بۆداقی کوره گه‌وره‌یان کرده حوکمداری بابان و هه‌موو له‌شکر و گه‌نجینه‌ی باوکیان خسته ژیر فه‌رمانیه‌وه.

له به‌غدا واقیعه‌ی میر حاجی شیخ به سولتانی رۆم گه‌یشت و سه‌ره‌به‌ووردیان پی گوت. سولتانی هوشیار پێشده‌ستی کرد، بۆ ئه‌وه‌ی قامکی تیوه‌ردانی بکه‌وێته کوردستانی بابانه‌وه، گرتی فه‌رمانیکی توغرای به ناوی میر بۆداقی حوکمداری بابانه‌وه نوویسی و حوکمداری ته‌س‌دیق کرد و قاقه‌زێکی تایبه‌تی بۆ کورده‌کان نوویسی که ئیوه موس‌لمانن و تابیعی شه‌ریعه‌تن و ده‌بی سه‌ر له فه‌رمانی خه‌لیفه‌ی ئیسلام نه‌پێچنه‌وه و به هه‌موو جو‌ریک ئیتاعه‌ی بکه‌ن و ئیتاعه‌ی میر بۆداق کردنتان له‌سه‌ر لازمه و ده‌بی به حوکمداریکی خو‌شه‌ویستی خو‌تانی بزائن.

له‌وه‌دا سولتانی رۆم چاپلووسی‌تیکی زۆر پری نواند و په‌نچه‌یکی خسته نیو کورده‌کانی شاره‌زوره‌وه و بۆ ده‌سیسه‌ی پاشه‌پۆژ کارسازی ده‌کرد. که میر بۆداق بوو به‌جیگانه‌شینی باوکی، ده‌ستی به دامه‌زاندنی مه‌مله‌که‌ت و ریکخه‌ستی له‌شکر و ئاسووده‌گی ره‌عیه‌ت کرد. به هه‌موو ته‌رزیک ئومووری حکومه‌تی بابانی پیک هینا و خاکی بابانی به چاکی کرده پارچه حکومه‌تیکی زۆرچاک و له ئاواکردنی شار و باژیر و فره‌کردنی کرین و فره‌وتن و گه‌وره‌کردنی فه‌رمانه‌وه‌ی ته‌قه‌لای ده‌دا. به خو‌شی و نوازش هه‌موو میلله‌تی کرده موتیع و مونقادی خۆی.

میر بۇداق بەبى مونا زەعە و شەرى و ئەزىيەت شازدە سال لەسەر خاکی بابان و شارەزورر حوکمداریی کرد.

میر حوسینى کورپی میر سلیمان - که له پيشدا باسیان کرا - په نایان بۇ پۆم بردبوو، به تکای سولتان حوسینى میرى ئامیدی و به قاقەزى سولتانى پۆم، بۇ خاکی به به گەرانە وهیان له تەرەف میر بۇداقەوه قبوول کرابوو. له نەتیجەدا دەسایسی دوژمن دەستبەرداریان نەبوو؛ خستنیه سەر هەوا و هەوهسی حوکمداری. هەستان به پنهانی روو به ئامیدی هەلاتن و په نایان بۇ میرى ئامیدی برد.

حوکمداری بادینان عەریزهیهکی دور و درێژی بۇ ئەسته مېوول نارد که میر حوسین دەیه ویست حکومهتی شارەزورر له ژیر ئیداره ی سولتاندا بخاته ژیر حوکمی خۆیه وه، به به گلهگی یا میر سنجاغیکی پۆمی لەسەر دانیشیت، به شەرتی یارمەتی گرتنی له تەرەف سولتانەوه بیت.

خونکاری پۆم چتیکی لی خواسترا که هەمیشه ئارەزوو و دلخوازی ئەوه بووه. دەزبەجی فەرمانی به توغرا بۇ میر حوسین نوویسی که به حوکمداری بابان نەسب و میر بۇداق عەزل کرا و قاقەزى له هەموو ئومەرا و به گەکانی کوردستان نوویسی که به هەموو تەرزیک لەشکرکیشی پتویست بیت و هەرچییهکی میر حوسین بخواریت، کۆمهگی بکەن و بیبەنه سەرتهختی شارەزورر و دایبنین و به زۆری خاکی بابانی بۇ بگرن.

سولتان حوسین حاکمی بادینان و گەلیک له ئومەرایانی کوردستان لەشکریتی قورسیان بۇ ریک خست و هەستان چوونه سەر شارەزورر.

میر بۇداق بۇ ئەمەى خوینرێژی نەکریت، هەستا روو به ئیران رۆیشت و په نای بۇ شاتەهماسبی سەفهوی برد و به ئیحترام و ئیکرامه وه قەبوول کرا. میر حوسین بەبى ئەزىيەت چوو شارەزورر و به پشتیوانی حاکمی بادینان و ئومەرایانی کورد، دەستی به فرمانرەوایی کرد.

لهو مەسهلهیه شەش مانگ به سەرچوو؛ پۆستم پاشای وهزیری ئەعزمی پۆم له گەل میر بۇداقا دەستی به موخابەرکردن کرد و دلخواشی داوه و دەرعهده بوو که حوکمداریی بابانی بداته وه. له نەتیجەى موخابەرەدا میر بۇداق ئەمنیهتی پهیدا

کرد و پویشته ئهسته مبول و به شهرت و قهراری ئهمه که له ژیر ئیداره‌ی رۆمدا بئ، حکوومه‌تی بابانی پئی به‌خشراره و خه‌لات کرا و فه‌رمانی دووباره‌ی بۆ نوویسراوه. میر بۆداق که فه‌رمانی درایی، هه‌ستا روو به خاکی بابان گه‌راوه دواپی.

له‌ولاوه میر حوسین که له‌وه ئاگادار بوو، که‌وته ته‌قه‌لاوه. که میر بۆداق گه‌یشته جی‌گایه‌کی که به (راییه‌ی بۆداق) ده‌ناسرا، میر حوسین و براکانی به هه‌شت هه‌زار سوار و پیاده‌وه پیشوازیی میر بۆداقی کرد. شه‌ر و کوژتار گه‌رمه‌ی تی نه‌که‌وتبوو ده‌که‌س نه‌کوژرا بوو، میر حوسین و براکانی روویان له هه‌لاتن کرد و به‌ری خویان دایه ده‌رگای سولتان.

میر بۆداق به‌شاد و خو‌شی له‌شکریانی نوازش کرد و بلاوه‌کانی گرد کردنه‌وه و هه‌موو ئه‌مین و ئاسووده خاتری کردن و به که‌یفه‌وه چوونه‌وه شاره‌زوور و ده‌ستیان به ئومووری حوکمداری کرده‌وه.

که میر حوسین هه‌لات و چووه ئهسته مبول، سه‌ربه‌وردیان به سولتان گوت و هیندی له پاشا و پیشکاران تکایان کرد که کاروباری میر حوسین راست بکن. سولتانی رۆم فه‌رمانی نوویسی که میر حوسین و میر بۆداق پیکه‌وه حوکمداری بابان بن و هیچ کامیکیان له ئه‌مری سولتان ده‌رنه‌چن.

میر حوسین به تالوکه فه‌رمانه‌که‌ی هه‌لگرت و رووی له شاره‌زوور کرد و له هه‌موو لاییکه‌وه له‌شکری کۆ کرده‌وه و به قوو هتیکێ قورسه‌وه چووه سه‌ر میر بۆداق. له نیوانی هه‌ردووکان شه‌ر و کوژتار رووی دا له مه‌یدانی شه‌ر دا میر حوسین و رۆسته‌م به‌گی برای له ده‌ست میر بۆداق به‌کوژت چوون و به ته‌واوی مال و ئه‌سپا بیان به تالان گیرا و باقی له‌شکریکی له‌گه‌ل بوو به په‌ریشانی و شپزه‌یی له مه‌یدانی شه‌ر رزگار بوون. میر بۆداق به که‌یف و شادمانیه‌وه گه‌راوه خاکی خو‌ی.

که خه‌به‌ری کوژتنی میر حوسین به سولتانی رۆم راگه‌یاندر، که‌وته غه‌زه‌به‌وه و رقی هه‌ستا و ئه‌مری دا که هه‌موو ئومه‌را و سه‌ردارانی کوردستان و سوپاه و عه‌سکه‌ری رۆم – که له‌و نزیکانه بوون – به هه‌موو هیزیکه‌وه بچنه سه‌ر میر بۆداق و ته‌ئدی بی بکن. ئه‌و له‌شکره قورسه به جاریک روو به کوردستانی بابان خشا.

میر بۇداق که وای زانی تهوانای بهرابه‌ریی نه‌بوو، له‌به‌ر چه‌ند جار شه‌رکردنی نه‌ده‌شیا شه‌ر بکات؛ به‌ناچاری چوونه لای حاکی بادینان و هه‌ستا روو به‌ ئامیدی رویشت.

سولتان حوسین چلونه‌تی میر بۇداقی بۆ‌ئه‌سته‌مبول نوویسی و نکای کرد له‌ گوناھی ببوریّت و له‌ کرده‌وه و کۆششی چاو بقوچینیت و حوکمداری بابانی بداته‌وه و ئه‌مریش بدات که له‌شکره‌که‌ی له‌ چوونه شاره‌زور بگه‌رینه‌وه، سولتان له‌ گوناھی بۇداق گوزه‌شتی کرد؛ به‌لام له‌بری خاکی بابان ئه‌یاله‌تی عه‌ینتابی به‌ سنجاغی دای، به‌شه‌ خاکی بۇداقی دا به‌ وه‌لی به‌گ ناو پیاویکی نه‌ناسراو.

میر بۇداق به‌ ناچاری ده‌ستی له‌ زیدی باب و باپیری هه‌لگرت و چوووه عه‌ینتاب و به‌میرسنجاغی ده‌ستی به‌ فه‌رمانه‌وایی کرد و شاره‌زور که‌وته ژیره‌ده‌ستی نه‌یارانه‌وه.

میر بۇداق موده‌تیک له‌ عه‌ینتاب ماوه، له‌وده‌مه‌دا شانزاده بایه‌زید و سه‌لیم له‌ قۆنیه‌دا لیک دلگیر بوون و به‌گژی‌که‌دا چوون. ئاوری شه‌ر و فیتنه‌ی ئه‌وان میری کوردان بۇداقی تیدا سووتا؛ چونکه‌ دوژمن له‌ هیچه‌وه به‌هانه‌ی ده‌گرت. ئه‌وه بووبوو به‌ وه‌سیله‌ گۆیا ئه‌و دوو شانزادانه که له‌ قۆنیه‌ گریبانگیری به‌کتربووبوون له‌ عه‌ینتاب میر بۇداق سه‌به‌ب بوو و له‌گه‌لیان ریک که‌وتوووه و ئاوری فیتنه‌ی خستووته نیوانیانه‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌وه سلیمان قانونی میر بۇداقی خواسته‌ شاری کۆتاهیه‌. به‌و به‌هانه‌یه‌ی که‌ گوترا، به‌داریدا کرد و خنکاندی و سه‌ره‌که‌شی به‌ر مه‌وه کرا و له‌پیش باره‌گای سولتاندا چه‌قاندرا. دوو شانزاده‌ی له‌گه‌ل یه‌ک شه‌ر بکه‌ن، میریکی گه‌وره‌ی کوردان بکوژریت.

که‌ میر بۇداق کوژرا چوار کوری له‌ پاش به‌جی ما: میر حاجی شیخ، میر حوسین، میر محمه‌د، میر سه‌یفه‌دین.

میر حاجی شیخ له‌گه‌ل بایه‌زید سولتان هه‌لاتن و په‌نایان بۆ‌شاته‌هماسبی سه‌فه‌وی برد! له‌ ئیران چه‌پس کران و له‌ پاشان کوژران. میر محمه‌د له‌ ته‌ره‌ف سولتانی رۆمه‌وه کرا به‌میر سنجاغی شاری (کستانه‌). میر سه‌یفه‌دین به‌ مه‌رگی خۆی مرد، به‌وجۆره‌ ئه‌و بنه‌ماله‌ پوچ کرانه‌وه.

حوکمداری میر خدر کوری میر حوسین کوری میر سلیمان

که میر بوداق ناردرا سهر سنجاغی عهینتاب و وهلی بهگ کرا به حاکمی بابان، میر خدر به واسیته و نکا بوو به شهریکی وهلی بهگ و پتکهوه حوکمدارییان دهکرد. له پاشان به فرمانی سولتان ناحیهی مهرکه و شارباژی و ئەترافانی درا به خدر و وهلی بهگ لهسهر باقی خاکی شارهزور دامهزرا. له دوایدا میر خدر به دهسیسه وهلی بهگی لهنیویرد و ههموو شارهزوری خسته دهست خوئی. ههتا سالی ۹۹۱ شارهزور له دهست میر خدر دابوو.

حوکمداری ئەمیره بهگی کوری شیخ حهیدرهی موکری

ئەمیره بهگ له سالی ۹۹۱ هـ دا ههروهکو خاکی ههولیر و مووسلی خسته ژیر حوکمی خوئییهوه، حکومهتی بابان دیسان کهوته سهر موکریان. ئەمیره بهگ که خاکی بابانی گرت، مودهتیک میر خدری بابانی راگرت و نهیشکاند و ئیدارهی دهکرد. له پاشان میر خدر کهوته خو ژگارکردن. ئەمیره بهگ لهوه ناگاداریوو، خویشیان لی بوو بهشهر و کوژتار، مودهتیک به ناخویشی رایان بوارد. میر خدر به مهرگی خوئی مرد و شهر و کوژتاریش تهواو بوو؛ بنهمالهی بابانیش دواپیان هات. حکومهتی بابان خرا سهر موکریان و لهوده مه دا ئەمیره بهگ بهسهر خاکی تهویریز و مهراغه و دی خوژگان و ورمی و موکریان و مووسل و ههولیر و بابان و شارهزوردا حوکمران بوو. خاکی بابان ههتا سالی ههزاری هیجری لهژیر حوکمی ئەمیره بهگ حوکمداری موکریدا بوو. خاکی بابان لهوساوه بی گهوره ماوه، عهشیره ته که بو خویمان لهگهڵ ئیدارهی خویندا خهریک بوون و چوار ههزار سواری به چهکیان بو شهر و پاسی میللهت راگرتبوو.

شهرهفنامه دهلیت: بههیچ کلۆجیک ئیتاعهتی کهسیان نهدهکرد و بو خویمان حوکمدارییان دهکرد. ههر ئاغایهک له ئاغایانی دیهات، گهورهی ناحیهیهکی دهرعهده کردبوو. دیسان دهلیت: هیچ حکومهتیک بهزور نهیتوانیوه دراویکی سووریان لی وهرگریت. بابان بهوجوره مانهوه، وهکو کۆمهله عهشیره تهکان بو خویمان ئیدارهیهکی یهکهتیان دهکرد و له کهس نهدهترسان. ههروهکو به تفسیل له بهندی داهاتوودا نیشان دهری.

بهندی چوارهم

سوننی و شیعیهی (۱۰۵۵ - ۹۹۰)

هەرچه‌نده له هه‌موو کوردستاندا شیریی تیژی ئه‌و دوو نیوه له ساڵی ۹۲۲وه به‌گه‌رمی کورده‌کانی له مه‌یدانی خویناویدا گه‌زاند و دوو کورد به‌دوو نیوانه‌وه بۆ دوژمن یه‌کتریان ده‌کوژت؛ به‌لام له خاکی شاره‌زوردا چونکو حوکمداریکی سه‌ربه‌خۆ له بنه‌ماله‌ی بابان نه‌مابوو، میلله‌تی بی سهردار چاکتر بوون به‌ ئاله‌تی ده‌ست و بۆ خۆ به‌کوژدان ئاماده‌تر بوون. پیاویکی گه‌وره‌ی بیرتیژ نه‌بوو بیته‌ دیواریکی قایم، ڕیگا به‌ دوژمنانی بگرت. جا له‌به‌رئه‌وه هه‌موو ڕۆژیک کوردستانی شاره‌زور دووچار به‌ تالان و کوژتار ده‌بوو. ئێران به‌ناوی شیعه‌تییه‌وه سیلاوی به‌لای به‌سه‌ر کورداندا داژۆت و خونکاری ڕۆم به‌ ئاله‌تی سونیه‌ته‌وه کورده‌کانی تووشی شه‌ر و موسیبه‌ت ده‌کرد.

له هه‌ردوولاوه کوژتاری یه‌کتریان به‌ غه‌زا ده‌زانی و هه‌ردوو حکومه‌ت ته‌مای گرتنی خاکی یه‌کتریان بکردبا، چاووراوی ئه‌و ده‌وئا‌له‌وه برنده‌ کوردی له‌به‌ر پێیاندا ده‌چوواند و کوردستانی تیدا وێران ده‌کرا.

وه‌کو له به‌ندی ڕابردوودا باس کرا، شاره‌زور و خاکی بابان بی گه‌وره و سه‌ردار ماوه؛ موده‌تیک له‌ژێر فه‌رمانی حوکمداره‌کانی موکریاندا بوو. ساڵی هه‌زار و سی و شه‌ش حافز پاشای سه‌رداری عه‌سکه‌ری ڕۆم له ئه‌سته‌مبووله‌وه بۆ گرتنی به‌غدا که‌وته ڕیگا. له مانگی شه‌والدا گه‌یشته‌ مووسل. میر و به‌گ و ڕوئه‌سایانی کوردستان خه‌له‌تاندران، به‌ ناوی جیهادی ئه‌عه‌زمه‌وه له‌گه‌ڵ قزلباش شه‌پکردن غه‌زایه و له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانێکی سوننی واجیبه‌ به‌مال و گیان له‌و ڕیگایه‌دا تێوه‌چی. له تهره‌ف مه‌لا و ڕۆحانییه‌کانی کوردستانه‌وه چاوورا و کرا.

شیخ شه‌مسه‌دینی نه‌قشبه‌ندی -به‌ شیخی ورمی ناوبانگی کردبوو- پیاویکی گه‌وره و به‌دین و خاوه‌ند قسه و فه‌رمانه‌وای کوردان بوو. که‌وته نیو کوردستانه‌وه

و میلیلهتی خسته سهر ههوهسی جیهاد.

ئومهرا و گهورهکانی کوردستان به لهشکر و هیزهوه روو به مووسل چوون که لهگهله سهرداری رۆمی بچنه قزلباش کوژتن و خاکی پاکی دارولسهلام له دهست قزلباش رزگارکهن.

که بهو قووهتهوه گهیشتنه مووسل، حافز پاشا گهلیک شادمان بوو، بوچی دهبی شادمان نهبی؟ بهبی نهزیهت و مهسرهف لهشکرکی جهنگاوهری مفتهی دهست کهوت. یهکهیهکه گهورهکانی بانگهپشتن کرد و پیتی دهگوتن مهرقهدی ئیمامی ئهعهزم و ههزهرتی غهوس و جونهید و شیخ مهعرووفی کهرخی له دهست قزلباشاندا کراوه به تهویله و ئیمه دهبی لهسهر خوّمانی فهرزکهین بو هینانه دهستیان گیان فیداکهین.

ئهگهرچی وانهبوو و له تهرهف قزلباشانهوه بی ئیحترامی بهسهر ئهوه مهرقهدهاندا نههاتیوو، بهلام ئهوه قسهیه دهسیسهیهکی بهکاربوو له تهرهف سهردار و عهسکهریکی خهلیفهوه رووبهرووی موسلمانیکی دهروون سافی کورد بپته گوتن.

چتیکی موهمیم که به ملیۆن لیره ساز نهدهکرا، به قسهیهکی زۆر کورت دهست بکهوی بوچی دهبی نهگوتیا؟ حافز پاشا لهوهدا سی قووهتی پهیدا کرد؛ یهک؛ لهشکری کهم بوو به کوردهکان فره کرا؛ دوهم: کورد مال نهبوون و ههمیشه جیگای ئهندیشه بوون و کهوتنهدهست؛ سێیهم: پاره نهبوو؛ به ئومهراکانی کورد بو جیهاد له ریگای دیندا یارمهتی کرا، دراو به موعاوهنهت کو کراوه و ئهرزاق له کوردستانهوه جهلب کران.

حافز پاشا بهو قووهتهوه له مووسل بزووت و روو بهبهغدا کهوته ریگا. که نزیک بهغدا بوو، به ئومهرا و لهشکری کورد شاری بهغدا و هتهنگ هینا و خستییه محاسهروهوه. کوردهکان پالّهوانانه کوژشان و زۆر بهگهرمی شاریان دهوره دا و له ههموولاییکهوه دهستیان به ههلمهت بردنی قهلا و پهلاماردانی دوژمن کرد.

رۆمییهکان له نیوانی خویناندا شوژشیان تی کهوت. خوسرهو پاشا ئاغای یهنیچهری که تهماشای کرد کورد بهجیدی تیوهچوون و به غیرهتکیشی شهردهکهن، زۆرچاک تی گهپشت بهغدا بهدهست کوردانهوه دهکریتهوه. ناویانگ بو کورده و ئهوان هیچ ئیستفادهیهک ناکهن. خانهدانی یهنیچهریهکانی خسته سهر

هه‌وه‌سی سه‌رکیشیی شه‌ر نه‌کردن، تاكو كورد له‌وه‌دا پایه‌دار نه‌بن.
یه‌نیچه‌ریه‌كان ئالای سه‌رکیشییان هه‌لدا و چوونه لای حافز پاشا و به‌جویندان
به‌رابه‌رییان کرد. له‌و ئه‌سنایه‌دا ناردراوی شاه‌ی ئیران له‌ مه‌جلیسه‌دا بوو.
له‌به‌رچاوی ئه‌و سووکیان کرد و له‌ سه‌ردارییان خست و پیاوێکی دیکه‌یان خسته
سه‌ر کار و گوتیان: ئیمه شه‌ر ناکه‌ین و حافز پاشایان گرت و چادره‌که‌یان دراند
و په‌تیان له‌ ملی پاشا خست و هه‌تا مه‌قامی ئیمامی ئه‌عزمیان به‌کیشه‌کیشی
له‌سه‌ر روان راکیشا.

ئه‌وه‌مه‌ی یه‌نیچه‌ری له‌و سه‌رکیشیه‌دا بوون، کورده‌كان له‌ ده‌وری قه‌لآ به‌رابه‌ر
به‌ دوژمن شه‌ریان ده‌کرد و له‌ هیچ ئاگادار نه‌بوون؛ به‌لام له‌شکری ئیران له‌وه
خه‌به‌ردار کرابوو؛ به‌ گه‌رمی بۆ کوژتار ده‌کوژشان. له‌وه‌دا گه‌لێک کورد له‌ نێوانیدا
چوو. له‌ ئاخیردا به‌ ناچاری ده‌وره‌ی قه‌لآیان به‌ردا و گه‌رانه‌وه‌ داویی؛ چونکه
کوژمه‌گیان بۆ نه‌چوو و به‌چه‌ک و دانه‌وێله‌ یاریده‌ نه‌دران.

له‌ولاوه‌ شاعه‌باسی سه‌فه‌وی له‌ هه‌مه‌دانه‌وه، به‌ له‌شکرێکی گرانه‌وه‌ به‌سه‌ر
کوردستاندا ڕوو به‌ به‌غدا رکیفکوت بوو. هه‌رچه‌نده‌ ئاواپی کوردانی که‌ سوننی
بوون و که‌وتیوه‌ پێشی وێرانی کرد و شیری بی‌ درێغی له‌ میلیه‌ت نا، وه‌کو
سێلاویکی خویناوی کوردستانی داگرت. که‌ گه‌یشه‌ شاره‌زور هیچ رهمی به
میلله‌تدا نه‌هات و ورد و درشت و نێر و مێ و هه‌رچییه‌کی که‌وته‌ به‌ر شیر
شيعه‌وه‌ ئه‌نجرا و که‌توپه‌ت کرا. قه‌لآی مه‌ریوان و زه‌لم و گوڵه‌نه‌به‌ر ڕوخاندان و
سووتان، له‌وێه‌ ڕوو به‌به‌غدا بزووت و هه‌رچه‌نده‌ عه‌شایری کوردی که‌وته‌ ده‌ست
به‌ناوی ئه‌مه‌وه‌ سوننیه‌ و کوژتنی لازمه‌ کوژران، خان و دێهاتان سووتان و کرانه
خۆله‌میش.

یه‌نیچه‌ری هه‌ر له‌سه‌ر سه‌رکیشیی خۆیان ده‌وامیان کرد و ڕوو به‌ مووسڵ
گه‌رانه‌وه‌میان قه‌رار دا. له‌و نێوانه‌دا داو و ته‌له‌ بۆ کوژتاری کورده‌كان بوو.
شا عه‌باس هه‌روه‌کو گوترا ڕوو به‌ به‌غدا ڕۆیشت و کورده‌كان هه‌واداری غه‌زا و
ته‌ره‌فداری ڕۆمی بوون، به‌ په‌رێشانی و شپه‌زه‌یی ڕوو به‌ چیاکانی کوردستان
هه‌لاتن و یه‌نیچه‌ری ڕوو به‌ مووسڵ و دیاره‌که‌ر هه‌تا گه‌یشه‌تنه‌ حه‌له‌ب خۆیان
نه‌گرتوه‌ و فیراریان کرد.

که شاعه باس گه‌یشته به‌غدا، هه‌رچه‌نده کوردی سوننیی تیدابوو کوژتنی. تهنه‌ها کوردیکی رزگار بوو، هه‌لات و مال و ئه‌سپابی به‌ردا و رۆیشت.

کوردستانی شاره‌زور دووچار به‌فه‌لاکه‌ت و ئه‌زیه‌تیک بوو نه‌بیته‌وه. دۆل و دهر و کتیه‌کانی شاره‌زور به‌خوین ره‌نگا و ره‌نگ کرابوو. نه‌ئیران ره‌حمی پی ده‌کردن و نه‌رۆمی جگه‌رسۆز بی به‌زه‌ییان پیدایی.

موده‌تی سی سالان کوردستانی شاره‌زور و ئیران، به‌لکو کوردستانی شیمالیش له‌ژیر تیغی برنده‌ی سوننییه‌ت و شیعییه‌تدا ده‌کوژرا و له‌حاله‌تیکه‌ی په‌ریشاندا له‌کتیو و چیا سه‌خته‌کاندا خوین ده‌پارانت و به‌راه‌ر به‌شا عه‌باس راده‌وه‌ستان و قوربانیان ده‌دا.

سالێ ۱۰۳۹ یه‌نیچه‌ریه‌کان خوسره‌و پاشا ئاغای خوین کرده‌ سه‌دری ئه‌عزهم و سه‌رداری سوپاه و خوسره‌و پاشا بۆ به‌غدا گرتن و تۆله‌ ئه‌ستانده‌وه سوپاهیکی ریک خست و له‌ئسته‌مبووله‌وه ده‌رکه‌وت و له‌مانگی ره‌بیعی یه‌کی ئه‌وساله‌دا گه‌یشته‌ مووسل. وه‌خت زستان و باران و ته‌ر و تووشی بوو؛ له‌ مووسلدا مانه‌وه‌ی قه‌رار دا.

میر و به‌گ و روه‌سایانی کوردستان دیسان بۆ تۆله‌کردنه‌وه و غه‌زا له‌گه‌ل قزلباشاندا کۆبوونه‌وه و به‌له‌شکرکی قورسه‌وه رۆیشتنه‌ مووسل و چوونه‌ لای خوسره‌و پاشا که گۆیا موجه‌ییدن و بۆ یارمه‌تی خه‌لافه‌تی ئیسلامی هاتوون. ئه‌وه‌ گه‌وره و روه‌سایانی کورد هه‌ر ئه‌وانه‌ بوون که یاریده‌ و کۆمه‌گی حافز پاشایان کردبوو و له‌پێشدا له‌گه‌لی چوو بوونه‌ به‌غدا.

خوسره‌و پاشا به‌به‌انه‌ی ئه‌وه‌ که له‌سه‌فه‌ری به‌غدایدا ئیحترامی نه‌گیرا و کورده‌کان به‌هیندیان نه‌گرتبوو و ئیتاعه‌تیان نه‌ده‌کرد، روو به‌رووی گه‌وره‌کانی کورد ترشیی نواند و خوئی توند کرد و به‌بی ئه‌هه‌میته‌ی ته‌ماشای کردن.

گه‌وره‌ی کورده‌کان له‌خوسره‌و پاشا که‌وتنه‌ ئه‌ندیشه‌ و که‌ده‌ره‌وه، به‌بیده‌نگی له‌مه‌جلیسی ده‌رکه‌وتن و له‌جیگایه‌کی تایبه‌تیدا کۆمه‌له‌یان به‌ست و له‌سه‌ر ئه‌مه‌ قه‌راریان دا که به‌بی سوود و ئومید بۆ پیاویکی وا خو نه‌خه‌نه‌ ته‌له‌وه و گیانی خوین نه‌که‌نه‌ قوربانییه‌کی وه‌ها که به‌بی مایه‌ دل ره‌نج و خه‌مناکی کردن.

له‌پاش ئه‌م قه‌راره‌ به‌په‌نه‌انی له‌ئۆردوگا ده‌رکه‌وتن و به‌ئاشکرایه‌ی به‌ی‌داغی

ئىرانىيان ھەلدا و بانگى دوژمنايەتى لەگەل رۆم و فەرمانبەردارى شاعەباسى سەفەويان بەگوپى خوسرەو پاشادا دا . ھەر ئەو كۆمەلە بلأوھى نەكرد و لە ھەموولايىكەوھە ھىزىيان پەيدا كرد و پروو بە چيا بلندەكان سەركەوتن و لەشكرىكى قورسىيان كۆ كردهوھە و قاسىدىكى توندپرەوى خۆشبەزىيان نارده ئىران و قاقەزىكى زۆر جوانيان بۆ شا نوويىسى و خستىانە سەر ھەوھسى بزووتنەوھە .

مايەى ئەوھندە رووترشيبە ھەموو ئۆمەراكانى كوردى لە خوسرەو پاشا جوئى كردهوھە . خوسرەو پاشا بە دەستى خۆى كوردەكانى لە دەست دا و كردنپە دوژمن و بوو بە سەبەبى ئەمەش كە دەست لە چوونە بەغدا بەردات و بچىتە سەر خاكى كوردستان . لە مەجليسدا گوتبووى نەچوونە سەر خاكى خان و بەگى كوردە سەركىشەكان مەملەكەت نە سووتاندن و نە كوژرانىيان و چوونە بەغدا كارى عاقلان نيبە .

ئەگەرچى كورد لەپىشدا دوژمن نەبوون و ھەموو ھىز و پشتىوانى بوون و بە ئارەزووى خۆيان و دلپاكىيانەوھە بۆ كۆمەگىكردنى كەمەريان گرى دابوو ، چوونەلایى و بەيانى گيانفیدايىبى خۆيان بۆ كرد ؛ بەلام ئەو كوردەكانى كرده ھەوادارى شاھ و دوژمنى خۆى .

خوسرەو پاشا قەرارى لەسەر ئەمەدا كە بچىتە سەر شارەزور و مەملەكەتى خانە سەركىشەكان تالان كات و بيسووتىنى و ویرانى كات و ميللەتەكەش قەتلوعام كات و لە پاشان بگەرپتەوھە سەر بەغدا . لەسەر ئەو قەرارە عەسكەرى دەنگ دا و پروو بە كوردستان ئاژۆتى .

لە ئەوھەلى بەھاردا خوسرەو پاشا بە شار و باژىر سووتاندن و دىھات ویرانكردن و تالان و كوژتاركردن پرووبە شارەزور كەو تەرى ، كە گەيشتە پردى سوور ، «ئالتون كۆبرى» ، زىي گچكە ھەستابوو ، لوورەى دەكرد . لە كوندە و مەشكە پرديان دروست كرد . لەگەل پەرىنەوھەى دانەوئىلە و گرانبەر و ھەيوانات و عەسكەر خەرىك بوون ، گەلىك ھەيوانات و عەسكەر و بار و ولاغ بەئاودا چوون و خنكان . ھەتا بانگى شىوان ھەر لە پەرىنەوھەدا بوون . زۆر كەمیان بۆ رزگار بوو ؛ گەلىكيان لەبەرى دىكە مانەوھە ، تا بۆ سبەينى بپەرنەوھە ، لە كەنار چۆمى دابەزىن و مانەوھە . شەوئى كوردەكان لە ھەردوولای چۆمەوھە شەوھىخوونىيان بردنى و مال و

ئەسپايىكى زۆريان برد و عەسكەرىكى بى ژمارەيشيان كوژت، جبەچى باشى
حەمزە ئاغايان لە كەنارى چۆمى سەربىرى و سبەينى سەر و لاشەيان دۆزىهە و
مال و ئەسپاب و جبەخانەيەكى ئىوارى پەراندىبوويانەهە و لە دەست كوردەكان
پاريزرابوون، نيوەشەو چۆم زىادى كردبوو، ئەوانيشى بردبوو. هەر لەوشەوهدا لە
ئەستەمبوول كۆشك و بەرەى خوسرەو پاشا ئاوری تى بەربوو، بە مال و مندالەهە
بووبوون بە خۆل و هەموو سووتابوون.

كوردەكانى شارەزور بۆ دەفەى بەلا بەرابەرى خوسرەو پاشايان كرد و
لەپيشى رانەهەستان، بەلكو هيندىكىش پيشوازيان كرد. خوسرەو پاشا بەبى
ئەزىهە و شەرى و كيشە بە شارەزوردا رۆيشت هەتا گەيشتە قەلاى گولەنەبەر كە
لە يەكە قەلا سەختەكانى شارەزور بوو. ئەو قەلايە - هەرەكو باس كرا - لە
تەرەف شاعەباسەهە ويران كرابوو، ديوار و بورجەكانى روخاندرا بوو.

وسرەو پاشا بۆ ئەمەى بيكاتە لەشكرگابەز و بۆ هەلمەندانە سەر ئيران بيكاتە
ناوچەى عەسكەر، دەستى بە ديوار و بورج و كونگەرە دروستكردنەهەى كرد و
دەستە لەشكرىكى پازدەهەزار كەسيشى نارده سەر قەلاى مەريوان (كە لەمەپاش
لە چلۆنى گرتنى دەدوين) قوووتىكى كافيشى نارده سەر قەلاى حەسەن ئاوا كە
مەركەزى خانى ئەردەلانى بوو، كۆشك و عيمارەتتىكى زۆر بەدەزگا و عەجايب و
غەرايىبى تيدا دروست كرا بوو.

خوسرەو پاشا بۆ ويرانكردنى ئەو كۆشكە و سووتاندنى، ئەمەرى دا و
عەسكەرەكەشى بۆيى نارده كە ويرانى كەن.

مورادبەگ موانەريخى بەناوبانگى تورك لە كتيبى (ابو الفاروق) بەرگى پينجەم
لاپەرەى ۳۲۶ و لە ژير عينوانى (عەجم غايەلسى) دا بەم جۆرە باسى كۆشك و
سەراى ئەحمەدخان دەكات و دەلئيت: زينات و سەنەتكارىيەكى لە سەراى قەلاكەى
حەسەناوادا بەكار برا بوو، جايى تەحەيور و تەعەجوب بوو. باخسوسوس
رەسمەكانى كە لە ديوار و دەرگەكانيدا دروست كرابوو، جاليبى ديقت بوو. لە
رەغمى مەماليكى ديكەى ئيسلام كە خويان لى دەپارازت، كوردستان و
عەجەمستان گەلئىك رەغبەتيان خستبووه سەر رەسم و شكۆ و وينە، بەتايبەتى
وينەى ژنى رووت و مندالى جوان و شكلى دەعبايانى كيوى مەرغووبتر بوون.

هیندیك له میژوونویسهکانی دیکه زۆر به ئەهه‌میته‌وه به‌و کۆشک و سه‌رایه‌ی
حه‌سه‌ناوا هه‌لده‌لین و له کتێبه‌ قیমে‌تداره‌کانیاندا ده‌لین سه‌رای ئەحه‌مه‌دخان
هه‌موو به‌شکل و ره‌سمی نایاب و به‌ره‌نگی جوان و قیমে‌تدار پازاندرابوووه. به
دراویکی زۆر و به‌فه‌نیکی میعماری و ئوسوولیکی زۆر به‌دیع و گرانبه‌ها و به
مه‌سه‌ره‌فیکی بی ژمار هاتبووه‌ و جووود.

خوسره‌و پاشای بیژراو به‌بی ته‌ئه‌نی و ئینساف ئەو کۆشکه‌ نایابه‌ی به
عه‌سه‌که‌ره‌کانی رۆم خراپ کرد و ئاوری تی به‌ردا و کردیه‌ خوڵه‌میش. ئەو
بزووتنه‌وه‌ی خوسره‌و پاشا ده‌ماری کورده‌کانی زیاتر گووشی و خوینی گهرمی ئەو
میله‌ته‌ی چاکتر خسته‌ جۆشسه‌وه.

له‌وه‌ موهمیتر و عه‌جایبتر سه‌ره‌ه‌ووردی سه‌ردار محه‌مه‌دخان غه‌زۆیییه، که
به‌بی گوناھ و سووچ، پارچه‌ پارچه‌ ده‌کریت. محه‌مه‌دخان حوکمداری غه‌زۆ
سه‌رداریکی گه‌وره‌ی کوردستانی شیمالی بوو. به‌هه‌موو له‌شکری کوردستانی
شیماله‌وه‌ له‌گه‌ل خوسره‌و پاشا که‌وتبوو که له‌ شه‌ری قزلباشدا یارمه‌تی بدات.

خوسره‌و پاشا به‌ له‌شکه‌ره‌که‌یه‌وه‌ خسته‌توویه ژیر حیمایه‌تی قلیجیزاده‌ ناو
پیاویکی تورکه‌وه‌ و بۆ پیشه‌وه‌ کردبوویه پێشمه‌رگه‌ی له‌شکری رۆمیان. له‌هه‌موو
جیگایه‌کدا پێشدار بوو، دوژمن شکین و عه‌جه‌م رفین بوو، به‌عیباره‌تیکی دیکه،
وه‌زیفه‌ی محه‌مه‌دخان ریگا پاککردنه‌وه‌ و دوژمن له‌پیش لابرندی بوو، خوسره‌و
پاشاش له‌ دواوه‌ ده‌چوو سه‌ر جیگای خاوین و بی شه‌روشۆر.

محه‌مه‌دخان له‌پیش عه‌سه‌که‌ره‌وه‌ هه‌میشه‌ به‌ دوو سی مه‌نزل شه‌ری ده‌کرد و
مه‌ردانه‌ ده‌کۆشا و شه‌عشه‌عه‌ی ئازایه‌تی که‌وتبووه‌ نیو رۆم و عه‌جه‌مه‌وه.
ناوبانگی پاله‌وانه‌تی گویی دۆست و دوژمنی پرکردبوو.

خوسره‌و پاشا له‌ ناوبانگه‌ و خۆناسین دانی محه‌مه‌دخان رقی بووه‌وه‌ و نارديه
دوای و خواستییه‌ لای خۆی و به‌ به‌هانه‌گرتن لای توندبوو و هه‌ره‌شه‌ی لی کرد و
له‌نیو خه‌لکدا شکاندی. خانی غه‌یوری پاله‌وانی حه‌مییه‌تمه‌ند، هه‌لگرتنی قسه‌ی
ئاغایه‌کی په‌نیچه‌ری له‌لای زۆر سووکایه‌تی بوو، ده‌ستی دایه‌ شیر و له‌ کالانی
ده‌رخست و دایه‌پنایه‌ سه‌ر خوسره‌و پاشا. له‌وده‌مه‌دا حاجی ئیواد سلیمان که له
هه‌یئه‌ی خوسره‌و پاشا بوو، به‌ ناویژی که‌وته‌ پیشه‌وه‌ و ده‌ستی بۆ شیره‌که

پراگرت، شیرینی ناوداری تیژ سی قامکی حاجی نیوادی که په لکرد له کوله که هی نیوه پراستی چادر کهوت و قهلمی کرد و چادریان به سهردا کهوت.

خوسرهو پاشا چونکو له که نار چادره وه بوو، زور به چالاکی له ژیری دهرپه پی و هاواری له عسکهر کرد، له نیو چادردا نه یانه پشته محمه دخان دست بپیوی بکا، له توپه تیان کرد.

نوکه ره کانی محمه دخان به شیر و خه نجر کهوتنه نیو عسکه ره وه و له پاش عسکهر کوژتنیکی زور، نهوانیش کوژران و په لپه ل کران.

نهو مهسه له یه بوو به مایه ی شهرو شوږ و تیکچوونی نومه راکانی کورد و سه رکیشیان، به جاریک کهوتنه ریگا و دستیان له مهیدانی شه پی دوژمن به ردا. خوسرهو پاشا کهوته ته قه لاه؛ هه رچنده رجاکار و ناو بییان خسته نیوانی چاره نه بوو. ناردی قلیچیزاده ی گرت و به سیداره ی داکرد و خنکاندی که گویا نهو فسادبی کردوه که محمه دخان بکوژریت؛ له توله ی نهو فیتنه یه به جهزای خوی گه پشته.

بهو فیله ی که قلیچیزاده بی گونا ه کوژرا، کورده کانیش نهرم بوونه وه و گه رانه وه له شکرگا، خوسرهو پاشا به خه لاتکردن و به خشش و نینعامیکی زور نوازشی کردن و دلئ نه ستاننده وه.

له ولوه شا عه باس که لینی لهو شوږشه دست خست و له شکرکی قورسی کیشا هه مه دانه وه که به سهر عسکه ری رومیاندا بدات. به په نهانی عه یارانی دهنارده نیو عسکه ره وه، به شهو سهری زابتان و زگی پیاوه گوره کانیان دهر پی و عسکه ریان ده کوژت.

بهو بزووتنه وه ی عه یاران، خوسرهو پاشا و عسکه ره که یان به جاریک هه راسان کردبوو. شهو نه بوو چادر و نه نبار و قورخانه ناوری تی بهر نه دهن.

خوسرهو پاشای روم، محمه د ناوی به یبلو کیک عسکه ره وه نارد ه سهر عه یاره کان و چیکا که یانی دوزیه وه و دهوره دران و دستیان کرد به کوژتار، لهو عسکه ره چواریکی رزگار نه بوو و کوژرا؛ له نه تیجه دا نه حمه د هوزه و هاوالانی که عه یار بوون گیران و کوژران.

دسته عسکه ریکی خوسرهو پاشا که له گول نه نبار وه نارد رابووه سهر قه لای

مەریوان، لەشکری حەلەب و شام و ئەدەنە و سیواس و یەنیچەری رۆم ئیلی، هەریەک بە بیگلەربێگی خۆیانەووە پازدە هەزار کەس ناردرا بوونە سەر قەلای بیژراو. ئەو لەشکرە بەبێ شەڕ و ئەزیەت، چوونە نێو قەلای و زۆر بە ئاسانی گرتیان و خستیانە ژێر حوکمیانەووە.

زەینەلخان کە لە تەرەف شاھی ئێرانەووە بەسەردار سوپاهی ناودرابوو فریا نەکەوت کە لە پیش رۆمییاندا بگاتە مەریوان و یارمەتی ئەوی بکا. بە چل هەزار سوپاەووە گەیشته نزیک مەریوان. کە زانیی قەلای کەوتوووەتە دەست دوژمنەووە، بو شەڕ و پەلاماردانی رۆمی لەشکرەکەیی راگرت و ئارایشی دا.

رۆمییهکان لەشکری کوردهکانیان کردە پیشمەرگە و ناردیانە سەر لەشکری ئێران و بۆشیان بوونە دومیال. هەردوو سوپا لە بەرابەر یەکتەر پیزبوون و دەستیان بەشەڕ و کوژتار کرد. لە نزیک قەلای مەریوان لە مانگی نیسانی سالی ۱۰۳۹دا کوژتار و خۆینریژی دەست پێ کرا و لە مودەتی دوو شەو و دوو رۆژان کوردهکانی تەرەفداری رۆم لەشکری ئێرانیان شکاند و پەرتیشانیان کردن. چەند قەلای دە فیل و هەزار کەللەیی سەری پیاو و دوو هەزار ئەسیریان بەدیاری بو خوسرەو پاشا نارد. ئەویش لەسەر رەوشتی خۆیان هەموو ئەسیرەکانی کوژت. هەرچەند ئەسیرەکان پارانەووە بەزەبییان پێیاندا نەهات. تەئریخی (نەعجا) و (ابو الفاروق) ئەو کوژتارە زۆر بە ئەسەف و وهحشەت ئەنگیزی دەنوویسنەووە.

لە مانگی حوزەیرانی ئەو سالەدا هەمەدان بەدەست کوردهکان گیرا و خرایە ژێر پەنجەیی رۆمییانەووە.

کە خوسرەو پاشا گەیشته سەر حازرۆبازر، ئەمری دا ئاوریان لە شار و باژێر و باغوباغچەیی هەمەدان بەر دا و تالان کرا و روخاندر، بەرەوشتی جەنگیزی و خویی خۆیان میلیهتی بێ گوناھ شیریی تی نرا و باغ و بیستانی جوان و رەنگینی سووتاندر. خانووبەرە و کوژکی نەقشکراو و رەنگاورەنگ و رازاووی وێران و خراب کران.

کە شارێکی رەنگین دووچار بەو زللهیه کرا خوسرەو پاشا بە شار و دیهاتی کوردستاندا جلهوی بەر بەبەغدا سووراند، لە کوردی لوڕ و کەلهوڕ و گۆران و گەلباگی - کە ئاواوییەکانیان کەوتبوو سەر رینگا - لە میلیهتەکەیی ئەوی دەست

کهوت کوژرا و هەرچهند دیتها و ئاواپی هه‌بوو سووتاندرا و خراپ بوو، وه مال و ئەسپایان به تالان برا .

باباخان حوکمداری لورستان، بۆ ئەمه پیش بهو سیلاوه خوینخواه بگریت، له‌شکری هه‌لگرت و چوو ریگای پی گرتن و شیریی تی نان. ته‌واوی ئەو قۆل و ئەو ئۆردووه‌ی که سی و شه‌ش هه‌زار عه‌سکه‌ری شه‌رکه‌ری رۆمی بوون، مه‌حوکرانه‌وه و کوژران. له‌ دوا‌ی ئەو خوسره‌و پاشا به‌له‌شکرکی پی بوو، گه‌یشه‌ پێشه‌وه و ده‌ستیان به‌ شه‌ر کرد. له‌ دوا‌ی گه‌لیک کوژتار، باباخان به‌دیل گیرا. خوسره‌و پاشا له‌ خووره‌وشتی باباخانی خو‌شی هات و هه‌زی له‌ قسه‌ و گه‌فتوگۆکانی کرد و له‌ کوژتانی به‌ورد و کردیه‌ نه‌دیمیکی خۆی.

له‌شکری رۆم له‌ مانگی ئەیلولدا گه‌یشه‌ به‌غدا. له‌ تشرینی دووه‌مدا ده‌ستی به‌ ده‌وره‌دانی به‌غدا و وه‌ته‌نگه‌ینانی کرد. میر جه‌مال و میر فه‌تاح که هه‌ریه‌ک میریکی گه‌وره‌ی کوردان بوون و له‌ ته‌ره‌ف شاه‌ی ئیرانه‌وه‌ فه‌رمانده‌ی سوپاه و حاکی به‌غدا بوون، بۆ به‌رابه‌ری رۆمیان راوه‌ستان و ده‌ستیان به‌ نه‌ه‌یشتنی نزیکبونه‌وه‌ی رۆمیان کرد. له‌ ده‌وری قه‌لا نغوومیان لی دا و پیر بارووتیان کردن، که رۆمی نزیک ده‌بونه‌وه‌ له‌ پریکا ئاوریان ده‌کردن. به‌و ته‌رزه‌ گه‌لیک عه‌سکه‌ر و چه‌ند پاشایه‌کی گه‌وره‌ی رۆمیانان کوژت و زه‌ره‌ریکی زۆریان لی دان.

چه‌ند رۆژیک له‌سه‌ریه‌ک به‌وجۆره‌ خوسره‌و پاشا ته‌مای هه‌لمه‌تدانی قه‌لای ده‌کرد و له‌ ته‌ره‌ف ئەو دوو ئەمیره‌ کوردانه‌وه‌ به‌ ته‌رزنی بیژراو به‌رابه‌رییان ده‌کردن و له‌ هه‌موولاییکه‌وه‌ عه‌سکه‌ری رۆمی وه‌ته‌نگ هاتن.

خوسره‌و پاشا به‌ دلگیری و شکاوی عه‌سکه‌ره‌که‌ی هه‌لگرت و روو به‌ چادری خۆی گه‌راوه و له‌ داخان هه‌موو دونیای لی وه‌ته‌نگ هاتبوو؛ به‌ توورپه‌یی و نیوچاوغه‌ری چووه‌ چادره‌که‌ی. هه‌رچه‌ندی ده‌کرد ئاوری رقی نه‌ده‌کوژاوه و نارديه‌ دوا‌ی باباخانی حاکی لورستان - که له‌پێشدا لی دوا‌ین - خواسته‌ی پیش خۆی و پێی گوت: تۆ هه‌م کوردی و هه‌م شیععی. له‌لای چه‌ند که‌سیکت وه‌سیه‌ت کردووه‌ ئەگه‌ر شه‌هید کرای بده‌نه‌ که‌ربه‌لا بتنیژن. به‌و به‌هانه‌یه‌ رقی ئەو دوو ئەمیره‌ کوردانه‌ی له‌سه‌ر به‌غدا بوون، به‌باباخانی رژت و ده‌زبه‌جی له‌به‌ر چادره‌که‌ی به‌سپداره‌یدا کرد و کوژتانی. ئەو رۆژه‌ هه‌شتی مانگی سه‌فه‌ری سا‌لی ۱۰۴۰ بوو

که ئەو پیاووه گه وره کورده بهی گوناھ خنکاندرا و کرا به قوربانینی بهانهیهکی جهنگیزانه.

خوسرهو پاشا به وهش که فوکولی نه نیشته وه؛ ته مای دهسته او یژتنی کوردهکانی شاره زووری کرد که له گه لیا شه پیاو بۆ دهکرد. کوردهکان نه یانه یشت خۆ بیزوییت، پۆل به پۆل و دهسته به دهسته له له شکرگا ده رکه وتن، ههتا بوونه قوو هتیککی وا که خوسرهو پاشا نه توانی ده زدریژیان بۆ بکات. ئەو کۆمه له روو به کوردستان گه رانه وه.

له و لاشه وه عهسکه ره کهش ته وانایی به رابه رکردنی میر فه تاح و میر جه مالیان نه بوو؛ له ده وردهان سست بوون و له شه پرکردن دهستیان کیشاوه.

خوسرهو پاشا له دوای گه رانه وهی کوردهکان، به په ریشانی و شپرزهییهکی زۆر پیس روو به مووسل و له ویشه وه روو به ماردین هه لاتن؛ به هه زار نه زیهت زۆر که میان گه یشتنه ماردین. له یگادا کورده دل برینداری جگه رسووتا وهکان پێگایان پێ دهگرتن، به کوژتن و به رووتکردن تۆ له یان لی دهستاندن. له وهدا گه لیک ته له فات به رووم درا.

وهختیککی خوسرهو پاشا له هه مه دانه وه روو به به غدا رویشت - وهکو باس کرا - پینچ پاشا (که نه مانه بوون عومه ر، نه بدال، به کر، مسته فا، ئیبراهیم پاشان) به قوو هتیککی قورسه وه له سه ر شاره زوور دانا بوون. له ویدا به دامه زاندنی عهسکه ر و دانه ویله و زه خیره وه خرکردن و تالانکردنی میله تهی کورد خه ریک بوون که له وهختی لزوومدا ببنه کۆمه گیده ری خوسرهو پاشا و له زه خیره ناردن بۆ عهسکه ر بکوژن.

که خوسرهو پاشا له به غدا وه به شکاوی روو به ماردین هه لات، نه حمه دخانی خاوه ندی قه لا و کوژشکی حه سه ناوا که به دریزی باس کرا، له ناکاوا به له شکر و هیزیککی قورسی کورد لینگی دا سه ر شاره زوور و په لاماری روومیانی دا و شیریی بی درییگی تی نان و دهستی به کوژتاریان کرد و مال و نه سپاب و چهک و موهیماتیکی بی ژماری لی گرتن. ئەو پینچ پاشا ناوداره سه ر عهسکه رانه، په هه زار فیل و حيله به ته نها سواره توانییان خۆ له په نچهی نه حمه دخان رزگار کهن؛ هه رچه ند عهسکه ر و چادر و نه سپابیان بۆ نه حمه دخان به جی هیشت، به سه لته

سواره خۆیان گه‌یاندە خوسره‌و پاشا گیانیان به ساغی دهرباز نه‌کرد؛ خوسره‌و پاشاش له داخان هەر پینجی به سیداره‌دا کردن و خنکاندن.

ئه‌حمه‌دخان که‌وته دووی شکسته‌ی دوژمن و توپ و موهیمات و جبه‌خانه و ئه‌سپاییکی بی ژماری ده‌ست که‌وت و هه‌موو خاکی شاره‌زووری له دوژمن خاوپین کرده‌وه؛ گه‌راوه سه‌ر قه‌لای گولعه‌نهر، چند رۆمیه‌کی تیدابوو کوژتنی و قه‌لای خسته‌وه ده‌ست. شاره‌زوور له ئه‌وه‌لی سالی هه‌زار و چلدا که‌وته ژیر حوکمی ئه‌حمه‌دخانه‌وه.

ئه‌حمه‌دخان به داد و په‌عیه‌تپه‌روه‌ری، میله‌تیکێ له ده‌ست چه‌وری رۆمیان په‌راگه‌نده بووبوون، کۆی کردنه‌وه و خاک و ئاواپییه‌کی سووتاو و وێران کرابوون، دروستی کردنه‌وه، ئه‌هالیی به ئاسووده‌گی و خووشی دامه‌زراندنه‌وه. ورده ورده کوردستان له سایه‌ی هه‌مییه‌ت و میله‌تخواهیی ئه‌و گه‌وره کورده‌وه ئاوه‌دان کراوه؛ جووت و کار و پیشه ده‌ست پی کرا، کرین و فرۆتن که‌وته‌وه ئیش. ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاوه فریا نه‌که‌وتبایه، گرانی و قاتی و نه‌خووشی له دوژمن زیاتر میله‌تی قه‌ردبوو؛ هه‌موو له په‌ریشانییدا دهمردن.

ئه‌حمه‌دخان له لاییکه‌وه له‌گه‌ڵ ریکی و پیککی مه‌مله‌که‌ت و سوپا، له لاییکه‌وه له‌گه‌ڵ ئاواکردن و دێهات دروستکردنه‌وه و په‌عیه‌ت کۆکردنه‌وه خه‌ریک بوو، له لاییکێ دیکه‌شه‌وه به گه‌رمی بناغه‌ی دۆستایه‌تی و خووشه‌ویستی له‌گه‌ڵ سه‌فه‌وییه‌کان داده‌نا. به‌و ته‌رزه هه‌میشه له کۆشش و ته‌قه‌لادا بوو، هه‌تا پینج سالان کوردستانی له ئه‌وه‌ڵ چاکتر دامه‌زراندنه‌وه، وه به‌ئیستیقلالیه‌تیکێ ته‌واو حاکمییه‌تی کرد.

سالی کوچه‌ک ئه‌حمه‌د پاشا ئه‌میری مه‌فره‌زه‌ی دیاره‌که‌ر - که رۆمی بوو - به په‌نهانی له‌گه‌ڵ ئه‌حمه‌دخاندا ده‌ستی به موخابه‌ره کرد و که‌م که‌مه ناخووشی ئیوانی به‌خووشی وه‌رگه‌راند و بناغه‌ی ئاشنایییان دامه‌زراند.

شاسه‌فی سه‌فه‌وی - که له‌وه ئاگاداربوو - رقی هه‌ستا و له‌شکرکی گرانی له‌ژیر فه‌رمانده‌ی سه‌ردار سوپا رۆسته‌م خاندا ساز کرد بۆ ناردنه سه‌ر ئه‌حمه‌دخان و سه‌ر نزمکردنی، خه‌ریکی ئاماده‌یی بوو، پێویستی ریک ده‌خست. که ئه‌حمه‌دخان ئه‌وه‌ی زانییه‌وه رۆسته‌م خانی ده‌چیته سه‌ر، قاقه‌زی له ئه‌حمه‌د

پاشا نوویسی و داوای یارمه‌تی لى کرد. ئەویش هەتا لە سەردارى رۆمى گىراوه و بە ئەستەمبوول راگەياندرا مودەتێكى بەسەر چوو. لە ئاخىردا جوابى دراوه كه: وهختى ئەوه نەهاتووە كه دلى شای ئىران بۆ حوكمدارىكى كورد بشكىندرى.

رۆستەم خان بە قووه‌تێكى چل هەزار كەسىیەوه روو بە كوردستان بزووت و كهوته رى، نزیك بە خاكى ئەحمەدخان بووهوه.

ئەحمەدخان لەشكرى كورده‌كانى هەلگرت و چوو پێشه‌وه. لە مانگى زىلحیجەى ئەو سالەدا گەيشته دوزمن و سوپاكەى ریز کرد. هەردوولا دەستیان بە كوژتارى يەكتر کرد. لە نەتىجەدا لەشكرى رۆستەم خان شكا. لەشكرى ئەحمەدخان كهوته دووى شكستەى دوزمنیان، مالى و ئەسپابىكى زۆریان كهوته دەست؛ هەتا چەند زنجیره‌ فيل لە رۆستەم خان بەدیل گيران. مالى و نەقدییە و چەك و چتى گرانبەه‌ه‌اى بى ژمار كهوته دەست لەشكریانى ئەحمەدخان. بەشادى و خووشى گەرانەوه پاشى.

كووچەك ئەحمەد پاشا كه له‌وه ئاگاداربوو، سەربه‌ه‌وردى له‌ خوێ بەره‌وژووتر دا و ئەمرى وەرگرت كه كه‌لین دەست كهوته‌وه و دەسته‌یه‌ك عەسكەرى هەلگرت و روو بەشاره‌زور كهوته رىگا و قاقەزێكى له ئەحمەدخان نوویسی ئەوا بە عەسكەرىكى قورسەوه بەهاوارتەوه هاتم و خوړا بگره «یەعنى له‌وه ئاگادار نییە كه ئەحمەدخان دوزمنى شكاندوه» هەروه‌كو ره‌وشتى خوێان خوێ بە نەزانی نیشان دا و كهوته رىگا.

ئەحمەدخان له‌وه گەيشت كه رۆمى بە فىلن و له وهختى تەنگیدا دەستی كەس ناگرن؛ كه بۆ خوێان لىیان قەوما زۆر زوو هاوار له دراوسێیه‌كانیان دەكەن. ئەحمەدخان ئەمەشى زۆرچاك زانیبوو كه كووچەك پاشا بۆ دەست بەسەر شارەزور كێشاندا چوونه ئىرانى كردووته بەهانه‌وه ئەگەر له‌گەڵ ئىرانیش شه‌ر بكات، شارەزورى بەزۆر دەكاتە لەشكر و رىگای هاتوچوون. كه‌وابوو بە هەموو جوړىك سەركەوتنى رۆمى له‌و شه‌ره‌دا بۆ كورد چاك نییە و ئاماده‌ى وىرانى كوردستانه. ئەحمەدخان زانینی خوێ پەنهان کرد و بە ئاشكرا رىگای رابواردنى دا بەئەحمەد پاشا.

ئەحمەد پاشا بە عەسكەرەكه‌یه‌وه بە شارەزوردا رۆیشت هەتا گەيشته قەلاى

مەريوان، بەلام ئەحمەدخان لە كۆمەگیدا بېدەنگىي ئىختيار كرد و لە دانەوتلە و تيشووداندا نەزانين و خۆتئ نەگەياندى كرده دەستور. ئەحمەد پاشا عەسكەرەكەي روو بە هەمەدان ئاژۆت. لەولاه پۆستەم خان لەشكرى قورسى هەلگرت و لە نزىك هەمەدان بەرابەر بە عەسكەرى پۆمى راوەستا. پۆستەم خان زانپوويەوه كە كوردەكان گۆشەگيرن، لە شەر چير بوو؛ لە هەموولايىكەوه دەستى بە پەلاماردانى عەسكەر كرد و لە مانگى پەيبەي يەكى سالى ۱۰۴۶ شەر دەست پى كرا.

ئەحمەد پاشا ئەمرى شەرى دا. عەسكەر هەرچەندە كۆششيان كرد چارەيان لە هەلاتن زياتر دەست نەكەوت، چونكو لە هەموو بزوتنەوهيهكدا بە گەلە دەكوژران و بەدیل دەگيران. پاشا و عەسكەرەكەي لە شەر پكردن هەراسان بوون؛ ئەمرى روو بە شارەزور گەرانەوهى دا. عەسكەر پىگای هەلاتنى لى گيرابوو، هەرچەندە تەقەلايان دا لە مەيدانى كوژتار رزگار نەبوون. لەشكرى ئيران شيرى بى دريغى تى نابوون و لەتوپەتى كردن. لە نەتىجەدا ئەحمەد پاشا بە دەستىكەوه شير و بە دەستى ديكەوه ئالا، روو بە لەشكرى ئيران هەلمەتى برد و دەستى بە شەر كرد. هەتا كوژرا لە مەيداندا پياوانە شەرى كرد. لە نەتىجەدا هەم سەرەسكەر و هەم هەموو لەشكرەكەي پۆمى لە دەست پۆستەم خاندا نابوود بوون و هەموو ئالەتەكان كەوتە دەستيان و بە شادى گەرانەوه هەمەدان.

ئەحمەدخان هينديك ئەنبار و ئەسپابى پۆمىيانى لەو شەرەدا دەست كەوت و لە هەموو كوردستاندا لەشكرى خر كردهوه. لە رۆم و لە ئيران كەوتە ترسەوه كە لە ناكاو هەلمەتى بەرنە سەرى، بۆ خۆپارازتن لەشكرى بلاونەكردهوه.

ئەحمەدخان لە پاش سەربهوردى كووچەك پاشا دەستى بۆ دۆستايەتى پىكەوتنەوه لەگەل ئيران [دریژ] كرد و نىوانى خۆش كردهوه. هەميشە پياويان لە هاتوچووندا بوو، تخواوبى شارەزورى دامەزراوه. ئەوجا لەگەل ئيران بوو بە سویندخۆر.

سالى ۱۰۴۸ سولتان موراڢ رابيع بۆ گرتنى بەغدا لە ئەستەمبۆلەوه دەر كەوت. لە مانگى شەعباندا لە پى مووسلەوه گەيشتە بەغدا و دەورەى دا. فەتاح خان حوكمدارى بەغدا - كە لە تەرەف ئيرانەوه تەعين كرابوو- (لە پيشدا لى دواين).

بۆ بەراپەری سولتان موراڧ خۆی راگرت و بە چاکی شەپری کرد و لە ھەموو دەمیڤدا روو بە ھەلمەتدانی سولتان پەلاماری دەبرد و دەیگێرانەو دەوایی. لە نەتیجەدا سولتان موراڧ کە گەراوہ روو بە مووسل و دیاربەکر جەھوی سووراندەوہ. کوردەکانی شارەزور نە کەم و نە زیاد خۆیان تی نەگەیان و بە ھیندیان نەگرت و نە چوونە لای و نە پرسیاریان لی کرد.

ئەحمەدخانێ حوکمداری شارەزور لە ریڤگایاندا لە بری خزمەتکردنیان، تالانی لە رۆم دەگرت و دەیشکاندن.

موراڧی رابیع لەوہ کە کوردەکان بە بەراوہژووی ئومیدکردنی بزوتنەوہ، غەزەبناک و رقی ھەستاو بوو، لە داخان رقی خۆی بە گەورە شیخیکی کوردان رشت و تۆلە لی کردەوہ و بەبھانە و فیئەوہ خنکاندی، لە بری خەلات سیدارە بوو. موراڧ بیگ [لە] تەئریخی (ابوالفاروق) لە بەرگی پینجەمدا بەم جۆرە ئەحوالی ئەو شیخە گەورە کوردە و خزمەت و موکافاتێ دەگێریتەوہ و دەلێت: شیخیکی کورد کە بەشیخی ورمی ناویانگی کردبوو و پوستنشینێ نەقشبەندی بوو، بە نفوز و قسەرہوا و بە قەدر و قیمەت و موقتەدیر بوو. سولتان موراڧ کە لە پینشدا سەفەری ئیرھوان و قافقاسی کرد، ئەو شیخە بە قووہتییکی تەواوی موریدەکانیەوہ گەلیک زۆر خزمەتی کرد و لە ریڤگای رۆمیاندا شەپری کرد و مەملەکەتی گرتبوون. لە سایە ئازایی و راستی و دینپەرہوری خۆیەوہ بوو بوو بە خۆشەویستیکی چاکی سولتان موراڧ. لە سەفەری بەغدا سولتان موراڧدا ئەو شیخە کوردە بە ھیزییکی تەواوہ بۆ پیششوازیکردن ھەتا ھەلب چوو، بەیانی ئیخلاس و راستنکوۆشینێ لەلای سولتان کردبوو. لە شەپ و کوژتار و دەورەدانی بەغدادا بە دلێکی خاوین و کوۆشینێ چاکەوہ شەپری کردبوو. ھەتا گەرانەوہ دیاربەکر لەگەلیدا بوو. سولتان موراڧ لە بری خەلات و بەخشیش و ئینعام و موکافات کە لە باتی ئەو ھەموو خزمەتەئێ شیخ تۆلە بۆ بکرا بایە، بە ئەسەفەوہ، خزمەتەکەئێ شیخ سیدارە و خنکاندن نەتیجە بەخشبوونی رەوا بوو؟

سولتان موراڧ بە دەسیسەئێ ئەمە کە گۆیا کچی ئەمیر فەخرەدین مەعان ئوغلی کە ئەمیری دورزییەکان بوو، لە پینشدا لە دەست کووچەک ئەحمەد پاشا ھەلاتبوو، لە بەرگی نیرینەدا لە لای شیخی ورمی خۆی پەنھان کردبوو و شیخ رای گرتبوو.

گۆیا شیخ له ئەسراری کیمیا و زیر دروستکردن ئاشنا بوو، ئەو عیلمەیی به سولتان نیشان نەدا بوو. هەرچەند پادشا گەلیک له گەلی خەریک بوو بوو، لێ شار دبوو و فیری نەکرد بوو. له به عدا که گەرابوونەوه گۆیا له رێگایدا به هر جوړیک سولتان وەعدەیی له شیخ وەرگرتبوو که گەیشتنەوه دیار بەکر، به هەموو تەرزیک حەقایی زیر دروستکردن و عیلمی کیمیا و رەمل نیشان بدا، وەعدەیی بهجی نەهیناوه. ئەو بهانانە له شیخ شەمسەدین دۆزانەوه و بوو به مایەیی خنکاندن. سولتان له سەر ئەوه ئیعدامی کرد.

دیسان موراد بیگ له بەرگی پینجەمی کتیبی (ابو الفاروق) لاپەرەیی ۳۷۶دا دەلیت: ئەوانەیی که بیژران سەبەبی ئیعدامی شیخ نەبوون؛ به لام دەسیسە بوون. ئەسلی سەبەب نفوز و ئیقتیدار و قسەرەوایی شیخ بوو که به ئیعدامکردنی دا؛ چونکو هەموو کوردستان به چاوی لێ داگرتنیکی شیخ، به جاریک هەستان و تیکچوون و کەوتنە شوڕشیان به بی شک و شوبهه بوو.

ئەو شەوهی دەورەیی مالی شیخ درا و گیرا و بەداری خنکاندا هەلواسرا، قازیبی رومئیلی خواجه سەعدەدین زاده محەمد ئەفەندی له شیخ میوان بوو، له و کیشە و گرتنەدا ترسا و له داخان گیانی دەرچوو و مرد.

کوژننی شیخ شەمسەدین گەلیک له کوردەکان گران هات و تەئسیریکی زۆری به خشی. کوردستان کەوتە جوژشەوه و له هەموو لاییکهوه دەست به سەرکیشی کرا و بوو به بەلایەکی بی دەرمان و ئاشوویکی له تەوانای رۆمیان بەدەر.

کوردستان چاغیکی زۆر به پەشتویی و تیکچوونی رای بوارد و جاریک ئێران به ناوی شیعیهتی و جاریک رۆمی به ناوی سوونیهتی دەستی داوێتە کوردستانهوه و هیندیک جاریش کوردەکان هۆشیان دەهاتەوه بهریان نە دەبوونە ئالەتی هیچ کامیکیان و سەر به خو دەژیان. هەتا خودا فەقی ئەحمەدی دارەشمانەیی له بنەمالەیی بابان نارد و جاری سێیەم خاکی شارەزوری له دەسایس پرگار کردەوه و خستیە ژیر فەرمانی خوێهوه. له بەندی پینجەمی ئەم جزمەدا به دریزی دیتە گۆتن.

بهندی پینجه م

دامه زانه وهی بنه ماله‌ی حوكمدارانی بابان جاری سییه م

له شاره زوور ۱۲۷۴ - ۱۰۵۵

ههروهكو له بهندانی پاردوودا بیژرا، ئۆمهراکانی بابان له پاش پیر بوّداقی گهوره كهوتنه ديهاتی پژدهر و ماوه ته وه. له حوكمداریه وه بوون به ئاغادی و کوپخا و پیاوی فهقییر و بیدهسه لاتیشیان لی پیدابوو؛ ههروهكو له گه لیک بنه ماله‌ی حوكمدارانی دیکهش رووی داوه.

له سالی ۱۰۵۵ دا یهك لهو بنه ماله گهوره ی دووده مانه نه جیبه كهوته نیو مه درسه و مزگه وتانه وه و به خویندن خه ریک بوو. له پاش ئه وه كه عومری به سی گه یشت و بوو به فهقی، له مه درسه ده ركهوت و هه وای حوكمداری و ئاغایه تی و په عیه تپه روه ری كه وته سه ریه وه. به به خشش و پیاوه تی ئیشتهاری کرد؛ چه ند ئۆكه ریکی راگرت. چونكو له داره شمانه پی گه یشت به (فهقی ئه حمه دی داره شمانه) ناوبانگی کرد.

فهقی ئه حمه د رۆژ به رۆژ هیزی پهیدا کرد و دهست و پیوهندی زیادکردن و چه ند ئاوه دانیکی خسته ژیر دهسته وه؛ بانگی بنه ماله‌ی بابان و زیندوو بوونه وه ی به کوردستاندا بلاوکرده وه. لهو ساله دا دهستی به بنچینه ی حوكمداری بابان کرد. ئه حمه دخانی حوكمداری هه سه ن ئاوا - كه له سه ر شاره زوور فه رمانزه وایی ده کرد - به له شکره وه چوو ه سه ر فهقی ئه حمه د و له ماوه ت به گژیه کدا چوون. ئه حمه دخان شکا و فهقی ئه حمه د سه ركهوت و ماوه تی خسته دهست خو ی.

له پاش ئه و شه ره سالی ۱۰۵۶ فهقی ئه حمه د هه موو عه شیره تی پژدهر و شاری مه رگه و قه زای شارباژێری له ئه حمه دخان ئه ستاند و خسته دهست خو یه وه و دهستی به دامه زرانندی په عیه ت و له شکر کوکردنه وه کرد. كه م كه مه ده ورپیشتی خو ی قایم کرد، رۆژ به رۆژ هیزی پهیدا کرد، له هه موو لاییکه وه میله ته په راگه نده

و په‌ریشانی له‌سهر کۆبوونه‌وه و چوو قه‌لاچوالانی کرده پایته‌ختی خۆی، ئومووری حوکمداری و فه‌رمانه‌وایی تیدا دامه‌زاند.

فه‌قی ئه‌حمه‌د هه‌تا سالی ۱۰۶۰ ته‌واوی خاکی شاره‌زور و ئه‌ترافی گرت و زۆر به‌چاکی حکومه‌تی بابانی ژيانده‌وه، له‌شکر و ئالا و ته‌پلی حوکمداریی سه‌ربه‌خۆی ڕیک خست. له‌سهر مینبه‌ر خوتبه‌ی به‌ناوی خۆی خوینده‌وه، حکومه‌تیکی کوردیی زۆرچاکی دامه‌زاند، هه‌تا سالی ۱۰۷۴ به‌ئیداره‌کردن و په‌عیه‌تپه‌روه‌ری و نفوز زیادی و ئومووری حکومه‌ت پیکه‌پینان رای بوارد و مرد، له‌قه‌لاچوالان ناژترا.

حوکمداریی سلیمان کوری فه‌قی ئه‌حمه‌د (۱۰۸۶ - ۱۰۷۴)

که فه‌قی ئه‌حمه‌د مرد، میر سلیمان به‌گ که کوره‌گه‌وره‌ی بوو له‌جیگای دانیش. خاکی شاره‌زوری به‌ته‌واوی هاوێژته ژیر حوکمییه‌وه. جگه له‌عه‌شیره‌تی زه‌نگنه هه‌موو فه‌رمانبه‌رداری بوون؛ به‌لام عه‌شیره‌تی بیژراو بۆ خۆیان له‌سهر خۆیان فه‌رمانه‌وا بوون و ئومه‌رای خۆیان له‌سهر حاکم بوو، نه‌ده‌که‌وتنه ژیر گه‌ری که‌سیکه‌وه.

میر سلیمان له‌ده‌وری بابیدا ناودار بوو، به‌هونه‌ر و ئازایی و پال‌هوانی ناسرابوو، له‌بابی زیاتر بۆ هیژ و ته‌وانایی ده‌کۆشا. سالی ۱۰۷۶ له‌شکرێکی گرانی هه‌لگرت و چوو سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان و شاری سنه و ئه‌ترافی گرت و چوو سه‌ر موکریان و شاری سابلاغیشی خسته‌ژیر حوکمی خۆیه‌وه و له‌قه‌لاچوالانی گری دان و هه‌ریه‌ک له‌وانه میر سنجاغیکی خۆی له‌سهر دانان.

میر سلیمان به‌ده‌ستووریکی جوان بۆ پشتیوان زیادکردن و له‌شکر ئینتزام پێ دان، خانگ به‌گی کوری و میر به‌کره‌سوور به‌گی کوره‌گه‌وره‌ی و خالیدی برا بچووکی خۆی کردنه میر سنجاغ و هه‌ریه‌ک له‌وانی له‌سهر پارچه مه‌مله‌که‌تیکی دانان و له‌شکرێکی ڕیکه‌وتووی به‌هه‌موو پێوستیکه‌وه بۆ قه‌راردان که هه‌ریه‌ک له‌وانه بۆ فره‌کردنی خاکی خۆیان و گه‌وره‌بوونی شانیان بکۆشن.

له‌سالی ۱۰۸۰ حکومه‌تی ڕۆمی عوسمانی له‌گه‌ل حکومه‌تی عرووس ئیعلانی هه‌رییان کرد. سوڵتانی ڕۆم به‌ناوی دین و جیهادی ئه‌عه‌زمه‌وه پیاوی نارده لای سلیمان و داوای یارمه‌تی و کۆمه‌گی لێ کرد. ته‌ئریخی جه‌وده‌ت ده‌لیت:

«حکومه‌تی عوسمانی له سلیمان پاشای بابانی ئیستمداد کرد، ئەویش به نۆردوویکی موجه‌ه‌زه‌وه به هاواری سولتانه‌وه چوو».

میر سلیمان له‌شکرێکی قورسی له کوردستان کۆ کرده‌وه، به ناوی جیهاده‌وه و به دایکی پاکی دینداری و خودا‌په‌رستییه‌وه روو به مهیدانی شه‌ر له کوردستان مال‌اوایی خواست و که‌وته رینگا، جه‌به‌یه‌کی موهیمی له مهیدانی شه‌ردا خسته عوهده‌وه. ئەگه‌ر میر سلیمان له‌و ساتانه‌دا نه‌گه‌یشتبایه پیش‌دوژمن، له‌شکر و نۆردووی رۆمی دووچار به رۆژێکی وا تاریکی بوون به په‌ریشانی و شه‌په‌زی له پێشده‌ستی دوژمن‌ه‌وه‌بوون. به‌لام له‌و وهخته‌ته‌نگه‌دا فریای رۆمییان که‌وت و به‌شه‌وه‌لمه‌تی برده‌سه‌ر عرووس و دوژمنی له‌به‌ریه‌ک بلاو کرده‌وه. به‌ده‌ره‌یه‌کی شه‌په‌زه‌کردن که له‌بری روو به‌خاکی خۆیان ده‌ربازین، ده‌سته‌ده‌سته خۆیان داوێته‌نیو له‌شکرێ کورده‌کانه‌وه و به‌دیل ده‌گیران و ده‌کوژران. به‌و جو‌ره‌هه‌موو له‌شکرێ رووسی په‌ریشان و شه‌په‌زه‌کرد.

ته‌ریخی جه‌وده‌ت: که «موژده‌ی ئەو فه‌تیه‌ی کورده‌کان به‌پادشای رۆم راگه‌یاندرا، له‌ته‌ره‌ف پادشاه‌ه‌ شیرێکی مورسه‌ه‌ه‌ و که‌ولێکی گرانبه‌های بۆ میر سلیمان نارد و ناوی نا پاشا و میری میرانی له‌گه‌ڵ فه‌رمانی بۆ نارد». به‌پراستی میر سلیمان پیاوانه‌ و قه‌هرمانانه‌ دوژمنێکی زه‌به‌رده‌ستی وه‌کو رووسی بۆ رۆمی شکاند و رۆمییه‌کانی له‌ئه‌ساره‌ت و په‌ریشانی رزگارکرد، ئاله‌ت و ئه‌سپاب و جه‌به‌خانه‌یه‌کی قورسی بۆ گرتن. به‌و سه‌رکه‌وتنه‌ میر سلیمان ناوبانگی پاله‌وانی و نازایه‌تی به‌دوینادا بلاو کرده‌وه.

به‌لام ئەو شوهره‌ته‌له‌به‌رچاوی رۆمیاندان زۆر به‌ئه‌ه‌مه‌یه‌ت گیرا و به‌گه‌وره‌یان ئەژمارد. ئەو فه‌تخ و زه‌فه‌ره‌ بۆ میر سلیمان له‌وده‌مه‌دا له‌جینگایه‌کی وا که‌دوور له‌خاکی خۆی و له‌نیو‌نه‌یار و بیگانه‌دا بوو، به‌خاڵێکی چاک نه‌تیجه‌به‌خش نه‌بوو. حکومه‌تی عوسمانی که‌وته‌ته‌سه‌وراته‌وه. ییکه‌م له‌مه‌دا ئەندیشه‌یان کرد که له‌ده‌ست عرووسدا شکابوون، میرێکی کوردان رزگاری کردن نه‌ک مه‌ئمووریکی تورک، ئەوه‌له‌نه‌زه‌ر دوژمندا ئەه‌مه‌یه‌تی ده‌به‌خشی. دووه‌م میر سلیمان به‌و ناوبانگه‌ و به‌فه‌تخ و زه‌فه‌ر و نیشانه‌وه‌که‌گه‌راوه‌کوردستان، ده‌بیته‌بارێکی گران له‌سه‌ریان و له‌عرووسه‌کان زیاتر ده‌ستدریژی بکات.

حکومه‌تی عوسمانی له‌سه‌ر ئەمه‌قه‌راری دا که ئەو پیاوه‌به‌ساغی گه‌رانه‌وه‌ی

بۆ كوردستان له رهوشتيان دوور و بهرئاوه ژووی خۆيانه. له بری منه تدارى بههر
وهسيلاهيك بيت كوژتن و له ناو بردنى ته تبيق بكرى، چاكتىر و نزيكتىر
دهستورىيانه.

مير سليمان كه به فهتخ و زهفهروهه له شهري و كوژتارى عرووس دهستبهردارىبوو،
به كهيف و شادمانى گهراوه و گهيشته ئهدرنه، كه شارىكى گهرهه عوسمانىيان
بوو. ئۆردوو به چاوى قوماندانى و سهه عهسكهري پيشسوازيان كرد و به
ئىحترامهوه گهيانديانه نيو شارهوه. مودهتتېك بۆ ماندوو هساندنهوه گۆيا رايان
گرت؛ ههتا كه لىن دهست خرا و شهوى له خهودا كوژرا. له شكر و پياوهكانى
ههرجيهكى له پيشدا روو به وهتهن گهرايوونهوه رزگار بوون. ئهوى مابوون، ههموو
بى سهروشوين كران.

جهنازهى مير سليمان له سالى ۱۰۸۶دا له گوڤستانى سولتان سهليم ناژت را.
مهدهى سليمان پاشاى كورى خاليد پاشاى كورى سليمان پاشاى گهره كه به
مير سليمان غازى ناويانگى كردبوو، له تهرف مهلا ئيلياسى سزينه سالى ۱۱۲۳
گو تراوه كه چووه ئيران و شكاندى:

منم جادار كيخسرو خراجت گير خاقانم
عجم را ضبط سيف آرم سليمان ابن سليمانم
زنوك رمح خون ريزم فلک آلوده ميگرده
كه گيو و بيژن و قارون ندارند تاب مي دانم
ز بانگ طبل و كوس من كه شيران درگريز آيند
هز براز جنگ من عاجز، كه من شاه هز برانم
هبقيصر پنجه مي بازم به ايران تيغ مي رانم
فرنگستان به جوش سلم و تور آرم كه تورانم
كسى از بطن مادر مي نيارد سر مگر بيرون
سمعنا گر نگويد سرزند بر تيغ برانم
فريدون وار مي كردم، منوچهر طرح مي رانم
كسى را كي رسد دستش به فرق طاق ايوانم

ز سحی بادپای من زمین در لرزهمی آید
 اگر عمرم شود باقی که در فکر خراسانم
 سپاهان برسر راهست مگر تختش کنم او را
 از آن حبشش کنم بخش که بنده‌ی شاه مردانم
 زهر اطراف اعدایم که جمله در امان آیند
 زروی حق امان دارم که من هم کوه آمانم
 شاه سولتان حوسینی سه‌فوی که پادشای ئیران بوو له سالی ۱۱۳۳دا که
 سلیمان به‌گی غازی روو به‌همه‌دان گرتن چوو، ئەم قاقه‌زه‌ی به شیعری بق ناردبوو:
 زنم آتش به‌کوردستان که دود از هند بر خیزد
 کشم تیغ حسینی را امان از روم برخیزد
 مه‌لا ئیلیاس له تهره‌ف میر سلیمان به‌گی غازی‌ه‌وه به‌و دوو شیعرانه جوابی
 سولتان حوسینی شاهی ئیرانیان نوویسییه‌وه و بویان نارد:
 زنم آتش به‌ایران از سپاهان دود برخیزد
 ز بیم تیغ خون ریزم صدای الحذر خیزد
 شدم حارس به‌این سرحد پناه این بروبوم
 کشم تیغ سلیمانی پناه قیصر روم
 ئەگه‌رچی له به‌یازی خه‌تدا ئەو شیعرانه له تهره‌ف مه‌لا ئیلیاس‌ه‌وه به‌ناوی
 سلیمان پاشای دووهم‌ه‌وه قهید کرابوو، به‌لام ئەو ته‌ئریخه له‌گه‌ل خانگ خان پاشا
 مونسه‌به‌تی زیاتره.

حوکمداریی ئەمیر به‌کره‌سوور کوری سلیمان پاشای بی‌که‌م (۱۰۸۶-
 ۱۱۲۷)

سلیمان له زهمانی خویدا به‌کره‌سووری کوری خوئی له‌سه‌ر چه‌ند پارچه خاکینکی
 شاره‌زوور دانابوو حوکمداریی تیدا ده‌کرد و به‌ده‌به‌به‌یه‌کی چاکی راده‌بوارد. که
 باوکی له ئەدرنه کوژرا، بق خوئی له کوردستاندا ئالای سه‌ربه‌خوویی هه‌لکرد و به
 ئازایی و ره‌شیدی گۆی هونه‌ری له مه‌یدانی پیاوه‌تیدا برده‌وه و به‌ره‌عییه‌تپه‌روه‌ری

و جهنگاوهری ناسرابوو. ههتا سالانی ههزار و سهه و بیست و ههوت به دلیکی ساز له ئومووری حوکمداریدا پای دهبوارد.

لهو سالهدا حکوومهتی سهفهوی له ئیراندا دووچار به شکسته بوویوو. حکوومهتی عوسمانی له گرتنی ئیران کهوتیوو ههتا. شاتههماسبی سهفهوی بو پیش بهفیتنهگرتن له قهزوینهوه رووی له تهوویز کرد. دهولهتی عوسمانی ئیبراهیم پاشا حاکمی ئهزرهروم بو گورجستان و عارف ئهحمده پاشا بو ئیران و عهبدوئلا پاشای کۆپرلی ئوغللی حاکمی وان بو تهوویز و ههسهن پاشای والی بهغدا ی بو کرمانشان مهئموور کردن. ههریهک به عهسکهریکی قورسهوه به گرتنی ئهو خاکه بزوتن.

میر بهکرهسووری حوکمداری بابان چونکه خوئی به حاکمیکی سهربهخو دهزانی، له چوونی ههسهن پاشادا کهنارهگیری کرد. ههسهن پاشا میرهکانی زهنگه و باجهلانی خواسته لای خوئی و بهناوی کیش و ئاینی سوونیهتی و شیعهتییهوه نوازشی کردن و دلخویشی دانهوه بو چوونه سهه قزلباش که بهشهرع بو سهه ئهوانه لهسهه ئههلی سووننهت و جهماعهت واجیبه، خهلهتاندنی.

میر بهکرهسوور لهوهدا بهتهنها ماوه. که ههسهن پاشا گهیشته کرمانشان ئههالی کوردستان و خانک پاشای براشی سهرزهنشتی میر بهکرهسووریان کرد، ئهویش به ناچاری لهشکرکی ههلگرت و بو یاریدهدانی ههسهن پاشا روو به کرمانشان رویشت و بههیز و تهوانای پالهوانی کوردان کرمانشانیان گرت و خستیانه ژیر حوکمهوه.

لهولاشهوه خانک پاشا به لهشکرکی گرانی بابانهوه چوووه شاری سنه و خاکی ئهردهلان؛ بهزوری بازوو گرتی و خستییه ژیر حوکمهوه و رووی له سابلاغی موکری کرد، ئهویشی خسته دهست و به لهشکرهوه بو یارمهتی ههسهن پاشا چوووه کرمانشان.

ههسهن پاشا والی بهغدا که کرمانشان به دهستی حوکمدار و میرهکانی کوردستان گیرا و خرایه ژیر حوکمهوه، به بهانهی ئهوه که ئه میر بهکرهسوور له چوون درهنگی نواندوووه، به خیانهتیان ژمارد و به ههواداری سهفهوییهکانی قزلباشیان له قهلهم دا و خوینی ئهو ئه میره کوردهیان به ههلال دانا. له پاش

پیکهستی ئومووری کرمانشان ئەمیر بەکرەسووریان لەنیو مەنزلی خۆیدا کوژت. لە بری چاکە لەگەڵ کردن و موکافات، بە کوژتن جەزایان داوه. لەوه ئومەرا و گەورەکانی کوردستان زۆر مۆتەئەسیر بوون، بەلام دین و ئاین سکوتی پێ کردن. جەنازەکەمی ئەمیر بەکریان بردە قەلاچوالان و لەوی ناژتیان.

ئەمیر بەکرەسوور لە کوردستاندا گەلیک خزمەتی چاک کردن و ئاساری خەیرییهی زۆر بەجێهێشت. لە شاری کۆیی مزگەوتیکی گەوره و مەدرەسەیهکی بۆ تەحسیلی عیلم دامەزراند، ئەمرۆکەش ئەو ئاسارە هەرماوه. لە قەلاچوالان مەدرەسە و مزگەوت و مەوقووفەجاتی دانا و لە گەلیک شار و قەلایاندا بینای پەرستگاهی دروست کردن و بە داخواهی و رەعییەت نەوازی و میللەتپەرستی ناویانگی کردبوو. عولەما و خۆیندەوار و شاعیرانی چاک لە خۆ کۆکردنەوه و بە جیره و شکارته و دلنەوازیکردن، لە دیواناندا جیگای بەرزى بۆ دادەنان. لە جووتبەندەیی و رەنجبەری زۆر حەز دەکرد.

حوکمداریی خانک پاشای کوری سلیمان پاشای بیکەم ۱۱۵۴ - ۱۱۲۷

خانک پاشا لە دەوری میر بەکری برابردا بە سەردار سوپاهی رای دەیارد و هەموو کار و ئیشی حکوومەتی له دەستدا بوو. بە رەشیدی و نازایی و جوامیری ناسرابوو. کە بەکرەسووری برای کوژرا بە خواستی حەسەن پاشای والی بەغدا لە تەرەف سولتان ئەحمەد پاشای عوسمانی بە میری میران و پاشا ناونرا و لەسەر کوردستانی بابان، شارەزور، ئەردەلان، سابلاخ موکری، بانە، بە حوکمداری دانیشت و لەگەڵ ئومووری مەملەکەت خەریک بوو. زۆر بە چاکى ئومووری مەملەکەتی پیکهستی و سوپا و رەعییەتی خستە ژێر فەرمانییهوه.

خانک پاشا بە گرتنی سنە و خاکی ئەردەلان و موکری، ناویانگی کرد، شان و شەوکهتی زیاد کرد، ئەستیرهی بەختی تروسکاوه، رووی له بلنڊبون و بەرزى نواندن کرد. بە سەخاوت و پیاوێتی و نازایی و دلاوهری دۆست و دوژمن بوونه هەواداری. بە بەخششدان، دلی چاک و خرابی گرت. رەعییەت و سپاهی و ژێردەستانی بەبوونی شاد و بەخزمەتی سەربەرزبوونیان دەخواست. کاروباری خانک پاشا پۆژ بە پۆژ بۆ پیشەوه دەچوو.

خانک پاشا لە تەشویشاتی ئیران و لەشکرکێشی عوسمانیان ئیستفادهی

کرد و ئومەراکانی کوردستانی دەم بە دەم دەخستە ژێر فەرمانی خۆیەوه. لە گەڵ میرانی زهنگنه و پاشایانی باجه‌لان رێک کهوت و گریی به که تیی بهست. ئەحمەد خانی بیگلەر به گی ئه‌رده‌لان که له دهستی هه‌لات و پرووی له دیار به کر کرد، به میر سنجاغی نوازشی کردهوه و بر دیه سنه و له تهرهف خۆیەوه کردیه میر سنجاغی ئه‌رده‌لان. ئومەرایانی که لهوور و گۆران و گولباغی دلخۆشی دانهوه و هه‌ریه‌کی به میر دانان و به لهشکریانه‌وه کهوتنه ژێر ریکتفیه‌وه.

خانک پاشا له‌وه خه‌ریک بوو بۆ خۆی له سنه‌دا دانیشته و له وهختی کوژتنی ئه‌میر به‌کره‌سووری برابیدا، هه‌سهن پاشای والی به‌غدا مرد. کرمانشان و ئه‌ترافی بئ سهردار بوون و که‌لینی دهست کهوت و ئه‌و ده‌ور و پشته‌شی خسته دهست خۆی، له‌شکرێکی قورسی ساز کرد و بۆ گرتنی هه‌مه‌دان ئاماده‌ی کرد. پیاوانی پێش‌په‌وی له‌شکر هه‌تا ده‌ور و پشته‌ی هه‌مه‌دانیان کردبوو به پاره‌وه‌ی تالان و بردن.

خانک پاشا که ته‌مای له هه‌مه‌دان کرد، قاقه‌زێکی له فه‌ره‌یدوون خانی موکری نوویسی - که له‌وه‌مه‌دا حاکی هه‌مه‌دان بوو - دلخۆشی داوه که هه‌مه‌دان به‌ده‌سته‌وه بدات. فه‌ره‌یدوون خان شار به‌ده‌سته‌وه‌دانی بۆ نه‌ده‌کرا، به‌لام به‌ناوی شه‌رکردنه‌وه له‌شکری هه‌لگرت و له شار ده‌رکه‌وت و رۆیشته و خۆی گه‌یاند هه‌سپه‌ی خانک پاشا و به عیزه‌ت و شادمانی پێشوازی کرا و ئیحترامی گیرا.

خانک پاشا له خۆکۆکردنه‌وه و چوونه سهر هه‌مه‌دان خه‌ریک بوو، به له‌شکرێکی گرانی کوردستانه‌وه و به کۆمه‌گی و یارمه‌تی میران و سهردارانی کوردان، هه‌ستا چووه سهر هه‌مه‌دان و ده‌وره‌ی دا. ئه‌هالیی هه‌مه‌دان به ئومیدی ئه‌مه که له تهرهف حکومه‌تی سه‌فه‌وییه‌وه کۆمه‌گیان ده‌گات، سئ مانگ به‌را به‌ر له‌شکری کوردان خۆراگیری و شه‌ریان کرد، له دوا بیدا که نا ئومید بوون، قه‌لایان به‌ده‌سته‌وه دا و له‌شکری کوردستان چوونه نیو شاره‌وه.

که هه‌مه‌دان به دهست کوردان گیرا و که‌وته دهست خانک پاشا، له‌ویدا حکومه‌تی دامه‌زراند و خسته ژێر ئینتزامه‌وه و ئومووری ریک خست و بۆ هه‌موو دایره‌یه‌ک مه‌ئموورانی بۆ دانا و ئه‌ترافی شاری به له‌شکر قایم کرد و ده‌وره‌ی شاری کرده له‌شکر به‌ز.

حکومه‌تی عوسمانی له‌ولاوه - هه‌روه‌کو باس کرا - دهستی به گرتنی خاکی

ئيران كوردبوو. له جيگاي حهسهن پاشاي واليي بهغدا، ئەحمەد پاشاي كوري حهسهن پاشايان كرده والي و سه‌عه‌سكه‌ر. موده‌تي سي سال همەدان له ژير حوكمي خانك پاشادا بوو، سالي هزار و سەد و سي و پينج عەبدوپه‌حمان پاشا ناو به حاكمييه‌تي همەدان ته‌عين كرا و ناردرا. خانك پاشا به ئيحترامه‌وه قبوولي كرد و ئومووري بو دامه‌زراند و قوووه‌تي له‌شكري خوئي گه‌راندەوه كرمانشان و بو خووشي چووه سنه.

سالي هزار و سەد سي و شەش ئەحمەد پاشاي والي بهغدا له تەرهف حكومته‌تي عوسمانيه‌وه به سه‌رداري ته‌عين كرا، له‌گه‌ل هه‌نگيك سوپا بو همەدان كه‌وته ريگا و داواي كوومه‌گي له خانك پاشا كرد كه بچنه سه‌ر شا سولتان حوسيني سه‌فه‌وي و خاكي كه ئەفغان له ئيراني گرتووه بيگيرنه‌وه ژير حوكمي عوسمانيه‌وه. ئەحمەد پاشاي والي بهغدا و سارو مسته‌فا پاشاي حاكمي مووسل كه گه‌يشته‌ن تخووبي خانك پاشا، فه‌رماني سولتاني عوسمانيان ته‌قديم كرد كه به ميري ميران و به‌گه‌ره‌به‌گي كوردستان له‌قه‌ب كرا و خه‌لاتيكي لايق و نيشانه‌يه‌كي شايسته‌ي بو ناردبوو، دايه خزمه‌تي و ته‌كليفي چوونه سه‌ر سه‌فه‌وي و ئەفغانيان لي كرد.

خانك پاشا به ناوي ئيسلاميه‌ت و كيشه‌ي سونيه‌ته‌وه يارمه‌تيداني ئەواني قبوول كرد؛ هه‌رچه‌نده له فیتنه‌ي عوسمانيش ئەمین نه‌بوو و له پاشه‌پوژ ترسيشي هه‌بوو، له‌گه‌ل ئەو زانينه‌ش له‌شكريكي قورسي له كوردستان هه‌لگرت و هه‌موو مير و به‌گي كورداني له‌گه‌ل خوئي خست و هه‌ستان و روويان كرده همەدان. له‌ويشه‌وه سوپاهي عوسماني كه‌م تا كورت كه له‌گه‌ل عەبدوپه‌حمان پاشاي واليي همەدان بوون، هه‌ليان گرت و چوونه سه‌ر زيرئاباد و يه‌زديگورد و فه‌ره‌هان. ئيلچيان ناردە لاي ئەشرفي ئەفغاني كه سولتاني سه‌فه‌وي ته‌سليم كات و ده‌ست له سه‌ركيشي به‌ردات.

ئەشرف كه ئەوه‌ي زاني، ناردی سه‌ري شاسولتان حوسيني بري و دايه ئيلچيه‌كان و بو خانك پاشا و و ئەحمەد پاشاي نارد و به شير و خه‌نجه‌ر جوابي دانه‌وه.

پاشاكان رقيان هه‌ستا روو به شاري يه‌زد له‌شكريان كيشا و هه‌ردوو له‌شكر

له یه‌زد به‌را بهر به یه‌کتر بوون. له دواى کوژتار، کورد و رۆم شکان و ئه‌فغان سه‌رکه‌وتن و خانک پاشا به له‌شکری شکسته گه‌رانه‌وه هه‌مه‌دان. له‌و شه‌رهدا گه‌لێک کورد و میره‌کانی بوون به فیدای ئه‌حمه‌د پاشای عوسمانی.

سالی هه‌زار و سه‌د و سی و حه‌وت عوسمانییه‌کان له‌گه‌ل ئه‌فغانه‌کان بناغه‌ی مامله‌تیان به‌م چۆره دامه‌زراند که ویلایه‌تی خوزستان و لورستان و فه‌یلی و کزاز و زنجان و سوئلتانییه و ئه‌رده‌ویژ و رۆمیان و شه‌رقی عیراق و داروله‌رزهبان بۆ ئه‌فغان بمینیتیه‌وه. خانک پاشا له‌و مامله‌ته‌ی ئه‌وان ئیستفاده‌ی ئه‌مه‌ی کرد که خاکی کرمانشان و دینه‌وه‌ر و زه‌هاو و سنه و بانه و سابلاغی موکری خسته سه‌ر مه‌مله‌که‌تی خۆی و تخووبی به‌و دوو حکومه‌ته دامه‌زراند و کردیه موئکی خۆی، له‌گه‌ل مه‌مله‌که‌تداری ده‌کوژشا.

سالی ۱۱۴۰ هه‌زار و سه‌د و چلی هیجری نادرشای هه‌وشاری له کێوانی لورستانه‌وه رۆو به کرمانشان له‌شکری هاژووت. حوسین قوئلیخانی زه‌نگنه له‌سه‌ر تخووبدا سه‌رداریکی کوردان بوو، که‌وته له‌شکرگه‌ی ناده‌روه به سه‌رداری سوپاه و به پینچ هه‌زار سواره‌وه ناردرا سه‌ر کرمانشان که بیگریته. حوسین قوئلیخان له بروگۆزده‌وه به کێوانی فه‌لییدا رۆیشت، له‌ولاوه هیندیک له کوردی ئۆزبه‌گی و که‌لهور موخابه‌ریان له‌گه‌ل کرد و خواستیانه نیو خۆیانه‌وه، چونکو سه‌ره ریگای هاتوچووانی رۆمیان بوو بۆ به‌غدا و هه‌مه‌دان، ئه‌وانیش له‌وه بێزار بوویوون، ئه‌نبار و دانه‌ویژله و چه‌کی رۆمییان گه‌لێک له‌وی بوو، هه‌موویان گرت، حوسین قوئلیخان به‌بی شه‌ر چوو له‌لاوه. چونکه بۆخۆشی یه‌کێک بوو له کوردی زه‌نگنه و سه‌رداریک بوو له کرمانشاندا، به واسیته‌ی خزم و که‌سیانه‌وه به‌بی ئه‌زیه‌ت چوو له‌کرمانشانه‌وه. له‌گه‌وره و سه‌رکرده‌کانی کوردی زه‌نگنه و که‌لهور حکومه‌تیکی جوان و ئیداره‌یه‌کی شایسته‌ی دامه‌زراند، قه‌لا کۆنه‌که‌ی وێران کرد و له‌وه قایمتر و پانتر قه‌لایه‌کی تازه‌ی دروست کرده‌وه.

خانک پاشا که له‌وه ئاگاداربوو له‌شکرکی گرانی ساز کرد و داواى یارمه‌تیى له ته‌یموور پاشای کوردی مللیی حاکمی وان کرد.

ته‌یموور پاشا به گه‌لێک ئومه‌را و سه‌ردارانى کوردی وان و پاشایانه‌وه، به‌له‌ز بۆ یارمه‌تی فریای خانک پاشا که‌وتن، به سی هه‌زار له‌شکری کوردانه‌وه بۆ پیش

نادرشا گرتن چوونه دهشتی مه لایر، که جیگایه کی پان و بهرین بوو. له ولواوه نادرشا له ههمه دان دهرکه وت، له دهشته دا پیشی به پاشا و له شکرانی کوردان گرت و له ههر دوولواوه شه پ و کوژتار دست پی کرا. چۆمیک که وتبووه نیوانی ههر دووکان، ئه مبه ره بهر به گولله ی تفهنگ و توپ و خوماره یه کترین داگرت، له شکرانی نادر له لای راستیه وه له چۆمی په رینه وه، شه پ بوو به شیر و خه نجه بازی؛ له نه تیجه دا کورده کان دهشتیان بهردا و پرویان له دامینی کتو کرد. سه لیم به گی بابان له و رۆژهدا گیروداری پالنه وانانه ی کرد و له نیو دوست و دوژمندا ناوبانگی شه پ و کوژتاری نواند و پیشی به له شکرانی دوژمن گرت و کوژتاریکی زوری لی کردن و گه لیکه به زیندوویی دیل و مال و چه کتیکه بی ژماری لی به تالان گرتن و له شکرانی نادرشای به پاشدا کشانده وه تاکو له چۆمی په رانده وه.

به لام له و شه په دا گه لیک له پاشایانی رۆم که له تهره ف ههمه دان و ئه و دهورو پشته انه بوون، له گه ل له شکرانی پاشای حاکمی هه شته ر و له دست نادردا ئه سیربوون. عه بدور حمان پاشای والیه ههمه دان له ولواوه هه لات و روو به سنه گه راره. کوردهکانی ئه رده لان و بابان دهستیکیان به سه ر و پوتر اکیاندا هیتنا و گه رانه وه، باریکی پیان بوو لیان ئه ستانندن و روو به به غدا رهوانه یان کردنه وه. له و مه سه له یه دا ئه حمه د پاشای والیه به غدا زور دلگیربوو.

له پاش ئه و شه پ و کوژتاره و سه رکه وتنه ی سه لیم به گی بابان، نادرشا ناچار بوو له گه ل خانک پاشا دهستی به ناردراو و قاقه ز نوویسین کرد و خووشی و دۆستایه تی که وته نیوانیان. نادرشا له وپوه که له گه ل خانک پاشا ئیتفاقیان گری دا و له شه پی کوردهکان ئه مین بوو، روو به ته وریز سوپاهی ئاژوت.

خانک پاشا که ته ماشای کرد نادرشا روو به ته وریز دهچیت، له شکرانی ریک خست له ژیر فه رمانی عه لی ره زاخانی موکریدا نارديه تخوویی میانداو که له نیوانی پارخاکانی مه قده م و ده هدمدا هه لکه وتبوو.

ته یموور پاشای مللی که بۆ یارمه تی خانک پاشا له وانه وه چوو بووه شاره زوور، بۆ یاریده ده ربی عه لی ره زاخان هه ستان چوونه میانداو و ده ستیان به قه لابه ندی کرد.

نادرشا له چيگايه کي که به سهفاخانهوه دناسري نوردووبهزي کردبوو که زانييهوه قووهتي خانک پاشا له مياندواودا کوپوونهوه، وهختي ئيواره بنه له سهفاخان بهجي هيشت و به دهسته لهشکرهوه روو به مياندواو کشا .

روژي دووي موحه پهم نزيک نيورؤ لهسه چؤمي که لهشکري عهلي رهزاخان و تهيمور پاشاي لي بوو دابهزي، لهمبه رهو بهري چؤمهوه دهست به تفهنگ و توپ کرا . ههتا شهو بهسه رداهاش شهري دهوامي کرد، که تاريخي شهو رووي زهويي رهش کرد، تهيمور پاشا له پيي مهراغهوه روو بهوان ههلات و عهلي رهزا خانيش به ناچاري روو به کيوهکاني شاره زور کشاوه دوايي . لهو روژوه دهدهم و سابلاني موکري لهژير حوکمي خانک پاشا ده رکوت و بوو به خاکی نادرشا و مهئمووري لهسه داندرآ .

لهولوه ئهحمده پاشاي واليي بهغدا که لهو ئهحواله ئاگادار بوو، له گه رانهوهي نادرشا ترسا . جوابي له خانک پاشا نارد که بؤ تخووب قايمکردن چي دهويت تاکو ياریده برديت و بؤ بهخيوکردني تخووبي عيراق لهشکري له هه موو لاييکهوه دامه زانند و له خاکی کوردستاندا دهست به ريکيوپيکي و قايمه تي کرا . ئهحمده پاشا کوردي باجه لان به حاکميه تي زه هاو داندرآ و لهشکريکي چاکی خرايه فرمانيه وه .

خانک پاشا له ترسي نادرشا لهشکري کوکردهوه و دهستي به ريکخستن کرد که نه بادا دوژمن له که لئندايه هه لمه تي بباته سه ري . تا سالي هه زار و سه د و چل و سيي هيچري له ئالهت و چهک و لهشکر کوکردنه و هدا بوو . به دلخوشيدانه وه و نوازشي ئه هالي و ره عيه تي ده کو شيا . خاليد پاشاي براشي کرده سه ره سه کهر و بؤ ئينتزامدان به ميللهت و سوپاه و مهمله کهت کرديه سه ردار و کاربه دهستي .

لهو ساله دا ته هماسب شاي سه فه وي له ئيره وانه وه روو به ته وريز کشا و له هه مه دان خو ي گرت ه وه . لهشکري کوردي ئه رده لان و بابان له ژير فرمانده ي خانک پاشادا چوونه سه ري . له ديه کي که به (گوپخان) ناوبانگي کردبوو، دهست به شه ر کرا . شاته هماسب شکا و نزيک پينچ هه زار سوار و پياده و سوپاهي کوژرا ، توپ و تفهنگ و چهک و ئه سپاييکي زور که و ته دهست کوردانه وه . شا و چهنده که سيکي دي به هه زار مه رارهت گيانيان رزگار کرد . کورده کاني هه مه دان و کرمانشايان

خسته‌وه دهست خۆیان و گه‌رانه‌وه.

ئه‌حمه‌د پاشای والیی به‌غدا به‌وه که‌یف خۆش بوو، له‌ولاهه به‌له‌شکره‌وه چووه
هه‌مه‌دان و حاکی خۆیان له‌سه‌ر دانا و تخوویان وه‌کو پێشووی ده‌وری ئه‌فغان
دامه‌زانه‌وه و له‌گه‌ڵ پێکخستن خه‌ریک بوون.

خانک پاشا عه‌لی ره‌زاخانی موکریبی نارده‌ سه‌ر سابلاخ و ده‌ده‌م و گرتی و
خسته‌یه ده‌ست و گه‌لی تالان و ئه‌سپابی ده‌ست که‌وت. دیسان خانک پاشا ده‌ستی
به‌ دامه‌زانه‌وه‌ی مه‌مله‌که‌ت و زیاده‌کردنی سوپاه و له‌شکر کرد.

سالی هه‌زار و سه‌د و چل و چوار نادرشا به‌ قوه‌تییکی زۆره‌وه بۆ گرتنی به‌غدا
به‌سه‌ر کوردستاندا چوونی قه‌رار دا. له‌ مانگی جه‌مادی دووه‌مدا له‌ کێوانی
لورستانه‌وه روو به‌ کرمانشان رویشته و گرتی. له‌ولاهه خانک پاشا خۆی
که‌ناره‌گیر کرد؛ به‌لام ئه‌حمه‌د پاشای باجه‌لانی ته‌قوییه کرد که له‌ زه‌هاودا
به‌رابه‌ریی بکا.

ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که بیسته‌وه نادرشا روو به‌ که‌رکووک و به‌غدا
خێوه‌تی له‌ ده‌ستی ماهیده‌شتدا هه‌لداوه، له‌شکر و هیمه‌تییکی زۆری له‌گه‌ڵ چه‌ند
پاشایه‌ک بۆ زه‌هاو نارد که پێشی پێ بگرن؛ چونکه کلیلی به‌غدا و که‌رکووک
زه‌هاو بوو. به‌ ئاله‌ت و موهیمات قایمیان کرد و قه‌لا و جێگا سه‌خته‌کانیان به‌ تۆپ
و ئالاتی شه‌ر پر کرد و له‌ عه‌سکه‌ریان کرده سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز.

نادرشا به‌ خه‌یالی شه‌ه‌ونخوون، شاره‌زایانی هه‌لگرت و له‌ کێوی گا‌وروان
سه‌رکه‌وت و نزیک رۆژئاوا روو به‌ دوژمنیان سه‌روژێر بوون. ئه‌و کێوه بلندانه و
شیو و گه‌لی و دۆله‌ ته‌نگ و رێگا باریکه‌کانیان بری و رویشته خواره‌وه، به‌ شه‌و و
رۆژیک گه‌یشته سه‌ر ئه‌حمه‌د پاشای کوردی باجه‌لان؛ رکیفکوت چووه سه‌ر زه‌هاو.
له‌گه‌ڵ سپیده‌ی به‌یانی ده‌وری ئه‌حمه‌د پاشای دا. رۆژی بیست و چواری مانگی
بیژراو ده‌وره دران. له‌ پاش که‌مێک شه‌ر و کوژتار، ئه‌حمه‌د پاشای باجه‌لان و
گه‌لیک له‌ سه‌رکرده‌کانی کورد و پاشایانی رۆم له‌ ده‌ست نادردا گرفتاربوون و
به‌دیل گیران.

نادرشا گه‌لیک تالانی ده‌ست که‌وت و گرتی، له‌ جێگای بلند و سه‌ختی
ده‌ورپشته‌ی زه‌هاو، چه‌ند بورج و بارووی قایمیان دروست کرد. سوار و پیا‌ده‌یه‌کی

زۆرى به دېھاتى كوردستاندا بۆلۈكردنەوۋە دەستيان كورد به دانەوئېلە و چەورى و مەپ و مال و تېشووئېھكى بى ژمارى كۆكردەوۋە لە زەھاو ئەنبارى كورد و لە پىنگاى قەلاى عەلى بەگەوۋە روو بە كەركووك لەشكرى ئاژۆت. چونكە ناشارەزابوون، سوار و پيادەئېھكى لەگەل بار و بنە لە چۆمى دىالەدا بەئاوداچوون.

نادرشا بە سوپاھەوۋە گەيشتە خورماتوو؛ لەشكر بەزى كورد. دەستەسوارەى بۆ دەورپىشتى كەركووك بۆلۈكردنەوۋە، لە ھەموو ئاوايى و دېھاتىكدا دەستيان بەدىل و تالانگرتن كورد و بە جارېك ئەو دەورپىشتە ژېر پى كرا و وئېران بوو. لە عەشېرەتى بەيات دە ھەزار مالى كۆچ دا و رەوانەى خوراسانى كوردن. نادرشا ھەوت ھەزار كەس لەشكرى ناردە سەر قەلاى كەركووك كە بېگرن و بۆ خۆشى روو بە داشكۆزى بارى كورد. لە پىنگاى قەرەتەپەوۋە روو بە بەغدا رۆيشت. لەولواوۋە لوتف عەلى بەگ نايىبى تەورېز بە شەش ھەزار نەفەر لەشكرى كوردى ئاوربايەگان و موكرى و ئەردەلان گەيشتە لەشكرى نادر.

خانك پاشاى بابانىش دەستەئېھك سوارەى بۆ نارد و بىناى يەكئېھتى لەگەل دامەزراوند. سەلېم بەگى براشى بەو لەشكرەوۋە ناردە يارمەتى و كۆمەگىكردن. لە قەرەتەپە قاقەزى خانك پاشايان دايى، بە ئىحترام و ئىكرامەوۋە بەخىرھاتنى كوردن و بە خەلات و بەخشش دىخۆشى سەلېم بەگى داوۋە.

رۆژى دووھم نادرشا كە روو بە بەغدا رۆيشت، محەمەد پاشاى كورد حاكمى كۆبى بۆ يارىدەدانى ئەحمەد پاشاى واليى بەغدا كە چووبوونە بەغدا بە چەند پاشايانى رۆمەوۋە دە ھەزار عەسكەرى كۆبى و رۆمىيان ھەلگرت و چوونە پىش نادرشا، لە جىگاپەكى بە (ئىنگىجە) ناودەبىر پىشيان بە نادرشا گرت و ھەردوولا دەستيان بە شەپ و كوژتار كورد، لە پاشان محەمەد پاشا و لەشكر روو بە بەغدا فېرارىان كورد، نادرشا ھەمووى بەدىل گرتن.

نادرشا بە شەپ و كوژتار رووى لە بەغدا كورد. رۆژى سى شەممەى دووى مانگى رەمەزان گەيشتە كەنار بەغدا و لە نزىك مزگەوتى براتى، ئەحمەد پاشا سى ھەزار لەشكرى لەژېر فەرمانى ئەحمەد پاشاى واليى ئورفە و قەرە مستەفا پاشا ناردنە پىشەوۋە.

نادرشا سوارە كوردەكانى قەلاچوالانى لەژېر فەرماندەى سەلېم بەگى باباندا

نارده بهرابه‌ری رۆمییان. سواره‌کانی کورد به هه‌لمه‌تی شیرانه په‌لاماری رۆمییان دا و له‌سه‌ر بان و بن دیوارانی شاره‌وه به تۆپ و تفه‌نگ و خومپاره، کورده‌کانیان ئاوباران کرد. له‌و شه‌په‌دا کورده‌کان گه‌لێک به کوژتن چوون، رۆمی له که‌لێندا بوون و کوردیش له ده‌شتدا راوه‌ستا بوون و شه‌پیان ده‌کرد. به ناچاری نادرشا تورکمانی گوگه‌لانی بۆ یارمه‌تی کورده‌کان نارد، دیسان گه‌لێکیان لێ کوژرا و هه‌لاتن. به‌لام کورده‌کان به گولله و شیر به‌رابه‌ری رۆمییان کرد و سینگی گۆشتیان کردبوو به سه‌نگه‌ری گولله و تۆپ و تفه‌نگ. سواره‌ی ئه‌فغانی چوونه کۆمه‌گیان، به‌لام زوو رۆمی له جیگای خۆیانی هه‌لکه‌ندن و گێڕایانه‌وه پاش.

له‌وه‌دا له‌شکری نادر شکا و کورده‌کان به هه‌زار کیشه ئه‌وه‌ی رزگار بوون خۆیان گه‌یانده له‌شکرگا؛ به‌لام نادرشا له هه‌ر چوار که‌ناره‌وه به‌غدای ده‌وره دا و خسته‌یه ته‌نگانییه‌وه. هه‌تا مانگی سه‌فه‌ری ساڵی هه‌زار و سه‌د چل و پینج ده‌وامی کرد.

به‌لام له‌ولاوه تۆپال عوسمان پاشای وه‌زیر به سه‌د هه‌زار له‌شکره‌وه گه‌یشه‌ته که‌رکوک. ئه‌حمه‌د پاشای والیی به‌غدا نادرشای وه‌ته‌نگ هێنا.

له ئه‌واخیری مانگی بێژراودا نادرشا له‌شکره‌که‌ی له برسان و تینوان مرد و کوژرا و په‌رێشان بوون. بۆ خۆشی روو به هه‌مه‌دان هه‌لات.

که نادر شا هه‌لات و له‌شکره‌که‌ی مه‌حوو بووه‌وه، سه‌لیم به‌گی بابان به هه‌ر کلۆجیک بوو، چه‌ند که‌سه‌تیکه که له‌گه‌لی رزگار بوو بوون هه‌لاتن و خۆیان گه‌یانده کوردستان. له دوو هه‌زار کوردی ئه‌رده‌لان و پینج سه‌د کوردی موکریان یه‌کی لێ رزگار نه‌بوون و هه‌موویان کوژران و به‌دیل گیران. عوسمان پاشای تۆپال قاقه‌زیکه به هه‌ره‌شه بۆ نادرشا نارد که له وه‌ختی خۆیدا ده‌گوتری.

هه‌روه‌کو بێژرا که نادر هه‌لات، سه‌لیم به‌گی بابان گه‌رایه‌وه کوردستان. ئه‌حمه‌د پاشای والیی به‌غدا له میژبوو داخ له دلی خانک پاشا بوو. ئه‌ویش ده‌ترسا چونکه پیاویکی ناودار و حوکمداریکی پاله‌وان بوو، له شه‌ری ته‌هماسبی سه‌فه‌وی و گرتنی هه‌مه‌دان و مامله‌تکردنی له‌گه‌ل نادرشا له ده‌ستی مه‌لایه‌ردا و یارمه‌تی جاری دوایی به نادرشا و گه‌لێک بزوتنه‌وه‌ی دیکه‌شی لێ به‌دڵ گرتبوو. هاتنی عوسمان پاشای تۆپالی به که‌لین ژمارد و شکسته‌ی نادری به غه‌نیمه‌ت زانی. به فیل خانک پاشای خواسته به‌غدا که هێندیک مه‌سایل هه‌ن لێ ده‌ویژن، خانک

پاشا له وه درېدونگ بوو، وای به چاک زانی که خالید پاشا بنیریتته لای توپال پاشا و به خیرها تنی بکات و بناغی مه وهدت دامه زینیتته وه.

که خالید پاشای خسته ری و گه یشته که رکوک، توپال پاشا گه لیکي حورمه ت گرت و نوازش و ئیکرامی کی بی ژماری نیشان دا و بۆ حوکمداری بابان نامزده دی کرد، به لام پی پی نه گوت و له دلیدا رایگرت و نارديه دووی خانک پاشاش که بۆ نادرشا و مه سه له ی تخووب مه شوهره تیک بکن. به هه زار درق و فیل خانک پاشا خه له تاندر و له ری دهرخرا، خانک پاشا بۆ به خیرها تنکردنی توپال پاشا به هه زار سواره ی کورده وه چوو که رکوک و سه لیم به گی کرده وه کیلی خوئی و له قه لچوالانی دانا. که خانک پاشا گه یشته که رکوک، عوسمان پاشا له پاش میوانداری و ئیحترام گرتنی به خویشی خوئی نارديه به غدا، ئهمه د پاشا چتیکي له خه ودا چاوی پی نه ده که وت، به ناسکه را دیتی، شه وی له خه ودا خنکاندی و سبهینه ی پارده ی ره بیع جه نازه که ی نارده وه کوردستان.

حوکمداری خالید پاشا برای سلیمان پاشای ییکه م (۱۱۵۵ - ۱۱۴۵)

ههروه که له پشدا کوترا، توپال عوسمان پاشای سه دری ئه عزمی رۆم به سه د هه زار له شکره وه له ئه سته مبولل دهرکه وت و پارده ی سه فهری سالی هه زار سه د و چل و پینچ گه یشته که رکوک و له دیاربه کر و مووسله وه گه لیک له شکر و ئومه رای کوردیشی له گه ل خوئی خست. مووسل و هه ولیری پر له شکر کرد و به توپ و چه ک قایمکردن و ده ورپشستی کردنه سه نگر و مه ته ریز، به زیانیکي دینی به سه ر ئومه را و گه وره کانی کوردا هات که نادرشا شیعه یه و له به راهه خه لیفه ی ئیسلام شیري کیشاوه و شه ر له گه ل کردنی غه زایه و له سه ر هه ر موسلمانیکي راست فه رزه که له ریگای دینی پاکدا بکوشتیت؛ ئه گه ر مرد و کوژرا ده چیتته به هه شت و ئه گه ر ما و سه رکه وت غازیه و گوناھی ده روا. به و قسه په ندانه هه مووی هینانه چۆش و خرۆش. میر خانک پاشای حوکمداری گه وره و به شانای بابانی به و په ته به کوژتنی فتوا درا که له گه ل نادرشای شیعه ری که وتوو. ئه گه ر ئه و ده سیسه یه نه بوایه خانک پاشایه کی وا زه به رده سستی به هیژ چۆن ده چوو لای و به ده ست ئهمه د پاشاوه به کوژت ده چوو. ئه و هه موو ئومه را و حوکمدارانهای کورد ده که وتنه دووی.

که خانک پاشا شهید کرا، توپال پاشا خالد پاشای بابانی به پاشا ناسب و خه لاتی حوکرداری شاره زوور و بابانی به سهر شان دادا و فهرمانی سولتانی بو جه لب کرد. له که رکوکدا هه موو ئومه رایانی کوردستانی شیمالی که له گه ل بوون کوی کردنه وه، به فهرمانبی سولتان، خانگ پاشای بابان له گه ل دوژمنی ده ولتی عه لیه ئیشترکی کردبوو، فهتوای کوژتنی درا و خالد پاشای براشی به پاشایه تی و ئه میر و ئومه رایبی کوردستان و حوکرداری بابان و شاره زوور سه ربلند و فهرمورایی (۹) بو خویندنه وه و شیرینی خورایه وه. هه موو ئومه راکانی کوردستان به وه مه منون بوون.

به راستی ئه و چاووراوه ی عوسمان پاشا و خه لات کردنه وه ی خالد پاشا و دلدانه وه و نوازشی کورده کان بووه شادی و که یفی ئومه رایانی کورد و برینی خانک پاشای ساریژ کردن و شکسته ی نادرشا، ئه و چاووراوه دینداریه کورده کانی خسته سهر هه وه سی ئه مه که له هه موو لایه که وه په لاماری له شکری نادرشا بدهن و له ناوی ده ژله دووری بخه نه وه و ریگی هاتوچوونی پی وته نگ بین.

کورده کان به ناوی دینه وه ده ستیان به هه لمه تدانی نادرشا کرد و وه ته نگیان هینا و له نه جف و که ره لا و کارمه یین و ئه ترافی به غدایان دهر کرد و به شکسته یی هه تا نزیک هه مه دانیان ئاژوت. میرزا مه هدی خان خاوهندی میژووی نادر، به دوور و دریژی ده لیت: کورده کان بوونه مایه ی شکانی شه وکه تی نادرشا؛ دهنه به سره و نه جف و که ره لا و به غذا له ده ست رومیاندا نه مابوو و هه موو گیرا بوون و ته مای گرتنی مووسلشیان ده کرد. به لام کورد له هه موو قو لیکه وه، دوو هزار و چوار هزار له شکر له ژیر ئیداره ی ئه میریکی کورداندا ده ستیان به هه لمه تدانی له شکری نادرشا ده کرد، له به رابه ر ئه وانه راوه ستان نه ده بوو، له هه لاتن زیاتر چاره نه مابوو.

توپال پاشا به به خشش و خه لات کورده کانی شاره زووری دلخوژی ده داوه و رۆژ به رۆژ له شاره زووردا بناغه ی قایم کرد و ته شکیلاتی عه سکه ری لی دامه زراند. له لایه کی دیکه شه وه عوله مایانی خسته بووه نیو کوردستانه وه و به ناوی سوونیه تی و شیعه یه تی، دلای کورده کانی له نادرشا رهش ده کرد و بو شه پرکردن چری ده کردن.

هەرچەند بە ئاشکرا کوردەکان لە گەلی رێک کەوتبوون، بەلام لە بنهوه داخی خانک پاشای حوکمداری خۆیانان لە تۆپال پاشا لە دل گرتبوو، ناچاری بێدەنگی بوون.

بۆ رۆژێکی کەلین سەلیم بەگی ئامۆزای خۆی لە قەلاچولاندا هێشتەوه کە رۆژێک دەست کەوتیت و بە دلخواز بگەن. خالید پاشای بابان، ئەو پیاوه لە قەلاچولاندا هێزداریی و لە دەست دەر نه چیت، ئەگەر نادرشا گەراوه، سەلیم بەگ بێتە تەرەفداری نادر و خۆی حوکمداری خۆیان لە رۆمیەکان بستینەوه. سەلیم بەگ بۆ ئەوه رۆژ بە رۆژ لە کۆشەوه و خۆکۆکردنەوه دا بوو، رۆژ بە رۆژ میلیهتە کەمی بەمه نوازش دەدا نەبەهه ههوارى رۆمى و لە گەل میلیهتە خۆیان خەریک بن.

تۆپال عوسمان پاشا لە نادرشا دەرترسا، خالید پاشای حاکمی بابانی کردە سەر عەسکەر ئەمیش پاشای لە گەل خست و بیست هەزار سوپاهی کوردانان هەلگرت و چوونه سەر چۆمی دیاله ئۆردووبەزبان دەست پێ کرد. خالید پاشا کە گەشتە سەر چۆمی دیاله کە هەشت فرسەخی کەرکوک بوو. جیگا سەختەکانی کردە سەنگەر و سوپاهی تیدا دامەزراند. لە پاش چەندێک پۆلا پاشا و محەمەد پاشا بە لەشکرهوه چوونه یارمهتیی خالید پاشا.

خالید پاشا نزیک مانگیک لە دیاله خەریکی رێکخستنی ئۆردو و جیگایان بوو، هەمووی دامەزراندن. عوسمان پاشای تۆپال لە بەر دوو چت خالید پاشای خواستەوه کەرکوک، یەکیک لە بەر ئەوه بوو نەبادا لە گەل دوژمن رێک کەوتیت و کوردستانی بە دەستەوه بدات، دووهم بۆ ئەوه کە لە کەرکوکدا چاوپوراوی پێ بکا و قوووتی پێ بخاتە دەست و لە رۆژی پێویستدا بەکاری ببات و خۆی پێ پرزگار بکات، لە لای خۆی دانینی بە چاکتر زانی.

عوسمان پاشا کە خالید پاشای گێراوه ئەمیش پاشای رانەسپارد کە بە پەنھانی بزوتنەوهی نادرشا و کۆشش و کردەوهی کوردەکانی شارەزور و ئەردەلان بپشکنی؛ ئەگەر نادرشا لە هەمەدانەوه روو بە ئاوربایەگان رۆیشت بە لەز لەشکر ببنە سەر کرمانشان. ئەو سێ پاشایانە شەو و رۆژ لەو پشکنینە خەریک بوون.

نادرشا لە بیست و دوو رەببەعی دووهمی سالی هەزار سەد چل و پینج لە

همه‌دانه‌وه که زانییه‌وه خانک پاشای بابان له‌بهرئه‌وه‌ی که یارمه‌تیی نادری کردووه و ئه‌حمه‌د پاشاش ئه‌مری به کوژتنی داوه و خالید پاشای برایشی کرده حوکمداری بابان، گرتی و قاقه‌زیککی دوور و دریزی بۆ سه‌لیم به‌گی بابان نوویسی که تۆله‌ی مامۆزات له‌سه‌ر منه که بیئه‌ستینمه‌وه؛ دلگیر مه‌بن؛ ئه‌وا له‌قه‌بی خانی و خه‌لاتی حوکمداری کوردستانم بۆ ناردن. له‌ی بابه‌ته‌وه قاقه‌زیککی چاکي بۆ نارد و دلخۆشیی داوه که پیاوه‌تی و ئازایی له‌لای خۆت ئیسپات کردبوو، به‌وه‌ش له‌ گره‌ودا بوو.

سه‌لیم خان به‌گ که قاقه‌زی نادرشای وهرگرت، به‌په‌نهانی یه‌کیه‌تیی له‌ته‌کدا کرد و قه‌راریشی دا که خالید پاشا له‌جیگای خۆیدا به‌ حوکمداری راگیراو بیته‌وه و سه‌لیم خان به‌گیش خزمه‌تی بکات. به‌وجۆره به‌په‌نهانی له‌گه‌ل نادرشا موخابه‌ری هه‌بوو و خالید پاشاش له‌که‌رکووکدا هاوده‌نگ و هاوالی تۆپال شا بوو. بۆ کار پیکه‌ستن و که‌لین و ده‌سته‌پێنان له‌ هه‌ردوولاوه ئیستفاده‌یان ده‌کرد.

نادرشا له‌ سه‌لیم خان به‌گ ئه‌منیه‌تی په‌یدا کرد و واشی زانی به‌ واسیته‌ی ئه‌وه‌وه له‌ شه‌ری کوردستان و خالید پاشاش ئه‌مین ده‌بی. که له‌وه ترسی نه‌ما و دل‌ی ئاسووده بوو. چونکه هه‌روه‌ک باس کرا نادرشا له‌ شه‌ری ده‌شتی مه‌لایه‌ر و جه‌نگ و جیدالی ده‌وره‌ی به‌غدا له‌ سه‌لیم خان به‌گ و کورده‌کان چاوترساو بوویوو. که ئه‌و ترسه‌ی به‌گه‌وه و مه‌رج و خه‌لات و دیاری ناردن بۆ سه‌لیم خان به‌گ له‌ لاییکه‌وه دانا، له‌ پۆمییه‌کان ئه‌ندیشه‌ی نه‌ده‌کرد و لێیان نه‌ده‌ترسا. گه‌لێک چاران له‌ گه‌لێک شه‌راندان له‌ ده‌ست کورد و ئومه‌را و پاشایانی کورد شکسته‌ی خواردبوو. هه‌ر که‌سیکی میژووی نادرشا بخوینیته‌وه تێ ده‌گا که شکسته‌ی ته‌هماسب شا له‌ ئیره‌وان و شکسته‌ی نادرشا له‌ قارس و ئیره‌وان و نه‌وریز، شکسته‌ی نادرشا له‌ خوراسان و لورستان، شکسته‌ی نادرشا له‌ هه‌مه‌دان و مه‌لایه‌ر و به‌غدا، هه‌موو له‌ ده‌ست کوردان خواردووه؛ خاسمه کورده‌کانی بابان دیواریکی سه‌خت بوون له‌ پیش نادرشادا بۆ گه‌یشتنه‌ رۆمی.

نادرشا به‌و قاقه‌زه‌ی ناردیه قه‌لاچوالان، هه‌م برینی باسی خانک پاشای کولانده‌وه و هه‌م بۆ تۆله ئه‌ستانده‌وه پێیدا هه‌لگوتن و هوشیاری کردنه‌وه و هه‌م کورده‌کان له‌گه‌لی پیکه‌وتن به‌ که‌لین زانی بۆ مه‌هووکردنه‌وه‌ی رۆمییان له‌ شاره‌زووردا.

نادرشا که له کوردهکان ئاسوودهخاتر بوو، لهشکری روو به دیاله سوار کرد و ریگی ههشت پوژی به دوو شهو و دوو پوژان بری، گهیشته سهه رۆمییان. مه‌میش پاشا و هاوالانی که زانیانه‌وه نادرشاپان گه‌یشته سهه، له هه‌لاتن زیاتر چاره‌یه‌کی دیکه‌یان نه‌دۆزییه‌وه، هه‌موو ئه‌سپاب و ئالهت و دانه‌ویله و چادریان به‌ردا و روو به که‌رکووک ته‌کانیان دا و رۆیشتن. لهشکری نادرشا تا پینج سه‌عات ریگا، که‌وتنه سه‌ریان و گه‌لیکیانی به زیندوویی به‌دیل گرتن. کورده‌کانی - که له‌گه‌ل رۆمییان بوون - سواری ئه‌سپی خۆیان بوون و هه‌ریه‌که به‌ مالی خۆیان هه‌لاتن، به‌لام گه‌لیکیان لی به‌کوژت چوو.

له‌ولاهه تۆپال پاشا که له شکاوی مه‌میش پاشا و کورده‌کان ئاگاداریبوو، نارديه دووی خالید پاشای بابان که بنیترته دووی سه‌لیم به‌گ که قوه‌تی کورده‌کان کۆ بکاته‌وه و بجیته سهه نادرشا و پیشی پی بگریته.

خالید پاشا له ریککه‌وتنی سه‌لیم به‌گ ئاگاداریبوو، قسه‌ی تۆپال پاشای خسته پشت گوئی؛ به‌لام به‌ قایمکردنی قه‌لای که‌رکووک و سه‌نگه‌ر دروستکردن ته‌قه‌لایان دا، ده‌ورپشتی شاریان قایم کرد.

عوسمان پاشا جوابی له قوچ پاشای حاکمی کۆی نارد که بجیته هه‌ولیر و شاری هه‌ولیر قایم کا و لهشکریکی جه‌نگاوه‌ری تیدا دانیت.

تۆپال پاشا که‌وته ترسه‌وه به خالید پاشای گوت که له ژیر فه‌رمانده‌ی خۆیدا لهشکر ده‌رخاته ده‌ره‌وه، خالید پاشا چاره‌نۆری لهشکری شاره‌زور کردنی پی گوت و مه‌میش پاشا و پاشاکانی دیکه ناردنه پیشه‌وه‌ی نیشان دا.

تۆپال پاشا به مه‌غروورانه بزوته‌وه، لهشکری کورده‌کانی شیمال و سووران و بادینان و شاره‌زوری له‌گه‌ل هیندیگ رۆمیان له ده‌ری شار دامه‌زراندنی نیشان دان و باقی رۆمی و ئه‌سته‌مبوولی و غه‌یره‌شی له‌نیو قه‌لادا دانان و ده‌ره‌ی قه‌لای کرده خه‌ندهق و پر له ئاوی کرد و کونگه‌ره و بورجه‌کانی قه‌لای پر له لهشکری رۆمی کردن. چادر و ده‌زگاشی له ده‌ری قه‌لاره‌وه به‌ کورده‌کان و ئومه‌را و پاشایانی کورد هه‌لدا و کردنیه سوپه‌ری تیری دوژمن.

نادرشا که زانییه‌وه کورده‌کانی شاره‌زور له سوپاهی رۆمیدا ئاماده‌ی شه‌ر بوون، له جیگایه‌کی جه‌مشا له هه‌شت سه‌عاتی زه‌هاوه‌وه واقیعه، سواریبوو

لهشكرى روو به كهركووك ئاژۆت، له ههموو سههره پيگايهكدا به كورد كوژتن و ئاوايي سووتاندن و بهديل گرتن و تالانكردنى كوردان خشا، له پازدهى جهمادى يهكدا بازارچهى لهيلان كه سى سهعات له قهلاى كهركووك دووره، ئه و جيگايهى كرده لهشكر بهز.

عوسمان پاشا لهولاه كوومهليك عهسكهري لهگهلا لهشكرى كوردان كرده پيشمهركه بۆ بهرابهري نادرشاي ناردن. لهشكرهكانى ديكهسى كه له دهريى شاربوون كردنيه تيپ و دهسته بۆ شه پكردنى راگرتن و بورج و قهلاى كهركووكيشى قايم كرد.

رۆژى دووهم نادرشا لهشكرهكهى خۆى كرده سى دهسته، ئهوانى نازا و رهشيد بوون لهگهلا خۆى هه لگرتن و ئهوانيشى كرده سى قۆل و باقى ديكهشى به ديهاات و ئەترافى كهركووكدا بلاوكردنهوه كه دهست به تالانكردن و كوژتار و ئاوهدانى سووتاندن و ديلا گرتن بكهن.

نادرشا به دهسته لهشكرىكى لهگهلا خۆى هه لگرتبوو بۆ سههر قهلاى كهركووك پكيفكوت رۆيشت. له جيگايهكى كه به عهلهمداران دهناسرئيت بهرابه به قهلاى كهركووك راوهستا لهولاه لهشكرى كورد و رۆمى چوونه پيشهوه، ههردوو لهشكر به تۆپ و تفهنگ و به شير و خهنجهر ههلمهتيان دايه سهريهك و وهكو ئاورىكى سۆزان روويان له يهكتر كرد. كوژتار و خوئين رژتن دهست پى كرا.

رۆمى كه تهماشاي كرد شريفهى تۆپ و نالهى تفهنگ دهنگى داوه و هاوار و چريكهى شهركه مهيدانى پر كرد، له ههلاتن زياتر پيگاي پزگار بوونيان نه دۆزيبهوه و جيگاي خۆشاردنه وهشيان دهست نه دهكهوت، هه مووى پشتيان دا و ههلاتن. نزىك دوو ههزار كهس له رۆمى و كورد كوژران، ئهوانى له شير و تفهنگ پزگار بوون سهريان لى شتوا و [بۆ] چوونه كهركووك نه ويران. روو به ئهزره رۆم ههلاتن و كوردهكانى له دهرهوهى قهلا بوون له خاكى خۆياندا شارهزابوون ههريهك له لايىكهوه خۆيان شاردهوه و چوونه مالى خۆيان و سهركرده و پاشايانى رۆمى خۆيان خزانده قهلاوه و دهر وازهيان گرى دا.

نادرشا چادر و ئهسپاب و مال و دانه و پله و تالانكى بى ژمارى دهست كهوت و ئهسير و ههيوانىكى زۆرى خسته چنگ و ناردنيه لهشكر بهزى خۆى. گرتى

قاقه زىكى له پاشاكانى رۆمى نوويىسى و بۆي ناردن، لهويدا گوتبووى: نان و خواردنى پادشاي خوتان به گيان نهكهويى دوژمنتان دهورهى داون، كوژتاريكى زۆرى لى كردن و گهليكى لى بهديل گرتن و مال و چهك و ئهسپايكى بى ژمارى بهتالان برد. بۆچى دهركاتان لهسهه خوتان گرى داوه و بۆچى پياوانه مزى خوتان نۆشى گيان ناكهن؟ بۆ تۆلهكردنهوه لىيان دهركهون و پهلاماريان بدن و له خاكى نيعمهتپهروهري خوتانيان دهركهن.

ئهو قاقهزهى كه نوويىسى دايه دهست ئهسپريك و بۆ عوسمان پاشاي نارده نيوى قهلاوه. مودهتيك چاوهمزى كرد و راوهستا، كهسيك جوابى نهداوه، سواربوو پرو به لهشكرگاي خۆي گهراوه. سبهينى زوو ديسان لهشكرى ههنگرت و چووه سهه قهلا و داواي پياوانى شهركهري كرد و كهسيك جوابى نهداوه. ديسان گهراوه چووه قهراگا، رۆژى سيبهه ههروهها له تهرف عوسمان پاشا جوابى نهراوه. بهو جووه سى رۆژ لهسهريهك ههموو سبهينيهك دهچووه بهردهمى قهلاي كهركووك و سههزهنشتي عوسمان پاشاي دهكرد و بانگى دهكردن. سهردارى لهشكرى بۆچى له قهلادا خوتان پهستاوتووه. كه جوابى دهست نهكهوت گهراوه دواوه.

ئهو ههموو سههزهنشتي نادرشا تۆلهي قاقهزيك بوو كه تۆپال پاشا له ومختى ههلاتنى نادرشادا بهگهف بۆي ناردهبوو، ئهحمهد پاشاي واليي بهغداش به شيعر ههريشهى لى كردبوو.

نادرشاش كهوته سهه ههواي گرتنى قهلاي سوورداش. بۆ ئهوه لهشكريكى ساز كرد و ناردي، سوورداش قهلايهك بوو دوو مهنزل له دووري كهركووك لهسهه كيوپكى زۆر بلند و قايم دروست كرا بوو.

ميرزا مههدى خانى نوويسههري ميژووي نادر شا دهليت: جيگا و ئهساسى كوردى (بنه و بلباس) بوو له دانهوتله و تيشووي و مالمولك و پر له دهولت و تهواناي زياد له قياس بوو. ئيل و عهشيرهت و ميللهتى ئهو دهور و پشته بۆ خۆ لهسهه ئيشى و ئهزيهت پاراستن لهو قهلايه خزابوون، پر بووبوو له كوردى شارهزور و بابان و دهورويشتى. لهشكر و ئالهت و ئهسپايكى زۆريشى تيدا قايم كرابوو.

نادرشا له ږيگای ئاقلر بهندهوه لهشکری هه لگرت و چووه سهه قه لای سوورداش دهوړه ی دا، کوردهکان بۆ بهرا بهریکردنی سازبوون، نادرشا له هر چوار کهنارهوه دهستی به توپ و خومپاره و تفهنگ هاویژی کرد و قه لای وهتنگ هینا و دهسته لهشکرکی نارده دتهاتی ئه تراف و دهستیان به تالان و کوژتاری کوردان کرد. له پاش سی شه و سی روژ شه و کوژتار، نادرشا به گولله ی توپ لایهکی دیواری قه لای رووخاند و هه لمه تی دایه ژووره وه و شه و کوژتار کهوته نیو قه لایه، هه رچهنده کورد به ژن و مندال و پیاووه لهو قه لایه دا بوون، یان کوژران و یاخود به دیل گیران و یه کیکی لی رزگار نه بوون و له زیندوو زیاتریوون. مال و دانه ویله و ئالهت و ئه سپاییکی زوری کورد به تالان چوو. نفوسییکی زوری کوژا و ژن و مندالیکی بی ژمار زگ دران و به دیل گیران. نادرشا که قه لای سوورداشی گرت و قه تلوعامی کرد، روو به خاکی کوردستان و شاره زوور جلهوی سووراند و دانه ویله و تیشووی بۆ جهمشا نارد که ئه نبار کریت.

کوردهکانی ئه رده لان و کرماشانی له گه ل ئومه راکانی شاره زوور و ته واییعی هه رچهنده دانه ویله و حیوانات و چهوری هه بوو دیسان کوژان کردهوه، به یه کسم و ولاغی میلله تی کورد هه موویان کیشا و بردیانه ئه نباری که له جهمشا بوو. دووباره مه ئموورانیان دانا که هه رچییه کی دهست که ویت له دانه ویله بۆ جهمشاهی لی خوړن. له وهشدا به لایه کی گه وړه و زهره ریکی بی ژمار به سهه کوردستاندا هات، به موده تیکی کهم له گه نم و جۆ و نیسک و ماش و برنج و هه موو دانه ویله یه ک و بز و مه و ولاغ و هه موو چواریتییه ک له کوردستاندا نه ما؛ هه موو کوکرانه وه و ناردرانه جهمشا که ئه نبار بوو.

له پاش ئه وه بڼه و پیشباری لهشکری نادرشا چووه قه ره ته په. کوردهکانی شاره زوور که ته ماشایان کرد نادرشا بڼه ی بۆ قه ره ته په چوو، دانه ویله و ئه نباریش بۆ دیاله ده چیتته جهمشا وایان زانی که نادرشا روو له هه لاتن دهکا و له ئیراندا چتیک رووی داوه؛ بۆیه هه موو قووه ته که ی به گه رمی له جهمشا کو دهکاته وه، ئه وه یان به توپال پاشا راگه یاند، ئه ویش گوتی: به بی درۆ نادرشا بی هیز بووه و نه شیت شه ی بکا، شاره زوور تالان دهکا و هه لدی و دهروا.

له سهه ئه و فیکره ی عوسمان پاشا لهشکرکی خسته ژیر فه رمانی مه میش پاشا و ناردی که بکه ویتته سهه نادرشا و له دهستی دهر نه کات، مه میش پاشا دوازده

ههزار پياوی نازا و شه پکهری هه لگرت و کهوته ریگا .

له شکر به زی نادر که قهره ته په بوو، ئه ویش له ئاغته په که له دهر بهند به
(ئاغته په ی دهر بهند) (دهر بهندی بازیان) ناویانگی هه به له ههوت فرسه خی
سوورداش هه لکه وتبوو که چیگایه کی سهخت و له نیوان دوو کیودا بوو، جگه له
ریگایه ک بۆ چوونی نه ده بوو.

مه میش پاشا لهو چیگا سهخته دا دهستی به سهنگه ر دروستکردن کرد و
له شکر ی تیدا دامه زانند بۆ به راهه ری نادرشا ئاماده بوو. نادرشا له ولاره که
زانیه وه له سوورداش له شکر ی ساز کرد و سواری بوو له ریگایه کی که مه میش
پاشا ری پی نه ده برد و ریگا باریکه ی راوکه ران بوو، کهوته ریگا . ریژی شه ممه ی
یه که مه ی جه مادی یه ک وهختی ئیواره له ریگای (بازین) (بازیان) هوه روو به دهر بهند
ریکیفکوت ریویش، نزیکه ی سپیده ی بهیانی خویان که یانده نیو له شکر ی مه میش
پاشا وه.

تۆپال پاشا، وهختی کی مه میش پاشای نارد که بجیته سه ر نادرشا و شه ری
له گه ل بکات، کهوته بیریه وه که نادرشا ده شکیت و ناوونیشان بۆ مه میش پاشا
ده بیت، ئه ویش بی ناو ده مینیتته وه. هه ستا سواری تهختی رهوان بوو و له گه ل
له شکر ی کی زۆر چوو و گه یشته مه میش پاشا و له ری کخستنی سوپاه و عه سکه ر و
سهنگه ر خه ریک بوون، هه تا له ناکاو رییان گه یشته سه ری و شه ری و کوژتاری تی
خستن.

که هه ردوو له شکر شه ری و کوژتاریان ده ست پی کرد تاکو نیوه ریۆ له سوپاه ی
ریۆمی ده هه زار که س به کوژت چوو. سه ر عه سکه ری ریۆم تۆپال پاشا که وای دیت
هه لاتنی به پیاوه تی زانی و روو به که رکوو ک هه لات. (ئه لآبار) ناو کوردی کی
گه رایی له ریگا پی گه یشت سه ری بری و که لله که ی به نیزه وه کرد و بردی ه پیش
نادرشا .

که سه ر کرده کوژرا، هه موو له شکره که چاویان به که لله سه ره که کهوت،
هه رچییه کی ما بوون خویان ته سلیم کرد. نزیک نیوه ریۆی ئه و ریۆه نادرشا به سه ر
هه موو قوو هته که ی عوسمان پاشا و مه میش پاشادا زال بوو. بژاردیان ده هه زار
که س کوژرا و سی هه زار بریندار و ساغ به دیل گیران، له وانه پینج هه زاری کوردی

شاره‌زوور و هی دیکه‌ی کوردی شیمالی و رۆم بوون. نادرشا لهو شه‌په‌دا تالانیکه‌ی بی ژمار و زۆری ده‌ست کهوت و به‌شاد و که‌یفه‌وه‌ گه‌راوه‌ قه‌ره‌ته‌په. له پاش دوو رۆژ له‌شکرکی قورسی ناردی سه‌ر حیلله و نه‌جه‌ف و که‌ریه‌لا و به‌غدا که بیگرن.

که نه‌و موزه‌فه‌رییه‌ته‌ بۆ نادرشا رووی دا ناردیه‌ دووی خالید پاشای حاکمی بابان و به‌ عیزه‌ت و ئیکرامه‌وه‌ پیشوازیی کرد و به‌ خه‌لات دل‌خۆشیی داوه‌ و به‌ خانی له‌قه‌بی کرد و حکومه‌تی بابان و شاره‌زووی پێ به‌خشییه‌وه‌ و وه‌عه‌شی دایی که له‌ هه‌موو ده‌میکدا یاریده‌ی بدات و بۆ کۆمه‌گیکردنی ئاماده‌ بیت.

له‌ قه‌ره‌ته‌په‌وه‌ روو به‌ خورماتوو له‌شکرباری کرد. خالیدخان پاشای له‌گه‌ڵ خۆی برد که نوازشی بکات و ئه‌مینی کاته‌وه‌، که گه‌یشه‌ خورماتوو نادرشا حوکی دا له‌ خاکی شاره‌زوور و کوردستانی باباندا، چ ئاوازییه‌ک وێران کرابی چاکی که‌نه‌وه‌ و چ مالتیک ئه‌ستیندرا بی تۆله‌ی بۆ بکه‌نه‌وه‌. له‌ چه‌ک و ئه‌سپاییکی تالانیا که له‌ رۆمی ده‌ست که‌وتبوو، میقداریکی زیاد و دوازه‌ تۆپ و مالتیکی زۆری دا به‌ خالیدخان پاشا و به‌ سه‌رفرازی و شادمانی ناردیه‌وه‌ قه‌لاچوالان.

خالیدخان پاشا که له‌کن نادرشا گه‌راوه‌ ده‌ستی به‌ ئاواکردنی دێهات و کۆکردنه‌وه‌ی میله‌ت و دامه‌زاندنه‌وه‌ی په‌عیه‌ت کرد و بۆ ریکخستنی مه‌له‌که‌ت و شار کۆششی کرد. ئه‌وانه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر بووبوون به‌راوی کردن و خستنیه‌وه‌ سه‌ر ئیش و کار و پیشه‌ و جووت و چاندن و کرین و فرۆتن و دادبستاد. که‌م که‌مه‌ مه‌له‌که‌تی شاره‌زوور [رووی] له‌ ئاوابوون کرد و جیگایانی کوردستانی که ژیر پێ بووبوون و له‌ ژیر سمی سوارانی نادر شادا کوترا بوون و خراپ و وێران کرابوون، ورده‌ ورده‌ رووی له‌ ژیانه‌وه‌ کرده‌وه‌. ئه‌گه‌رچی سپلاوی دوو ده‌ریای له‌شکری رۆم و ئێران پایه‌مالتی کردبوو، بووژاوه‌.

خالیدخان پاشا که به‌ دامه‌زاندنی له‌شکر و کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌هالی تی کۆشا، چه‌ک و پێویستی ئاماده‌ کرد و قورخانه‌ و ئاله‌تی فه‌راهه‌م دینا، ده‌روپشتی که‌وتیونه‌ ئه‌ندیشه‌وه‌. ئه‌حمه‌د پاشای والیی به‌غدا له‌وه‌ زۆر ترسی لی په‌یدا بوو، ده‌ستی به‌ده‌ستدریژی بۆ شاره‌زوور کرد و ته‌شویشاتی خسته‌ ئاوه‌دانیه‌کانی تخووبه‌وه‌.

ئه‌حمه‌د پاشا به‌ ته‌مای گرتنی کوردستان له‌شکری کۆ کرده‌وه‌ که بچیتته‌ سه‌ر

حوکمداری بابان. له‌بەر پشپۆی سنووری لورستان ناچاری ئەمەبوو کە هیندیك خێرخواهان رهوانه کات له‌گه‌ڵ خالیدخان پاشادا بناغهی دۆستایه‌تی دامه‌زێتن و به‌هه‌ره‌شه و خواهیش بیخه‌نه‌وه ده‌ست خۆیان. به‌نیوێژی هیندی که‌سان خالیدخان پاشا و ئەحمەد پاشا پیکه‌وه ریک که‌وتنه‌وه و به‌دۆستی رابواردنیان قه‌رار دا، هه‌ردوولا له‌شکریتی بۆ سنووریان ئاژۆتبوو گێرایانه‌وه دوایی، شۆرش و فیتنه‌ی نیوانی لایرا و مامله‌تکردنیان له‌شه‌ر چاکتر زانی. به‌و جوهره خالیدخان پاشا له‌سه‌ر حوکمداریی بابان جیگیر بوو و به‌داد و په‌عیه‌تپه‌روه‌ری فه‌رمانپه‌وایی ده‌کرد.

هاتنی سییه‌مینی نادرشا بۆ شاره‌زوور

میژوونوویسه‌کان له‌سه‌ر ئەوه‌ن که حکومه‌تی ئەسته‌میوول فه‌توایه‌کی ده‌رخست و ناردیه مووسل که شه‌رکردن له‌گه‌ڵ نادرشا، جیهادی ئەعزمه و کورتنی له‌شکرانی بۆ ئەهالیی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت غه‌زایه. به‌و مینواله دوور و درێژ فه‌توایه‌ک له‌شیخولئیسلامه‌وه به‌ئیراده‌ی خه‌لیفه بۆ ئەهلی مووسل ناردرا بوو. ئەو فه‌توایه به‌نادرشا راگه‌یاندرای و به‌له‌شکریتی قورسه‌وه له‌ئێران ده‌رکه‌وت و گه‌یشه‌ته خاکی ئەرده‌لان.

سالی ۱۱۵۶ بیست و چواری په‌بیعی یه‌ک نادرشا به‌قوه‌تیکێ زۆره‌وه گه‌یشه‌ته چوار فرسه‌خی شاری سنه، خیه‌وت و خه‌رگای هه‌لدا و له‌هه‌مه‌دانه‌وه ده‌سته له‌شکریتیکیشی به‌رێگای کرماشاندا بۆ سه‌ر به‌غدا ره‌وانه کردبوو. خالیدخان پاشا و سه‌لیم به‌گی ئامۆزای له‌گه‌ڵ وه‌زیرانی ده‌وله‌ت و که‌بخودای میللته‌تی کورد هه‌ستان و چوونه پێشوازیی نادرشا؛ له‌سنه گه‌یشه‌تنه پێشه‌وه. نادرشا هه‌موو سه‌ردارانی ناردی پێشوازییان و به‌شان و شه‌ره‌فه‌وه چوونه پێشیان و به‌که‌یفوشادی گه‌یاندرانه له‌شکرگا، نادرشا به‌خه‌لات و نوازش و دلخۆشی کردن و ئیحترامی گرتن.

له‌ولاوه ئەحمەد پاشای والی به‌غدا که له‌وه ئاگاداربوو و زانییه‌وه حوکمداری بابان چووه‌لای نادرشا، گه‌لیک دلگیر و په‌نجیده بوو. که له‌چوونیی له‌شکرێ نادرشا هوشیار بووه‌وه که له‌رێگای کرماشانه‌وه ته‌مای چوونه سه‌ر به‌غدایان کردووه، به‌هه‌لبه‌ستراوی ئەم قاقه‌زه‌ی بۆ نادرشا نارد که ده‌لیت:

ترا چون لقب ساریانی گریست
تمنای شاهنشهی بهر چیست
کسی درنجابت بود او شبان
نباید زدن دم ز گردن کشان
چوپان کار زاده‌ای بدرگ نابکار
تو کی بوده‌ای شاه ایران دیار
خیالت که خندکار عبدالیست
یا شاه سلطان یا والیست
مکن یاد این مرز و این بوم را
زقرآن گواه غلغله‌ی روم را
چو خواهی بدانی حکایات را
الف لام بخوان تلک آیات را
اگر لشکر را شماره کنی
بباید نظر بر ستاره کنی
فرستم بهخون کار سالی پیام
بیاید برم لشکر مصر و شام
چنانت بتازم که ای تورک تاز
ز داستان هایت بگویند باز
که نادرشا نه و قاقه‌زه‌ی نه‌حمه‌د پاشای وهرگرت، غه‌زبناک و دلگیربوو، نه‌مری
دا به‌میرزا مه‌هدی خانی وه‌قابع نیگار که به‌ه‌لبه‌سترای پی‌ی ه‌کال‌آیته‌وه. به‌م
جوّره بوّی نوویسی و بوّی نارده‌وه:

مرا خوانده است احمد خیره سر
چویان زاده‌ام او اعرابی پدر
تمامی عباد ازره معدلت
تفاوت ندارند به‌جز معرفت

نظرچون نماید خـداوند کل
اگر خار باشد نماید به‌گول
شبانی ز دنیا اگر بود عیب
چرا کرد موسی برای شعیب
اگر شاه بودم اگر پاسبان
که باجی ندادم به‌شاهنشهان
زنامه نمودی سپه‌داریت
فـزونی لشکر ز بسیاریت
فـزونی لشکر نمودی شمار
به‌تل ستاره بچرخ دوار
اگر لشکرت را شماره کنم
بباید نظر بر ستاره کنم
چو صبح سعادت نماید طلوع
ستاره ز بزمش نماید رجوع
چو خورشید تیغ شجاعت کشید
ستاره به‌بزم عدم سر کشید
نشستی به‌علقه به‌افسانه‌ای
بیرون آراگر مرد مردانه‌ای
چنانکه بتازم که ای زن جلب
نه ایستی تو در مصر و شام و حلب

نادرشا له سنه چند رۆژیک دانیشت، هتا له هه‌موو کوردستانه‌وه له‌شکری
له‌سه‌ر کو بووه‌وه. له پاشان خالیدخان پاشا ئاره‌زووی کرد که له ریگی
قه‌لاچوانه‌وه بچنه سه‌ر به‌غدا. له‌سه‌ر ئه‌و ئاره‌زووه له‌شکر له ریگی خانه‌قینه‌وه
که‌وته ریگا، نادرشا له‌گه‌ل ئومه‌راکانی کوردستان بو میوانی چوونه قه‌لاچوالان.

نادرشا و خالیدخان پاشا چوار پوژ له قه لاجوالان مانهوه و پرو به کهرکووک پویشتن. له ناحیهی لهیلان لهشکر به زیان کرد.

ئه هالیی کهرکووک قه لایان داخست نادرشا پازدهی جه مادی یهک دهوره ی شاری دا به توپ و خومپاره ئاوربارانی دهست پی کرد. له پاش شهش پوژ ئاوربارانی، ئه هالی وهتنگ هاتن. پوژی بیست و یهکی مانگ ئه مانیان خواست. که کهرکووک گیرا لهشکر یکی نارد سهر ههولیر، له دوا ی گه لیک شه پ و دهوره دان به ماملت ههولیریش ته سلیم بوو.

مه ئموورهکانی عوسمانی که له مووسل کۆبوو بوونهوه، هاواریان له کوردی کۆی و هه ریر و بادینان کرد. قوچ پاشای کورد حاکمی کۆی و هه ریر به لهشکر ی کوردهوه بۆ یارمهتیدانی چووه مووسل و به ناوی جیهادهوه له کوردانی ئامیدی و دهوک و زاخو و دیار به کر لهشکر یکی قورسی بۆ کۆ کراوه.

نادرشا له کهرکووک بوو به په نهانی سه لیم به گی بابانی نامزدهی حوکمداری کرد. خالیدخان پاشا که له وه ئاگادار بوو به بهانهی چوونه سهر ههولیر ههستا و پرو به ئورفه په نای بۆ عوسمانی برد. له مانگی رهجه بدا گه یشته ئورفه.

سالی ۱۱۵۷ ههوتی مانگی رهبعی یهک گه راوه مووسل و له مانگی شهوالدا له مووسل مرد و جه نازه که بیان بردهوه قه لاجوالان. چوار کوری هه بوو: سلیمان، محمه مد، ئه حمه مد، مه محمود.

حوکمداری سه لیم خان به گی بابان ۱۱۵۶ - ۱۱۷۱

ههروهکو گوترا له کهرکووک هه نامزدهی حوکمداری بوو. نادرشا که له کهرکووک هه پرو به ههولیر سوار بوو، چوونی خالیدخان پاشای بۆ ئورفه زانییه وه؛ به شیر و خه نجه ریکی گه وه ره به ند سه لیم خان به گی خه لات کرد و به ناوی (خان) فه رمانی حوکمداری بۆ نوویسی.

نادرشا و سه لیم خان به لهشکره وه شهوئیک له ههولیر مانه وه، بۆ سبهینی پرو به مووسل له سه ر زئی گه وه ئامبازی قوچ پاشا بوون. شه پ و کوژتار گه رم بوو، قوچ پاشا زۆر به دلیرانه به راهه ریی کرد، به لام قووه تی نادرشا زۆر تر بوو، قوچ پاشا له که لینی شه ودا پرو به مووسل کشاوه. نادرشا ههتا نزیک مه رقه دی

یوونسی پیغهمبهر کهوته دواى و قاقهزىكى به هه ره شه بۆ نوویسى. ئەهالیى مووسل، که یخودا و ریش سپى و عوله مایانى ناردە لای و به ماملەت دەستى هه لگرت و روو به که رکوک له شکرى کیشاوه دواى. له مانگی رهمه زاندا له قهرهته پوه سوپاهى دامه زاندا و بۆ خوۆشى بۆ زیارهتى عهتبات رۆیشت. ههولیر و که رکوک و کوۆی کهوته ژیر ئیدارهى سه لیم خانى بابانه وه و له قه لچوالانى گرتى دا.

له پيشدا گوترا که ئەحمه دخانى سوبحان ویردیحانى به گله ربه گى ئەرده لان چوو بووه دیاربه کر، به ئومیدی گه رانه وه گه لیک چاوه رپى بوو. وه عده به کی وای له تورک دەست نه کهوت بگه رپته وه؛ هه تاکو رۆمییه کان گه وره بوونی سه لیم خان و ده ستوبردی کورده کانیا ن چا و پى کهوت، به هانه له مه چاکتریا ن نه دۆزییه وه که ئەحمه دخان بخاته سه ر هه وادارى حکومه تخواهی ئەرده لان و شاره زوور.

به ناوی ئاینه وه گه لیک به یانانى خه لیفه ی بۆ ناردرا، ئەحمه دخان ئەو به یانانه ی بۆ هه موو ئومه راکانى کورد نارد و داواى یارمه تى لى کردن. له عه شیره تی بلباس و بابان - که له شیعیه ته ی دنگیربوون - نزیک هه شت هه زار کورد له دیاربه کر له سه ر ئەحمه دخان کۆبوونه وه.

له مووسله وه بۆ سه ر شاره زوور کهوتنه رپى. سه لیم خان که ئەوه ی بیسته وه قه لای و شاره کانى قايم کرد و قاقه زىكى بۆ شازاده نه سرو لالا میرزا نوویسى و له سه ربه ووردی ئاگادارى کرد. مال و مندال و گه نجینه شى به موهیماته وه ناردە قه لای سوورداش، بۆ خوۆشى له شکرى هه لگرت و روو به ئەحمه دخان و مووسل چوو.

ئەحمه دخان له سه لیم خانى نوویسى که ده ست لیبه ردانى نییه و نه بیته مایه ی خوینرپى و کوژتارى کوردان.

سالى ۱۱۵۸ ی مانگی ره جبه له نزیک مووسل دوو له شکرى کورد ئەمبازى یه کتربوون، له دواى سى شه و سى رۆژ کوژتار، ئەحمه دخان شکا. سه لیم خان له نيو دیله کاندازا بیتیکی عوسمانى ده ست که وتبوو، بۆ نه سرو لالا میرزای به دیارى نارد. به شادى و خوۆشیه وه له دوازه ی شه عباندا گه راوه قه لچوالان.

سه لیم خان هه ژده سال حوکمدارى بابان و شاره زوورى کرد، له بهر لوتف و

پیاوهتیی ئه‌و، له‌تتیکێ زل له‌عه‌شیره‌تی زه‌نگنه‌ له‌ ماهیده‌شته‌وه‌ چوو‌ه‌ شاره‌زور
ئیسکان کرا. سالی ۱۱۶۴ هه‌زار و سه‌د و شپست و چوار قوچ پاشای کۆی و
عوسمان پاشای بابان کوژران. سالی ۱۱۷۱ به‌ ده‌سیسه‌ی وه‌زیری به‌غدا سه‌لیم
خان به‌کوژت چوو.

حوکمداری سلیمان پاشای دروهم کورێ خالید خان پاشا ۱۱۷۱ - ۱۱۷۷
که‌ سه‌لیم خان کوژرا به‌ ته‌دبیر و هه‌یزی خۆی و گه‌وره‌کانی کورد، بوو به
حوکمدار. سالی ۱۱۷۲ چوو سه‌ر کۆی و له‌ ده‌ست سوژانی ده‌رخست و چوو
سه‌ر هریر و گرتیه‌وه. ئه‌حمه‌د پاشای برا بچووکێ له‌سه‌ر دانا و محمه‌د پاشای
برا بچووکه‌که‌ی دیکه‌شی کرده سه‌رداری سوپاهی خۆی.
سالی ۱۱۳۷ روو به‌ ئه‌رده‌لان له‌شکری برد و چه‌ند خاکیکێ خسته‌ ده‌ست و
له‌گه‌ڵ حوکمداری زه‌ند، بناغه‌ی خۆشیی دامه‌زراند.

سالی ۱۱۷۵ محمه‌د پاشای کورێ خانک خان پاشا به‌ له‌شکرێکی قورسه‌وه‌ بو
گرتنی بابان روو به‌قه‌لاچوالان رووی. سلیمان پاشایش پێشی پێ گرت و له‌ دوای
شه‌ر و کوژتار محمه‌د پاشای بیژراو به‌دیل گیرا و له‌شکره‌که‌شی شکاندر
محمه‌د پاشاش خنکاندرا.

سالی ۱۱۷۶ محمه‌د پاشای کورێ خالید پاشا - که‌ سوپاهداربوو - به
ئاره‌زووی حوکمداری له‌ژێر حوکمی سلیمان ده‌رچوو و به‌له‌شکره‌وه‌ چوو سه‌ر
قه‌لاچوالان. سلیمان پاشا چوو به‌راهه‌ری و له‌ (تاران) ده‌ست به‌ شه‌ر کرا.
سلیمان پاشا شکا و هه‌لات، محمه‌د پاشا گه‌لیکی تالان و دیل ده‌ست خست.
سالی ۱۱۷۷ محمه‌د پاشا هه‌یزی زیادبوو لینگێ دا سه‌ر سلیمان پاشا، له
مه‌یدانی شه‌ردا سلیمان گیرا و کوژرا و له‌شکره‌که‌ی بلاوکراوه‌.

حوکمداری محمه‌د پاشا کورێ خالیدخان پاشا وه‌ شه‌ر و کوژتاری له‌گه‌ڵ

براکانیا ۱۱۷۷ - ۱۱۳۹

که‌ سلیمان پاشای کوژت، به‌زۆری خۆی له‌سه‌ر ته‌ختی حوکمداری بابان دانیش
و ئه‌حمه‌د پاشای برایش کرده حاکمی کۆی و هریر. زۆری پێ نه‌چوو برابه‌تیان
بوو به‌ دوژمنایه‌تی و شوێرش و فه‌سادیبیان که‌وته‌ نیوێ. ئه‌و حاله‌ گه‌لیکی به‌ ده‌وام

بوو، عوله‌ما و گوره‌کانی کورد نیوژیبیان کردن و پیکیان هینانه‌وه.
 به‌لام محمه‌د پاشا له‌ئهممه‌د پاشا دلپیس بوو به‌هه‌ر فیلتیک بوو ئهممه‌د پاشا
 به‌میوانداری خواسته‌قه‌لاچوالان و گرتی و له‌به‌ندی کرد.
 مه‌مموود پاشا که‌برا بچووکتربنیان و هه‌واداری ئهممه‌د پاشا بوو، که‌لینی
 ده‌ست خست و هه‌لات و چوو به‌غدا و به‌نای بۆ وه‌زیر عومه‌ر پاشا برد.
 عومه‌ر پاشا رۆژیککی وای له‌خوا ده‌خواست، چه‌ند پارچه‌خاکیکی به‌بره
 (مقطوع) دایه‌مه‌مموود پاشا و به‌ئیحترامیکی قورسه‌وه‌دلخوشیی داوه.
 محمه‌د پاشا له‌وه‌ئهندیشه‌ی په‌یدا کرد، قاقه‌زیککی له‌که‌ریمخانی کوردی زهند،
 پاشای ئیران نوویسی و به‌ناوی کوردایه‌تییه‌وه‌داوای یارمه‌تی لئ کرد و بۆ
 هه‌موو کوردستان خستنه‌ژیر حوکمه‌وه‌هه‌واداری کرد.
 ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ش ئاره‌زووی که‌ریمخان بوو بۆ یه‌کبوونی هه‌موو کوردستان
 ده‌کوژشا، به‌لام قاقه‌زی محمه‌د پاشا زیاتر خستیه‌سه‌ر هه‌وه‌س و بۆ چووئه
 یارمه‌تی محمه‌د پاشا ده‌ستی به‌ته‌داره‌ک گرتن کرد.
 عومه‌ر پاشای وه‌زیر که‌زانیه‌وه، هاواری له‌که‌ریمخان کردووه، ده‌زبه‌جئ
 سوپاهیککی باشی بۆ مه‌مموود پاشا فه‌راهه‌م هینا و ناوی حوکمداری بابانی پیوه
 هه‌لواسی و ئاماده‌ی چووئه‌شاره‌زووری کرد.
 سالی ۱۱۸۷ چاوقۆلکه‌که‌وته‌به‌غداوه‌و گه‌لیکی کوژتن و له‌دوژمن زیاتر
 ته‌له‌فیاتی دا و روو به‌کوردستانیش چوو؛ به‌لام محمه‌د پاشا به‌له‌ز میلیه‌ته‌که‌ی
 بۆ جیگا فینک و کوستانان نارد و پیشی به‌وه‌به‌لایه‌گرت.
 سالی ۱۱۸۸ مه‌مموود پاشا به‌هه‌واداری حوکمدارییه‌وه‌له‌شکری روو به
 شاره‌زوور ئاژۆت. محمه‌د پاشا به‌بئ‌شه‌ر قه‌لاچوالانی به‌ردا و روو به‌سنه‌پهنای
 بۆ حوکمداری ئه‌رده‌لان برد و سه‌ربه‌ووردی به‌که‌ریمخانی زهند راگه‌یاند.
 مه‌مموود پاشا له‌ساله‌دا به‌بئ‌شه‌ر چوو په‌یته‌ختی خویان و له‌سه‌ر کورسیی
 حوکمداری بابان جیگیر بوو، ئهممه‌د پاشای براگه‌وره‌شی له‌به‌ندی پرگارکرد و
 به‌دلخوازی خۆی ته‌ختی حکومه‌تی پیشک‌ه‌ش به‌کاکی کرده‌وه.
 سالی ۱۱۸۹ محمه‌د پاشا که‌گه‌یشته‌بووه‌سنه‌به‌یارمه‌تی که‌ریمخانی زنده‌وه
 سوپاهی کۆ کرده‌وه‌و چوو سه‌ر ئهممه‌د پاشا و نزیک سی‌سه‌عات له

قه‌لاچوالانه‌وه ئه‌حمه‌د پاشا پيشی پى گرت.

هه‌رچه‌نده به سوپا محمه‌د پاشا هيزی زياتر بوو، به‌لام به‌خت هاوالی ئه‌حمه‌د پاشای کرد. له دواى شه‌ريکی قورس، محمه‌د پاشا شكا و له‌شكری په‌ریشان و بۆ خۆشى ده‌ربه‌ده‌ر بوو. به‌گه‌لێك ئه‌زه‌يه‌ت خۆی گه‌يانده‌وه سنه. كه‌رېمخانی زه‌ند له‌وه ئاگادار كرا، بۆ تۆله ئه‌ستانده‌وه‌ی محمه‌د پاشا و گه‌يشتنه ئاره‌زوویکی كه‌ دلخوازی بوو چل هه‌زار له‌شكری به‌ سێ قۆلدا بۆ سه‌ر به‌سه‌ره و به‌غدا و شاره‌زور ساز کرد.

عومه‌ر پاشا له پيشدا ئه‌حوالی چوونی محمه‌د پاشا و حوكمداریی ئه‌حمه‌د پاشا و يارمه‌تی كه‌رېمخانی زه‌ندی به‌ئسته‌مبوول راگه‌ياند بوو. حكوومه‌تی رۆم شاعیری به‌ناویانگ (وهه‌بی ئه‌فه‌ندی) به‌ سه‌فاره‌ت نارده‌بووه شیراز له‌ كه‌رېمخان لوتف و ميه‌ره‌بانیهی چاوپى كه‌وتبوو، به‌ وه‌عدیكی سارد و بى‌بانه به‌پى كرابووه‌وه. له‌شكری زه‌ند قۆلێكی له‌ژێر فه‌رمانده‌ی كه‌لب عه‌ليخان روو به‌كوردستان بۆ يارمه‌تی محمه‌د پاشا كه‌وته رېگا و قۆلێك روو به‌به‌غدا به‌تالانكردن و كوژتار رۆيشت.

خالید به‌گی بابان حاكمی مه‌نده‌لی بۆ پيشگرتنیان چوو، له‌ مه‌يداندا كوژرا و ده‌روپشتی به‌غدا تالان كرا قۆلی سێیه‌م بۆ سه‌ر به‌سه‌ره و به‌ كوژتار جله‌وكوت بوون.

سالی ۱۱۹۰ له‌ به‌سه‌روه هه‌تا شاره‌زور بوو به‌مه‌يدانی تالان و بره‌و. ئه‌حمه‌د پاشای بابان كه‌ له‌ سنه‌وه بزووتنی كه‌لب عه‌ليخانی زه‌ند و محمه‌د پاشای برای خۆی زانییه‌وه و تى گه‌يشت به‌راه‌به‌ری ئه‌وانه نابى به‌ ناچاری قه‌لاچوالانی به‌ردا و هيز و سوپا و گه‌نجینه‌ی برده كه‌ركووك. سوپاهى زه‌ند به‌ كوردستان گرتن و ئه‌هالی وه‌ته‌نگه‌پیان شالایان برد و ده‌ستیان به‌ مه‌له‌كه‌ت گرتن کرد. كه‌لب عه‌ليخان گه‌لێك ده‌ستدریژی نواندنی کرد.

هه‌روه‌كو جلدی به‌كه‌مینی مێژووی جه‌وده‌ت باس ده‌كا، ئه‌وه‌موو فیتنه و شه‌ر و كوژتاره كه‌ كرا ميلله‌تی كوردی به‌گژیه‌كتردا کرد و حوكمداره‌كانی بابانی كرده‌ دوژمنی به‌كتر و برا له‌گه‌ل برادا خویندپێژبوون، مایه‌ی هه‌موویان عومه‌ر پاشای به‌د ئه‌ندیش بوونی بى‌شوبه‌هیه؛ چونكه‌ هه‌زی له‌ ئاسوده‌گی نه‌ده‌کرد.

سالی ۱۱۹۱ محمەد پاشای بابان که وردبووه کهلب عەلیخان بەجاریک کوردستانی ویران کرد و تەمای چاک نییە، بە پەنەنی هێزێکی ساز دا و پیشی دەست بەدرێژکردنی گرت و لەسەر ئەوە نیوانیان تیک چوو و بەشەپهاتن. لە پاش کوژتار محمەد پاشا شکا، کهلب عەلیخان بەرق هەستاوی بەنیو کوردستاندا روو بەئێران گهراوه و هەرچییهکی دەست کەوت کوژتی و تالانی کرد و لە کوردستان دەرچوو.

محمەد پاشا لە دوای چوونی کهلب عەلیخان بە یارمەتی کوردەکان چوو قەلاچوالان و لەگەڵ میلیەت و سوپاھ و خۆکوژدەوێ خەریک بوو.

هەر لەوسالەدا کەریمخان که لە سەریهووردی محمەد پاشا و کهلب عەلیخان ئاگاداریوو، لەژێر فەرماندەوی خوسرەوخاندا سوپاھێکی قورسی نارده سەر محمەد پاشای بابان، لە نەتیجەیی کوژتاریکی زۆر خوسرەوخان شکا و بە شپرزەیی روو بە ئێران هەلات. محمەد پاشا لە پاش تالان و دیلیکی زۆر وەدەستخستن بە شادمانی گهراوه قەلاچوالان.

سالی ۱۱۹۱ ئەحمەد پاشا که لە کەرکووک بوو، سوپاھێکی باشی هەلگرت و چوو قەلاچوالان. محمەد پاشا بۆ بەرابەری برای خۆی لەشکری هەلگرت و چوو پیشی و شەپ گەرم بوو. خوینی مەزلووم رزا، لە ئاخریدا ئەحمەد پاشا سەرکەوت. محمەد پاشا لەشکری پەرشویلاو بوو، بە هەزار ئەزیەت گیانی بە سەلامەتی خۆی و چەند سەرکردەییەکی دەرچوواندن و رزگاربوون و خۆیان گەیانده سنە و پەنایان بۆ کەریمخانی زەند برد.

ئەحمەد پاشا سەرکەوت و مال و ئەسپاییکی بی ژماری دەست خست و بە شادمانی روو بەقەلاچوالان چوو و لەسەر تەختی حوکمداری بابان دانیشتهوه.

حوکمداری ئەحمەد پاشا کوری خالیدخان پاشا ۱۱۹۲ - ۱۱۹۴

ئەحمەد پاشا که چوو سەر تەختی حوکمداری بابان بە نوازش و دلخۆشیدانەوی ئەهالی و سوپاھی، دەستی بە حوکمرانی کردەوه.

سالی ۱۱۹۳ محمەد پاشای بابان بە یارمەتی کەریمخانی زەند لەشکری ئەردەلان و ئێرانی هەلگرت و چوو سەر ئەحمەد پاشای برای. لەولاه جیگا بلند و سەختەکانی کەوتبوونه سەر ریکا گرتنی و سوپاھی تیدا دامەزراندن.

محهمه پاشا به بيباكي روو به قه لاجوالان له شكري نازوت هه تا گهيشته دهر به نديكي تهنگه وه. له پريكا نهحمه پاشا دهوره دا و شيري كوژتاري تي نان. له مهيداني شه پدا محهمه پاشاي نهسير كرد، دهنه جي ههردوو چاوي كوڅلي و كوڅيري كرد و نارديه قه لاجوالان و له شكره كه ي پريشان كرا.

نهحمه پاشا به شادمانی و به بي رقابته دهستي به حوكمداري كرد و بناغي مه وهدهتي له گهل كهريمخاندا دامه زراندا؛ چونكه كهريمخاني كورد، له پادشا ناوداره كاني كورد بوو، نهحمه پاشا ههزي دهكرد بو ئيتفاقيكي عمومي كوردستان له ژير ئيداره ي پادشايه كي وادا بكوشی، به لام عومر وهفای نه كرد.

نهحمه پاشا به كه مالى نازادي و سه به خوڅي حوكمرايي كرد. خاكي درنه باجه لان، شاره زور، كهركوك، كوڅي، هه رير، له ژير حوكميدا بوو.

سالي ۱۱۹۴ نهحمه پاشا له (سيگره) به دهنه كه يان برده قه لاجوالان. دوو كوري ناودار و گرانبه هاي له دواي به جي ما. يه كيك ئيبراهيم، دووهم خاليد پاشا، كه هه ريه كه له جيگاي خوڅياندا باسيان دهكړئ.

حوكمداري مه حموود پاشا كوري خاليدخان پاشا ۱۱۹۴ - ۱۱۹۸

كه نهحمه پاشا مرد، برا بچووكي كه مه حموود پاشا بوو، له سهه تهختي حوكمرايي دانيشت و له گهل نه مه شدا دهيزاني عومه پاشا فيتنه نهنگيز و به دخواهي كوردي ئيداره ي دهكرد و به په نهاني ئيتفاقي له گهل كهريمخاني زهند گري دا.

لهو ساله دا حكوومه تي عوسماني بو كوژاندنه وه ي ناوري فيتنه، مسته فا ناويكي به سه لاهييه ته وه نارده به غدا، نه گهه عومه پاشا سه ريچي بكات بيكوژيت. عومه پاشا به بي كيشه دهستي له وهزاره تي به غدا به ردا.

مه حموود پاشا بو ئيتفاقي نيواني، عوسمان پاشاي كوري خوڅي به وه لام نارده به غدا و قاقه زيكي بو تازه كرده وه ي مه وهدهت بو وهزيري تازه ناردا.

والي به غدا به دهسيه ي خه زينه دار عه لي به گ ههزي دهكرد ئيبراهيم پاشاي كوري نهحمه پاشا بكه نه حوكمداري كوردستان. عوسمان پاشا سه ربهورد ي بو بابي نوويسي و بو خوڅي له چوونه لاي وهزير كورتي نواند.

عەلی بەگی خەزینەدار، وەزیری ھەواداری ئەمە کرد لەشکر بباتە سەر مەحموود پاشا. بەلام لەبەر بۆ ھیزی ئەوھیان پەنھان راگرت و بەو واسیتەھە کەم کەمە ساردی کەوتە نێوانی وەزیری بەغدا و مەحموود پاشاوە.

وەزیری بەغدا لەشکرێکی کۆکردەووە. لە پاش چەندجار خەیاڵاتی کە بۆ خۆشی بچیت، لەشکرەکە ناردە سەر مەحموود پاشا و بە کەم شەریک شکا و پەرشان کرا و گەراوە بەغدا جاری دووھم دیسان چوووە سەر مەحموود پاشا و بەشپرزەیی گەراوە. مەحموود پاشا بەو دووجار سەرکەوتنە، گەلیک تالانی دەست کەوت و ناوبانگی کرد.

وەزیری بەغدا لەو فیلە زیاتر چارەئەبوو کە بنیریتە دووی محەمەد پاشای بابان و بە کوێریش بیکاتە ئالەتی فیتنە و شەڕ. عومەر پاشاش بوو بە ھاوئەنگی. سالی ۱۱۹۵ عومەر پاشای کۆنە وەزیر و محەمەد پاشای بابان، گەلیک ھاوئالیان پەیدا کرد و بە قووھتێکی تەواووە بۆ سەر قەلاچوالان رۆشتن. مەحموود پاشا بە سپاھووە پیتی پێ گرتن. لە دواي گەلیک کوژتار، عومەر پاشا و محەمەد پاشا بە دەست کەوتن. مەحموود پاشاش ھەردووکی کوژتن و ئاوری فیتنەھێ کوژاندەووە.

سالی ۱۱۹۶ مەحموود پاشا لەگەڵ ئوموور خەریک بوو، لە تەک ئەمیرە دراوستیکانی کورددا بناغەئە خۆشیی دامەزراند و بۆ گەورەبوون تێ کۆشا.

سالی ۱۱۹۷ وەزیری بەغدا لەشکرێکی بۆ ئیبراھیم پاشای بابان ساز کرد و بۆ خۆشی لەگەڵ کەوت و روو بەشارەزور چوون. لە نزیک کەرکووک مەحموود پاشا پێیان راگەشت و دەستیان بە ئاوربارانی یەکتەر کرد. لە دواي کەمیک شەڕ، وەزیر بەشکاوی بۆ بەغدا گەراوە. ھەر لە نیوھێ ئەو سالەدا جاریکی تریش عەلی بەگی خەزینەداری لەگەڵ ئیبراھیم پاشا خست و ناریدیە سەر شارەزور. مەحموود پاشا نەھیشتن نزیک بەتخوویی بێن، شکاندنی و پەرشانی کردن و بەھەزار ئەزیەت عەلی بەگ و ئیبراھیم پاشا بەساغی خۆیان گەیاندەووە بەغدا.

سالی ۱۱۹۸ مەحموود پاشا بۆ تەئدیب و خستنە دەستی لەشکرێکی بردەسەر موکریان و لە رێگای بلباسەووە روو بەلاجان چوو. حوکمداری موکریان بە تۆپ و تەنگەووە، جێگا سەخت و تەنگەکانی قایم کرد و لە کەلیندا دانیشت.

مهحموود پاشا بهبئی ئەندێشه لهشکری ئاژۆت، له تهنگی چۆمی نواوهدا که داخیل بهلاجان دهبئی له تهرهف لهشکری موکریانهوه دهوهردان و ئاوربارینیان دهست پئی کرد. ئەو پۆژه ههتا ئیواره شهپ و کوژتار کرا. له تاریکی شهویدا مهحموود پاشا و لهشکرێکی که مابوون روو بهچیا بهرزهکانی قهندهیل ههلاتن. موکریانیهکان له پێشدا ئەوتیشیان گرتبوو، سهرهوژێر پێیان دادان و کوژتاریان لئی کردن. شهوی دووشهمهی مانگی رهبعی یهکی ئەو ساله، مهحموود پاشا له دهست موکریاناندا بهکوژت چوو. لهشکری بابانی که مابوون بهههر فیلیک بوو جهنازهکی مهحموود پاشایان دزییهوه و روو به قهلاجوالان ههلاتن و ههموو ئەسپاب و مائیان بهدیل گیرا. مهحموود پاشا دوو کورپی ناواری له پاش بهجی ما یهکتیک عوسمان پاشا و دووهم عهبدوهرحمان پاشا؛ سهربهوردی ههریهکیان به جوئی له جیگای خۆیدا دهبیژرین...

حوکمداری ئیبراهیم پاشا ۱۱۹۸-۱۲۱۸

ئیبراهیم پاشای کورپی ئەحمه پاشای کورپی خالیدخان پاشای بابان - ههروهکو گوترا - ههر له بهغدا دادهنیشت؛ وهزیرهکان بۆ روژیک رایان گرتبوو. له مانگی سهفهری ئەو سالهدا که زانییهوه مهحموود پاشا روو به موکریان لهشکری بردووه، کهلینی دهست خست و روو به قهلاجوالان رویشت و به قاقهز و چاووړاو به شهپ و نهسیحهت، نزیک قهلاجوالان بوو. لهوهمهدا دهنگی کوژتانی مهحموود پاشاش پهیدا بوو؛ به ماملهت ئەهالی بردیانه نیو قهلاوه و لهسهه تهختی حوکمداری دانیشت.

ئیبراهیم پاشا چونکه پیاویکی مهعاریفهروهر و مهدهنی بوو، له ههموولاییکهوه عولهمای به ناویانگی له خۆی گرد کردبوونهوه و مهدرسه و مزگهوتی چاکی بۆ دروست کردن.

سالی ۱۱۹۹ ئیبراهیم پاشا قهلاجوالانی پئی تهنگ بوو. له دهستی شارهزووردا له پانایی گۆشهیهکی دهستی سهرحناردا بناغهی شاریکی زۆر گهورهی دامهزاند و ناوی نا (سلیمانی). ههموو دایره و مهدرسه و مالهکانی قهلاجوالانی برده ئهوی و دهستی بهریکخستنی شار و دامهزاندنی عولهما و ئەهالی کرد، سی سال لهگهڵ دروستکردنی شار خهریک بوو.

سالی ۱۲۰۱ سلیمان بهگی شاویز زادهی کورد که له بنه ماله گه وره کان بوو، لینگی دابووه سهر به سره و گرتی. سلیمان پاشای نوکه رباب که وهزیری به غدابوو، له نه نتیجه ئه ندیشهی کرد و کومه گی له ئیبراهیم پاشای بابان و فه تاح پاشای درنه و باجه لان خواست.

سلیمان پاشا له ژیر فرماندهی خالید ئاغا و ئه حمه د ئاغا و که یخوداوه له شکری نارده سهر سلیمان بهگ و به شکاوی و په ریشانی گه پابوونه وه. سلیمان بهگ رۆژ به رۆژ رووی له گه وره بوون کردبوو.

ئیبراهیم پاشا و فه تاح پاشا به قوه تیکی فورسه وهی کوردی بابان و کووی و هریر و درنه و باجه لان گه یشتنه به غدا. سلیمان پاشای وهزیر له و قووه ته ئه ندیشهی پیدا کرد و ئه و قووه ته ی به فیئل، به بهانه گرتن له شکره که ی کوردستانی خسته ژیر فرمانی خوویه وه و بۆ به سره ی رهوانه کردن و ئیبراهیم پاشاشی عهزل کرد و عوسمان پاشای کوری محمه د پاشای بابانی کرده حوکمدار و فه تاح پاشاشی لی خست.

عه بدولقادی پاشای ئاموزای ئه وی کرده حوکمداری درنه و باجه لان و له گه ل خوی هه لگرت و چوونه سهر سلیمان بهگی شاویز، به هر فیئل یک بوو له گه ل سلیمان بهگ ریک که وتن و گه رانه وه به غدا.

مسته فا ئاغای کوری ئه حمه د ئاغای که یخودا دلگیر بوو بوو، به په نهانی گرتن ئیتفاقی سه رکیشیی له گه ل عوسمان پاشای بابان گری دا و دهستی به سه رکیشی کرد؛ له نه نتیجه دا سلیمان بهگ ناچار بوو ئه رازی و ئه ملاکی مسته فا ئاغا و سلیمان بهگی به زیاده وه پی دانه وه.

مسته فا ئاغا چوو له قهره ئه وره مان دانیشت. عوسمان پاشاش له پاش گه رانه وهی له به سره روو به شاره زوور رویشت و له گه ل ئومووری حوکمداری ریکخستن له سلیمانی دانیشت.

سلیمان پاشای وهزیر له دواي چهن دیک زانییه وه که عوسمان پاشا و مسته فا ئاغا و سلیمان بهگ پیکه وه ریک که وتوون، ناردی عوسمان پاشای بابانی گرت و خستیه بهنده وه و ئه زیه تی دا، عوسمان پاشا له داخان نه خویش کهوت. له به ندیان ده رخست و نارد رایه ماله وه. عوسمان پاشا نه خویشیه که ی در ژبوو، دهر د و داخی

پي کيتشا و له سالي ۱۲۰۴ دا بهو داخهوه مرد.

لهو سالهدا ئيبراهيم پاشا کرا به حوکمدار، سليتمان پاشاي کولمه له ئيبراهيم پاشا دوو دل بوو؛ بق بهرهلستي ناردی ئاورهحمان پاشاي کوري مهحمود پاشاي برده بهغدا و بق حوکمداري ناوزهدی کرد.

سالي ۱۲۰۴ ي مانگي رهمهزان، ئاورهحمان پاشا کرا به حوکمدار و ئيبراهيم پاشا عهزل کرا و ئاورهحمان پاشا ناردرايه سليتماني و دهستي بهفهرمانپروايي کرد، ههتا سالي ۱۲۱۲ ئيبراهيم پاشا به گۆشهگيري له بهغدا و ئاورهحمان پاشا به حوکمداري له سليتماني رايان بوارد.

سالي ۱۲۱۲ سليتمان پاشا ناخوشي خسته نيواني ئاورهحمان پاشا و ئيبراهيم پاشاوه. به بهانهيهک ئاورهحمان پاشاي خواسته بهغدا و عهزلي کرد. ئيبراهيم پاشا ناردرا سليتماني، ئاورهحمان پاشا و سهليم بهگ له بهغدا چهپس کران و تهزیهت دران.

سالي ۱۲۱۳ له سليتماني چاقولکهه ي پيس پهيدا بوو، ميللهتي کوردي گهليک پي مردن و مالي گهليک کوپربوونهوه و نهمان.

سالي ۱۲۱۶ محمهه پاشاي کوري خاليد پاشا کرا به حاكمي کزي و حهرير و ناردرا و چوو دهستي به حوکمداري کرد.

سالي ۱۲۱۸ ئيبراهيم پاشا به دلگيري چوو مووسل. لهو سالهدا لهوي وهفاتي کرد و له تهرهف وهزيري بهغداوه حکومهتي بابان درا به ئاورهحمان پاشا.

حوکمداري ئاورهحمان پاشا

ئاورهحمان پاشا که له بهنديخانه رزگار بوو. دهستي بههينز پهيدا کردن کرد و رۆژ به رۆژ له خو رزگارکردندا بوو. داخي وهزير و محمهه پاشاي کزي له دل گرتبوو، له کهلین دهگهرا.

سالي ۱۲۲۰ ئاورهحمان پاشا له شکرکي رازندهوه و پاشاياني کوي و حهريري خواستن و به يارمهتي محمهه پاشاي حاكمي کزيهوه چونهسهه محمهه بهگ ناو، له خاپوور شوږشي دهست پي کردبوو شکانديان و به سهرکهوتن و بهکهيفهوه گهرايهوه. محمهه پاشاي کوي بهتماي چونهوه بوو.

ئاورپەحمەن پاشا كەلگەن لە دەستدانی لە ئازایی بەدوورزانی؛ بۆیە هەتا چوونە
كەركوك لەگەڵ خۆی برد.

كە گەيشته دەشتی (فرقه) محەمەد پاشای بەسێدارەدا كرد و خنكاندی و
سەربەھوردی بەعەلی پاشای وەزیری بەغدا راگەیاندا و روو بەشاری سلیمان
كەوتە رێگا.

عەلی پاشا لەو زۆر دڵگیر و رق ھەستاو بوو؛ خالید پاشای كورپی ئەحمەد
پاشای بابان كە لە ئامیدی بوو بردیە بەغدا و ناوی حوكمداری بابانی لێ نا و
سلیمان پاشای كورپی ئیبراھیم پاشاشی كرده حاكمی كۆی و ھەریر و بۆ چوونە
سەر خاکی خۆیان لەشكر و تەدارەکی بۆ گرتن.

ئاورپەحمەن پاشا ئەوێ زانییەو بە لەشكرەو روو بەبەغدا خشا و دەستی بە
تالانگرتنی دەروپشتی بەغدا كرد و عەلی پاشای وەتەنگ ھینا.

خالید پاشا و سلیمان پاشای بابان بۆ بەراپەری ئاورپەحمەن پاشا لە بەغدا
دەرکەوتن و ئاورپەحمەن پاشایان شكاند و كەوتنە دووی.

ئاورپەحمەن پاشا لە دەربەندی بازیان خۆی
گرتەو و بۆ شەڕ پێشی پێ گرتن.

عەلی پاشا بە سوپاھێکی قورسەو چوو
یارمەتی خالید پاشا، لە دەربەندی بازیان بە
شیر و خەنجەر و بەتۆپ و تفەنگ شەڕ و كوژتار
كرا. ئاورپەحمەن پاشا نەشیا خۆراگرێ، بە پینچ
ھەزار مائە عەشایری كوردەو روو بەخاکی
ئەردەلان ھەلاتن و پەنایان بۆ ئەمانوڵلاخان برد.
بە ئیحترامەو پێشوازی كرا و سەربەھوردی بە
فەتالی شای قاجار راگەیاندا.

سالی ھەزار و سەد و بیست مانگی رەجەب،
سلیمان پاشا بۆ كۆی و ھەریر و خالید پاشا بۆ
شارەزور لەسەر تەختی حوكمداری دانیشتن.

عەلی پاشای وەزیر ئەحمەد چەلبەبی بە وەلام

وێنەی سەركردەبەگی ئاورپەحمەن پاشا
سەركۆماری جاف میرەبەگ

ساز کرد و دیاری و چتیکی زوری بۆ شاهی ئیران پیدا نارد و پهوانه‌ی تاران کرد که په‌نای ئاوره‌حمان پاشا نه‌دری.

له‌ولوه‌ فه‌تالی شاش که چوونی ئاوره‌حمان پاشای بۆ سنه‌ بیسته‌وه، میرزا سادق‌خانی وه‌قابع نیگاری نارد به‌غدا که نیوانی ئاوره‌حمان پاشا و وه‌زیر ریک خاته‌وه و حوکمداریی شاره‌زور بدریته‌وه ئاوره‌حمان پاشا.

وه‌قابع نیگار که گه‌یشته به‌غدا ئیحترامی نه‌گیرا و حوکمداری شاره‌زووریش به‌ خالید پاشا درابوو، به‌ دلگیری روو به‌تاران گه‌راوه و شاهی ئیرانیسی له‌وه په‌نجیده کرد.

سالی فه‌تالی شا بۆ ئیتفاق کردن ئاوره‌حمان پاشای بۆ تاران میوانداری کرد و به‌ره‌به‌ره شاهانه پیشوازاییان کرد. مانگی ره‌بیع گه‌یشته تاران و به‌ خه‌نجر و شیرری کالان زپر و گه‌وه‌ره‌به‌ند و به‌که‌ولیکی سموره و شالیکی تورمه‌ی گرانبه‌هایی خه‌لات کرا، حکومه‌تی کوردستانی شاره‌زووری به‌ ئیستقلالیکی ته‌واو بۆ ته‌سدیق کرد و به‌ له‌شکرکی قورسه‌وه‌ی به‌ری کردوه که به‌زور بچیته‌وه سه‌ر ته‌ختی حوکمداری.

ئاوره‌حمان پاشا له‌گه‌ل ئه‌مانول‌لاخانی ئه‌رده‌لانی روو به‌ گرتنی شاره‌زوور گه‌رانه‌وه. شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا و ئیبراهیم خانی کوردی ده‌لو و محمه‌دخانی کوردی شامبیاتی به‌ سوپاهی خویانه‌وه بۆ سه‌ر به‌غدا له‌ تاران ده‌رکه‌وتن. مانگی جه‌مادی یه‌ک گه‌یشته کرمانشان.

عه‌لی پاشا که له‌وه ئاگادار کرا سی هه‌زار سوار و پیاده‌ی ساز کرد و پازده هه‌زاری خسته ژیر فه‌رمانی خالید پاشا و سلیمان پاشای بابان و سلیمان پاشای که‌هیا که خوشکه‌زای خوی بوو، روو به‌ ئاوره‌حمان پاشای به‌ری کردن و پازده هه‌زاریسی له‌ژیر فه‌رمانده‌ی فه‌تاح پاشای حاکمی باجه‌لاندا نارد زه‌او، خۆشی هه‌تا (تاقی گه‌را) رانه‌وستا.

ئاوره‌حمان پاشا و ئه‌مانول‌لاخان بۆ گرتنی شاره‌زوور له‌ سنه‌ ده‌رکه‌وتن و روویان له‌ که‌رکووک کرد. له‌ جیگایه‌کی پیی ده‌لین جه‌مشا، سلیمان پاشا و خالید پاشا پیشیان پیی گرتن و شه‌ر گه‌رمه‌ی نه‌که‌وتی، ئاوره‌حمان پاشا شکا و روو به‌ سنه‌ هه‌لات و که‌لیکی لی به‌کوژت چوو.

که مرگینیی ئهوه به عهلی پاشا راگهیهندرا له زههاوهوه به تالان و کوژتار
چووہ تاقي گهرا .

نه ورژخانی ئیشیک ئاغاسی به سوپاهی خۆیهوه بۆ یارمهتی شازاده چووہ
همهمدان. له گهه شازاده چووہ کهرهند. عهلی پاشا له تاقي گهرا سواریوو گهراوه
زههاو و چووہ سهه چۆمی سیروان دابهزی.

نه ورژخان و محهمهه عهلیخانی شامبیاتی به ده ههزار سواری کوردی
(مهدانلوو جیهان به گلوو) هوه به تالانکردن روویان له زهویی بهغدا کرد. فهتاح
پاشای باجهلان کهمیک له بهرا بهریدا کۆشا و روو به عهلی پاشا ههلات، ئهوانیش
له زههاوهوه ههتا به عقوو به و مهندهلی کوژتار و تالانیان کرد.

فه رهجو لالاخانی نهسته چقی پاشا و محهمهه وهلیخانی ههوشاری سفیاریخانی
کورد به چی ههوشاری به سواری کوردهکانی ههوشارهوه بۆ یارمهتی ئاورهحمان
پاشا کهوتنه ریگا.

خالید خان پاشا و سلیمان پاشای بابان و سلیمان کههیا به سوپاههوه روو
به سنه رویشتن له کهنار ده ریاچهی مهرویوان روو به رووی ئاورهحمان پاشا بوون و
ئهمبازی به کتربیونیان بهک بوو.

ئهمانولالاخان و فه رهجو لالاخان به لهشکری کوردستانی ئهرده لانهوه له راستی
مهیداندا راوهستان. کوردهکانی هوزاره و ههوشار لای چهپیان گرت، ئاورهحمان
پاشا به کوردی بابان و شاره زوور و کهلهوور و زهنگنه و جاف و گۆرانهوه له
ناوچهدا دلی مهیدانیان دهست خست و ریزیوون. خالید پاشا و سلیمان پاشا به
لهشکری کوردی کۆی و هه ریر و کهرکوو کهوه به ره رووی ئهرده لانییهکان، نوکهه و
غولامی گورچی و عارهه له گهه سلیمان پاشای کههیا روو به ههوشارییهکان و
ههسکهه ری رۆم روو به ئاورهحمان پاشا ئامادهی شه ریوون و به توپ و تفهنگ
به کتریان ئاورباران کرد.

له نهتهجهدا لهشکری خالید پاشا و وهزیری بهغدا شکا. سلیمان پاشای
کههیا لهو شه رههه به دیل گیرا و له پاش سالییک رزگار بوو. عهلی پاشا روو به
کهرکووک و بهغدا ههلات و لهشکری ئاورهحمان پاشا به کوژتار و تالان روو به
دهوری بهغدا رویشتن.

عەلى پاشا پەناى بۆ شىخ جەعفەرى نەجەفى برد كە پىاويكى مەلا و موجدەھىدى شىعەبوو. بە رجاى ئەو لەشكرى ئاورپەحمان پاشا دەستيان لە شەر و كوژتار بەردا و گەرانەو. ئاورپەحمان پاشا لەسەر حوكمدارىيى شارەزورور دانىشت.

سليمان پاشاى بابان گەراوہ كوۆى و خاليد پاشا چووہ بەغدا. لە ئەواخىرى ئەو سالەدا شىخ جەعفەرى نەجەفى بۆ رزگار يى سليمان پاشاى كەھيا چووہ تاران و لەولاوہ فەيزى ئەفەندى لە تەرەف سەدرى ئەعزەمى عوسمانى و حاجى يوسف پاشاوہ بۆ ئەوہ چووہ تاران و كەھيايان رزگار كرد و بۆ رىكخستەنەوہ نىوانى ئاورپەحمان پاشا و عەلى پاشا، ميرزا سادقخانى وەقايع نيگار لە تارانەوہ چووہ بەغدا لە تەرەف ئيران و حكوومەتى عوسمانىيەوہ حكوومەتى شارەزورور بۆ ئەورپەحمان پاشا تەسديق كرا.

سالى مەدەد ئاغاي گورجى رۆژى سى شەممەى سىز دەى رەجەب، سبەينى زوو چووہ ژوورى عەلى پاشاى وەزير و لەسەر بەرمالى نوپژ كوژتى.

لەو سالەدا يوسف خواجەى كورى محەمەدەمىن خواجەى ساحىبقرانى بەدەخشانى، كارى پەريشان بووبوو. لە بەدەخشانەوہ روو بەميسر و مەكە و سووريا رۆيشتبوو، پەناى بۆ ئاورپەحمان پاشا برد. زۆر بە ئىحترامەوہ پراى گرت، پىاويكى زانابوو، ئەم شىعەرەى لەسەر مۆرى كوۆلى بوو:

اى خواجە چون بەفردوسى برين شد زينا جهان

جانشين اوست يوسف، خواجەى صاحبقران

حكوومەتى شارەزورور و ئەھالىي بەغدا بەوہزارەتى سليمان كەھيا قەرارىيان دا لە مانگى موخەرەمى ١٢٢٣ دا وەزارەتى تەسديق كرا.

ئاورپەحمان پاشا بە ھەموو جۆر رىك بۆ كاروبارى رىكخستن دەكوژشا و دوو سالى تەواو لەگەل ھىز پەيدا كردن خەرىك بوو. سالى ١٢٢٣ ئاورپەحمان پاشا كە قەلاى زەلمى لە مانگى سەفەر دا گرت، سى تۆپى گەورەى دەرخت و ئەم شىعەرەى لە گومبەزەكە بەنوويسراوى چاو پى كەوت:

خان از بەى عيش و كامرانى

چون جزم شدەش جهان ستانى

در فصل بهار و ماه شوال
شد قلعه‌ی زلم فتح خانی
در سال هزار و بیست و شش را
آمد به حصول این امانی

(تحریراً فی ۲۸ شوال ۱۰۲۶)

له و ساله‌دا ئاوره‌حمان پاشا له‌شکری برده سهر سلیمان پاشای حاکمی کۆی.
له پاش شه‌پرکردن دهره‌قته‌تی نه‌هات و گه‌راوه.

له و ساله‌دا مانگی ره‌بیعی دوو، سلیمان پاشای که‌هیا بق‌خۆی و سلیمان
پاشای بابان به له‌شکره‌وه چوونه‌سه‌ر ئاوره‌حمان پاشا که دهری په‌پیتن و
سلیمان پاشای بابان بکه‌نه حوکمدار. له پاش گه‌لیک شه‌ر و چند کوزتار و
که‌شاکه‌ش، له مانگی ره‌مه‌زاندا ئاوره‌حمان پاشا هه‌موو خاکی خۆی خسته‌وه
دهست و سلیمان پاشای حاکمی کۆیش روو به که‌رکووک فیراری کرد؛ کۆی
که‌وته دهست ئاوره‌حمان پاشا.

له سالی مانگی ره‌بیعی یه‌ک، به‌سه‌ر عه‌سکه‌ری سلیمان پاشای بابان له‌شکری
وه‌زیری به‌غدا چوووه سهر دهورو‌پشتی ماردین و به شکاوی روو به به‌غدا گه‌راوه.
ئاوره‌حمان پاشا به‌و شکسته‌یه دل‌قه‌وی بوو، له‌شکری کۆ کرده‌وه و ناماده‌ی
چوونه سهر به‌غدا بوو.

له سالی سه‌فه‌ردا ئاوره‌حمان پاشا روو به به‌غدا دهستی به‌گرتنی مه‌مله‌که‌ت و
شار و دپهات کرد. له‌هه‌وتی ره‌مه‌زاندا گه‌یشه‌ته که‌نار به‌غدا و له‌گه‌ره‌کی
ئه‌عه‌زمیه‌یه له‌گه‌ل وه‌زیری به‌غدا شه‌پی کرد و سلیمان پاشای بابانی به‌دیل گرت.
ئه‌هالیی به‌غدا هه‌واداری ئاوره‌حمان پاشا بوون، سلیمان که‌هیا روو به ده‌شته‌ی
هه‌لات و له‌ته‌ره‌فی عاره‌بی رفاعیه‌یه‌وه گیرا و کوزرا.

ئاوره‌حمان پاشا چوووه نیو شاره‌وه و به‌غدا‌ی گرت و ئومووری تپیدا دامه‌زراند.
فه‌یزوللا که‌هیا و خه‌زینه‌دار و ئیسماعیل ئاغای کوزتن. سلیمان پاشای بابان و
مووسا به‌گزاده عه‌بدو‌للا به‌گ و مه‌حموود به‌گی کوری خۆی - که‌هه‌واداری که‌هیا
بوون - زنجیره‌بندی کردن. له‌مانگی زیلقه‌عه‌ده دا ناردنی بق‌کوردستان و له

شاری کۆی چهپسی کردن. له پاش گرتنی بهغدا خهزینهدار عهبدوڵلا ئاغای کرده وهزیری بهغدا.

پهئیسولکیتابی عوسمانی که ناوی حاتی ئهفهنندی بوو، له ئهسته مبولهوه بۆ فیتنه پهیدا کردنی نێوانی حوکمدار و پاشایانی کوردستان و بهغدا ناردرا بوو. له ودهمهدا له بهغدا بوو عهبدوڵلا ئاغای وهزیری تازه به نهیاری ئاورهحمان پاشا بزووت و له نێواندا شوێنێکی پهیدا کرد. به ناچاری ئاورهحمان پاشا هاواری له ئێران کرد که یاریدهی بدهن.

حاتی ئهفهنندی به پهنهانی ئهممهده چهلهبی بهوه لام بۆ تاران ناردنی ساز کرد و دیارییهکی زۆری بۆ فهتالی شا ریک خست و بهریکرد.

نێوانی ئاورهحمان پاشا و عهبدوڵلا ئاغای تیک درا، له نێو شارا شهڕ و کوژتار دهست پێ کر، گهرهکی کهرخ کهوتبووه دهست عهبدوڵلا ئاغای و رهسافه له ژێر حوکمی ئاورهحمان پاشادا بوو. به چاوو پراوی حاتی ئهفهنندی، ئههالی بهغدا بوون به ههواداری عهبدوڵلا ئاغای، له نێو کوچه و کۆلانی رهسافه دا کوژتار دامهزرا.

ئاورهحمان پاشا به ناچاری له شار دهرکهوتبوو، له نزیک گهرهکی ئهعهزمیه له پێ تاویدا و له ئهسپ بهربووهوه. ئههالی گرتیان و بردیانه لای حاتی ئهفهنندی بهندی کرد.

به پهنهانی دیسان هێزی پهیدا کردهوه، له پاش شهش رۆژ چهپس دهرکهوت و شهرقی شیمالی شار خستهوه دهست. عهبدوڵلا و ئاورهحمان پاشا له بهغدا ههرکس بۆ هێز زیادکردن دهکوژان. له ودهمهدا حاتی ئهفهندی ئاورهحمان پاشا دهکوژاندهوه.

ئهممهده چهلهبی بیستی زیلحیجه گهیشتی فهرمانی وهزارهتی بۆ عهبدوڵلا ئاغای گورجی و حوکمداری شارهزور و کۆی بۆ ئاورهحمان پاشای هێنا، له سههر ئهوه ئاورهحمان پاشا روو به شارهزور گهراوه.

سالی ۱۲۲۶ مانگی رهبعی یهک، حکومهتی عوسمانی بۆ نههیشتنی ئیتفاقی دهولهتی ئێران لهگهڵ ئاورهحمان پاشای بابان، سهید عهبدو له ههاب ئهفهنندی و حیرهت ئهفهنندی و شاکر ئهفهنندی به سهفارهت ناردرا نه تاران؛ به لام بهبی گهیشتنه ئارهزوو گهرا نهوه تهوڕیز و چوونه لای نایبوسه لتهنه و بۆ یارمهتی نه دانی

کوردان که وتنه بیره وه.

له یازدهی جه مادی دوودا ئاوره حمان پاشا به یارمه تیی گه وره کانی کورد، سلیمان پاشا و مووسا به گزاده عهبدو للابه گ و کوری خۆی مهحمود به گی عهفوو کردن و له چه پسی کۆی ده ری خستن.

خالید پاشای کرده حاکی زه هاو و مهحمود به گی کوری خۆی کرده حوکرانی کۆی و حه ریر. ئەحمه د به گی نارده سه ر قه لای سه رده شت، بۆ نیگه هدرایی تخوویی سوپاهیکی دایی و بۆ خۆشی له گه ل ریکی ئومووو خه ریک بوو.

شه ری شازاده ی محمه د عه لی میرزای قاجار له گه ل ئاوره حمان پاشا

هه ر له و سا لده به واسیته ی سه فیری عوسمانییه وه، نایبسه لته نه خه له تاندرا و فه تالی شا خرا سه ر ئاره زووی شکاندنی بابان و ده ست به ته داره کی سوپاه و به هانه کرا.

مانگی ره جه ب فه تالی شا ئه مری دا به محمه د عه لی میرزا که بچیه سه ر ئاوره حمان پاشا و له ولوه نایبسه لته نه له ته ورینه وه له شگری ساز کرد. ئەحمه دخانی کوردی مه قده م به گله ره گی مه راغه و بودا قخانی کوردی موکریی حاکی سابلاخ، به سوپاهی کوردی موکریان و بلباسه وه له ریگا و کینوانی بلباس روو به شاره زووو ریشتن. نه ورۆزخان عزه دین لویی قاجار روو به سه سه رده شت که وته ریگا. نه سه رو للاخانی کوردی قه ره گوین و فه ره جو للاخانی کوردی هه وشار و محمه د حه سه ن خان کوردی ولدان و محمه دخانی کوردی دوللو له گه ل سوپاهی عه شیرته کورده کانیان بۆ لای شازاده محمه د عه لی میرزا چوون.

ئاوره حمان پاشا له هه موولاییکه وه بۆ به رابه ری خۆی ساز کرد و له شگری ئاماده ی شه پکرد؛ له پریکا سلیمان پاشا له بازیا نه وه بۆ که رکوک و به غدا فیراری کرد.

مانگی شه عبان خالید پاشای بابان و کورپکی ئاوره حمان پاشا له گه ل شازاده ئیتفاقیان کرد و ریگایان به ردا. شازاده به یارمه تیی خالید پاشا وه گه یشته زه هاو، له ویشه وه چوو سه ر چۆمی سیروان که بچیه سه ر شاره زووو، له ولاشه وه ئەحمه د به گ سه رده شتی به ردا و روو به شاره زووو کشاوه.

ئاورپرحمان پاشا كە لەو دوولايەي بە قووەتەوہ ئاگاداركرا، شەريان نەكرد و شەريان بەچاك نەزانی و ھیز و نەقدینە و سوپاھي ھەلگرت و لە سلیمانی دەرکەوت و چووہ شاری كۆی و دەستی بە سەنگەر و خۆ توندكردن كرد. لەودەمەشدا یووسف خواجەي بەدەخشانى چووہ بەغدا.

كە ئەوہ بە شازادە گەيشتەوہ، خالد پاشای كردە حوكمدارى شارەزور و ناردیە سلیمانی. لە یەكی رەمەزاندا گەيشتە سلیمانی.

لە پازدەي رەمەزاندا شازادە و سوپاھي كوردان روو بەكۆي كەوتنە رینگا، لە نزیک كۆيي شەي و كوژتار دەست پي كرا. شازادە گەلێك كوژتاری لی كرا و پەرتیشان بوو. بە ماملەت شازادە گەراوہ و ئورپرحمان پاشا لە كۆي ماوہ.

كە شازادە روو بە ئيران گەراوہ، ئورپرحمان پاشا لە كۆي و حەریر لەشكری كۆكردوہ و پيويستی ساز كرد. لە مانگی زلیحجەدا پەلاماری خالد پاشای دا. بە گرتنی ئاوابی چووہ بازیان. خالد پاشا لە زەھاوہوہ روو بە بەغدا ھەلات و بۆي دەرچوو.

ئاورپرحمان پاشا بە دەبدەبەوہ چووہ سلیمانی و دەستی بە حوكمدارى كردوہ و كەركووك و كفری و باجەلان و زەھاو و كۆيي و حەریر و سەردەشتی بە مونتەزەمی خستە دەست خۆي و ئومووری تیدا دامەزراندوہ و خەریکی ھیز بوو. حەزرتی مەولانا خالد لە رەمەزانی ئەو سالەدا لە ھیندستانوہ گەراوہ سلیمانی و دەستی بە نەشری تەریقەت كرد.

حكومەتی عوسمانی چونكە لە شان و شەوكەتی ئورپرحمان پاشا دەترسان و لە شەري ئەمین نەبوون، وەلامیان بە عەبدوڵلا پاشای والی بەغدا دا بە قووەتێکی قورسەوہ بچنە سەری و دەری پەپین و خالد پاشا بکەنە حوكمداری بابان.

ئاورپرحمان پاشا بە ھەموو جۆرێك خەریکی ھیز بوو، لەگەل ئيران رێك كەوتەوہ و سوپاھ و ئالەتی ساز دا و ھەموو تخبووبەکانی بە سوپا توند كرد.

سالی ۱۲۲۷ مانگی جەمادی دوو عەبدوڵلا پاشای وەزیری بەغدا و خالد پاشا و سلیمان پاشای بابان، بە سوپاھي كورد و گورجی و رۆم و عەرەبەوہ روو بە شارەزور لە بەغدا دەرکەوتن. لە ئەوہلی رەجەبدا دووچار بە ئورپرحمان پاشا بوون.

ئاورپرحمان پاشا به لهشكرهوه چووه پيشيان. له كفرى و دهلوو عهباس شهپرتكى خويناووى كرا. خاليد بهگى برى ئاورپرحمان پاشا و ئيسماعيل بهگى گهورهى عهشيرهتى كوردى (بهيات) و گهليك لهشكر كوژران و زوريشى بهديل چوون. ئاورپرحمان پاشا و كورانى وهلدبهگى جاف و چهند كهسيكى ديكه روو به كرمانشان ههلاتن.

خاليد پاشا بهزوربى خوى چووه سليمانى. له ئاخري رهجهبدا لهسهه تهخت دانيشتهوه و سليمان پاشاشى كرده حاكمى كويى و هرير و عهبدوللا پاشاش چووه بهغدا. ئيسماعيل خانى حاكمى ئهردهويلى بى لاي فهتالى شا نارد، بهبى گهيشتهه ئارهزوو گهراوه.

لهولاوه حكومهتى عوسمانى لهگهه عروسدا ماملهتى كرد و ناوى حكومهتى ئيزان نهبرابوو. ئهوه بوو به مايهى يارمهتى ئاورپرحمان پاشا.

فهتالى شا لهشكرتكى باشى كوكردهوه و لهژير فهمانى فهرجوللاخانى ههوشارى و تههيوودهوله قاسمخانى قاجار قونلوو و سوپههدار يووسف خانى گورجى دا ناردنى بى كرمانشان.

شازاده محمهد عهلى ميرزا بى ئههه كه كوژتار نهبى مههديخانى كوردى كهلههورى نارد بهغدا كه بهبى شه ئاورپرحمان پاشا بگهريتهوه شارهزور. بى خوى و ئاورپرحمان پاشا لهشكرىان برده زهاو. مههديخان بهدلخواز نهگهيشتهوه گهراوه.

له پازدهى شهعبان لهشكر كرا به سى لهت. بهكيك له ريگاي قهرهتهپهوه، دوهم له ريگاي قزلروباتهوه بهتالان و كوژتار چوونه خواري. شازاده و ئاورپرحمان پاشاش له زهاوهوه چوونه سهه چۆمى خانهقين.

لهشكر ئه و خاكانهيان ههتا بهغدا ويران كرد و عهبدوللا پاشا به ناچارى شيخ محمهد جهعفري نهجفى بى پارانهوه نارد لاي شازاده و ديارببهكى زوريشى بى نارد. بهوجوره ئاورپرحمان پاشا ديسان چوه سليمانى، له بيستى رههزاندا لهسههتهختى حوكمدارى دانيشتهوه. خاليد پاشاش به ههلاتن رويشته بهغدا.

ئاورپرحمان پاشا دهستى به دامهزراندنهوه كرد، لهولاوه حكومهتى عوسمانى كهوتنه ئهنديشهوه و بى لابردنى ئاورپرحمان پاشا تهقهلايان دا.

سالی ۱۲۲۸ ئه سعهه پاشای كه هيا داواى يارمه تىي له ئاوره حمان پاشا كرد، به يارمه تىي ئه وان و عه شايى ده ورو پشت له گه ل عه بدوللا پاشاى وه زيرى به غدا شه پيان كرد. عه بدوللا پاشا كوژرا و ئه سعهه پاشا به وه زارته تى به غدا ته عين كرا. له و سالدها جه لاله دين ئه فه ندى بو تىكدانى نيوانى ئاوره حمان پاشا و حكومه تى ئيران له ئه سته مبوله وه چوو تاران. له پاش گه ليك گفتوگو قه رار له سه ر ئه مه درا سالى ده هه زار تومان له ته ره ف ئاوره حمان پاشا وه به حكومه تى عوسمانى بدرى، له برى مال و ئه سپايكى له شه ر و تالان كرندا كه وتبووه ده ست كورده كان.

ئاوره حمان پاشا به وهى قبول نه كرد و جوايى هه ردوولاي دانه وه. له سه ر ئه وه نيوانى كورده كان و ئه سعهه پاشاى وه زيرى تازه تىك چوو؛ به لام به ته دبيري هه مووان به مه قه راريان دا كه ئاوره حمان پاشا نه هه وادارى عوسمانى و نه له گه ل ئيران رايبته ي سرييان بمىنيت؛ ئاوره حمان پاشا نازاد بى له گه ل هه ر كامىكيانا ئيتفاق بكات بتوانى، به شه رتى موساله مه ت.

ئاوره حمان پاشا به و موعاهه ده يه له هه موو چتىك ئاسوووه بوو، له فيتنه ي ئه م و ئه و رزگار بوو، به كه يف و شادى له گه ل هوكمداريى خهريك بوو.

له و سالدها هه زره تى مه ولانا خاليدى نه قشبه ندى له به غدا دوو سال بوو ئيرشادى ده كرد، له مانگى زيلحيجه دا چوووه سليمانى.

سالى ۱۲۳۱ بو دا قخانى حاكمى موكرىان چوو بووه وه سه ر عه شيره تى بلباس شه رى كرديوو، قه بيله يه كى قورس له بلباس په نايان بو ئاوره حمان پاشا برد. له نزىك سوورداش و قه مچوغه دامه زاندران.

سالى ۱۲۳۴ داود پاشاى گورجى له گه ل ئه سعهه پاشا به شه ر هات و داواى يارمه تىي له ئاوره حمان پاشا كرد و ياريدهى نه درا.

سالى ۱۲۳۴ ئاوره حمان پاشا به ئامرزشى خودا شادبوو. چوار كورى له پاش به جى ما: سليمان پاشا، مه محمود پاشا، عه زيز به گ، عوسمان به گ. هه ر له زهمانى خويدا مه محمود پاشاى كرد به جى نوشين.

حوکمداری مەحموود پاشا ۱۲۳۴ - ۱۲۵۳

مەحموود پاشا لە پاشا بابی لەگەڵ ئێران بناغەیی خۆشەویستی دامەزراند و بە ئومووری حوکمداری خەریک بوو. دلی چاک و خراپی راگرت و عولەما و مەشایخی کردنە هەوادار.

لەو سالی دا مەولانا خالید چوو بەغدا و بوو بە سەبەبی نێوانخۆشی مەحموود پاشا و داود پاشای وەزیری بەغدا. ئەگەرچی مەحەبەت و خۆشەویستییان دوو سالی چاک بوو بەلام شکستەیی رۆم لەلای وان و بتلیس و مووش و بایەزید و قارس و ئەردیش لە دەست حوسین خانی کورد سەردار و ئەمیری وان، بوو بە مایەیی فیتنە و هەلمەتدانی شازادە مەمەد عەلی میرزا بۆ سەر مەحموود پاشا.

سالی ۱۲۳۶ بە ئیتفاقی مەحموود پاشا کە قەراردار بوو مەمەد ئاغا کە هیا بە هەزار سوارە و پیادەو بە بۆ یارمەتی چوو شارەزور، لەولاو مەحموود پاشا بە سێ هەزار پیای شەرکەرەو لە کەنار چۆمی سیروان گەیشتە کە هیا.

لەولاو شازادە مەمەد عەلی میرزا بە پازدە هەزار لەشکر و دە تۆپەو لە زلیحجەدا لە کرماشان دەرکەوت.

حەسەن خانی والیی فەیلی بە سێ هەزار شەرکەرەو گەیشتی، لە نزیک خاکی شارەزور لەشکر بەز کرا.

مەحموود پاشا و مەمەد کە هیا لە یاسین تەپەدا سەنگەریان کرد و پازدە تۆپیان دا بەست و ئامادەیی شەریبون؛ ئەگەرچی مەحموود پاشا لەو شەرە پەشیمان بوو، بە پەنھانی وەلامی بۆ لای شازادە نارد؛ بەلام کار لە کار ترازابوو.

رۆژی پازدە زلیحجە هەردوولا بە تۆپ و تەفەنگ شەریان کرد، لە هەردوولا گەلیک کوژرا. مەحموود پاشا شکا و روو بە کەرکووک هەلات و مال و ئەسپاییکی بۆ ژمار کەوتە دەست شازادەو و بەبۆ شەر چوو سلیمانی.

عەبدوڵلا پاشای کوری سلیمان پاشای کوری ئیبراھیم پاشای بابان - کە لە پێشدا پەنای بۆ شازادە بردبوو - کرا بە حوکمداری بابان.

شازادە لە مانگی موخەررەم لە سلیمانی بوو، لە مانگی سەفەر دا روو بە گرتنی بەغدا کەوتە ریگا، لە دەللو عەباس بوو شیخ موسای نەجەفی لە تەرەف داود

پاشاوه ناردرا، له بهر نه خوڅشی له پي که وتیوو و گه راوه کرمانشان و له تاقی گه را بهو نه خوڅشییه مرد. له مانگه دا چاوقولکه و گرانه تا پهیداوو؛ کوردستانی هیلاک کرد. مه محمود پاشا له ترسی نه خوڅشی له که رکوک ماوه و عه بدوللا پاشا له سلیمانی دانیشته.

له نهواخیری نهو ساله دا، شازاده حوسین میرزا بۆ شاره زور خستنه دست، له شکرې برده سهر محالی مهنده لی و زریات و پایه مالی کرد و پرو به شاره زور گه راوه. عه بدوللا پاشای بابان ته مای شه ری هه بوو؛ به لام نه خوڅشی تاعوون که و ته له شکرې شازاده وه و زوری کوژتن و به ناچاری چوووه کرمانشان.

سالی ۱۲۳۷ که نه خوڅشی ته واو بوو. ساغی که و ته کوردستان، مه محمود پاشا له شکرې کوکرده وه و ته مای چوونه سلیمانی کرد. له وده مه دا له لای عه پاس میرزای نایوسه لته نه وه محمه د حوسین خانی ئیشیگ ئاغاسی له ته ورپزه وه گه یشته که رکوک. قاقه زیکی بۆ مه محمود پاشا برد که ئیتفاقیان له نیواندا دامه زریته وه.

مه محمود پاشا له گه لیان پیک هات و عوسمان به گی برا بچووی خوی، له گه ل محمه د حوسین خانی نارد ته ورپز و ئیتفاقنامه میان مؤرکرد و حکومته تی ئیران به حوکمداری مه محمود پاشا ئیقراری کرد و دوو فوج سهر بازی ته ورپز و مه راغی له گه ل ئیبراهیم خانی کوردی باکویدا ساز کرد و به خه لات و دیاری و ئیتفاقنامه وه له گه ل عوسمان به گی خستن و ناردنی.

عه بدوللا پاشای کوری سلیمان پاشا که له وه ئاگاداریوو، قاقه زی له داود پاشا نویسی و ئیتفاقی له گه ل کرد. خه لات و ئیتفاقنامه ی بۆ چوو.

مه محمود پاشا عوسمان به گی به ری کرد و چوو سهر کوئی و حهریر و هه ولیر و له شکرې کوکرده وه و پرو به سلیمانی له بزوتندا بوو. عوسمان به گ و ئیبراهیم خانی گه یشتی، له نیوانی کوئی و سلیمانیدا خه لاتی وه رگرت. عه بدوللا پاشا که نه وه ی زانییه وه، په نای بۆ ئیران برد و سلیمانی به ردا.

داود پاشا له ولوه له شکرکی له ژیر فرمانده ی محمه د پاشای حاکمی کوئیدا نارد سهر هه ولیر، ژن و مندالی مه محمود پاشایان بۆ مووسل سوارکرد که بیانبا ته به غدا. مه محمود پاشا له سلیمانییه وه چوو سهر هه ولیر و ژن و مندالی

برای لهوی بوون، بزگاری کردن و شاری گرت و چووه سهر مووسل و دوره‌ی دا .
ئه‌هالی مووسل دایک و ژن و مندالیان داوه و گه‌راوه و چووه سهر کوی و
محهمه‌د پاشای دوره دا و شه‌ی و کوژتار گهرم بوو .

محهمه‌د پاشا پیاوانه به‌را به‌ریی کرد و چل و پینج رۆژ شه‌ی کرا . له نه‌تیجه‌دا
به شه‌رتی محهمه‌د پاشا به ساغی روو به‌به‌غدا ئیزن بدری، قه‌لای به‌ده‌سته‌وه دا و
بق خۆشی چووه به‌غدا .

مه‌حموود پاشا کۆیه‌ی گرت و عوسمان پاشای برای له‌سهر دانا . چارده تۆپیان
له‌و شه‌رده‌دا ده‌ست که‌وتبوو له کۆیه‌ی به‌جی هیشته و چووه سلیمانی .

له‌و ساله و له مانگی زیلقیعه‌ده مه‌حموود پاشا بق تازه‌کردنه‌وه‌ی دۆستایه‌تی و
مه‌رج دانان چووه ته‌وریز و له‌گه‌ل نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزادا ریک که‌وتن و له
ئه‌واخیری زیلیجه‌دا گه‌راوه و له سلیمانی ده‌ستی به حوکمداری کرده‌وه .

له سالی ۱۲۳۸ داود پاشای وه‌زیری به‌غدا شیخ موسای نه‌جه‌فی نارده تاران
که مه‌نده‌لیی پی بدریته‌وه و له لایه‌کیشه‌وه له‌شکرکی له‌ژیر فرمانده‌ی مه‌سره‌ف
ئه‌فه‌ندیدا نارده سهر مه‌نده‌لی .

مه‌هدیخانی که‌له‌ور که له‌سهر ئه‌و قه‌لایه بوو، هاواری له مه‌حموود پاشای بابان
کرد که فریای که‌ویت . هه‌تا مه‌حموود پاشا وه‌خۆ که‌وت، مه‌سره‌ف ئه‌فه‌ندی
مه‌نده‌لی گرت و مه‌هدیخانی به‌دیل برد .

له بیستی مانگی رهمه‌زاندای مه‌حموود پاشا که‌پشته مه‌نده‌لی و ده‌ستی به شه‌ی
کرد . نزیک هه‌وت سه‌د رۆمی گرت و کوژتنی و قه‌لای مه‌نده‌لیشی ئه‌ستانده‌وه .
له‌ولاشه‌وه شانزاده محهمه‌د حوسین میرزا به پینج هزار له‌شکره‌وه که‌پشته‌ی . له
بیستی و پینجی شه‌والدا واریدی مه‌نده‌لی بوو؛ به‌یانی منه‌تداریی بق مه‌حموود
پاشا کرد .

داود پاشا ناچاربوو به مامله‌ت و به تکای ئه‌م و ئه‌و مه‌نده‌لیی پی دراوه و
مه‌حموود پاشا بق سلیمانی و شانزاده‌ش بق کرمانشان گه‌رانه‌وه .

له‌به‌ر ته‌شویشاتی ئیران و عرووس و شه‌روشۆری رۆمی و عرووس، نه عه‌بدو‌للا
پاشای بابان په‌رژا سهر ئه‌مه‌ بیته سهر شه‌ره‌زور، نه مه‌حموود پاشا له جیگای
خۆی بزووته‌وه . عه‌بدو‌للا پاشا له کرمانشان دانیشته و مه‌حموود پاشاش به

ئومووری حوکمداری رای ده‌بوارد.

ساللی ۱۲۴۵ له‌بەر فیتنه و شه‌ری نیوانی شازاده محهمه‌د میرزا که بووبوو به حاکی (نه‌هاوند) و شازاده محهمه‌د ته‌قی میرزای حیساموسه‌لته‌نه که حاکی لوپستان بوو، پریشکی ئاوری فیتنه‌یان وه‌شاره‌زوور که‌وت.

مه‌حموود پاشا هه‌رچه‌نده کۆشا، پیتی پی نه‌گیرا. حیساموسه‌لته‌نه له عه‌شیره‌تی کوردی باجه‌لان داوای یارمه‌تی کرد، ئه‌وانیش له‌شکریان بۆ کۆکرده‌وه، به‌لام گه‌لئیکی به‌کوژت چوون.

جلدی یه‌که‌می میژووی قاجاری لایه‌ره ۲۴۳ ده‌لئیت: شا مورادبه‌گ ناو، که کوردیکی قه‌بیلهی رواندز بوو له‌بەر ئازادی و ره‌شیدی خۆی به‌سه‌ر میری رواندزا زال بووبوو. به‌فرمانی نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزای قاجار حکومه‌تی کۆیی و حه‌ریری درابوویی.

ساللی س ۱۲۴۷ له نیوانی که‌رکووک و واندا سه‌رکیشیی ده‌ستی پی کرد په‌لاماری محالی لاجان و سابلاغی موکریبی دا. له ئه‌واخیری زیلحیجه‌دا خوسره‌وخانی والیی سنه‌ی چوو سه‌ر. له ده‌شتی لاجان خوسره‌وخان شکا.

له‌وه وا درده‌که‌وئیت کۆیی و حه‌ریر موده‌تیککی زۆربوو له ده‌ست باباندا نه‌مابوو. خاسمه له‌و ساله‌دا میر محهمه‌دبه‌گی حوکمداری رواندز به له‌شکرکی قورسه‌وه له دهوره‌ی مووسل شه‌ری ده‌کرد و عه‌شیره‌تی کوردی یه‌زیدی ته‌ئدیپ ده‌کرد. (هه‌روه‌کو له جزمی سۆزاندای لئی ده‌دوئین).

ساللی که‌فته‌الی شای قاجار مرد، شازاده محهمه‌د حوسین میرزا ته‌مای سه‌ربلندی هه‌بوو. عه‌بدوللا پاشای باجان له کرمانشان بوو به حوکمداری شاره‌زووری دانا و دووسه‌د و په‌نجا سه‌رباز و چوار تۆپی له‌گه‌ل خست و نارديه سه‌ر سلیمانی، مه‌حموود پاشا به‌بی شه‌ر روو به کرمانشان له شاره‌زوور ده‌رکه‌وت و عه‌بدوللا پاشاش چوو سلیمانی و ده‌ستی به حوکمداری کرد و خاکی زه‌هاو و درنه که‌وته ده‌ست شازاده‌وه.

له‌و ساله‌دا و له مانگی رهمه‌زان، به‌هرام میرزا له تهره‌ف پادشای تازه‌ی ئیران محهمه‌د شای قاجاره‌وه کرا به‌حاکی کرمانشان و له ریگای سابلاغ و سنه‌وه چوو کرمانشان. له‌شکر کوردی سنه له‌ژیر ئیداره‌ی میرزا هیدایه‌توللا

کوردستانیدا ناردرا که سیروان بگریت. سلیمان خان به لهشکری عهشیرهتی کوردی گۆرانهوه چوو سه زههاو.

نورودههر میرزا که له تهرهف حیشمهتودهولهوه کرابوو به حاکی زههاو، نهشیا بهرا بهریی بکا و ههلات. سلیمان خانی گۆران بوو به حاکی زههاو.

محهمه دخانی سه رتیپ ئیرهوانی که له گهله عهبدو لالا پاشای بابان چوو بووه شاره زوور به دووسهه و په نجا سه رباز و چوار تۆپه که یهوه چوو کن به هرام میرزا، که به هرام میرزا گهیشته که نار سیروان، عهبدو لالا پاشای بابان به چوار هزار سواره ی بابانهوه چوو له ی به هرام میرزا و ئیتفاقی له ته کدا کرد و فه رمانی حوکمداری و مو عاهه دهی که له گهله محهمهه حوسین میرزای هه بوو، تازهی کردهوه.

عهبدو لالا پاشا له دوا ی چه ندیگ گه راوه شاره زوور و به هرام میرزا ش روو به کرمانشان رویشته. لهو ساله دا کو یی و حه ریر و هه ولیر له دهست بابان ده چوو و کهوته دهست ئه میری مه نسوور میر محهمه میری رواندز. عهبدو لالا پاشا و سلیمان پاشا نهشیا بهرا بهریی بکن.

سالی ۱۲۵۳ رانیه و قه مچوغه کهوته دهست میری رواندزهوه و سلیمان پاشا مرد و ئه حمهه پاشا له جیگهیدا کرا به حوکمدار.

شایه ری به ناویانگ (نالی) ئه م سوکوارییهی له ودهمه دا هه لبه ستووه و ته ئریخی دانانی سلیمان پاشا و حوکمداری ئه حمهه پاشایه:

تا فه لهک دهوره ی نه دا سهه که وکه بی ئاوانه بوو
که وکه بی میه ری موپارهک ته لعه تی پهیدا نه بوو
تا نه گریا ئاسمان و ته م ولاتی دانه گرت
گول چه مه ن پهیدا نه بوو، هه م بو ی غونچه وا نه بوو
تا چه مه ن سهیرانه چه م ئه سللی دره ختی لانه دا
فه رعی تازه و جه زم و به رزی و بلندی بالا نه بوو
تا سلیمانان نه بوونه سه دری ته ختی ئاخیرهت
ئه حمه دی موختاری ئیمه، شاهی تهخت ئارا نه بوو

گهر قیاسی کهی که ههشت بیتو نه تیجهی بیته جی
هه مدولیللا شا که عالی جابوو خالی جا نه بوو
شاهی جهم جا نالیا (تهئریخی جهم) (۱۲۵۴) تهئریخییه
تا نه ئین له م عه سرهدا ئه سکه ندهری جهم جا نه بوو
له بهر ئه مه سه نه دیکه شایسته مان له وه دهست نه که وتوو به زانین عه بدوللا پاشا
چۆن بوو به حوکمدار و سلیمان پاشا کهی حاکمی شاره زوور بوو، هه هینده مان
توانی باسیان بکهین.
شیخ رهزای تاله بانی شاعیری غه پرای کوردی به ناوبانگ له غه زه لیکه میلیدا
ده ئی:

له بیرم دئ سلیمانی که دارولولکی بابان بوو
نه مه حکوومی عه جهم نه سوخره کیشی ئالی عوسمان بوو
پتویست نییه ته وای غه زه له که بیژرئ؛ چونکه هه موو کوردیک له به ریته تی و
دهیزانی، به لام هه ره له و غه زه له دا وا ئاگادارمان ده کا که عه بدوللا پاشا یه ک دوو
شه ری له دهوری به غدادا کردوو و به غدایشی گرتوو، له دووهمین شیعره که شیا
ده ئی:

که عه بدوللا پاشا چوو له شکری سنه ی شرکرد
رهزا ئه و ساله عومری پینج و شهش تیفلی ده بستانی بوو
ئه و شه ره له جلدی دووهمی تهئریخی قاجاری لاپه ره ۲۸۰ دا بهم جوژه باس
ده کا:

ساله ۱۲۵۵ عه بدوللا پاشای حوکمداری شاره زوور به له شکری شاره زووره وه
چوو ه سه ره زهویی کرمانشان و گه لیک خاکی گرتن و سوو پراوه سه ره سنه. له و
چاغه دا رهزا قولیخانی والی سنه له محمه د شای قاجار حوکمداری تازهی ئیران
کوومه گی خواست. محمه د شا وه لامی دایه که له شکری کوردستان و کرمانشان
له گه ل محموود پاشای بابان هه لگریت و بچته سه ره عه بدوللا پاشا و په ریشانی
کات و محموود پاشا بکاته حوکمداری شاره زوور.
رهزا قولیخان و محموود پاشا له شکر و موهیماتیکی زوریان کو کرده وه؛

هەشت تۆپ و جبه‌خانه و پتووستىيان هەلگرت و كهوتنه رینگا .

عەبدوڵلا پاشا كه ئەوهى زانىيه‌وه لەشكرىكى شەركەر و زرنگ و ئازاى رىك خست و چوو پىشيان . به هەشت تۆپه‌وه پىشوازىي كردن ، به جۆرىكى وا چوو كه هىچ كهس لىي ئاگادار نەبوو ، زۆر بەلەز هەلمەتى بردنى و لەنىو دۆلىكدا كهلىنى گرت هەتا گەيشتنه پىشى . له ناكاو پەلامارى لەشكرى والى سنهى دا و به گولله و تۆپ و تفەنگ ئاوربارانى كردن .

لەشكرى والى باروبنه و جبه‌خانه و گەرانەيان هەموو بەجىه‌پىشت و روويان له هەلاتن كرد . مەحموود پاشا و والى و چەند سوارەيه‌ك به چەند فەيلك خويان رزگار كرد ، مالى و ئەسپاب و جبه‌خانه و دىلىكى زۆر كهوتە دەست عەبدوڵلا پاشا و به شادمانى گەراوه سلیمانى .

سالى ١٢٥٩ ئەحمەد پاشاى بابان له شۆرشى نيوان سۆران كهلىنى دەست كهوت و خاكى كۆيى و رانىه‌ى خستەوه ژىر فەرمانى حوكمدارىيان .

سالى هەزار و دووسەد و شىست و شەش رەسوول پاشاى سۆران تەماى پەلاماردانى حاكمى بابانى هەبوو . ئەحمەد پاشا بۆ پىش به فیتنه‌گرتن ، پياوانى زانای نارده لای رەسوول پاشا ، له دواى گەلىك هاتوچوون نيوانيان چاك بوو و بناغەى دۆستى و ميه‌ره‌بانىيان دامەزراند .

هەر لهو سالەدا زۆرى پى نه‌چوو ئەحمەد پاشا هیندىك عوله‌ماى بۆ خوازگىنى (فاتمه‌خان)ى خوشكى رەسوول پاشا نارده رواندز كه بيدا به‌حوسىن به‌گى ئامۆزای ئەحمەد پاشا .

بۆ نيوان گریدان و خزمایه‌تى ، رەسوول پاشا خوشكى خۆى دایه حوسىن به‌گ و بەدەبەبه‌ى شاهانه بووك گويزرايه‌وه و لهو دوو توخمه پاكه مسته‌فا زيه‌نى پاشا و حەمدى به‌گ دوو گەوه‌رى نادیده پەيدا بوون . حەمدى به‌گ له بەغدا بوو به موفه‌تىشى عەدلىيه .

ئەحمەد پاشا له‌به‌رئەو خزمایه‌تیه‌ دەستى له خاكى دیره و حەرىر بەردا و پىشكه‌ش به‌رەسوول پاشاى كرد . خزمایه‌تى و دۆستایه‌تى ئەو دوو بنه‌ماله گەوره‌يه گەلىك راگىراو بوو ، هەتا سالانى هەزار و دووسەد و حەفتا دوو ئەحمەد پاشا حوكمدارىيىكى ئازاد و سەربه‌خۆى كر دووه و له‌گەل سۆران موفه‌فیع بووه .

لهو سالهدا ره سوول پاشا كهوته دهست رۆمییان و چوو بهغدا و رواندز و خاکی سۆران پیکوتی رۆمیان بوو.

ئهحمه پاشا كهوته ترسهوه و ههمیشه له خۆکۆکردنهوه و جبهخانه و سوپا ریکخستن خهریک بوو.

سالی ههزار و دووسهه و ههفتا و چوار نهجیب پاشای والی بهغدا، بهئهمری عهبدولهجیدخانی سولتانی عوسمانی، لهشکر و موهماتی هه لگرت و چوو سهه خاکی بابان. کهرکووک و ههولیری گرت و روو به شاری کۆیی رۆیشت.

ئهحمه پاشا به سوپاهی کوردانهوه گهیشته کۆیی و قهلا و شاری قایم کرد و بیست ههزار سواره و پیاده و بیست دانه تۆپی پێ بوو. له ههموولایهکهوه سهنگهه و مهتهریزی دروست کردن.

نهجیب پاشا که نزیک کۆیی بوو، لهشکری ئهحمه پاشای چاو پێ کهوت له چوون پهشیمان بوو. ئالهتی قیل و دهسیسهی بهکاربرد که ههمیشه بهوه کاریان بۆ چوو بووه سهه. بهیانمانی پر له ئایهت و هه دیس و باس له خهلیفه و دین و شهریعت کردنی بهناو کوردهکاندا بلاوکردهوه و چهند قاقه نزیکی بۆ مهلا و شپخهکانی کۆیی و نیو لهشکریان نویسی که شهه لهگهڵ ئهمیرولموئینین جایز نییه و ئهوانیشی خهلهتاند.

ئهوهل کهستیکی بهو ژههره گرفتاریوو بینباشی (بریندار ئاغا) ی سهردار سوپاهی ئهحمه پاشابوو. عولهماکانی کۆییش خهلهتاندرا بوون. بریندار ئاغا ههمو سوپاههکهی کرده هاودهنگی خۆی که لهگهڵ سوپاهی خهلیفهدا شهپرکردن کوفره. قهراری دا سبهینی بهبهانهی جیره (معاش) خواستن سهرکیشی بکهن و بچنه نیو عهسکهری رۆمییان.

سبهینی زوو بریندار ئاغا دهچیته لای عهزیز مهسرهفی بابان و داوای جیره دهکا بۆ سوپاهی. مهسرهف دهچیته لای ئهحمه پاشا و سهه بهووردی تی دهگهیینی و پێی دهلی که به بهیاننامهی رۆمییهکان خهلهتاوان و بههانهمان پێ دهگرن و بهچاکی پیش پیگرتن له توندی چاتره. ئهحمه پاشا بهتوندی و تیژی بهرابهیری کرد و ئهمری شههری دا که سوپاهی ریزبوون و شهپیووری شهه لێ درا، بریندار ئاغا و سههکردهکان ئهمری تهسلیمبوونیان دا. بهچاریک شهه ههزار

کهس پهرینهوه و تهسلیم بوون.

جگه له ئەحمەد پاشا و عەبدوڵلا پاشا و مەحموود پاشا، له گەڵ چەند سەرکردهیهک نەبێ پزگار بوون، هەر له وێوه چوونه ئەسته مبول و حکومهتی بابانیش دوایی هات و خاکی شارەزور کهوتە ژێر حوکمی پۆمبیانهوه. ئەحمەد پاشاش به گەلێک وهزایفی وهکو والییهتی بهسەری بردوه و له ئەسته مبول دانیشتووه.

شیخ رەزا له دوامینی غەزەلێکی مەشهوور به (رۆژی یەکشەممە که مەشهووره به رۆژی نازار) ئەم چەند شیعرهشی به ئەحمەد پاشا هەلگوتووه که له ئەسته مبول بوو:

ئەمە دوو پۆژه که سەر گهشته و حەیران دهگه پێم
کێم ههیه غهیری وهلی نیعمهتی فخرخونده شیعار
یهعنی ههم نامی نهبی حهزهرتی ئەحمەد پاشا
فەخری دین کانی که رهم به حری حهیا کۆهی و یقار
کهفی زهڕ به خشی کهوا مەنبهعی دور و گه وهه ره
وهکو به حرێکه نه ساحیلی هه بێت و نه که نار
تهبعی جهواد و که ریمی وهکو قانانی ده لێت
«زهڕ به قهنتار ههمی به خشد» و وشتر به قهنتار
تاوهکو دهوره بکات و بگه پێ چهرخی فهلهک
تاوهکو دێت و دهچێ بێت و بچێ له ییل و نه هار
به مورادی بگه پێ شه مس و قه مەر چهرخی فهلهک
زه فەر و فهتھی قه رین به ختی مه عین تالیعی یار
شیخ رەزا دیسان له قه سیدهیهکی فارسی له دواییدا بهم چەند شیعره مەدحی
ئەحمەد پاشا دهکات:

بیدار «رضا» هرزه مگو زانکه بدآید
برطبع ولی نعمت فرخنده سیربر

احمد لقب آن حاتم جم جاه که باشد
صد رتبه ز جمشید به اصل و به گوهربر
طهمورس و هوشنگ و کیومرذ و سیامک
جمشید کند فخر برین چار پدر بر
نسبت نتوان کرد بدین جملهی معدود
آباء کرامش که نیاید به شمربر

مه کتبه و خویندن و علومی عهسکهری و فهنی حهرب

ئوسوولی میلله تپه روهری و نیشتمانخواهی

بنچینه و دانانی فیکری نازادی و رزگار یوون له سلیمانی

ئه گهرچی له کتیبی (میژووی سلیمانی) که تهئریخیکی دوور و دریژی شاری
سلیمانییه له رۆژی دامه زانندیه وه هتا ئه مرۆکه، چلۆنیی مه کتبه و میللهت
هوشیارکردنه وه و خزمهت و هه موو سه ره بوورد و وه قایعانی به ته وای تیدا
بیژراوه و بهم نزیکانهش په رت ئه کهریت؛ به لام وام ئاره زوو کرد خوینده واره
خۆشه ویسته کانی ئه م کتیبه ئاگادار کهم له «پهراو» (خزمهت) و هیمهت و
حه مییه تی بنه ماله یه کی گهره ی کورد که بۆ کوردستان عموومی و بۆ سلیمانی
به تاییه تی نواندوو یانه.

هه رچهند له بهر چاوان بنه ماله ی بابان پووج بووه وه، به لام له سایه ی غیره تی
به کۆشه وه کان تۆویکی وایان به واسیته ی مه کتبه و خویندنه وه چاند که بییری
میلله تی و وه ته نخواهی و خه یالی نازادی له شاگرد هکانی ئه و مه کتبه هاته روو، له
خاکی کوردستاندا له نۆه هه موو میشکیکدا نه مام کرا و رواندرا.

هه روه کو له پیشدا بیژرا ئه حمه د پاشا که گه یشته ئه سته مبوول چهند پیاویکی
گهره ی له گه ل چوو؛ یه کیک له وانه سلیمان به گی قه واس بوو.

ئه و پیاوه گهره یه تی کۆشا که له سلیمانیدا مه کتبه بکریته وه و ئه حمه د
پاشای بابانیش یارمه تی کرد. به ته قه لا و کۆششی ئه و میلله تپه روه ره وه، سالی
هه زار و دوو سه د و هه شتا و پینجی هیجری له سلیمانی مه کتبه بی روشدییه ی
ملکییه به چوار «صنف» (ریز) کراوه. مندالانی کورد چوار سال له و مه کتبه به

ئەيان خۆيىند؛ لە پاشان ئەچوونە بەغدا و دوو سالیىش لە مەكتەبى ئەعدادى بەغدا تەحسىل ئەكرا و ئىكمالى سنفى موخەرەج ئەبوون. ئەوجا دەناردانە مەكتەبى ئەعدادى عەسكەرىي ئەستەمبوول، دەست بە علوم و فەن و ئوسوولى عەسكەرى ئەكرا و تىيدا دەكۆشرا. لەو مەكتەبە بە زابىتى سواره و پياده و تۆپچى و بىترى دەرئەچوون و روتبەى گەرەيان دەست ئەكەوت.

لە ساىهەى ئەو مەكتەبە گەلێك پياوى گەرە و ناودار و حەمىيەتمەندى كوردان پى گەياندران. لە سالى هەزار و سى سەد و پازدەى هيجرى سەعيد پاشاى رەئىسى شوورای دەولەت كە كورپى سلیمان بەگى قەواس بوو، كۆشش و غيرەتى فەرموو مەكتەبىكى روشدىيەى عەسكەرىي بە چوار سنف لە سلیمانى كراوه. شاگردى ئەو مەكتەبە لە پاش چوار سال دەرۆيشته بەغدا و سى سال دەبخویند و لەسەر ئارەزووى يان بە زابىتى پياده و يا سواره و ياخود تۆپچى دەرئەكەوت.

ئەگەر بىويستايە دەچوو بۆ ئەستەمبوول و ۳ سى سالى تریش لە مەكتەبدا دەبخویند و بە تەبیب یاخود بەبىتر دەرئەچوو.

شاگردەكانى كورد هەميشە لە نمرەدا بەرزتر و لە شاگردەكانى نەكورد چاكتر و زرنگتر بوون و زووتر سەرئەكەوتن. ئەهالىي سلیمانى بەدە پازدە سالیك چاويان بە چاكە و خىرى ئەو مەكتەبە كەوت زۆرچاك تۆه چوون بۆ بەرزى و پيشكەوتنى مەكتەب. سالى هەزار و سى سەد و بىست و پىنج ئەهالىي سلیمانى بۆ مەكتەبى روشدىيەى عەسكەرىي عالییه و لە مەكتەبى بەغدا چاكتر دەستیان بە موراچەعت و تەقەلا دا. حكومەتى عوسمانى بە ناچارى ئارەزووى مىللەتى بەجى هینا و مەدرەسەيەكى زۆرچاك دامەزاندرا. ئەو مەكتەبە شاگردى زۆرچاكى پى گەياند و بە شەهادەتنامەى ئەو مەكتەبە، شاگرد لە هەموو مەكتەبە عالییهكانى مەمالىكى سائیرەدا قبول ئەكرا.

كوردەكان لە ساىهەى ئەو مەكتەبە چاكانەى سلیمانىيە، زابىتى عەسكەرىي چاك و قوماندانانى ناودار و مودیر و قايمقام و مۆتەسەرىفانى غەيبور و مودیرى مال و موخاسیبیان لى پى گەياندرا. لە خاكى عوسمانیدا زیاترین سەردارە گەرەكانى ئۆردوو سەدرى ئەعزەم و سەفیرەكانى تورك شاگردە كوردەكانى ئەو مەكتەبە بوون. گەلێك جىگای بۆند و زلیان دەس دەخست؛ چونكە زەكاوت و قابیلیهت پيشى دەخستن. زرنكى و ئازاییان گرهوى پى دەبردنەوه. موهمترین

وهزایفی حکومەتی عوسمانی له ژێر دەستیاندا بوو، کاری زل و گەورەیی
حکومەت بە شاگردە کوردە پێگەیشتووی ئەو مەکتەبە جێبەجێ دەکرا.

هەرچەندە حکومەتی بابان نابووت و پووچ کراوه، بەلام بە عیلم و مەعاریف و
تەحسیل، کوردەکان زۆر ئیستفادهیان لە مەکتەبی سلیمانی کرد و ناوی بابانیان
بە چاکترین بیر ژياندهوه و خاکی شارەزوریان کردە لانکی فنوون و زانستی.
فیکری میلیت و نیشتمانخواهی لەو شاگردە پێگەیشتوانە زیندوو کراوه که له
سلیمانی خویندیان و چوون مەکتەبەکانی بەغدا و ئەستەمبولیان دیت و بوونه
مەئمور و گەرانەوه سلیمانی.

ئەمرۆکەش ئەوانەیی له تورکیا و عێراق و سوریا وهزیفەیی گەورەیان له
دەستدایە، دەتوانم بڵێم ئەغلەبی ئەو شاگردە کوردانەن که مەکتەبی سلیمانی پێ
گەیاندبوون.

به یارمەتی خودای جزمی بهکەمی بهرگی سییەم تهواو بوو، دەست به جزمی
دووهمی بهرگی سییەم دهکەین که باس له حوکمدارانی سۆران ئەکا.

جەنگاوه‌ریکی کورد
(هەوسەد ساڵ لەمە پێش)

وهرگیراو - مأخذ

- شهرفنامه. تهئریخی کوردان ، بهرگی یهک، فارسی، چاپکراو.
- تهئریخی نادر. بهرگی یهک، فارسی، چاپکراو.
- تهئریخی قاجاریه. بهرگی یهک و دوو، فارسی، چاپکراو.
- تهئریخی نهعیه. بهرگی یهک، تورکی، چاپکراو.
- تهئریخی ابو الفاروق. بهرگی سئیهم و چوارهم و پینجهم. تورکی چاپکراو.
- تهئریخی جهودهت. بهرگی سئیهم له لاپه ره ی ۱۱۸-۱۲۹.
- داود کتابی (طب) له حاشیهی ئه و بهخت و بهزبانی تورکی له سالی ۱۱۱۰- ۱۲۲۷ بهکورتی تهئریخی وهقایع و مردن و ژبانی حوکمدارهکانی بابان نویسراوه، له سلیمانی له کتبخانهی شیخ رهسوولی پلاوخور وهرگیراوه.
- بهیازیکی خهت، بهدهستهختی ئهحمهدهبگی زهنگنه له سالی ههزار و سهده و بیست و سی وه ههتا سالی ههزار و دووسهده و بیست و پینج بهکورتی تهئریخچهیهکی بابان که له زهمانی خویدا بووه و بیستوویهتی، ئه و بهیازه ئیستا له لای خوومن.
- کوئه بهیازیکی دهستهختی مهلا ئیلیاسی شایهری سلیمان پاشای یهکهمی بابان و بهیازیکی دهستهختی مهلا مستهفا شایهری خانک خان پاشای بابان له لای خوومن، باسی گهلئیک وهقایعیان ئهکات و گهلئیک شیعی تپدان و ئیستیناد بهشیعی نالی و شیخ رهزا و قسه و گوتهی هئندیک زانایان.

میژووی

کورد و نادر شاه

له خاکی ئیرانا

کردهوهی
خپوی زار کرمانجی حوسین حوزنی موکریانی

میزوی

کور و نادر شاه

له خاکی ایرانا

کرده وهی

خیوی زار کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

مزی چاپ بوخواه نندی کرده وهیه

هه رداته یک به ۵۰ فلسه

رواندز له مه زرکه ی زار کرمانجی دامه زرا ۱۹۳۴

به رتی زار کرمانجی ۱۹

پیشدهستی

له‌بەر ئەوە کە سەربه‌ووردی نادر شا و پشتیوانیی کورد له‌ته‌کیا و کرده‌وه و ئەندێشەیی ئەو له‌ته‌ک کورد و ره‌وشت و ده‌ستووری کورد گوێزینه‌وه‌ی له‌م جیگا بۆ ئەو جیگا و هینان و بردن و بزاونیان له‌ولاتی خۆیان بۆ خاکی بیانی، له‌گه‌لیک کەس نادیار و له‌به‌رچاویان داپۆشراو و بزربووه، میژوونویستیکی چاپلووس و قسه‌ پیکه‌ری وه‌ک میرزا مه‌هدی - که‌ته‌ئریخی نادری نویسیوه‌ته‌وه - له‌به‌ر نیاوخی و پێیدا هه‌لگوتن و قسه‌ ریکخستن، راستیه‌که‌ی گوم و سه‌رگوزه‌شته‌کانی به‌په‌رده‌ی ریایی داپۆشیوه، ژبان و کرده‌وه‌کانی نادر و کۆمه‌گیده‌ره‌کان نادیار ماونه‌وه. جا بۆی تێ کۆشام ئەم په‌راوییه‌ پچوکه‌ی میژووی کورد و نادر شا بخرمه‌ روو. بۆ وه‌ده‌ستخستنی میژووی راسته‌قینه‌که‌ی، جلدی دووه‌می سه‌رجان مائکوم ئینگلیزی و ساکیسی ئینگلیزی و شه‌هنه‌ی نادری و ته‌ئریخی نادر و (ناسخ التواریخ)ی فارسی و ته‌ئریخی جه‌وده‌ت و (ابو الفاروق)ی تورکی و ناساری دیکه‌م ته‌ماشایان کردن و ناچار بووم له‌هه‌موولایه‌ک بۆ وه‌ده‌ستخستنی راستیه‌که‌ی ته‌قه‌لا بده‌م.

به‌هیممه‌ت و غیره‌تی براده‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌کانم گه‌یشتمه‌ دلخواز و ئەم په‌راوییه‌م نویسیه‌وه و هینامه‌ روو تاکو هه‌وه‌سدار و خاوه‌ند ئاره‌زووه‌کانی کورد که‌ خۆشییان له‌ میژوو خۆیندنه‌وه‌ دیت، ئاگادار بکری‌ن له‌وه‌ی که‌ کورد بۆ نادر شا چۆن بووبوون به‌ پشت و په‌نا و ئەویش به‌چ جوړیک پاداشی دانه‌وه. ئەم چه‌ند لاپه‌ریه‌یه‌م به‌ناوی (کورد و نادر شا) وه‌ چاپ کرد.

پێشکه‌ش به‌زانا و تیگه‌یشتوو و میژووناسی خاوه‌ند هیممه‌ت و هونه‌رمه‌ند و گه‌وره‌ی کورده‌کان ده‌که‌م. ئومێد وایه‌ به‌ خۆیندنه‌وه‌ی دلخۆش و به‌ لیۆردبوونه‌وه‌ی شادمان و به‌ هه‌وه‌سیکی جوانه‌وه‌ په‌سندی به‌رموون و چاو له‌ عه‌یب و که‌چی و خوار و خێچی بیۆشن.

س. ح. حوزنی موکریانی

۱- سەرپه‌وردیکی بچو و کی نادر شا

بنه‌ماله‌ی نادر شا له خاکی هه‌وشاری موکریدا که نزیک (ساینقه‌لا)یه، پی گه‌یشتوو. له چاخی پادشاهی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویدا ئه‌و بنه‌ماله‌ باریان کرد و چوونه خاکی خوراسان و له (ئه‌بیوه‌رد) دامه‌زنان، که له شیمالی شاری مه‌شه‌ده. له‌وێ که‌وتنه‌ نیو خیلێ کوردی (شادی)یه‌وه و چوونه (ده‌ستجورد و ده‌ره‌جه‌ن) دانیشن.

نادر شا سالی ۱۱۱۰ی رۆژی شه‌مه‌ی ۲۸ی موچه‌رهم له‌ قه‌لای ده‌ستجورد و ده‌ره‌جه‌ن له‌ دایک بووه. به‌ ناوی باپیری‌ه‌وه‌ ناو‌را (نهر قولى). له‌ پچووکیه‌وه‌ هه‌تا ته‌مه‌نی ۱۵ ساله‌گی، گه‌لێک کۆشه‌وه‌ی لی بیندرا که وه‌ک گه‌وران چووبی، له‌ پاش ئه‌وه‌ رۆژ به‌ رۆژ گه‌وره‌یی و سه‌رداری و فه‌رمانیه‌وایی لی دیار ده‌کرا و هه‌رچیه‌کی بکردبایه‌ روو له‌ به‌رزی و سه‌رکه‌وتن بوو.

میرزا مه‌هدیخان خاوه‌ندی ته‌ئریخی نادری له‌ لاپه‌ره‌ ۱۶ی په‌راوییه‌که‌یا ده‌لێت «له‌ ده‌می جوانه‌هاری و گولزاری زنده‌گانی و کامه‌رانیدا، بابا عه‌لی به‌گی کۆسه ئه‌حمه‌د لویی هه‌وشاری، هه‌میشه‌ له‌ گه‌ل تورکمانان شه‌ر و کوژتاری ده‌کرد. له‌ ده‌مه‌دا نادر شا که‌وته‌ ریزه‌ی پیاوانی شه‌رکه‌روه‌ و هه‌ر که‌سه‌یکی خۆشی نه‌ویستبا پووچی ده‌کرده‌وه. له‌ پاشان کچی بابا عه‌لی به‌گی ماره‌ کرد و کوژیکی له‌و بوو و مرد. کچی دووه‌مینی ماره‌ کرد، دوو کوری لی بوو».

نادر شا له‌ سایه‌ی غیره‌ت و کۆششی کورده‌کانی ده‌ره‌جه‌ن و که‌لات و تورکمانی ئه‌و جیگایانه، به‌سه‌ر گه‌لێک ئیل و خیلێ ئه‌و خاکه‌دا زال بوو؛ له‌وه‌وه‌ هه‌وای کیشوهرگیری و بلن‌دبوونی که‌وته‌ می‌شکه‌وه.

میرزا مه‌هدی له‌ ته‌ئریخه‌که‌یا ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی نادر شا به‌مجۆره‌ ده‌نویست و ده‌لێت: «چونکه‌ چاویان پی که‌وت و دیتیان که‌ ساقی چه‌رخ مینایی له‌ ساغه‌ری مانگ و رۆژدا خوتناوی خه‌م ده‌رژینیته‌ نیو جامی ئیرانه‌وه، هه‌ریفی تونگی تورفه‌ی زه‌مانه‌ له‌به‌ر مه‌ستی خۆی کاسه‌ی له‌سه‌ری هه‌ریفاندا ده‌شکاند، چه‌رده و ریگه‌ی فیتنه‌خوازیی ده‌هر، ده‌ستی ته‌تاوولی درێژ کردبوو و ریگای ئاسوده‌گیی له‌ دوور و نزیکان به‌ستبوو، ئه‌وه‌ش له‌ هیممه‌ت و غیره‌تی نادر شا نه‌ده‌وه‌شاوه. به‌ئیه‌لامی خودای بی‌ نیاز و به‌ربه‌ری به‌خت و چاره‌ی فه‌رخونده‌یی و به‌

یارمه‌تی و عه‌زم بلندی و هیممه‌تی نه‌رجومه‌ندی ته‌وایفی نه‌ک‌راد و دانیش‌تووی دهره‌جز و که‌لات، نه‌و خاکانه‌ی هینایه ژیرده‌ست و له‌گه‌ل خویا رامی کردن».

میرزا مه‌هدی زۆر دریتز له‌وانه دواوه و ده‌لیت: دوو تایفه بوونه مایه‌ی گه‌وره‌بوونی نادر شا، یه‌که‌میان کورده‌کانی دهره‌جز و نه‌بیه‌رد، که گه‌وره‌ترینی عه‌شایری خوراسانن؛ دووهم هه‌وشاری.

۲- کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و شاه‌ته‌هماسی سه‌فه‌وی و

مه‌مه‌د حوسین به‌گی کوری سام به‌گ

مه‌لیک مه‌حموود هاواری له کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌ک کرد که بۆ به‌راه‌به‌ریی نادر شا یارمه‌تی بکه‌ن. کورده‌کان له‌ولاهه گوتیان ئیمه گۆشه‌گیرین و تیکه‌ل به شه‌پوشۆر نابین.

مه‌لیک مه‌حموود له ره‌شیدی و نازاییی نه‌و کوردانه‌ی که له قه‌لا و شاخ و کتوه‌کانی خوراسانا بوون، که‌لیک ده‌ترسا؛ له خۆشیرا نه‌ده‌دی که برواته سه‌ریان. به‌لام ۶۰۰۰ شه‌سه‌ه‌زار پیاوانی شه‌پکه‌ری هه‌لگرت و له ریگای (راده‌گان) هوه‌ روو به‌ خه‌بوشان چوو. کورده‌کان پیاویکی ئیلچییان نارده‌ لای و پتییان گوت که بزوتنه‌وه‌یه‌کی وا ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌رکیتشی و دلگیری کورده‌کان و شه‌ر و کوژتار و خوینریژی په‌یدا ده‌بی و شو‌رش و تیکچووین ده‌که‌ویته‌ نیوانی. وا چاکه‌ به‌بی شه‌ر بگه‌رپته‌وه.

مه‌لیک مه‌حموود ناردراره‌که‌ی کورده‌کانی گرت و گو‌ی و که‌پووی بری و بۆ کورده‌کانی نارده‌وه. نه‌و ئیشه‌ی مه‌لیک مه‌حموود بوو به‌مایه و هه‌وینی شه‌ر و کوژتار له‌ خاکی خوراسانا.

هه‌موو کوردی نه‌و خاکه‌ جه‌میان و کۆبوونه‌وه و هه‌رچی‌کی پتووستی شه‌رپوو ریگیان خست و ئاماده‌ی جه‌نگ و کوژتار بوون و هه‌لمه‌تیان برده‌ سه‌ر مه‌لیک مه‌حموود. له‌ پاش گه‌لیک خوینریژی و کوژتار، مه‌لیک مه‌حموود سه‌رکه‌وت و کورده‌کان روو به‌ چیا و کتوه‌ به‌رزه‌کانی خاکی خویان هه‌لاتن.

مه‌لیک مه‌حموود به‌بی نه‌زیه‌ت شاری خه‌بوشانی گرت و بۆ چوونه‌ سه‌ر قه‌لا و ئاواپییه‌کانی دهره‌هه‌ش ئاماده‌ییی کرد. به‌ هه‌وای نه‌وه‌ که هه‌موو کوردی نه‌و خاکه‌

بگریت و بیاننیریتته (مه شههد). لهشکری هه لگرت و چوو ه سهه قه لای (زیران) که دوو فرسهنگ له خه بوشان دووره. به رقهوه دهورهی دا و وهتهنگی هینا.

کوردهکان داوای کۆمهگییان له نادر شا کرد. له ولاره نادر شا گهیشته پیش و له بار و جهبهخانهی مهلیک مهحمودی دا و هه مووی تالان کرد و گهلیکی لی کوژتن. کوردهکانی زیران له قه لآ دهه کهوتن و هه لمه تیان برده سهه لهشکری مهلیک مهحمود و تهنگیان پی هه لچنی و له جیگای خۆی هه لقه ندرا. زۆر به شپه زهیی له سههنگه ریکی زۆر دوور له مهیدانی شههرا خۆی گرتوه و کهوته سوپهروهه و مهتهریزی گرت. له ودهمه شا نادر شا گهیشته پیش، ئه و پۆژه ههتا ئیواره کورد و نادر شا کوژتاریان له مهلیک مهحمود کرد. که شهه به سهه راهات مهلیک مهحمود گرانه بار و جهبهخانه و خیهوت و خه رگای به جی هیشته و به چهند که سیتی له دهستیا مابوو، له تاریکی شههوا گریبانی له مردن پرگار کرد.

له ولاره محمههده حوسینخانی چه مشکه نهک لینگی دایه سهه سه عید سولتانی تورکمان و شکاندی و گهلیک تالانی لی گرت و سه عید سولتان هه لات و په نای بۆ نادر شا برد.

له ودهمه دا رهزا قولیخان ناو سهه ردار سوپا هیک له لایه ن شا ته هه ماسبی سهه فه ویه وه ناردرایه خه بوشان. شا ته هه ماسب که گهیشته خاکی خوراسان، تی گهیشته بوو که کوردهکان له تهک نادرا تیکه آن و یارمه تی دهکن. رهزا قولیخانی نارده کن کوردهکان که له وه دهست به ردهن و له گه ل شا ته هه ماسبدا ریک که ون.

رهزا قولیخان که گهیشته خه بوشان قسه کانی شای به گه وره کانی کورد گوت و چا و وراوی دهست پی کردن. (شا و یردی به گ) ی کوردی شیخوان که وته ئه ندیشه ی ئه وه وه و دلی نه رم بوو که له گه ل شا ریک که ویت. له سهه ئه وه قاقه زیکی بۆ نادر شا نارده که دهست له دهوره دانی مه شههه به ردهات؛ چونکه له ودهمه ی که مهلیک مهحمود له دهست کوردا شکا و هه لات و پروو به مه شهههه رۆیی، کورد و نادر شا دهستیان لی به رنه دا و هه تا بردیان له مه شههه دیان په ستاوت و له نیو شارا وه تهنگیان هینا.

نادر شا که ئه و نویسه راهی پی گهیشته دهستی له شهه به ردا و کشاوه و چا وه نۆری کرد. له ولاره رهزا قولیخان لهشکریکی له کوردهکان کۆ کرده وه و له گه ل

گهوره‌کانی کوردا روو به‌مه‌شه‌هد له خه‌بوشان دهرکه‌وت که گه‌یشتنه پیتش، خه‌لکی مه‌شه‌هد دهره‌وای شاریمان بۆ کرده‌وه که بره‌وته نیو شاره‌وه.

مه‌لیک مه‌حموود زۆرچاک ره‌زا قولیخانی دهناسی و له ره‌وشتی ناگاداربوو. به ده‌سته له‌شکرێکه‌وه له مه‌شه‌هد به‌دهرکه‌وت و له که‌لینا دانیشت، هه‌رکه ره‌زا نزیک بووه‌وه مه‌لیک مه‌حموود خۆی گه‌یاندوهه نیو شار و گرتیه‌وه و تیتیدا دانیشته‌وه.

نادر شاش له‌نیو فرسه‌نگیکی شار، له‌شکره‌به‌زی کردبوو. له کرده‌وه‌ی خه‌لک و مه‌لیک مه‌حموود و ره‌زا وردبووه‌وه، گۆشه‌گیر دانیشت و له رقان دهنگی نه‌کرد. که له دوامینی ئیش تی گه‌یشت روو به ئه‌بیوهرد جله‌وی سووران و گه‌راوه. ره‌زا قولی خان که له شه‌پرکردن بیده‌ست و ته‌وانای به‌رامبه‌ری نه‌بوو، به‌ر به‌خه‌بوشان رۆیشته‌وه.

ره‌زا قولی خان ۳ مانگ له خه‌بوشانا دانیشت و له‌گه‌ل له‌شکر کۆکردنه‌وه خه‌ریک بوو. له پاشان دیسان هه‌وای که‌وته سه‌ر که بره‌وته سه‌ر مه‌شه‌هد. کورده‌کانی هه‌لگرت و که‌وته ریگا. مه‌لیک مه‌حموود بۆی دهرکه‌وت و به شه‌پر و کوژتار شکاندی و به شپه‌زه‌یی روو به خه‌بوشان ر‌فاندی.

مه‌لیک مه‌حموود به‌و سه‌رکه‌وتنه هه‌وای لی په‌یدا‌بوو، گرتنی خاکی دیکه‌ی که‌وته که‌له‌وه. مه‌لیک ئیسحاقی برازای خۆی نارده سه‌ر کورده‌کانی به‌یات و بۆ خۆشی گرتنی (نیشاپوور)ی خسته پیتش.

کورده‌کانی نیشاپوور داوای یارمه‌تییان له کورده‌کانی که‌لات کرد. ئه‌وانیش له کوردی ئه‌بیوهرد و دهره‌جز و خه‌بوشان، کۆمه‌له‌یه‌کی چاکیان کۆکردنه‌وه و به‌له‌ز لینگیان دا سه‌ر مه‌لیک ئیسحاق و به‌که‌م شه‌پرێک گه‌لنکیان لی کوژت و په‌رشوبلاویان کرد.

مه‌لیک ئیسحاق که له ده‌ست کورده‌کانا وه‌ته‌نگ هینرا و هه‌لات چوهه نیو باخیکه‌وه که دهره‌ی دیوار بوو. له‌ویدا خۆی قایم کرد. کورده‌کان دهره‌یان گرت.

ئه‌و سه‌ربه‌هوورده که به مه‌لیک مه‌حموود راگه‌یاندرا، به‌له‌ز له مه‌شه‌هد دهرکه‌وت که بگاته برازای. کورده‌کان و نادر شا چون پیتشیان پی گرت. له‌شکری کورد و مه‌لیک مه‌حموود شیرێ خوینرێژیان تیک نا و ته‌نگه‌یان به مه‌لیک مه‌حموود هه‌لچنی و سووران‌دیان، به‌لام له‌و شه‌په‌دا کورد زۆریان لی کوژران و بریندارکران

و ئیبراهیم خانی برای نادر شاش بریندار بوو. کورد له‌بەر بیباکی و رهشیدی و هه‌لمه‌تبردن ده‌کوژران. هه‌وای تالانکردن و گه‌پانه‌وه. کوردی له دوامینا بلاو کرد. میرزا مه‌هدی له ته‌ئریخه‌که‌یا له لاپه‌ره ۲۷ ده‌لئیت: «چونکه کورده‌کان سه‌رکرده‌یه‌کی کامل راییان نه‌بوو، به تالان و ئه‌سپابتیکی که‌وتبووه ده‌ستیان، سه‌ربه‌خۆ پیگای جیگای خۆیان گرتنه پێش و رویشتن».

مه‌لیک مه‌حموود له‌وه که‌لئنی ده‌ست خست و سه‌رکه‌وت و چوو سه‌ر نه‌یشاپوو و ده‌وره‌ی دا. خه‌لکه‌که به مامله‌ت شارریان به‌ده‌سته‌وه دا، فه‌تح عه‌لیخانی به‌یات له لایه‌ن مه‌لیک مه‌حموود هه‌ کرا به حاکمی نه‌یشاپوو؛ هه‌روه‌کو له‌وه‌پێش هه‌ر حاکم بوو. له دوا‌ی دامه‌زاندنه‌وه‌ی ئه‌و خا‌که مه‌لیک مه‌حموود گه‌پایه‌وه مه‌شه‌هد. له پیگادا له‌گه‌ڵ نادر شا به‌شه‌ر هات.

مه‌لیک ئیسحاق له دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی مامی، به له‌شکره‌وه چوو سه‌ر خاکی (بو‌قمیج). خه‌لکه‌که‌ی هاوارریان له نادر شا کرد و ئه‌ویش له‌گه‌ڵ ده‌سته له‌شکریتی کورد، چوو سه‌ر مه‌لیک ئیسحاق.

مه‌لیک مه‌حموود که له‌وه ئاگادار بوو، چوو پێشی به نادر شا گرت و له دوا‌ی شه‌ر و کوژتار دووسه‌ده‌ که‌سی کورد له له‌شکری نادر شا کوژرا و هی ماوی هه‌لاتن. نادر شا به دوو پیاویه‌وه له مه‌یدانی مه‌رگ خۆی له ده‌ست مه‌لیک مه‌حموود رزگار کرد و روو به که‌لات هه‌لات. مه‌لیک مه‌حموود به‌وه دل‌ره‌ق و هه‌وادار بوو، روو به خه‌بوشان ئازووتی و به‌زۆر خه‌بوشانی گرت.

له هه‌موو لایه‌که‌وه کورد کو‌بوونه‌وه و نادر شایان پێش خۆیان دا و چوونه سه‌ر مه‌لیک مه‌حموود و له خه‌بوشانیان ده‌رپه‌راند و شکاندیان. لهو شو‌رش و کوژتاره‌دا شا ته‌هماسب له هیچی نه‌بوو مه‌مه‌دخانی تورکمانی کرده سه‌رداری خوراسان و نارویه پێشه‌وه. فه‌تح عه‌لیخانی به‌یات له‌گه‌ڵ مه‌لیک مه‌حموود دل‌گیر بوو و له‌ژێر فه‌رمانی ده‌رکه‌وت؛ ئه‌ویش چوو سه‌ری و کوژتی و مه‌لیک ئیسحاقی کرده حاکم و ئومووری بۆ دامه‌زاند.

نادر شا ده‌سته له‌شکریتی ریککه‌وتووی هه‌لگرت و چوو سه‌ر مه‌شه‌هد. (پیر مه‌مه‌د) ناو که له لایه‌ن مه‌لیک مه‌حموود هه‌ کرابوو به حاکم به له‌شکره‌وه بۆ نادر شا ده‌رکه‌وت. له دوا‌ی کوژتار و خوین‌پزتنی قورس پیر مه‌مه‌د ته‌نگه‌تاو

کرا و شکاندرا و روو به مهشههه ئاژۆترا. نادر شا بهو هیتزهی که ههیبوو روو به مهشههه چوو. مهلیک مهحموود له (کوهی سهنگین) پیشی پی گرت و لهولاه مهلیک ئیسحاقیش له نیشاپورهوه چوووه کۆمهگی مامی. نادر شا به لهشکرێکی خوینریژی کوردهوه لینگی دایه سهریان، مهلیک مهحموودیان تیکهوه پیچا و شکاندیان و تۆپ و جهبهخانه و ههموو خهراگا و بار و بارخانهی کهوته دهست کوردهکان.

مهلیک مهحموود به شپرزهبی ههلات و چوووه نیو کهلاوه. مهلیک مهحموود شوپشیکێ خستبووه نیو تورکمانی ئهو خاکهوه و ههموو بیزار بووبوون، ناردی داوای کۆمهگی لی کردن. نادر شا که لهوه ئاگادار بوو، چوووه سهه تورکمانهکانی (نهساو) و ههمووی سهه نهرم کردن و لهشکرێکی لی گرتن و گهراپهوه سهه مهلیک مهحموود و کهلاهی مهشهههه دی دهورهدا.

مهلیک مهحموود بۆی دهرکهوت، نادر شا به فیل ههلات له شار دوورکهوتهوه، له پریکا بۆی گهراوه و مهلیک مهحموودی شکاند و کوژتاری لی کرد و ههتا له شاری مهشههههه دی پهستاوتهوه و رفاندی.

۳- کوردی چهمشکه زهک و شاه تههماسی سهفهوی

شاه تههماسب له ئاوربایگانهوه روو به خوراسان لهشکری ئاژووت. مهلیک مهحموود بۆ کاری سهلتنهت بیک جیکردن، چوووه پیشی و له مهشههههه دهرکهوت؛ ههتا (ئهسفهراین) بهرکیفکوت رویشت.

لهودهمهدا شاه تههماسب له (بهستام)دا بهزیبوو، که لهوه ئاگادار بوو، بهلهز فهتعهلی خانی قاجار که سپهدار بوو، ناردیه ناو کوردهکانی چهمشکه زهک که کۆمهگی بکهن. کوردی دلپاک که ههه کهسیک پهناپان بۆ ببا پشتیوانیی دهکن و یارمهتیی کهوتوو و بی دهستیان لهکن سهرفرازی و پیاوهتییه، لهسهه ئهوه ههموو کورد کۆبوونهوه.

نهجفعهلی بهگی کوردی شادی، جهعهفر قولی بهگی کوردی شادی، شاپویری بهگی کوردی شیخوان، محهمهه حوسین بهگی کوردی سام بهگی چهمشکهزهک و گهوره و سهرهات و کاربهدهستهکانی کوردی زهعهفران و قهرهچور، کۆمهلهیان بهست؛ به لهشکرهوه چوووه کۆمهگی شا تههماسب. مهلیک مهحموود که لهوه

ئاگادار بوو، به ناچار رووبه مه شههه گه راوه.

كوردهكان به كهيف و خوښى و نهوازش، پادشاهى گه رووك و حوكمدارى بى جى و پرى و سولتان بى تهخت و تاج و بى پايتهخت و بى سوپاه و بى هيڙى سهفه وييان برده خه بوشان، دهست به سینه له پيشى راوهستان و كه مەرى خزمه تيان بو گرى دا.

فتهح عه ليخانى قاجار كه وردبووه وه روژ به روژ كورد له دهروپيشتى شا ته هماسب كوډه بڼه وه، زورى لى گران دههات و بو به روى كارى خوځى نه وهى به چاكه به راورد نه ده كرده وه و دوامىنى بو خوځى به پيس ده زانى كه و ته نه ديشه و ده سېسه وه كه به فيل و خراپى نيوانى كوردهكان و شا ته هماسب تيك دات و كوردهكان له به ريه ك بلاو كاته وه؛ تووى نه يارى و دركى دوژمنايه تيان بخاته نيوانه وه تاكو هه ريه ك بو لايه ك بلاوه يان تى كه يت و نه وهى له دلى خوځدايه، به جى بيتيت و له نيش و كارى حوكمراييدا ده سترىژ بيت. نه ويش له به رنه وه بوو كه پياوى وريا و نيشگوزار و نازا له نيو كوردهكانا هه بوو، ده ترسا كه ره شته ي كار له دهست فتهح عه ليخان ده خرئيت.

فتهح عه ليخان بو گه يشتنه ئاره زوى خوځى كه بلاوى كورد بيت نه م شوپيشه ي به رپا كرد، نه جهف عه لى به گى كوردى شادى كه سه ردارى كى ناودارى كوردان بوو كرديه مه نموور كه له شكركى گرانى كورد هه لگرئيت و پرواته سه ر مه شههه و بيگرئيت و نوموورى تيدا دامه زرينئيت؛ هه تا شا ته هماسب ده گاته پيشه وه.

نه وهش له تيگه يشتن و زانين دوور بوو كه پياوئىكى نازاى وه كو مه ليك مه حموود به هه موو جه به خانه و له شكريه وه له مه شههه بيت و نه جهف عه ليخان پروات بيگرئيت و پياوئىكى وا گه وره بشكئيت. له ودها مه به سى فتهح عه ليخان نه وه بوو كه رقى شا ته هماسب هه ستينى و نه جهف عه لى به گه رهنه دار كات، نه وهى بو كرده به هانه.

نه جهف عه لى به گه سه رى ئيعتزارى به رداوه و گوئى: نه وه كارىك نيه له دهست من بيت، چونكه دوژمنى نيو قه لا له ئيمه به هيژتره.

شا ته هماسب له فروفيلى فتهح عه ليخان ئاگادار بوو بوو كه مه به سى تيكدانى نه وه هيژديه، به لام له دوامينا ده سېسه ي فتهح عه ليخان كارىگه ر بوو، شا

ته‌هماسبى فریو دا و بۆ‌گه‌یشتنه دل‌خو‌ازی خو‌ی که تیکدانى ئه‌و هیزه و تهروتوونای کورده‌کان بوو، نه‌ج‌ه‌ف‌ه‌لى به‌گیان به‌خاین دانا و شای گه‌رۆک ئه‌و پیاوه‌گه‌وره کورده‌ی کوژت.

میرزا مه‌هدى له‌ ته‌ئریخی نادر لاپه‌ره ۳۳یدا به‌مجۆره ئاشکرای کردووه و ده‌لایت: «نه‌ج‌ه‌ف‌ه‌لى به‌گی شادی که سه‌رى ئیعتزازی هینا پیتش، شا ته‌هماسب به‌ تیغی ته‌دبیری فه‌تح‌ه‌لیخان له‌ گه‌رده‌نى دا».

کورده‌کان به‌وه‌که‌وتنه شو‌پش و پش‌یوییه‌وه و هه‌موو کۆبوونه‌وه و دیوانیان گرت و قه‌راریان دا و به‌کۆمه‌له‌ رۆیین دیواریان کون کرد و رۆیینه‌ سه‌ر (یام ته‌په) که فرسه‌نگیک له‌ خه‌بوشان دووره‌جه‌میان و چه‌ند که‌سیکیان نارده‌کن نهر قولى (نادر شا) که بپرواته‌نیویان. به‌وه‌هه‌موو کوردی خوراسان و له‌شکری ئوستراباد په‌شيو بوو و ده‌ستیان به‌ تالان و کوژتاری ده‌سته و دایه‌ره‌ی شا ته‌هماسب کرد.

نادر شا له‌ (میاپ) بوو که گه‌وره‌کانی کوردی گه‌یشتی و هه‌ردوولا پیکه‌وه‌گریی یه‌که‌تییان به‌سه‌ت، نادر و کورده‌کان بۆ یه‌کتریان سویند خوارد و په‌یمانیان به‌سه‌ت و کچی سام به‌گی سه‌ردار و وه‌کیلی هه‌موو کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌کیان بۆ نادر شا نامزه‌د کرد و بوو به‌ ده‌زگیرانی. دووباره‌ ده‌ستی دۆستی و خزمایه‌تییان دا به‌ یه‌ک و گوشتیان.

له‌ دواى ئه‌وه نادر شا و چه‌ند که‌سیک سواربوون و که‌وتنه‌ ریگا و وه‌لامیان دا به‌ محه‌مه‌د حوسین به‌گی کوری سام به‌گ و به‌ شاویردی به‌گی شپ‌خوان که ده‌سه‌ت له‌ شو‌پش و کوژتار به‌رده‌ن هه‌تا نادر شا ده‌گاتى. (موعیروله‌مالیک) ی نارده‌کن شا ته‌هماسب و فه‌تح‌ه‌لیخان که پتیان بلایت ئه‌و جو‌ره‌ بزوتنه‌وه‌یه شایسته‌ی شانى ئه‌وان نییه و له‌وده‌م و چاخه‌دا چتیکى وئ نه‌چووه‌ ده‌یکه‌ن؛ واچاکه‌ خو‌راگرن و که‌لین له‌ ده‌سه‌ت نه‌ده‌ن هه‌تا‌کو نادر شا و کورده‌کان ده‌چه‌نه لایان.

ئه‌گه‌رچی فه‌تح‌ه‌لیخان ئه‌و شو‌پش و تیکدانى بۆ پایه‌دارى و دامه‌زراندنى ئاره‌زوو و دل‌خو‌ازی خو‌ی به‌ریا کرد، به‌لام به‌رئاوه‌ژوو رووی دا و په‌راییبه‌ک بوو بۆ نادر شای کرد و خو‌ی تیدا چوواند، هه‌روه‌کو دیتته‌گوتن و لپی ده‌دوین.

که وه‌لامیان بۆ ناردن، سه‌به‌ینه‌ کورده‌کان و نادر شا پیکه‌وه‌ روو به‌ خه‌بوشان

کهوتنه رینگا و رۆیینه نیو شارهوه و چاویان بهشا تههماسب کهوت و تییان گهیااند و ریتک کهوتن و ئاوری شوژش کوژاندرایهوه.

محهمهد حوسین بهگ کورپی سام بهگ کرا به حاکمی خهبوشان و ناویان نا محهمهد حوسین خان. بهوجۆره کاروبار پرووی له چاکی کرد.

سالی ۱۱۲۵ و ۲۲ مانگی موحه پهم له خهبوشان دهست به دامه زانندی حکوومهتی سهفهوی کرا. نادر شایان ناونا تههماسب قولى. بۆ رۆیینه سهه مهشهه له شکر کۆکرایهوه، چونکه ئهوه به ئارهزووی کوردهکان بوو، ههموویان بۆ تههماسب بوونه سوپا و به چهک و مالى خۆیا نهوه چونه سهه مهلیک مەحمودی سیستانی و دهورهی مهشهه دیان دا و مهلیک مەحمودیان تهنگه تاو کرد و له ههمو لاییکه وه تیی پروو هاتن.

فتهح عهلیخانی قاجار له وینکهتی و دهست پیکرتنه ی کورد و شا تههماسب و نادر شا دلگیر بوو، مهیدانی فریو فیلی پئی تهنگ بووبوو و به بههانه ی چوونه بهستام و له شکر کۆکردنه وه و هیز وهدهستخستن تهمای دهرچوونی هه بوو. به لام کوردهکان له ماکیان ههستی تۆله که ریشه گیر و چه سپاوه، ئه وه که لینه یان له دهست نه دا و به له زیان کرد و داو و ته له یه کی وایان دامه زاناند که فتهح عهلیخان و ئه وه قاجارانه ی که له تهکیا بوون، گیران و خرا نه بن زنجیر و پاله ههن و فه رنقه وه. کوردهکان به په نهانی فتهح عهلیخانیان کوژت و که لله سه ریان برده به رده می شاه تههماسب.

له پاش ئه وه ههمو ئومووری حکوومهت و له شکر و سوپاداری و په عیهت خرایه ژیر چاوه دیری نادر شاهه، که لب عهلی بهگی کورپی بابا عهلی بهگ بوو به (ئیشیک ئاقاسی دیوانی). شاوێردی بهگی شیخوان کرا به حاکمی سه بزه وار و (تفه نگیچی باشی). له دوا ی ئه وه به زۆری بازووی کوردهکان شاری مه شههه گیرا و مه لیک مەحمود ناچار بوو په نا بۆ مه رقه دی ئیمام رهزا ببا. که مه لیک مەحمود چووه سهه مه رقه د و په نای برد و له حوجره یه کدا گو شه گیر دانیشت، ههمو پیویستی حوکمداری و فه رمان ره وایی که وته دهست کوردهکان و له دوا ییدا ئه وانیش ئه وه دهسترۆیشتن و به رزبوونه و هیان دا به نادر شا و کردیانه گه و ره و سه رداری خۆیان. نادر شا له پاش ئه وه ناردی مال و منداله که ی له ئه بی مه رده وه برده

مه‌شه‌د و له‌وێ بناغهی دامه‌زاند و شازاده ره‌زا قولی میرزای کوری خۆی کرده
فه‌رمان‌په‌وای (سه‌رحه‌دات).

که شاری مه‌شه‌د گیرا و دامه‌زاندرا، شا ته‌هماسبیش چوه‌ خه‌بوشان و
داوای ئه‌و کچه‌ی کرد که درابوو به‌ نادر شا و ده‌زگیرانی بوو. کورده‌کان که‌وتنه
ئه‌ندیشه و فیکری ئه‌وه‌وه ئاوری شو‌رش هه‌ل‌نایسته‌وه. له‌وده‌مه‌شدا، که نادر شا
مال و مندالی برده مه‌شه‌د، قاقه‌زیکیشی نویسی که ده‌زگیرانی خۆی
ده‌گوێزیته‌وه. کورده‌کان بۆ ئه‌وه‌ی پیش به‌و فیتنه‌یه بگیریته‌وه‌یان به‌نهانی
به‌خپوکرد و ناردنی کچه‌که‌یان بۆ خسته پاشان. بۆ ئه‌و ته‌دبیره هه‌موو گه‌وره و
ناو‌داره‌کانی کورد له‌ خه‌بوشان گردبوونه‌وه و شایردی به‌گی شیخانیان خواسته
خه‌بوشان که پیش به‌و کاره بگرن.

له‌وده‌مه‌دا نادر شا قاقه‌زیکێ بۆ محه‌مه‌د حوسینخانی کوردی چه‌مشکه‌زه‌که
نویسی که ئه‌و کاره به‌ تیغ نه‌بی نابرمه‌وه. نادر شا له‌ داوای ئه‌و قاقه‌زه به
له‌شکره‌وه له مه‌شه‌د ده‌رکه‌وت و روو به‌ خه‌بوشان ئاژۆتی.

محه‌مه‌د حوسینخان ناچار قاقه‌زه‌که‌ی نادر شای نیشان به‌ ته‌هماسب دا.
ئه‌ویش له شه‌وا هه‌موو چه‌ک و پتویستی و له‌شکر و خه‌زینه‌ی به‌جێ هیتشت و به
په‌نهانی ته‌نها سواره خۆی گه‌یاند هه‌بوشان و په‌نای بۆ کورده‌کان برد و هاواری
کرد که نادر شا ده‌یکوژیت، کورده‌کان به‌خپوی که‌ن و له شه‌ری نادر شای
بپاریزن.

نادر شا سبه‌ینه گه‌یشه له‌شکره‌زی ته‌هماسب و له هه‌لاتنی ئاگادار بوو،
هه‌موو مال و گه‌نجینه و پتویستی ته‌هماسبی بارکرد و ناردیه‌وه خه‌بوشان و هی
مابوووه باری کرد و بردی و گه‌راوه مه‌شه‌د و دووباره روو به‌ خه‌بوشان چوو و
له (یوسف‌اوه) ناو چیگایه‌ک له رۆژئاوای خه‌بوشان دابه‌زی و رێگای هاتوچوونی له
کورده‌کان گری دا.

شا ته‌هماسب قاقه‌زی به هه‌موو لایه‌کدا بلاوکرده‌وه و هاواری له خه‌لکه‌که کرد
و نادر شای به‌ خاینی خۆی دانا و داوای کۆمه‌گی کرد و بۆ کورده‌کانی ده‌ره‌وه‌شی
نویسی که نه‌بنه هه‌واداری نادر شا که رووی لی وه‌رگیران. به‌و جوژه به هه‌موو
لایه‌کا بۆ سه‌رکرده‌ی له‌شکر و گه‌وره‌کان قاقه‌زی بلاوکرده‌وه. نادر شا بۆ ئه‌وه‌ی

پیش بهو قسه و ههلبهستانه بگری بۆ خۆی گهراوه مهشههد.

له هه موو لایه که وه کورد و خه لکی خوراسان له دهوره ی شا کۆبوونه وه. نادر شاه که له وه ناگادار بوو، ههستا چوو سه ره ریگای بهوانه گرت و گه لیک کوزتاری لی کردن و ههردوولا تیک چرژان و شه ر گه رمه ی تی که وت. له دوامینی شه را له یه که گه وره و سه رهاتووی کوردهکانی شادی و له سهردار و کاربه دهستانی کوردی چه مشکه زهک جه عفر قولی بهگ بهگولله ی زهنبورهک کوزرا و کوردیکی زۆریش کوزران و بهدیل گیران.

رۆژی دووهم کوردهکانی قه رهچور که له نپو کوردی خوراسانا به شیر و خه نجه ر وه شاندن و شه ر کردن ناویانگیان هه بوو و میرزا مه هدیخان له ته ئریخی نادردا زۆریان پی هه لده لیت، ئه وشه پرکه ر و ئازایانه به له ز فریای ته هماسب که وتن.

نادر شا وهختی نیوه رۆ چوو په شیان، ئه و پاله وانانه وهکو شی ری جه نگی په لاماری له شکری نادریان دا و ته نگه تاویان کرد و له شکره که بیان وه ته نگ هینا. نادر ناچار بوو پیاوانی زانا و تیگه یشتووی خسته پیش و پتکیان هینان و نادر گهراوه مه شههد. ئه و شه ره له سالی ۱۱۳۸ دا بوو و کوردیکی زۆریش له ههردوولا کوزران و بوون به گاوگهردوونی دوو کهسی خاوهند ههوا و هه وهس. له شکری نادر شاش هه ر کورد بوون و له شکری شا ته هماسبیش ههروهها کورد بوون. کوردهکان به دهستی خۆبه خۆیی تووشی کوزتار کران.

ههتا ئه ودهمه بناغه ی پادشاهی ته هماسب له مازندهران بوو، ناردی بریدی خه بوشان و له ژیر فه رمانی محمه د عه لیخانی قولله ر ئاقاسیدا ئه و بنه یه ی بارکرد و گه یاننده نزیك (جاجورم). رهحیم خانی جاجورم چوو به سه ری دادا و هه موو بنه یه که ی تالان کرد و گرتی. محمه دخان به هه زار ئه زیهت خۆی پی رزگار کرا و هه لات و چوو کن شا ته هماسب و بوو به هه لایساندن پشیوی.

که زستانی ئه و ساله به سه رچوو، له دوا ی نه ورۆز کوردهکان سوپا هتکیان بۆ ته هماسب کۆکرده وه و چوونه سه ر مه شههد. نادر شا پیشوازیی کردن و به شادمانی بردنیه نپو شاره وه. له دوا ی چه ندیک ناردیان بنه ی حوکمدارییان له رهحیم خان ئه ستانده وه و بردیانه خه بوشان و دایان نا.

سالی ۱۱۳۹ شوکر بهگی کوردی ده ره جز له شکریکی کۆکرده وه و ناردیه کن

عه‌شایری (مه‌روو) که یاریده‌ی بدن. ئەوانیش له مه‌روو سه‌رکیشییان کرد. نادر شا ئیبراهیم خانی زه‌هیروده‌وله‌ی برای خو‌ی ناردە سه‌ر کورده‌کانی دهره‌جن، ئەوانیش بۆ شه‌رکردن پیشیان پێ گرت و ده‌ستیان به‌ کوژتار کرد و ئیبراهیم خان ته‌نگه‌تاو کرا. له لاییکه‌وه که لانتەری نیو شار و له لاییکه‌ی دیکه‌وه محمه‌د حوسین خانی زه‌عه‌فران و شاویردی خانی شیخووان کۆمه‌له‌یان به‌ست و بۆ پشتیوانی و یارمه‌تی شوکر به‌گ، پیاوانی ئازا و ره‌شیدیان نارد و ئیبراهیم خان ته‌نگه‌تاو کرا.

له‌ولاوه‌ شا ته‌هماسب، نادر شای به‌ له‌شکره‌وه ناردە کۆمه‌گی ئیبراهیم خان. له‌وده‌مه‌دا کورده‌کان هیندیکیان ژن و مندال و باری خو‌یان هه‌لگرتبوو و روو به‌ خه‌بوشان دهرۆیشتن و له‌بارکردنا بوون، له‌ ناکاو نادر شایان گه‌یشه‌ سه‌ر و به‌ مال و منداله‌وه هه‌مووی کوژتن و که‌لوپهل و (پێرۆ) (حه‌یوانات)یانی به‌ تالان گرت و روو به‌ دهره‌جن رۆیشت.

کورده‌کان رۆیشتنه‌ پیش و ده‌ستیان به‌ شه‌ر و کوژتار کرد، له‌ دوا‌ی خویندنیکی قورس، کورد ته‌نگه‌تاو کرا و شکاندرا و نادر شا سه‌رکه‌وت. کورد هه‌موو روو به‌ خه‌بوشان هه‌لاتن و سه‌ردار سوپا و گه‌وره‌ی کورده‌کان سلیمان به‌گ له‌ شه‌ر که‌وته ده‌ست نادر شا و هه‌ردوو چاوی کو‌لی و کویری کرد. نادر شا به‌وه‌ش ده‌ستی هه‌لنه‌گرت و به‌له‌ز هه‌ستا و رۆیشته سه‌ر خه‌بوشان و دهره‌ی دا. له‌ دوا‌ییدا کورده‌کان به‌ مامله‌ت له‌گه‌ل‌یا پێک هاتن، نادریش روو به‌ مه‌شه‌ه‌د گه‌راوه.

مایه‌ی ئەو هه‌موو کوژتاره‌ی نیوانی کورد و نادر شا، شا ته‌هماسب بوو هه‌روه‌کو له‌ پیشا بیژرا: کۆمه‌له‌ی کورد له‌سه‌ر نادر گردبوونه‌وه و بۆ ته‌هماسب جیگای ترس و ئەندیشه‌ بوو. جا له‌به‌رئ‌وه به‌ په‌نهانی کورده‌کانی ده‌بزات که به‌گژ نادر شادا بچن و ئەو ییکه‌تییه‌ تیک بدن؛ چونکه‌ بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی هه‌وای خه‌لافه‌تی ئیسلامییه‌ت و شاهنشاهی له‌سه‌ردابوو، نه‌یده‌ویست که‌سیک به‌ره‌لستی بیت. له‌به‌ر ناوی خه‌لافه‌ت زۆرچاک کورده‌ دینپه‌روه‌ره‌کانی پێ هه‌لده‌خه‌ل‌تان. له‌گه‌ل ئەوه‌شا شا ته‌هماسب زۆری ته‌قه‌لا دا که نادر شا به‌ کورده‌کان به‌کوژدات. به‌لام کورده‌کان هه‌رچه‌ند لایه‌نی شا ته‌هماسب بوون و به‌

پادشای خویان دهرانی، لهگه‌ل ئه‌وه‌شا کوژتنی نادر شایان له‌کن ناپیایوی بوو، ئومیدیکی زۆریان به نادر شا هه‌بوو.

۴- کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و نادر شا

میرزا مه‌دی خان له ته‌ئریخه‌که‌یدا ده‌لیت: «نادر شا له‌وه‌گه‌یشت و لئی ئاشکرا بوو که ته‌هماسب بۆ فیتنه ئه‌نگیزی و شو‌رش په‌یداکردن (به‌یرام عه‌لیخانی) کوردی (به‌یات)ی نازیر و سه‌رکاری خۆی ناردبووه‌و نێو کورده‌کان، نه‌په‌نگ و نه‌قش‌ه‌ی بلاوی و په‌رشی په‌رت ده‌کرد. ئه‌ویش به‌مه‌ تێ گه‌یشت که ئه‌وه ئیشتی ته‌هماسبه. ئه‌وه بوو به ۳ جار که کورده‌کان سه‌رکیتشیان کرد و گێچه‌لیان هه‌لایساند. نادر شا به‌چاکه و نه‌وازش رامی کردنه‌وه» (ته‌ئریخی نادر، لاپه‌ره ۴۰). شا ته‌هماسب و ده‌ست و پێوه‌ندی که به چاکی له دلی کورده‌کان گه‌یشتن، له‌گه‌ل نادر شادا خراپه‌ناکه‌ن؛ چونکه هی خۆیان و له خۆیانه. نادریش له‌وان ناکا چونکه پشتوپه‌نای که هه‌بێ کورده‌کانن، شا له دلخوازیکی که بۆ لابردنی نادر شای هه‌بوو، ئاومید بوو.

ئه‌گه‌رچی ته‌ختی شاهیی ته‌هماسب وه‌کو بلقی ئاو به ئاره‌زووی با هه‌رده‌م بۆ لایه‌ک ده‌سووراند و تاجی حوکمداریی بی جیگا هه‌ر جاره له‌سه‌ر که‌سیک ده‌گه‌را، ئه‌وجاره‌ش چه‌رخه‌ی چه‌رخه‌ی گه‌رۆکیان روو به نیشاپور گه‌راند.

نادر شا ئه‌وجا گریی ییکه‌تی و پیکهاتنی له‌ته‌ک کورده‌کانا گری دا و بناغه‌ی دۆستی و یه‌کده‌ستی دامه‌زراند. محمه‌د حوسینخانی حاکی خه‌بوشان و کوری شاویردی خان و سه‌رکرده و سه‌رهات و گه‌وره‌کانی کوردی شادی و قه‌ره‌چووپی هه‌لگرتن و بۆ دیده‌نی ته‌هماسب چوونه نیشابور. له‌ دوا‌ی دیتن گه‌رانه‌وه مه‌شه‌ه‌د و ناردیان ده‌زگیرانه‌که‌ی نادر شایان له خه‌بوشانه‌وه برده مه‌شه‌ه‌د و ماره‌یان کرد.

نادر شا له‌وده‌مه‌وه ئومیدی سه‌رکه‌وتن و کیشوه‌گیری و سوپا ده‌ست خستن و پێویست په‌یداکردنی توندبوو. به‌و دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی و پیکهاتنه‌ی له‌گه‌ل کورده‌کانا کردی شادمان بوو و زانی به‌وه ده‌توانی بگاته ئاره‌زووی فه‌رمانه‌وایی. جا ئه‌وجا له‌سه‌ر خۆی واجب کرد، که تێ بکۆشیت، پێویستی ئه‌و دلخوازه پیک بێنیت و بۆ چوونه‌پیش ته‌قه‌لا بدات؛ چونکه کورده‌کان بۆ سه‌رکه‌وتنی نادر

پشتیوانیکی بههیز بوون و له پیش سهرکهوتن و چوونه بهرهژوور بهرهه‌لستیکی سهخت بوون.

کوردەکان ږووی خوښیان له هەر کەس کړدبې، زوو به ئاره‌زوو گه‌یاندراوه و پشتیان له هەر کەس کړدبې خستوویانه؛ نادر شا زۆرچاک له‌وه گه‌یشتبوو، بۆیه هەر ته‌قه‌لای دا و به‌راو و ته‌گبیر و چاکه بیانخاته دهست، تا به‌نوازش و پارانه‌وه و شوږشی نیوانی لابرډ و بنچینه‌ی ئومید - که کوردبوون - هاوردیه دهست. نادر شا له سایه‌ی کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌که‌وه هەر له‌و ساله‌دا هه‌موو پیوستیکی فه‌رمان‌په‌وایی ږیک خست و به پشتیوانی کورده‌ ناودار و قاره‌مانه‌کانه‌وه مه‌لیک مه‌حموود و خزم و براکانی و ئه‌فغانه‌کانی به جاریک کړدنه ژیردهست و هینانیه بن په‌نجه‌ی خوږه‌وه.

سالی ۱۱۴۰ نادر شا خاکی خوراسانی خاویښ کړد و له گری و بژاری پاک کړدوه له‌شکرکی زرنکی سازکړد که بچیته سه‌ر ئه‌سفه‌هان و لینگ داته هیرات و جیگایانی دیکه.

شا ته‌هماسب به په‌نهانی قاقه‌زی به هه‌موولادا بلاو کړد و بۆ هه‌موو گه‌وره‌کانی نوویسی که نادر خاینی موک و میله‌ته و کەس به قسه‌ی فریو نه‌خوات. به‌و جوړه که‌میکی له کورده‌کانی خه‌له‌تان‌دبوو. خه‌بوشان نزیک بووبوو وه‌کو جاری به‌رایی تیک بچیته‌وه، محه‌مه‌د حوسین خان و سه‌رکړده‌کانی شادی زوو فریای که‌وتن وداپانپوشییه‌وه.

له دوا‌ی چه‌ندیک شاویردی خانی شیخوان له‌به‌ر هیندیک ئه‌ندیشه ترسا و ږوو به عیراق هه‌لات. نادر شا له‌وه زۆر دلگیر بوو و گه‌لیکی لی‌گران هات. دووباره به‌ده‌سیسه‌ی ته‌هماسب هه‌لاتنی پیاویکی وا گه‌وره‌ی کورد بوو به مایه‌ی شوږش و تیکچوونی کورده‌کان.

محه‌مه‌د حوسین خان ئه‌و شوږشه‌ی هان دا. کورده‌کان به جاریک سه‌رکیش بوون و له ږیزه ده‌رکه‌وتن. نادر شا وه‌لامی نارد که کوردی قه‌ره‌چوږ و شادی به له‌شکرپانه‌وه له له‌شکرگای پادشا ئاماده بن.

محه‌مه‌د حوسین خان حاکی چه‌مشکه‌زه‌ک کورده‌کانی بزوت و هانی دان له سملقان کوردیکی قورسیان خر کړدوه.

نادر شا له شکرېکې له ژېړ فەرمانې زه هیروده وله دا نارده سهریان، کوردهکان پېشیان پې گرت. له دواې شهړ و کوژتار تنگه یان به ئیبراهیم خان هه لچنی و هه لیان سوورانده. نه گهرچی کوردهکان له پېشا روو له شکان بوون، به لام له شهړا پتیا چقاند و راوهستان و دلیان توند راگرت، دلیرانه بهرامبه به ئیبراهیم خان شهړیان کرد هه تا ئیبراهیم خانیان شکاند. نزیک ۱۰۰۰ کهسیان لی کوژتن و په رشوبلاویان کردنه وه.

ئیبراهیم خان زور به شپرزه و په ریشانی خوئی رزگار کرد و چوو له قه لای (یوزباشی) دا سهنگری به ست و ۴ شهو له ویدا خوئی راگرت. په حیم خان و ئهوانی دیکه روو به خاکی خوئیان هه لاتن. تالانیکې قورس کهوته دست کوردهکان.

نادر شا له ودهمه دا چوو بووه سهر تورکمانان، که گه رایه وه، نارديه دووی گورهکانی کورد و به میهره بانی و چاکه هینانیه وه سهر ریگا و ناشتی کردنه وه و گه رایه وه مه شهه د .

سه فیه دین کرانی

سالی ۱۱۳۷ سه فیه دین کوردی به ختیاری له لینگی (کرانی) هه ستا چوو (خه لیلوه) ی به ختیاری، له نیتو قه بیله ی کوردهکانا ناوبانگی کرد که کوری سولتان حوسیني سه فیه وییه؛ باوکی له دست ئه شرف ئه فغانیدا به کوژت چوو و گوتی که ناوی پېشووی (ئهبوله عسوم میرزا) بووه و له ترسانا ناوی خوئی گوریوه.

ئهو پیاوه که گوتی شانزاده یه، محمه د حوسینخانی حاکمی به ختیاری ئه وه ی به فالیکي چاک گرتته وه و بو ئه مه که هیزی قورس بکات، گه لیکي چاووراو بوکرد، سهرات و سهرخیلی کوردهکانی لور و به ختیاریی بو بانگ کرد و خستنیه سهر ههوا و هه وه سی کومه گیکردنی.

سه فی میرزا قاقهزی به هه موو لایه کا بلاوکرده وه و گه لیک که سی له سهر خوئی وه خړ کرد و هیزیکی چاکی په یداکرد و له سهر مینبه ران خوتبه به ناوی شا ته هماسب و سه فی میرزا ده خویند رایه وه.

کوردهکانی شووشتهر و کوهکیلویه و سهرکرده و گورهکانی عه شایری زور

لهسهر جما. رۆژ به رۆژ لهو خاکه تین و هیزی بۆ پهیدا بوو و تهختی حوکمرانیی دامهزاند. له بهرئهوه که پادشاگهردانی و شوڤرش له خاکی سهفه ویدا پهیدا بوو بوو، که سیک نه بوو که پیشی پێ بگریت و بهرامبهری راوهستیت؛ به لام چونکه لهو پیاوهدا جهوههری پادشاهی نه بوو، که لیتیکی وا گهرهه له دهست دا و لهو چهند مودهتهدا پارچه خاکیکی له خاکی محهمهد حوسین خان بهولارهه نهخته دهست خۆی.

له ودهمهدا ئهشرفی ئهفغانی له کرمان و ئهسفههان حوکمران بوو. شاتههماسب له قهزوبین دهرخرابوو، له مازندهران به گهرۆکی رای دهبارد. ئاوربایهگان و همهههه له دهست کورد و عوسمانیدا بوون و خوراسان له ژیر پهنجهه کوردی جهمشکهزهک و مهلیک مهحموددا له دان و ئهستاندندا بوو. مهیدان بۆ ئهه پیاوه زۆر چۆل و فرهه بوو؛ به لام بۆ خۆی بی جهوهه بوو هیچی پێ نهکرا.

سالی ۱۱۴۲ نادر شا و شاهتههماسب قاقهزیکیان بۆ محهمهد حوسینخانی بهختیاری نویسی که ئهه پیاوه درۆزنه له بنهمالهه سهفهوی نییه و بهلهز پووچی کهروهه. زۆر بهتالووکه تاجوتهختی سهفیهدین لهناویرا و پوچ کرایهوه.

نادر شا که لهگهه کوردهکان ریک کهوت، لهشکرکی قورسی پیکهوه نا و رۆژ به رۆژ بلندبوو و دهستی به کیشوهگیری کرد. به کهمچاخه هموو خاکی ئیرانی خسته دهست و چوو سهه هیرات و خاکی ئهفغانستان و له بهریهکی بلاوکردنهوه.

به پشتیوانی کوردهکانی جهمشکهزهک، له نهدر قولیههوه بوو بۆ تههماسب قولی و نادر شا، که ناوبانگی زرنگی و نازایی وهها بلاو بووهوه، دوژمن کهوته ترس و لهزهوه. نادر شا لهو سایههوه پێی کرا که حکومهتیکه زلی عوسمانی وهتهنگ بئیت و رووس داچلهکینیت.

کوردهکانی شادی و زهعهفران و قهرهچور له هموو شهه و شوڤرش و جیهانگیریدا رهشید و دوژمن بهزین بوون و به جهنگاوههری خۆیان نواندبوو. شاره گهرههکان و قهلا سهخت و جیگا توندهکان بهزوری بازووی وان دهگیرا و به پشتیوانی ئهوانهوه دوژمن دهردهپه پاندرا و دهربهدهر دهکرا. میرزا مههدی له لاپههه ۱۱۹ی تهئریخهکهیا دهئیت: «له دهورهه قهلاهی بهغدا که ئهحمهد پاشا و

قهره مستهفا پاشا بۆ بهرامبهری نادر شا ناردرا بوون، فهوج فهوج لهشکری خۆیان ریز کرد و پهنگی شه و جهدالیان پرت.

له لایه نادر شاهه کوردهکانی قهرهچور کرانه مهئموور که دست به شیر و خه نجر خۆ بخه نه نئو ناوچهی سوپاهی رۆمییهانه وه. ئه و پالنه جهنگییهانه به نووکی تیژی رم له زهتی ههنگوینی ژیانیان له زاردا تال کردن.

ئه گهر به چاکی له میژوووهکان وردبینه وه و ههر لاپه رهیهکی تهئریخی نادر شا ته ماشا بکهین پرن له نازایی و رهشیدی میلهتهی حهقناسی کورد. به راستی بناغهی حکومهتهی سهفهوی و ههوشار، کوردان دایانمه زانده و له سایهی کۆششی ئهوانه وه بینا کران.

سالی ۱۱۴۷ خانی خوارزم حوسین وهکیل یه مووتی به ۳ ههزار سواری تورکمانه وه لینگیان دا سه خاکی (نالاغ و سملقان) که جیگای کوردهکانی چه مشکهزهک بوو. ئهوانیش له و ده مه دا خه ریکی جووت و دروینه و چانده بوون، له ناکا و تورکمان به سه ریانی دادا.

حاکمانی کورد که له وه ناگادار بوون، چونه سهریان و گه لیکیان لی کوژتن و ژماره یه کی زۆریان به دیل گرت و تورکمانیان بلاو کرده وه. نادر شا که ئه وهی بیسته وه، هه موو گه وره و حاکمانی خه لات کردن. (تهئریخی نادری لاپه ره ۱۴۷).

سالی ۱۱۵۴ محمه د حوسین خانی چه مشکهزهک - که به گلهر به گی خه بوشان بوو- له گه ل ئه للاو پیردی به گ و محمه د قاسم خان و خان و به گه کانی کوردهکان، له شکریکی کوردیان کۆ کرده وه و چونه سه ر (دهرویش) ناوی به لخی.

ئه و دهرویشه به نئو ره وند و گه رۆکاندا چوه (به لخی) و له سه ر قه بری (شامه ران) که نزیک (به لخی) ه دانیشته و داوای مه هدییه ته و ساحیب زه مانیی کرد؛ موعجیزه و که راماتیککی زۆری ده نوانده، له ئه هالیی به لخی گه لیک که سی له ده ورویشتهی کۆبوو بووه وه. عیسه تولا نا و پیاویکی کرده سولتانی به لخی، هه موو تورکستان باوه ریان پی کرد. ئۆزه گییه و نیازخانی والی به جاریک خۆیان نا مستیه وه. ئاوی ده ستنو پیزیان به مه فه رک ده برد. هه رده می والی که ده چوه لای روو به خاک و ده مه وروو ده که وت و که وشه که ی ماچ ده کرد. دهرویشی گوترا و ده م به ده م هیزی په یدا کرد و روو به به رزی دهرویشه.

نادر شا چند جار له شكري نارده سهر دeroيش، به شكاي و پهريشاني دهگه راوه، جاريك والي له شكري كرده سهر دeroيش و له ترسي نادر شا چوو به گژيا و له دوامينا شكاندرا، لهو شه رهدا گهوره به لځ و سهر كرده و كار به دستيان لي كوژران. (نوز به گييه) به جاريك بوون به هه واداري و له شكريان بؤ كوكرده وه و شهريان بؤ دeroيش كرد و هه كه سيكي خوراساني يا پياوي نادر شا يا قزلباش و ره عيه تيكي ئه و خاكه يان دست كه وتبايه ده يانكوژت.

نادر شا له وه هه راسان و بيچاره ماوه. محهمه د حوسينخاني چه مشكه زهكي نارده سهر دeroيش. ههروهكو له پيشا گوترا محهمه د حوسين خان رويي و دهوره به لځي دا، دeroيش و سوپاهه كه ي له ئهرك كوويونه وه و بؤ به رابه ريكردن ناماده بوون.

كورده كاني شادي و زه عفهران وهكو پلنگ له نوز به گييه كانيان دا و دستيان كرد به كوژتاريان. رويي يه كه ميني شه ر، عيسمه توللا ناوي ناوزه ده ي سه لته نه ت كه وته دست كورد و كوژرا. رويي جومعه ي ۱۲ موحه رهم كورده كان نوز به گييه كانيان ته نكه تاو كرد و له هه موو لايكه وه ره پيچه كيان دان و هه رچي كوژران و هه رچي ماوه به دليل گيران. دeroيش وهكو جاران گوشه يه كي ته كيه ي شامه رداني گرت و دانيشته وه.

خواجه نيعمه توللاي موته وه ليلي ئه و قه بره دeroيشي گرت و دست به سته دايه دست محهمه د حوسين خان؛ ئه ويش به زنجير كراوي بؤ نادر شاي به دياري نارد. هه واداره كاني دeroيش هه موو په رش ويلو كران و مايه شو ريشه كاني گشت گرتن و به دلتيكي شاده وه له مانگي جه مادي دووه مدا گه راوه خه بوشان. (ته تريخي نادر - لاپه ره ۲۷۷).

له وه پيش محهمه د حوسين خان كورتيكي خوي كرد بوو به نايب و له سهر خاكي ئوستر ابادي دانابوو. قاجاره نه زانه كان له ده ستي وه رهن بوو بوون، له توركماني يه مووت هه واداريان پهيدا كرد و دستيان دا جه رده يي و ريگري. له دوامينا هيزيان قورس كرد و به گژ كوري محهمه د حوسين خانا چوون؛ ئه ويش نه شيا به رامبه ري بكات و ناچار هه لات و روو به (به هبو دخان) چاپش سهر داري ئه ترهك، چوو كه كومه گي بكات.

سالی ۱۱۵۸ محهمهد حوسین خان بۆ نادر شای نویسی که قاجارهکان دهستیان به سهرکیچی کردوو و تهمای ههستان و دهستدریژیان ههیه. ئهو قاقهزهی محهمهد حوسین خان له ماهیدهشت (کرماشان) مانگی زیلجیجی ئهو سالهدا به نادر شا گهیشته. نادر شاش فرمانی دا به محهمهد حوسین خان که به لهشکرکی قورسی کوردهوه بپرواته سهریان و له بهر یهکیان بلاو کات.

به گهیشتنی فرمانی نادر شا دهزهجی محهمهد حوسین خان به سوپاهیکی ریگکهوتوو کوردی سازکرد و چوووه سهر ئوستراباد و بهشهر و کوژتار پهلاماری قاجارانی دا و شکاندی و ئوسترابادی خستهوه دهست.

سالی ۱۱۵۱ نادر شا له هیندستان بوو، وهلامی پی درا که عهلی مهردانخانی فهیلی، که لهوهپیش له لایهن نادر شاهه به ئیلجییهتی ناردرا بووه ئهسته مبول، له گهپانه وهدا گهیشته سیواس و مرد.

نادر شا که لهوه ئاگادار بوو دهزهجی قاقهزکی دیکه ی نویسی و حاجی خانی کوردی چهمشکهزهک که چهرخهچی باشی سواره بوو، به سهفارهت ناردیه ئهسته مبول حاجی خان که چوووه دیداری رۆم به کهیف و شادمانی و گهورهیی پیشوازی کرا و جوابی درا و روو به ئیران گهپایهوه. نهزیف ئهفهندی و هنیف ئهفهندی له لایهن سولتانی رۆمهوه به سهفارهت له گهلیان خست و ناردیانه ئیران. سالی ۱۱۵۴ حاجی خان له مازندهران گهیشتهوه لهشکرگاهی نادر (تهئریخی نادر - لاپه ره ۲۲۲).

سالی ۱۱۵۶ نادر شا که له ئاوربایهگان بوو به ریگای کرماشانا چوووه سهر به غدا. قوجه خانی کوردی شیخانی چهمشکهزهک که سهردار سوپاه بوو، له ریگهی (حویره) و (فهیلی) یهوه بۆ گرتنی بهسرا لهشکری ئاژوت. به گلهر بهگیهکانی حویزه و فهیلی و سهبزهوار و شووشتهر و دیزفوول و ئهعراپی ئهو جیگایانه ههریهک لهشکری خویان هه لگرتن و به بیگهتی روو به بهسرا رۆیشتن و له شتهتی دیجله پهپینهوه و خهریکی گرتنی بهسرا بوون. به کوژش و تهقه لادان له مانگی جهمادی دووهمی ئهو سالهدا هه موو خاکی بهسرایان گرت و دهورهی (قه لای قورنه) شیان دا و خه لکه که بیان تهنگه تاو کرد.

نادر شا له ولوه چوووه سهر شاره زور و گرتی، ههر وهکو که له هاتوودا لیتی

دهدوین، وه به زۆر شاره زووی خسته دست و چوو سه به غدا و به مامله تکردن له تهك حكومهتی عوسمانیدا پیک هات.

قۆچه خانی که ئیمه له م بهندهدا مه به سمانه، سالی ۱۱۵۷ دهستی له دهوره دانی قورنه بهردا و له مانگی زیلحیجهدا گه راوه و گه یشته وه له شکرگاهی نادر شا که له خاکی ئهرده لان و له دهوری شاری (سنه) بوو.

۵- کوردی لورستان و نادر شا

نادر شا که به زۆری باسکی پالنه وانانی کوردی چه مشکه زهک حکومه تیکی تازهی به ناوی «ههوشار» (ئه فشار) هوه دامه زراند، تاران و ئه سفه هان و شیراز و کرمانی گرت و خستنیه ژیر پهنجهی فرمانه وایی خۆیه وه، ئه وجا جله وی پروو به خاکی کوردستانی بهختیاری سووراند.

سالی ۱۱۴۲ی مانگی شهعبان گه یشته که هکیلویه، کوژتاریکی قورسی له کوردی بهختیاری و فهیلی کرد و گه لیک بهدیل گرتن و چند ههزار مالی له دوو عاشیره ته بارکرد و ناردنیه خاکی خوراسان. نادر شا له دواي ئه وه پروو به بروجهره چوو. ئه حمه دخانی کوری قاسمخانی بهختیاری، که حاکی بهختیارییه کان بوو، له تهك خۆیا بردی، ئه حمه دخان له هه موو سه فه ره کانی نادر شا بۆ ئاوربایه گان و خوراسان و هیرات و گه رانه وهی بۆ ئه سفه هان له گه لا بوو.

که نادر شا بهختیاری و فهیلی سه رکوت کرد، له شکرتیکی لی گرتن. (که ریمخانی زهند) په کیک بوو له وانهی که به سوپاهی له گه ل عه شیره ته کانیا که وته له شکری نادر شاهه.

سالی ۱۱۴۴ نادر پاشا گه راوه ئه سفه هان، شاه شا ته هماسبی له پادشاهی خست و ئیسماعیل میرزای کوری وی کرده پاشا له دواي ئه وه ئه حمه دخانی کرده وه به حاکی بهختیاری و خه لاتی کرد و ناردیه وه سه ر خاکی نیشتمانی.

ئه حمه دخان که گه راوه گه یشته وه خه لیئاوا دهستی به فرمانه وایی کرده وه، په کیک له بهختیارییه کان که دهستی درێژبوو، سه ری بۆ نه نواند و ملکه چ نه ده بوو. ئه حمه دخان بانگی کرده کن خۆی. ئه و پیاوه گه لیک قسه ی ناشایسته و ناحهزی به ئه حمه دخان گوت و ئه ویش فرمانی دا که دارکاریی بکن و له ژیر داردا مرد.

خزم و کهسی ئه و پیاوه له شکرکیشییان کرد و چوونه سهر ئهمه دخان و له دواى شهړ و کوژتاریکی قورس، به سهر ئهمه دخانا زال بوون و کوژتیان و باریان کرد و چوونه (کهرسیرات).

نادر شا که لهو سهر بهوورده دلگیره ئاگادار بوو، فه رمانی دا به باباخانی چاپش که سهر کردهی لورستان بوو، برواته سهریان و تۆلهی ئهمه دخانیان لى بکاتهوه.

باباخان له شکرى هه لگرت و چوو ه پیشیان، رۆژى ۲۹ى مانگی ره بیعی دوهم شه ریان کرد. نادر شاش له و لاهه به له شکره وه که یشته سهریان، کورده کان ناچار سهرکیوه بلنده کانیان کرده سه نگر و بۆ به راهه رى ئاماده بوون. ۲۱ رۆژ شهړ و کوژتاریان کرد و له دوامینا ته نگه به کورده کان هه لچنرا و شکاندران و خویندیه کانی ئهمه دخان له دهست نادر شا گرفتار بوون و کوژران و ۳ هه زار ماله کوردی ههوت لینگ بارکران و بۆ خوراسان به رۆ کران، حکوومه تی بهختیاری و لورستان درا به فه تحخانی کورى قاسمخان. ۱۹ى مانگی جه مادی دوهم نادر شا له لورستانه وه روو به کرماشان که وته رۆ.

کوردی زهند که له خاکی سیلاو خوړ و سهرابه ند دانیشتبوون، نادر شا رقی لئیان هه ستا و ۳۰۰ مالیان لى بارکردن و ناردنیه خوراسان. له لایه ن باباخانی چاپش که لیک له سهرهات و گه وه که یخودایانی زهند کوژران و له ناو جواندران. له لایه ن نادر شاهه ۱۰۰ هه زار تومان دراو داندره که ئه وه عه شایری کوردانه ی که وتبوونه به ر رقی نادر شا باربکرین؛ به لام چونکه چوونه به غذا و شاره زووری له پیش بوو، ئه وه دراوه ی بۆ گه رانه وه دانا. که نادر شا چوو ه سهر به غذا شکاندره و به هه لاتن گه راهه و نه په رژه ئه وه عه شایرانه باژویت. ئه وه عه شیره تانه ش هه ریه ک گه رانه وه خاکی خو یان و دهستیان به سهرکیشى کرده وه.

ئه بو فه تحخانی حاکمی لورستان هه موو کورده کانی له سهر خو ی کۆ کرده وه و دهستی هیز په یادکردنی نواند و هه تا ده گاته خاکی فارس، کی شایه ژیر فه رمانیه وه و له گه ل به خپو کردنی ئه وه خا که خه ریک بوو. نادر شا له پاش چووینی دووه مینی بۆ سهر به غذا، که گه راهه له شکرکی قورسی برده سهر ئه بو فه تحخان. مه یدانى کوژتار گه رم بوو، ته نگه یان به ئه بو فه تحخان هه لچنی و دهوره ی

شوشته‌ریان دا . له پاش گه‌لیک کوژتار ، شوشته‌ر که‌وته ده‌ست و سووتاندنی و ویرانی کرد . ئه‌بو فه‌تح زۆر به شپرزهبی گیرا . مانگی ره‌جهبی سالی ۱۱۴۵ له‌سه‌ر فه‌رمانی نادر شا سه‌ربرا و خاکی لورستان و به‌ختیاری درا به کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌کی خوراسان .

هه‌ر کوردیکی له ده‌ست نادر شا ده‌ربه‌ده‌ر بووبوو ، چوو ه‌کن محه‌مه‌دخانی بلووج . ئه‌ویش له‌و کورده‌ ب‌لاوانه له‌شکریکی ریک خست و له‌که‌ه‌کیلویه له نادر شا سه‌ربلند بوو و له‌ خاکی شیرازا حکومه‌تتکی دامه‌زاند (ته‌ئریخی نادر - لاپه‌ره ۱۳۷) .

سالی ۱۱۴۶ نادر شا ئه‌میری دا که ه‌یندیک له به‌ختیارییه سه‌رک‌تیشه‌کان بارکه‌ن و بیانبه‌نه خوراسان ، ئه‌و کورده به‌ختیاریانه‌یان کۆ کردنه‌وه و به مال و منداله‌وه باریان کردن . له نیوه‌ی ریکادا هه‌موو به جاریک هه‌لاتن و روو به چیا و کتیه سه‌خته‌کانی خویان بو‌ی ده‌رچوون .

باباخانی چاپشی حاکمی لورستان له‌شکری ئاژوته سه‌ریان و له پاش گه‌لیک خوینرژتن ه‌یندیک کوژران و ه‌یندیک ده‌رده‌ست بوون و به‌دیل گیران . ئه‌وه‌ی مابوونه‌وه باریان کردن و بردیاننه خوراسان و له خاکی (جام) له لای به‌ختیارییه‌کانی دیکه‌ی براویان دانان .

عه‌لی مورادخان به‌ختیاری

له‌پیشا لپی دوواین ، که کورده‌کانی لور و به‌ختیارییان ده‌برده خاکی خوراسان و له جام دایانده‌مه‌زاندن ، زۆری پی نه‌چوو که‌مه‌مه و پۆل پۆل گرتیبانیان له‌و گیرۆده‌یه رزگار ده‌کرد و بو خاکی خویان هه‌لده‌هاتنه‌وه . به‌و جوړه گه‌لیکیان له په‌نجه‌ی دیلی ده‌رپه‌رین و له کتیه به‌رزه‌کانا کۆبوونه‌وه و سه‌ریان بلند کرد و گه‌رده‌نیان له فه‌رمان وه‌رچه‌رخاند .

ئه‌و کۆمه‌له‌ زله کۆبوونه‌وه و له ژیر فه‌رمانی عه‌لی مورادخانی گه‌وره‌ی به‌ختیاریدا ئالای سه‌ربه‌خویییان هه‌لدا و عه‌لی مورادخان له هه‌لاتوووه‌کان و له کورده‌کانی نزیک و دووری خوی ه‌یندیک جوانی په‌یدا کرد و له‌گه‌ل پیویست ریکخستن ده‌کۆشا .

نادر شا دهسته سوپا و قوشه نیکي ناردہ سەر عەلی مورادخان. له دواى كەم شەپتیک ئەو ئۆردووہ بە شپرزەیی گەراوہ دواىی. جارى دووہمىن باباخانى چاپش ھەموو گەورە و خەوانىن و سەرکردە و سەردارانى كۆكردوہ و لەگەڵ فەوجیک سەرباز و لەشكرى شوشتەر و كەھكىلۆیە چوونە سەر عەلی مورادخان و نەشییان بەسەریا زال بن و بە پەرشانى گەرانەوہ.

سالى ١١٤٨ سولتان عەلى بەگ و نەجەف قولى بەگ كە ھەردووکیان گەورەى كوردی چەمشكەزەك بوون، لە لەشكرى رێككەوتوو، فەوجیکى سەرباز و لەشكرى كەھكىلۆیە و شوشتەریان ھەلگرت و چوونە سەر عەلى مورادخان؛ لە دامینى كیوى (سالم) لەشكریەزیان كرد. عەلى مورادخان قەلای (كوه)ى كردە سەنگەر و بۆ بەرامبەریان ئامادە بوو.

لەشكرى نادر شا لە ھەر چوار كەنارەوہ دەورەیان دا و شەپ و كوژتاریان دەست پى كرد. بەختیاری لەسەردا بۆ لەشكرى نادر شا چوونە خوارى و تا نیوہى كیو رۆیشتن و دوژمنیان تەنگاو كرد و شكاندیان و سولتان عەلى و نەجەف قولى ھەلاتن.

عەلى مورادخانیش دەورەى لەشكرى شوشتەر و كەھكىلۆیەى گرت و تەنگەتاوى كردن. لە دواى كوژتار ئەوانیش ھەلچنران و روو بە خاكى خۆیان ھەلاتن. گرانبەر و جەبەخانەى كورس كەوتە دەست عەلى مورادخان و تالانىكى زۆر كەوتە دەست سوپاھەكەى.

لەودەمەدا نادر شا لە ئیرەوان خەرىكى شەرى رۆمیان بوو و نەدەپەرژا بپرواتە سەر عەلى مورادخان و سەرى نەرم كا. ئەوہ چاكتر بوو بە ماىەى ھىز پەيداكردن و پەرە ئاوێژتنى عەلى مورادخان و لەشكر و پىويست رێكخستن. بەو كەم چاخە سوپای شەركەر و ئامادەى گەيشتە ٥ ھەزار كەس.

عەلى مورادخان لە چىاى (بروك) كە سەختتر و بلندتر و گەورەترینى كیوہكانى بەختیاری بوو، قەلایەكى زۆر سەخت و توندی دروست كرد و بە جەبەخانە و سوپا و تۆپ و چەرخە دايمەزراند. (تەئىخى نادری - لاپەرە ١٦٧).

نادر شا كە لە ئیرەوانەوہ گەيشتە قەزوين، لەشكرىكى سوارەى لە كوردی خوراسان رێك خست، وە لەشكرى فەیلی و ئەردەلان و ھەمەدانیشى لەگەڵ خستن

و ناردنیه سهر عهلی مورادخان و هیندیک له جزایرچییه بهتاییه تییهکانی خوۆشی لهگه‌ل خستن و به ریگای شوشته‌را ناردنی و له دهشتی گورگانیش چه‌ند فهوج له ماروده‌شت و گرووه لهگه‌ل له‌شکری کۆهی کیلویه و له‌شکرکی زلیشی له ئه‌سفهان‌ه‌وه بۆ هه‌زار چه‌مهنی به‌ختیاری په‌وانه کرد. ئه‌و له‌شکرانه هه‌ریه‌ک له ریگای خوێانه‌وه روو به عهلی مورادخان بزوتن و له هه‌موولایه‌وه ده‌وره‌یان دا که نه‌هیلن له‌و هیزه‌یه‌کیان لی‌ پزگار بیت.

نادر شاش له‌ولاهه‌ گرانه‌بار و ئه‌سپاب و جه‌به‌خانه و پتیوستی بۆ ته‌نگایی له مه‌نزلی (چریاس) دانا و نه‌سروللا میرزاشی کرده‌ بنه‌گدار و بۆ خوۆشی به هیزیکه‌وه روو به‌کیوی به‌ختیاری رکیفکوت ئاژووتی.

روژی ۸ی جه‌مادی دووه‌می سالی ۱۱۴۹ نادر شا گه‌یشه‌ته دامینی کیوی به‌ختیاری که یه‌که‌مین ده‌سته شه‌رکه‌ریکی عهلی مورادخانی تیدا دانیشتبوو و سه‌نگه‌ریان گرتبوو و شه‌ریان ده‌کرد.

نادر شا فه‌رمانی دا به ده‌سته جه‌نگاوه‌ری کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و پیاده‌ی ئه‌فغانی که په‌لاماری به‌ختیاریه‌کان بدن. به‌ختیاریه‌کان شیرانه هه‌لمه‌تیان برد و زۆر به‌ئازایی لینگیان دایه سهر کورده‌کانی نادر و تکیان پێچان. له دوا‌ی گه‌لیک کوژتار به‌ختیاری ناچاربوون که سه‌نگه‌ر بگوێزنه‌وه. کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌ک له تاریکی شه‌وا چوونه سهر قه‌لای (بروک) که جیگای عهلی مورادخان بوو له هه‌موو لاییکه‌وه وه‌ته‌نگیان هینا.

عه‌لی مورادخان به ده‌سته له‌شکرکی له لای بوو له ئاوی بروک په‌ریه‌وه، ئه‌و چۆمه ده‌چوووه دزفول. که په‌ریه‌وه پردیک له‌سه‌ر ئه‌و چۆمه بوو رووخاندی، له‌وده‌مه‌دا له‌شکرکی نادر شا که له هه‌زار چه‌مه‌نه‌وه ناردرا بوو، گه‌یشه‌ته سهر عهلی مورادخان. هه‌ردوو لای بۆ شه‌ر ئاماده بوون و ده‌ستیان به یه‌کتر کوژتن کرد و نزیک ۶۰۰ که‌س له عهلی مورادخان کوژرا. سبه‌ینی له‌گه‌ل به‌یانی و سپیده‌دا نادر شا گه‌یشه‌ته سهر پردی بروک و فه‌رمانی دا و ده‌ست به دروستکردنه‌وه‌ی پرد کرا و له‌شکری نادر پاشا له چۆمی په‌ریه‌وه. کورده‌کانی به‌ختیاری وه‌کو بالنده له شاخ و کی‌وه به‌رزه‌کان سه‌رکه‌وتن و بۆی ده‌رچوون و له چنگی نادر شا پزگاربوون.

نادر شا دهسته بهدهسته و فوج به لشکر و سهربازه‌کانی خسته نیو شاخ و کینو و دۆل و شیوه‌کانی چیا بلنده‌کانه‌وه تاکو له هه‌لاتوو‌ه‌کان بگه‌رین و بیانگرن. نزیک ۳ هه‌زار مآلیان به‌دیل‌گرتن و گه‌ل‌کیشیان کوژتن. به جاریک ئه‌و میلیله‌ته شپرزه کران و په‌ریشان و نه‌بوو بوون.

عه‌لی‌موراد له کینوی (گۆرگن‌ش) که له‌گه‌ل کینوی لو‌رستانی فه‌یلی ده‌بیته‌وه به‌یه‌ک، خو‌ی دامه‌زراند و سه‌نگه‌ری گرت. له‌شکری نادر شا ده‌وره‌ی دا و ته‌نگه‌تاویان کرد. له دوا‌ی شه‌ر و خو‌ین‌پژئی عه‌لی‌مورادخان به‌دیل‌گیرا و به مال و مندالییه‌وه بردیانه کن نادر شا. نادر شا که‌پوو و گو‌ی و لیو و پی و هه‌ردوو ده‌ستی عه‌لی‌مورادخان‌ی بری و هه‌ردوو چاوی هه‌ل‌کو‌لی و له دوا‌ی دوو پوژ کوژتی. پاشماوه‌ی له‌شکری عه‌لی‌مورادخان ناچاربوون هاواریان له‌و خان و به‌گ و سه‌رکرده و گه‌وره‌کانی به‌ختیاری کرد که له‌کن نادر شا بوون، ئه‌وانیش به‌گه‌له کو‌مه‌له‌تکایان کرد و هه‌موو به‌خشران. به‌لام هه‌موویان بارکردن و بردیانه‌خاکی (جام) و دایانمه‌زراندن و له‌کن ئه‌وانی دیکه‌یان دانان که‌له‌وه پیش له‌وی داندرا‌بوون. نادر شا نزیک مانگیک له‌و کینو و شاخانه‌ی به‌ختیاری سوورا و پروو به‌ئه‌سفه‌هان گه‌راوه و ۹ی مانگی ره‌جبه‌ب گه‌یشته‌وه ئه‌سفه‌هان.

۶- کوردی موکریان و نادر شاه

کورده‌کانی موکریان له‌وه‌پیش سه‌ربه‌خۆ ده‌ژیان و حکوومه‌تیک‌ی ئازادیان هه‌بوو، فه‌ره‌یدونخانی حاکی موکری له‌ لایه‌ن سو‌لتان حوسینی سه‌فه‌وی کرا به‌ والیی هه‌مه‌دان.

سالی ۱۱۳۳ فه‌ره‌یدونخان له‌ته‌ک عوسمانی‌یاندا ریک‌که‌وت و به‌ بو‌نه‌ی سونیه‌تییه‌وه له‌ سه‌فه‌وییه‌کان پچراوه و له‌گه‌ل حکوومه‌تی رۆما پیک‌هات و گه‌راوه سه‌ر خاکی خو‌ی و دووباره له‌ موکریان دانیشت. چونکه به‌ختی سه‌فه‌وی وه‌رگه‌را‌بوو، کوردی موکریانیش ناچاربوون که بکه‌ونه ژیر ئی‌داره‌ی عوسمانی‌یانه‌وه.

له‌ لایه‌ن حکوومه‌تی رۆمه‌وه عه‌لی ره‌زاخانی موکری کرا به‌ فه‌رمان‌په‌روای موکریان و له‌گه‌ل رۆمیا‌نا بناغه‌ی دوستیی دامه‌زراند.

سالی ۱۱۴۲ نادر شا له‌ دوا‌ی گرتنی هه‌مه‌دان و سنه‌ پروو به‌ ئاوربایه‌گان

ناژۆتی، عەلی رەزاخان لەشکرێکی قورسی کۆکردەوه که پیش به نادر شا بگری. له لایەن حکومەتی رۆمەوه تەیموور پاشای کوردی میلی که حاکی وان بوو، به هاواری عەلی رەزاخانیاوه نارد، تەیموور پاشا به لەشکرەوه گەیشته کۆمەگی عەلی رەزاخان له قەڵای میانداوا، لەشکری هەردوولا بۆ پیش بەنادر گرتن نامادەبوون.

نادر شا له ریگای بانە و سەقزەوه روو به (سەفاخانه) چوو. سەفاخانەهی هەوشیار که نیشتمانی باپیری نادرشا بوو، کردیه لەشکرەز و بنه و گرانەباری بهجی هیشته. بۆ خۆی و لەشکرێکی له دەستیا بوو روو به عەلی رەزاخان رۆیشته. بەری خۆی دا میانداوا که له نیوانی مەقدم دەهدەمدا هەلکەوتوو. لەسەر چۆمی (جەخەتوو) رووی بەرووی عەلی رەزاخان و تەیموور پاشا لەشکری ریز کرد. هەردوو لا بۆ خۆینرژتن روویان تیک کرد. شەر له پیشا به تۆپ و تفەنگ بوو له پاشان شیر و خەنجەر و قەرەبینا کهوتەکار. ئەگەرچی موکریانیاکان له پیشا زۆر دلیرانه و پالەوانانه شەرپیان دەکرد، بەلام له پاشان وەتەنگ هیتران و شکاندران.

نادر شا کوردهکانی موکری و میلی تیکەوه پینچا و روو به مەراغه هەلی برین گەلیک کوردی موکری کهوتە دەست نادر شا، زۆریان کوژران و بەدیل گیران. تۆپ و جەبەخانه و مائیکی زۆری ئەوان کهوتە دەست نادر شاوه.

عەلی رەزاخان و تەیموور پاشا له مەراغه خۆیان نەگرت و چوونه (دێخورگان). نادر شا چوو مەراغه و گرتی و گەرایهوه سەر سابلاخ و ئەویشی گرت. خاکی دەهدەم و مەقدم و مەراغه و سابلاخ کهوتە دەست نادر شا.

عەلی رەزاخان که گەیشته دێخورگان دەستی به قاقەز نووسین کرد و بناغەهی بیکەتیی له گەڵ نادر شا دامەزراند و گەرایهوه سەر خاکی موکری و به فەرمانی هەوای موکری دانراوه.

نادر شا روو به تەوریزی ناژۆت و له سەهۆلان لەشکرەزی کرد. تەیموور پاشاش چوو تەوریز. نادر شا به گژ تەیموور پاشادا چوو کوژتاریکی قورسیان لیک کرد. لهو شەرهدا پاشا و عەسکەرێکی زۆر بەدیل کهوتە دەست نادر شا. جاری دووهم له کیتی (خواجە میرخان) نادر شا و تەیموور پاشا شەرپیکی

قورسیان کرد و ژن و مندالیکي زۆر به‌دیل چوون. ته‌یموور پاشا ته‌نگه‌تاو کرا و هه‌لات و پروو به (سۆفییان) بۆی دهرچوو. له‌ویش پانه‌وه‌ستا و بۆ (خووی) رۆیشت.

نادر شا که ته‌یموور پاشای شکاند و چوووه سه‌ر ته‌وریز و گرتی، له‌ دواي دامه‌زاندنی شار، چهند پاشا و گه‌وره‌یه‌کی که به‌دیلی گرتبوون به‌ری دان و خه‌لاتی کردن و نارده‌یه‌وه خاکی خۆیان (ت. ن. ل ۷۶).

نادر شا له‌و دهمه‌دا که له‌ ته‌وریز شه‌ری ده‌کرد، خوراسان تووشی شوێش و پشتیوی بوویوو؛ له‌به‌رئوه (بیتستون به‌گ) ی هه‌وشاری کرده حاکمی ته‌وریز و بۆ خۆی به‌ ناچاری پروو به‌ خوراسان و هیرات چوو.

سالی ۱۱۴۳ شا ته‌هماسب له‌شکرکی قورسی ریک خست و پروو به‌ ئاوربایه‌گان چوو که ئیره‌وان بگری؛ له‌ ریکای هه‌مه‌دانه‌وه مانگی جه‌مادی دووم گه‌یشته ئاوربایه‌گان. که چوووه ته‌وریز بیتستونخانی حاکمی ته‌وریزی لی خست و محهمه‌د قولیخانی کرده حاکم. له‌ دواي ئوه به‌ری خۆی دایه ئیره‌وان و دواي کهم شه‌ریک شا ته‌هماسب شکا و پروو به‌سه‌لماس هه‌لات و گه‌راوه ته‌وریز. له‌ویش خۆی نه‌گرت و پروو به‌ هه‌مه‌دان و ئه‌سفهان بۆی دهرچوو (ت. ن. ل ۱۰۲).

له‌ولاوه سونعی پاشای عوسمانی له‌ ئاوی ئاراس په‌پیه‌وه و به‌ ۳ مانگ سه‌لماس و مه‌راغه و ته‌وریزی گرت. کورده‌کانی موکری له‌ژیر فه‌رمانی عه‌لی په‌زاخان پیشوازیی رۆمیانان کرد و کهوتنه بن ئیداره‌ی رۆمیانه‌وه. دیسان عه‌لی په‌زاخانیش به‌ حاکمی داندراوه.

نادر شا له‌ پاش چوونه هیرات و خوراسان که گه‌رایه‌وه ئه‌سفهان، ده‌زبه‌جی شا ته‌هماسبی له‌ شایه‌تی خست؛ له‌ دواي ئوه به‌سه‌ر هه‌مه‌دان و کرماشان و شاره‌زوردا چوووه سه‌ر به‌غدا هه‌روه‌کو له‌ هاتوودا دیتته گوتن، له‌وه‌پاش گه‌رایه‌وه کرماشان.

له‌ سالی ۱۱۴۴ ئه‌یاله‌تی ته‌وریز له‌ لایه‌ن نادر شاوه درا به‌لوتف عه‌لی به‌گ. له‌ولاوه ته‌یموور پاشای کوردی میلی به‌ له‌شکری کورد و عه‌سکه‌ری رۆمه‌وه چوووه سه‌ر ته‌وریز. خه‌لکی ته‌وریز ده‌ستیان به‌ پیشوازیکردن کرد و به‌ جاریک شاریان چۆل کرد. هه‌رچه‌نده لوتف عه‌لی به‌گ ته‌قه‌لای دا و کووششی کرد، نه‌شیا پیش

به‌وانه بگريٽ. هه‌تا ئيواره له‌گه‌ل كورده‌كاني خوراسان هه‌وليان دا چاره‌يان نه‌کرد؛ ناچاربوون له‌ته‌وريز دهرکه‌وتن و روو به‌مه‌راغه هه‌لاتن و له‌ويش ريگايان نه‌دان كه برژنه نيو شاره‌وه. لوتف عه‌لي له‌مه‌راغه‌وه روو به‌ (خه‌لخال) هه‌لات.

ته‌يموور پاشا له‌ولاوه گه‌يشته پيش و ته‌وريزي گرت و له‌گه‌ل كورده‌كاني مه‌قدم و ده‌هدم و موكريدا ريك كه‌وت؛ به‌لام زوري به‌سه‌ر نه‌برد و له‌ته‌وريز دهرکه‌وت. چونكه له‌وده‌مه‌دا پولاو پاشا له‌دياله شكا و توپال عوسمان پاشاش له‌شاره‌زورر كوژرا. ته‌يموور پاشا كه له‌وه ئاگادار بوو ته‌وريزي به‌ردا و گه‌راوه ئيره‌وان.

لوتف عه‌لي به‌گ كه زانبيه‌وه ته‌يموور پاشا له‌ته‌وريز دهرکه‌وتوه، هه‌ستا چوو ه ته‌وريز و گرتيه‌وه و مه‌راغه‌شي خسته ده‌ست. سالي ۱۱۴۵ ته‌وريز و كوردستاني ئاوربايه‌گان كه‌وته ده‌ست نادر شا.

نادر شا له‌هه‌مه‌دانه‌وه رووي له‌ئاوربايه‌گان كرد و فه‌رماني دا كه پاپا عاشوورخاني سالي ۱۱۴۶ خاكي ورمي و ۳ هه‌زار ماله كوردي هه‌وشار - كه له‌ده‌روپشتي ورمي (اروميه) دانيشتبوون، باريان كات و بيانباته‌وه نيشتمانكه‌ي پيشوويان كه ساينقه‌لاي هه‌وشاري خاكي موكري بوو، پايان بگريٽ هه‌تا نادر شا ده‌گاته ئه‌وي و چاوي پي بكه‌ويت و په‌وانه‌ي خوراسانيان بكات.

عاشوورخان هه‌موو كورده‌كاني هه‌وشاري سازكردن و له‌ساينقه‌لاي راي گرتن. نادر شا هه‌موواني دي و دلخوشي دانه‌وه و خه‌رج و دراويكي زوري پي دان و به‌ئاسوده‌گي ناردينه خوراسان و دايمه‌زانندن. چونكه عه‌شيره‌تي خوي بوون زوري پيز لي نان و سه‌رفرازي كردن.

نادر شا له‌دواي ئه‌وه له‌ساينقه‌لاوه چوو مه‌راغه، له‌وي بوو كه عه‌لي په‌زاخاني موكري و عه‌بدوره‌زاق خاني كوردي مه‌قدم چوونه لاي و به‌خه‌لات و نه‌وازش و به‌خشش دلخوشي دانه‌وه و هه‌موو سه‌ركرده و گه‌وره‌كاني ئاوربايه‌كاني يه‌ك به‌يه‌ك خه‌لات كردن و به‌له‌شكر و قوشه‌نيان له‌ده‌هدم دانيشتن و چاوه‌نوڤي مامله‌ت بوون له‌ته‌ك عوسمانياندا. نادر شا ئه‌مري داني يان سولخ يان شه‌ريان له‌گه‌ل ده‌كهن، ئه‌وانيش به‌چاوه‌نوڤي دانيشتن و نادر شاش بو گرتني تالش روو به‌ئه‌رده‌وييل روي.

سالی ۱۱۴۷ نادر شا له قهفقاز شه‌ری ده‌کرد، خیللی کوردی بلباس له (ترک‌ه‌ش) هوه ده‌ستیان به سه‌رکیشی کرد و په لاماری موکریانیان دا و خاکی محال و سوندز و ده‌دهم و شنۆیان گرت و خستیانه ژێرده‌ستی خو‌یانه‌وه، بۆ ورمیشیان ده‌ست دريژ کرد و هه‌ره‌شه‌یان له ورمی و ته‌وریز کرد.

سالی ۱۱۴۸ ئیبراهیم خانی زه‌هیروده‌وله‌ی برای نادر شا که سپه‌ه سالار و سه‌رداری هه‌موو ئاوربایه‌گان بوو، له‌گه‌ل شازاده نه‌سرووللا میرزای کورپی نادر شادا له‌شکریان هه‌لگرت و چوونه‌سه‌ر بلباسان و له دوا‌ی شه‌ی و کوژتار، گه‌لیک له بلباسان کوژران و له دوامینا ته‌نگه‌یان پی هه‌لچنرا و شکاندران و نزیک ۱۰۰۰ که‌سیان لی کوژرا و هه‌لاتن و چوونه ترک‌ه‌ش و سه‌نگه‌ریان گرت و بۆ به‌راه‌ری ئاماده‌بوون. له‌و شه‌رده‌دا دوو پیاوی گه‌وره له بلباس کوژران و نزیک ۱۰۰۰ مالتیان پوچ کرایه‌وه.

کوردی شاره‌زور و نادر شا

سالی ۱۱۴۰ نادر شا له کتوه‌کانی لورستانه‌وه چووه سه‌ر کرماشان. حوسپن قولیخانی زه‌نگه‌نه، که سه‌رداریکی کورد و گه‌وره‌ی سوپای نادر شا بوو، به ه هزار که‌سه‌وه چووه سه‌ر کرماشان و گرتی و گه‌لیک جبه‌خانه‌ی رۆمییانی تالان کرد. قه‌لا کۆنه‌که‌ی کرماشانی رووخاند و له‌و قایمتری دروست کرده‌وه.

خانه‌ک پاشای بابان که له‌وه ئاگادار بوو هاواری له ته‌یموور پاشای میلی کرد که کۆمه‌گی بکات. ئه‌ویش به ۳ هه‌زار که‌سه‌وه فریای که‌وت، له ده‌شتی مه‌لایر بۆ پیتش به‌نادر شا گرتن سه‌نگه‌ریان دروست کرد.

نادر شا له هه‌مه‌دانه‌وه روو به مه‌لایر چوو و له‌و ده‌شته‌دا هه‌ردوولا کوژتاریان لیک کرد. به گولله‌ی توپ و تفه‌نگ به‌کتریان ئاور باران کرد. گه‌لیک پاشا و حاکی هه‌شته‌ر و له ده‌ست نادر شا گرفتار بوون. عه‌بدووره‌حمان پاشای والیی هه‌مه‌دان بۆ سنه هه‌لات.

سه‌لیم به‌گی بابان پیتشی به نادر شا گرت و گه‌لیکی کوژتار لی کرد. نادر له‌به‌رئه‌وه له‌گه‌ل خانه‌ک پاشای بابان ریک که‌وت و روو به ئاوربایه‌گان رۆیشت؛ هه‌روه‌کو له باسی موکریانا گوترا.

نعمت‌الله پاشای والی به‌غدا له‌وه که‌وته نئ‌ندیش‌ه‌وه و قاقه‌زی بۆ خان‌ه‌ک پاشا نویسی که هه‌موو سنووره‌کان به سه‌ختی بگری و نعمت‌الله پاشای باجه‌لانی کرده حاکمی زه‌هاو و له‌شکر و پیویست و جبه‌خانه‌ی بۆ نارد.

سالی ۱۱۴۳ شا ته‌هماسب که له ئیره‌وان و ته‌وریزه‌وه به شکاوی روو به هه‌مه‌دان چوو، خان‌ه‌ک پاشا له (گورگان) پیشی پی گرت و شکاندی و چه‌ک و تفه‌نگ و مائیکی زوری لی به تالان گرت.

سالی ۱۱۴۴ نادر شا به شاره‌زوورا گرتنی به‌غدای خسته پیش و مانگی جه‌مادی دووهم له کتوه‌کانی لو‌رستانه‌وه روو به کرماشان چوو و گرتیه‌وه. خان‌ه‌ک پاشا نه‌گه‌رچی گۆشه‌گیری نیشان دا به لام کۆمه‌گی نعمت‌الله پاشای باجه‌لانی کرد و له زه‌هاو ناماده‌بوون.

نعمت‌الله پاشای والی به‌غدا که بهیستی‌ه‌وه نادر شا له ماهیده‌شت خیه‌وتی هه‌لداوه و ته‌مای چوونه سه‌ر شاره‌زوور و که‌رکووکی هه‌یه، هیندی‌ک له‌شکر و چه‌ند پاشایه‌کی ناردنه زه‌هاو و جیگا سه‌خته‌کانیان به توپ و سه‌نگه‌ر دامه‌زاند.

نادر شا به ئومیدی شه‌وه‌یخون له کتوی (گاوروان) سه‌رکه‌وت و بۆ رۆژاوا روو به دوژمنی سه‌ره‌وژیر چوو خوار و به شه‌و و رۆژیک نه‌و ریگا دوور و سه‌خت و بلندیه‌یان تیکه‌وه پیچا و پکیفکوت هه‌لمه‌تی برده سه‌ر زه‌هاو و له‌گه‌ل سپیده‌ی به‌یانی گه‌یشته سه‌ر نعمت‌الله پاشای باجه‌لان. رۆژی ۲۴ جه‌مادی دووهم ده‌وره‌ی کورده‌کانی باجه‌لانی دا. له دوا‌ی شه‌ر گه‌لیک له پاشایانی رۆم و نعمت‌الله پاشای کوردی باجه‌لان و کورده‌کانی دیکه به‌دیل چوون.

نادر شا گه‌لیک تالانی به‌ده‌ست که‌وت و سواره و پیاده‌کانی به دیهاتی کوردستانا بلاوکرده‌وه، ده‌ستیان به دانه‌ویله و مه‌ر و چه‌وری کۆکردنه‌وه کرد و له ریگای (قه‌لای عه‌لی به‌گ) هوه روو به که‌رکووک ئاژۆتی و له خورماتوو له‌شکره‌زی کرد و ده‌وره‌پشتی که‌رکووکی تالان کرد. نه‌و خاکه به جاریک پیه‌ست کرا و له خیل‌ی به‌یات ۱۰ هه‌زار مائی بارکرد و ناردنیه خاکی خوراسان. نادر شا ۷ هه‌زار شه‌رکه‌ریشی نارد سه‌ر که‌رکووک و بۆ خویشی له ریگای قه‌ره‌ته‌په‌وه روو به به‌غدا له‌شکری ئاژۆت.

له قه‌ره‌ته‌په قاقه‌زی خان‌ه‌ک پاشای بابانی پی گه‌یشته که به سه‌لیمی برای خویا

ناردبووی؛ له لایهن نادر شاوه سەلیم بەگ نوازش کرا. رۆژی دووهم نادر شا بۆ بەغدا دەچوو، لەولایە محەمەد پاشای کورد حاکمی (کۆی) لە لایهن ئەحمەد پاشای بەغداوە ناردرا بوو پێش نادر شا و لە ئینگێچە رووبەرۆوی یەکتربوون و دەستیان هاوئێژتە شەڕ و کوژتار. لەشکری ئەحمەد پاشا تەنگەتاو کرا و روو بە بەغدا شکا و هەلات. کوردیکی زۆر لەو شەڕەدا کوژرا و گەلیکیشی بەدیل گیران. نادر شا بەو هیز و توانایەوه رۆیشت، رۆژی سێشەمە ی ٢ی مانگی رەمەزان گەیشته کەنار بەغدا.

ئەحمەد پاشای بەغدا ٣٠٠٠ شەڕکەری لەژێر فرماندە ی ئەحمەد پاشای والیی ئورفە و قەرە مستەفا پاشادا ناردنیە پێشەوه.

نادر شا فرمانی دا بە سەلیم بەگی بابان کە بە دەستەسوارە ی قەلچوالانەوه هەلمەت بباتە سەر قەرە مستەفا. ئویش شێرانە هەلمەتی برد، بەلام لە دیوارانی قەلچ و بورجی شارەوه بە تۆپ و تفەنگ و خومپارە ئاورباران کران و گەلیک لە کوردی قەلچوالان بەکوژت چوون.

نادر شا تورکمانی گوگەلانی ناردە پێشەوه و سوارە ئەفغانیش بە کۆمەگیانەوه چوون و سەرلەنوێ شەڕ گەرم کرا. لەو شەڕ و کوژتارەدا تەنگە بەنادر شا هەلچنرا و شکاندرا. کوردهکان زۆر بە شپرزەیی لەو مەیدانەدا خۆیان پرژگار کرد. دەورەدانی بەغدا و شەڕ و کوژتار هەتا مانگی سەفەر و سالی ١١٤٥ راکیرابوو. بەلام لەو دەمەدا تۆپال عوسمان پاشای سەرەسکەر بەسەد هەزار شەڕکەرەوه گەیشته کەرکووک. لەو دەدا ئەحمەد پاشای والیی بەغدا نادر شای تەنگەتاو کرد، لە مانگی سەفەر لەشکری نادر شا برسی و تینوو مایەوه و پەرتیشان بوو، ناچار روو بە هەمەدان هەلات و گەراوه.

سەلیم بەگی بابان بەئیزاو (ئەزیەت) خۆی و چەند کەسیکی پرژگار بوون و هەلاتن و چوونەوه کوردستان. لە ٢ هەزار کوردی ئەردەلان و ٥٠٠ کوردی موکریان پیاویکیان بە ساغی نەگەراوه و هەموو کوژران و مردن و بەدیل چوون و پەرتیشان کران. هەر بەو جۆرە لەشکری نادر شا کە دوو بەشی لە کورد پیک هاتبوو، هەمووی پرژگار نەبوون.

کە نادر شا هەلات تۆپال عوسمان پاشا گەیشته کەرکووک، ئەحمەد پاشای

والیی به‌غدا له خانەک پاشای بابان رهنجیده بوو، له‌وه که‌لینی دەست که‌وت و خانەک پاشای خواسته به‌غدا. ئەویش باوهری نەدەکرد، خالید پاشای نارده خوڤهاتنی تۆپال عوسمان پاشا و بۆ خوڤشی خەلەتاندرا و چوو که‌رکووک، سەلیم به‌گی کرده جیگانشیننی. خانەکه پاشا که گەیشته که‌رکووک به‌خوڤشی ونوازش راگیرا و ناردرایه به‌غدا. به‌شەو له خەوا خەفه کرا و کوژرا. سبەینه‌ی ۱۵ رەبیع جەنازه‌که‌ی ناردراره کوردستان و خالید پاشاشیان کرده فه‌رمانه‌ه‌وای شارەزور.

تۆپال عوسمان پاشا به به‌خشش و هه‌ره‌شەو دل‌خوڤشیدانه‌وه‌ی شیعه‌تی و سونه‌تی هانی کورده‌کانی دا و بۆ شه‌ری چرکردن. خالید پاشای بابان و مه‌مش پاشای به ۲۰ هه‌زار که‌سه‌وه نارده چۆمی دیاله و جیگا سه‌خته‌کانیان کرده سه‌نگه‌ر. پۆلاد پاشا و محمه‌د پاشاش چوو نه یارمه‌تی و کۆمه‌گیکردنیان. له پاش مانگیک و له‌سه‌ر خواستنی تۆپال عوسمان، خالید پاشا له دیاله‌وه چوو که‌رکووک.

سالی ۱۱۴۵ نادر شا قاقه‌زی بۆ هه‌موو گه‌وره‌کانی شارەزور و سەلیم به‌گ نویسی و باوهری پێ کردن و بۆ خوڤشی به له‌شکره‌وه چوو سه‌ر دیاله. ریگی ۸ رۆژانی به ۲ شه‌و و ۲ رۆژان پێچاوه و گەیشته سه‌ر مه‌مش پاشا. ئەوانیش له هه‌لاتن به‌ولاوه چاره‌یه‌کیان نه‌دۆزیه‌وه، هه‌موو گرانه‌بار و جەبه‌خانه‌یه‌کی که هه‌یانبوو به‌جێیان هێشت و هه‌لاتن. له‌شکری نادر شا ۵ سه‌عات ریگیان ئاژۆت و مال و چه‌ک و دیلیکی زۆریان لێ گرتن.

تۆپال عوسمان پاشا ده‌روپشتی قه‌لای که‌رکووکی سه‌خت کرد و به خالید پاشای گوت که سەلیم به‌گ بخوازیته که‌رکووک و به له‌شکره‌وه ئاماده‌بێ؛ ئەویش ئەوه‌نده به هیندی نه‌گرت. تۆپال عوسمان فه‌رمانی دا به محمه‌د پاشای حاکیمی کۆی (قوچ پاشا) که برواته هه‌ولێر و له‌شکریکی قورسی له کوردان تیدا بیت و قه‌لای توند کات.

تۆپال عوسمان پاشا له‌شکری کوردی شیمال و شارەزور و سۆزان و بادینانی نارده ده‌ره‌وه‌ی قه‌لای که‌رکووک و له سه‌نگه‌ردا دایمه‌زراندن. نادر شا له‌ولاوه روو به که‌رکووک بزوت و هه‌رچییه‌کی هاته پێشی پایه‌مالی

کرد و ۱۵ جهماد گه‌یشته بازارچه‌ی له‌یلان که ۲ سه‌عات له که‌رکوک دووره؛
ئویتی کرده له‌شکر به‌ز. توپال عوسمان له قه‌لادا خوئی په‌ستاوت. نادر شا
له‌شکره‌که‌ی کرده ۲ به‌ش: ده‌سته‌یه‌کی له‌گه‌ل خوئا هه‌لگرت و چوو هه‌سه‌ر قه‌لای
که‌رکوک، ده‌سته‌یه‌کیشی به‌دیهاتا بلاوکرده‌وه که تالان بگرن، ده‌سته‌یه‌کیشی
له‌سه‌ر گرانه‌بار دانا.

نادر شا له (عه‌له‌مداران) روو به قه‌لای که‌رکوک وه‌ستا و ده‌ستی به‌شه‌ر و
کوژتار کرد. له‌شکری دهره‌وه‌ی قه‌لا له ده‌ست نادر پاشا شپرزه کرا و شکاندر و
هه‌لاتن. چادر و توپ و جه‌به‌خانه‌یه‌کی قورسی که‌وته ده‌ست نادر پاشا. ئو هه‌موو
کوژتاره له له‌شکری توپال عوسمان پاشا کرا که‌سینک نه‌چوو به هاواریه‌وه. نادر
شا ۲ روژ دهره‌ی قه‌لای دا و شه‌رکه‌ریکی نه‌دی، قاقه‌زیکي زور سووکی بو
پادشاکان نارده نیو قه‌لاوه، ئوه‌ش نه‌بیزاوتن. روژی سیه‌م هه‌روه‌ها که‌سینک
وه‌لامی نه‌داوه.

نادر شا له‌شکریکی نارده سه‌ر قه‌لای (سوورداش) که له ده‌ست بلباسدا بوو.
میرزا مه‌دی له میژووکه‌یا ده‌لایت: جینگای ئه‌ساسی کوردی (بنه و بلباس) بوو،
دانه‌ویله و تیشو و مال و مولک و ده‌وله‌تینکی پر له قیاس و ته‌وانای تیدابوو. نیل و
عه‌شیرت و گه‌لی ئو دهره‌پشته، بو ئه‌وه‌ی خوئان له شو‌رش بپاریزن چوو بوونه
نیو ئو قه‌لایه‌وه؛ چونکه جینگایه‌کی زور سه‌خت بوو.

نادر شا له ریگای (ئاق‌له‌ریه‌ند) هوه چوو سه‌ر سوورداش و دهره‌ی دا.
کورده‌کان بو شه‌ر پیشیان پی‌گرت. نادر شا کورده‌کانی وه‌ته‌نگ هینا و دهره‌ی
دان و له قه‌لای په‌ستاوتن و دیهاتی ئه‌وه دهره‌پشته‌شی تالان کرد. له دای ۳
روژان شه‌ر و کوژتار و قه‌لا دهره‌دان، لایه‌کی قه‌لای رووخاند و له‌شکری نارده
نیو قه‌لاوه و هه‌موو دانیشتوو و خه‌لکی قه‌لای به‌ژن و منداله‌وه کوژتن و
هه‌رچییه‌کی تیدابوو به‌تالان بردنی.

نادر شا که قه‌لای سوورداشی گرت روو به خاکی شاره‌زور له‌شکری ئاژوت و
دانه‌ویله و تیشووکی زوری کوکرده‌وه و نارديه له‌شکره‌زی (جه‌مشا). له پاش
ئوه له‌شکر و بنه‌ی نادر شا چوو له قهره‌ته‌په داندرا، به‌توپال عوسمان پاشایان
گوت که نادر شا هه‌ل‌دایت؛ چونکه هه‌موو هیزه‌که‌ی له جه‌مشا داناوه.

تۆپال عوسمان ئووهی به راست زانی و لهشکرکی دا بهممش پاشا که پرواته
سه نادر شا و نه هیلی به بی شه له شاره زوور دهرکه وی.

مهمش پاشا چوو (دهربندی بازیان) - که حوت فرسه نگ له سوورداش دوره
- لهشکر به زی کرد و سهنگه و مه ته ریزی دروست کرد و تیدا دانیش.

نادر شا له سوورداشه وه لهشکرکی هه لگرت و له پیاده ریگایه کی که مه مش
پاشا گومانی پی نه دهربرد، ئاژۆتی.

رۆژی شه ممه بیکه مینی مانگی جه مادی یه کهم له ریگای «بازین» (بازیان) هوه
هه لمه تی برده سه نادر به بند و نزیک سپیده به سه ره لشکر مه مش پاشای دادا و
دهستی به کوژتار کرد.

له ولوه تۆپال عوسمان پاشا که مه مش پاشای نادره سه نادر شا په شیمان
بووه وه و گوتی ئه و سه رکه وتنه زله به دهست خۆمه وه [بی و نابی] مه مش بیگات، بۆ
ئه و به دنامیه . سواری ته ختی ره وان بو، روو به دهر به بند له که رکوک دهرکه وت،
ئاگای له نادر شا برابوو. گه یشته نیو لهشکر مه مش و خه ریکی لهشکر
ریکخستن و سهنگه دروستکردن بوو. له ناکاو نادر شایان گه یشته سه ری و
دهستی به تالان و کوژتار کرد. به کهم چاخیک ۱۰ هه زار که سی له رۆمییان کوژت.

تۆپال عوسمان پاشا که وای زانی، هه لاتنی به شه رف زانی و ریگای
که رکوک گرت ه پیش و بۆی دهر چوو. له ریگادا (ئه لایار) ناو کوردیک پتی گه یشت
و که لله سه ره که ی بۆ نادر شا به دیاری برد. هه تا نیوه رۆی ئه و رۆژه نادر شا
هه موو هیزه که ی تۆپال عوسمان پاشای بلاو کرد و گرتنی و تالانی کردن و
خستیه ژیر په نه وه. له وانه ۵ هه زار کوردی ژوو روو (شیمال) بوون. نادر شا له
دوای ئه و سه رکه وتنه خالید پاشای بابانی کرده وه به حاکمی شاره زوور،
لهشکرکی قورسی نادره سه ر حیلله و که ره به لا و نه جه ف که بیگرن و بۆ خۆشی
چوو خورماتوو، له دوا جار گه راوه خاکی ئیران.

سالی ۱۱۵۶ نادر شا به لهشکرکی زله وه، جاری سییه م بۆ جوونه سه ر
شاره زوور و به غدا سوپا هیکی ریک خست. چونکه فتوایه کی زۆر خراب له
ئه سته مبوله وه نادر ابووه مووسل، نادر شاش له وه رقی هه ستا و به جاریک
گرتنی شاره زوور و به غدای خسته پیشه وه.

ئی مانگی ره بیعی یهک نادر شا به لهشکرهوه گهیشته شاری (سنه) و دهسته لهشکرکی نادره سهر بهغدا. خالیدخان پاشا و سهلیم بهگی بابان چوونه پیشوازی و له سنه گهیشتنه نادر شا. زور به خووشی نوازش کران. ههموو گهرهکانی کوردی لهسهر کوپوهوه.

ئهحمده پاشای والی بهغدا که لهوه ناگاداربوو، قاقهزیککی به ههرهشهی بق نادر شا نارد.

خالیدخان تکای کرد که نادر شا له قهلاچوالانهوه برواته سهر بهغدا. لهشکری نادر شا له خانهقینهوه روو به بهغدا رویشتن. نادر شا و ئومهرا و گهرهکانی کوردیش به میوانداری چوونه قهلاچوالان و چوار رۆژ لهوئ میوانداری کرا. له پاشا سواربوون و له نزیک کهرکووک، لهیلانی کرده لهشکرهز.

خه لکی کهرکووک قه لایان گری دا و بق شه نامادهبوون. نادر شا ۶ رۆژ قه لای ئاورباران کرد و وهتهنگی هیتنا. رۆژی ۲۱ ره بیعی یهک خه لکه که ئامانیان خواست و نادر به که یفهوه برایه نئو قه لاهه. رۆژی دووم لهشکرکی نادره سهر ههولیر، له پاش گه لیک شه و کوژتار قه لای ههولیریش گیرا.

هه لاتووهکانی رۆم ههمو په نایان بردبوو بق مووسل و هاواریان له کوردهکانی کووی و ههریر کرد که به کومه گیانهوه بچن. قوچ محمهده پاشای حاکمی کووی لهشکری کوردی هه لگرت و چووه مووسل. له کوردی بادینانیش کومه گیان خواست؛ ئهوانیش فریایان کهوتن و هیزیککی تهواوی کورد له مووسل کوپوهونهوه.

له ودهمه دا خالیدخان پاشای بابان به به هانهی چوونه سهر ههولیر هه لات و چووه ئورفه. سه لیم بهگی بابان کرایه فه رمانه وای بابان، خه لات کرا و ناویان نا (سه لیمخان).

نادر شا به لهشکرهوه له کهرکووک ده رکهوت سه لیمخان له ته کیا چووه ههولیر و شه ویک له ههولیر مانهوه و بق سبهینئ چوونه سهر مووسل. له سهر زئی گهره لهشکری نادر شا و قوچ محمهده پاشا ئامبازی یه کتر بوون. له دوا ی گه لیک شه و کوژتار قوچ پاشا هه لات و له تاریکی شهوا روو به مووسل گهراوه. نادر شا سبهینئ چووه مووسل و له نزیک گوپی یوونس پیغه مبه ر لهشکره زی کرد.

خه لکی مووسل به گهره و که یخودایه وه چوونه لای. و به ماملت دهستی له

شهر و کوژتار بهردا و گهراوه (قههتهپه). له مانگی ره‌مه‌زانداندا و بۆ زیاره‌تی عه‌ته‌بات چوو به‌به‌لا و نه‌جه‌ف. هه‌ولێر و کۆی و که‌رکوک که‌وته ژێر فه‌رمانی سه‌لیمخانی بابانه‌وه. ئه‌وه‌ش دوایی هات.

له‌وه‌پێش ئه‌حمه‌دخانی کورێ سوپحان و یردیخانی به‌گله‌به‌گی ئه‌رده‌لان هه‌لات و چوو دیاربه‌کر و له‌وێ مایه‌وه. له‌وده‌مه‌دا بۆ فه‌رمانه‌وایی ئه‌رده‌لان و شاره‌زوور رۆمییه‌کان هانیان دا و خستیان هه‌وه‌سی چوو نه‌ سه‌ر سه‌لیمخان. ئه‌حمه‌دخان به‌ ناوی خه‌لافه‌تی ئیسلامیه‌ته‌وه داوای کۆمه‌گی له‌ کورده‌کان کرد. به‌ که‌مچاخیک ۸ هه‌زار کورد له‌ دیاربه‌کر بۆ ئه‌حمه‌دخان کۆبوونه‌وه. له‌ بابان و بلباس ئه‌وه‌ی هه‌لاتبوون چوو نه‌ لای. له‌ دیاربه‌کره‌وه بۆ مووسل و له‌وێشه‌وه بۆ سه‌ر شاره‌زووریان لێ خوری.

سه‌لیمخانی بابان له‌شکری هه‌لگرت و چوو پێش ئه‌حمه‌دخان و له‌ نزیک مووسل پێشی پێ گرت. سالی ۱۱۵۸ دوو برای کورد ده‌ستیان به‌ کوژتاری یه‌کتر کرد. له‌ مانگی ربه‌به‌دا ۳ شه‌وان خۆینی یه‌کتریان رژت. له‌ دواییدا ئه‌حمه‌دخان شکا و سه‌لیمخان سه‌رکه‌وت. له‌و شه‌ره‌دا زابتیکی رۆم که‌وته ده‌ست سه‌لیمخانه‌وه و به‌ دیاری بۆ نه‌سروللا میرزای کورێ نادر شای نارد. سه‌لیمخان له‌ ۱۲ی مانگی شه‌عبانی ئه‌و ساڵه‌دا گه‌رایه‌وه قه‌لاچوالان. سه‌لیمخان هه‌ر ۱۸ ساڵ فه‌رمانه‌وایی بابانی کرد.

۸- کوردی تالش و نادر شا

کورده‌کانی تالش له‌ ده‌وری پشتیویی سه‌فه‌وییه‌کان و سه‌رکیشیی ئه‌فغان له‌ خاکی ئێراندا گۆشه‌گیر بوون و هه‌ر هینده‌یان پێ کرا که‌ سه‌ر به‌خۆ خۆیان به‌خێو که‌ن. مووساخانی سه‌رداری تالش که‌ حاکی ئوستراباد بوو، هه‌موو کورده‌کانی تالشی له‌ ژێر فه‌رمانی خۆیا کۆ کرده‌بووه‌ وه‌ و زۆرچاک به‌خپۆی ده‌کردن. حکومه‌تی عوسمانی که‌ خاکی قه‌فقازی گرت، مووساخان له‌ ته‌کیانا رێک که‌وت و له‌ سه‌ر حکومه‌تی خاکی خۆی دامه‌زراوه.

ئه‌یاله‌تی شێروان و داغستان درا به‌ سورخابخانی له‌گزییه. کورد و له‌گزییه‌کان زۆر به‌شپه‌رزه‌یی رایان ده‌بوارد؛ به‌لام چونکه‌ هه‌ردوولا سوننی بوون و حکومه‌تی

عوسمانیش ههروهها، ئهوهيان به خواهی و ناخواهی پهسند کردبوو و ناچار رایان دهبارد.

سالی ۱۱۴۶ نادر شا له ئاوربايهگانهوه تهماي چوونه سهه قهفقازی ههبوو، ئومیدیکي قورسی [به] کۆمهگی و یارمهتی کوردهکان بوو، ههروهکو ههموو کوردیک کۆمهگیان کردبوو. بهو ئومیده مانگی رهبعی دووهم چووه ئهردهویڵ و لهتهک مووساخانی تالشیدا موخابههه کرد. مووساخان بۆ کۆمهگیکردن و یارمهتی پهیمانی دا. نادر شاش ئهیهالهتی شیروان و داغستانی به مووسا بهگ بهخشی.

کوردهکانی تالش بهبی شهه و کوژتار و ئیزاو کهوتنه ژیر فهرمانی نادر شاوه. بۆچوونه سهه خاکی شیروان و گهنجه و تفلیس لهشکریان بۆ کۆکردهوه.

نادر شا به لهشکری کوردهکانی تالشهوه پهلاماری شیروانی دا و گرتی و چووه سهه تفلیس و ئیرهوان و گهنجه و گرتی. به دلئیکی خووشهوه ئهیهالهتی مووساخانی خاوین کردهوه و بهبی درک و زهممهت بۆی دامهزاندرا. کوردهکانیش لهو چوینهدا به دلئیکی خاوین کۆمهگی نادر شایان کرد. (تهئریخی نادری - لاپهه ۱۲۸).

۹- کوردی زهنگههه و نادر شا و حوسین قولیخانی زهنگههه

سالی ۱۱۲۰ حوسین قولیخان کهوته ریزهه ئومهرایانی سهفهوییهوه و لهکن شا سولتان حوسینی سهفهوی زۆر بهرپز بوو و گهلئیک به خووشهویستی و دهستدریژی راگیرا و رۆژ بهرۆژ پایهی بلند دهبوو.

سالی ۱۱۲۲ شۆرش کهوته ئیرانهوه. توشمال (تایفه)ی غلیجایی و ئهفغان که سهه رکیش بوون، کهوتنه خاکی سهفهوییهکانهوه. حوسین قولیخان لهگهڵ وهلیعههد تههماسب میرزایا چووه قهزوین که لهشکر کۆ بکههوه و بۆ پیش به پیشوی گرتن، ئهفغانهکان سهه نهرم کهن. تههماسب که له ئیسفههان دههکهوت، ئهفغانهکان زۆریان هینا و شار و حکومهتیان گرت و خستیانه ژیر پهنجهی خۆپانهوه. تههماسب میرزا که چووه قهزوین تی گهیشته که شا سولتان حوسین کوژراوه و لهناوچووه؛ خۆی به پادشا ناونا و لهسهه تهختی پادشاهی دانیشته و لهشکر و هیزی کۆکردهوه و حوسین قولیخانی کرده سههردار سوپا.

سالی ۱۱۲۷ عهلی پاشای سهرعهسکه ری رۆم له گهنجهوه روو بهئهردهوئیل لهشکری برد. لهولاره ئهفغانهکان له کردهوه و تیکۆشانی شا تههماسب گهیشتن و لهشکرێکیان نارده سهر. تههماسب و حوسین قولیخان روویان له ئاوربایهگان کرد و چوونه ئهردهوئیل و لهوئ جیگیربوون و دانیشتن.

که زانیانهوه عهلی پاشا روو به ئهردهوئیل دهچیت، تههماسب و حوسین قولیخان له ئهردهوئیل دهکهوتن و بهری خوین کرده خاکی رهی و روو به تاران رۆیشتن. له ریکادا حوسین قولیخان بهگژ قزلباشی سهلمانابادی چوو و له نزیک تاران شکاندی. لهوئوه روو به مارندهران و ئوستراباد رۆیین.

حوسین قولیخان که کۆمهگی شاه تههماسبی دهکرد، وای به چاک زانی که فهتخ عهلیخانی قاجار بکا به حاکی (سهمنان) و بههیزیکهوه نارديه سهر تاران که بهگژ ئهفغانا بچیت. فهتخ عهلیخان له دواي چووین سستی کرد و گهراوه پاش. حوسین قولیخان بهو دهستوور و ئیزاوه بهرای شا تههماسبی دهکرد و بهراستی و دروستی لهگهلیا بوو و چاکه و باشیی نیشان دهدا و کۆمهگی دهکرد. له هیچ ئیزاو و شیرزهیبیهکی که رووی دهدا بهجیی نهدههیشت و هیزیی بۆ پهیدا دهکرد و پشتیوانی و تهوانایییی بۆ ریک دهخست و ههتا گهیشته دهورهی نادری، ههموو ئیش و هیز و گهورهیی و پادشاهییی تههماسب، حوسین قولیخان بوو. ههموو لاپههکانی میژووی ئهو چاغهیی ئیران شوکر و سوپاس و ستایشی حوسین قولیخانی زهنگهنه دهکن.

سالی ۱۱۳۹ له لایهن نادر شا و شا تههماسبهوه حوسین قولیخان کرا بهسهردار سوپای گهیلانان و ناردرا. ئهو خاکه له دهست (رووس) دابوو؛ حوسین قولیخان بهزۆری بازوو ئهو خاکهی له رووس پاک کردهوه و ههتا تخووبی خاکی ئاوربایهگانی خسته ژیر فهرمانی خوئیهوه. چهند سهرکیشیکیی که تیابوون پامی کردن و حوکام و گهورهی ئهو خاکهی ههموو هیناوه دهست و سهری پئی نواندن و به جاریک ئاسوودهگییی خسته نیویانهوه. (تهئریخی نادری. لاپهه ۵۰).

سالی ۱۱۴۱ ئهشهرهف عیلجای ئهفغان که حوکمرانی ئهسفههان بوو، به لهشکروهوه چوو بۆ سهر خوراسان که تههماسب لهوئ بوو؛ له لایهن نادر شاهه شکاندرا. نادر شا فهرمانی دا به حوسین قولیخانی زهنگهنه که به لهشکری

گهیلان و نهو خاکهوه بگاته نیوانی قهزوین و تاران و فریای تههماسب بکهوئ و بهگژ نهشرفدا بچیت.

قولیخان به لهشکرهوه پروو به سابلاغی بق تاران رویشیت و له سابلاغ نهفغانی شکاند و چووه سهر قهزوین. له دهرهوهی شار سیدالخان (سیدال)ی سهرکردهی نهفغان که حاکی قهزوین بوو پیشی به حوسین قولیخان گرت و له دوی شهر و کوژتار سیدالخان پووچ و پهرشوبلاو کرایهوه. سیدالخان ههلات و پروو به نهسفهان بوو دهرچوو. کوری سیدالخان له نهرگی قهزوین قهلابهندی کرد. حوسین قولیخان له پاش کهمیک دهرهوان گرتی و قهزوینی له نهفغان پاک کردهوه و بهنادر شای راگهیاند و ناغورخانی کرده حاکم و لهسهری دانا.

نادر شا زور منهدار بوو و رهزا قولیخانی شاملووی کرده فرمانرهوای قهزوین. حوسین قولیخانی به لهشکرهوه چووه سهر فراهان و گولبایهگان که لهوئ لهشکری روم ههبوو. بهزور و شهر و کوژتار نهو خاکهه له رومیان پاک کردهوه. نزیک ۴۰ رور لهوئ رای بوارد و فرمانرهوایی کرد.

سالی ۱۱۴۲ی مانگی شهعبان نادر شا چووه خاکی لورستان و له بروجهرد دابهزی بوو. که حوسین قولیخان گهیشته لهشکرهزی نادر، له لایه نادر شاهه نوازش کرا و نهیالهتی کرماشانی پی درا و به پینج هزار کهس شهر کهر و نازاوه چوون سهر کرماشان وگرتی و نومووری فرمانرهوایی تیدا دامهزاند. دیواری قهلاکهی کون بوو، رووخاندی و دیواریکی تازهی بق دروست کردهوه.

چاخی که خهلاتی نهیالهتی کرماشانی لهبهرکرد. ه هزار سواره و پیادهی ههگرت و له بروجهرد دهرکهوت. ریگای راستی نهگرت و له کیوهکانی فیللیهوه چووه خواری و ههتا دوو فرسهنگی کرماشان رانهوهستا. هسه ن پاشا که رومیهکان کردبوویانه والیی نهو خاکه، چووه پیش. له دوی کهمیک شهر تهنگه پی ههچنرا و شکاندرا. خیلی نوزبهگییه و کهلهور نهختیک سهرکیش بوون، بهلام نهوانیش رام کران. هسه ن پاشا جهبهخانه و توپ و بنهیی بهجی هیشیت و ههلات. حوسین قولیخان چووه نیو شارهوه. حوسین قولیخان ههتا سالی ۱۱۶۰ هه لهسهر کرماشان بوو، زور دلپاک و نازا و گهلیک پهراشی ههبوو.

عەبدولباقیخانێ کورێ حوسێن قولیخان زەنگەنە

عەبدولباقیخانێ کورێ حوسێن قولیخان لە تەمەنی بیست سالییدا کەوتە ریزی ئومەرا و گەورە سوپاهی نادر شاو. لەبەر ئازایی و زرنگی خۆی، پوژ بە پوژ پروو بەرەوژووور دەچوو و هەمیشە لە بارهگاهی نادر شادا مەبیر و بەکە زانای بە تاییەتی و ئەمێنداری هەموو ئومووور و ئیشیکێ شاهی و خووشەویستی هەموو سەردار و گەورەیک بوو.

سالی ۱۱۴۷ نادر شا کە دەورە (گەنجە)یدا عەلی پاشای والی ئەو جێگایە وەتەنگ هینرا، ناچار بوو کە چەند کەسیکی گەورە شار بەئێلچی و تکاکاری پەوانە لای نادر شا بکا تاکو بە ماملەت پیک بێن. ئەو گەورە و کەخودایانە کە چوونە کن نادر شا و بەخۆشی برانە پیشگای و فەرمانی ئامانی ئەوانە دا بە عەبدولباقیخانێ زەنگەنە و لە تەکیانا ناردیە گەنجە. عەبدولباقیخان کە چوو گەنجە عەلی پاشای بە دەستووری گەوران نوازش کرد و بە زبانهخۆشی دلنیای کرد و هینایە سەر باوهری. لە ۱۷ مانگی سەفەری ئەو سالەدا چەند کەسیکی دیلگیراوی ئیرانی و هەموو جەبەخانە و تۆپ و چەکی دایە دەست عەبدولباقیخان و پەیمانیان بەست کە لەگەڵیا بچیتە لای نادر شا.

عەلی پاشا لەتەک عەبدولباقی خانە هەستا چوو پێش دەمی نادر شا. لە دواي خەلات و نوازش دلنیا کرا. عەلی پاشا دیاری و پیشکەشیکێ کە برەبووی، نواندی و بەرەهەری و پشتیوانی عەبدولباقیخان ناردرایە قارس و بەخۆشی بەرپیان کرد و پاسەوان و پیاویان لەگەڵ خست و بردیان لە قەلای قارس دایان نا و گەرانەوه.

نادر شا لە دواي گرتنی تفلیس قاقەزیکێ لە سولتانی رۆمەوه بۆی چوو و تیدیا نويسرابوو کە عەلی پاشای سەر لەشکر ناردرایە لاتان تاکو بناغەي دۆستی و ناشناتی دامەزرتیت.

نادر شا ئەو دیدەنییەي وا گوزاری عەبدولباقیخانێ کرد و بۆ دیتنی سەر لەشکر، عەبدولباقیخان دانرا کە قسەي لەگەڵ بکات و لەتەکیا پیک بیت و هەرچۆنیک بی، سوودی نیشتمانەکەي بەجی بێنیت.

عەبدولباقی خان لە گەنجە دانیشت و چاوهنۆری هاتنی ئەو سەر لەشکرەي

کرد، له مانگی رۆژووی ئهو ساله دا سه ر له شکر گه یشته گه نجه، له پاش پیکهاتن و په یمان گریدان، عه بدولباقی سه رله شکره ه لگرت و بر دیه پیشگاهی نادر شا که ئه ودهمه له دهشتی موغاندا له شکر به زی کردبوو. ته ئریخی نادر لاپه ره ۱۵۹ ده لیت:

له ودهمه دا هه موو ئومه را و گه وره و سه رکرده ی سوپا و عوله ما و خوینده وار و تیگه یشتووی ئیران و کار به دهست و زانا و فه رمانه رواکان له و دهشته دا کۆبوو بوونه وه.

نادر شا له دهشتی موغان بۆی هه موو خه لکی ئیرانی کۆکردبوونه وه، که له سه ر ته ختی پادشاهی دانیشته. له و کۆمه له دا ره وشتی بیگه تی و دۆستایه تی و دهست پیکه وه گرتنی حکومه تی ئیران و عوسمانی که هه ردوولا حکومه تی ئیسلامن، ده رمیان کرا. بۆ ئه وه ی ه به ند (ماده) یان دانا که له خواره وه ده گوتری. ئه و به ندانه یان کرده بناغه ی پیکهاتن و بیگه تی و برایه تی:

(۱) مه زه بی جه عفه ری به مه زه بی پینجه مین بنا سه ری.

(۲) له مه که ی موعه زمه بۆ ئه و مه زه به ره روکتیک دابندری تا کو به ئاینی جه عفه ری نوژی پی بکن.

(۳) وه کو ئه میر جه جی می سه ر ئه میر جه جیک له لایه ن حکومه تی ئیرانه وه بنیتره حیجاز.

(۴) هه ردوو حکومه ت یه خسه ر و دیله کان به بی فرۆتن به رده ن.

(۵) وه کیل و سه فیری هه ریه ک له و دوو حکومه تانه له پایته ختی یه کتر دا دانیشن. درێژه ی ئه و ریککه وتنه له ته ئریخی نادر لاپه ره ۱۶۳ دایه).

نادر شا زنجیریک فیل و دیاریی گرانبه های ئاماده کرد که له گه ل سولخانمه که دا بۆ سولتانی بنی ری. بۆ پیکه یانی ئه و ریککه وتن و پیکهاتنه، عه بدولباقی خانیان په سند کرد و دیاری و پیشکش و په یمان نامه که یان دا دهست عه بدولباقی خان. مه لا عه لی ئه که به ره مه لا باشی و میرزا ئه بولقاسمی کاشییان کرده هاوال و له گه لیان خست و قاقه زیکی چوونه سه رته ختی ئیرانیان بۆ سولتان نویسی و ئه ویشیان پی دان.

عه لی پاشای والی مووسل که بۆ پیکهاتن هاتبوو له گه لیان که وت و روو به

ئەستەمبوول كەوتنە رېئ. لە لايەن حكومەتی عوسمانییەو بە خوۆشی و شادی پېشوازییان كرا و بەدەبەبە و كەیفەو بەردیاننە ئەستەمبوول و بەنوازش برانە پېشگای سولتان و دیاری و پېشكەشەكانیان لەگەڵ پەیماننامەكە خرایە پېش دەمی سولتان. بەندەكانی سولحنامەكە جگە لە دووانی هەموو پەسند بوون. ئەو دوو بەندە كاری عولەمای ئیسلاامە و لەوان دەپرسرا و وەلام درانەو. ۳ بەند لە سولحنامەكەیان پەسند كرد، دیاری و پېشكەشەشكی زۆر قورس سازكران. مستەفا پاشای وەزیر و عەبدووللا ئەفەندی ئەنەدۆلی و خەلیل ئەفەندی قازیبی ئەدرنە بە سەفیر داندران و لەگەڵ دیاری و پېشكەشەكان بۆ ئێران ناردن نامادەبوون و لەگەڵ عەبدولباقیخان خران و لە رېگای بەغدا و ئەسفەهانەو پوو بە كرمان رۆیشتن.

سالی ۱۱۵۱ پەنجا رۆژ پاش نەورۆز كە ۱۹ی موخەرەم بوو، لە نادراوا گەیشتنە پېشگای نادر شا. عەبدولباقی قاقەز و دیاری و میوانەكانی پېشكەش كردن. بە كەیفخوۆشی میوانداری كران و زۆر بەرێز جیگایان بۆ رېك خستن (تەئریخی نادری لاپەرە ۱۸۱).

نادر شا هەر لەو سالەدا چوووە سەر هیندستان و شاری (دەهلەو)ی گرت. محەمەد شای هیند كە لە دەهلەو دادەنیشت بە لەشكرەو چوووە نێو لەشكرگای نادر شاو و چادری هەلدا و سەرپەرەدی حەرەمی ئەو پادشایە لەنێو لەشكرەزی ئێراندا هەلدا.

میرزا مەهدی لە تەئریخەكە لاپەرە ۱۹۴ دەلێت: عەبدولباقیخانی كوردی زەنگەنە كە لە ئەعازیمی ئومەرایانی نادر شا بوو، بوو بە مەئموور كە لە پكابی ئەو پادشاهە بۆ جیگایەدا هەموو دەمێك نامادەى حزوور بێت و بۆ پېویستی میوانداری و رەوشتی خزمەتگوزاری بپرێتە سەر جیبەجی هینانی دلنەوازی و كەیفخوۆشی. پیاویكى گەرەى وەكو عەبدولباقیخان لە لايەن نادر شاو كرایە مەئموور و پادشاهیكى وا گەرەى هیندستانی درا دەستی.

نادر شا لە پاش ئەو رۆژی دووشەمەى بێكەمینی مانگی زیلحیجە روو بەدەهلە و لەشكری ئاژۆت، رۆژی حەوتی مانگ لە كەنار شار دابەزی و لەشكرەزی كرد. عەبدولباقی لە پېشگای محەمەد شادا كەمەرى گری دابوو و بە نوازش و چاكە دلێ ئەو پادشاهەى خوۆش كردبوو. محەمەد شا بەتیرادیتنى عەبدولباقی داواى

کرد که به نادر شا بلیت لپی بگه‌رین بگه‌ریتته‌وه نیو شاری دهه‌له و تا کو تداره‌کی میوانداری بۆ نادر شا بگریت. رۆژی هه‌شته‌می مانگ محهم‌هد شا عه‌بدولباقیخانی هه‌لگرت و چوونه نیو شاره‌وه و ده‌ستیان به‌پنویست سازکردنی میوانداری کرد. رۆژی نۆیه‌م نادر شا چوو دهه‌له و (دریژه‌ی له لاپه‌ره‌ی ۱۹۵ ته‌ئریخی نادر دایه)، ئەوه‌نده‌مان له‌و پیاوه زانیوه که گوترا.

۱۰- ته‌یموور پاشای میلیلی

ته‌یموور پاشا له سه‌رهاتووی کورده‌کانی میلیلییه. له زۆر ده‌مانه‌وه له‌ته‌ک حکومه‌تی عوسمانیا شه‌روشنۆری هه‌بوو و ته‌قه‌لای ئەدا و تی ده‌کو‌شا که به‌سه‌ر خاکی ئەوا زال نه‌بن. به‌هیزی ئیله‌که‌ی و پشتیوانیی کورده‌کانه‌وه بوو به سه‌رداریکی گه‌وره و به‌ناوبانگ. له پاشان حکومه‌تی عوسمانی ناچاری ئەوه‌ی کرد که بیکاته میری میرانی کوردستان، له پاش ئەوه به روتبه‌ی وزاره‌ت کرا به والی و حاکی ولاتی وان.

له شو‌رشی سه‌فه‌وییه‌کان و پشیوییی ئییران و سه‌رکه‌وتنی ئەفغان و دامه‌زاندنی حوکمیکی تازه‌ی (غیلجای) دا ته‌یموور پاشا له‌ته‌ک میر و حاکم و به‌گ و گه‌وره‌کانی کوردی ئاوربایه‌گانا ده‌ستی به نویسراو ناردن کرد و له‌گه‌لیان پیک هات و دلی گرتن.

له‌سه‌ر ئەوه ته‌یموور پاشا هه‌ستا چوو سه‌ر خاکی ئاوربایه‌گان (خوی سه‌لماس، ورمی، ته‌وریز، مه‌راغه) ی گرتن و به پشتیوانیی کورده‌کانه‌وه زۆر زه‌ویی ده‌ست خست. له ته‌ک عه‌لی ره‌زاخانی موکریدا به له‌شکری کوردی موکرییه‌وه چوو میانداو که پیش به‌نادر شا بگرئ.

ته‌یموور پاشا له جه‌نگاوهری نادر شا و فری و فیلی رۆم ناشاره‌زا بوو، له‌گه‌ل عه‌لی ره‌زاخانا به دلگه‌رمی بۆ شه‌رکردن ئاماده بوویون؛ هه‌ر هینده‌یان زانی نادر شا وه‌کو به‌لا که‌وته سه‌ریان.

سالی ۱۱۴۰ نادر شا له هه‌مه‌دانه‌وه بۆ گرتنی ئاوربایه‌گان رۆوی له (سنة) کرد. مانگی موحه‌ره‌م، عه‌لی ره‌زاخانی موکری و ته‌یموور پاشا به له‌شکروه‌وه چوونه نیوان ده‌هدم و مه‌قدم که (میانداو) ببت. له‌وده‌مه‌دا نادر شا گه‌یشه‌ته سه‌فاخانه‌ی هه‌وشار که خاکی موکرییه. بنه و گرانه‌باری له‌وئ دانا و بۆ خۆی و

لهشکری به پرتاو چوونه میانداوا و له کهنار چۆمی چهخهتوو لهشکرهزی کرد و روو به پرووی تهیموور پاشا و عهلی رهزاخلان راوهستا .

تهیموور پاشا به پشتیوانیی عهلی رهزاخلان و کوردهکان و بهئومیدی پاشا و توپچی و چهرخهچییهکانی رۆمهوه به دلگهرمی بۆ پیشهوه ناژۆتی و ریزی بهلهشکر گرت و مهردانه چووه مهیدانی شهپر و کوژتارهوه. نهگهرجی له یهکهمین ههلمهتا تنگهی به لهشکری نادر شا ههلچنی و تیکهوهی پیچا، بهلام پاشا و لهشکر و چهرخهچییهکانی رۆم پشتیان له شهپرکرد و روو به مهراغه ههلاتن و گیانیان له مردن پرگار کرد.

تهیموور پاشا و عهلی رهزاخلان و لهشکری کوردستان سینگیان به گوللهوه نا و زۆر ناژایانه شهپریمان کرد و له کوژتار نهپرینگانهوه. که تاریکی شهو بهسهرداهات بهههر بۆنهیهک بووبی خۆیان لهو مهیدانه خویناوییهدا دهرباز کرد. تهیموور پاشا و عهلی رهزاخلان و چهند سوپاهیکی کورد روویان له مهراغه کرد. کوردهکانی موکری یهکه و دوو تاکولووک بۆی دهرچوون و له ناوایی و دیهاتهکانی خۆيانا گهیشتنه نیو مال و مندالکهکیان و دانیشتن.

عهلی رهزاخلان که گهیشته مهراغه، کوردهکانی که لهکن نادر شا بوون کرده تکاکار و بۆ خۆشی یهکسهر قاقهزی بۆ نادر شا نویسی و بهو بۆنهیه پیکهاتن و گهراوه کن نادر شا و کراوه به حاکی موکریان. بهلام تهیموور پاشا چووه (دی خورگان) و سهنگه و مهتهریزی بهرامبهری دروست کرد و دانیشتن.

نادر شا له دواي ههلاتنی تهیموور پاشا. به لهشکرهوه چووه سه مهراغه و گرتی و روو به دیکخورگان لهشکری ناژۆته سه تهیموور پاشا. رۆژیک ههتا نیواره تهیموور پاشا لهگهله نادر شایا شهپر کرد و به توپ و تفهنگ کوژتاریان له یهکنتر کرد. تهیموور پاشا وهتنگ هات و له تاریکی شهوا پهناي بۆ کیوی (سورخاو) برد که نزیکي شاری تهوریزه. نادر شا لهشکرهکهی کرده دوو بهش و لینگی دا سهر کیوی سورخاو و تهوریز.

تهیموور پاشا که له پاشا و لهشکری رۆم و جهنگاوهری نادر شا و سهرکردهکانی وردبووهوه، له ههلاتن بهولاره چارهیهکی نه دۆزییهوه. مستهفا پاشای والیی تهوریز و پاشاکانی دیکه کی کردنهوه و له نیوهشهوا تهوریزیان جی

هیشته و پروویان له (سه‌فه‌ویان) کرد، بۆی دهرچوون. له رۆمیییه‌کان هیند له ته‌وریز مابوونه‌وه، که تی گه‌یشتن ته‌یموور پاشا هه‌لاتوو هه‌وانیش هه‌ریه‌ک به جۆریک له شار دهرکه‌وتن و هه‌لاتن. رۆژی ۲۲ موحه‌رهم ته‌وریز به جارێک که‌وته ده‌ست نادر شاوه.

نادر شا که ته‌وریزی گرت له خۆ سازکردنی چوونه سه‌ر خاکی قه‌فقاژدا بوو و بۆ گرتنی ئییره‌وان و قارس ئاماده‌ییی ده‌کرد. له‌ده‌مه‌دا وه‌لامی پی درا که له هیرات و هه‌فغانسته‌نه‌وه دوژمن لینگێ داوه‌ته سه‌ر خاکی خوراسان. نادر شا ناچاربوو بۆ خوراسان چوو و لوتف عه‌لی به‌گی کرده به‌گه‌ر به‌گ و حاکی ته‌وریز (ته‌ئریخی نادر، لایه‌ره ۷۸).

ته‌یموور پاشا له‌ده‌مه‌دا دوو که‌لینی ده‌ست که‌وت: به‌کێک چووینی نادر شا بۆ خوراسان و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له ئاوربایه‌گان؛ دووه‌مین لیکه‌وتنی سوڵتان ئه‌حممه‌د له پادشاهی و چوونی سوڵتان مه‌حموود بۆ سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌تی عوسمانی. له‌به‌ر ئه‌وانه ته‌یموور پاشا ده‌زبه‌جی له‌شکری له کوردی میلی و خێلی کوردی ئه‌و خاکه کۆکرده‌وه و تیپیک له‌شکری رۆمیشی هه‌لگرت و چوو ته‌وریز و لوتف عه‌لیخانی ده‌رپه‌راند و ته‌وریزی گرت.

لوتف عه‌لیخان روو به‌مه‌راغه هه‌لات. عه‌بدوهرزاقخانی مه‌قدمی حاکی مه‌راغه رینگای نه‌دا که بپرواته نیو شاره‌وه، ئه‌ویش به‌ناچاری رووی کرده (خه‌لخال). ته‌یموور پاشا دیسان خاکی ئاوربایه‌گانی خسته ژێر فه‌رمانیه‌وه (ته‌ئریخی نادر - لایه‌ره ۱۲۴).

سالی ۱۱۴۵ نادر شا چوو سه‌ر شاره‌زور و تۆپال عوسمان پاشای سه‌ر عه‌سکه‌ری رۆمی کوژت و له دوایدا چوونه به‌غدا و نه‌جف و که‌ربه‌لا و گه‌راوه و له‌شکری قورسی ناره سه‌ر ته‌یموور پاشا؛ بۆ خۆشی گه‌یشته (بانه) که خاکی موکرییه. ته‌یموور پاشا که گه‌رانه‌وه‌ی نادر شای بهیست و تی گه‌یشت که چووینه بانه، ناچار به‌بی شه‌ر ته‌وریزی به‌ردا و روو به ئیره‌وان گه‌راوه. ته‌ئریخی نادری لایه‌ره‌ی ۱۳۰ ده‌لێت: لوتف عه‌لی به‌گ له دوا ته‌یموور پاشا چوو ته‌وریز، له پاشان نادر پی راگه‌یشت.

سالی ۱۱۴۸ نادر شا چوو سه‌ر خاکی قه‌فقاژ. ته‌یموور پاشا به ۶ هه‌زار سوپاهی کوردی (وان) و میلییه‌وه چوو تفلیس و له قه‌لای (لوری) به‌گژ نادر

شادا چوو و شکاندی و تهیموور پاشا چووہ تفلیس و لهشکرکی دورهدرا و له تهنگانیدا بوون رزگاری کردن و بۆ لهشکره دورهدراوهکهی گهنجهش دانهویله و پیویست و کۆمهکی نارد و به هیزهوه گهراوه قارس.

نادر شا که له دست تهیموور پاشا رزگار بوو، پتیمان گوت که دسته لهشکرکی رۆم له قهلائی (قازان چای) و له کیتیوی (یقای قولوو) به پاسهوانی دانیشتون. بهلهز پیادهی خسته پیشهوه و به بهفر و رهچهشکاندن بۆ چوونه سهریان کهوتنه ری.

دۆل و شیوهکان پر له بهفر و کپیوه لووس بوویون و زستانیش زۆر سارد و سهخت و به مژ و ته م بوو. له بهر بهفر زۆری ریگیان لی ون بوو و سهردهریان نهدهکرد، له ریگیهکی که چوویون به نائومییدی گهراوه و پرویان له قارس کرد. تهیموور پاشا دهره ژووری شار و قهلائی به لهشکر و توپ و جهبهخانه توندکرد، دیوار و کونگه ره ی شار و قهلائی له لهشکر پر کرد. به ۱۲۰ هزار سواره ی کورد و عهسکه له شار دهرکهوت و چووہ پیش نادر شا. ههردوو لا بۆ بهرامبهری یهکتر لهشکریان ریز کرد و به توپ و تفهنگ یهکتریان ئاورباران و بهر شیلنگان دا. ئه و رۆژه ههتا ئیوارئ خوین ریژرا و لاشه کهوت و کوژتاریکی قورس له ههردوولا کرا. ئه و رۆژیکی سهخت و نهگبهت [بوو]، ههردوولا دژی وایان چاو پی نهکهوتبوو. ئه و شه ره به شه ری (موارد ته په) ناویانگی ههیه.

سه ره هورد نویسه رانی ئیران ده لئین: «نادر شا و میرزا مه هدی خاوه ند ته ئریخ – که نویسه ری به تاییه تی بوو – له دووری شه ری له سه ره به ردیک دانیشتیوون و ته ماشای شه ری و کوژتاریان ده کرد. نادر شا به هه ناسه ساردییه وه به میرزا مه هدی گوت: ئه مه چ رۆژیکه؟ ئه م هه وایه و به فر و به سه ته له که و زستانه سه خته و شه ره شوژه چۆن ده بین؟» میرزا مه هدی به م شیعره وه لأمی داوه:

هوا مخالف وهمد سگ و نشیمن سنگ

به جای ناله ی بریت صدای توپ و تفنگ

ئه و شه ری و کوژتاره ۳ رۆژ له سه ره یه ک به ریابوو؛ نادر شا ته نگه تاو کرابوو، زستانیکی زۆر سارد و به فریکی زۆر کهوتبوو، ههردوولا به جاریک له دهستی پی کهوتبوون. نادر شا ناچاری رۆیشتنه وه بوو و دهستی به گهراوه کرد. ئه و خاکه ی

به جاریک تالان کرد و پروو به ئیرهوان رویشست.

تیموور پاشا له دواى ئهوه كه نادر شای تنگه‌تاو كرد و بۆ گه‌رانه‌وه‌ی ناچار كرد، ئه‌ویش چوووه قارس و ده‌ستی به‌هیز پهبداکردن كرد و هه‌ر له ئارپه (چای) هوه هه‌تا ئه‌رزهرۆم به ئالهت و له‌شكر توندكرد و بۆ خووشی له‌به‌ر سارد و سړی له قه‌لاى قارس دانیشست و چاوهندۆرى به‌هاری ده‌كرد.

نادر شا كه له قارس گه‌راوه، ئیرهوان و تفلیس و گه‌نجه و ئه‌و خاكانه‌ی به‌جاری گرت و پاشا و مه‌ئمووره‌كانى عوسمانیشی گرتن؛ و هیندیكى كوژتن و هیندیكى به‌دیل به‌خێوكران و گه‌لیكیشی به مامله‌ت پى دانه‌وه.

هه‌روه‌كو له باسى زه‌نگه‌كان لێی دواين سه‌رما و به‌فر و سه‌ختی پيشی به دلپى و ئازایی نادر نه‌گرت و تنگی و ئیزاو له كرده‌وه و ئاره‌زووی رانه‌گرت، دووباره له‌شكری هه‌لگرت و له مانگی ره‌بیعی دووه‌مدا چوووه سه‌ر قارس و له‌شكری ئاژۆته سه‌ر تیموور پاشا.

له‌و ده‌مدا له لایه‌ن سوڵتانی رۆمه‌وه فه‌رمانی مامله‌تی درا و سوڵحنامه به ئه‌حمده پاشادا ناردرا و گه‌یشه ئه‌رزهرۆم. پاشایانی ئه‌و ده‌وره‌پشته‌ش قاقه‌زیان بۆ نادر شا نویسی و شه‌ری نادر شایان له‌سه‌ر قارس كلا كرد. نادر شا به مامله‌ت په‌یمانگیر بوو و بۆ كوژاندنه‌وه‌ی شوپشی داغستان له‌شكره‌كه‌ی پروو به داغستان و له‌گزییه كیشاوه.

مایه‌ی تیکچوونی حکوومه‌تی نادر شا

نادر شا كه ته‌مه‌نی گه‌یشه دوامینی، حکوومه‌ته‌كه‌ی نزیکى كه‌وتن بوو. له‌گه‌ل خه‌لكه‌كه نامیهره‌بانایی ده‌ست پى كرد و دلره‌قیی نواند و ده‌ستی جه‌وری درپژ كرد. نادر شا كه خاکی هیندستانی گرت ده‌وله‌ت و سامانی ئه‌و خاکه‌ی ده‌ست كه‌وت و خه‌رج و باجی سى سالانی پى به‌خشین، به‌لام له دواى لێی ئه‌ستانده‌وه. هه‌موو سه‌رمایه و دراووچتی گرانبه‌های هیندستانی بۆ (كه‌لات) باركرد. كه‌لات كه پایته‌ختی بوو له خوراسان، رۆژ به‌رۆژ گه‌نجینه و دارایی له كه‌لات كۆكرده‌وه و به بۆنه‌ی كۆكرده‌وه‌ی ئه‌و سامانه‌ دلی هه‌موو خه‌لكی ره‌نجاند و ئه‌زه‌ت و جه‌وری فره‌ بوو. نادر شا به‌وه كه له‌گه‌ل موسلمانى سوننى به‌میه‌ره‌بان بوو و سه‌ربه‌ستی و ئازایی پى دابوون، شیعه‌كان لێی دلگیر بووبوون و به‌به‌دی ناویان ده‌برد،

ئەوھشی لە عولەما و موجتەھیدەکانی شیعیە دەزانی.

بۆ ئەزەتدان ئەو گەلیکی دلیری کرد و هانی دا که جەور و ئەزەت رەوا بینیت، ئەو کەسانە ی که هیشتا هەر رەگی شیعیەتیان دەبزوت، نادر شایان دردۆنگ کردبوو که باوەریان پێ نەکات. لەسەر ئەو نادر شا باوەری بە هەموو خەلکی ئێران نەماوو و ئەفغانییەکان و تورکمانەکانی لەو داخاوە هینا بوو روو. ئومەرایانی ئەو دوو تیرەیی پیش خستبوون. ئەو ئومەرایانەش بە پشتیوانیی ئەووە بە هەموو کلۆجیک دەستدرێژییان بەسەر خەلکی ئێران دەکرد.

ئەوانە بوونە مایەیی تیکدانی ئاسایش و دلگیری خەلکی ئێران لە نادر شا. هەموو هیزدار و خاوەند دەستەکان ناچاری سەرکێشی و بڵندبوون بووبوون. خەلکی فارس، شێروان، مازندەران، لیکرا بە جاریک سەریان لە فەرمانی نادر شا پێچاوە و ئاوازی سەرکێشییان بڵند کرد.

ئەو سەرکێشییە رقی و دلگیری نادر شای هان دا و بۆ جەورکردن و هیزداری کرد، خەلکەکە لە ترسی خوێنریژی و گرمە و نالەیی رقی نادر شا مال و خانوبەرەیان بەر دا و روو بەچیا و کێوھکان هەلاتن و لەنیو ئەشکەوتانا سەرکێشییان کرد و بوون بە جەردە و ریگر و تەریدە.

مێژوونویسەکان دەڵێن: نادر شا که بۆ چوونەسەر عەلی قولیخانی برازای لەشکرکێشی کرد، لەو دەمەدا لە سیستان تەپلی سەربەخۆیی لی دەدا. نادر شا رقی هەستا و فەرمانی دا که چەند شیعیەیکە که لەنیو لەشکریدا بوون بکوژین؛ بەبێ لیکدانەو ئەو فەرمانەیی دا. نادر شا لەو دەمەدا زۆر تیک چوو بوو و خوین بەری چاوی گرتبوو و لە دیتن و لیکدانەو و هەلبژاردن کەوتیوو.

ئومەرایانی نادر شا لەو گەیشتن که هەموو دەکوژین، کوژتنی نادر شایان خستە پیش و ژبانی خۆیان لە مردنی ئەوا دیت. لەبەرئەو چوار سەردار لەشکر، ددانیان بەجەرگ داھینا و دلی خۆیان توندکرد و بۆ کوژتنی نادر شا چوونە پیشەو. محەمەد عەلیخانی هەوشاری و سالیح بەگ سەرتیپی فەوجی خاس، شەو بە بهانەیی کاری پەنھانییەو چوونە چادری نادر شا. پاسەوانەکان دەیانناسین و ریگایان دان. ئەو چوار سەرکردانە که چوونە چادەرەو، نادر شایان وشیارکرد. نادر شا دوو کەسی لی کوژتن. سالیح بەگ لە دواي کوژرانی دوو هاوالەکەیی بەو

شیره‌ی له دهستی دابوو له نادر شای دا و کوژتی.

میژوونویسه‌کان له‌وه که نادر شا ده‌ست‌بزیوی ده‌کرد، رقی له‌وانه هه‌لگرتبوو که ده‌یکوژتن، حه‌قی ده‌ده‌نی و ده‌لین حه‌قی بوو. بۆ دامه‌زراندنی حکوومه‌ت و پیک‌خستنی ئه‌مر و راگرتنی سه‌لته‌نه‌ت، ناچاربوو وایکا که ده‌یکرد، ئه‌گه‌رچی له‌وه‌ش زۆر خۆی ده‌پارازت. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ستی له‌ پادشاهی هه‌لگرتبا هم بۆ خۆی و هم بۆ میله‌ته‌که‌ی که به‌چ ئه‌زیه‌ت و په‌نج و خوی‌نریژی له‌ ده‌ست دوژمنی رزگار کردبوو و هینابوو په‌ پوژنیکی وا، ئه‌وه‌ش جیگای ئومید نه‌بوو. به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره‌ی له‌ پيشه‌وه‌ ده‌دی که ده‌ستی هه‌لگرتبا.

ئه‌فغان له‌ ئیران ده‌رکردن و ئه‌فغانستان گرتن و له‌ته‌ک حکوومه‌تی عوسمانی شه‌ر و کوژتار و رزگارکردنی ئه‌و خاکانه‌ی له‌ ده‌ستیان دابوو، کابول و قه‌نده‌هار هینانه‌ ده‌ست، به‌ نازایی و را و ته‌گبیر و په‌شیدی نادر شاهه‌ بوو، دوژمن و به‌دخووه‌کانی ئیران پامی خۆی کات و ئه‌و خاکانه‌ش بگری که گرتنی.

گرتنی هیندستان و خاکی ئیران زل (؟) فره‌کردن و ئیران سه‌رخستن و میله‌ته‌که‌ی به‌زۆر ناودارکردن، له‌ نازایی نادر شاهه‌ بوو.

ئه‌گه‌رچی ئه‌وانه به‌ خوی‌نریژتنی هه‌زاران که‌س و پیاوانی گه‌وره‌ هاتوونه‌ ده‌ست، به‌لام پادشاکانی پوژه‌ه‌لات و ئاسیا تا‌کو ئه‌و پوژه‌ کیشوهرگیری و مه‌رز فره‌کردنیکی وایان بۆ هه‌لنه‌که‌وتبوو، به‌بی گونا‌ه و خوی‌نریژی که بۆ نادر شا هه‌لکه‌وتبوو ده‌ستی داوه‌.

نادر شا ده‌وله‌ت و سامانیکی له‌ هیندستانی ده‌ست خست بۆ ئه‌مه‌ بوو که سه‌روه‌ت و حیسمه‌ت و دارایی و گه‌وره‌یی ئیرانی پيشوو تازه‌کاته‌وه و خه‌لکی ئیران ده‌نگ به‌رز و پایه‌ بلند و ناودارکا. په‌لاماردانی (بوخارا)شی بۆ شیرینی تیژ نیشان دان و هه‌لمه‌تی شیرانه‌ نواندنی بوو.

ئیمه‌ چ ته‌ماشای کیشوهرگیری و چ ته‌ماشای نازایی و کارزانی و تیگه‌پشتنی بکه‌ین و چ له‌ ته‌دبیر و ئه‌ندیشه‌ و بیر و لیکدانه‌وه‌ی وردبینه‌وه و کو‌شه‌وه و ته‌قه‌لاکانی یه‌ک به‌یه‌ک بخه‌ینه‌ به‌رچاو که بۆ ئیران و خا‌که‌که‌ی ماندوو بووه و تی کو‌شاهه‌ و ئه‌و کاره‌ گه‌وره‌ و دلسۆزی و پیاوه‌تییه‌ له‌وه‌وه بۆ ئیران به‌جی هینراوه‌ بیخه‌ینه‌ ته‌رازووی زانینه‌وه، ئه‌و پادشاهه‌ گه‌وره‌یه‌ و ئه‌و قاره‌مانه‌ نازایه‌ شایانی

ستایش و سزاواری شوکرانه و نافه‌رین پیداه‌لگوتنی چاکه‌یه.

له بابته ناین و کیش: نادر شا ده‌یه‌ویست که ناینی ئیران بگۆری، ئه‌ویش بۆیی بوو که خه‌لکی ئیران به‌بۆنه‌ی ناینی خۆیانه‌وه - که هی سه‌فه‌وییه‌کان بوو- رۆژ به‌رۆژ سه‌فه‌وی و بنه‌ماله‌که‌یان ده‌که‌وتنه‌وه پوو و خۆشه‌ویست ده‌بوون. نادر شا ده‌یه‌ویست به‌تیکدانی ئه‌و ناینه‌ی بناغه‌ی خۆشه‌ویستی سه‌فه‌وییه‌کان تیک‌بدات و تیکه‌ل و پیکه‌لی ناین و کیشه‌ تیکدراوه‌کان به‌راورد بکات و بیانکا به‌یه‌ک، عوله‌ماکانی دین له‌ چاغی سه‌فه‌وییه‌کان، هه‌موو ئیش و کار و ئومووری فرمانگوزاریی حکومه‌تیان خستبووه ژیر په‌نجه‌ی خۆیانه‌وه.

نادر شا که له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی دانیشته‌ له‌ توشماله (طایفه) دلگیربوو و په‌شته‌ی کارگوزاریی له‌ ده‌ست هه‌موویان ده‌ره‌ینا و به‌چارێک له‌ ئیشی خستن. مه‌لا گه‌وره‌کان چوونه‌ کنی که جیگایه‌کی باش ده‌ست خه‌نه‌وه. نادر شا رووی تێ کردن و گوته‌ی: «ئیه‌ به‌ چ جۆرێک ئه‌و هه‌موو مال و ده‌وله‌ت و دراوه‌ی میلیه‌ت ده‌خۆن؟» له‌ وه‌لاما گوته‌یان: به‌کۆمه‌گی و یارمه‌تی جیره و معاش، ئیمه‌ هه‌موو عوله‌ما له‌ مزگه‌وت دوعا بۆ ده‌وله‌ت و حکومه‌ت و پادشاهی ئیسلام ده‌که‌ین. نادر شا وتی: «له‌ ئیمه‌ ئاشکرا بووه که دوعای ئیه‌ له‌ لای خودا په‌سند نییه‌ و قسه‌کانتان ره‌وا نابێ؛ چونکو هه‌تا ئیه‌ له‌ روودا بن میلیه‌ت بێ رووه. هه‌تا ئیه‌ سه‌رکه‌وتووین میلیه‌ت و کیشوهر ژیر که‌وتوو و داماووه. ده‌وله‌مه‌ندیی ئیه‌ مایه‌ی هه‌ژاری و فه‌قیری میلیه‌ته. کیشوهرگیری و ئاسایش که به‌شیری تیژی پاله‌وانه‌کانی منه‌وه‌یه، وا دیاره ئه‌وانه ئاله‌تی ده‌ستی قودره‌تی یه‌زدانی داوه‌ر بن. که‌وا بوو ده‌وله‌ت و مال و سه‌روه‌ت و سامانی ئیه‌ ده‌بی بۆ جیره و معاشی پاله‌وانه‌کانم پوخت بکری.»

ئه‌و شه‌وه که نادر شا کوژرا، بۆ سبه‌ینی ئه‌حمه‌دخان ئه‌بدالی به‌ فه‌وجیک ئۆزبه‌گی لینگی دا سه‌ر خاکی ئیران. ئیرانییه‌کان به‌نازایی له‌ به‌رامبه‌ری راوه‌ستان. ئه‌حمه‌دخان وه‌نه‌بی نه‌شیت ئیران بگری، به‌لام هه‌ر به‌مه‌ خاکی ئه‌فغانی له‌ ده‌ست بمینیت، به‌ مامله‌تکردن پیشی به‌ ئیش گرت و گه‌راوه‌ خاکی قه‌نده‌هار و ده‌روپشتی گرت و گه‌نجینه و مالتیکی زۆر که له‌ هیندستانه‌وه ده‌چوو بۆ نادر شا، گرتی و حکومه‌تی خۆی پێ دامه‌زراند. به‌وه ئومووری ئه‌حمه‌دخان رووی له‌ گه‌وره‌بوون کرد.

عهلی قولیخان برزای نادر شا که له سیستانا به سهرکیشی رای دهوارد،
ئونه ئومراکانی نادر شایان کوژتیبوو چوونه کنی و هانیان دا عهلی قولیخان
چووه سهر خوراسان و گرتی و لهسهرتهخت دانیشته و ناوی خوئی نا (عهلی عادل
شا) و نهسروللا میرزا و ئیمام قولی میرزا و رهزا قولی میرزا و ۱۳ کور و
کورهای نادر شای کوژتن. لهو بنه مالهیه ئهوهی رزگار بوو (شاروخ)ی کورهای
نادر بوو که له تهمهنی ۱۴ سالاندا بوو.

عهلی عادل شا بۆ ئهمهی که حکومته ته کهی به چاکی سهر بگری (شاروخ)ی
کرده پادشا و خویندارهکانی نادر شاش که محهمه قولیخان بوو گرتی و دایه
دهست خوانینهکانی هرهمی نادر شا. ئهوانیش گرتیان و لهتوپه تیان کرد.

ئیبراهیم خان که برای عهلی عادل شا بوو له لایهن برابیه وه فرمانره وایی
عیراقی دهکرد. لهشکری هه لگرت و چووه سهر براکهی و به گژیا چوو و گرتی و
هردوو چاوی کوئی و ناوی پادشاهی له خوئی نا. ئهمیر ئه رسه لان فرمانگوزاری
ئاوربایه گان به دهستیه وه گرفتار بوو و له ناوبرا.

ئیبراهیم خان هه رچهند به له ز پیتش کهوت، به لام زور نه ژیا و لهشکریانی خوئی
گرتیان و بردیانه مه شههد و له گه ل عادل شا دایانه دهست شاروخ، ئه ویش
هردوکی کوژتن.

شاروخ کوری رهزا قولی میرزای کوری نادر شا بوو. دایکیشی کچی شا
سولتان حوسینی سه فهوی بوو. چونکه لایکی جوانچاک و نازا و ته بیعهت ناسک
و خویشروو بوو، خه لکی ئیران به پادشایان په سنند کرد. به لام به دبه ختانه ئیران
پشیدو بوو بوو و تیک هه لچوو بوو. هر هه واداریک هه وه سی فرمانره وایی له
میشکا ده جوو لایه وه و سهر بلند بوو بوو.

میرزا سهید محهمه ناو کابرایه ک که له چاگی نادر شادا هاتبووه روو و
ناسرابوو، له دایکه وه خزمی سه فهوییه کان بوو، لهو شوړ شه دا ئیرانییهکانی فریو
دابوو چاوورای ده کرد که شاروخ وه کو نادر شا باوه ری به کیش و ئاین نییه و
بی دین و مه زه به. لهو ریگایه دا که لیک شیعهی هه لخه له تاندبوو و فریوی دابوون.
کوومه لایه کی زلی له سه رخوی کو کرد بووه. به بی ئه وهی که شاروخ بزانی هه لمه تی
برد و شاروخی گرت و هردوو چاوی کوئی و کویری کرد و له سهر تهخت دانیشته
و ناوی خوئی نا (شا سلیمان) و دهستی به کیشوهرداری کرد.

یوسف علی سهردار سوپاهی شاروخ به سوپاهیکی زلهوه چووه سهری و نهیهشت تامی فرمانروایی بچیزئی و گرتی و کوژتی و شاروخی لهسهر تهخت داناو و نومووری پادشاهیسی خسته ژیر چاوهدیری خویهوه.

جعهفرخانی کورد که سهردار سوپاهییک بوو، به هیز و رهشیدی ناوبانگی کردبوو، به لهشکرکی شهرکهروهوه چووه سهر یوسف علی. له دوی گهلیک شهر و کوژتار گرتی و کوژتی و نوموور و ئیشوکاری پادشاهی خسته دهست خوی، بهلام زور نهژیا.

میر عالم عارهب به لهشکرکهوهوه چوو به گژ جعهفرخانا و کوژتی و شاروخی گرت و چهپس کرد. ئهحمهدهخان ئهبدالی له ئهفغانستانهوه چووه سهر خوراسان، له دوی شهر و کوژتار، به مهرج، میر عالیم لهناوبرا و دهستی له دهورهانی مهشهد ههگرت.

ئویش لهبهرهوهوه بوو که خاکی ئیران ههتا سهر له دهست ئهفغاندا نامینیت و ئههالیی ئیران ئیش و ژان و برینی پیشوویان له دهست ئهفغانا هه مابوو. له دوامینی ئهوه ئهندیشهی کرد بق ئهوهی که تنها خاکی ئهفغانستان له دهست بمینیت و پادشای خاکی ئهفغانستان بی، لهگهله ئیرانا ریک کهوت و شاروخی له گرتیخانه دهرخست و پادشاهیی ئهوی پهسند کرد.

خهلکی ئیران شاروخی جهوانی کوپریان لهسهر تهخت داناو و هیندیک خاک لهگهله خوراسانا لهژیر فرمانیدا ماوه. له دوی ئهوه لهگهله فرمانروایی خهریک بوو ههتا چاگی کهریمخانی زهند. که خاکی ئیران کهوته دهست کهریمخانی زهند، خانهدانی ههوشار پووج کرایهوه. تهماشای کتیبی ئیمهی (کوردی زهند) بفرمون. (بهرگی دووهمی سیر جان مالکم، ئینگلیزی لاپهره ۴۹-۶۰).

پهراوی چاپکراوی کردهوه کانی خوی زاری کرمانجی :

- ۱- پیشهواوی ئاین شهریهت بهکوردی.
- ۲- غونچهی بهارستان میژووی کوردان.
- ۳- پیشکهوتن - میژووی دوو بنه مالهی کورد که له ئاوربایهگان و دیاربه کردا فرمانرواییبون.

- ٤- میژووی دەوری ئەمارەت لە کوردستان سالی ٦٥-٦٥٦ هـ.
- ٥- ئاوپریکی پاشه‌وه - حکومەتی بەرزەکانی لە هەلوان و دینەوەر.
- ٦- ئاوپریکی پاشه‌وه - حوکمدارانێ کورد لە هەولێر.
- ٧- ئاوپریکی پاشه‌وه - پادشاهی چەند بنەمآله لە سالی ٤٧٨ - ٦١٧ هـ.
- ٨- ئاوپریکی پاشه‌وه - حوکمدارانێ بابان.
- ٩- خۆشی و ترشی (بزنۆکه و مەرۆکه).
- ١٠- ناودارانێ کورد لە ١٢٠٠ هـ تا ١٣٠٠.
- ١١- میژووی کورد و نادر شا لە خاکی ئێران.
ئەو کتیبانەئێ چاپ نەکراون
- ١- میللەتی کورد.
- ٢- میژووی سەلاحەدین ئەیوبی.
- ٣- وینەئێ کۆلین (زەنگوگرافی) (لەژێر چاپدایە).
- ٤- پرگاری لە زانین.
- ٥- بەکورتی میژووی رەواندز (سۆران).

میژووی شاهنشاهانی

کوردی زهند

حوسین حوزنی موکریانی

حسین حزنی موکریانی

میرزوی
شاهه نشاهانی

کوردی زه‌ند

رواندز مه زرکه ی زار کرمانجی

ئەم پەراووییەم چۆن نوویسیوەتەو

ئەگەرچی بەراستی لە دەمیکەو خەریکی نوویسینەو هی میژووی پادشایانی کوردی زەند بووم، ئاگام لە سەر بهووردی ئەو بنەمالە گەرە کوردە هەبوو، لەگەڵ ئەو هەشا تەقەلام ئەدا کە زانینی خۆم بگەینمە پایەییکی وەها کە بەدڵخواز و بە ئارەزووی، وە دەمەویست ئاگاداریی خۆم هێندە فرە بکەم کە خۆیندەوارەکان لە لیۆردبوونەو هیدا دانەمێن.

بەکۆمەگی و یارمەتی زانا و تیگەیشتوووەکان ئاگادارییەکی زۆرم لە میژووی پادشایانی زەند پەیدا کرد. بەرگی دوو مینی (جەنەرال ساکیس) ی ئینگلیزم و دەست خست و لە لایەنی زەندەکانەو هەرچیەکی تیا بوو وەرم گێرایی سەر کوردی. لە دواي ئەو برا خۆشەویستە کوردەکان، وەهەو سیان خستم کە میژووی ئەو بنەمالە کوردە بکەم پەراوی (کتیب) و چاپی کەم، منیش لە کەلتین و دەرفەتا کۆشام هەتا زانینی پێشووی ئەو دەمەم کۆکردنەو و بەهەوت بەندم دامەزراند و کردمە ئەم پەراوییە و ناوم نا (کوردی زەند یان میژووی شاهەنشاهانی کوردی زەند) لە خاکی ئێران.

ناوی لیۆرگرەکانیشم لە لاپەرەو دوامینی ئەم پەراوییەدا نیشان دا و پێشکەش بە زانا و تیگەیشتوووەکانم کرد. لە میانەو قسە و سەر بهوورداندا ناوی لیۆرگرەکانم بە پیتیک نیشان داو، وەکو (ب) بۆ بەرگ و (ل) بۆ لاپەرە و (س) بۆ (ساکیس) و (ق) بۆ قاجارییە و (ئە) بۆ أجمل التواریخ و (ش) بۆ شمس الدین سامی و (ج) بۆ جەودەت و (ع) بۆ علی ظریف الأعظمی.

نموونەیک بۆ ئەمە س-ب-۲-ل-۳۷۰ واتە: ساکیس-بەرگی ۲ لاپەرەو ۳۷۰ و بۆ ئەوانی دیکەش هەر وەها بەپیت نیشان دراو.

حوسین حوزنی موکریانی

بهندی به که مین

میژووی که ریمخانی زهند و چهند گۆته یه ک له ژبانی پیشینی

که ریمخان کوری ئیناک (ئیناخ) له توشمالانی کوردی زهند و له خپلی لهک و سالی ۱۱۱۳ هجری له دبی (په ریه) ی خاکه مه لایر هاتووه ته جیهانه وه (ئه، ل ۱۵۵).

سالی ۱۱۴۰ نادر شا که خاکی لور و بهختیاری گرت و له خپلی لهک چهند که سیکه به زور و هرگرته نیو سوپا هیه وه، که ریمخان یه کیک بوو له وانه که نادر شا کردیه پیاویکی سوپاهی. له سوپا هیه وه بوو به خاوهند پایه و گه وره بوو. له دهوری عادل شای برازی نادر شادا بوو به سرتیپ و له وهش به رهو ژورتر چوو و که و ته ریزه ی سه رکرده سوپا هیه کانه وه و هه تا له ته شویشاتی ئیران که لینی دست که وت و بوو به پادشا (ج، ب - ۱)

که ریمخان وه کو پیاویکی سوپاهی له له شکری نادر شادا په رای ده کرد. (ساکیس) ده لی: «هروه کو ئیمه له سه فه رمان بهیستوو مانه و زانیومانه ته وه، که ریمخان پیاویکی به ره وشت و ده روون چاک و دل روون و خاوهند ئه ندیشه یه کی خاوین بوو. له ته ک سه رکرده کانی بهختیاری به یکه ته تی کۆشاوون و ته قه لایان داوه».

هروه کو له هر که سیکا چاو به رای نه دان و نه کیشان هیه، هروه ها عه لی مورادخانیس چاوی پی هه ئنه ده هات و به خیللی به که ریم ده برد. (عه لی مورادخان) سه رکیشیی کرد و به و بۆنه یه وه بهختیاری په رش و بلا بووون و پووچ کرانه وه و کوژران.

له و ده مه دا که ریمخان به هۆی دادگوسته ری و دادخواهی و بهخشش و نیوچاوان خاوینییه وه، هه موو دلکی کیشا بووه لای خۆی و هه وادار و پشتیوانی زور بوو بوو. له ئیرانی خواروودا بوو بووه فه رمانه هوا یه کی سه ره بخۆ (ساکیس).

که‌ریمخانی زهند به‌دادگیری و مه‌ردایه‌تی خه‌لکی کرد بوو به هه‌واداری خۆی و به‌و ره‌وشته چاکه‌یه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو خانه‌کانی ئیرانا زال بووبوو. نه‌گه‌رچی خاکی ئاوربایه‌گان له ده‌ست خانه‌کانی کورددا به ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی راده‌گیرا، به‌لام ئه‌وانیش فه‌رمانبه‌رداری که‌ریمخانیان خسته ئه‌ستۆوه و به دیاری و باجدان که‌وته نه‌ ژیر فه‌رمانیه‌وه. عیراقی ئیران و فارس و گه‌لێک له خاکی خوراسان که‌وته ده‌ست که‌ریمخان.

که‌ریمخان به‌و جوړه له ئیران بوو به پادشا و فه‌رمانه‌روا، به‌لام ناوی شاهیی نه‌ویست و به‌وه‌کیل ناوبانگی کرد؛ چونکه چاوه‌دیری خه‌لکی ئیرانی ده‌کرد.

سه‌رکه‌وتنی که‌ریمخان ۱۱۶۳هـ / ۱۷۴۹م

ئیران له‌و ده‌مه‌دا پش‌ت‌یویی تی‌که‌وتبوو و تیک چووبوو. خوراسان له ده‌ست شاره‌وخدا به ئاسوده‌گی ده‌گه‌را و به‌خۆشی ده‌ژياندرا. که‌ریمخانی زهند و محمه‌د سه‌نه‌خانی قاجار و ئازادخانی ئه‌فغانی له‌سه‌ر تاج و ته‌خت شه‌ریان ده‌کرد.

به‌چاو که ته‌ماشای هه‌ر کامیک له‌و سیپانه بکرا به‌گوترا که سه‌رده‌که‌ون. به‌لام سه‌رکه‌وتن له دوامینی کۆششدا له لایه‌ن که‌ریمخانه‌وه بوو (ساکیس). هه‌ر به‌وجوړه که‌ریمخان که بوو به پادشای ئیران، له لایه‌ن پادشای عوسمانی عه‌بدولحه‌میدخانه‌وه، قاقه‌زیکي بۆ ناردرا و به پادشای ئیرانی ناسی و ئه‌و عه‌د و په‌یمانه‌ی که له چاخ‌ی نادر شادا کرابوو، بۆی تازه کرده‌وه و تخووبی خاکی تیا نیشان دابوو و بۆ ئومه‌را و میری میرانی سنووری نوویسی که ئه‌و په‌یمانه رابگرن و چاوه‌دیری دراوسپیه‌تی بکه‌ن و به‌راوه‌ژوو نه‌بزوونه‌وه (جه‌وده‌ت، لاپه‌ره ۱۰۹).

شه‌ری که‌ریمخان و قاجار له مازهنده‌ران ده‌ستی پێ کرد. له دوا‌ی شه‌ر و کوژتاریکی گران، قاجاره‌کان سه‌رکه‌وتن؛ به‌لام له ترسی ئه‌فغانه‌کان دوا‌ییان به شه‌ره‌که نه‌هینا. ئه‌فغانه‌کان گه‌یلانیان گرتبوو، که ته‌ماشای کرد قاجاره‌کان له شه‌ری زنده‌کانا سه‌رکه‌وتن، ده‌ستیان له گه‌یلان به‌ردا و گه‌رانه‌وه. که‌ریمخان ده‌زبه‌جی و به‌له‌ز هه‌تزه‌که‌ی خۆی کرد کرده‌وه که په‌لاماری ئازادخان بدات نه‌ک قاجاره‌کان.

ئەفغانەكان له قەزوين مانەوه. دەیاننوانی شەریکی قورس بکن و پیش بۆ خۆیان پاک کەنەوه و دوژمن دەریه پین؛ بەلام لهولاه کەریمخان له ئەسفەهان دەستی به لهشکر کۆکردنەوه کرد و بۆ پیشهوهی ئاژووت.

له دواى ئەوه کەریمخان سالی «۱۱۶۶هـ / ۱۷۵۲م» له ئەسفەهان دەریه پاندرای و هەتا گەیاندرایه شیراز، تەنگەى پى هەلچنرا. کەریمخان نەشیا خۆی له شیراز پابگریت کە پایتەختی پادشایهتی بوو، پوو به (بوشیر) هەلات و لهوی رۆستەم سولتان حاکمی (گەشتی)ی کردە هەوادار و لاگیری خۆی و داواى یارمەتی و کۆمەگی لى کرد کە فریای کەویت و به هاوارییهوه بچیت.

له ریگای بوشیر تووشی کۆسپه و تەنگیکی گەوره بوو، له دۆلیکی کە به (کوتالی ریچ) ناویانگی کردووه، کەریمخان و لهشکرهکەى لهنیو دۆل و نهوالدا دانیشتن و چاوهنۆری دوژمنیان دەکرد.

ئەفغانەكان وهدووی کەریمخان کەوتیوون. ئەفغانەكان لهو کۆسپه تەنگەدا پیرا نەگەیشتنه سەر ئەوه کە فریاکەون و خۆ رزگارکەن. لهناکاو رۆستەم سولتان لینگى دا سەریان و تەنگەى پى هەلچنن.

ئەفغانەكان ئەگەرچی گەلیک به رهشیدی و ئازایی بهرامبەریان کرد و مەردانه تی کۆشان و بەدبەختانه لهشکریهكان له شەر سست بوویوون و سنگیان نەدا پیش و پشتیان له شەر کرد و هەلاتن.

کەریمخان هێزیکى زۆرچاکى کۆکردهوه و چووه سەر شیراز. بەزۆر شیرازی خستەوه دەست خۆی (ساکیس).

سەربهوردیکی دیکەى کەریمخان ۱۱۷۱هـ / ۱۷۵۷م

مەیدانى شەری ئازادخان له ئاوربایهگان دامەزراندرا، کە ئەوی دەمی قاجارەكان ناوچەى سەختی خۆیان گرتبوو، ئازادخان له ریزهى هەوادارانى پادشاهییا دەرکەوت؛ ئەویش لهبەرئەمه بوو له دواى گەلى شەرپوشۆر و خوین پزاندن و کوژتارکردن و خەبات و کۆشش خۆی بەدەست کەریمخانەوه دا.

هەر ئومید و ئارەزوویکی کە هەیبوو، له کەریمخانەوه بۆی وهدی هات لهوهدا نەژادی و بەخشش، دادگەرى، بنچینه پاکى، میهرهبانىی کەریمخان خۆی نواند و

دلنه رمیی لی ئاشکهره بوو. نه یاره دوژمنه هره مه زن و زله گه وره یه کی وه کو
ئازادخان خۆی هاوژته بهر به ختی که ریمخان. هرچییه کی شایسته و چاکه بوو
بۆی به جی هینرا. هر کرده و هیه کی جوان که هه بوو له ته کیا کرا. له نه وازش و
خوشهاتی و په رایا کهم و کورتی نیشان نه درا، به لام له بهر اهر راوه ستاوه کان
ته نیا هر محمه د حه سه نخانی قاجار ما بوو.

محمه د حه سه نخان له سالی دواپی له شکرکی قورسی برده سهر که ریمخان و
دهستی به هه لمه تبردن و په لاماردانی که ریمخان کرد؛ به لام له دوامیندا گه پشته
سزای خۆی.

که ریمخان له دهشتان نه ده شیا به رامبه ری دوژمن بکات، له شیراز خۆی
دامه زراند و دهستی به داو و گری و له شکر خرکردنه وه کرد. شه رکهر و خه زینه و
زه خیره و دانه و یله و پیوستی خسته سه ریه ک و هیزه که ی خسته نیو شاره وه.
تاب و ته وانایه کی که هه یبوو گردی کرده وه و دراوسیه کانی به خراپی هیشه وه.

له دواپی ئه وه، ئه وجا بۆ قاجار کوشتن و له ناو بردن، که وته مهیدانی شه رو شوپ و
نه یار براندنه وه. به شه و دهستی به شه ی و هه لمه تدان کرد. قاجار هکان و هها
شکاندران و بلاوکرانه وه و په ریشان بوون، نه ده په رژانه سهر ئه وه که خو کو
بکه نه وه. دوامین وه شانندن له لایه ن شیخ عه لیخانه وه بوو. له شکره که ی که ریمخان
زۆر به چوستی شه ریان کرد و به چالاکی سه رکه وتن.

محمه د حه سه نخان ناچار مایه وه و له گه ل نه یاره قاجاره که ی خۆیا شه ری
نه کرد. ئه و هیزه ی که هه یبوو، بیده ست و ناته وان که وته وه. محمه د حه سه نخان
هه تا له دهستی هات خاکی گرت و بۆ سه رکه وتن تالوکه ی ده کرد و له دوامین
ئیشا وای به سه رهات. که بۆ خو پزگارکردن و له شه ی و کوژتار پارازتن ده کو شا و
که وته ته قه لای هه لاتن و گیان له مردن ده رباز بوون. له دواپی نه یاره قاجاره که ی
که وته سه ری و کوژتی.

ئه و شه ی و کوژتاران ه ی خۆبه خۆی قاجار له گه ل یه کتر بوو به مایه ی سه رکه وتن
و پزگار بوونی که ریمخان له دوژمنان، ئه گه رچی که ریمخان له شه ری ده شته کییا
هر ئه شکا، به لام له سایه ی پیاره تی و گه وره یی و دلپاکی خۆیه وه پی گه پشته
(ساکیس - بهرگی دووهم).

چلۆنی و دامه‌زاندنی پادشاهی که‌ریمخان

سالی ۱۱۶۳ که عه‌لیخان مرد، که‌ریمخان ئالای سه‌ربه‌خۆیی هه‌لدا و (میرزا ئه‌بو توراب)ی کچه‌زای شا سولتان حوسینی سه‌فه‌ویی برده لای خۆی و ناوی نا (شا ئیسماعیل) و له‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وایی ئیرانی دانا و به‌ناوی ئه‌وه‌وه هه‌موو خاکی ئیرانی خسته ده‌ست و ناوی خۆی نا (وه‌کیل).

سالی ۱۱۶۵ محه‌مه‌د حه‌سه‌نخانی کوری فه‌تح عه‌لیخانی قاجار که له سالی ۱۱۳۵ به‌ده‌ست نادر شا به‌کوژ چوو بوو، له تورکمان هیزیکی په‌یدا کرد، له لایه‌ن (ئوستوراباد) ده‌ستی کرده سه‌رکیشی.

هه‌روه‌کو گو‌ترا که‌ریمخان بۆ شکاندنی قاجاران شا ئیسماعیلی هه‌لگرت و به‌له‌شکرکی قورسه‌وه چوو سه‌ر محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان. له ئوستوراباد ده‌وره‌ی دا و نزیک چل پۆژ ئه‌و شاره‌ی وه‌ته‌نگ هینا.

محه‌مه‌د حه‌سه‌ن هه‌موو پۆژی بۆ شه‌ر ده‌رکه‌وت. تورکمان زۆر چاک شه‌ریان ده‌کرد. که‌مه‌رخان و شو‌جاعودینی زهند له شه‌ردا کوژران. ئه‌و دووانه له گه‌وره و سه‌ردارانی سوپای که‌ریمخانی زهند بوون.

شا ئیسماعیل چونکه مندال و نه‌زان و بی‌ئهن‌دیشه بوو، وای زانی که‌ریمخان شکا و محه‌مد حه‌سه‌نخان سه‌رکه‌وت. له رووی نه‌زانییه‌وه هه‌لات و په‌نای بۆ محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان برد. که‌ریمخان له‌و ده‌مه‌دا گو‌تی: «پادشاهیکی به‌دنه‌ک هه‌لات».

چوونی شا ئیسماعیل بوو به‌مایه‌ی دل‌گیری که‌ریمخان. به ناچار له‌شکره‌که‌ی هه‌لگرت و روو به تاران گه‌راوه،

خه‌لکی مازنده‌ران که هه‌واداری که‌ریمخان بوون، له‌گه‌ل حه‌سه‌نخان به‌شه‌ر هاتن. موقیمخانی (ساری) و سه‌بزه‌لیخان (لاریجانی) له‌شکرکی قورسیان هه‌لگرت و چوونه سه‌ر محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان و له فرسه‌نگی شاری (بارفروش) به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتر راوه‌ستان و بۆ کوژتار ساز بوون. له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا موقیمخان به‌گولله‌ی زه‌نبوره‌ک کوژرا و له‌شکره‌که‌شی شکاندرا. لاشه‌ی موقیمخانیان هه‌لگرت و له‌سه‌ر داریان دانا و سووتاندیان. ئا‌قا حه‌یده‌ر عه‌لی و حاجی قه‌مبه‌ر عه‌لی که گه‌وره و سه‌رهاتی شار بوون، سه‌ریان. حه‌سه‌نخان

محمد حسه‌نخانی قاجار

له‌سهر مازندهران بوو به فرمانبره‌وا .

له‌و دهمه‌دا نه‌محمد شای نه‌فغان چووه سهر مه‌شه‌هد و گرتی، عیساخانی کوردی چه‌شکه‌زه‌ک ناچار په‌نای بو‌حه‌سه‌نخان برد . دوو پارچه نه‌لماس که هه‌ریه‌ک هه‌شت مسقال گرانییان بوو (۱- ده‌ریای نوور ۲- تاج ماه)، هه‌سه‌نخان نه‌و دوو پارچه‌ی له عیساخان نه‌ستاند .

که‌ریمخان که گه‌رایه‌وه تاران له‌گه‌ل له‌شکر و پیویست ری‌کخستن خه‌ریک بوو . به‌خوی گوت پادشای ئیران و له‌سهر مینبه‌ر خوتبه‌یان به‌ناوی خوینده‌وه . له سالی ۱۱۶۶ دا خوتبه و سکه به‌ناوی که‌ریمخانه‌وه ده‌ست پی‌ کرا .

له‌و دهمه‌دا هه‌سه‌نخان شا ئیسماعیلی کرده گویالی ده‌ست و پیش‌ره‌و و نهردیوانی سه‌رکه‌وتنی خوی . سالی ۱۱۶۸ محمه‌د هه‌سه‌نخان چووه سهر گه‌یلان و گرتی و قه‌زویی خسته ده‌ست و روو به عی‌راق بزووت، سه‌ردار سوپا و کاربه‌ده‌ستانی زهند بو‌ به‌رامبه‌ریکردن و پیش‌گرتنی که‌وتنه مه‌یدانه‌وه . له دوی شه‌ر و کوژتاریکی قورس محمه‌ده‌خانی زهند و ۱۷ که‌س به‌دیل که‌وتنه ده‌ست قاجاران .

که‌ریمخان له‌ولوه به سوپاهیکی زله‌وه چووه پیش هه‌سه‌نخان . له‌ویوه جله‌وی به‌ر به ئاوربایه‌گان سوورانده . نازادخانی نه‌فغانی که له لایه‌ن که‌ریمخانه‌وه فرمانگوزاری ئاوربایه‌گان بوو به ۲۰۰۰۰ پیای شه‌رکه‌روه چووه پیشی . له ۶ فرسه‌نگی (ورمی) شه‌ریان ده‌ست پی‌ کرد . له دوی خوینداری و کوژتار، نازادخان هه‌لات، محمه‌د هه‌سه‌نخان به‌سهر نه‌و خاکه‌دا خشا و کوژتاری کرد و روو به شووشی رویی . ئاوربایه‌گان دوچار به ویرانی و پیپه‌ستی کرا .

محمه‌د هه‌سه‌نخان به ده‌ستووری ره‌شگیری که‌وته نه‌و خاکه‌وه، هه‌ر ئاواپییه‌ک و مایکی که‌وته پیشی سووتانندی و ویرانی کرد و روو به کاشان رویشت .

شیخ علیخانی زهند که له لایهن که ریمخانه وه فرمانر هوائی ئه سفه هان بوو، به سوپا هیتی قورسه وه چوو پیتی. محمه مد حه سه نخان ریگی گوری و روو به شیراز نازووتی. سالی ۱۱۷۱ له که نار شیراز که ریمخان و قاجار به گز به کترا چوون. هیندیگ سواره ی ئه فغان که له کن محمه مد حه سه نخان بوون، به شه وه هه لاتن و په نایان بق که ریمخان برد. یه ک له دوائی یه ک له شکری قاجار له محمه مد حه سه نخان جوئی بوونه وه و تیکه ل به له شکری زهند بوون. که ریمخان ته نگه ی به قاجار هه لچنی و شکاندنی و له هه موو لایه که وه تیان روو هاتن.

محمه مد سه نخان و چهند که سیگ له دست و پیوه ندی به زور گیانینان پرگار کرد و به پیاده یی خوین گه یانده مازنده ران. مال و ئه سپا بیکی زور که وته دست زهنده کانه وه.

که ریمخان خاک و شارانی که محمه مد حه سه نخان گرتیوونی، خستی وه دست خوئی و له شکریکی له ژیر فرمانی شیخ علیخان نارده سهر ئوستراباد.

محمه مد حه سه نخان له وه دمه دا که میگ تینی هاتبووه بهر، چهند که سیکی تورکمانی له سهر کووبو بووه. شیخ علیخان هه تا گه یشته (فه یرووز کوه) پانه وه ستا. تورکمان که ئه وه لامه یان پی گه یشت بلاوه یان تی که وت.

له ولاره شیخ علیخان روو به ساری چوو و به بی شه رگرتی. محمه مد حه سه نخان رووی له ئوستراباد کرد و هه لات. حوسینخانی تورکمانی دلو که هه واداری قاجار بوو، به له شکریکی له دستیا بوو چوو کن شیخ علیخان و سه ری بق چه ماند.

شیخ علیخان له سارییه وه چوو ئوستراباد. محمه مد حه سه نخانی قاجار سه نگه ری دروست کرد و بق به رامبه ری پاره ستا، هه ردوولا ده ستیان به کوژتار کرد.

شیخ علیخان بق ئه وه ی ئه و بنچینه پیسه هه لکه نی له که نار ده ری اچه ی (ته به رستان) وه ریگی ئوسترابادی گرتی پیش و محمه مد حه سه نخان ناچار له ریگی خیابانه وه چوو خاکی (گولباد)، له وی له گه ل زهند به شه ره ات و له که نار ده ری شه ریکی قورس کرا و له دوائیدا قاجار به ناچاری روو به ئوستراباد گه ری ایه وه.

شیخ عه‌لیخان له گولباده چووئه ئه‌شرف، محهمه‌د حه‌سه‌نخان که گه‌یشته ئوستراباد هاواری له نه‌جه‌فخانی کوردی شادی کرد فریای که‌ویت. ئه‌وانیش به ۱۰۰۰۰ که‌سه‌وه چووئه کۆمه‌گی و به بۆنه‌ی کورده‌کانه‌وه له‌ملا و له‌ولاوه ۶۰۰۰ که‌سیکی دیکه‌ی له ده‌وره کۆبووه‌وه.

محهمه‌د حه‌سه‌نخان به‌وه له‌شکره‌وه چووئه پیش له‌شکری زهند. له بیابانی (قرق) هه‌ردوو له‌شکر گریبان گیربوون. له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تدا نه‌جه‌ف عه‌لیخان شادی کورده‌کانی هه‌لگرت و به‌بی شه‌پکردن روو به خوراسان گه‌راوه. محهمه‌د حه‌سه‌نخان پیاوه‌کانی بۆ شه‌پ نارد و که‌میک ته‌قه‌لایان دا و ژیگای خیابانیان گرته پیش و هه‌لاتن. محهمه‌د حه‌سه‌نخان به ناچاری له‌گه‌لیان چوو.

شیخ عه‌لیخان به کورژتار که‌وته سه‌ریان، له‌وه‌مووانه که‌سی له قاجاران رزگار نه‌بوو. محهمه‌د حه‌سه‌نخان به دوو نۆکه‌ره‌وه روو به لیتره‌وار هه‌لاتن. کوردیک (سه‌بزه‌لی) (سه‌وزالی) ناو که‌وته سه‌ریان و محهمه‌د حه‌سه‌نخانی گرت و سه‌ری بری و بۆ شیخ عه‌لیخان به‌دیاری برد و ئه‌ویش بۆ تارانی به‌پڕ کرد. ئه‌وه که‌لله‌سه‌ره‌یان برده پیش که‌ریمخان.

مه‌ردی و پیاوه‌تی و دلپاکی کورد، لیتره‌دا دیاری کرد که جلدی یه‌که‌می ته‌ئزخی قاجارییه لاپه‌ره‌پارده به‌وه جوژه لی‌ده‌دویت: که سه‌ری محهمه‌د حه‌سه‌نخانیان برده پیش که‌ریمخانی زند، که‌ریمخان له تاران له‌سه‌رای شاهی دانیشتبوو. یه‌که له قاجاران ئه‌وه سه‌ره‌ی له په‌شته‌مالیکه‌وه پێچابوو و به‌بی ترس برده به‌رده‌می که‌ریمخان. له لایه‌ن که‌ریمخانه‌وه پرسیارچ کرا که ئه‌وه چییه؟ پتی گوت: سه‌ری محهمه‌د حه‌سه‌نخانی قاجاره. که‌ریمخان که ئه‌وه‌ی بیست له جیگای خۆی بلند بوو و به‌پێ‌خواسی له‌سه‌رای پادشاهی چووئه خواره‌وه، سه‌ره‌که‌ی حه‌سه‌نخانی وه‌رگرت و به‌ده‌ستی خۆی شوشتی و مووی سه‌ره‌که‌ی شانه کرد و گولای پیدایه‌رساند و به ده‌ستووری گه‌وران سوکواری بۆ دانا و به ره‌وشتی پادشایه‌تی له تابووتی نا. هه‌تا ده‌روازه‌ی شار له پیش تابووته‌که‌وه ره‌وشت، سه‌رداران و سه‌رکرده‌ی سوپا و گه‌وره‌ی شاری هه‌تا گۆرستانی له‌گه‌لا نارد.

که شیخ عه‌لیخان له‌وه شه‌په‌دا سه‌رکه‌وت هه‌موو مازنده‌ران و ئوستراباد و گه‌یلان و خوراسانی خسته ده‌ست خۆی.

حهسه‌نخان که کوژرا، محمه‌دخانی قوآنلوی قاجار و ئاقا محمه‌د و حوسین قولیخان کورانی محمه‌د حهسه‌نخان و ژن و مندالانی هه‌لگرت و له ئوستراپاد وه‌پیی خستن و بق (گورگان)ی بردن. له دوا‌ی ئه‌وه بی چاره مان و پروویان له ده‌رگای که‌ریمخان کرد، ئه‌ویش به گه‌وره‌یی پای گرتن و ره‌وانه‌ی شیرازی کردن. له رووی میهره‌بانی و دلخا‌وینیی‌ه‌وه وه‌کو شانزاده‌یه‌کی به‌خپو ده‌کردن. ئه‌وه‌ش په‌روه‌ده‌یه‌کی وابوو که‌له دوامیندا کردنیه خو‌یخواری مال و مندالی خو‌ی.

سالی ۱۱۷۱ که‌ریمخان به‌بی کیشه بوو به پادشایه‌کی سه‌ربه‌خو‌ی ئیران و خاکی گه‌یلان، خوراسان، عیراق و ئاوربایه‌گان، فارس، مازنده‌ران و ئه‌وانی دیکه‌ی به‌ته‌وا‌وی گرت و له‌گه‌ل دراوس‌یکانیدا به خو‌شی بنچینه‌ی دامه‌زاند و دۆستایه‌تی خسته نیوانیان. که‌ریمخان به‌ره‌لستی‌کی که له پیشی بوو نه‌یده‌ه‌یشت بق ئاره‌زووی فه‌رمان‌ره‌وایی سه‌رکه‌و‌یت، ته‌نیا محمه‌د حهسه‌نخان مابوو، ئه‌ویشی که کوژت ئیتر هیچ گری و کو‌سپه‌یی‌کی له‌به‌رده‌م نه‌ما که بی‌ته مایه‌ی سه‌ر نه‌که‌وتن.

که‌ریمخان که کورانی محمه‌د حهسه‌نخانی برده شیراز، ئاقا محمه‌دی کرده نو‌که‌ر و حوسین قولیخانیشی کرده فه‌رمان‌گوزاری (دامغان). حوسین قولیخان گه‌یشته دامغان و دامه‌زرا و زۆری پی نه‌چوو، ده‌رگای‌یکی شو‌پشی بق کورده دلپاک و بی‌باکه‌کان کرده‌وه، ره‌گه‌زی تو‌له‌کردنه‌وه بزاوتی و ده‌ستی به سه‌رکیشی و جه‌رده‌یی کرد. ئه‌وانه‌ی له پیشا له ته‌کیا خراپه‌یان کردبوو گرتنی و کوشتنی و له‌ویوه چووه سه‌ر ئوستراپاد و ئه‌ویشی وه‌تنگ هی‌نا، هه‌موو دوژمنه‌کانی پیشووی کوژتن و گه‌راوه دامغان. به‌و جو‌ره هه‌ر رۆژه به‌سه‌ر جیگای‌یکیدا ددها و تالانی ده‌کرد.

محمه‌دخانی سه‌واد کوهی که له‌پیشدا ناوی (دادق) بوو، له لایه‌ن که‌ریمخانه‌وه کرا به فه‌رمان‌ره‌وای مازنده‌ران. قولیخان چووه سه‌ری و کوژتی. به‌وه هه‌موو مازنده‌رانی که‌وته ده‌ست.

که‌ریمخان که له‌وه ئاگادار بوو، وای به‌چاک زانی حکومه‌تی مازنده‌ران بداته مه‌هدیخانی کوری محمه‌دخان و له جیگه‌ی باوکی خو‌ی دامه‌زرتیته‌وه، بق ئه‌وه‌ی که تو‌له‌ی باوکی له قولیخان بکاته‌وه.

مه‌ه‌دیخان به ه‌ی‌زیکه‌وه چووه (بارفرۆش). له‌ولاوه قولیخان به‌شه‌و چووه سه‌ر بارفرۆش و مه‌ه‌دیخانی گرت و له‌به‌ندی کرد. دیسان هه‌موو مازنده‌ران که‌وته ده‌ست قولیخان، هه‌موو قه‌لا و جیگا سه‌خته‌کانی رووخاند و دوژمنه‌کانیشی کوژتن.

که‌ریمخان که‌ ئه‌و وه‌لامه‌ی پی‌ درا له‌شکرێکی ناره‌ مازنده‌ران و تورکمانی یوخاری باشیشی هان دا و چوونه سه‌ر حوسین قولیخان و گرتیان و کوژتیان. که‌ریمخان ئه‌و له‌شکره‌ی له‌ ژێر فه‌رمانی زه‌کیخانی برابا ناره‌ مازنده‌ران. له‌ دوا‌ی کوشتنی حوسین قولیخان ئه‌یاله‌تی مازنده‌رانی دا به‌ زه‌کیخان. ئه‌ویش که‌ گه‌یشه‌ مازنده‌ران ژن و مندالانی قولیخان و مورته‌زا قولیخانی کۆکردنه‌وه و بۆ قه‌زوینی ناردن. ئه‌و ئاگره‌شی به‌و جوژه‌ کوژانده‌وه و هه‌موو قاجاره‌کانی بلاوکردنه‌وه. (ق. ب. ۱).

له‌شکر ناردنی که‌ریمخان بۆ سه‌ر خاکی عیراق ۱۱۸۹ هـ

که‌ریمخان ئه‌گه‌رچی له‌ته‌ک حکومه‌تی تورکی عوسمانییا نیوانی خو‌ش بوو و په‌یمانیان له‌ نیواندا هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر چه‌ند چتیکێ زۆر گه‌وره‌ی هاتوو له‌ والی به‌غدا دلگیر بوو و له‌ سه‌ی لاوه‌ له‌شکرێ ناره‌ سه‌ر خاکی عیراق و شاره‌زور و هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر به‌غدا و به‌سرا.

۱- موته‌سه‌رپی خاکی بابان، محمه‌د به‌گ له‌ لایه‌ن عومه‌ر پاشای والیی به‌غداوه له‌ حوکمرانی خرا و مه‌حموود به‌گی برابا ئه‌وی له‌ جیگا دانا. محمه‌د بۆ ئه‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ر حوکمرانی داندیته‌وه په‌نای بۆ که‌ریمخان برد. که‌ریمخان له‌و بابته‌وه قاقه‌زیکێ بۆ عومه‌ر پاشا نویسی. له‌ لایه‌ن پاشاوه نویسراوه‌که به‌ه‌یند نه‌گیرا.

۲- خه‌لکی ئیران بۆ زیاره‌تی ئیمام حوسین له‌ ئیرانه‌وه چوون و له‌ گه‌رانه‌وه‌دا مال و ئه‌سپابیان له‌ لایه‌ن والیه‌وه تالان کرا و به‌ئه‌تک و سووکی ده‌رکرا بوون. که‌ریمخان ئه‌وه‌شی له‌ عومه‌ر پاشا گه‌یاند، بی سوود مایه‌وه.

۳- له‌و ساڵه‌دا چاوقولکه‌ که‌وتبووه خاکی عیراق ونزیکه‌ی سه‌د مال له‌ (خه‌لکی ئیران مردبوون و مال و ئه‌سپاب و شتومه‌کی ئه‌وانه له‌ لایه‌ن والیی به‌غداوه تالان کرا بوون. که‌ریمخان ئه‌وه‌شی دیسان بۆ عومه‌ر پاشا نویسی که‌

بیداتهوه، وهلامی نه داوه (ج. ب. ۱- ل- ۱۱۳- ۱۱۴- ۱۱۵).

۴- توشمالی «تایهفه»ی که نزدیک سهه ماله زیممی بوون، له عومه پاشای خواستن که بۆ نیشتمانی خۆیانیان بنیتریتتهوه، که کهوتبووه به سرا و ئه ویشی گویدیر نه کرد و نه ییبهیست، له سهه ئه وه شا سه بهووردانی گوترا و به نویسراوی بۆ ئه سته مبولل نارد و له عومه پاشای گازانده کرد. به لام له ولاره گه وره و خهوانینی ئیران له دهوری که ریمخان کۆمه لیان به ست و پتیمان گوت: «ئهو خاکانه ی که له وه پیش هر له سهه خاکی ئیران بووه و ئیستا که ش وا چاکه ئهو خاکه بخریتته ژیر فرمانی خۆمانه وه». به راوردی قسه ی هه مووان کرا و گوترا له وه پیش که ریمخان که له ئاوربایه گان له ته که ئه فغانه کانا شه پی ده کرد، پادشای رۆم یارمه تیی دوژمنی ده کرد و بۆ خراپه ی خاکی زهند ده کۆشا (جهودهت).

چوونی نه زهره لیخان بۆ سهه درنه

نه زهره لیخان به سوپاهیکی قورسه وه چووه سهه درنه، میهرود، مهنده لی و به دره. ئهو خاکه ی هه موو به جاریک پامال کرد و پروو به ده ورپشتی به غدا له بزووتنه وه دابوو. به زستان شاره زووری خسته ده ست و محمه د شه فیع خان هه موو خاکی شاره زووری ده وره دا. به له شکر ی ئه رده لان و که له وپه وه به سهه خاکی شاره زوورا رۆیشت و هه تا نزدیک که رکووکی گرت؛ له خودی شاره زوور ناوچه ی گری دا. رۆژ به رۆژ هیزی له سهه کۆبووه وه.

له بهر شه ره وشۆر و کورتاری ده وره ی شار، به غدا تووشی نه بوون و ته نگیی خواره مه نی و دانه ویله بوو. له لایه ن که ریمخانه وه له شکر یکی دیکه شی پروو به (قارس) له ئاوربایه گانه وه به ری کرا. وه زیر (ئهمه د عیزه ت پاشا) ی مو حافیزی قارسیان وه ته نگ هیتا.

چوونی عه لی مورادخان بۆ سهه شاره زوور

محمه د به گی بابان، هه ره کو له پیشا لئی دواين، له لایه ن عومه پاشا وه له فه رمان په وایی شاره زوور خرا و په نای بۆ که ریمخان برد. له دوا ی ئه وه که عومه پاشا قسه ی که ریمخانی به هیند نه گرت، که ریمخان له شکر یکی بۆ عه لی

مورادخانی خوارزای خوئی رېک خست و له گه ل محمهد به گا بؤ شاره زووری به پړئ کردن.

له ولوه عومهر پاشاش ۱۰۰۰۰ کهسی نارده قه لچالان که کؤمه گی مه محمود به گی بابان بکه ن. له دواى شهري و کوژتاریکی زؤر محمهد به گ له سهر فرمانروایی بابان دانراوه.

چوونی سادقخان بؤ سهر به سرا، به کی مه حه پهم ۱۱۸۹

سالی ۱۱۷۸ که ریمخان که و ته سهر ئاره زووی گرتنی خاکی عیراق و شاره زوور و له گه ل سهر کرده و گه وره کانی ئه و خاکه دا دهستی به نویسراو ناردن کرد. چونکه خه لکی عیراق دادگری و میهره بانایی که ریمخانیان پسند کردبوو و له رهنج و دلگیری دا له دست عومهر پاشای والی به غدا ده ژبان، به چاکی پیشوازیی ئه و هیان ئه کرد که بکه ونه ژیر فرمانی که ریمخانی زنده وه.

له و ساله دا شیخ سلیمانی برا گه وره ی (به نی که عب) ی عاره ب به خیله که یه وه په نای برده بهر که ریمخان. له خاکی (دورق) دا دامه زاندران و به خیتو کران (ع). ته ئریخی به سرا - ل - ۱۴۳).

فرمانرواییانی زهند به و جوړه له گه ل خاکی عیراق خه ریک بوون و خه لکه که شی به هموو جوړئ نوازش ده کرد. محمهدی خه زینه دار له و ده مایا هان درابوو که له به غدا هه واداری بؤ پهیدا بکات و خه لکه که بکاته هاوده نگ (ع) - ته ئریخی به سرا - ل ۲۰۹).

سالی ۱۱۸۸ که ریمخان له گه ل پادشای عوسمانی عه بدولحه مید خانا نیوانی - به و جوړه ی که له پیشا لپی دواين - تیک چوو و جاری شه ری له ته کا کیشا. له شکرکیکی ۱۲۰۰۰ کهسی له ژیر فرمانی سادقخانا نارده سهر به سرا. شیخ سلیمانی به نی که عب به هموو هیژیکی که له دهستی هات به ئاره زووی خوئی له ته ک سادقخانا چوه سهر به سرا (ع).

له و ده مه دا موته سه لیمی به سرا سلیمان به گ که به سلیمان پاشای گه وره و به (ئه بوسه عید) ناویانگی کردبوو، له سالی ۱۱۸۲ وه له سهر به سرا بوو له شکرکیکی ریککه و تووی ساز کرد و له دوامینی ئیشا خوئی له شار په ستاوت و دهر وازه ی

قه‌لای له‌سه‌ر خوئی به‌ست. نزیک ۱۳ مانگ له‌نیو‌شارا به‌قه‌لای به‌ندی ماوه. سادقخان له‌شه‌ر و ده‌وره‌دانی شار ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو. سلیمان به‌گ ناچار به‌مه‌رج خوئی به‌ده‌سته‌وه دا. ئە‌گه‌رچی هینده‌راوه‌ستانه‌ی یۆ‌گه‌یشتنی یارمه‌تی بوو، که نائومید بوو ده‌روازه‌ی شاری له‌سادقخان کرده‌وه (ع. ل ۱۴۴).

سالێ ۱۱۸۹هـ / ۱۷۷۵م سادقخان که شاری گرت، خه‌لکه‌که‌ی به‌خووشی و چاک نوازشکردن و له‌گه‌ل ئە‌و ئینگلیزانه‌ی که له‌به‌سرا‌بوون گه‌لیک چاکه‌ی کرد و نوازش و میهره‌بانی له‌ته‌کیانا نواند. سادقخان که له‌گه‌ل سلیمان به‌گدا ریک کهوت شاری گرت، له‌سه‌رهات و گه‌وره و بازرگان و کار له‌ده‌ستانی به‌سرای چهند که‌سیکی له‌گه‌ل سلیمان به‌گا گرتن و له‌ته‌ک خوئا بردنیه شیراز و پیشک‌ه‌ش به‌پادشای کاک‌ی کردن و عه‌لی محهمه‌دخانی خوارزای به‌۱۲۰۰۰ که‌سه‌وه له‌به‌سرا دانا (ع).

عه‌لی محهمه‌دخان ئە‌و خاکه‌ی رۆژ به‌رۆژ رام ده‌کرد و هه‌تا نزیک به‌غدا و مونته‌فیک‌ی خسته ژیر فه‌رمانیه‌وه.

عه‌لی محهمه‌دخان له‌شکرکی ۱۰۰۰۰ی هه‌لگرت و چووه مونته‌فیک و ۲۰۰۰ که‌سی له‌ژیر فه‌رمانی محهمه‌د حوسینخانی برای له‌به‌سرا دانا. محهمه‌د حوسینخانی له‌به‌سرا خه‌ریکی به‌خپو کردن بوو و عه‌لی محهمه‌دخان روو به‌مونته‌فیک هه‌تا فوراتی ئاژووت. عاره‌بی مونته‌فیک له‌ژیر فه‌رمانی (سامیر بن سه‌عدوون و سوهمین بن عه‌بدو‌ل‌لادا) چوونه پیش له‌شکری کورد. عه‌لی محهمه‌دخان فه‌رمانی دا که شه‌ر و کوژتار ده‌ست پی بکریت (ع).

له‌شکری زهند له‌به‌ر توندی گه‌رما ته‌نگاو بوو‌بوون و هه‌رچی‌یکو عاره‌ب بوون له‌گه‌رمای ده‌شتدا بئیاکانه ده‌کوژشان و شه‌ریان ده‌کرد. له‌دوامینی شه‌ر و کوژتارا کورد شکان و هه‌تا نزیک چۆمی فورات رانه‌وه‌ستان. عاره‌به‌کانیش روو به‌خاکی خوئان گه‌رانه‌وه.

له‌ولاوه سادقخان که له‌وه ئاگادار بوو، به‌له‌شکرکی قورسه‌وه له‌شیراز ده‌رکه‌وت و روو به‌به‌سرا که‌وته ری. سادقخان که گه‌یشته به‌سرا خیلی عاره‌بی له‌گه‌ل شیخ سلیمانی به‌نی که‌عبی خست و له‌ژیر فه‌رمانی عه‌لی محهمه‌دخان و مه‌هدیخانی برایا ناردنیه سه‌ر مونته‌فیک که تۆله‌ی پیشوو بستین. به‌دبه‌ختانه به‌رئاوه‌ژووی ئاره‌زوویان رووی دا (ع).

لهولاهه مونتهفيكيهكان بۆ بهرامبهري راوهستان. گهورهكاني عارهبي مونتهفيك بۆ پيکهاتن پياويان نارده کن عهلي محهمهدهخان که شهري نهکهن و به مهرج ريک کهون. عهلي محهمهدهخان چهند پهيمانيکي سهختي لئ خواستن؛ ئهوانيش ئهوهيان نهويست لهسهري شهري رقيان بهست.

ههردوو لا له خاكي (ئهبي ههلاهه) بهگژ بهکدا چوون. زهندهکان لهسهري دهستووري تيب شهريان دهست پئ کرد، عارهبيش تاک و جووت و به هؤسه کيشان پهلاماريان دهبرد. تۆز و گهرمي، لهشکري زهندي وهتهنگ هئنا. له ههردوو لاهه کوژتاريکي قورس کرا، بهلام له دوامينا له جهرگه شهري عهلي محهمهدهخاني سهردار سوپاهي کوردي زهند و مههدهخاني براي کوژران. لهشکري بي سهردار شپهريه بوون و زۆر و کهمي روو به بهسرا ههلاتن.

جاري شهري تورکي عوسماني لهتهک کوردهکاني زهنددا ۱۱۹۰

لهبهري ئهوه که کهريمخان له سي لاهه لهشکري ئازووته سهري خاكي عئراق و بهسرا، شارهزووري گرت و خاكي فارسيسي وهتهنگ هئنا، سوئلتان عهبدولحه مهيدخان سهردار و وهزيرهکاني کو کردهوه و به يهکيهتي پهيمانيان کرد که بۆ سهري کوردي زهند جاري شهريکردن بکيشن و بهسرا و خاکهکاني ديکه له کهريمخان بستيننهوه. له دواي چهند جار کويوونهوه ئهوه پهيمانه گري درا.

بۆ گهيشتنه ئهوه ئارهزوه عهبدوللا پاشا کرا به واليي بهغدا و هسهن پاشا بۆ موتهسهريفي شارهزور داندره و فهريمان بۆ موتهسهريفي قهره هساري ميري ميران محهمه پاشا، موتهسهريفي ئاقشههر، موتهسهريفي سيوهرهک، موتهسهريفي بوزادق، گهوهري ئيلي کوردي ميللي، دانيشتووي رهقه، خهليکي ئهنادول، قارهمان، ههلب، مهراعاش، رهقه، سيوهرهک، مووسل، دياربهکر نويسرا و بهواليي بهغدا ناردران که ههموويان به لهشکر و مالهوه بۆ کوهمهگي لهگهلي بچنه بهغدا و لهگهلي زهنددا شهري بکن. بهوجوره له ئهسته مبول ئهوه واليه بۆ لهشکر کوکردنهوه روو به بهغدا کهوته ريگا.

له لاييکي ديکهشهوه خهلات و دياريي گرانبهها و فهريمانيان بۆ خانهکاني ئاوربایهگان نارده کهس يارمهتي کهريمخان نهکهن و له تهک رووما ريک کهون. بۆ حوسين عهليخاني ئيرهوان ۲ ههزار ليره ي زهره و کهولتيکي سموره و شاليکي

کرمان؛ بۆ ئەرکه‌لیخانی تفلیس هه‌زار لیره‌ی زه‌رد و که‌ولێکی سمۆره و سه‌ریک ئه‌سپ به‌ ره‌خت و زین و به‌رگی به‌زێر و گه‌وه‌ر پاراندران و به‌ بۆ ئه‌حمه‌د خانی خویی ۱۵۰۰ لیره‌ی زه‌رد و که‌ولێکی سمۆره‌ ناردران، بۆ خانه‌کانی گه‌نجه، شێروان، نه‌خچه‌وان، قه‌ره‌باخ و هی دیکه‌ش فه‌رمان و تکانه‌ ناردران که به‌ ناوی دینه‌وه یارمه‌تی پۆم بکه‌ن و له‌ که‌ریمخان پرووگه‌ردان بن.

ئه‌حمه‌د جه‌وده‌ت له‌ به‌رگی یه‌که‌می میژوووه‌که‌ی و لاپه‌ره ۱۲۳ - ۱۳۰ دا زۆر دوور و درێژ له‌وه‌ دواوه و له‌ دوامینا ده‌لێت: له‌به‌ر ئه‌وه که‌ مسته‌فا پاشای والیی به‌غدا، به‌که‌ریمخان فریوی خوارد بوو، ناردرایه‌ دیاربه‌که‌ر و به‌ قه‌له‌به‌ندی گه‌توو بوو، له‌ ئه‌سته‌مبووله‌وه به‌ تایبه‌تی پیاویان نارد و سه‌ری بری و بریده ئه‌سته‌مبوول.

کوژتنی خالید پاشای بابان

خالید پاشا له‌ شاره‌زور به‌ رق هه‌ستاوی چوو په‌نای بۆ که‌ریمخان برد و له‌وێ فه‌رمانێکی وه‌رگرت و گه‌رایه‌وه: مه‌نده‌لی، به‌د ره‌و جه‌سانی به‌ موته‌سه‌ریفی پێ به‌خه‌شرا، له‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌ ده‌ستی به‌ فه‌رمانه‌وایی کرد.

والیی به‌غدا قاقه‌زێکی بۆ نوویسی و به‌ فیل و ده‌سیسه‌ خه‌له‌تاندی و به‌ مه‌رجی ئه‌مه که له‌ که‌ریمخان پرووگه‌ردان بێت و بکه‌وێته ژێر فه‌رمانی پۆمه‌وه، له‌ گوناھی ده‌بووریت. والی له‌گه‌ڵ خه‌له‌تاندن و فریودانی خه‌ریک بوو، به‌ په‌نه‌انیش له‌شکری ریک ده‌خست که‌ بچێته سه‌ری.

خالید پاشا که له‌وه‌ ئاگادار بوو، به‌له‌ز بۆ که‌ریمخانی نوویسی که‌ فریای که‌وێت. که‌ریمخان فه‌رمانی دا به‌نه‌زه‌ر عه‌لیخان که له‌ کرماشانه‌وه بچێته یارمه‌تی خالید پاشا. نه‌زه‌ر عه‌لیخان له‌ پێشا خان که‌ له‌هۆری به‌له‌ز نارد و بۆ خۆشی به‌ له‌شکروه‌ که‌وته ریکا.

والیی به‌غدا له‌ ژێر فه‌رمانی باشچاوشی خۆیا له‌شکریکی له‌ خه‌لکی به‌غدا نارده سه‌ر خالید پاشا و له‌ پاشا که‌تخوداشی به‌ ده‌سته له‌شکریکه‌وه نارد. له‌ولاوه خالید پاشا له‌ کوردی قه‌لباش و له‌ کوردی ئه‌و ئیوانه له‌شکریکی هه‌لگرت و چوو په‌نجه‌وه و له‌ که‌نار مه‌نده‌لی به‌گژ له‌شکری به‌غدا یاچوو. له‌ دوا‌ی شه‌ریکی قورس له‌ کورد گه‌لی به‌کوژت چوون و شکسته‌یان تێ که‌وت. خالید پاشا و ئامۆزایه‌کی

محهمه بهگ و له ههوادارانی سێ کەس و (قەهرمان خان) و دوو نۆکەری بەدیل گیران و سەریان بێرا و بۆ ئەستەمبوول ناردان و له لایەن عەبدولحەمید خانەووە تۆپێک کەوڵی سمۆرە و شیرێکی گەوهەرەبەند بە خەلات بۆ والی ناردرا .

شەری محهمەد پاشای بابان و سەلح خانی بانە ١١٩١

والیی مووسڵ حەسەن پاشا بە دیاری و خەلات و بەخشش، دلخۆشیی محهمەد پاشا و ئامۆزاکانی داووە و خەڵەتاندنی و له کەریمخانی زەندی پچرینەووە. ئەوانیش له گەڵ فریودانی کوردی ئێران تەقەلایان دەدا و دەیانکردنە ههوادار و یاری خۆیان.

محهمەد پاشا له لایەن حەسەن پاشاوە کرا بە چەرخەچی باشی و بۆ چوونە سەر خاکی زەند هاندرا. محهمەد پاشا له رێگای سنه‌و و ئەحمەد پاشاش له شاخەکانەووە ناردرا. سەر کوردستانی بانە و ئەردەلان؛ بۆ خۆشی به سوپاھێکی زلەووە چوو یارمەتیان.

سەلح خانی بانە کە لەو پێش دۆستی بابانەکان بوو، بەو کە بابان بوون بە ههواداری رۆم لێیان دلگیر بوو، بۆ شەریان سوپاھی ساز کرد و رۆژی ١٤ رەبەعی یەکی ئەو سەلح، هەردوو لا نزیک سێ سەعات له یەکتریان کوژتار کرد. سەلح خان ناچار بوو کە شاری بانە چۆل کات و بکەوێتە نیو شاخە بەرزەکانەووە. لەشکری محهمەد پاشا کەوتە نیو شارەووە و تالان و وێرانی کرد و گەراووە. لەسەر رێگا تووشی هەر بێ دەسەلاتی بوون، گرتیان و کوژتیان و کەللەسەرەکانیان بۆ حەسەن پاشا و لەووە بۆ ئەستەمبوولیان ناردن.

سەلحخان هاواری له خوسرەوخانی والیی کوردستانی سنه کرد کە کۆمەگی بکات. کەریمخان فەرمانی دا بە خانانی موکریان و مەراغە و قەرەگۆتیز و هەمەدان کە به لەشکرەووە فریای سەلح خان کەون.

٢٧ی ئەو مانگە لەشکری کوردی ئەو خانانە روو بە خاکی بابان چوون و هەردوو لا بۆ کوژتار ریزبوون و نزیک ٤ سەعات خۆینی یەکتریان پرت. لەو شەپەدا ٢ هەزار کوردی هەردوو لا کوژران. بابانەکان خراپ شکاندرا. جەودەت- جەلدی یەکەم - لاپەرە ١٤٣ دەلیت: لەو شەپەدا ٢٢٣ کەللەسەر بۆ ئەستەمبوول ناردرا .

پادشاهی کهریمخان له سالی ۱۱۷۲-۱۱۹۳ هـ / ۱۷۵۸-۱۷۷۹ م

کهریمخان له دواى ئەو کیشنه و شهري و کوژتارانە تەواو ۲۰ سال و چەند مانگ له هەموو خاکی ئێران پادشاهیێکی سەربەخۆیی کرد، بەبێ شهري و دوژمنایهتی و نهیاری فهردمانه‌وایی به نازادی به‌سه‌ربرد و به خۆشی خاکی ئێرانی راگرت. کهریمخان هه‌رچه‌ند له خاکی ئێرانا ناوی پادشاهی به خۆیه‌وه نه‌نابوو و به (وه‌کیل) ناویانگی کردبوو؛ به‌لام به‌راستی فهردمانه‌وا و پادشاهیێکی به‌شان و نازاد و سه‌ربه‌خۆ بوو. سکه‌ی له‌سه‌ر دراوی زێر و زیو و مس به ناوی خۆیه‌وه لێ دا و له‌سه‌ر مینه‌به‌ران خوتبه به ناوی ئەوه‌وه ده‌خویندرايه‌وه.

پایته‌ختی پادشاهی کهریمخان شاری شیراز بوو. میژوونویسی به‌ناویانگی ئینگلیزی (ساکیس) له به‌رگی دووه‌می میژووه گرانبه‌هاکه‌یا ده‌لێت: «ئەو کۆشک و باله‌خانه و خانوبه‌ره جوان و خۆشانه‌ی که ئەمرۆ له شیراز جیگای سه‌ربلندی و خۆ پینواندنی گه‌له‌که‌یه‌تی، هه‌موو له سایه‌ی کهریمخانه‌وه‌یه. له بابەت دادخواهی و دادگوسته‌ری و خۆشروویی و میه‌ره‌بانی و دلسۆزی کهریمخان له شیراز له هه‌موو که‌س گویدێر ده‌بووم و له خه‌لکه‌که‌م ده‌به‌یسیت. خه‌لکه‌که‌ی شیراز زۆر باش له چاکه‌ی ده‌دان و کهریمخان چهنده‌ پیاویکی چاک بوو و دادگوسته‌ر بوو بۆیان ده‌گێرامه‌وه. مه‌ته‌لێک بۆ ئەمه هه‌یه: که هینده خه‌لکه‌که‌ی خۆش ده‌ویست بۆ که‌یف و شادی و خۆشی هان ده‌دان و بۆ شادی و چۆپی گرتن و زه‌ماوه‌ند ده‌بیزاوتن. له گه‌ره‌کی شیراز ئەگه‌ر رۆژیک ده‌نگی مۆسیقا و گۆرانی نه‌هاتبايه، بانگی خه‌لکی ئەو کووچه‌ی ئەکرد و پێیانی ئەگوت بۆچی له گه‌ره‌که‌که‌ی ئێوه ده‌نگی مۆسیقا ناییت؟ ده‌زبه‌جی ده‌گوت: که له‌و گه‌ره‌که‌ مۆسیقا لێ بدریت و لێ ئەدرا، هه‌روه‌کو شایه‌ریکی ئێرانی گوتویه‌تی: «ئەهالی شیراز هه‌میشه له خۆشی و که‌یف پیز پایدا به‌سه‌ریان ده‌برد. ئەویش که‌یفیکی وا که چاخ بێ کاری و بێ ئیشییان له‌گه‌ل ژنی ماه‌رووه‌کانا راده‌بوارد. ئەسته‌یره‌کان ده‌ده‌وشانه‌وه و له خۆشییان هه‌موو دلیک به که‌یف و هه‌موو سینه‌یه‌ک به میه‌ره‌بانی و شادمانی رای ده‌بوارد».

کهریمخان له ته‌ک خه‌لکی خاکی خۆیا زۆر تیکه‌لی هه‌بوو. ئەگه‌رچی له مانادا پیاویکی زۆر گه‌وره و به‌شان و شه‌وکه‌ت و فه‌ر بوو، به‌لام به گه‌وره‌یی خۆی به

ژېړدهست و ړهعیهت نهنواندېوو. که کهریمخان رۆژی ۱۳ ی مانگی سهفه ر سالی ۱۱۹۳ به نامورزشی یه زدان شاد بوو، کهریم خان که مرد له تمه نی هه شتا سالییه بوو. ئیرانییه کان له ئاسوودهگی و خوښی بی بهش و بی بهره مانه وه. مردنی کهریمخان بوو به مایه ی پشتیوی دلی خه لکه که، هه موو خه لک له سوایانی ره شپوش بوون و کوته لیان بو رازانده وه و به شین و گریان هه لیان گرت و بردیان ناژتیان.

بهندی دووهمین

پادشاهی زهکیخان ۱۱۹۳هـ / ۱۷۷۹م

له دوی مردنی کهریمخان زور کهس کهوتنه سهر هه‌وای پادشایی و بو که‌یشتنه ئاره‌زوویان سهریان بهرز کرد. بنه‌ماله‌ی زهند به‌شهر و کوژتاری خو‌ی به‌خو‌ی و یه‌کیه‌تی نیوانی شکسته‌یان تی نه‌کهوت و نه‌برانه‌وه، به‌لام شه‌رکردنیان له‌گه‌ل قاجاران بوو به‌مایه‌ی سستی خستنه بناغه‌ی فرمان‌ره‌وایی و بی هی‌زکردن و کهم دهستی له‌شکر و سوپا و باره‌گایان.

که‌ریمخان جگه له سادقخان که سهرکرده‌ی له‌شکری به‌سرا بوو، برابه‌کی دیکه‌شی هه‌بوو. به‌لام ئه‌ویش زبره‌بوو له دایکی بوو نه‌ک له بابی، ئه‌ویش ناوی زه‌کیخان بوو که له دوی که‌ریمخان به‌جاریک جاری سهر‌به‌خو‌یی کیشا، به‌لام له دوامیندا ته‌نبی کرا و به‌خشرا هه‌روه‌کو ده‌گوتری.

له پیتشا لئی دوا‌ین که زه‌کیخان بوو به فرمان‌گوزاری مازنده‌ران و دامغان و حوسین قولیخانی له‌وی کوژت. له دوی مردنی که‌ریمخان له دامغانه‌وه به له‌شکرکی زله‌وه روو به پایته‌ختی شیراز گه‌راپه‌وه و هه‌موو خاکه‌که‌ی به زور داگیر کرد. ته‌قیخانی زه‌ندی کرده فرمان‌ره‌وای (ره‌ی و فه‌یروز کوه) به‌لام هی‌زکی به توانا له گه‌وره‌کانی زهند قه‌لای شیرازیان گرت و ئه‌بو فه‌تحخانی کوری که‌ریمخانیان له‌سهر ته‌ختی پادشاهی دانا و به پادشایان په‌سند کرد.

زه‌کیخان به پشتیوانی عه‌لی مورادخانه‌وه کوژشا و ناچار بوو که پادشا ئه‌بو فه‌تحخان په‌سندکا و بو له‌سهر ته‌خت دانانی بکوژشیت و بو خو‌شی بکه‌و‌یتته ژیر فرمانیه‌وه. له‌سهر ئه‌وه له شاری شیراز ۳ پوژ خو‌ین ریژرا، گه‌وره‌کانی زهند که بوو بوون به هه‌واداری چوونه سهر ته‌ختی ئه‌بو فه‌تحخان و پادشایی ئه‌ویان ویست و هه‌موو خه‌لات کران و دل‌خو‌شی درانه‌وه.

سادقخان که له به‌سرا بوو لهو سهر‌به‌ووورده ناخو‌شه ئاگادار بوو که:

که‌ریمخانی برای مردووه، به‌له‌ز به‌سرای به‌جی هیشت و بۆ ته‌خت و تاج و ده‌دسته‌ستن تالووک‌هی کرد، به‌ه‌لمه‌تدان پرووی له شیراز کرد.

زه‌کیخان که‌ئوه‌ی بهیستت مه‌رجی کرد که‌ه‌موو ژن و مندا‌له‌کانی سادقخان بکوژیت. له‌شکر و خه‌لکه‌که‌که‌ که‌ له‌وه‌ گه‌یشتن هه‌موو به‌جاریک پرووگه‌ردان بوون و له‌ژیر فه‌رمانی ده‌رکه‌وتن. زه‌کیخان ناچار بوو که‌ خۆ له‌ مه‌یدان رزگار کات و پروو به‌ کرمان هه‌لئیت و بۆی ده‌رچیت. که‌ زه‌کیخان له‌ نیوانی ده‌رکه‌وت، په‌نای بۆ فه‌لای (بام) برد که‌ له‌ نیوانی خاکی کرمانایه. هه‌روه‌کو له‌ باسی سادقخانا ده‌بیژری، زه‌کیخان به‌وه‌ هه‌لاتنه‌ گریبانی له‌ په‌نجه‌ی شه‌ری خۆیایه‌تی ده‌رخست و ئاسووده دانیشته. به‌لام شازاده‌ی نه‌وجوان عه‌لی مورادخان له‌ زه‌کیخان دلگیر بوو و به‌جاریک نیوانی تیک چوو. له‌شکره‌که‌ی هان دا که‌ ئه‌بو فه‌تحخان بکوژن. له‌شکریتی گرانی به‌ناوی جیگانوشینی که‌ریمخانه‌وه‌ ناردرنه‌ سهر ئه‌سفه‌هان که‌ بیگرن.

زه‌کیخان له‌ولوه‌ هه‌رچه‌نده‌ هیژیکی له‌ژیر فه‌رمانی بوو هه‌لی گرت و پروو به‌ ئه‌سفه‌هان رۆیشت و له‌ نزیکه‌وه‌ له‌شکره‌زی کرد و خه‌لکه‌که‌ی ئه‌و لایانه‌ی کۆکردنه‌وه. چونکه‌ له‌وه‌ پیش گه‌لیکیان خراپه‌ کردبوو، دراویکی قورسی پادشایان خواردبوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ۱۸ که‌سی خستنه‌ ژیر پرسیاره‌وه‌ و له‌ دوا‌ییدا کوژتنی. ئه‌و سه‌ره‌هوورده‌ بۆ زه‌کیخان دوامینی خراب بوو، دلی له‌شکریان و خه‌لکه‌که‌ی لی بووه‌وه، سوپاهه‌که‌ی پروویان وه‌رگیترا و سه‌رکرده‌کانیشیان له‌گه‌ل که‌وت و په‌لاماری زه‌کیخانیان دا و کوژتیان (ساکیس).

که‌ که‌ریمخان مرد ئاقا محه‌مه‌دخانی قاجار له‌ شیراز نۆکه‌ر بوو. خزم و که‌سه‌کانی خۆی هه‌لگرت و هه‌لات و گه‌یشته‌ نیو تورکمان و بانگی سه‌رکیشیی دا و ده‌ستی به‌ جه‌رده‌ کۆکردنه‌وه‌ کرد.

خان ئه‌بدالخان کوردی جیهانبه‌گی به‌ ۵۰۰ سواره‌وه‌ یارمه‌تیی ئاقا محه‌مه‌دی دا چونکه‌ له‌وه‌پیش له‌ زه‌کیخان دلگیر بوویوو. ئاقا محه‌مه‌د به‌ پشتیوانیی کورده‌کانی چه‌مشکه‌که‌وه‌ رۆژ به‌رۆژ هیژی ئه‌ستاند و ئیلی تورکمانی رامی خۆی کرد. له‌ خاکی ئوستراباد و مارنده‌رانا ده‌بزوته‌وه‌ (ته‌ریخی قاجار- جلدی یه‌ک- لایه‌ره‌ ۱۹).

عەلی موراڊخان لە دەوری زەکیخان و ئەبو فەتحخان و سادقخانی زەنددا و شەپری لە گەڵ قاجاران

عەلی موراڊخان بۆ زەکیخان لەشکری هەلگرت و چوو تاران و لەوێشەوه لەشکری لاریجانی ناردە سەر ئاقا محەمەدی قاجار و لەگەڵ جەعفەر قولیخانی برای ئاقا محەمەد شەریان کرد و شکاندیان و شاری (ئامۆل)یان لە سەرکێشەکان ئەستاندەوه. عەلی موراڊخان بە هەر جۆریک بوو، رەزا قولیخانی برای ئاقا محەمەدی کردە هەواداری خۆی و بەگژ ئاقا محەمەدیدا کرد. رەزا قولیخان لە سەواد کوههوه چوو سەر ئوستراباد و گرتی و خاکی (وهرامین)ی خسته دەست و هه‌موو سەرکرده‌کانی له ئاقا محەمەد پچرییه‌وه و چوو تاران. عەلی موراڊخان لەوێهه ناردیه ئەسفه‌هان و لەوێشەوه بۆ کن سادقخانی بەری کرد.

عەلی موراڊخان لەولاهه بۆ بەرامبەری ئاقا محەمەد، لەشکری ساز کرد و مورتەزا قولیخان و مستەفاخانی قاجاری بزاون و لەتەک ئاقا محەمەد شەریان کرد.

له (ساری)خان ئەبدالخان کوردی جیهان بەیکیان گرت و سەریان بیری و بە دیاری بۆ ئاقا محەمەدیان نارد (تەماشای کتیبی ئیمه‌ی ناودارانی کورد بفرمۆن).

سالی ١١٩٤ ئاقا محەمەد بە لەشکره‌وه چوو سەر براکانی و شاری وه‌تەنگ هینا و براکانی گرت و چوو سەر ئوستراباد و گرتی و چوو دامغانیشی خسته ژێر فرمانیه‌وه.

(قادرخان)ی عاره‌بی بەستام بە فرمانی عەلی موراڊخان لەشکری برده سەر ئاقا محەمەد. له دواي کورتاریکی زل، تەنگه‌ به قادرخان هه‌چنرا و هه‌لات. دامغان به زۆر که‌وته دەست قاجاران.

عەلی موراڊخان لەژێر سەرداری ئەمیر گۆنه‌ خانی کوردی هه‌وشارا لەشکریکی ناردە سەر (سازنده‌ران). خه‌لکی لاریجانی به لەشکره‌وه پيشوازيان کرد و سەریان بۆ نه‌واند. ئاقا محەمەد هیزیکي ناردە سەریان و له دوامینا زۆر پیس شکاندیان و پوچ کرانه‌وه.

ئاقا محەمەد بەھەموو ھیزیکىيەوھ لە (سەبزە مەيدان) چووھ پيش ئەمير گۆنەخان. لە پاش شەركردن، عەباس قولبخانى كورپى ئەمير گۆنەخان كوژرا و محەمەدخانى لاريجاني بريندار بوو و مرد.

قاجار ئەمير گۆنەخانيان وەتەنگ ھينا و بە كوژتار ھەليان برى. ئەمير گۆنە خان بە شكاوى گەراوھ تاران.

ئاقا محەمەد ديسان دامغانى گرت و چووھ سەر سەمنان، لاريجان و بەستام. لەولاوھ عەلى مورادخان چووھ ئەسفەهان و لەشكرى كۆكردهوھ و چووھ كرماشان كە ھيزىكى گەورە و دەست خات. ئاقا محەمەد لەو كەلپنەدا عەلى قولبخانى نارده سەر تاران و چەند دىھاتىكى تالان كرد و گەراوھ شارى سارى.

ئاقا محەمەد لەشكرىكى لە ژيەر فەرمانى مورتەزا قولبخانا نارده سەر گەيلان. (ھيدايەتوللاخان) كە لە لاين زەندەكانەوھ والى ئەو خاكە بوو، سالى ۱۱۹۵ سەنگەرى دروست كرد و بۆ شەرك نامادە بوو. ۴۰ رۆژ شەرك و كوژتار كرا، قاجار لە دۆل و پەسپوھەكانا ھەلمەتيان بردنى، ھيدايەتوللاخان لە يەكەمينا بۆيان دەريپەرى و دەستى بە كوژتار كرد و گەليكى بەدیل گرتن و زۆرى شپرزەكردن و لەسەر خۆى لاگردن (تەئريخى قاجاريە- جلدی يەكەمينا).

پادشاهى ئەبو فەتخاڤان

ھەر وەكو گوترا بە كۆمەگى ھەموو زەندەكان و عەلى مورادخان و خەلكى شيران، ئەبو فەتخاڤان لە دواى زەكياڤان كرا بە پادشا. بەلام ئەو پادشايە لاويكى نەوگەيشتە و ھەزار و بيەدەسەلات بوو، ھيچى لە دەست نەدەھات. بەو ژيانە ۳ مانگ لەسەر تەختى پادشاهى دانىشت، لە دوامينا سادقخان بە گەلەكۆمەلەى گەرەكان گرتى و لەگەل ھەموو برادەرەكانيا لەبەندى كردن. لە دواى سادقخان لە دەست عەلى مورادخانا كوژكران و بەو جۆرە مردن.

بهندی سینه‌مین

پادشاهی سادقخانی کوری ئیناک

سادقخانی سهردار سپاهی که‌ریمخان له به‌سره بوو. که کاکي مرد، به‌له‌ز به‌سرای به‌جی هیشته و به له‌شکرکی له ده‌ستیا بوو لینگی دا سهر زه‌کیخان. به‌لام لهو ده‌مه‌دا زه‌کیخان بۆ ئه‌وه که (تووشی) شه‌ری به‌کتری نه‌بی، پروو به‌(بام) چوو.

سادقخان به‌زۆر چوووه سهرشیراز و گرتی. ئه‌بو فه‌تحانی برازای که کرابوو به پادشا له‌گه‌ل براکانی له بهندی کردن. ده‌ستی به‌دامه‌زاندنی شیراز کرد؛ به‌لام عه‌لی مورادخان نه‌یه‌تشت ئاسوووه بی.

عه‌لی مرادخان که‌لینی مه‌یدانداریی دابوو، چاوه‌نۆری چاخ و ده‌می ده‌کرد، خۆی ئاشکرا کرد و په‌رده‌ی فری دا و به جاریک له‌سه‌ر ئه‌بو فه‌تحان به‌گژ سادقخان چوو و زۆر چاک شه‌ری بۆ کرد، به‌لام له دواییدا که‌وته سهر ئاره‌زووی ته‌خت و تاج وه‌ده‌ست‌خستن. ده‌ستی کرد به پیکه‌یتانی هه‌واداری و فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی که له‌سه‌ریا بوو.

له ژیر سهرداریی عه‌لی ته‌قیخانی کوری سادقخانا له‌شکرکی به‌هیز کۆکرایه‌وه و ناردرایه سهر عه‌لی مورادخان. له دوای شه‌ر و کوشته‌ر ته‌نگه به‌عه‌لی مورادخان هه‌لچنرا و هه‌تیزکی که هه‌یبوو په‌رشوبلاو کرایه‌وه و شکاندرا. ئه‌و شانزاده نه‌وجوان و لاوچاکه که له‌وده‌مه که‌مه و زووه‌دا سهرکه‌وت و دوژمنکی وا زلی به‌و چالاکیه شکاند، پتی گیز بوو و هه‌وای که‌وته سهر و ته‌شه‌خوسی لی په‌یدابوو، هه‌وای جه‌وانی و ئه‌و سهرکه‌وته‌نه له هۆشی برد. له کۆشک و باله‌خانه‌کانی ئه‌سه‌فه‌هاندا به که‌یف و خۆشی و شادمانی رای بوارد و له ئیشوکاری له‌شکر و سوپا و فه‌رمانده‌هیا نه‌زان ما‌بوو و له کۆشه‌وه‌ی دوژمن بی ئاگادار ماوه و له‌به‌ر که‌یف نه‌ده‌پرژایه سهر شه‌ری نه‌یاربه‌زی و کیشوهرگیری.

عەلی موراڊخان لەوێ کە لێنی دەست کەوت و لە نزیک هەمەدان هێزێکی تەواوی کۆکردەوه و شەڕێکی خۆیناویی کرد و لەو شەڕەدا زۆر چاک سەرکەوت و لە دواییدا هەڵمەتی برده سەر شیراز. عەلی موراڊخان لەسەر ڕینگایا دەسته بەدەسته لەشکرەکەیی سادقخانی دەشکاند و دەچوووە پیشی و هەتا گەیشته شیراز پیشی بۆ خۆی خاویێن کردەوه و بە توندی شیرازی دەوره دا و لەنیو شارا گرانی و نەبوونی خەلکەکەیی پەڕیشان کرد.

سادقخان ۱۰۰۰ مائی بۆ دەروه له شار دەرخت، هەر بهو جۆره هەموو پۆژی مائی خەلکەکەیی له شیراز دەردهکرد و لهگەڵ ئەوهشا پیشی به نەبوون و گرانی نەگرت. دەورهان و وەتەنگهینانی شیراز ۹ مانگ راگیرا و بوو، له دوامینا عەلی موراڊخان به زۆر شیرازی گرت و سادقخانی هینادەست و کوژتی و ئەبو فەتحخان و براکانی که له بەندا بوون، دەری خست و چاوی کۆلین (تەئریخی جەودەت- بەرگی یەکهمین- لاپه ره ۱۸۴).

سالی ۱۷۸۱-م که عەلی موراڊخان شیرازی گرت، سادقخانی وەدەست خست و کوژتی و جگه له جەعفەرخان هەموو کورەکانی سادقخانیشی کوژتن. بەلام جەعفەرخان لەو پێش لەتەک عەلی موراڊخان نووسرا و وەلامی له هاتوچۆدا بوو، ئەوه بوو بەمایهیی رزگاربوونی له کوژتن (ساکیس).

بهندی چوارهمین

پادشاهی عهلی مورادخان

۱۱۹۶ - ۱۱۹۹ هـ / ۱۷۸۲ - ۱۷۸۵ م

عهلی مورادخان که شیرازی گرت و بوو به پادشاهی هموو خاکی ئیران و ئهسفهانی کرده پایتهختی خوئی و دهستی به دامهزاندنی لهشکر و سوپا و سهرکرده و سهرداران کرد و کهستیکی لهپیش خوئا نههیشت بهراهیری بکات و به نهیاری راوستیت.

سالی ۱۱۹۷ ئاقا محهمه به لهشکرهوه چووه سهر گهیلان. ئهگهچی حاجی جهمالخانی باوکی هیدایهتوللاخان لهوهپیش خوشکی خوئی دابوو به محهمهدهسهنخان و دوو کوری لی ههبوو و له نیویانا خزمایهتی بوو، بهلام له کوردی زهنیش پرووگردان بوووبوو و پهنا بق ئاقا محهمه بردنی له لای بهدنامهکی بوو و لهگهلهوهشا لهشکرکی ریک خست و چووه پیش ئاقا محهمهدهستی به قاجار کوشتن کرد. بهلام زوری پی نهچوو تهنگه پی ههچنراو روو به خاکی شیروان دهپهاندرا و ئاقا محهمهدهبی شه چووه نیو شاری (رهشت)هوه.

لهولاههلی مورادخان لهشکری کرماشان و ئهسفهانی ساز کرد و نارديه تاران و رهزاخلانی زهنی به قوشهنهوه ناره ئاوربایهگان؛ خاکی سابلاغی موکری و مهقدمی کرده لهشکرگا. که هیزی تهواو کرد روو به گهیلان رویشت. جهعفر قولی برای ئاقا محهمهدهولاه روو به ئاوربایهگان دهچوو، رهزاخلان پیشی پی گرت و پیی دادا و شکندی و لهویوه چووه قهزوبین. مستهفاخلانی قاجار له لایهه ئاقا محهمهدهوه ناردرا بوو که زهنگان بگری، رهزاخلان چووه پیشی و تیکهوهی پیچا و بلاوی کرد. ئاقا محهمهدهناچار روو به ساری گهراوه. رهزاخلان که ئیشوکاری ئاوربایهگانی بهرهم کرد، چووه تاران. حکومتهتی رووس چونکه سویندخوری زهنهکان بوو که لهقاجارهکان ورد بووهوه به دهستیکی زور دور

کۆمەگی دەکرین و پوژ بە پوژ سەردەکهون، (کرفسخان) ناو سەرداریکی خۆیان بە چەند قازاخەوێ نارده (ئەشرەف) که بۆ جیگا کرین و فرۆتن (بازارگەری) قەلایەک دروست بکەن، کەشتیێکی زۆریان لە دەریاوه برد. بەلام کرفسخان لە بری کۆمەگی زەندەکان، بوو بەنیویژی روس و قاجار؛ پوژ بە پوژ بە پەنھانی یارمەتی ئاقا محەمەدی دەکرد.

ئاقا محەمەد لە پشێویی نێوانی زەندەکان گەلیک کەلینی دەست کەوت. لەشکرێکی ئامادە کرد و بۆ گرتنی تاران کەو تەری و بۆ گرتنی هەمەدانیش جەعفەر قولیخانی بە سوپاھیکەو بە پێ خست و هەتا نزیک شاری تارانێ تالان کرد و شاری دەورە دا.

لەولاو عەلی موراخان چوو پێش جەعفەر قولیخان و وەتەنگی هێنان و بە کوژتار دەورە کرتن. عەلی قولیخانی هەوشار کە لەتەک جەعفەر قولیخان بوو شکا و پوو بە خاکی خۆی گەراوه، لە دواي کەمیکی دیکە کوژتار جەعفەر قولیخانیش شپرزە کرا و بە چەند نەفەرێکەو لە مەیدانی خۆی رزگار کرد و بۆ کەن برای هەلات و هەموو چەک و چوتمەکیان تالان کرا.

ئاقا محەمەد لە دەورە تاران بە راوڕووت خەریک بوو، لەشکرێ زەند کە لە تاران بوون چوونە پێشی و لەو دەشتەدا کارەساتێکیان بە ئاقا محەمەد کرد کە ئەوسەری دیار نەبێ. ئاقا محەمەد و چەند کەسیک بە هەزار ئەزبەت گیانیان لە مردن رزگار بوو و بەشپرزەبی پوو بە ساری هەلاتن و گەلیک قاجار گرفتار بوون و کوژران.

عەلی موراخان لەشکرێکی قورسی لە ئەسفەهان رێک خست و لەژێر سەرکردەیی شیخ وەیسخانی کورە گەرەو خۆیا بۆ ماژندەرانی بەرێ کرد. ۱۰۰۰ سوارە لور و بەختیاری و کوردی کرماشانی هەلبژاردەو لەگەلیا ناردن.

شیخ وەیسخان گەیشته (رەو) محەمەد عەلیخانی فەرمانرەوای (خوار) چوو کەنی و خەلکی سەمنان و لاریجانی لەگەل کەوتن. وەیسخان (چەمەنی لاری) کردە لەشکرەز و لە هەموو لایەکەو هیزی لە دەورە کۆبوووه. عەلی موراخانیش بە لەشکرێکی قورسەو لە ئەسفەهان دەرکەوت و گەیشته تاران.

ئاقا محەمەد لەشکرێکی لە ژێر فەرمانی (پەزا قولیخانی دوللو) دا نارده پێش

وهیسخان و په لاماری کوردهکانی دا. کوردهکان زور چاک تیان پرو هاتن و کهمیکی لی کوژرا و ۵۰ کهس و ۲ سهرکردهیان لی بهدیل گرتن و قاجاریان شکاند. وهیسخان دسته لهشکرکی بو پیشهوه ناژووت و بو خوئی و گرانهباری چوه دهماوهند.

عالی مورادخان که گهیشته تاران، فرمانی به وهیسخان دا که پرو به فیروز کوه بچیت، شیخ وهیس لهشکرکی دا به مورادخانی ناموزای و بو (نوری) بهری کرد؛ نیسماعیل خانی زندهشی بو دامغان رهوانه کرد. نهوانه به هیژیکی قورسهوه پرو به مازندهران چوون. لهشکری زهند شاری نامل (بارفروش) و خاکانی دیکهیان گرت و دهستیان به خاکی مازندهران گرتن کرد.

عالی مورادخان فرمانی دا به زاهیر خانی خوشکهزای و زهکیخان که به سوارهی لوړ و بهختیاری و باجه لانییهوه بچنه سهر نوستراباد.

محهمد زاهیر خان بهو ۸ هزار سوارهی کوردهوه پرتاو چوو ههتا گهیشته کهناری نوستراباد و سهنگرکی سهختی دروست کرد و له هردوو لاهو شهر و کوژتار گهرمی تی کهوت. شوهی دووهم بورجیکی بلندی له نیو شارا دروست کرد و له هر چوار کهنارهوه ناقا محهمه دیان وهتنگ هینا، ههتا تووشی ههلاتنیان کرد، شاری ساری کهوته دست وهیسخان. (تهئریخی قاجارییه- بهرگی یهکهمین- لاپه ره ۲۲).

لهشکرکی ناماده کرد و بو شهری ریک خست که له مازندهران دست بهشهر بکن. (ساکیس) له بهرگی دووهمینی کتیه کهیا دهلت: «شیخ وهیسخانی کوری عالی مورادخان له ساری شهرکی له تهک قاجاران کرد و قاجارانی شکاند و ساریشی گرت. به لام نهو سهرکردهیهی که وهیسخان وهدوی قاجارانی خستبوو و دوژمنه شکاوهکهی هلهدهبری، بهوه هیژی وهیسخان پهرتوبلاو بووبوو؛ بهلهت و پارچهی کهوتبوونه دووی دوژمنی شکانداو.

نهوه بوو کهشکسته کهوته نیو لهشکری زندهوه و شاری ساریشی له دست دهرجوو.

بهراستی دوژمن لهو بلاووبونهوهی لهشکری زهند کهلینی دست خست و گهپانهوه سهریان و سارییان خستهوه دست خوینان، بهوهش راگیراونهبوو،

هه‌موو مازنده‌رانیش تووشی پشتیوی کراوه.

ئاقا محهمه‌د که پوژی لی بووه‌وه له‌شار دهرکه‌وت و هاواری له تورکمانی ده‌روپشت کرد که له‌گه‌ل زاهیر خانا شه‌پتیکی قورسیان کرد و به‌زۆر بورجیکیان له کورده‌کان ئه‌ستاند. ده‌سته له‌شکریتی قاجار به‌پنهانی چوون و پشتیان له کورده‌کان گرت؛ چونکه کورده‌کان له‌و خاکه‌دا شاره‌زا نه‌بوون، قاجار له هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌لمه‌تیان برده سه‌ریان و ته‌نگه‌یان به کورده‌کان هه‌لچنی و محهمه‌د زاهیرخان به ناچاری که شه‌وی به‌سه‌ردا هات پوو به گورگان هه‌لات. ده‌سته شه‌رکه‌ریتی قاجارییان که‌وته دوو و محهمه‌د زاهیرخانیاں گرت و بۆ ئاقا محهمه‌دیان برد و سه‌ریان بری. له‌شکری کورد گه‌لئیکی کوژران.

عه‌لی مورادخان له‌ژیر فه‌رمانده‌ی ئامۆزای خۆیان ۲۰۰۰ که‌سی ریک خست و پوخته‌مخانی زه‌ندی کرده سه‌رکرده و نارده (سه‌واد کوه). ئاقا محهمه‌د، جه‌غه‌ر قولیخانی نارده پیشی که به‌گژیا بچی. له خاکی (زیراب) پووبه‌رووی یه‌کتر بوون و کوژتاری یه‌کتريان ده‌ست پی کرد و له دوا‌ی شه‌ر و خوینرژتن ته‌نگه به قاجار هه‌لچنرا و کورد سه‌رکه‌وت (ق).

عه‌لی مورادخان له دوا‌ی ئه‌وه په‌یمانئیکی دوامینی گری دا که له‌شکریتی زۆر قورس بنیتریتته سه‌ر ئاقا محهمه‌د و دوامین به‌ئیشی بدات و له ره‌گورپیشه‌یان دهرخات و بنچینه‌یان تیک دا. له‌و ده‌مه‌دا وه‌لامی پی درا که جه‌غه‌رخانی کوری سادقخان له‌شکریتی پیکه‌وه ناوه و هیژتیکی زلی ریک خستوووه و ته‌مای هه‌یه له زه‌نگانه‌وه هه‌لکووتیتته سه‌ر ئه‌سفه‌هان.

عه‌لی مورادخان له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که نه‌خۆش بوو، چاخیش زستانئیکی توند و سارد بوو، ته‌مای گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌سفه‌هانی کرد. له‌و ده‌مه‌دا عه‌لی مورادخان نه‌خۆشی زگچوونی (دیزانتری) گرت، ناچار له تاران‌ه‌وه پوو به ئه‌سفه‌هان باری کرد و نه‌خۆشییه‌که‌ی پووی له خراپی بوو و له (سورچه خورت) ناو، جیگایه‌ک که ۹ فرسه‌نگ بۆ ئه‌سفه‌هان دووره، مرد. ساکیس ده‌لئیت: ئه‌و جیگایه هه‌ر ئه‌و خاکه بوو که نادر شا دوژمنی لی شکاند.

مردنی عه‌لی مورادخان بوو به مایه‌ی پشتیوی ئیران و جوولانه‌وه‌ی جه‌غه‌رخانی کوری سادقخان. له‌وه دوا بووه به‌ره‌هه‌لست و بۆ سه‌رکه‌وتنی قاجار

که لینی دا. ئەگەر لەو دەمەدا جەعفەرخان نەبزوتایە و عەلی موراڤخان بۆ گەڕانەوهی ئەسفەهان ناچار نەکرابایە، قاچار پۆزیککی وای نەدەدی که بتوانی کیشوهرگیری بکات. چونکه عەلی موراڤخان ئەو جارە پەیمانی وەها بوو که بەیەکجاری بنچینهی قاچار دەرخت و لە نێوانیان ببا، بەلام بەدبەختانە هەردوو بەبی جی پووی دا و بەختی قاچار یاری کرد و چاره‌پەشیی زەند خۆی نواند.

ساکیس دەلێت: «عەلی موراڤخان لە لای ئاقا محەمەدی قاچار زۆر بە چاکی ناسرابوو، هەموو دەمی دەیکوت با چاوه‌نۆری بکەین هەتا ئەو پیاوێ گەورە کوێرە لە ناو دەچیت، ئەوجا ئەک لە ئێستاوێ رەنگە لە پاشان سەربکەوین ئەگەر بەر بە عێراق بڕۆین. چونکه عەلی موراڤخان چاویکی کوێر بوو، بۆی ئاقا محەمەد بە کوێری ناو دەبرد.»

به‌ندی پینجه‌مین

پادشاهی جه‌عفرخان کوری سادق‌خا

۱۱۹۹ - ۱۲۰۳هـ / ۱۷۸۵ - ۱۷۸۹م

جه‌عفرخان له لایهن عه‌لی مورادخانی زنده‌وهه کرابوو به سهردار سوپاهی ولاتی (خه‌مسه). جه‌عفرخان چونکه له دایکه‌وه برای عه‌لی مورادخان بوو، زۆری خوش دهویست و له لایدا جیگاییکی به‌رزی درابویی، جه‌عفرخان له خه‌مسه‌وه له‌شکرکی ریک خست و چوو زهنگان و له‌ویوه بۆ چووئه ئه‌سفه‌هان له‌زی کرد و به کۆمه‌گی و یارمه‌تی سهرکرده و سهردارانی سوپا له‌سهر ته‌ختی پادشاهی دانیشته.

مانگی ره‌ببعی یه‌که‌می سالی ۱۱۹۹ به ئومیدی ئه‌وه بۆ پیشه‌وه چوو که ده‌ست به پادشاهی بکات و پیشویی نیتوانی لابه‌ریت. شیخ وه‌یس خانی کوری عه‌لی مورادخانی خواسته ئه‌سفه‌هان که بجیته سهرته‌ختی شاهی و ده‌ست به فه‌رمانرهبایی بکات. شیخ وه‌یس خان به نه‌زانیکی زۆر گه‌وره‌وه پشتی به جه‌عفرخان به‌ست و پتی خه‌له‌تا. ئه‌گه‌رچی باوکی جه‌عفرخان به‌ده‌ست باوکی شیخ وه‌یس کوزرابوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا هه‌ستا به له‌شکره‌که‌یه‌وه چووئه ئه‌سفه‌هان. ده‌ستبجی گیرا و هه‌ردوو چاوی کۆلرا و کویژ کرا (ساکیس).

ئهو دهمه دوو که‌س بۆ وه‌ده‌ستخستنی ته‌خت و تاجی ئیران له ته‌قه‌لادا بوون: یه‌که‌مین جه‌عفرخانی زهند و دووهمین ئاقا محه‌مه‌دی قاجار. هه‌ردوو بۆ سهرکه‌وتن تالوکه‌یان ده‌کرد و له ده‌ستویردا بوون. که ئاقا محه‌مه‌د له مردنی عه‌لی مورادخان ناگادار بوو، به تالوکه‌ خۆی کۆکرده‌وه و روو به عیراق بزووت. هه‌رچی‌ه‌کی هاته پیشی کورته‌ی و ئاواپییه‌کانی ویران کرد و هه‌تا گه‌یشته شاری (قوم). نه‌جه‌ف عه‌لیخانی زهند که له لایهن جه‌عفرخانه‌وه فه‌رمانرهبوای قوم بوو، بۆ به‌راه‌یری ئاقا محه‌مه‌د له‌شکری له شار ده‌رخست، کورده‌کان مه‌ردانه

تیکۆشان و به گهرمه له گهڵ ههلمه تدا نا تهقه لایان ئه دا .

ئاقا محهمهد په یامی دا به خه لکی شار که له ته کیا ریک بکه ون، خه لکی قوم به گه له بوونه هه واداری قاجاران و له پریتکا پروویان له فه رمانی زهند وهرگیترا و شاریان به دهسته وه دا . نه جه ف خان به نا چاری له شکره که ی هه لگرت و روو به ئه سفه هان هه لات .

ئاقا محهمهد له دوای گرتنی قوم چوو (کاشان) و عه لیخانی خه مسه و سه کرده کانی کوردی قهره گویتز که له وه پیتش هه واداری زهند بوون، وهرچه رخان و چوونه کن ئاقا محهمهد و له جه عفه رخان روو گهردان بوون .

جه عفه رخان له شکری ساز کرد و له ژیر فه رمانده ی ئه حمه دخانی کوری نازادخانی ئه فغان و ته قیخانی زهندا نارندیه پیتش دوژمن . هه ردوو لا بۆ کوژتار ئاماده بوون . له دوای خوینرژی و کوژتار ئه حمه دخان ته نگه ی پی هه لچنرا و شکاندا . جه عفه رخان که له وه ئاکادار بوو هه موو مال و گه نجینه و ژن و مندال و له شکره که ی هه لگرت و ئه سفه هانی به ردا و روو به شیراز بۆی دهرچوو .

ئاقا محهمهد به له ز چوو هه سه ر ئه سفه هان و گرتی و تالانی کرد و گه لیککی له خه لکه بی چاره که کوژت، له ولاره ئه بدالخانی به ختیاری به ۱۰ هه زار سوار و پیاده ی به ختیاری و گولبایه گان و فه یلی و فه راهانییه وه چوونه یارمه تیی جه عفه رخان و روو به ئه سفه هانی نازووت هه تا گه یشته گوندی (عه سکه ران) .

ئاقا محهمهد له ئه سفه هان دهرکه وت و چوو پیتشی پی گرتن و ده ستیان به شه ر کرد . ئه بدال خان له شه را وه ته نگ هات و روو به سه نگه ریکی که دروستی کرد بوو کشایه وه . بۆ به راهه ری دامه زرا و به تفه نگ دوژمنیان ئاورباران کرد و کوژتاریکی قورسیان کرد .

له و شه ره دا ئه بدال خان و چهند سه ره کرده یه که به دیلگیران و ده ستبه جی سه ربران . به ختیارییه کان به بی سه ره روو به چیا و کپوی خوین هه لاتن . ئیسماعیل خانی فه یلی برابیه کی خوئی نارده کن ئاقا محهمهد و به نوازش گه راوه . ئاقا محهمهد له ئه سفه هانه وه روو به هه مه دان له شکری کیشا . خوسره و خانی والی کوردستان مامی خوئی نارده کن ئاقا محهمهد و نوازش کرا و گه راندرا یه وه . ئاقا محهمهد له ویوه چوو هه تاران و مه هدیخانی کوری محهمه دخانی سه واد کوهی

بەمەرجی ئەووە کە گیانی لەنازار دووربێ، شاری تاران بە دەستەووە دا. ئاقا محەمەد کە شاری گرت مەھدیخان و دوو مامی و ئامۆزایەکی کە ھەواداری زەند بوون میلی لە چاوی کیشان و کویری کردن. لە پاشان بە ئەزیەت کوژتنی و پارچەیی لەشیانی لە بەریەک دەرھێنان (قاجارییە).

ساکیس دەلێت: «ئاقا محەمەد لە خاکی بەختیاریدا دەستی بۆ سووران کرد، لە دواي شپرزەییەکی زۆر روو بە تاران ھەلات». لەو ھەلاتنە و شپرزەیی ئاقا محەمەد چتیکێ وامان دەست نەکەوت کە لێرەدا درێژەیی پێ بدەین مایە ھەلاتن و شپرزەبیش چی بوو؟ ساکیس نەگوتوو، بەلام میژووی قاجارییە ھەرھێندە لێ دواووە کە گوتراو.

جەعفەرخان کە لەئەسفەھان دەرکەوت و گەیشتە شیراز، کردیووە بە پایتەختی خۆی و تەدارەکی فەرمانرەوایی تێدا رێک خست و لەشکرێکی قورسی ھەلگرت و روو بە ئەسفەھان کەوتە رێگا. لەو دەمەدا ئاقا محەمەد روو بە تاران گەرابوووە.

ساکیس کە دەلێت: «ئاقا محەمەد زۆر بە شپرزەیی گەراووە تاران» دەبێ ئەو بووێت. جەعفەرخان کە گەراووە سەر ئەسفەھان دەوری دا و بەزۆر گرتیووە.

باقیرخانی خراسکانی کە لە لایەن ئاقا محەمەد کرابوو بە سەردار سوپاهی ئەسفەھان گرتی و کوژتی و لەشکرێکی رێککەوتووی لەژێر سەرداری حاجی عەلی قولیخانی کازرونیدا نارە سەر کاشان و بۆ خۆشی بە لەشکرەووە روو بە گولبایەگان چوو و گرتی.

جەعفەرخان کە لەشەری قاجاران رزگار بوو چوووە سەر ھەمەدان، لەو پیشووییەدا ئیسماعیل خانی ئامۆزای جەعفەرخان لە ھەمەدان. بە سەربەخۆیی دەژیا و لە پادشای زەند سەرکێش بوو، جەعفەرخان چوووە سەری و تووشی شەر و کوژتار بوو. لە دوامین شەرا ئیسماعیل خان ساڵی ۱۲۰۰ھ / ۱۷۸۶م لە دەست جەعفەرخاندا شکا و ناچار بوو کە دەست لەو خەیاڵە بەردات (س).

جەعفەرخان کە ئیشی ئیسماعیل خانی بەرھەم کرد چوووە سەر خەمسە و گرتی و بە لەشکرەووە روو بە ئەسفەھان رۆیشتەووە، کە ئەو خاكانەیی لە دوژمن پاک کردەووە و دايمەزاندنەووە و روو بە شیراز گەراو.

جەعفەرخان کە گەراووە شیراز خەریکی خۆ رێکخستنی چوونە سەر تاران بوو،

له دواى پټويست ناماده كړدن ههستا چوو ه سهر (بهزد) و فه رمانه واكهى به يارمه تيبى (تهبس) بؤ پټش جه عفه رخان چوو. لهو شه رهدا جه عفه رخان ديسان شكا، ئاقا محمه د له وه كه ليني دهست كهوت و هه موو سه ركړده و گه وره كاني كرده هاو دهنكي و به هيزي كه وه چوو ه سهر جه عفه رخان. ديسان له ئه سفه هانيان دهر په راند و هه تا له شيرازيان په ستاوت هه ليان برى (س).

ئاقا محمه د له دواى نه وه گه راوه ئه سفه هان و پرووى له (چه مهنى سه ننگباران) كرد. عه ليخاني خه مسه به هيزي كه وه چوو پټشى و له دواى خوڼر پټى ئاقا محمه د وه تنگ هينرا و پروو به تاران پفاندره. عه ليخان به و سه ركه و تنه له شه ر جيريوو و دهستى به له شكر كو كړدنه وه كرد (ق).

سالى ۱۲۰۱ هيدايه توللاخاني گه يلانى كه له وه پټش گوتمان بؤ شيروان هه لات، لهو ساله دا له شكريكي پټك خست و به هه وادارى زهند گه راوه و گه يلانى گرت و له شكري ساز دا و هه لمه تى برده سهر ئاقا محمه د. له لايه ن ئاقا محمه د هوه مسته فاخاني دوللو به له شكره وه پټشى به هيدايه توللا گرت. ئه يوان خاني گورجى به سوپاهي كه وه پټشى پى گرت. له (رؤسته ماوا) كه ۱۰ فرسه ننگ له (رهشت) هوه دووره، مه يدانى شه ر كرايه وه و له دواى گه ليك كوژتار ئه يوانخان وه تنگ هات و هه لات. هيدايه توللاخان چوو كومه گى، ئه وپش زؤر رانه وهستا و ته ننگه تاو كرا و پروو به (ئه نزه لى) هه لات.

مسته فاخاني دوللو دهستى هه لنه گرت و له ئه نزه لى دهوره ي دا و شارى وه تنگ هينا. هيدايه توللاخان ناچار بوو له تاريخى شه وا به كه شتى له ئه نزه لى دهره پرى و وه بر تفه نكي كوردى كى تالشى كهوت و كوژرا.

لهو ساله دا ئاقا محمه د چوو ه سهر ئه سفه هان و له ويوه چوو ه سهر عه ليخاني خه مسه و له دواى چهند شه ر پټك گرتى و له كو شكى (حهوت دهست) له ئه سفه هان ميلى له چاو كيشا و كو پرى كرد.

له ويوه چوو ه چه مهنى گه ندمان و بروجرد و خاكى به ختيارى، هه مووى تالان و خراب كرد و گه ليك كوژتارى كرد و پروو به تاران گه راوه. جه عفه رخان له شكريكي هه لگرت و چوو ه يه زد. ته قىخاني يه زدى داواى يارمه تيبى له ميرزا محمه دخاني ته بس كرد و هه ردوو به سوپاهه وه چوونه پټش. له دواى كه م كوژتارىك دوژمن

شکاندرا و جه‌عفه‌رخان سه‌رکه‌وت و یه‌زدی که‌وته ده‌ست و دوژمنی په‌رشوب‌لاو کرد و روو به‌ئسفه‌هان هه‌لمه‌تی برد و جه‌عفه‌ر قولیخانی قاجار که له لایه‌ن ئاقا محمه‌ده‌وه فه‌رمانگوزاری ئه‌سفه‌هان بوو، له‌شکری هه‌لگرت و له‌شار ده‌رکه‌وت و چوو په‌پیش. نزیک ۱۴ رۆژ زهند و قاجار رووبه‌رووی به‌کتری شه‌پیان کرد، له دوامینا جه‌عفه‌ر قولى وه‌ت‌ه‌نگ هینرا و شکا و روو به‌ئسفه‌هان هه‌لات. جه‌عفه‌رخان له‌به‌ر توندی و ساردیی زستان گرتنی ئه‌سفه‌هانی بۆ به‌هار هه‌لگرت و روو به‌شیراز گه‌رایه‌وه.

ئاقا محمه‌د له سه‌ره به‌ه‌ارا چوو ئه‌سفه‌هان و به‌هینگی زله‌وه بۆ گرتنی شیراز له‌شار ده‌رکه‌وت و روویی و هه‌ر ئاوی و خاکیکی که‌وته پینشی ویرانی کرد و هه‌تا (ته‌ختی جه‌مشید)ی ژیر پی کرد و گه‌رایه‌وه تاران (ج ا ق ل ۲۸).

له‌و ساله‌دا مورته‌زا قولیخانی قاجار له باکووه چوو سه‌ر گه‌یلان. سلیمان خان فه‌رمانه‌واکه‌ی کوژت و ئه‌میر محمه‌د حوسینخانی ئه‌رجومه‌ند و محمه‌د حوسین ئاقای نازیری له ژیان نائومید کردن و گه‌یلانی تالان کرد و گه‌راوه باکو.

جه‌عفه‌رخان ۳۰ هه‌زار که‌سی ئازا و په‌شیدی هه‌لگرت و بۆ گرتنی ئه‌سفه‌هان له شیراز ده‌رکه‌وت و لوتف عه‌لیخانی کوپی خو‌شی کرده سه‌رکرده‌ی سوپاهیک و بۆ لاری به‌پێ کرد. لوتف عه‌لیخان له دواى ئه‌وه که لاری به‌زۆر گرت و گه‌راوه و چوو کرمان و له‌به‌ر ئه‌وه دووباره ئه‌سفه‌هان جاریکی تریش له ئاقا محمه‌د ئه‌ستاندرايه‌وه و دیسان له ده‌ستیان ده‌رچوو (ساکیس).

ئاقا محمه‌د که له‌وه ئاگادار بوو به‌پرتاوی روو به‌ئسفه‌هان چوو. جه‌عفه‌رخان له چوونه‌پیش سستی ده‌کرد و چاوه‌نۆری هینر بوو، به‌لام هه‌روه‌کو گوته‌زا قولیخان که گه‌یلانی گرت ئاقا محمه‌د که‌وته ترسه‌وه و نه‌شیا روو به‌جه‌عفه‌رخان بروت و ناچار بۆ تاران گه‌راوه.

جه‌عفه‌رخان به‌و هینزه‌وه چوو هه‌تا ئه‌سفه‌هانی گرت و ئه‌و خاکه‌ی له دوژمن پاک کرده‌وه و به‌ریگی هه‌مه‌دان و خاکی به‌ختیاریدا گه‌راوه. سالی ۱۲۰۳ له زستانا به‌ده‌سیسه‌ی دوژمن که‌نیزه‌یه‌کی پێشده‌ست له‌گه‌ل خواردا زه‌هری دا به جه‌عفه‌رخان و نه‌خۆش که‌وت. وه‌یس مورادخان سه‌ید مورادخان، شامورادخان که مامی عه‌لی مورادخان زهند بوون و حاجی عه‌لی قولیخانی کازرونی که سه‌ردار

سوپا بوو، ئیبراهیم خانى كورې ئیسماعیل خان كه ئامۆزای جه عفه رخان بوو، هه موویان سالتیکى ره به ق له ئهركى شیراز به ندى بوون و دوو كهس له نۆكه رانى جه عفه رخانیان كردبوو به هاودهنگ، يهك (رهجهب) و ئهوى دى (باقير) ناویان بوو. بهو دوو نۆكه رانه دا كه نيزه كه یان خه له تاند كه ژهر بداته جه عفه رخان.

به شهو كه ژهر به جه عفه رخان درا نه خووش كهوت ئهو دوو نۆكه رانه چوونه به ندهوه و ئهو پیاوه گه ورانه یان له بهند دهرخست و بردیانه بانى ئهرك و به گوريس و چادرهوان خویمان داهيژته خوارهوه و له گۆشه يهكا په نهان بوون.

سهيد مورادخان له سهريان مایه وه، سبه ينى كه تاریكى لاجوو، يهك كلك له ژنه كان چاوى به بيگانه كهوت و هاواری كرد، جه عفه رخان بهو نه خووشییهش دهستی دا شیر و بلند بوو، شامورادخان كهوته بهر شیر و كه پووى بریندار كرد، ئیبراهیم خان به گهسگ له تهپله سهرى دا و جه عفه كهوت و ئیبراهیم خان بهو شیرهى له دهستیا بوو، سهرى جه عفه رخانى برى. شیرزه يى كهوته شیراز و سهيد مورادخان به زور شیرازى خسته ژیر فرمانى خویه وه.

بهندی شه‌شهمین

پادشاهی لوتف‌ع‌لی خانی کوری جه‌ع‌فرخان

۱۲۰۳ - ۱۲۰۹ هـ / ۱۷۸۹ - ۱۷۹۵

له دواي كوژتني جه‌ع‌فرخان شيراز پشيوبي تي كهوت و به كوّمه‌گيي سه‌راني زهند سهيد مورادخان بوو به فه‌رمانره‌واي شيراز. لوتف‌ع‌ليخان نه‌گه‌رچي منداّل و له ته‌مه‌ني ۱۸ سالي‌دا بوو، نه‌وده‌مه‌ش له ولاّتي لار فه‌رمانره‌وا بوو، كه له ژه‌هر دراوبي بابي ناگادار بوو، به‌و هيزه‌ي كه له ده‌ستيا بوو له لار ده‌ر كهوت و رووي له بوشير كرد و په‌ناي بؤ شېخ‌نهر سه‌ر عاره‌ب برد كه يارمه‌تياي بدات و باوكي پرگار كا.

شېخي جواميري دليري پياو، به دلّكي خاوينه‌وه يارمه‌تياي كرد و له شكريكي بؤ ريڪ خست و به چهك و ماله‌وه كوّمه‌گي كرد. لوتف‌ع‌ليخان به‌و له‌شكره‌وه چوه سه‌ر شيراز و به‌زوري بازووي خوي و به پشتيوانيي شېخ‌نهر سه‌ر، شيرازي گرت و خويندار و باوكوژ و دوژمنه‌كاني گرتن و له‌ناوي بردن. له‌وده‌مه‌دا سهيد مورادخان كه به فه‌رمانره‌واي شيراز ناسرا بوو گرتي و كوژتي. له دواي كوژتني سهيد مرادخان مانگي جه‌مادي دوو له‌سه‌ر ته‌ختي پادشاهي دانيشت و ده‌ستي به ته‌داره‌كات كرد. (ساكيس)

لوتف‌ع‌ليخان هه‌رچه‌نده لاويكي زرنگ و دلير و جه‌نگاوه‌ر و ره‌شيد و نازا و به‌كاره بوو، به‌لام به‌دبه‌ختانه له به‌رامبه‌ر بيكه‌تي و تيكوشاني هيزيكي يه‌كده‌ستي و يه‌كدلي قاچار كه ناييته داپوشين و له‌به‌ر بلاويي زهند و شه‌ري نيوانيانا، هونه‌ري لوتف‌ع‌ليخان به‌بي خوناندين مايه‌وه. ساكيس ده‌ليّت: «لوتف‌ع‌ليخان له‌پيش نه‌ودا كه بييت به پادشا به دلنه‌رمي و نازايي و به‌خشش و پياوه‌تي و دادگه‌ري ناويانگي كردبوو. نه‌و شپوه و ره‌وشخانه له‌گه‌ل وريايي و زانستي و سه‌ركرده‌بيا له‌نيو په‌رده‌ي دلّي خه‌لكه‌كه و خزمانيدا كاريگه‌ر بووبوو و جيّي خوي

گرتبوو، ههموو به جارتيك خوښيان دهويست و پيرايبينان دهكرد. بهلام كه بووه پاشا و له دواي ئهوه كه چووه سهر تهخت رهنكي خوږ راگرتن و شاههنشاهي وهرگرت. لهگهڼ ئهوهشا كه زوړ جهوان و نازك ئهندام و خاوين بوو، هيندهي ديكه پهسند كرا و شكليكي چاكترى وهرگرت.

لوتف عليخان له دواي ئهوهي كه مانگي جهمادي دوو لهسهر تهخت دانويشت و پايتهختهكهي دامهزاند و لهشكري كوكردهوه، چووه كرمان و لهويوه به خاكي بهختياري و ههمه دان و يهزدا گهراوه شيراز. بهو نومائشه نهختيك بههين بوو و سوپاهيكي ريك خست كه برواته سهر ئهسفههان و توڼه له ئاقا محهمه بكاتهوه (ق، ج ۱، ل ۳۰).

ئاقا محهمه له لوتف عليخان كهوته ترسهوه و دهستي بههين خپرکړنهوه كړد. سالي ۱۲۰۴ روو بهئسفههان له تاران دهركهوت و له دواي چوونه ئهسفههان رووي لهشيراز كړد و له (مهنزيلي بهيزا) كه ۶ فرسهنگ دووري شيرازه، گرانهباري دانا و علي قولبخاني براي خوږي لهوي بهجي هيشت و بوږ خوږي سواره و پيادهي لهشكري هلگرت و ريكفكوت چووه سهر شيراز.

پادشاي تازهي نهوجوهوان به ۲۰ هزار كهسي شهركهروه بوږي له شيرازهوه دهركهوت و له نزيك (مهسجيدى بهردى) پيشي به دوژمن گرت. ئهوه يهكه مين جاره ئهوه نهوجوان و نهوجاهه له دورى پادشاهييا برواته شهروه. هردوو لا بوږ شهري پيز بوون. لوتف عليخان له پيشا ۱۲۰۰ كهسي بوږ بهرامبيري جهعفر قولبخاني قاجار نارده پيشهوه و شهريكي خويناويينان كړد. لوتف عليخان دهسته لهشكريكي هلېژاردهي نارده كوښهگي جهنگاوهركان، هردوولا بوږ يهكتر چوونهپيش و كهوتنه نيوجهرگهي دوژمنهوه. جهعفر قولي قاجار له شهري سست بوو و و تهماي هلآتنى بوو، ئاقا محهمه دهسته پياويكي نارده يارمهتیی براي. كوردهكاني زهند به گهرمه هلمهتيان برد و مهيدانيان به دوژمن وهتنگ هينا. قاجار كهوتنه قوونهشهري و هراسان كران و لاشه بهسهر لاشه دا دهكهوت و دهكوژرا. ئاقا محهمه خوږي گرت و فهوجيكي ديكي لهشكري نارده پيشهوه كه ياريدهي جهعفر قولي براي بدن. لوتف كه وا يزاني دهسته يهكي ديكي له شهركهوان نارده كوښهكي پالوانهكان كه له مهيداندا بوون. هردوولا بهو جوړه

دهسته به دهسته پیاویان دهنارده مهیدانهوه و کوژتار و خوینرژتن دهکرا و درپژده بهشهر درا و لاشه‌ی سوار و ئه‌سپ و پیاده به‌سهر یه‌کدا ده‌کوت و هه‌تا ئیواره راگیرابوو. که رۆژ ئاوا بوو لوتف‌ه‌لیخان له‌شکره‌که‌ی کیشاوه نئو قه‌لاوه. ئاقا محمه‌د له‌ه‌شکره‌ی هینابووی له‌نیوه به‌ولاوه‌ی کوژرابوو، که‌لنک پیاوانی ئازا و ناوداری له‌ناو چووویوو. به‌شه‌و ته‌مای هه‌لاتنی کرد، به‌لام ریگا دوور و دوژمن نه‌وجه‌وان و به‌هیز و خوینداربوو. له‌به‌رئه‌وه له‌خۆی رانه‌دی هه‌لی، دهسته له‌شکریتی نارد و له‌فرسه‌نگیک دووری شیراز سه‌نگه‌ریان دروست کرد.

که سبه‌ینی رۆژ بووه‌ه لوتف‌ه‌لیخان وه‌کو پلنگیکی بریندار له‌قه‌لا ده‌رکه‌وت و روو به‌دوژمن له‌شکره‌ی ریز کرد و بق‌خۆشی له‌نیوراستا ناوچه‌ی گرت و چاو‌ه‌نۆری دوژمن بوو. که ته‌ماشای کرد که‌وتوونه‌ته نئو سه‌نگه‌ره‌وه، به‌دهسته‌یه‌که له‌شکره‌وه لنگی دا سه‌ریان و دوا‌ی چهند که‌س کوژتن و به‌دیگرتن، له‌قاجار بزوتنه‌وه‌یه‌که نه‌بوو، هه‌ریه‌که له‌نئو سوپه‌ریکدا خۆیان دامه‌زاندبوو. لوتف‌ه‌لیخان پیشی گرتن و دامه‌زرا.

ئاقا محمه‌د له‌شه‌وا وه‌لامی دابوو که له‌شکره‌ی بگاتی، به‌لام ئاوربایه‌گان و خوراسان له‌شۆرشدا بوون، مازنده‌ران که‌وتبووه پیشوی. هه‌ر خانیک له‌خانه‌کان سه‌ریان بلند کردبوو، که‌سیک نه‌بوو به‌هاواری ئاقا محمه‌د پروات.

ئاقا محمه‌د هه‌رچه‌ند خاکیکی زۆری له‌ژێر فه‌رمانیا بوو، به‌لام په‌نگی پادشاهی لی‌ نه‌درا‌بوو و به‌سه‌رکیشی راگیرابوو. ئه‌وه‌ش به‌نه‌بوونی ئاقا محمه‌د نه‌بوو ده‌بوو؛ که‌س گو‌یدیری نه‌ده‌کرد. مانگیکی ره‌به‌ق له‌نئو سه‌نگه‌ردا ده‌وره‌ درا و مایه‌وه و هه‌موو رۆژیک لوتف‌ه‌لیخان پیددا دهدا و کوژتاری لی‌ ده‌کرد. له‌لایه‌ن ئاقا محمه‌ده‌وه رۆژیک پیشی پی‌ نه‌گیرا و له‌سه‌نگه‌ر ده‌رنه‌که‌وت. له‌دوامینا ئاقا محمه‌د هه‌موو گرانه‌بار و چه‌ک و جبه‌خانه‌ی به‌جی هیشت، ته‌نها سواره روو به‌تاران هه‌لات و رزگار بوو. لوتف‌ه‌لیخان هه‌تا نزیک ئه‌سفه‌هان وه‌دووی که‌وت و تالانیکی قورس و ۲ هه‌زار که‌سی لی‌ به‌دیل گرت. (قاجاریه‌)

لوتف‌ه‌لیخان به‌شادی گه‌راوه شیراز و ده‌ستی به‌ته‌داره‌ک کرد و خه‌ریکی هیز په‌یدا‌کردن بوو بق‌چوونه سه‌ر ئه‌سفه‌هان و تاران. به‌لام به‌دبه‌ختانه شیراز وه‌کو جاران نه‌مابوو و پیشوییه‌کی په‌نهانی تی‌ که‌وتبوو؛ قاجاریش نه‌شیان خۆ

لهپیش پادشای لاجاک رابگرن. ئهوه بوو ئاقا محمهد ناچاری هه لاتن کرا و به شپرزهی یو به تاران بۆی دهرچوو. ههتا گه یاندرايه ئهوی له خۆی نائومید بوو و له ژبانی وهرز کرا. (س)

لوتف عهلیخان ئهگه رچی له پشپویی په نهانی شیراز ناگدار بووبوو، به له ز بۆ پیشگرتنی دهکوشا و خهریکی کوژاندنه وهی ئه و ناوهره بوو، به لام چاره کردنی زۆر دژوار بوو و دهره قهتی نه ده هات.

لوتف عهلیخان له کرمان ۱۲۰۵ هـ / ۱۷۹۰ م

حاجی ئیبراهیمخانی شیرازی که خاوهند دست و قسه رهوا و سه رهاتی شیراز بوو، له لایهن که رهیمخانه وه کرابوو به تاجبه خشی پادشایانی زهند؛ به په نهانی له گه ل ئاقا محمهد نیوانی چاک کرد بوو و ههر جۆره بزوتنه وه و کرده وه و ئه ندیشه یه کی لوتف عهلیخان که هه بووایه به ئاقا محمهدی راده گه یاند و هانی دهدا که له شکر بباته سه ر شیراز و بیگریت.

سالی ۱۲۰۵ له سه ره به هاردا حاجی ئیبراهیم به په نهانی نویسراویکی بۆ ئاقا محمهد نارد که لوتف عهلیخان له شکرکی ساز کردوو هه لمه ت بداته سه ر ئه سفه هان و بچیته سه ر تاران. ئاقا محمهد له وه که وته ئه ندیشه و ترسه وه و له شکرکی بۆ فه تح عهلیخانی قاجار ساز کرد و ناردیه ئه سفه هان که به رامبه ر به لوتف راوهستی. (قاجاریه).

ئاقا محمهد سالی دووهم چوو ه سه ر ئاوربایه گان و شه ری تیا کرد. ئه گه ر بلیم لوتف عهلیخان نه یوانی بچیت و پیشی پی بگریت، وا نییه. به لام له شکرکی له سه ر ئه ژمار و کیسه ی خاکی فارسی گرتوو و نهیده ویست بیباته سه ر قاجاره گان، له گه ل ئه وه شا په لاماری کرمانی دا و فه رمانه وا که ی سه ری بۆ نرم کرد، به هرجی ئه وه که خه رج و باجی بداتی و بکه ویته ژیر فه رمانی پادشای نه وچه وانه وه؛ به لام زۆری لی نه کری که برواته له شکرگای پادشاهییه وه.

لوتف عهلیخان ئه و ژیرده ستییه بچوو که ی له و په سندنه کرد و مه رچی به ست که کرمان بگریت. چونکه زستانه که ی سارد و به سته له ک بوو، دانه ویله شی هینده نه مابوو و تیشووشی که م بوو، ناچار دهستی له و ده وره دانه به ردا و گه راوه شیراز. (س)

لوتف عه‌لیخان که زستانی ئه‌و ساله‌ی گه‌یانده سه‌ری به‌هار، خۆی ساز کرد و ۲۰۰۰ سواره و پیاده‌ی جه‌نگاوه‌ری ئاماده کرد و میرزا عه‌بدوهره‌حیمخانی برای حاجی ئیبراهیمخانی‌هی هه‌لگرت و چه‌ند گه‌وره و ناودارانی شیرازی‌هی له‌گه‌ل خۆی بردن و روو به ئه‌سفه‌هان له شیراز ده‌رکه‌وتن و رویشتن، هه‌تا له (سمپریم بالا) دابه‌زین. حاجی ئیبراهیم بۆ ئه‌وه که بکوشریت و ته‌قه‌لا بدریت تا‌کو له‌شکره‌که‌ی له لوتف عه‌لیخان رووگه‌ردان و سه‌رکیش بن، هه‌موو ده‌می وه‌لامی له پینگادا بوون و براکه‌ی هان ده‌دا که به‌له‌ز له‌شکره‌که‌ی فریو دات.

فته‌خ عه‌لیخان که وه‌لیعه‌هدی ئا‌قا محمه‌د بوو، به له‌شکره‌وه بۆ لوتف عه‌لیخان چووه پیشی و ئا‌گای له پیلان و کۆششی عه‌بدوهره‌حیم و براکه‌ی هه‌بوو، پشتی به‌وانه‌وه توند بوو و به‌بی ترس چووه مه‌یدان. له خاکی (قه‌مشه) راوه‌ستا و هه‌ردوولا که‌م و زۆر بۆ به‌کتر چوونه پیشه‌وه. لوتف عه‌لیخان بۆ چاوه‌دیری له دوور سه‌نگه‌ری گرت. که شه‌و داها‌ت عه‌بدوهره‌حیم له‌سه‌ر ئه‌سپارده‌ی برای گه‌وره و کاربه‌ده‌سته‌کانی فارس و سه‌رکرده و سه‌رداره‌کانی، سوپاهی زهن‌دی کۆکرده‌وه و به چاپلوسی و فروفتیل خه‌له‌تان‌دنی و کاری گه‌یانده سه‌ر ئه‌وه که به جاریک بنجینه‌ی کاری لوتف عه‌لیخان تیک بدن و له‌سه‌ر ئه‌وه په‌یمانیا‌ن به‌ست که لوتف عه‌لیخان له پادشاهی بخه‌ن. (ق).

له نیوه‌شه‌وا و به ده‌ستووری ئه‌و ده‌مه دوو، سی تفه‌نگی سه‌رکیشی ئاو‌ردرا. لوتف عه‌لیخان ناچار بوو ۳۰۰ سواره‌یه‌کی ئاماده کرد و هه‌رچییه‌کی له گه‌نجینه و مائی پی‌ی ده‌رچوو هه‌لی گرت و له تاریکی شه‌و له له‌شکرگا که‌ناره‌گیر بوو و روو به شیراز گه‌راوه که ژن و مندال و که‌س و گه‌نجینه‌که‌ی رزگار کات.

به‌لام له به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شیه‌وه کاریکی دروستکراو و دامه‌زراو له لایه‌ن حاجی ئیبراهیمخانه‌وه ریک خرابوو، که لوتف عه‌لیخان شیرازی به‌ردا ئه‌و که‌وته ته‌قه‌لای کۆکرده‌وه‌ی خه‌لک و هه‌موو چاکه و پیاوه‌تی ئه‌و بنه‌ماله گه‌وره‌یه‌ی له‌بیر کرد و خه‌لکی شیرازی هان دا و شاری خسته ده‌ست خۆی و کۆششی کرد که سه‌رکرده‌کان و پاسه‌وانه‌کانی قه‌لا بگریت؛ به‌و جو‌ره بۆی ریک که‌وت.

که لوتف عه‌لیخان گه‌یشته نزیک شار، به‌دبه‌ختانه ده‌روازه‌ی شار گری درابوو. هه‌رچه‌نده ته‌قه‌لای دا هیچی بۆ نه‌کرا و له‌شکره‌که‌ی که ده شاردا بوون ریکایان

نه‌دا. له‌بهر ئه‌وه ناچار روو به‌كه‌نار ده‌ريا و چياكانى فارس هه‌لات كه چاره‌سه‌رىكى خوڤى و پرگار كردنى مال و مندا له‌كه‌ى بكات. (ساكيس).

حاجى ئىبراهيم به‌له‌ز قاقه‌زىكى بۆ ئاقا محهمه‌د نارد كه به‌ تالووكه سه‌ردار سوپاهىكى خوڤى ره‌وانه‌ى شيراز بكات و عه‌بدو ره‌حيمخانيش كه فر و فېله‌كه‌ى سه‌رگير او بوو، لوتفى عه‌ليخانى ده‌ر په‌راند و هه‌موو چه‌ك و سوپاهه‌كه‌ى دايه ده‌ست فه‌تح عه‌ليخانى قاجار. له‌ولاهه ئاقا محهمه‌د ميرزا ره‌زا قولى نارده ئه‌سفه‌هان و له‌ لايه‌ن فه‌تح عه‌ليخانه‌وه مسته‌فاخانى قاجار و ۳ هه‌زار كه‌سيشيان پيدا بار كرد و له‌گه‌ل ۱۰۰۰ سه‌ر ماينى چاكي هه‌لگرتن و بردنيه ئه‌سفه‌هان. (قاجار بيه).

لوتف عه‌ليخان كه رووى له شاخه‌كان كرد په‌ناى بۆ شېخ بوشير برد؛ به‌ده‌بختانه ئه‌و شېخه‌ى كه له‌وه‌پيش دۆستى بوو و ده‌ستى گرتيوو مرد بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا ئه‌گه‌رچى له‌وئ هه‌لمه‌تى نه‌برايه سه‌رى، به‌لام كۆمه‌گيشى نه‌كرا. لوتف عه‌ليخان له (ره‌نده‌ن ريك) هيزىكى چاكي په‌يدا كرد و له‌شكرىكى پيكه‌وه‌نا و چوه سه‌ر شېخى بوشير. له‌يه‌كه‌مىن هه‌لمه‌تيا شېخى شكاند و له‌ دواى ئه‌وه (كزروم)ى گرت و له‌ويدا بوو به‌ فه‌رمانه‌وا. (ساكيس).

شه‌رى ئاقا محهمه‌د له‌گه‌ل لوتف عه‌ليخان

له‌شكره‌كه‌ى لوتف عه‌ليخان له شه‌ره‌كانى هاتوودا زۆر به‌ نازايى و ره‌شيدى خوڤيان نواندبوو. له‌پيشا به‌سه‌ر ئه‌و هيزه‌دا زال بوون كه ئاقا محهمه‌د بۆ يارمه‌تیی حاجى ئىبراهيمخانى نارده‌بووه شيراز ئه‌و له‌شكره‌ى كه دووه‌مىن جار بۆ تو‌له ئه‌ستانده‌وه‌ى ژيركه‌وتنى پيشوو ناردرابوو، بلاوى كرده‌وه. به‌راستى پادشاي نه‌وجه‌وانى زه‌ند به‌مه‌ردانه دوژمنى شكاند و له‌شكره‌كه‌ى قاجار گه‌ياندرايه پايه‌يه‌كى وه‌ها كه له‌نتو له‌شكرگا و قۆشه‌نبه‌زا چادر و گرانه‌باريان تالان كرا.

ئه‌گه‌رچى له‌شكرى قاجارى كه له‌ژير فه‌رمانى ئاقا محهمه‌دا بوو هينده زۆر بوو هه‌موو ده‌شت و دۆلى داگرتبوو، به‌لام لوتف عه‌ليخان به‌ نازايى و ره‌شيدى پيشى به‌و له‌شكره قورسه گرت، «پيشمه‌رگه‌»ى له‌شكرىكى وا زلى شكاند و هه‌مووى بلاو و ته‌فرووتونا كرد. له‌نيوه‌شه‌ودا هه‌لمه‌تى برده سه‌ر له‌شكرى قاجار و له‌توپه‌تى كرد و له‌بهر يه‌كى په‌رشوبلاو كرد و شكسته‌يه‌كى پيسى تى خست (ساكيس).

ساکیس مهبهسی له شه رهکانی هاتوو به کورتی لی دواوه. به لام تهئریخی قاجارییه به دوور و دریتی لئیان ئەدویتی و به راستی قسهکانی سه رهوهی ساکیس ده لیت و به دستووری میژوونویسیکی که نارهگیر باسی شه رهکانی دهکات.

لوتف علیخان که کزۆمی گرت، له شکرکی که موکورتی ریک خست و چووہ خاکی (خشت). له زالخانی فرمانرهوای خشت یارمهتی خواست، ئەویش به ۳۰۰ کهسی سوارهوه کۆمهگی کرد.

بهو له شکره که موهه چووہ پیتشهوه که شیراز بگریتهوه. له خاکی (گویم) دابهزی و که لینی گرت. مستهفاخانی قاجار به ۶۰۰ سوارهوه له ولاره دههات. لوتف علیخان چهند سوارهیهکی نارده پیتی؛ له ولاره ئەبدال خانیه عبداللهیکی رووبه روویان بوو. پیاوهکانی لوتف لینگیان دانی و به گولله ئەبدال خانیان داگرت و له ئەسپیان بهرداوه.

لوتف علیخان وهک پلنگی زامدار له کهلین دهرکهوت و ههلمهتی برده سهر مستهفاخان. ههر دوو لا پیاوانه تی کۆشان، به لام له دوامینا قاجار وهتهنگ هینرا و شکستهیهکی خرابیان هینا و ههلاتن. گه لیک کهس له مستهفاخان کوژران و به شیرزهیی گهیشتهوه شیراز.

حاجی ئیبراهیم لهو سه رههه ورده کهوته ئەندیشه و ترسهوه و به لهز وهلامی بو ئاقا محهمه نارد. ئاقا محهمه ۵ ههزار کهسی به جان محهمه دخاندا نارده کۆمهگیان.

لوتف علیخان به که مدهمیک ۲ ههزار کهسی کهوته دهستهوه. بهو هیزهوه چووہ پیش و له (مهسجیدی بهردی) له شکر بهزی کرد. که له شکرکی جان محهمه دخان نزیک بووهوه رینگای پی گرت و دهستی کرده کوژتار و برینیان. قاجار تهنگه تاو کران و شکان و زۆر که میان به په ریشانی له مردن رزگار بوون و هی دی که مابوون ههلاتن و گرانه بار و چهکیان به جی هیشت.

مستهفاخان بو یارمهتیان له شیراز دهرکهوت، لوتف علیخان دهستی به کوژتاریان کرد و ههلی برین و ههتا بردنیه خاکی (گولباد). مستهفاخان لهوه ترسا که لوتف علیخان شیراز بگریت، له ودهمه دا ته مای گه رانهوهی هه بوو، لوتف علیخان چووہ سهری و پشتی پی گرت و نهیه هیشت بگه ریتهوه شیراز و ئەو

هیزه‌ی شکاند و بلاوی کرده‌وه و بهو سه‌رکه‌وتنه له‌شکری زیاد بوو و هیزی په‌یدا کرده‌وه.

سالی ۱۲۰۶ لوتف‌ع‌لی خان هم‌وو خاکی فارسی خسته ژیر ده‌ستیه‌وه و گشت ریگایانی شیرازی بری. مانگی ره‌بیعی دووهم شاری شیرازی ده‌وره دا و له هر چوار لاهه ده‌ستی به‌ه‌لمه‌تدانی شار کرد و له دوامینا شاری وه‌تنگ هینا و دوو ده‌روازه‌ی گرت؛ بهو چۆره شیراز وه‌تنگ هینرا.

ئاقا محمه‌د لهو چاخ‌دا له ئاوربایه‌گان بوو، به‌له‌ز گه‌راوه تاران و له‌شکرچی زۆر قورسی هه‌لگرت و چووئه‌سفه‌هان و له‌ویوه گه‌لیک سوپاهی ریک خست و به هیزیکی زله‌وه چووئه شیراز. وه‌کو ساکیس گوتی له‌شکری قاجار هم‌وو ده‌شت و بیابانی پر کردبوو و (مه‌نزلی ئیره‌ج) بیان کرده له‌شکر به‌ن.

ئاقا محمه‌د له‌وه گه‌یشت که لوتف‌ع‌لی خان هیزی هه‌یه، نه‌یویرا له‌وه به‌ولاوه برواته پیشه‌وه و له‌و خاکه‌دا جیگیر بوو.

لوتف‌ع‌لیخان خۆی راگرت هه‌تا شه‌و به‌سه‌ردا هات. جلدی به‌که‌م - ته‌ریخی قاجاریه - لاپه‌ره ۳۳ ده‌لیت: «که تاریکی شه‌و به‌سه‌رداهات لوتف‌ع‌لیخان وه‌ک دیوی له‌بند رزگار بووی زنجیر پساندراویک لینگی دا سه‌ر له‌شکری ئاقا محمه‌د. له‌ دوا‌ی ئیبراهیم خان که پاسه‌وان و دیده‌وانی شه‌و بوو، به‌یه‌که‌مین هه‌لمه‌ت به‌سه‌ریا زال بوو و هیزه‌که‌ی بلاو کرد و ئیبراهیم خانی کوژت. وه‌کو سیلاوی به‌لا خشا و که‌وته نیو جه‌رگه‌ی سوپاهی قاجاره‌وه، هه‌تا نیوه‌راستی له‌شکر به‌کوژتار و خوینرژتن چوو. کوژتاریکی قورسی کرد و له‌شکری قاجار په‌ریشان و سه‌ر لیشیواو بوو. له‌ دوا‌ی گه‌لیک خوینرژتی له‌که‌نار له‌شکر راوه‌ستا و فه‌رمانی دا به‌عه‌بدوللا خانی مامی که ده‌ست به‌شیری رووت بکه‌ویته نیو دوژمن و کوژتار بکات.

عه‌بدوللاخان وه‌کو شیری رق هه‌ستا و که‌وته نیو له‌شکری قاجاره‌وه و شو‌رش و هاواری له‌ دوژمن خست. له‌هه‌موو لاییکه‌وه کوژتار و بلاوکردن و په‌ریشانی و په‌راگه‌نده‌یی هاویژته نیو سوپاهی ئاقا محمه‌ده‌وه».

دیسان ده‌لیت: «له‌وده‌می په‌ریشانی و په‌راگه‌نده‌یی و لاشه له‌سه‌ر لاشه که‌وتنی له‌شکری قاجاردا، ئاقا محمه‌د سه‌رانی ده‌رگا و پیاوه به‌تایبه‌تییه‌کانی پیشگای

له خۆی کۆکردهوه و بۆ پاراستنی خۆی ده جیگاییکی زۆر خراپا بۆ راگرتن. عهبدووللاخان له دواى ئه وهه موو کوژتار و خوینپرژتن و ئه تک و سووکیییهی که به لهشکری قاجاری کرد، وایزانی که ئاقا محهمه له نیواندا کوژراوه و نه ماوه، که به وه رهنگه لهشکره که په ریشان و شپرزه بووه، له به ره ئه وه دهستی له کوژتار بهر دا و له که ناریکه وه راوهستا.

لوتف عه لیخان ویستی که له وه شه ره دا هه موو خه رگاهی ئاقا محهمه د بگریته و به جاریک لهشکری دوژمن پووچ بکاته وه، به لام وا تێ گه یاندرابوو که دوژمن هه لاتووه، له بهر ئه وه په لامار و خه رگا تالانکردنی خسته سبهینهی و دهستی له شه ره بهر دا و چاوه نۆری سپیده بوو؛ هه تا هیندهی زانی له لهشکرگای دوژمن بانگدهر بانگی سبهینهی دا. (ساکیس).

میرزا فه تحوولای ئه رده لانی که له لای ئاقا محهمه د بوو، له پیشاش ناسراوی لوتفی عه لیخان بوو، به چه ند ره نج له وه مهیدانه خویناوییه دا خۆی رزگار کرد و چوو ه کن لوتف عه لیخان و مزگینیی ئه وه سه ره که وتنه ی پی دا. له به ره ئه وه لوتف عه لیخان دهستی له شه ره بهر دا؛ ده نا ئه وه نه بووایه ئه وه شه وه ئاقا محهمه د رزگار نه ده بوو. لهشکره که شی پووچ ده کراوه.

لوتف عه لیخان هه تا سپیده ی به یانی له ده ور و پشته ی ئه وه لهشکره په ریشانه ده گه را و چاوی له رۆژ بوونه وه بوو که به دیلیان بگریته. هه ر هینده ی زانی بانگدهر بانگی سبهینهی له لهشکرگای ئاقا محهمه د دا، له وه زانییه وه که ئاقا محهمه د ماوه و نه کوژراوه و هه لیش نه هاتووه. له وه زۆر رقی هه ستا و دلگیر بوو و گه راوه. (قاجارییه).

چونکه ئاقا محهمه د نه کوژرابوو و نه هه لیش هاتبوو، لهشکره که شی بۆ تالانکردن بلاو بوو بوونه وه، به ده به ختانه ئه وه شاهه ناودار و دلپه ر و ئازایه و چاوه شه ناچار کرا که هه لیت و ده ست له تهخت و تاجی ئه ران بهردات و پوو بکاته کرمان. (ساکیس).

به لام بانگی ئه وه سه ره که وتنه پشتیوانیکی گران و چاکی بۆ لوتف عه لیخان پهیدا کرد. جاری دهستی له شیراز بهر دا و چوو ه سه ر کرمان و له ریگادا خه ریکی کۆمهگی پهیدا کردن بوو.

ئاقا محەمەد پۇژى لى بوو، لەولاهە حاجى ئىبراھىمخانى شىرازىشى بە ھاوارىيەو چوو و بردىانە نىو شارى شىرازەو. ژن و مندالى لوتف عەلىخان و خىل و كەس و خزمەكان و ھەوادارە زەندەكانىشى بارکردن و بۆ ئوسترابادى بەرپى كردن، لە دواى ئەو بۆ خوۆشى روو بە تاران گەراو. بەلام گەلىك كەسى لەشىراز كۆکردن و كوژتنى (ق).

لوتف عەلىخان كە لە ئىرەجەو روو بە كرمان چوو، دەستى بە ھىز كۆکردنەو كرد، بەلام ئەو قاجارانەى كە لە دووى بوون لەشكرىكى قورسىان ھەبوو و نەياندەھىشت لوتف عەلىخان فرىاي ھىز پەيداكردن كەوئت و گەيشتنە سەرى و بەگژيا چوون (س).

كوپانى نەزەر عەلىخانى زەند لە رووى نەكىشان و كىنەو و بە شەو چوونە سەر لوتف عەلىخان و كوژتارىكى زۆريان لى كرد و گەرانەو. لوتف عەلىخان كە زانى لە كرمانا يارىدە نادرىت رووى لە خاكى (راور) كرد و مىرزا محەمەدخانى پاورى لى بلند بوو. لە دواى بەگژداچوونى ناچاربوو لەوئىش رانەوئستىت، لە رىگاي (چل پايەلوت) ھو روو بە تەبەس چوو. لە رىگادا كە دەرىژىشتن چوار نۆكەرى لە تىنوانا مردن، كە گەيشتە تەبەس ئەمىر حوسىنخانى حاكى ئەوتى كرده ھەوادار و ۳۰۰ پياوى شەركەرى بۆ كۆمەگى لى وەرگرت.

لوتف عەلىخان بەو ھىزە كەمەو تەماى گرتنى شىرازى كردهو و لى دا چوو و بەسەر لووتدا ئاژووتى و پۇيشت، كە گەيشتە خاكى يەزد و (تەفت) تەماى بوو بازادات، بەلام تەقىخانى يەزدى بە لەشكرەو چوو و پىشى پى گرت و نەيھىشت تى پەرى.

جلى يەكەمى قاجارىيە لە لاپەرە ۱۲۴ دەلىت: «لوتف عەلىخان وەكو بەرقى تابناك كە بەسەر خاك و خاشاكا بروا كەوتە نىويان و كۆمەلەيەكى بەشىر دوولەت كرد و ھىندىكى بەدىل گرت و كەمىكشى لە دەست رزگار بوو». لە دواى ئەو كەوتە دوويان و تالانى لى گرتن. لەوئىو روو بەشىمال (ژوورو) رۇيشت. لوتف عەلىخان بە كۆمەگى دۆست و ھاودەنگانىيەو روو بە خاكى (ئەبر كوه) پرتا و بوو و بەزۆر گرتى و عەبدوللاخانى مامى لەسەر دانا و بۆ خوۆشى ھەلمەتى برده سەر (بونات و ئەستەبات) و ئەو خاكەنەشى گرت و لىنگى دايە (دارا بجرىد) و ئەوئىشى گرت و

په لاماری (نیریز) یشی دا و خستییه دهست، به زۆر هموو ئه و خاکانهی هینایه ژیر
فهرمانیه وه.

ئاقا محهمه که له سه ره بووردی لوتف عه لیخان ئاگادار بوو، له شکرکی ۸۰
هزار کهسی له ژیر سهرداری محهمه حوسینخانی خالۆزایا ناره پیش
لوتفعه لی خان، که نزیک خاکی (ئهر کوه) بووه وه په لاماری نه سروولآخانی
زه ندیان دا. نه سروولآ خان به شه وه یخون پیانی دادا و گه لیک کوژتاری له
قاجاران کرد و تهنگه ی پی هه لپنان و شکاندنی. محهمه حوسینخان روو
به شیراز هه لات و گیانی له مردن رزگار کرد.

محهمه حوسین له شکرکی دیکه ی هه لگرت و له شیرازه وه روو به لوتف
عه لیخان رویشته له خاکی (تهنگ گهرم) هوه چوو له دامینی (خهرمه ن کوه) ی
گهیشتی و ههردوو لا بق به رامبهری ریز بوون و دهستیان به کوژتار کرد. ۱۵ رۆژ
ههردوو لا بق به کتر کوژتن خهریک بوون، لوتف عه لیخان ویستی که به شه وه یخون
به سه ریاندا بدات؛ چهند پاله وانیکی شه رکهر و چهند ناو داریکی هه لپژارده ی
ئاماده کرد.

له وده مه دا پیاوکی پیشکار که ناوی حاتهم بوو، هه لات و په نای برده بهر
محهمه حوسینخان و له کۆشه وه ی ئه وی ئاگادار کرد.

که نیوه شه وه به سه ردا هات لوتفعه لی خان لینگ دایه سه ر دوژمن. به لام له ولوه
چونکه دوژمن ئاگادار کرابوو، ئه وه هه لمه ته بی سوود مایه وه و که میک کوژتاری
کرد و گه راوه. که سبهینی رۆژ بووه وه لوتف عه لی خان له سهنگه ر ده رکه وت و به
په شیدی لینگ دایه سهریان و به شیرری رووت که وته نیوجه رگه ی له شکره وه.
ئه گه رچی له به که مین شه ردا قاجار پیوانه بزوتنه وه، به لام له دواییدا له به رابه ر
دلیریکی نهوجه وان خوین پی رانه گیرا و به ناچاری شکسته یان تی که وت.
محهمه حوسینخان و چهند که سیک به نه زیهت رزگار بوون.

ئاقا محهمه له وه گهیشته زۆر دلگیر بوو. گرتنی کرمان و رووخاندنی قه لای
شیرازی خسته په یمانه وه. فه تخانی قاجاری به ۱۰۰۰۰ سواره و ۵۰۰۰ پیاده وه
ناره سه ر کرمان. ئه وه له شکره به دیتهات و ئاوی تالانکردن رویشته و گه راوه
ئه سفه هان. له وپوه محهمه ره زاخانی کرمانیان گرت و بردیانه تاران و کوژتیان.

سهری سالی ۱۲۰۷ مسته فاخانی دوللو له لایهن ئاقا محمه دهوه ناردرا شیراز و قه لای شاری پروو خاند و له گه ل زهوی پهستی کرد و گه پاره تاران، حاجی ئیبراهیمخانی شیرازی و گه وره کانی شیرازی هه لگرت و بردنیه کن ئاقا محمه د.

لوتف علیخان که محمه د حوسین خانی قاجاری شکاند هه مال و پیوستی که به تالانی به دست که وتبوو به سه ره له شکرانی دا به خشی و هه ستا پروو به خاکانی نیوانی شیراز و ئه سفه هان و کرمان که وته ری و دهستی به گرتن و کوژتاری قاجاران کرد و له هاتووچۆدا بوو. له دواییدا گه رایه وه (قاین) (ق).

له چاخی خویا ئه میری ته بس پی گوتبوو که په نا بیاته کن ئه میر توری و تهیموور شا. لوتف علیخان ئه و قسه یه له گوئی گرتبوو و به راستی پروو به قهنده هار چوونی خسته پیش که په نا بیاته بهر ئه میری ئه فغانستان. له پرووی به ده بختی و چاره ره شیه وه بهیستییه وه که ئه میر مردوه، ناچار دهستی له و چوونهش بهردا و که وته ئه ندیشه ی ئه وه که پروو له گوئی بکا و چ جیگا و خاکیک و مخوی دهگری؟ (ساکیس).

لوتف علیخان له و ژبانه به ده بختیه دا به سه ره دی ده برد و بی چاره مابوو، نهیده زانی پرووی له گوئی بکات و په نا بۆ کی بیات.

دوامینی ئه و سه ره به وورده دلگیره ۱۲۰۸هـ / ۱۷۹۴م

له وده مه دا که لوتف علیخان له ئه ندیشه و خه یال و خه می ریگا په پیدا کردندا بوو، بیبری له وه ده کرده وه که پروو له گوئی بکات، پیاوه زنده کانی که له نیشتمان هه کیهان دوور که وتبوون له گه وره ی (دهر مه شیر) نویسرا و یکیان بۆی وهرگرت و بۆیان نارد که کۆمه گی دهکن.

مورتهزا قولیخان و زانا و عوله ما و سه ره اته کانی کرمان و مه لا عه بدوللای ئیمامی جومعه و که یخودایان و ریش سپیی شار به جاریک په یمانیان گری دا که یارمه تیی لوتف علیخان بکن و بیبه نه کرمان و بیکن به پاشا.

لوتف علی خان ئه وه ی به مزگینیه کی چاک زانی و دهست و پیوه ندی کۆکردنه وه و به له ز که وته ته قه لای ئه وه وه که که لیتن له دهست نه دات، به و ئومیده مه رجی کرد که ده وره ی کرمان بدات و بیگریت و گه لیکیش تی کوشا که به خویشی

و پیکهاتن و یه‌که‌تی کرمان بگریت و بیخاته ژیر فرمانیه‌وه. بهو سوپاهه‌ی که له دهستیا بوو چوووه سهر کرمان، عه‌بدوللای مامی خوئی نارده پیشه‌وه که کرمان بگریت، ئه‌ویش که چوو شاری دهوره دا و وه‌ته‌نگی هیتنا، له‌ناکاو به‌بی ئه‌وه که دانیشتوو‌ه‌کانی نیو شار ئاگادار بن چوووه ژوو‌ره‌وه و قه‌لا و شاری خسته ده‌ست. پاسه‌وانه‌کانی ئه‌گه‌رچی له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا زۆر چاک تی کوشان، به‌لام له دوامیندا شکان و به‌دیل گیران. له سایه‌ی عه‌بدوللایخان بهو جووره کرمان گیرا و که‌وته ده‌ست لوتف عه‌لیخان (س).

لوتف عه‌لیخان له دوا‌ی گرتنی کرمان، زۆر به چاک‌ی له‌شکر و پیویستی تیا دامه‌زراند و له دوور و نزیک‌ی شار سه‌نگه‌ر و سوپه‌ریکی زۆری دروست کردن و بورج و باره و قه‌لای شاری توند کرد و به توپ و خومپاره و چهک پازاندنیه‌وه و له‌شکری تی خزاندن. چیگا سه‌خت و به‌رزه‌کانی کرمانیشی توند کرد، له کورد و ئه‌فغان و عه‌ره‌ب و سیستانی له‌شکرکی شه‌رکه‌ری پیکه‌وه نا و ساز کرد. پوژ به‌پوژ هیز و توانای کو ده‌کرده‌وه (ق).

ئاقا محهمه‌د ئه‌و بزوتنه‌وه و دامه‌زراندنه‌ی لوتف عه‌لیخانی به چتیکی زۆر گه‌وره زانی و بو دوا‌پوژ به‌زلی گرت و هه‌ر هیزکی که هه‌یبوو بو چوونه پیشه‌وه‌ی ئاماده کرد که هه‌لمه‌ت بیاته سهر لوتف عه‌لیخان و دوا‌یی بهو کو‌سپه و به‌ره‌ه‌سته‌ی بدات و ریشه‌ی ئه‌و سوپه‌ر و په‌ردانه ده‌رخاتن که ده‌بنه په‌ندی پیشکه‌وتن و مایه‌ی نه‌هیلان، بو پادشاهی و به‌ره‌ه‌ستی گه‌یشتنه فرمانه‌روای ئیران (س).

ئاقا محهمه‌د سوپاهیکی زلی دا به فه‌تح عه‌لیخان و کردیه پیشه‌وه‌ی خوئی بو سهر کرمان و بو خویشی به له‌شکرکی گه‌لیک قورسه‌وه رووی کرده شاری (بابک) و به‌زۆر گرتی و قه‌لاکه‌ی رووخاند و چل که‌س له هه‌وادارانی لوتف عه‌لیخانی خنکاند و گه‌لیکیشی خستنه چاله‌وه، خو‌له‌بانی کردن و زنده‌به‌گو‌ر کوژتنی. زۆر ئه‌تک و سووکی به‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه هه‌زاره‌دا هیتنا.

قاجارییه ده‌لیت: له‌ویوه به کوژتار و سووتاندن روو به کرمان رویشت و له چوار فرسه‌نگی کرمان دابه‌زی. ساکیس له کتیبه‌که‌یدا ده‌لیت: «له چوار میل دووری پوژاوا‌ی کرمان دابه‌زی و کردیه له‌شکره‌بهن. ئه‌و چیگایه هه‌ر ئه‌وی بوو که لوتف عه‌لی خان کردبوویه له‌شکرگا و کرمانی ده‌وره‌دا.

لوتف علیخان بۆشهر له شار دهرکهوت و له نزیک شار پیتی به دوزمن گرت و ههتا ئیواره کوژتاری کرد و له دواییدا گهراوه نیوقه لاوه.

رۆژی دووهم دیسان به کوژتار پهلاماری قاجاری دا و له دوی کهمیک قاجار زۆریان کرد و لهشکری کرمانیان وهتهنگ هینا، بهلام له بورجهکانی شارهوه به تۆپ دوزمن ئاورباران کرا. قاجار لهوهدا زۆری کوژرا و به زۆری تۆپ پهرشوبلاو بوو. لهشکری زهند گهلیک دیل و تالانی گرت و گهراوه.

ئاقا محهمهه که به چاکی له ئازایی و کۆشش و جهنگاوهری لوتف علیخان ورد بووه تۆ گهیشته دهرهقهتهی ناییت و بهو جۆره له دهستیا شپرزه دهبیت، هینای له بهرامبهر ههر بورجیک بورجیکی دروست کرد و لهپیش ههر سهنگهریکیش سهنگهریکی دامهزاند و خۆی و لهشکرهکهی تۆ خزانده.

میرزا تهقیخانی مستوفی له کتیبه گرانبههاکهیا که تهئریخی قاجارییهه دهلیت «پهنجار پۆژ و شهوی کاری ههر ب و زهر ب به تۆپ و تفهنگ و خومپاره بوو. له ههردو لاوه له بورجهکانهوه کاریزیان لی دهدا و بۆ بهکتر چوون و لهژیر خاکهوه تووشی بهکتر دهبوون و به خهنجهر بهکتریان دهکوژت. لوتف علیخان له رهوشت و دهستووری شههر و کوژتارا هینده زانا و تیگهیشتهو بوو بهکه م سوپاهیتی بیسهه و پاوه لهشکریکی ۱۰۰۰۰ کهسی ئاقا محهمهدی له ژیان بیزار و له گیان و زهندهگانی وههز کردبوو. ئاقا محهمهه دهستی بهاویژتبايهته ههر فروفیاتیکی جهنگهوه، دهگوترا که لوتف علیخان له نیو دلی ئهودایه که لهپیش کردنیا دهستی به پیش پیگرتن دهکرد و ئاقا محهمهدی پی تهنگهتاو و داماو دهکرد».

له دوی ئهوشهر و کوژتاره زستان بهسهردا هات. ئاقا محهمهه بۆ لهشکرهکه خانونوی دروست کرد، چونکه له چادران نهدهژیان. لوتف علی خان ۱۰۰۰۰ کهسی له شار دهرخست و لینگ دایه سهه دوزمنیکی له سوپهردا بوو. تییان پروهات و ئهنباری زهخیره و جبهخانهی تالان کرد و گهراوه نیوقه لاوه. چهند جار له دوی بهکتر له شار دهردهکهوت و ریکتفکوت ههتا نیو جهرگهی دوزمنی داژووت و کوژتاریکی زۆری دهکرد و دیل و تالانی دهگرت و دهگهراوه (قاجارییه).

لوتف علیخان قارهمانی رهشیدی نهبهز ۴ مانگ به قهلابهندی و دهورهدان شههری دهکرد. گرانی و نهبوونی و بی خواردهمهنی و دهست نهکهوتنی پیویست کهوتبووه نیو شارهوه، گهلیکی له خهلهکهکه پوچ کردبوو، زۆریان له برسا مردبوون

و گهل زۆر تهنگاو بووبوون. لهشكري ئاقا محهمهد لهوه كهليني دهست خست و پهلاماري شاري دا. له لايهن پالءوانى ناودار لوتف عهليخانى قارهمانهوه بهكوژتار دهركران و له شار دوور خراڤهوه (ساكيس).

سالى ١٢٠٩ى رۆژى ههينى و ٩ى مانگى رهبيعى يهك له لايهن ئاقا محهمدهوه ههلمهت براه سهر قهلاى كرمان، له ههر چوار كهناروهوه پهلاماردان دهست پى كرا. لوتف عهليخان له بورج و كونگهري قهلا و شارهوه بهتۆپ و تفهنگ دوژمانيان ئاورباران كرد. قاجار ملي پتوه ناو له گولله نهسله ميبهوه، ههتا گهيشتنه بن ديوارى قهلا. لهسهرهوه به تفهنگ و بهرد دايران گرتن، قاجار له ديوارهكانهوه دهستييان به سهركهوتن كرد و چرژانه نيو شارهوه (قاجاريه).

ههردوو لهشكر له كووچه و كوئانهكانى شارا دهستييان به شهري و كوژتارى يهكتر كرد. خهلكى كرمان گهليكى كوژران. ئه و رۆژه ههتا ئيوارى لهنيو شارا خوينرژتن و كوژتار كرا و ههموو بورجهكان كهوتنه دهست دوژمن و خهلكى شار لهوهوه وهرز بوون و كهوتنه تهنگاييكي قورسهوه.

لوتف عهليخان خۆى راگرت ههتا شه و بهسهردا هات و دهستى له شهري بهر نهدا، بهلام له تاريكي شه و كهليني دهست خست و لهگهه چهند پياويكى خۆيا له شار دهركهوت و رووى له قهلاى (بام) كرد كه ٣٢٠ ميل له قهلاى كرمان دووره. برايكي گهورهى بام كه سهركردهى لوتف عهليخان بوو، لهو شهريدا له كرمان سهردار سوپا بوو شهري دهكرد. ئه و گهورهيه كه چاوى بهوه كهوت كه شكاون و براكهشى لهگهه لوتف عهلى خان نيبه، لهوهوه تيگهيشت كه براكهسى كوژراوه يا كه لوتف عهليخان ههلاتوووه كهوتوووته دهست قاجاران؛ بهوه باوهري كرد و دلى پيس كرد و پهيمانى بهست كه ميوانتيكى وا خوشهويست و گهوره و رهشیده و ئازا بداته دهست دوژمن و له مالى خۆيا بيگریت و ئه و ئهتك و سووكيبهى تهئريخى بهسهر خۆى بيئت.

لوتف عهليخان ئهگهه رچى لهوهش ئاگادار بوو، بهلام باوهري نهدهكرد ئه و پياوه خراپهيهكى واى لهتهكا بكات و خۆى بهدنام كات (ساكيس).

محهمد تهقبخانى مستوفيش له ميژووى قاجاريهيدا به و جووره ئه و ناپياوى بهدى گهورهى بام دهگيريتتهوه دهليت: «كه لوتف عهليخان چوهه بام، سيستانيهكان تى گهيشتن كه لوتف عهليخان شكاهه و بى هيز ماوه. بۆ گرتن و

پیشکش به ئاقا محمەد کردنی یە کەدڵ بوون و دەستیان لە بەدنامی شوشت.
لە پیشا ئەسپێکی لوتف عەلیخان کە نێوی (غەران) بوو و لە نێو هەموو
یە کسمانی جیهانا بە ناویانگ بوو، پەلیان کرد.

لوتف عەلیخان کە زانییەوه لە چ کۆشە و هێه کدان هەستا خۆی بگەننیتەوه غەران
تا کو خۆی لەو شەپۆلە رزگار کات، کە تەماشای کرد ئەسپی پەیی کراوه، دەستیان
دایە شیر و تەقە لایەکیان دا بە لام چونکە نەگبەت هاتبوو، گیرا و بە زەنجیر کراوی
بۆ ئاقا محمەدیان نارد.

ساکیس لە کتێبە قییمەتدارە کە بەرگی دووهم و لاپەرە ٣٦٤ دەلیت: «ئاقا
محمەد هەردوو چاوی لوتف عەلیخانی بە دەستی خۆی دەرخواست و کویری کرد و
بۆ تارانێ نارد. لەوێ بە ئەزەبەت بە سێدار هیدا هەلاوەسی و کوژی».

عەبدوڵڵا خانی مامی لوتف عەلیخان گیرا و میلی لە چاوی کیشرا و لە دوایینا بە
ئەزەبەت کوژرا. میرزا محمەد عەلیخانی کاشانی برای فەتخ عەلیخانی
مەلیکوشوعەرا کە وەزیری لوتف عەلیخان بوو، لە دواي گرتن بە ئەزەبەت کوژرا و
سەد کەسی کوردی هەوشاری کە لە کرمانا هەواداری زەند بوون لە ناوبران و ژن و
مندالی گەورە و سەرھاتی شاری بابک ناردرا نە گوندی (کەھک) لە نزیک شاری
قوم و پیاووەکانیشی کوژتن. ٧٠٠ بئەمالە کوردی عەتا ئۆللاھی بارکردن و
ناردنیە پەیی. دوو دانە ئەلماسی (گەوھەر) یەک (دەریای نوور) و دووهم (تاجماھ)
بەقۆلی لوتف عەلیخانەوه بوون ئاقا محمەد لە باسکی خۆی بەست و ١٠٠٠
پیاوی هەلبژاردەشی کرمانی لە گەڵ مورتەزا قولی ناردنە تاران. دیواری شار و
قەلای کرمانی رووخاند. (ق).

لە دواي ئەوه کە لوتف عەلیخان گیرا و کوژرا، ئاقا محمەد چوووە سەر کرمان و
گرتی و جەور و ستەمیکی بیژماری تیدا نواند. فەرمانی دا ٢٠ هەزار چاوی
خەلکی کرمان دەر بخرێ. مەئمووری ئەو ستەم و بی دادییە ئەو فەرمانەیی بەجێ
هێنا، ئاقا محمەد بە دەستی خۆی گلینەیی چاوەکانی ئەژماردن و لە ژمارەدا دوو
چاوە کەمی هێنا، پرووی لە مەئموورە کە کرد کەوا بوو ئەو دوو چاوە چاوی تۆن کە
ماون و دەبی هەردوو چاوی خۆت دەر خەیی.

ساکیس لە کتێبە کەیا دەلیت: «لە پیشا پەیی گوت کە ئەگەر دوو چاوە کەم بێت
ئەوا هەردوو چاوی خۆت لە جیگایا دەر دەر خەیت». بەو جۆرە هەر چەندە نێرینە

هه‌بوو کویرکران و ژن و منداله‌کانیشیان خرایه ده‌ست سوپاهییانه‌وه.

ئاقا محمه‌د بۆ ئه‌وه‌ی بنه‌چه‌که‌ی هه‌واداران‌ی زهند کویر کاته‌وه و ره‌گه‌زیان ده‌ره‌یتیت، فه‌رمان‌ی دا که ٦٠٠ که‌لله‌سه‌ر بپریت و به ٣٠٠ که‌سی دیل هه‌لی گرن و بپرینه‌قه‌لای بام، ئه‌وه‌یان کرد و له بام سه‌ری ئه‌و ٣٠٠ که‌سه‌ی که که‌لله‌سه‌ره‌کانیان هه‌لگرتبوو برییان و له‌گه‌ل ٦٠٠ سه‌ره‌کانیان دانا، له‌و جیگایه‌ی که لوتف عه‌لیخانی لێ گیرابوو ئه‌هرامیکی له‌و ٩٠٠ که‌لله‌سه‌ره‌ دروست کرد. ساکیس له‌ دوا‌ی باس له‌وانه‌ کردن ده‌لایت: «سالی ١٨١٠م له‌ لایه‌ن پۆتینگه‌ر ده‌رخراوه و ئه‌و ئه‌هرامه‌ی به‌چاوی خۆی دیوه. ئه‌و پۆتینگه‌ره‌ی که‌ گوترا چوو هه‌ بام و چاوی به‌و ئه‌هرامه‌ که‌وتوو».

دیسان ساکیس ده‌لایت: «ئو دهمه‌ که‌ چوو مه‌ کرمان، دیم خراپه‌یه‌کی له‌و دهمه‌دا کرابوو نمونه‌ی دیار بوو، بۆنی وێرانی و کاو‌لیه‌تی ئه‌وساکه‌ی هه‌ر لێ ده‌هات و هیشتا هه‌ر نه‌هاتبووه سه‌ر خۆی».

شه‌مه‌دین سامی له‌ به‌رگی پینجه‌مینی لاپه‌ره ٣٩٩٢ی (قاموس الاعلام) دا ده‌لایت: لوتف عه‌لیخان سالی ١٢١٠ له‌ ده‌ست ئاقا محمه‌د گرفتار بوو له‌ به‌ندیخانه‌دا کوژرا.

ئاقا محمه‌د که‌ بناغه‌ی پادشایه‌تی زه‌ندی وێران کرد، ناردی قه‌بری که‌ریمخانیان تیک دا و ئیسقانه‌کانی ئه‌و پیاوه‌ دادگه‌ر و گه‌وره‌یان ده‌رخست و بردیانه‌ تاران و له‌به‌ر ته‌ختی ئاقا محمه‌دیان ناژت. وایان له‌ قه‌بر نابوو که‌ ئاقا محمه‌د له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتابایه‌ هه‌ردوو پتی ده‌که‌وته سه‌ر قه‌بره‌که‌ی که‌ریمخان، ئه‌وه‌ هه‌رماوه‌ و ژیرپتی هه‌موو پادشاکانی قاجار بوو.

که‌میک له‌ سه‌ره‌بوردی حاجی ئیبراهیمخان

ساکیس ده‌لایت: حاجی ئیبراهیم خانی کوری حاجی هاشیم یه‌که‌ پیاویکی خوینخوار و له‌ ده‌وری زنده‌کانا تاجبه‌خش بوو. بۆ جه‌عه‌فرخان گه‌لیکی په‌رایه‌ی (خزمت) کرد، که‌ جه‌عه‌فرخان له‌ ئه‌سه‌فه‌هانه‌وه‌ روو به‌نیشتمان هه‌ راسته‌قینه‌که‌ی - که‌ شیراز بوو - گه‌راوه، گه‌لیکی یارمه‌تی کرد و به‌کاری هات.

له‌به‌ر ئه‌و په‌رایه‌یه‌ی جه‌عه‌فرخان کردی به‌ که‌لانته‌ری شیراز و بۆ حاجی

ئىبراهيم ئەو پايەيە ھەروا راگىرا و مايەوہ.

كە جەعفەرخان كوژرا، حاجى ئىبراهيم بۆ ئەوہى كە لوتف عەليخان ببى بەپادشا، گەلىك تەقەلایى دا و چاوپوراويكى زۆرى كرد و لەو لايەنەوہ يارمەتییكى چاكى كرد و تى كۆشا ھەتا لوتف عەليخان بوو بە پادشا و لەسەر تەخت دانىشت. لوتف عەليخان كە لە كرمان گەرايەوہ شيراز، لە لايەن ھەندىك كەسانەوہ ھان درابوو كە حاجى ئىبراهيم لە تەكيا خراپ و بەدبىنە و بە ھىندىك گوناھ رەخنەدار كرابوو. ئەو پياوہ لەودەمەدا زۆر بەھىز بوو، خاوەند پشت و تەوانايەكى زل بوو. ساكيس دەلىت: «وھكو مسمارك وا بوو» لەبەر ئەوہ كە زۆر چاك پەرايى دەكرد، جىگای بلندتر و پايەى بەرزترىنى دەست كەوتبوو. چونكە دوامىنى راستى و خزمەتگوزارى ئەو، گەورەكەى بەچاكى باوهرى پى ھىنابوو. لوتف عەليخان مېھرەبانى لە تەكيا ھەر ھەبوو و خوۆشى دەويست.

ميرزا مەھدى كە دەفتەردار و خەزىنەدارى لەشكر بوو، لە چاخى جەعفەرخاندا بە دراودزىن رەخنەدار و گوناھكار بووبوو. جەعفەرخان لەسەر ئەوہ ھەردوو گوپى برى، بەلام لە كەن لوتف عەليخان ھەر لە روودابوو و جىگايىكى بەرزى گرتبوو. زۆر چاك دەرۆپى، ئەو دەمە كە جەعفەرخان كوژرا كەللەسەرەكەى لە ئەرك ھاوژرايە خواروہ، واىان بۆ لوتف عەلى خان گىراوہ كە ميرزا مەھدى ھەردوو گوپى جەعفەرخانى بە تۆلە ئەستاندەوہ برىوہ و چاوى لە مژى نمەكدارى خوۆ قوچاندوہ. ئەو بەدئەمەكەيەى بە خوۆ پەوا ديوہ، لوتف عەلى خان لەسەر ئەو گوناھە گەورەيە رقى لە ميرزا مەھدى ھەستا. حاجى ئىبراهيم خان بۆ ئەوہى كە لوتف عەليخان لەو ئەندىشەيە بسوورپىنىت و ميرزا مەھدى لەو كەوتنە پيارىزىت و كراسى زادەكى و بى گوناھى لەبەر ميرزا بكات، ئەو دەنگە دەنگەى وەدەرخست و تكاى كرد كە لوتف عەليخان مەھدى ببەخشىت و تووشى ھىچ سەرەنگرىيەكى نەكا، بەلام بىوہژنەكەى جەعفەرخان لەوہ دەستبەردار نەبوو و ھەر دەيگوت و بۆ تۆلە لە ميرزا مەھدى ئەستاندەوہ ھەولى ئەدا. ھەر چەند ئىبراهيم خان كە خوۆشەويستى لوتف عەليخان بوو و بۆ رزگاربوونى مەھدى كۆششى كرد نەشيا، لوتف عەليخان تالووكەى كرد و بەلەز فەرمانى دا كە ميرزا مەھدى لە ئاور باوژن و بىسووتىن. بەو جۆرە ھاوژتيانە نىو ئاگرەوہ و سووتانديان.

ساکیس ده‌لټ: «حاجی ئیبراهیم بۆ خۆی بۆ سیرما لقلولیمی گټرا بووه که سوتاندنی میرزا مه‌هدی بوو به‌مایه‌ی لابرندی لوتف‌علیخان له‌سه‌ر ته‌خت. به‌لام وا درده‌که‌وئیت که ئیبراهیمخان ئه‌و قسه‌یه‌ی بۆ ئه‌وه بووه که خۆی له‌ په‌خنه و گوناھ نازاد کات، ده‌نا وه‌نه‌بێ راستیه‌که‌ی ئه‌وه بیت که ئیبراهیم به‌سیر ما لقلولیمی گوتوه.»

میرزا ته‌قیخانی مستوفی له‌ به‌رگی یه‌که‌مین لاپه‌ره‌ی ۵۹ ته‌ئریخی قاجاریه‌دا سه‌ره‌ه‌ووردی حاجی ئیبراهیم به‌مجوره ده‌گټرته‌وه: «له‌م ده‌مه‌دا چونکه بۆ هه‌ر خه‌ته‌ریک خه‌ته‌ری و بۆ هه‌ر که‌مالیک‌عه‌ینی که‌مالیکی له‌ دووه، ده‌ولته‌ی ئیعتما‌دوده‌له‌ حاجی ئیبراهیم خانی شیرازی، سه‌ره‌وژیر بووه و وه‌رگه‌را.»

وه‌کو له‌ پێشدا گوترا حاجی ئیبراهیم و براکانی چاویان له‌ نان و نه‌مکی گه‌وره‌ی خۆیان قوچاند و خراپه‌یان له‌ پاداشتی چاکه‌ی پادشایان نیشان دا و سه‌ریان له‌ فه‌رمانی لوتف‌علیخانی پادشای خۆیان وه‌رگټرا، شاری شیراز و گه‌نجینه و گه‌وه‌ه‌ر و ژن و منداڵ و خزم و که‌س، له‌شکر و چه‌ک و مال و سه‌رمایه‌ی لوتف‌علیخانیان دا به‌ ده‌ست ئاقا محمه‌دی قاجار.

ئاقا محمه‌دیش له‌ تۆله‌ی ئه‌وه و به‌رامبه‌ر به‌و په‌راییه، رۆژ به‌رۆژ بڵندی کرد و پله‌ به‌پله سه‌ری خست و هه‌تا گه‌یانده‌ پایه‌ی (وه‌زاره‌تی ئه‌عزه‌م) و له‌ هه‌موو خاکی ژێرده‌ستیا فه‌رمانه‌وا و قسه‌ په‌سندی کرد.

ئاقا محمه‌د که‌ تۆماری ژبانی پێچراپه‌وه و بۆی ده‌رچوو، ته‌پلی فه‌رمانداری و پادشاهی به‌ ناوی فه‌تح‌علی شاهه‌ لی‌ درا، دیسان حاجی ئیبراهیم له‌ جیگای خۆیا راوه‌ستابوو، به‌لام ئه‌و به‌بێ په‌رسیار و گو‌یدیری به‌سه‌ر هه‌موو گه‌وره و سه‌ره‌اتی حکومه‌ت و سه‌ردار و سه‌ره‌نگ و سه‌رکرده‌کانی سوپا فه‌رمانی ئه‌دا و به‌سه‌ر سه‌رانی ده‌رگادا زه‌به‌رده‌ست و زال بوو. کور و خزم و برا و براناکانی هه‌ریه‌ک له‌ شار و خاکیکا له‌نیو ئیرانا فه‌رمانگوزارییان ده‌کرد، دێ و ئاوییه‌ک نه‌ما‌بوو که به‌بێ ئه‌وانه کو‌یخا و گزیری له‌سه‌ر داندرابێ، ده‌ستیان له‌ هه‌موو جیگایه‌کدا هه‌بوو و له‌ هه‌موو مالیک و دلێک ناگادار بوون.

ئه‌وه‌نده ده‌ستدریژی و فه‌رمانه‌وایی له‌ فه‌تح‌علی شا گران ده‌هات و له‌وه

که وتبووه ئه نديتسه و ترسه وه. رۆژيکي واي له بهر چاوبوو که له جيگاي لوتف
عه ليخان داندرئ. ئه گهر ئاقا محهمه دپک وهدي بيت، ئه ویش به دهردي لوتف
عه ليخان گرفتار دهبي. لهو ترسانه فتهح عه لي شا به په نهانی هموو ژيردهست و
سويا و کار به دهسته کانی کرده هاودهنگي خوئی و بۆ دوایی به ئيشی حاجی
ئيبراهیم بين پهيمانان گري دا، به لام چونکه برا و خزمه کانی هه ريه که له سه ر
شار و خاکيکا بوون، زۆر به ئه نديتسه و ئاهسته و ترسه وه داو و ته له بيان
دامه زانده و کهوتنه بزووتنه وه.

فتهح عه لي شا هه ر سه ر کرده يه کی بۆ شارتيک دانا، به مه رجي ئه وه که هممويان
له يه که رۆژا که يه که ميني مانگی زيلحيجه بيت کاری خويان ببين، فتهح عه لي شا
له تاران حاجی ئيبراهیم خهفه بکات، بهو پيلانه هه واداره کانی بلاو کرده وه و
هه ريه که فه رمانتيکی دا دهستيان و ناردي. فتهح عه لي شا رۆژی يیکه می مانگی
زيحه جه حاجی ئيبراهیمی خواسته پيشگا و گونا ه و قاقه زه کانی که بۆ بيانیانی
ناردبوو يه که به يه که به چاوی داداوه.

حاجی ئيبراهیم به دهستووری خوئی هه رچه ند چاپلووسی و زباندريژی و
فروفيتلی کرد و به هانه ی نيشان دا، که لکی نه بوو، تۆويکی چاندبوو دوريبه وه و
ئه وه ی که به سه ر گه وره و نه که داریی خوئا هينابوو ديتی و چيژتی.

فتهح عه لي شا ده زبه جي فه رمانی دا و هه ردوو چاوی ده رخرا. له بهر ئه وه که
زبانای گه ليک به خراپه که رابوو زبانیشی بری. زنجير له مل و دهست به فیر فیره و
پی به کووت و خه لیلی له گه ل ژن و منداليا نارديانه فه زوين و له وئ هه مويان کوژتن.
له رۆژی يه که می زيلحيجه دا له هه ر شار و ئاواييه کی خاکی ئيرانا خزم و
کهس و هه واداريکی حاجی ئيبراهیم که هه بوو، گيران و کوژران و ره گ و
پيشه بیان ده رخرا و توویان له خاکی ئيرانا نه ما و هه مويان له ناو برد. ئه وه ی ئه
پياوه به بنه ماله ی زهندي کرد، هه مووی به سه ر خوئی هات؛ هه تا منداليکی نيرينه و
ميينه شيان نه ما و هه موو پووج کرانه وه (ق).

بهندی حه و ته مین

محهمه دخانی کوری زه کیخانی زهند

که لوتف عه لیخان گیرا و کوژرا، ئەستیره ی بهختی کورد هه موو به جارێک و کوردی زهند به تایبهتی رووی له کزبوون کرد و پوژی قاجار پرشنگذار و تیشکهاویژ بوو. لهو ده مه دا که ئاقا محهمه شیرازی خسته ژیر فرمانی خوێه وه، محهمه دخانی زهندی کوری زه کیخان به سهردار سوپاهی لوتف عه لیخان له خاکی بهختیاریه وه روو به خوزستان چوو بوو. که لهو سهر بهوورده دلگیره ئاگادار بوو، ناچار روو به خاکی بهسرا هه لات و گریبانی له په نجه ی دوژمن رزگار کرد. له بهسره دانیشته و چاوی له پوژی که لێن بریبوو.

سالی ۱۲۱۲ ئاقا محهمه به دست کوردی شکاکه وه به کوژت چوو و ئەوه بهم حه مه دخان راگه یاندره. محهمه خان خوێ کوکرده وه و له خه لکه که ی خوێ و زهنده هه لاتوو هکان هیزیک ی ریک خسته و روو به خاکی ئیران هه لمه تی برد. له یه که مین په لامارا شاری (به هیه هان) ی گرت و کردیه ناوچه ی فرمانره وایی. له وێوه چوو (کازرون) و ئەویشی گرت. له کوردی مه منی له شکریکی پیکه وه نا و به هیزه وه چوو ه سهر ئەسفه هان.

وه کیل حاجی محهمه حوسینخانی به گلهر به گی ئەسفه هان بو شه ر له شار ده رکه وت، له شکری برده پیش. له یه که مین هه لمه تا وه کیل له دست محهمه خانا گرفتار بوو. له شکر و جبه خانه و توپ به دیل گیرا. که له شکری به گلهر به گی شیرزه کرا، محهمه دخان لینگ ی دا سهر ئەسفه هان و گرتی و کردیه ئەیه الیه ت و میرزا عه بدولوه هابی مستوفی له سهر دانا و بو خووشی له (سه عاده تاوا) له شکری به زی کرد و دهستی به هیز زیاد کردن کرد.

له ولوه فه ته عه لی شای قاجار له شکری هه لگرت و له ژیر فرمانی حوسین قولیخانا ناردیه ئەسفه هان که پیش به محهمه دخان بگریته. محهمه دخان که وای

زانی به له شکره وه چووه پیتشی، له (جز) که جیگایه که، به رابه ریه کتر راوهستان و شه‌ریان هه لایساند و خوین ریژرا، قاجار کوردی تهنگه تاو کرد و شکاندیان و روو به سه عاده تاوایان گپرانه وه؛ حوسین قولیخان که وته دووی هه لاتووان.

خه لکی نه سفه هان که شکاویی محه مه دخانیان بهیست به له ز چوونه سهر سه عاده تاوا و مال و چتومه کی محه مه دخانیان گشت تالان کرد و بردیان.

محه مه دخان له وه دستدریژی بهی خه لکه که ناگدار بوو، ناچار خوئی له وه مهیدانه پشیتوه رزگار کرد و روو به خاکی بهختیاری و به هبه هان گه راوه. نه جهف خانی زهندی نارده نیو کورده کانی بهختیاری که پشتیوانی و کومه گی بکن. یوسف خانی بهختیاری چاوی له نیشتمان خواهی قوچاند و پشتی له رهوشت و دهستووری کوردایه تی کرد، به بی لیکدانه وه له نیو مالی خویا میوانیکی وا خو شه ویستی خوئی گرت و به زنجیرکراوی یو فته تح عه لی شای نارده.

یوسف خان که نه وه به دنمه کی بهی کرد و نه جهف خانی نارده [کن فته تح عه لی شا]، فته تح عه لی شا ده ز به جی نه جهف خانی له ده می توپ به ست و ناوری دا و کوژی.

محه مه دخان که نه وهی زانی به وه، روسته م خانی برزازی خوئی هه لگرت و په نای بو کورده کانی (باجه لان) برد، له نیو کوردی باجه لان و سیلاوخور کومه له ییکی له سهر خوئی وه خر کرد و چوو قه لای سیلاوخوری گرت.

نه زهر عه لیخانی باجه لانی به له شکره وه چووه سهری، له دوا ی گه لیک کوژتار محه مه دخان گیرا و به زنجیرکراوی ناردرایه تاران.

له کوردی باجه لان هونه رمند و نیشتمان خواهیکی دلسوز که ناوی (مه هدی) بوو هه ستا و که مهری پیاوه تیی به ست و بوو به هه واداری محه مه دخان. چهند که سیتی کوکرده وه و چوو پیتشی پتیا ن گرت و به گژ پیاوه کانی نه زهر عه لیخانا چوو و محه مه دخانی به زور له چه نگیان دهرخست و رزگاری کرد و که مهری پیتشکاری له پیتشیا گری دا.

محه مه دخان که له سایه ی ته قه لا و کوششی نه و ناوداره هونه رمندانه وه له په نجه ی دوژمن رزگار بوو، نه و جا که وته ته قه لای هیز په یادکردن و پشتیوان سازکردن و له دوور و نزیک له دهوری کوپوونه وه. له کورد له شکریکی پیکه وه نا و

له‌گه‌ل چه‌ک و پټوويست ړټکڅستن خه‌ريک بوو. له‌ولاوه فه‌تج عه‌ليخاني پادشاي قاچار فه‌رماني دا به‌محه‌مه‌د وه‌ليخاني والي گه‌زار و مه‌لاير و به‌حه‌سه‌نخاني والي فه‌يلي و به‌ته‌قيخاني حاڪمي بروجرد که هه‌ريه‌ک به‌له‌شکره‌وه بچنه‌سه‌ر محه‌مه‌دخان و بټو خوڅشي له‌شکرټيکي له‌تارانه‌وه نارد.

محه‌مه‌دخان به‌وه له‌شکره‌که‌مه‌ي که له‌دهستيا بوو چوو په‌شيان؛ له‌خاڪي سي‌لاوخوړ به‌گزيانا چوو. له‌دوای گه‌ليک کوژتار ته‌نگه به‌له‌شکري قاچار هه‌لچنرا. ته‌قيخاني بروجرد برينټيکي گراني خوارد و به‌وه برينه‌مرد. له‌شکري دوژمن شکان و توپ و جبه‌خانه و ديل و مالټيکي زور که‌وته ده‌ست محه‌مه‌دخان و له‌شکر و ده‌سته‌که‌ي، به‌وه سه‌رکه‌وته‌نه محه‌مه‌دخان هټزي فره‌بوو و ناوبانگي کرد و پووي له‌به‌رزبوون نا.

له‌ژير سه‌ردار سوپاهي محه‌مه‌د وه‌لي خانا له‌شکرټيکي ديکه‌ي قاچار له‌لايه‌ن فه‌تج عه‌لي شاوه ناردرايه سه‌ر محه‌مه‌دخان. له‌نزيک سي‌لاوخوړ شه‌ر و کوژتار ده‌ست پټي کرا. له‌يه‌که‌مين شه‌ر باوي کورد و شکسته‌ي قاچار بوو؛ له‌دوامينا شه‌ر گه‌رمه‌ي تي که‌وت و محه‌مه‌دخانيان وه‌ته‌نگ هټنا.

ړوژي ٢٢ي زيلحيجه‌ي ١٢١٣ محه‌مه‌دخان شپره‌ه کرا و هه‌لات. ته‌م‌اي بوو ړوو به‌به‌سرا بروت، به‌لام حه‌سه‌نخاني والي فه‌يلي به‌خيانه‌ت و فيل چوو دلخوڅشي محه‌مه‌دخاني دا و گرتي و زنجيري کرد و ميلي له‌چاوي دا و کويزي کرد. ١٠ي موحه‌ره‌م چاوي ده‌رخست و نارديه تاران. ١٥ي مانگي سه‌فه‌ر فه‌تج عه‌لي شا له‌دوای نه‌زيه‌تدان کوژتي (ق).

خانله‌رخاني کوري عه‌لي مورادخان

له‌بنه‌ماله‌ي زهند که پارازترابي و نه‌که‌وتبيټه ژير په‌نجه‌ي جه‌وره‌وه، ته‌نها خانله‌رخاني کوري عه‌لي مورادخاني پادشاي زهند بوو؛ نه‌ويش چونکه دايکي کچي محه‌مه‌د حه‌سه‌نخاني قاچار بوو، له‌به‌ر نه‌وه که عه‌لي مورادخان مرد، له‌به‌ر خزمه‌يه‌تي چوو لاي نا‌قا محه‌مه‌د و به‌خوڅشه‌ويستي راگيرا و کرايه پيشخزمه‌تي نا‌قا محه‌مه‌د. له‌دهوري فه‌تج عه‌لي شادا نه‌و پايه‌يه‌ي هر به‌خيو کرد و له‌خوڅي تيک نه‌دا.

خانله‌رخان پساوتيکي بي‌دهنگ و ديندار و زويان خوڅش و په‌وشت چاک و

چاکهخوا بوو، ههموو دۆست و دوژمنیک خویشیان دهویست و پیزیان لی دهننا .
 سالی ۱۲۴۳ محهمه قاسمخانی دامغانی له شاری کرمان سهری فهرمانی له
 فهتج عالی شا لوواند و کهوته ههواي فهرمانگوزاری .
 فهتج عالی شا بۆ دامهزاندنی کرمان و دلخوشیدانهوهی خه لکی کرمان
 خانلهرخانی نارده کرمان .

ئهو پیاوه دلپاکه که گهپشته کرمان چاوی بهسه رکیشی کهوت، بۆ ئهمه که
 نهبیته مایهیی شوپرش، گهپانهوهی بهچاکتر زانی . له پشتیوی کرمان گه لیک دلگیر
 و پهنجیده بوو؛ بهبی دنگ پروو بهتاران گهپاوه و له کرمان کهوته ری .
 محهمه قاسمخانی سه رکیش فهرمانی دا به عهباس قولیخان ناوی کابرایهکی
 کهس نه ناسی به ۴۰ کهسهوه نارده پیش خانلهرخان که بیکوژن .
 ئهو پیاوه بی ناوونیشانه کهوته دووی . شهوی چوارشه ممه ی ۲۰ی مانگی
 جهمادی دووهمی سالی ۱۲۴۳ له قه لای (ربات باغین) له ناکاو بهسه ر خانلهرخانی
 دادا و خووی و نوکهر و پیشکاریکی کوشتن و گهپاوه کرمان (قاجارییه) .

تهواو بوو

بهغداد - (۱) کانوونی بهکه می (۱۹۳۲-م) (۱۶- رۆژوو - ۱۳۵۲)

(لیوه رگر - مه ئخه ز)

ناوی پهراو	به رگی - جلد	دانه ری	زبان	لاپه ره
ته ئریخی ئیران	۲	جه نه رال ساکیس	ئینگلیزی	۳۷۰-۳۸۴
ته ئریخی قاجاریه	۱	میرزا محهمه ته قیخان	فارسی	۶۵-۲
أجمل التواریخ	۱	میرزا محهمه ته قیخان	فارسی	۱۵۵
قاموس الاعلام	۵	شه مسه دین سامی	تورکی	۳۸۵۸
قاموس الاعلام	۵	شه مسه دین سامی	تور	۳۹۹۲
ته ئریخی بهغداد	۱	علی ظریف الاعظمی	عاره بی	۲۰۹-۲۱۴
ته ئریخی بهسرا	۱	علی ظریف الاعظمی	عاره بی	۱۴۳-۱۴۶

پیرت

5	دهستپیک
9	پیشهکی: کوردستان موکریانی
53	غونچهی بههارستان، تاریخی کوردان
105	خۆشی و ترشی، لهنیو دل و دهرهییکی بی کهسیدا، هاوار و بانگیکی بهراستییه
133	ئاوړیکی پاشهوه (بهندی دووهم) حکوومهتی بهرزهکانی
159	بهرگی دووهم: ئاوړیکی پاشهوه، جزمی، چوارهم، پادشایهتی چند بنهمالهییکی
193	بهرگی دووهم: ئاوړیکی پاشهوه، جزمی یهکهه ئومهرا و حوکمدارانی
219	میژووی ناودارانی کورد، هی عهسری سێزدهمین هیجری
303	ئاوړیکی پاشهوه: بهرگی دووهم جزمی سییهه، پادشایانی بنهمالهیی
353	دیریکی پیشکهوتن: میژووی دوو دهولهتی مهزنی (دۆشتیکباز – ههزبانی)یه
401	تاریخی حوکمدارانی بابان له کوردستانی شارهزور و ئهردهلاندا
525	میژووی کورد و نادر شاه له خاکی ئیرانا
583	میژووی شاهنشاهانی کوردی زهند

